Caroline Myss

Trezeste-ti Potentialul Divin

Editura Prestige

CAROLINE MYSS

CONTRACTE SACRE

Trezește-ți Potențialul Divin!

Traducere de Dorian BOTEZATU

Cărțile
Maestrului Interior
elena francisc E

CUPRINS

MULȚUMIRI / 9

O OPINIE / 11

INTRODUCERE / 15

CAPITOLUL 1. Ce este un Contract Sacru? / 25

CAPITOLUL AL 2-LEA. Contracte Mitice și Maeștri / 56

CAPITOLUL AL 3-LEA. Stadiile unui Contract Sacru / 85

CAPITOLUL AL 4-LEA. Arhetipurile: Cei Patru Companioni Energetici / 110

CAPITOLUL AL 5-LEA. Identificarea Modelelor Tale Arhetipale / 144

CAPITOLUL AL 6-LEA. Chakrele: Coloana ta Vertebrală Spirituală / 163

CAPITOLUL AL 7-LEA. Reinventarea Roții / 196

CAPITOLUL AL 8-LEA. Cum să îți faci Diagrama Originii / 230

CAPITOLUL AL 9-LEA. Interpretarea Contractelor și a Roții Tale Arhetipale / 252

CAPITOLUL AL 10-LEA. Cum să Utilizezi Roata în Viața de Zi cu Zi / 284

CAPITOLUL AL 11-LEA. Dificultățile de Vindecare a Roții Arhetipale / 313

APENDICE / 342

GALERIA ARHETIPURILOR / 342

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ / 397

„Pentru tata și pentru fratele meu Joseph
– familia mea din Cer"

MULȚUMIRI

Nu aș fi putut scrie această carte fără ajutorul statornic al lui Peter Occhiogrosso. Minunat autor și expert al religiilor lumii, Peter m-a sprijinit tot timpul, atât în calitatea sa de scriitor, cât și ca vastă sursă de informații. Pentru a-mi închega notele strânse în 15 ani de muncă și pentru a elabora o nouă modalitate de lucru interior cu arhetipurile, am avut nevoie de un „tovarăș de gândire", iar Peter a fost ideal pentru mine. Sprijinul său intelectual, ca profesionist în domeniu, și emoțional, ca prieten drag, s-a transformat într-o resursă spirituală pe care m-am bazat în lungul drum al creației acestei cărți. Nu voi putea niciodată să-i mulțumesc îndeajuns.

Leslie Meredith, talentată editoare și prietenă devotată, mi-a ghidat scriitura cu geniul și inspirația sa și, adeseori, cu creionul său roșu. Nu am întâlnit niciodată un om atât de talentat în a-i îndruma pe alții să-și înfăptuiască visele și nu cunosc un dar mai mare ca acesta. Este o maestră a „iubirii dure" editoriale și m-am bazat pe ea la fiecare carte pe care am scris-o, mai ales la aceasta din urmă. Fără ea, această carte nu ar fi fost posibilă. Les este unul dintre cele mai prețioase Contracte Sacre pe care mi le-a dăruit cerul.

Inima mea este plină de recunoștință pentru agentul meu, Ned Leavitt, care a fost unul dintre apărătorii muncii mele încă de la începutul colaborării noastre, cu mulți ani în urmă. Mai vreau să-i mulțumesc Lindei Loewenthal, directoarea mea editorială, și lui Chip Gibson, editorul meu, pentru credința nestrămutată pe care au avut-o în acest proiect. Și Clarisei Pinkola Estés, draga mea *Madrina*, toată dragostea și mulțumirile mele pentru căldura, dragostea și înțelepciunea cu care m-a sfătuit. Dragostea și admirația mea pentru Donald Meshirer nu pot fi măsurate. Dragostea și devoțiunea sa au fost cele care m-au scos din momentele grele, de cumpănă, ale acestui proiect. Dragostea și recunoștința mea sunt îndreptate și către Penny Simon, un prieten de o viață care este, în același timp, unul dintre cei mai buni editori la care poate visa un autor.

C. Norman Shealy, medic și doctor în medicină, îmi este de 17 ani drag coleg și prieten. Cu ajutorul lui mi-am rafinat talentul de mediu intuitiv medical, iar în ultimii nouă ani a lucrat alături de mine în sala de curs, predând studenților. Nici nu pot spune cât de mult m-a ajutat Norm în munca mea. Hotărârea lui de a vedea realizat visul Contractelor Sacre a fost pentru mine ca o a doua coloană vertebrală. A adus acestei cărți talentul său de a găsi idei originale. Energia sa la catedră a inspirat mii de studenți să își urmeze Contractele Sacre. Niciodată nu va mai fi în viața mea cineva atât de creativ ca Norm. Contractul meu cu Norm este mai mare decât însăși viața.

Sunt mulți alți oameni care merită recunoștința mea. Draga mea prietenă Mary Neville a fost cea care m-a ajutat la fiecare pas al carierei mele profesionale. Am fost mereu inspirată de dragostea pe care mi-a purtat-o ca prietenă și de sprijinul său profesional constant. Îi datorez o recunoștință ce nu poate fi exprimată în cuvinte. Dragostea și recunoștința mea pentru Judy Haskett, asistenta mea, care a ținut lucrurile în frâu. Mulțumiri și lui David Smith, prietenul și partenerul meu de afaceri care și-a adăugat geniul creativ strădaniilor mele. Și verișoarei mele Colleen Daley, care a realizat toate ilustrațiile cărții – mulțumesc, verișoară!

Lista prietenilor care m-au ajutat este foarte lungă. Vreau să îi mulțumesc în mod special lui Jim Curtan pentru identificarea arhetipurilor în filme. Mulțumesc lui Lynn Bell și Chandrei Sammons pentru ajutorul dat în strângerea informațiilor despre povești și mituri. Vreau să-i mulțumesc și lui Ron Roth, și lui Paul Funfsinn pentru inspirația pe care au adus-o în viața mea și în munca mea. Și lui Michael Gluck, toată dragostea mea pentru prietenia devotată și pentru optimismul său. Îți sunt veșnic recunoscătoare. Îi transmit dragostea mea, recunoștința mea și dragului meu prieten Peter Shaw, pentru toți anii în care prietenia sa m-a susținut.

Dar cel mai mult aș vrea să mulțumesc familiei, în special mamei, fratelui meu Ed și cumnatei mele Amy, nepoatelor Rachel și Sarah și nepotului Eddie – dragostea lor a fost alături de mine în fiecare zi. Ei sunt binecuvântările Cerului pentru mine.

Aș vrea să mulțumesc la final tuturor oamenilor ale căror povești sunt în această carte, în special lui Mickey Magic. Călătoriile lor sunt coloana vertebrală pe care cartea mea este construită. Fără ajutorul acestor oameni care și-au împărtășit înfrângerile și triumfurile, cartea nu ar fi putut fi scrisă.

O OPINIE

Am întâlnit-o pe Caroline acum 20 de ani, iar din acea zi lucrăm împreună. Am fost impresionat atunci de credința ei că fiecare dintre noi are un Contract Sacru care îl ajută să învețe să își folosească puterea cu dragoste și înțelepciune. Atunci când Caroline a început să elaboreze în cadrul seminariilor noastre noțiunea de Contract Sacru, s-a conturat ideea că energia poate lua forma arhetipului. Încetul cu încetul, a devenit limpede pentru ea că arhetipurile reprezintă forțele care ne învață cum să ne folosim puterea.

Lumea modernă îl creditează pe Gustav Jung pentru introducerea noțiunii de arhetip, deși cel care a zămislit conceptul a fost Platon. Dar Jung a fost cel care a dezvoltat conceptul de inconștient colectiv, o mereu prezentă sumă de experiențe pe care rasa umană a dobândit-o de-a lungul istoriei. Aceste experiențe apar la toate vârstele, peste tot în lume, și pot răsări în vise, fantezii, viziuni sau idei[1]. Dar dincolo de aceste idei novatoare, Jung descrie un număr destul de limitat de arhetipuri. El a elaborat următoarele arhetipuri: Umbra, Bătrânul Înțelept, Copilul și Copilul-Erou, Mama (Primordială și Pământul), Anima (tiparul feminin) și Animus (tiparul masculin). Fiecare dintre acestea, afirmă el, prezintă o multitudine de variații, căci ele se schimbă și evoluează constant. Ele sunt fluide și nu pot fi clasificate în mod rigid. Potrivit lui Jung, arhetipurile reprezintă fundația pe care se bazează personalitatea, impulsurile, sentimentele, credințele, motivațiile și acțiunile noastre.

Jung a subliniat faptul că munca sa reprezintă doar o introducere în subiectul arhetipurilor, alți autori urmând să-i dezvolte ideile. Într-adevăr, mulți autori — filosofi sau psihologi — au făcut descrieri detaliate, în profunzime, ale unor diverse arhetipuri. Dar până acum nu a existat nicio viziune de ansamblu coerentă și nicio dezvoltare

[1] Carl Gustav Jung, *The Structure and Dynamics of the Psyche, „Structura și dinamica psihicului" („Opere Complete" Volumul 8,)*, în traducerea și editarea lui G. Adler și R. F. C. Hull, (Princeton, N.J., Princeton University Press, 1970).

în profunzime a psihologiei arhetipale. Lucrarea „Contracte Sacre" semnată de Caroline Myss duce arhetipurile la un nou nivel de înțelegere. Întregul domeniu al psihologiei și al arhetipurilor este adus în secolul al 21-lea.

În urmă cu opt ani, am avut privilegiul de a lucra timp de trei zile împreună cu Caroline la propriul meu grafic arhetipal, un proces pe care și tu îl vei putea învăța din această carte. Am petrecut trei zile analizând nu doar cele 12 arhetipuri de bază, ci și modul în care acestea s-au deplasat și au interacționat în trei faze diferite ale vieții mele. Acele trei zile au adus cu ele o transformare profundă. La final, m-am simțit de parcă aș fi fost dezmembrat, încetișor și cu dragoste, apoi pus iarăși la loc. Stările mele fiziologice și psihologice nu au mai fost niciodată aceleași. Timp de șase luni după această experiență, am trecut prin ceea ce se numește experiență Kundalini, cu cele mai puternice și mai vii vise pe care le-am avut vreodată. Chiar și acum procesul de integrare continuă, ciclic.

La scurt timp, atunci când am prezentat acest sistem la primul nostru seminar, am afirmat că sunt convins că metoda Contractelor Sacre va deveni un mijloc puternic de diagnostic și terapie. Credința și încrederea mea în acest sistem au crescut constant de-a lungul anilor, după sute și sute de studenți cu care am lucrat. În „Contracte Sacre" vei explora implicarea relațiilor arhetipale în cariera ta, în finanțe, în folosirea puterii, în sfera justiției divine în raport cu cea umană; abandon, boală, familie, sexualitate, creativitate, relații umane, moarte, victimizare. Vei reflecta asupra înțelesurilor energiilor arhetipale și asupra influențelor lor asupra celor 12 categorii care conțin toate aspectele existenței umane. Înțelegerea arhetipurilor îți va modela dezvoltarea spirituală și te va ajuta să-ți împlinești destinul divin. Fiecare arhetip este, în cele din urmă, un tipar al energiei universale și el reprezintă legătura noastră cu Divinul. Forța sistemului Contractelor Sacre este acum la dispoziția ta! Sper că explorarea Sinelui tău profund cu acest instrument spiritual unic îți va aduce tot atâta bucurie câtă mi-a adus mie. Mulțumesc, Caroline!

C. Norman Shealy, *medic și doctor în medicină, profesor de medicină prin energie, Profesor la Holos University, președinte-fondator al Asociației Medicale Holiste Americane, Președinte al Institutului pentru Sănătate Holos.*

Fragment din „Încercarea prin existență"

de Robert Frost

Din vârful unei stânci s-a dat strigare
Sufletelor pentru încarnare,
Și astfel a început încercarea prin existență,
Întunecare peste pământ...

Și multe suflete nomade au venit
Să vadă iarăși sacrificiul
Celor ce pentru un pic de bine
Cu drag renunță la Paradis...

Și nu sunt luați decât cei ce-și doresc,
După ce și-au auzit destinul
Ce li se deschide în cale, cu bune și cu rele,
Fără nicio umbră de îndoială...

Și nu e suflet care să țâșnească
În față, singur, în picioare,
Erou în goliciunea sa,
În fața pământului dezlănțuit...

Și, la final, așa grăiește Dumnezeu:
„În agonia luptei cineva ar putea crede
Că va avea alături cel mai bun tovarăș,
Amintirea că și-a ales destinul;
Dar soarta către care mergeți
Nu poate să primească memoria alegerii
Căci altfel durerea care v-ar înălța vocea
Nu ar mai fi durere pământească.

Și astfel trebuie să aleagă, iarăși,
Dar alegerea din urmă e mereu aceeași;
Iar mirarea lasă loc uimirii,
Și tăcerea se lasă peste cei cântați.

Iar Dumnezeu ia o floare de aur,
O rupe în pulberi și cu ea leagă
Mistica legătură dintre trup și materie
Până ce moartea va veni.

Aceasta e esența vieții,
Deși noi am ales să nu avem
Memoria a ceea ce am ales,
Și nu vom ști că viața nu are pentru noi
Decât ceea ce am ales deja;
Și iată-ne dezgoliți de mândrie
În agonia ce-am ales-o
Purtându-ne durerea zdrobiți și uluiți.

INTRODUCERE

Cea mai veche înțelepciune a lumii ne spune că ne putem uni conștient cu divinul încă din acest trup; căci pentru aceasta se naște omul. Dar dacă își ratează destinul, Natura nu se grăbește; îl va ajunge din urmă și-l va obliga să-și împlinească scopul secret.

SARVEPALLI RADHAKRISHNAN
Președintele Indiei, 1962-1967

Cu toții vrem să știm de ce suntem aici. Care este misiunea noastră în viață? Este ușor să-i recunoaștem pe cei care deja știu acest lucru: viața lor este luminată de sens. Felul în care își înțeleg scopul vieții le dă tăria să treacă peste momentele grele și îi face să știe să se bucure de cele frumoase.

În toții anii în care am fost mediu medical intuitiv – cineva care poate „citi" stările fiziologice interne ale unei persoane în mod intuitiv și nu prin examinare fizică și diagnostic clasic –, am fost adeseori întrebată „de ce sunt bolnav, cum mă pot vindeca?", dar și, mai des, „de ce sunt aici, care este scopul meu real, ce ar trebui să fac cu viața mea?". Această lipsă de auto-înțelegere și de direcție reprezintă în sine o problemă medicală, căci poate duce la stres emoțional, depresie, anxietate, oboseală. Iar cronicizarea stresului și a emoțiilor negative poate duce la apariția bolilor. Nu doar mintea vrea să îți cunoască misiunea – această informație este vitală și pentru trup, și pentru suflet.

O viață confuză și fără direcție are și alte consecințe. Să nu-ți înțelegi misiunea echivalează cu a invita în relațiile tale o forță distructivă. Marele teolog, mistic și profesor la Harvard Howard Thurman spunea că trebuie să ne punem două întrebări. Prima este „încotro mă îndrept?", iar a doua, „cine mă va însoți?". Iar dacă îți vei pune aceste întrebări în ordinea greșită, vei da de necaz.[1]

[1] Citat din Sam Keen, *Fire in the Belly „Focul interior"* (New York: Three Rivers, 1997).

Atunci când nu ne înțelegem pe noi înșine și nu avem un scop în viață, sfârșim prin a ne face rău și nouă, și celor din jurul nostru. Dacă nu intuim limpede care este „imaginea de ansamblu" atunci când lucrurile merg prost, nu vom putea să reacționăm așa cum ar trebui nici la evenimente și nici la oameni. Un bărbat pe nume Philip mi-a spus odată că probabil încă ar fi fost căsătorit dacă ar fi știut ce ar fi trebuit să facă și dacă ar fi înțeles unde îi era locul. Era frustrat de ani întregi, iar nemulțumirea sa cronică a fost o povară prea mare pentru soția sa care, în cele din urmă, a ales să plece. Dar nici după divorț Philip nu a fost capabil de schimbările de care viața și cariera sa ar fi avut nevoie. „Problema cu schimbarea, mi-a spus Philip, este că o singură schimbare nu este niciodată suficientă. Odată ce procesul demarează, nu mai poate fi oprit."

Avea dreptate, desigur, la fel cum spunea și renumitul psiholog jungian James Hillman: „Trebuie să renunți la viața pe care o ai pentru a ajunge la viața care te așteaptă". Dacă Philip ar fi înțeles încotro se îndreaptă, ar fi putut face alte alegeri. Nu ar fi fost atât de centrat pe sine și le-ar fi fost mai bine atât lui, cât și soției sale. Dar nu a găsit drumul corect.

După o experiență de peste 17 ani în munca cu cei care-și pierd busola interioară, am ajuns la concluzia că lipsa unei direcții spirituale și emoționale a devenit o problemă cu răspândire ca de epidemie. Nu este doar o problemă personală pentru foarte mulți oameni, este o problemă globală: la ce bun să ai o planetă plină cu suflete care nu știu de ce se află aici și nici ce ar trebui să facă?

Atunci când oamenii mă întrebau cum ar putea să-și „repare" viața, cum ar putea găsi calea potrivită, adeseori le spuneam să se roage pentru îndrumare. Dar, indiferent cât de puternică este rugăciunea, m-am întrebat dacă nu ar putea exista și un alt proces care să le aducă oamenilor limpezimea de care au nevoie. Nimeni nu poate prevedea viitorul în întregime, desigur, dar dacă am găsi o modalitate de a desluși înțelesurile profunde ale existenței noastre, atunci am putea fi pregătiți mai bine să facem față schimbărilor viitorului. În loc să ne luptăm cu schimbarea — și să ne alegem cu nenumărate cicatrici emoționale — am putea să învățăm să privim lucrurile altfel, să acceptăm schimbarea și să ne trăim viața într-un mod frumos.

Având în vedere cât de important este să ne cunoaștem misiunea în viață, se pune întrebarea de ce este atât de greu să o aflăm? Cum

putem afla? De ce unii își găsesc atât de ușor drumul, în timp ce alții se zbat în zadar? Putem găsi o metodă viabilă de a afla?

Trebuie să aflăm care ne este scopul în viață pentru binele nostru, căci toate detaliile vieții noastre se acumulează, generând sănătate sau boală. După mai bine de opt mii de citiri intuitive medicale în acești 17 ani, am descoperit că „biografia noastră devine biologia noastră" – așa cum spuneam în „Anatomia Spiritului". Cu alte cuvinte, micile necazuri sau marile traume își fac permanent locul în trupurile noastre, afectându-ne sau chiar blocându-ne energia. Prin urmare, este firesc să devenim tot mai frustrați pe măsură ce ne îndepărtăm de scopul vieții noastre, iar energia noastră ajunge să fie tot mai desincronizată.

A-ți cunoaște misiunea înseamnă a fi capabil să trăiești o viață în care să îți poți folosi din plin energia. Atunci când lucrezi bine cu propria energie, devii capabil să îți exprimi puterea așa cum trebuie. Eu numesc acest lucru a trăi în armonie cu propriul Contract Sacru.

Citind intuitiv oamenii, i-am putut ajuta să lucreze conștient cu propria lor energie, descoperindu-le traumele sau alte evenimente majore care încă trenau în câmpurile lor energetice. Atunci când le aduc amintirile în centrul atenției, ei pot conștientiza felul în care și-au risipit energia identificându-se cu rănile provocate de acele experiențe. Atunci când ei realizează că au aceste „scurgeri de energie", pot începe să-și recheme sufletul. Acest proces poate fi foarte util, dar sunt foarte mulți oameni care își pot aminti singuri experiențele importante, fără ajutorul meu. Cred că cel mai important ajutor pe care am reușit să îl ofer a fost faptul că i-am ajutat să identifice și să interpreteze tiparele de gândire și credințele care le animă amintirile. Aceste subtipare sunt responsabile de modul în care se face interpretarea și se atribuie înțelesurile respectivelor experiențe. Aceste interpretări devin adevărate amintiri celulare care duc mai departe o energie emoțională care afectează biografia și biologia individului.

Spre exemplu, atunci când îți amintești că în școală erai foarte bun la matematică, amintirea succesului are un efect pozitiv asupra sufletului și trupului tău. Dar dacă acest succes a pricinuit gelozie și resentimente din partea prietenilor sau a fraților tăi, el va purta cu el și o încărcătură emoțională negativă. Și este posibil ca aceste sarcini emoționale negative să se manifeste la fiecare succes ulterior, iar tu vei începe să asociezi succesul cu un sentiment de vină. Dar astfel de

complicații emoționale te ajută să faci față problemelor ulterioare. În loc să fii mânios pe amicii sau pe frații tăi, ar trebui să le fii recunoscător pentru contribuția pe care au avut-o la antrenamentul tău de viață. Odată ce îți descifrezi propria energie, odată ce devii conștient de lentilele prin care vezi realitatea, îți poți schimba felul în care vezi Universul, îți poți schimba propria minte și întreaga viață.

Prin detectarea încărcăturilor emoționale din propria biografie poți începe sa vezi cum diferite fragmente din trecutul tău au conlucrat, afectându-ți trecutul, prezentul și starea de sănătate. Eu numesc această perspectivă „vedere simbolică". După ce reușești să îți vezi viața în ansamblu, în liniile sale mari, poți începe să îți redefinești concepțiile și așteptările pe care le ai de la viitor și să îți interpretezi viața în mod conștient. Vederea simbolică îți permite să îți recuperezi energia, spiritul și să te vindeci emoțional, spiritual sau chiar fizic. Vederea simbolică este unul dintre cele mai importante instrumente cu ajutorul căruia îți poți conștientiza Contractul Sacru.

Atunci când citesc simbolic pe cineva, îi văd energia – în toate rolurile sale individuale – curgând din el și în jurul lui. Dar în același timp îl văd ca pe un întreg al părților sale. Îl văd ca pe o unică celulă conectată la o vastă rețea energetică. Subiecții devin pentru mine hologramе umane. Tiparul lor energetic de ansamblu se reflectă asupra celulelor individuale, tot așa cum sufletele individuale fac parte din marele cântec al vieții pe acest pământ. Cuvintele noastre, gândurile, faptele, viziunile ne influențează propria sănătate, dar și pe a celor din jurul nostru. Ca fragmente vitale din Spiritul Universal, fiecare dintre noi este pe pământ pentru a împlini un Contract Sacru care îi împlinește dezvoltarea spirituală personală, contribuind în același timp la evoluția întregului suflet global.

Misiunea vieții cuiva, sau Contractul, nu poate fi definită sau măsurată doar prin semnele exterioare. Scopul tău în viață nu este doar cariera sau hobby-urile, sau relația ta cu cineva. Contractul este relația de ansamblu cu propria ta putere personală și spirituală. Ține de felul în care lucrezi cu propria energie și cui i-o dăruiești. Este legat și de cât anume ești dispus să te lași ghidat de Divinitate. Și deși Contractul nu este legat de detalii fizice, exterioare ale vieții tale, le poți folosi pe acestea pentru a înțelege în ce constă el. Viața ta este alcătuită din multe fațete care reflectă atât energia ta fizică, cât și pe cea interioară. Atunci când reușești să surprinzi acest ansamblu, îți

poți înțelege și defini misiunea. Tot așa, cum fiecare fragment al unei holograme conține întreaga imagine, misiunea ta este reflectată de fiecare dintre aceste raze individuale de energie, chiar dacă, uneori, din unghiuri diferite.

Este nevoie de exercițiu pentru a ajunge să surprinzi imaginea întregului pornind de la aceste mici fragmente, pentru a învăța să le pui unul lângă altul pentru a-ți devoala misiunea. Și în mod cert descoperirea Contractului îți va rezerva surprize. Îți va fugi pământul de sub picioare și vei avea revelații care te vor cutremura. Dar în acest proces vei învăța cum să vezi simbolic, cum să îți folosești puterea personală și cum să îți împlinești Contractul Sacru.

În cărțile mele anterioare, *„Anatomia Spiritului"* și *„De ce nu se vindecă oamenii și cum ar putea face asta"*, am detaliat câteva dintre modalitățile în care funcționează energia, cum se organizează în jurul a șapte centre emoționale, chakrele, cum o poți simți și cum îți poți folosi intuiția pentru a vedea unde își au originea blocajele energetice și emoționale. Am explicat cum și de ce energia poate fi blocată sau distorsionată și cum acest blocaj – adeseori legat de ceva neterminat din trecut – poate fi înlăturat pentru a te putea vindeca. Adeseori, vindecarea emoțională sau spirituală se produce după ce ai învățat lecția pe care acei centri o aveau de transmis. Uneori lecția este chiar boala, iar după ce înveți să lucrezi cu această formă de energie, se clarifică și schimbările mentale, și cele emoționale care trebuie făcute.

După mii de oameni pe care i-am citit în acest mod, am ajuns la concluzia că există un principiu organizatoric superior chakrelor, un principiu care modelează energia din fiecare dintre noi, modelându-ne întreaga viață. Am început să identific forme de inteligență universală implicate direct în desfășurarea vieții noastre de zi cu zi. Fiecare om pe care l-am citit după 1989 a conturat un model arhetipal ce a răsărit din fiecare detaliu și fragment al acelor vieți, oferind o explicație clară asupra psihicului acelor persoane și asupra motivelor pentru care viața lor era așa cum era. Aceste tipare, adeseori străvechi, ne bântuie mințile și viețile într-un mod care ne afectează profund. Dar foarte rar suntem conștienți de ele. Aceste tipare de inteligență sunt arhetipuri, forme de energie dinamice, vii, care sunt împărtășite de mulți oameni în gândurile și emoțiile lor, indiferent de cultura de care aparțin sau de regiunea geografică din care provin.

Acum zece ani, în timp ce căutam informații emoționale la o femeie numită Laura, aproape am ignorat un „puseu" energetic. Nu mi se păruse foarte important, dar văzusem o pereche de ochi aruncând o privire poruncitoare, supercritică. I-am spus Laurei de această imagine, iar ea mi-a mărturisit că soțul ei o privea mereu în acest mod critic. De parcă el ar fi fost Stăpânul, iar ea, Servitoarea. Într-adevăr, Laura părea mereu să cerșească tăcut aprobarea soțului ei. Pentru Laura, privirile condescendente ale soțului ajunseseră simbolul perfect al mariajului lor.

După ce am vorbit, Laura s-a dus la mai multe grupuri de sprijin pentru femei și a înțeles, în cele din urmă, că nu trebuie să aștepte aprobarea soțului ei pentru a fi ea însăși sau pentru a deveni ceea ce își dorea să devină. Și-a dat seama că îi permitea soțului să o facă să se simtă prost, lipsită de orice putere, iar privirile lui condescendente simbolizau faptul că ea nu-i era egală. A realizat și că el se temea atât de tare că va fi părăsit, încât trebuia să îi smulgă puterea sau, metaforic vorbind, să o lase „desculță și însărcinată". După un timp, au făcut amândoi terapie de cuplu și au reușit să facă schimbările necesare pentru a-și salva căsnicia și pentru a putea crește spiritual împreună.

Eliberarea de tiparul energetic al Stăpânului și Servitorului i-a permis Laurei să-și rupă lanțurile și să devină propriul ei stăpân. Lucrând cu acest arhetip, ea a mai realizat un lucru pozitiv. Laura a devenit întruparea aspectelor pozitive ale Servitorului, lucrând pentru un bine mai mare, ajutându-și soțul să se desprindă de fricile lui, schimbându-și căsnicia în bine.

A învăța să îți citești modelele arhetipale care îți influențează energia este un proces complementar lucrului cu energia chakrelor. Tot așa cum energia chakrelor se combină pentru a furniza o adevărată hartă a energiei fizice de care dispui, energia arhetipurilor produce o hartă a forțelor care îți guvernează sufletul și spiritul. Interrelaționarea acestor forțe explică de ce am fost capabilă să trec atât de repede de la citirea energiei fizice a chakrelor la citirea energiei arhetipale. Trupul energetic care te înconjoară, care este creat de chakre, conține toate datele tale biologice și biografice, astfel că este ușor de înțeles de ce această energie se manifestă în modele arhetipale care îți afectează viața.

Pentru a putea lucra cu aceste mari energii, cu aceste configurații arhetipale, este necesar să te îndepărtezi puțin de amănuntele vieții tale, pentru a putea privi imaginea de ansamblu. A lucra cu arhetipurile presupune să vezi viața în simboluri, să te regăsești în mijlocul unui tablou panoramic. Din acest punct de belvedere, vei putea să iei în calcul toate aspectele vieții tale. Nu te vei mai concentra pe evenimentele majore sau pe cele mai mari răni.

În anii '90, am început să predau seminarii despre energiile arhetipale. Când studenții au început să identifice modelele arhetipale și să facă conexiunea dintre caracteristicile fiecărui arhetip și o serie de comportamente sau relații din viața lor, au început să primească indicii despre scopul vieții lor. Energia arhetipurilor și manifestările acestora în viața și psihicul nostru sunt omniprezente; nu există aspect al vieții noastre care să nu se afle sub influența cel puțin a unui model arhetipal. Adeseori suntem însoțiți de 12 tipare. Fiecare dintre ele are o poveste; fiecare este animat de puterea lumii miturilor și a legendelor unde a fost făurit de-a lungul veacurilor; în fiecare dintre ele se regăsește energia credințelor și a comportamentelor care le-au generat.

Arhetipurile sunt arhitecții vieților noastre. Sunt tovarăși de drum energetici cu ajutorul cărora ne putem înțelege existența, așa cum a făcut Laura. Aceste tipare psihologice și emoționale – cum trăim și pe cine iubim – ne pot face să ne înțelegem scopul în viață. Energia lor ne poate conecta cu marea misiune pe care o avem pe această Planetă – Contractul Sacru. Așa cum am văzut în cazul Laurei, nu există relații nesemnificative. Fiecare experiență pe care o avem are un scop, un înțeles. Fiecare eveniment și fiecare persoană care intră în viața noastră întrupează un fragment energetic al sufletului și spiritului nostru. Sarcina noastră spirituală este să le recunoaștem ca atare și să le aducem în centrul atenției conștiente, pentru ca apoi să putem înțelege care este marele plan al misiunii noastre.

Această revelație a fost începutul genezei acestei cărți. *Contracte Sacre* prezintă procesul care te va ajuta să descoperi și să integrezi fragmentele psihicului tău. Este un ghid al unei auto-examinări intense, prin care îți vei descoperi companionii arhetipali individuali, și al unei metode de lucru cu aceștia care îți va revela misiunea vieții și Contractul Sacru.

Mai mult decât atât, cartea este o introducere într-o școală a misterelor. Este un studiu ce tratează un simțământ diferit al spațiului și al timpului, din perspectiva relațiilor noastre, relații ce reprezintă Contractele cu alți oameni. Limbajul acestei școli este alchimia spirituală. Cu ajutorul lui, vom învăța să transformăm relațiile și emoțiile care ne apasă ca o piatră de moară într-o adevărată comoară spirituală. Este un proces care presupune rugăciune și contemplare, și o examinare a tuturor fragmentelor de viață și a relațiilor cu ceilalți. Vei examina energia arhetipurilor – modul în care acestea se exprimă și intervin în viața ta. Îți vei putea altera în mod conștient cursul vieții prin descoperirea și lucrul cu arhetipurile care te însoțesc, forțe cosmice care îți dirijează viața.

Ești pe cale de a începe o călătorie în dimensiunile arhetipale ale existenței. O dimensiune a conștiinței care ne conține pe toți ca întreg, dar, în același timp, și ca individualități. Felul în care arhetipurile se exprimă în viața ta este unic, dar energia lor corespunde arhetipurilor care se manifestă în viața altora. Ele interacționează. Cu toții avem un arhetip al Copilului, iar Copilul tău interior va interacționa cu Copilul interior al celorlalți. Iar după ce înveți să îți descifrezi arhetipurile tale, le vei putea descifra și pe ale celorlalți. Și vei avea o cu totul altă capacitate de a-i înțelege pe ceilalți și de a relaționa cu cei pe care îi iubești, cu familia, cu prietenii, cu colegii și chiar cu străinii.

Carl Jung considera că arhetipurile trăiesc într-un inconștient colectiv care unește toate sufletele. Acest inconștient colectiv este depozitarul energiei tuturor celor care au participat vreodată la vreunul dintre arhetipuri – poveștile, miturile, legendele, prototipurile. Poveștile și istoriile, descrise pe scurt in Apendicele de la finalul cărții, te pot ajuta să identifici mai ușor ce energie arhetipală te influențează cel mai mult. Cunoașterea arhetipurilor te va ajuta să înțelegi de ce anumite relații au fost necesare în viața ta și de ce ai acceptat anumite sarcini, fie plăcute, fie împovărătoare sau distructive. Lucrând cu arhetipurile, vei putea vedea cum toate lucrurile își au rolul lor, indiferent de câtă bucurie sau amărăciune îți aduc.

După ce îți vei afla arhetipurile și vei învăța să lucrezi cu ele, suma de conștientizări aduse de ele se va transforma într-o revelație: misiunea vieții tale îți va apărea cu limpezime. „M-am născut pentru a-i sluji pe săracii Domnului", a declarat Maica Tereza. Dar înainte de a putea spune acest lucru, ea s-a confruntat cu dificultăți

enorme, a îndurat critici aspre; acestea au fost necesare, căci i-au întărit hotărârea, i-au întregit abilitățile sociale, i-au ghidat creșterea spirituală. Greutățile cu care s-a confruntat în tinerețe i-au pus la încercare curajul și, deși au părut că îi împiedică drumul, nu au făcut decât să o ajute să-și limpezească scopul pe care îl avea în viață. Primele două comunități religioase în care a intrat Maica Tereza au nemulțumit-o, deoarece nu erau fondate pe principiul muncii caritabile care o anima pe ea. În cele din urmă, a fondat propria ei comunitate care să slujească nevoilor celor săraci – dar și Contractului ei Sacru.

Această carte este rodul dorinței mele de a împărtăși cunoștințele mele despre scopul vieții umane, individual sau colectiv, și vine în urma unei experiențe de aproape două decenii de lucru cu energiile spiritului uman. Ea prezintă un nou limbaj al interpretării spirituale, limbaj care te va ajuta să te înțelegi pe tine însuți și să-ți cunoști misiunea vieții. Prima dată, vei învăța despre „substantivele" psihicului tău — companionii tăi spirituali arhetipali. Apoi vei vedea cum energiile lor îți influențează viața — „verbele" manifestării energiilor arhetipale — și cum acțiunile lor îți dezvăluie în diferite proporții misiunea ta în viață. Vei învăța, încetul cu încetul, să clădești imagini verbale tot mai ample ale vieții tale, până când vor rezulta un întreg, o nouă viziune asupra potențialului tău, a scopului tău în viață, a Contractului tău Sacru.

Contracte Sacre este o carte interactivă. Este gândită pentru a te ajuta să răspunzi la povești și învățături într-o manieră care să te facă să înțelegi natura și scopul Contractelor și ale arhetipurilor personale. Ar fi bine dacă ai avea un carnet în care să îți notezi observațiile sau asocierile care îți vin în minte pe parcursul capitolelor. Îți voi cere să îți amintești intuițiile și tot ceea ce ai simțit despre oamenii pe care a trebuit să-i întâlnești sau despre lucrurile pe care a trebuit să le faci. Din capitolul al 5-lea va trebui să îți notezi răspunsurile la o serie de întrebări, dar și simțămintele și revelațiile pe care le vei avea odată ce începi să îți explorezi modelele arhetipale. Dacă este posibil, rezervă-ți un carnet doar pentru informațiile și intuițiile pe care le vei avea lucrând cu această carte și folosește-l mai departe, pe toată durata lucrului cu arhetipurile și Contractul Sacru.

Dezvoltarea vederii simbolice și a limbajului arhetipal îți va aduce o înțelegere spirituală limpede a întregii tale vieți, înțelegere care va

vindeca rănile emoționale și spirituale pe care le-ai acumulat; vei fi uluit de importanța pe care viața ta o are pentru toți ceilalți. Vei căpăta încredere că toate lucrurile de care ai nevoie vor veni la tine la momentul potrivit, că vei fi cu oamenii potriviți la momentul oportun, că îndrumarea divină nu te va părăsi vreodată. Nici nu ar putea fi altfel: noi ne ocupăm de împlinirea Contractului, iar Divinul, de Sacru.

CAPITOLUL 1
Ce este un Contract Sacru?

Prin contract nu se înțelege să spui ce intenționezi să faci. Ci să intenționezi să faci ceea ce spui.

OLIVER WENDELL HOLMES
(1809-1894, fizician, poet și umorist)

Pe când eram fetiță, tata îmi spunea: „Nu mă interesează ce te faci când devii mare, atâta vreme cât devii asistentă medicală sau profesoară". Încă îmi amintesc cât de tare mă supăram, deoarece eu voiam să scriu. Nici nu-mi trecea prin cap să predau la școală. Dar iată că astăzi, în ciuda tuturor eforturilor mele de a evita o viață la catedră, predau — seminarii de lucru despre teologie sau motivație — și îmi place la nebunie. Sunt conectată și cu dorința tatei de a deveni soră medicală, căci munca mea are efecte vindecătoare.

Tata a murit în 1989. La începutul anilor '90, vorbind cu mama, i-am spus: „Uite că tata a câștigat, până la urmă". Apoi am realizat că tata nu câștigase niciun fel de „joc" pentru a-mi controla viața. Contractul meu câștigase. Tata fusese capabil să întrevadă fragmente din el, așa cum mulți părinți pot, deși adeseori viziunea lor este întunecată de propriile lor așteptări și dorințe. Fără să știe nimic despre arhetipuri, tata a văzut ceva din mine care i-a evocat misiunea nobilă pe care o are sora medicală sau profesoara și a făcut legătura cu carierele care la acea dată erau accesibile femeilor.

Contractul meu conține arhetipurile Învățătorului și ale Vindecătorului, lucru care s-a manifestat prin tot felul de evenimente în viața mea, cu toate că nu am studiat formal medicina sau psihopedagogia. Am studii universitare de jurnalism și de teologie, dar lucrul meu cu intuițiile medicale a început de la sine. Prima mea citire intuitivă medicală a fost aproape o întâmplare, apoi s-a întâmplat iarăși și iarăși. Apoi s-a dus vorba în cartier și în curând făceam zece sau cincisprezece pe săptămână. Am început să am o reputație și să

fiu invitată să vorbesc despre munca mea, apoi am primit invitații să țin seminarii de lucru.

Unul dintre extraordinarele lucruri care s-au produs în timp ce desluşeam tainele anatomiei energetice a fost precizia cu care s-a organizat procesul meu de învățare. Pur și simplu, „s-a întâmplat". Într-un interval de șapte zile, au venit să-mi ceară ajutorul trei oameni care aveau aceeași boală. Fiecare dintre ei avea aproape aceleași probleme de viață, probleme ce contribuiseră la apariția bolii. După ce i-am citit pe toți trei, am realizat că tocmai înțelesesem care era factorul de stres major care le cauzase boala. La puțin timp după aceea, alți trei oameni au venit la mine pentru ajutor. Și iarăși aveau aceeași boală. Încetul cu încetul, înțelegerea anatomiei energetice m-a făcut să realizez cum biografia noastră devine biologia noastră.

Odată ce am înțeles acest principiu, educația mea a părut că ia o altă direcție. Dacă până atunci citirile mele erau centrate pe evaluarea stării fizice și a cronologiei emoționale, brusc am început să văd imagini care nu aveau, în aparență, nicio legătură cu persoana în cauză. În timp ce citeam o femeie care se plângea de dureri de gât, am văzut în câmpul său energetic imaginea unui pirat. Ea era o femeie casnică din regiunea central-apuseană, iar această informație nu i-a spus nimic. După ce a urmat exerciții de relaxare și de vizualizare cu un hipnoterapeut, a văzut și ea imaginea piratului. A „văzut" cum acesta îi tăia gâtul cu sabia. În mod straniu, a simțit și conotații pozitive, inclusiv o eliberare sexuală și o tendință de a fi mai liberală cu respectarea legilor. Aceste conotații conflictuale ale imaginii piratului semnificau faptul că se simțea sufocată de circumstanțele vieții ei, în timp ce își dorea o libertate pe care nu o putea recunoaște conștient.

La puțin timp, citind altă femeie, care suferea de o artrită severă la nivelul mâinilor, am văzut imaginea unui artist. Când i-am spus acest lucru, mi-a declarat contrariată că ea nu are niciun talent artistic. Cu toate acestea, i-am sugerat să urmeze un curs de olărit. A început prin a face vase simple de lut, iar acum a evoluat la piese artistice complexe.

În timp ce citeam un agent de vânzări australian numit Jimmy, ce suferea de câțiva ani de o depresie severă, am văzut limpede un actor în câmpul său energetic. Dar Jimmy nu jucase niciodată pe scenă, deoarece încă își ascundea orientarea sexuală și se temea să nu se afle că este homosexual dacă ar fi devenit actor. Dar el juca într-o piesă

deja — rolul unui bărbat heterosexual — , însă faptul că și-a blocat talentul l-a făcut să implodeze emoțional. Am fost fericită să aflu, câțiva ani mai târziu, că Jimmy și-a revenit din depresie și că joacă în sesiunea estivală. Nu-și mai ascunde orientarea sexuală și își ia în serios munca de actor.

Atunci când aceste imagini au început să apară mi se păreau atât de străine de subiectul examinat, încât mi-a fost teamă că îmi pierdeam abilitățile intuitive. Dar, în cele din urmă, s-a dovedit că ceea ce am văzut a fost corect și benefic pentru clienții mei. Apoi, într-o zi, în 1991, totul mi s-a limpezit. La unul dintre seminariile mele de lucru, ascultam o discuție între două femei. În primele minute au schimbat detalii generale despre viețile lor, unde locuiau, ce fel de muncă făceau. Apoi au vorbit despre experiențele de viață care le aduseseră la acel seminar. Brusc, și-au dat seama că împărtășesc un tipar, o legătură energetică ce se vedea și din cât de receptive erau una față de cealaltă. Amândouă aveau copii care crescuseră, căsnicii reușite; amândouă ajunseseră la un punct normal de tranziție, sătule să mai „slugărească" după alții. Își doreau să se slujească pe sine. Eliberate de griji și de serviciu, își doreau să-și urmărească propriile interese și să-și dezvolte propriile spirite.

În timp ce ascultam aceste suflete blânde descriindu-și tiparele vieții, căutam să descifrez simbolurile din conversația lor. Își dedicaseră o mare parte a vieții altora, ca mame și partenere ideale de viață; odată împlinită această misiune, venise timpul să se dedice lor însele, așa cum se întâmplă mereu cu Servitorul. După ce Iosif din Biblie a fost vândut ca sclav de către frații lui, a dedicat mulți ani muncii. Iar apoi și-a folosit darul unic de a interpreta visele pentru a-și câștiga libertatea și a deveni un mare lider, trecând de la a fi Servitor la a fi Stăpân.

Brusc, toate imaginile stranii pe care le văzusem în ultima vreme au căpătat sens. Piratul, Artistul, Actorul, Servitorul nu făceau parte din cronologia individuală. Ele aparțineau mai degrabă unei cronologii spirituale, o mitologie personală care începuse chiar înainte ca acei oameni să se încarneze. Acele imagini erau arhetipuri, ghiduri energetice care direcționau oamenii către scopurile lor spirituale, către Contractele lor.

Revelația care a început în acea zi continuă și astăzi. Din acel moment, fiecare citire a cuiva a adus o evaluare a cronologiei

personale, a modelelor arhetipale care se exprimă prin personalitate și prin experiențe de viață. Și tot așa cum cei trei oameni ce sufereau de aceeași boală m-au contactat succesiv, de-a lungul mai multor luni au venit la mine oameni care împărtășeau aceleași modele arhetipale. Spre exemplu, primele citiri au fost făcute pe subiecți care avea predominant tiparul Copilului Rănit, un tipar marcat de răni emoționale în copilărie. Apoi am întâlnit câțiva oameni care aveau în comun arhetipul Victimei. Ca și înainte, fiecare dintre ei reflecta caracteristici ușor diferite ale arhetipului, rezultate din experiențele de viață diferite și din personalitățile individuale unice.

După ce am început să mă concentrez în munca mea pe arhetipuri și să predau despre ele la seminarii, am înțeles și mai multe despre felul în care ele funcționează în psihicul nostru. Jung a definit conștientul colectiv ca fiind populat de nenumărate tipare psihologice ce provin din rolurile tradiționale în viață: Mama, Glumețul, Regele, Servitorul. Împreună cu inconștientul personal, unic fiecărui individ, „mai există un al doilea sistem psihic, colectiv, universal, identic în toți indivizii", spunea Jung. Acest inconștient colectiv, credea Jung, este moștenit, nu dezvoltat de individ. Eu am observat cum unele dintre aceste arhetipuri se desprind din fundal pentru a juca un rol mult mai proeminent în viața individului; fiecare dintre noi are propria configurație de arhetipuri-cheie.

Printr-un lung proces de cercetare, reflecție și încercări repetate, am ajuns la concluzia că dezvoltarea noastră personală este susținută de o combinație de 12 arhetipuri, ce corespund semnelor zodiacale. Aceste 12 tipare conlucrează influențând toate aspectele vieții umane. Ele sunt în special vizibile în zonele problematice, acolo unde întâmpini dificultăți, dar și în ariile unde te simți incomplet. Pot fi extrem de folositoare pentru a vindeca amintiri dureroase, pentru a-ți schimba cursul vieții sau pentru a găsi căi de exprimare a potențialului tău creativ.

Dintr-un anumit punct de vedere, fiecare arhetip reprezintă o fațetă, o „funcție" a manifestării Divine în fiecare dintre noi. Încă de la începuturi, umanitatea a atribuit nume diferitelor puteri Cerești și a încercat să identifice caracteristicile inerente fiecăreia dintre ele. Arhetipul feminin are o multitudine de fațete și se regăsește în forme diferite, de la Fecioara Maria la Mama Natură. În antichitatea romană și greacă, puterile universale feminine primeau diferite personificări:

Atena (zeița Înțelepciunii), Venus (Zeița Iubirii), Sofia (Zeița Înțelepciunii). Cultura hindusă indiană a dat zeiței nume diferite, în funcție de întrupările a diferite atribute: Lakshimi (prosperitate), Durga (fertilitate), Uma (unitate) și Kali (distrugere și renaștere). De parcă Divinitatea ar fi trebuit să se separe în diferite aspecte pentru ca noi să putem să înțelegem. Odată numit un atribut, puteam să îl invocăm, să îl asimilăm și să îl exprimăm.

Arhetipurile trezesc în noi propriul potențial divin. Ne pot elibera de limitările gândirii și emoțiilor noastre. Ne pot ajuta să aruncăm lumină în zonele întunecate, puțin cunoscute ale sufletelor noastre, și ne pot amplifica puterea. Arhetipurile sunt o sursă de putere emoțională, fizică și spirituală și ne pot ajuta să ne eliberăm de frică, deși uneori, la primul contact cu ele, în noi se deșteaptă groaza. Principala dificultate spirituală în cazul oricărui arhetip – sau al fricii – este să ne putem confrunta cu el și să recunoaștem oportunitatea de a-i învăța lecția și de a ne dezvolta anumite aspecte ale puterii personale. Chiar și în cazul unui arhetip pe care îl percepem ca dificil sau chiar malefic, trebuie să îl recunoaștem, să înfrângem slăbiciunea pe care el ne-o indică și să ne apropiem potențialul său Divin.

Spre exemplu, zeița Kali reprezintă energia distrugerii. Ea este însuflețită de puterea arhetipului Sabotorului, prezent în fiecare dintre noi. Dar după distrugere urmează renașterea și reconstrucția. În limbajul simbolic al Contractului, arhetipul Sabotorului te poate distruge dacă nu îi recunoști puterea; în același timp însă îi putem folosi energia în mod conștient pentru a dezmembra acele părți din existența noastră care trebuie schimbate sau vindecate. Toate arhetipurile sunt monede cu două fețe și ambele pot fi făcute să lucreze în avantajul nostru.

Noi avem tendința să ne percepem pe noi înșine sau întreg universul în termeni duali: bun sau rău, intern sau extern, eu sau tu, corect sau incorect, simbolic sau concret, vesel sau trist. Puterea sau frica noastră ne divide spiritul în polarități — dualitate, în termeni orientali — și din acest motiv credința și îndoiala poartă în sufletele noastre o bătălie fără sfârșit. Dar identificând și lucrând cu arhetipurile, învățăm să ne consolidăm diferite aspecte ale spiritului și să le folosim puterea în fiecare zi pentru a ne dirija gândurile și acțiunile. Ghidurile energetice ne ajută să acționăm înțelept și onorabil: ne ajută să ne folosim puterea și să ne ridicăm la potențialul nostru divin.

Eu am constatat că munca depusă cu arhetipurile la fiecare citire individuală a contribuit la propria mea creștere și dezvoltare spirituală. Experiențele și intuițiile pe care le-am avut cu oamenii pe care i-am citit au contribuit la rafinarea talentului meu de mediu intuitiv medical, ascuțindu-mi atenția față de arhetipuri și ajutându-mă în perioadele mai dificile. Am ajuns să cred că niciuna dintre întâlnirile mele cu pacienții sau cu studenții mei nu a fost întâmplătoare. Dovadă este modul extraordinar în care am învățat anatomia energetică și care m-a dus mai târziu la descifrarea constructelor arhetipale; ordinea Divină se face simțită în toate aspectele vieții noastre.

Contractele Sacre și Potențialul Tău Divin

Într-o bună zi, am avut revelația că arhetipurile nu sunt doar parte a cronologiei spirituale individuale, ci ele sunt atât de vechi încât preced nașterea fizică a individului. Moștenirea noastră arhetipală este preistorică, primordială. Energia noastră își are originea în Divin, ca și Contractul Sacru – planul ghidat al vieților noastre. Ghidați de înțelepciunea Divină, noi suntem co-autori ai Contractului nostru, iar el include multe înțelegeri individuale – subcontracte – cu anumiți indivizi, în anumite locuri, în anumite momente precise din timp. Din acest motiv, voi folosi în carte atât pluralul *„Contracte"*, cât și *„Înțelegeri."* Ambii termeni desemnează angajamentele pământești, sarcinile ce ți-au fost atribuite, lecțiile pe care ai fost de acord să le înveți în această încarnare pentru a-ți împlini potențialul divin.

Trebuie să ai experiențe și relații cu părinții, copiii, prietenii apropiați, cu oamenii cu care împărtășești o pasiune. Atât ei, cât și adversarii tăi se află în viața ta deoarece tu ai făcut cu ei o înțelegere încă înainte de a te naște, pentru a vă susține reciproc creșterea spirituală. Fiecare relație și fiecare experiență reprezintă o oportunitate de a crește, de a-ți transforma viața. Unele relații oferă oportunități multiple. Și în fiecare dintre acestea tu va trebui să alegi cum îți exerciți puterea.

Așa cum am spus adeseori, cea mai mare putere pe care o ai este *alegerea*. Este chiar o putere mai mare decât dragostea, deoarece mai întâi trebuie să alegi să fii o persoană iubitoare. Spre exemplu, să luăm un caz simplu, când cineva își cere scuze față de tine că a vorbit pripit sau că te-a rănit. În acea clipă, puterea de transformare îți aparține în

întregime. Îți poți transcende furia, hotărând să ierți, transformând acea clipă într-un moment de restaurare a energiei pentru amândoi. Sau poți alege să îți reprimi natura divină, transformând o oportunitate de vindecare într-o tranzacție energetică contaminată. A alege să te manifești în acord cu propria natură divină consolidează puterea „fațetelor" spiritului tău, lumile tale interioare și exterioare.

Adeseori, potențialul tău divin glăsuiește prin intermediul conștiinței, care îți spune atunci când ai acționat nepotrivit. Cu toții am simțit senzația grea de vină atunci când ne-am încălcat cuvântul, când i-am judecat pe alții, când am lăsat o oportunitate să treacă pe lângă noi. Dacă îți vei analiza îndeaproape acest sentiment, vei simți că el se naște atunci când acționezi împotriva potențialului tău divin. Și, reciproc, atunci când acționezi cu dragoste, compasiune, generozitate și prietenie, vei simți o senzație de armonie celulară și de sănătate.

Potențialul divin acționează prin intermediul intuiției și te alertează atunci când te afli la un moment de răscruce, la un „moment al Contractului" sau atunci când recunoaște pe cineva cu care ai o înțelegere. Fiecare relație contractuală poartă cu ea un fragment din spiritul tău, tot așa cum și tu porți fragmente din spiritul altora; atunci când simți un răspuns energetic puternic în fața unui om, a unui loc sau a unei situații este pentru că tocmai ai întâlnit o parte din spiritul tău care trăiește în afara ființei tale. Parcă atmosfera din afara și dinlăuntrul tău se încarcă cu electricitate. Te simți copleșit de emoție, pulsul se accelerează, iar gândirea fie devine brusc foarte limpede, fie se pierde într-o ceață densă. Simți în corp efecte fiziologice. Le spun și celor ce vin la seminariile mele, dacă în acel moment te-ai opri și ai încerca să citești realitatea în mod simbolic, ai interpreta evenimentele care se petrec atunci din cu totul alt plan al existenței. Ai putea să îți observi, spre exemplu, Războinicul interior manifestându-se prin temperament. Sau ai putea să-ți simți Îndrăgostitul interior punându-ți stăpânire pe simțuri în liniștea seducătoare a apusului.

Potențialul tău divin îți mai vorbește și prin visele tale. Este o dorință de a avea mai mult în viață, dar nu mă refer doar la realizări profesionale sau la câștiguri materiale (deși, uneori, acestea pot veni ca împliniri ale potențialului tău). Potențialul tău divin este expresia deplină a spiritului tău; este descoperirea adâncimii cu care poți crea, iubi, ierta, o adâncime a compasiunii, a generozității și a înțelepciunii. Potențialul divin devine foarte ușor perceptibil atunci când vrei cu

adevărat să știi de ce ți se întâmplă totul, când treci dincolo de planul fizic al vieții, dincolo de ceea ce budiștii sau hindușii numesc *maya*, iluzii. Potențialul divin nu ți se revelează niciodată pe de-a-ntregul, motivându-te să-ți descoperi scopul și înțelesul vieții. Nu te naști știind ce artist talentat vei fi, ce vindecător de excepție, ce prieten de nădejde vei ajunge. Nu te naști știind cât de mult poți iubi pe cineva. Trebuie să înveți să acționezi curajos, cu încredere și credință. Toate acestea sunt potențiale pe care trebuie să le descoperi în propriul sine. Căci ele sunt calități spirituale care trebuie câștigate.

Precum eroii în călătoriile lor mitice, trebuie să ne zbatem să facem alegerile corecte. Potențialul nostru divin ne îndeamnă să trecem peste nevoile de bază ale Sinelui legate de supraviețuirea în această lume materială. Ne îndeamnă să ne depășim Sinele. Dar nu putem crește spiritual folosindu-ne doar de intelect. Ordinea și logica divină diferă de logica și rațiunea umane și uneori nu pot fi pătrunse de mințile noastre. Adu-ți aminte de toate poveștile și miturile în care Divinul se arată în toată puterea sa: când Dumnezeu îi apare lui Moise pe Muntele Sinai, îi spune ca oamenii să nu-l privească direct, pentru că vor muri. Sfântul Petre a fost zvârlit de pe cal și temporar orbit de viziunea lui Christos ridicându-se la cer. Zeul hindus cu cap de elefant Ganesha și-a pierdut capul uman, transformat în cenușă, atunci când mama sa, Parvati, l-a invitat pe zeul Shani să-l privească, uitând în mândria ei de puterea privirii lui Shani. Toate aceste povești stau mărturie că rațiunea Divină nu poate fi cu ușurință cuprinsă de mintea umană.

Aici te pot ajuta arhetipurile. Pentru a-ți împlini potențialul divin sau chiar pentru a face față necazurilor vieții de zi cu zi – luptele de putere de la birou sau vindecarea unor răni mai vechi –, trebuie să te racordezi la un plan superior al conștiinței. Trebuie să treci dincolo de rațiune și să ajungi într-un loc de unde poți „vedea" și „înțelege" miezul simbolic, superior al acelei experiențe. Pe tărâmul perspectivei simbolice, ghizii tăi sunt arhetipurile. Căutarea înțelesului este în sine un exercițiu spiritual. Întrebări precum „de ce m-am născut?" sau „cum pot găsi în mine vocea lui Dumnezeu?" sunt invocări spirituale, care nu-și primesc răspunsul prin cuvinte, ci prin experiențe. Aceste întrebări îți activează potențialul divin, îți energizează arhetipurile și te împing să-ți îndeplinești înțelegerile – Contractele – pe care le ai cu alți oameni.

Este necesar mult exercițiu pentru a putea vedea simbolic și a putea acționa în virtutea intuițiilor, iar scopul acestei cărți este să te ajute să-ți dezvolți aceste capacități. Nu știu dacă există un dar mai mare pentru sănătatea ta spirituală decât capacitatea de a-ți înțelege Contractul Sacru așa cum este el scris în limbajul arhetipal. După ce vei învăța să identifici tiparele energetice, vei avea o viziune mult mai largă asupra înțelesurilor și scopurilor multora dintre experiențele și relațiile din viața ta. Atunci când poți citi simbolic înțelesul vieții tale, poți lua decizii mult mai bune. Atunci când planurile vieții tale sunt date peste cap, poți înțelege că nu este o criză, ci „intervenția" Contractului. Dar cel mai mare dar al vederii simbolice este alegerea – alegerea de a vedea un eveniment fie ca fiind arbitrar și antagonistic, fie ca fiind o binecuvântare, o parte a unui mare plan în care tu ai un rol de jucat. Vederea simbolică te ajută să înțelegi atât problemele de zi cu zi, cât și traiectoria spirituală a vieții tale.

Contractul – între Soartă și Liberul Arbitru

În alte culturi și în alte timpuri, oamenii își considerau Contractul Sacru ca fiind un rezultat al sorții, al voinței lui Dumnezeu sau ca o acumulare karmică a faptelor anterioare. Fatalismul cu care era privită viața și dragostea a dus la apariția unor expresii precum „l-a venit sorocul", „Erau sortiți unul altuia", „S-a născut să facă munca aceasta". Epoca modernă, bazată pe știință, ține să pună astfel de evenimente pe seama predispozițiilor genetice, a legilor cauză-efect sau a întâmplării. Culturile orientale, mult mai avansate în studiul proceselor care se petrec în psihic sau în suflet, au dezvoltat credința într-o succesiune de vieți și nu într-una singură, urmată de pedeapsă sau recompensă eternă. Potrivit legilor karmei, tot așa cum acțiunile acestei vieți sădesc pomii care vor rodi în viața următoare, această viață este influențată de cele trecute. Și deși sistemul oriental al karmei (și al reîncarnărilor) este supervizat de o serie de zeități și energii superioare, recompensele, pedepsele și ritmul în care progresăm spiritual se bazează în întregime pe propriile noastre eforturi.

Occidentul a ales să dea întâietate unui amestec de fatalism și ordine divină. În mitologia greacă sau în cea nordică se vorbește de trei grații care țes și taie firul vieții. Anticii din zona Mediteranei și a Orientului Mijlociu se bazau pe oracole, prezicători și astrologi pentru

a-și afla viitorul deja stabilit – „scris în stele." Tradițiile monoteiste occidentale născute în zona Orientului Mijlociu îi atribuiau lui Dumnezeu un rol major în destinul individului, lăsându-i acestuia sarcina de a asculta poruncile Lui, sub amenințarea pedepsei. Doctrina protestantă a predestinării predicată de John Calvin în secolul al 16-lea a înclinat definitiv balanța în favoarea lui Dumnezeu. Potrivit lui Calvin, scopul vieții individului este de a îndeplini sarcinile și responsabilitățile trasate de Dumnezeu, dar, deoarece umanitatea este fundamental coruptă, oamenii nu se vor putea salva (nu vor ajunge în Rai) decât prin mila lui Dumnezeu. Mai mult, pentru calvini, Dumnezeu a predestinat anumiți oameni să primească mila divină, iar alții, nu, lăsând umanitatea să depindă de un fel de loterie controlată de Divinul care deja ne-a hotărât soarta. Acțiunea morală a unui individ este redusă la un soi de speranță că acesta se numără deja printre cei aleși.

Pentru a te ajuta să-mi împărtășești viziunea despre Contractele Sacre, folosesc comparații între credințele orientale și cele occidentale referitoare la soartă, liberul arbitru și voința divină. Dar eu cred că noi avem o relație profund intimă cu Divinul și una foarte impersonală cu ordinea cosmică. Legile Universului, precum legea cauză-efect sau atracția magnetică, ni se aplică tuturor în mod egal. Mișcarea planetelor în orbită sau orarul fluxurilor se descurcă și singure, nu au nevoie de mine. Noi întrupăm legile Universului ori de câte ori ne exercităm alegerea: când fac o alegere vor fi consecințe, indiferent cine sunt. Dar dacă aleg conștient, voi influența consecințele în direcția dorită. Faptul că ne putem alege propriile motivații reflectă legătura intimă pe care o avem cu Divinul. Intențiile mele nu schimbă legile, dar alegerile mele pot schimba consecințele. Dacă motivațiile mele sunt sincere și pline de compasiune, este foarte probabil ca și rezultatele să fie pozitive. Iar o singură acțiune poate fi urmată de un uriaș lanț de efecte fizice, emoționale și spirituale.

Datorită relației profunde pe care o avem cu Divinul, primim lecții și ni se oferă adeseori căi de creștere spirituală pe care noi le respingem conștient. La prima vedere poate părea o contradicție – dacă suntem co-creatori ai Contractului nostru cu Divinul, de ce l-am ignora, de ce l-am respinge? Facem acest lucru deoarece la naștere uităm detaliile înțelegerilor făcute. Trebuie să ne reamintim care este scopul nostru, căutându-l, întreprinzând anumite acțiuni. Iar acest

lucru nu este chiar atât de dificil pe cât pare, deoarece atunci când trăiești în acord cu propriul Contract, de obicei știi că ești pe drumul cel bun. Dar cu toții ne abatem uneori de la drumul nostru – poate atunci când încercăm să luăm calea minimei rezistențe, așa cum îmi spuneau călugărițele care mi-au fost profesoare. Este ironic faptul că uneori calea minimei rezistențe poate duce la un chin și o luptă mult mai îndârjite, dacă acționăm împotriva Contractului nostru.

În fiecare zi facem alegeri, conștient sau nu, care împlinesc termenii Contractului menținându-ne sau readucându-ne pe drumul cel bun. Pentru a ne îndeplini înțelegerile, putem apela la ajutorul arhetipurilor, al ghizilor spirituali sau al grației Divine, prin meditație și rugăciune. Dacă alegi să nu crezi în contractele încheiate înainte de naștere sau în reîncarnare sau chiar în puterea grației Divine, îți poți vedea viața metaforic, ca pe o călătorie pe care ai fost de acord să o faci. În terapiile hipnotice de regresie către viețile anterioare, pacienții sunt invitați să retrăiască anumite evenimente. Dar nu este nevoie ca istoriile personale pe care oamenii le trăiesc atât de viu în aceste sesiuni să fie privite literal pentru a fi benefice, ele pot fi privite simbolic. Indivizii care își „amintesc" din viețile trecute răni, credințe, revelații sau istorii de familie simt invariabil că aceste amintiri le aduc un nou nivel de înțelegere a vieții curente.[1]

Poți să îți privești Contractul și din perspectiva impactului pe care contribuția ta îl are asupra vieții din jurul tău, asupra relațiilor tale, asupra familiei tale. Dar indiferent ce interpretare vei dori să alegi, adâncimea până la care îți vei decodifica Contractul depinde de voința ta de a accepta că tot ceea ce faci servește unui scop mult mai mare decât vei ști vreodată, că fiecare faptă va afecta viața celorlalți, în bine sau în rău. Așa cum spunea Thich Nhat Hanh, noi „intersuntem." A crede într-o ordine invizibilă, divină, o ordine implacabilă, cum o numește fizica cuantică, sau că dincolo de dezordine se află ordine, cum consideră teoria haosului, este o variantă mult mai sănătoasă și mai interesantă decât a crede că viața nu are niciun sens.

[1] Vezi Roger Woolger, Ph.D., *Other Lives, Other Selves: A Jungian Psychotherapist Discovers Past Lives „Alte vieți, alt sine: un tânăr psihoterapeut jungian descoperă viețile anterioare"* (New York: Doubleday, 1987), și Brian Weiss, M.D., *Through Time into Healing: Discovering the Power of Regression Therapy to Erase Trauma and Transform Mind, Body, and Relationships „Vindecarea prin timp: Puterea terapiei regresive de a vindeca traumele și de a transforma mintea, trupul și relațiile"* (New York: Touchstone, 1993).

A descoperi și a lucra cu arhetipurile sau cu alte elemente ale Contractului îți vor schimba viziunea pe care o ai despre destinul tău. Existența ta se va îmbogăți de înțelesuri și nu o vei mai vedea ca pe o colecție de întâmplări aleatorii, ci ca pe o călătorie pe un drum ales cu grijă, în care tu ești un participant activ.

Înțelegeri transformatoare

Liza, pe care am întâlnit-o la un seminar de lucru în Seattle, a trecut printr-o schimbare profundă în viața sa, iar lucrul cu Contractul ei Sacru a ajutat-o să vadă acest eveniment într-o lumină transformatoare. Un accident grav i-a distrus toate planurile pe care și le făcuse, lucru pe care mulți l-ar considera o tragedie, dar Liza a realizat în cele din urmă că Cerul a avut un motiv să-i schimbe drumul. Deși la început mintea ei rațională a refuzat schimbarea profundă din viața ei, în cele din urmă Liza a ajuns să înțeleagă că totul o ajuta să-și împlinească potențialul divin.

Studiam subiectul Contractelor de șapte ani, atunci când am întâlnit-o pe Liza. Subiectul seminarului era „Contractele Sacre și Limbajul Arhetipal", iar în pauză Liza m-a întrebat dacă ar putea vorbi cu mine despre viața ei. La 26 de ani avusese un accident de mașină care îi paralizase parțial partea dreaptă a corpului. În momentul accidentului lucra ca profesoară de gimnastică și antrenoare de fotbal, astfel că rănile i-au schimbat viața dramatic. Am citit-o în timp ce vorbeam cu ea, iar printre numeroasele imagini avute, cea mai persistentă era a lui Humpty Dumpty căzând de pe zidul său.

Am întrebat-o pe Liza, care atunci avea 31 de ani, dacă îi plac rimele poeziei cu Humpty Dumpty sau dacă i-au plăcut când era copil. „Știi, pe când aveam 8 sau 9 ani, mi-a spus, am avut un vis în care urcam pe o bărcuță ce plutea peste un râu uriaș. Aș fi vrut să mă dau jos din ea, pentru că mi-aș fi dorit să fiu pe una dintre uriașele nave de croazieră care pluteau și ele pe râu, dar mi-am spus că aceea era barca mea și că trebuie să învăț să navighez pe ea. După accident, i-am spus mamei că am căzut precum Humpty Dumpty, iar ea mi-a zis că va trebui să muncesc din greu să pun la loc toate piesele sfărâmate ale vieții mele. Cred acum că barca în care nu doream să mă urc reprezintă dificultățile fizice pe care va trebui să le suport tot restul vieții."

Liza mi-a spus că multe luni după accident și-a lăsat viața făcută zob zăcând la pământ, precum Humpty Dumpty. Apoi a avut un vis cu aceeași barcă, pe același râu, doar că acum barca se învârtea în cercuri. A realizat că acest lucru se datora paraliziei, căci acum vâslea cu un singur braț. „Mi-am dat seama că trebuia să mă decid dacă învăț să vâslesc acea barcă sau mă las înecată în disperare. Și am realizat că nu aș putea schimba barca niciodată, indiferent cât de mult aș dori. Așa că am decis să fac tot ceea ce îmi stă în putință pentru a stăpâni micuțul meu vas."

Limitările fizice cu care se confrunta Liza au forțat-o să facă lucruri pe care nu le-ar fi încercat vreodată. „Primul lucru pe care a trebuit să-l fac a fost să-mi schimb imaginea pe care o aveam despre mine. Poate că trupul meu nu se mai putea mișca ca înainte de accident, dar eram în continuare stăpâna minții, a inimii și a sufletului meu. Accidentele nu sunt accidente, mi-am spus, și am ajuns să cred că trebuia să existe un motiv pentru care Cerul mi-a dat acea barcă. Într-o după-amiază, am început să mă rog. Mi-am imaginat că sunt pe barcă și că-mi arunc vâslele în apă în timp ce mă rog. Acum vâslește tu!".

Liza a explicat cât de greu i-a fost să se lase călăuzită. Se trezea dimineața scăldată în sudoare de furia ce punea stăpânire pe ea în timpul nopții. A suferit și numeroase episoade depresive. „Oamenii care nu au trăit pe pielea lor astfel de traume nu pot înțelege cu adevărat ce înseamnă ele. Se schimbă toată lumea ta, prieteniile, visele, posibilitatea de a te căsători și de a face copii. Nu doar trupul tău își pierde din atribute, ci și toate planurile vieții ți se schimbă. În plus, trebuie să faci față unei frici uriașe, care începe cu întrebarea *și acum, eu cum voi supraviețui?* ". Dar Liza a ales să răspundă pozitiv crizei prin care trecea, deoarece dorea să aibă mai multă influență asupra viitorului său decât avea deja acel accident.

În timpul recuperării, Liza și-a promis că va fi deschisă în fața oportunităților aduse de Univers. La șase luni după accident, se întorsese să predea, dar mi-a spus: „Nu mai puneam suflet în munca mea. Mă simțeam stingheră și mă bântuia sentimentul că restul școlii nu mai credea că pot fi un antrenor excelent. Am știut că trebuie să-mi găsesc altceva. Dar nu știam de unde să încep să caut".

La un an după ce s-a întors la lucru, Liza a primit o invitație de la o organizație care ajuta prin gimnastică copiii și tinerii cu handicap. A acceptat-o imediat și, la puțin timp după aceea, a început să-i ajute

pe acești copii să-și dezvolte abilitățile de gimnaști. La început, a lucrat ca voluntară, deoarece nu a fost sigură că într-adevăr poate ajuta pe cineva și nici de faptul că organizația mai dorea să treacă pe cineva pe statul de plată. Dar până la finalul anului școlar era angajată cu drepturi depline. Atunci când am vorbit cu ea, continua să lucreze la ei.

„Nu consider că fac o muncă. Acum înțeleg că tot ceea ce fac, toate lucrurile prin care am trecut ca să ajung aici, ca să nu mai vorbesc de ce îmi va rezerva viitorul, sunt aspecte ale Contractului meu. Accidentul, dacă poate fi numit accident, m-a făcut să mă confrunt cu mine însămi și cu modul meu de a mă raporta la viață. A trebuit să mă bizui pe puterea credinței mele pentru a trece prin asta, iar credința mea nu era prea mare atunci când a avut loc accidentul. În timpul recuperării am trăit emoții întunecate, de care nu știam că sunt capabilă, ca de pildă gelozia față de cei care puteau merge. Cel mai greu lucru pe care l-am făcut vreodată a fost să lucrez cu aceste sentimente și să izbândesc să devin un om care încă vede un viitor în fața lui. Înainte de accident, viața mea s-a bizuit pe puterea voinței, dar după el m-am sprijinit pe puterea spiritului meu."

„Astăzi dăruiesc mai mult copiilor cu care lucrez decât am făcut-o vreodată ca profesoară de liceu. Ei au nevoie de inspirația exemplului meu, de speranța și respectul de sine pe care îl insuflu, nu doar de lucrurile fizice pe care îi învăț. Ei mă fac să simt câtă valoare are experiența prin care am trecut. Le înțeleg frustrarea, frica de a nu se descurca în lume, teama că vor avea un standard de viață scăzut. Știu că eu trăiesc în interior, dar pot să-i ajut pentru că și eu am fost la fel și încă sunt, uneori. Dar eu sunt dovada vie că viața oricărui om este foarte prețioasă, indiferent de starea trupului său. Esențial este să înveți să vâslești în bărcuța care ți-a fost dăruită."

Eforturile pe care le-a făcut Liza pentru a se adapta noii sale vieți au făcut-o să își redefinească dramatic scopul vieții. După seminar, mi-a scris: „Precum majoritatea oamenilor, obișnuiam să cred că scopul vieții mele este de a face ceva special, ca, de pildă, a deveni un foarte bun profesor de sport. Dacă nu s-ar fi întâmplat acel accident, nu aș fi putut niciodată alege să gândesc că viața îmi este ghidată de un Contract. Nu aș fi înțeles niciodată că scopul vieții mele este de a fi într-un anumit fel, nu de a face ceva anume. Acum sunt co-autoarea vieții mele".

Grație și Charismă

Recuperarea Lizei s-a datorat unei multitudini de factori: încurajările mamei sale, inspirația de a-și asculta cu atenție visele, câteva „întâmplări norocoase" care i-au venit în cale. Decizia ei de a-l lăsa pe Dumnezeu să vâslească în locul ei îți poate părea un simplu act de voință și de hotărâre – sau poate unul născut din frustrare. Dar eu cred că alegerea ei s-a născut din ceva mai profund: grația Divină i-a permis să se deschidă forțelor vindecătoare ale Universului și să-și recunoască potențialul divin.

Natura grației divine, a motivelor și a modului în care o primim a fost, timp de secole, printre preocupările marcante ale filosofilor și teologilor occidentali. Eu o văd ca pe o energie vitală care se pogoară la noi de la Divinitate, echivalentul apusean al *pranei* indiene (care se traduce prin „suflul vieții") și al chinezescului *ch'i*. *Ch'i* are mai multe înțelesuri (aer, respirație, temperament, putere), dar în general se referă atât la energia vitală care circulă în corp, cât și la respirație – două aspecte inseparabile. Această energie vitală este adeseori văzută ca o forță impersonală care emană din energia magnetică sursă a Universului. Potrivit credinței taoiste, aceasta curge din Steaua Polară către Ursa Mare.

Diferența esențială dintre credințele orientale și cele occidentale este că primele consideră că această curgere a *pranei* sau a *ch'i*-ului poate fi influențată pozitiv prin meditație și exerciții fizice, incluzând aici controlul respirației, yoga sau qigong.

Și, deși cei mai mulți occidentali consideră că această grație curge către noi dinspre Divin, părerile sunt foarte împărțite, atunci când este vorba de ce anume determină începerea procesului. Unii cred că avem nevoie de această grație pentru sănătatea noastră spirituală și pentru salvarea sufletelor noastre, dar doar Dumnezeu decide dacă o va arunca asupra noastră – o concepție care pare să diminueze rolul liberului arbitru. Alții cred că salvarea depinde doar de eforturile noastre, dar sunt incapabili să explice acele infuzii bruște de energie, acele revelații care au darul de a ne schimba viața în bine. Unii creștini consideră că grația divină este un supliment spiritual care ne este oferit în urma rugăciunilor sau a ritualurilor sacre. Alții cred că ea vine de la Dumnezeu fără ca noi să o cerem, tot așa cum ea curge

prin inima unui copil botezat, sau că funcționează ca un fel de forță secretă care face ca inima păcătosului să se spăsească.

Dar cei mai mulți consideră că, indiferent de cum sau când vine la noi, grația divină ne crește forța vitală, oferindu-ne în momente de restriște puterea, protecția și curajul de care avem nevoie. Poate binecuvânta și poate vindeca boli. Eu cred că putem câștiga grația divină prin rugăciune, meditație sau alte practici spirituale care îi cresc prezența în noi. Dar mai cred că există o formă a grației divine care ne conferă tărie sufletească și îndrumare atunci când avem nevoie, fie că vrem, fie că nu. Această energie divină este *charisma* ta, o formă unică a grației care îți dă puterea de a-ți îndeplini Contractul Sacru. Cuvântul *charismă* este derivat de la o rădăcină grecească și care semnifică „dar". El derivă din teologia creștină străveche, unde semnifica un act divin care demonstrează prezența lui Dumnezeu în viețile credincioșilor. Charisma cuiva era dovada că Divinul este profund prezent în sarcina pe care cineva o primea în viață (iar acest sens se regăsește în utilizarea comună a cuvântului).

Uneori, nu suntem conștienți că am primit darul grației divine până nu vedem efectele pe care aceasta o are în viața noastră, precum Liza. Alteori, putem trăi o *epifanie* (cuvânt derivat de la rădăcina grecească semnificând „a se manifesta"), o revelație bruscă a uniunii profunde cu Divinul. În timpul unei epifanii, relația cu Dumnezeu se schimbă de la neîncredere sau frică la încredere profundă. Înțelegi brusc că tot ce ți s-a întâmplat în viață se datorează intervenției divine, grației lui Dumnezeu. Oamenii mi-au descris epifaniile lor ca pe o curmare bruscă a lipsei de țel și de direcție în viață. Printr-o infuzie bruscă de charismă, inabilitatea de a înțelege greutățile vieții, dar și senzația de greutate emoțională ce provine din lipsa de scop și de direcție se transformă brusc în conștientizarea că fiecare clipă a vieții tale se află sub imperiul ordinii divine.

Charisma poate intra în viețile noastre chiar și când nu cerem conștient acest lucru. O femeie numită Cindy mi-a mărturisit că și-a conștientizat charisma în timp ce bea o cafea într-o librărie. „Știu că pare ridicol", mi-a spus, „dar citeam într-un ziar povestea a doi oameni care se căsătoreau. Felul în care s-au cunoscut era foarte romantic și m-am simțit foarte singură. Am început să alunec către acel loc întunecat al milei de sine, în care îți spui că ție nu ți se va întâmpla, niciodată, ceva atât de magic. Apoi gândurile mele au

alunecat către locul pe care îl am în marele Univers și am ajuns la concluzia că sunt un personaj insignifiant în această lume. Brusc, am avut o revelație care mi-a pătruns trupul, mintea și spiritul. De parcă un far s-ar fi aprins deodată, făcând totul și pe toți să strălucească puternic. Îmi erau dragi chiar și cei pe care nu-i putusem suferi.

În timpul acelei experiențe, am retrăit ca într-o străfulgerare toate emoțiile legate de toți cei pe care i-am cunoscut vreodată. La sfârșit am știut că pentru tot restul vieții mele voi putea recunoaște acea energie curgându-mi prin vene. După ce experiența a luat sfârșit, am rămas cu un indescriptibil sentiment al comuniunii cu Dumnezeu și am realizat că am avut mereu îndrumarea Lui și că nu sunt niciodată singură."

Energia pe care Cindy a simțit-o în timpul epifaniei sale din librărie este charisma sa, pe care acum o recunoaște ca pe „vocea lui Dumnezeu înlăuntrul meu". Mistici precum Sfânta Tereza din Avila, Sfântul Ignatius Loyola, Sri Ramakrishna sau Sathya Sai Baba au simțit și ei cum Dumnezeu lucrează în ei. Spre exemplu, preotul vizionar hindus Ramakrishna a avut viziuni cu Mohamed, Iisus și Buddha, în urma cărora a îmbrățișat islamul, creștinismul și budismul – o practică ieșită din comun în India secolului al 19-lea. În secolul al 16-lea, tânărul Ignatius Loyola era mai interesat de viața de la curte și de gloria militară decât de viața clericală pe care i-o dorea tatăl lui. În timp ce se recupera în urma unei răni la picior pe care o dobândise pe câmpul de bătălie, Ignatius a citit despre viețile Sfântului Dominic și ale Sfântului Francisc. A simțit brusc o exaltare și o energie care l-au îndreptat către viața spirituală. Cartea sa de exerciții mistice, *„Exerciții spirituale,"* încă este folosită de cei care vor să-și mărească capacitatea de a-l simți pe Dumnezeu în ei înșiși.

În zilele noastre, viața monastică aproape că a dispărut, iar misticii își găsesc locul în mijlocul societății. Faptul că îți cauți sensul vieții te face un căutător al prezenței lui Dumnezeu și, implicit, un candidat al grației Divine. Chiar dacă nu vei simți o charismă la fel de puternică și bruscă precum cea trăită de Cindy – sau Ramakrishna, sau Ignatius Loyola –, trebuie să fii atent la atingerea Lui în tine. Pasiunea cu care vrei să îți deslușești natura propriului spirit se hrănește din charismă. Charisma ta este, în același timp, energia prin care unicitatea spiritului tău se dezvăluie altora, echivalentul amprentei tale spirituale. Această grație te ajută să te cunoști pe tine și apoi să o canalizezi către alții.

Dar și reciproca este valabilă. Energia pe care o simți atât de intens în cei din jurul tău este charisma lor.

Nu doar indivizii, ci și grupurile au charisma lor. Triburile sau alte forme de comuniune socială posedă o grație colectivă care le identifică scopurile spirituale unice. Ritualurile și ceremoniile specifice unui grup își au originea în îndrumarea oferită de charisma lor; este și un mijloc pentru a ști dacă un individ care dorește să li se alăture este persoana potrivită sau nu. Un călugăr creștin mi-a spus, odată: „Charisma comunității noastre este să-l slujim pe Dumnezeu dedicându-ne viețile rugăciunii. Ceea ce facem în mănăstire ca adorare de grup este să aducem Spiritul în inima celor care au nevoie de el pe acest pământ. Dacă o persoană dorește să se alăture acestei comunități, charisma sa individuală trebuie să fie în tonul celei de grup. Fără această unitate, individul nu va fi capabil să supraviețuiască rigorilor vieții monahale. El nu se va putea hrăni cu grația specială dăruită acestui grup – nu pentru că lui i-ar fi refuzată, ci pentru că spiritul său are nevoie de altă formă de grație care nu este, pur și simplu, prezentă la noi".

Unii oameni încearcă să ignore această grație, chiar și atunci când ea curge prin ei. Pe vremea când eram fetiță, învățam într-o școală parohială, iar măicuțele vorbeau mult cu noi despre „vocația" noastră. Dar pentru ele vocația însemna un singur lucru: chemarea pentru viața religioasă. Ne-au explicat limpede că vom avea mereu liber arbitru și că vom putea refuza chemarea, dar că nu vom fi niciodată la fel de împlinite sau fericite dacă o refuzăm. Deși cred că au greșit presându-ne să ne alăturăm unui ordin religios, trebuie să fiu de acord că, atunci când nu îți recunoști charisma, vocația sau Contractul, vei avea o viață mult mai dificilă și mai puțin împlinită. Așa cum Gregg Levoy scria în cartea sa „*Chemări*", vocațiile pot fi multe lucruri:

> *Pot fi chemări să faci ceva (să devii liber-profesionist, să îți continui studiile, să începi sau să sfârșești o relație, să te muți la țară, să îți schimbi cariera, să ai un copil) sau să fii ceva (mai creativ, să judeci mai puțin, să iubești mai mult, să îți fie mai puțin teamă). Pot fi chemări să te apropii de ceva sau să fugi de ceva; chemări să schimbi ceva, să îți schimbi poziția față de acel lucru, să îl abordezi într-un stil cu totul nou; chemări către ceea ce ne-am dorit întotdeauna să facem...*
>
> *Din păcate, adeseori alegem să fim surzi la dorințele noastre profunde, în loc să le dăm ascultare și să acționăm conform lor. Poate că nu ne uităm niciodată adevărata chemare, dar ne este teamă de prețul*

pe care va trebui să-l plătim. Anticipăm panica schimbării, iar asta ne împiedică să acceptăm ceea ce știm și am „știut întotdeauna: care ne este chemarea.[1]

Din anumite puncte de vedere, acest blocaj este în sine tot o emanație a grației divine și mi-a dăruit și mie o serie de revelații. Așa cum Joseph Campbell îi spunea lui Bill Moyers în *„Puterea Mitului,"* atunci când scrii o lucrare creativă „tu devii tăcere, iar cartea îți vorbește și se construiește singură. Într-o anumită măsură devii purtătorul darurilor făcute de muze – sau, în termeni biblici, de Dumnezeu. Nu sunt vorbe în vânt, ci adevăruri. Deoarece inspirația vine din inconștient, iar mințile inconștiente ale oamenilor din grupuri mai mari sau mai mici au atât de multe în comun, ceea ce șamanul sau vizionarul scoate la iveală este un lucru care așteaptă să fie revelat în toți oamenii". Într-un fel, aș vrea ca această carte să fie o ocazie pentru tine de a-ți evoca și recunoaște charisma, muzele, revelațiile – de a intra în contact cu acele dorințe profunde și chemări ascunse care îți vor aduce atât de multă bucurie în viață când vei învăța să le recunoști.

Existența îți va fi din ce în ce mai îmbelșugată, pe măsură ce vei recunoaște și accepta grația divină. A vedea viața în mod simbolic înseamnă a percepe în adâncime sensurile unui eveniment. Această vedere transcende planurile existenței materiale și, mai ales în momente de stres și de conflict, îți dă posibilitatea să vezi un eveniment în contextul întregii tale vieți – tot așa cum ar face-o un ghid spiritual.

Chiar dacă nu ai simțit vreodată prezența unui ghid spiritual și nici nu crezi că ai primit anumite misiuni încă înainte de a te naște, cu siguranță ai remarcat un anumit tipar al evenimentelor sau problemelor din viața ta. Poate că ai avut probleme cu părinții sau poate că ai avut relații dificile cu alți bărbați sau femei. Poate că ai boli recurente sau dificultăți în carieră. Sau poate că viața ta e mulțumitoare, dar simți că îți lipsește ceva. Trebuie să încerci să vezi toate aceste lucruri dintr-o nouă perspectivă. Pentru a face acest lucru trebuie să fii atent nu doar la mediul fizic din jurul tău, ci și la planurile înalte ale conștiinței, acolo unde peisajul este mai mult simbolic decât literal. Și unul dintre aceste planuri, care ne este tuturor familiar, este cel al viselor...

[1] Gregg Levoy, *Callings: Finding and Following an Authentic Life „Vocații: Viața autentică"* (New York: Three Rivers, 1997).

Zburând către casă

Încă din zorii istoriei, și poate cu mult înainte de începutul acesteia, visele au reprezentat calea simbolică către fricile și dorințele noastre. Revelându-ne limbajul psihicului nostru, visele fac lumină nu doar asupra dilemelor și oportunităților pe care le avem, ci și asupra felului în care sufletul nostru le percepe. Sigmund Freud, care numea visele „drumul regal către inconștient", Carl Jung și încă mulți alții de la ei încoace au elaborat metode sofisticate de interpretare a viselor prin intermediul unei simbolistici complexe. Dar, adeseori, cheia unor anumite vise stă în pătrunderea înțelesului imaginii centrale.

Spre exemplu, în ultimii 18 ani am avut o serie de vise asemănătoare, care gravitau în jurul unei imagini centrale: un avion care decolează. Primul vis în care apărea un avion l-am avut în 1982, într-un moment în care viața mea era la pământ. În ultimii ani, devenisem tot mai dezamăgită de munca mea ca jurnalist. Într-o bună zi, am primit ca sarcină să fac un reportaj despre un seminar de lucru ținut de Elisabeth Kübler-Ross despre moarte. A fost atât de multă suferință la acel seminar, iar Kübler-Ross a reușit să-i ajute pe acei oameni într-un mod atât de uimitor, încât am fost inspirată să mă întorc la școală pentru a studia religia și mitologia. Dar diploma postuniversitară în teologie nu m-a ajutat să-mi găsesc locul mai mult decât diploma de jurnalist. La doi ani după terminarea școlii, încă mă zbăteam să-mi găsesc o direcție clară în viață. Lucram ca secretară în Departamentul de farmacologie al Universității Northwestern și nu știam încotro mă îndrept.

Mă simțeam de parcă aș fi trăit pe un pendul care oscila între lumi diferite. Studiul meu spiritual mă înălța, dar eram apoi aruncată înapoi în viața de zi cu zi, cu toate temerile și fricile ei. M-am adâncit într-o depresie severă și am început să simt o apăsare mentală, care mi-a declanșat migrene puternice care au durat aproape un deceniu. După câteva luni trăite în această întunecare, i-am spus unui prieten: „Trebuie să fac ceva. O parte din mine moare și, dacă nu fac ceva în curând, voi muri cu totul". Și credeam fiecare cuvânt. Simțeam că-mi pierdusem încrederea în viață, deși nu-mi pierdusem încrederea că în cele din urmă Dumnezeu mă va călăuzi. Stările mele psihologice și emoționale erau contradictorii, lucru care îmi adâncea disperarea.

Apoi am avut un vis neobișnuit. Jung l-ar fi numit „un vis mare." Se făcea că eram singura pasageră dintr-un mic, dar puternic avion cu reacție. Avionul era încă la sol, într-un hangar plin cu alte avioane. Toate celelalte avioane decolau în ordine, în timp ce eu deveneam tot mai mânioasă că avionul meu continua să aștepte aprobarea turnului de control. În cele din urmă, am reușit să transmit un mesaj controlorului de zbor: „Hei! Și eu ce fac?".

„Oprește motorul", a venit răspunsul. „Nu primești aprobare de zbor până când cerul nu este sigur pentru călătoria ta."

Avionul meu era blocat într-un fel de „limb", la fel cum și eu eram blocată emoțional, fizic, personal, profesional. Dar cu toate acestea, turnul de control, despre care știam chiar și în vis că îl reprezenta pe Dumnezeu, mi-a trimis mesajul că avea grijă de mine cineva și că mă veghea. Încă prinsă în vis, am simțit în toate fibrele ființei mele că Dumnezeu era în Ceruri și că totul era bine în lumea mea.

După ce m-am trezit din vis, am fost mulțumită să îmi aștept decolarea. Nu am mai simțit disperarea de a-mi găsi un drum al meu. Din acel moment, viața mi s-a înfățișat altfel. Eram vegheată; pentru mine se pusese deja în mișcare un plan, dincolo de aparența de nemișcare și de înghețare a existenței mele exterioare.

Însuflețită de mesajul liniștitor primit în vis, am decis să mă bucur de absența oricărui scop. Slujba mea de secretară îmi furniza tot ce era necesar pentru a supraviețui în lumea materială. Salariul venea regulat și puteam face tot ce doream cu timpul meu liber. Nu aveam sarcini profesionale dificile care să mă apese, nu aveam termene-limită și nici nu eram stresată că nu voi putea să îmi fac treaba bine. Era o viață liberă. Eram liberă să îmi petrec timpul cu prietenii și cu familia și am reușit să mă bucur de viață, lipsită de orice griji, așa cum nu am mai reușit vreodată de atunci.

Și fiindcă nu aveam niciun mare plan și nici ambiții financiare sau de altă natură în cadrul organizației pentru care lucram, nici măcar nu îmi păsa dacă îmi pierd slujba sau nu. Nu îmi doream să obțin niciun rang și niciun privilegiu în grupul în care lucram, iar acest lucru mă făcea fericită. Dacă în ochii oamenilor de știință pentru care lucram nu aveam nimic, în ochii mei aveam totul. Acei oameni de știință m-au învățat cât de îngrozitori puteau deveni oamenii atunci când erau motivați de ambiție și de nesiguranță. Competiția acerbă după banii pentru studii, pentru promovări și putere îi făcea să fie

captivii fricii de succesul altora. În fiecare seară când mă întorceam acasă îmi lăsam munca la birou, dar ei se duceau cu valize grele de muncă și de frică.

La acea slujbă am învățat unul dintre cele mai profunde adevăruri spirituale care m-au însoțit de atunci: cel mai puternic ești atunci când nu ai nevoie și nu cauți aprobare exterioară. Nimeni nu-ți mai poate răpi puterea psihologică și emoțională. Securitatea spirituală mi-a adus un sentiment euforic de libertate. M-a făcut să înțeleg de ce faimosul vers hamletian „ție să îți fii onest" este considerat o adevărată poruncă spirituală. Nu poți trăi perioade îndelungate sfâșiat între nevoia de a fi tu însuți și nevoia de a primi aprobarea celorlalți. Ajungi să realizezi că nu faci decât să te rănești pe tine încercând să devii ceea ce crezi că alții și-ar dori să fii. În limbajul Contractului, a compromite ceea ce ești pentru a câștiga aprobarea altora este un exemplu perfect de cedare a unei părți din spiritul tău. Ajungi să dai și să dai, încât în cele din urmă nu îți mai rămâne nicio putere și nici nu te mai simți pe tine. Am înțeles atunci că manipularea este arta de a face ca spiritul cuiva să dănțuiască pentru amuzamentul personal și doar respectându-ne pe noi înșine devenim suficient de puternici pentru a refuza să dansăm. Visul meu cu avionul m-a eliberat de greutatea mentală, de depresie, de anxietatea legată de viitorul meu și de scopul meu. Câțiva ani mai târziu, am întâlnit un cuplu cu care am împărtășit pasiunea mea crescândă pentru conștiința umană și care m-a invitat să mă alătur lui la fondarea unei edituri în New Hampshire.

După 13 ani, viața mea era complet schimbată. Am devenit mediu medical intuitiv profesionist, profesor și autor. În 1995, când am început să lucrez la *„Anatomia Spiritului"*, am avut alt vis cu un avion – primul după cel din 1982, iar apoi altele. Avionul a devenit un simbol specific, un arhetip, precum un număr de telefon, care era folosit în visele mele pentru a-mi atrage atenția. Toate visele cu avioane au fost o comunicare directă a Divinului. Avionul simboliza faptul că mă aflam pe drumul cel bun, un drum ce fusese pregătit pentru mine și cu care fusesem de acord.

Fiecare vis îmi cuantifica progresul făcut către publicarea unei cărți. Eu simțeam însă că nu pătrunsesem în adâncime mesajul pe care am dorit să îl comunic în *„Anatomia Spiritului."* Mă învârteam în jurul lui, ca sa să zic așa, dar îmi scăpa întreaga semnificație. În primul

vis din secvența „Anatomiei", alergam printr-un aeroport să prind un zbor, dar avionul a plecat fără mine. Ceva mai târziu, am visat că mă aflam la bordul unui avion care se pregătea de plecare, când cineva mi s-a adresat la interfon „Vă rugăm, răspundeți la telefonul alb!". Știam că dacă răspund apelului, avionul va pleca fără mine. Cu toate acestea, am decis să răspund. În timp ce ridicam receptorul telefonului alb montat pe un perete al aeroportului, m-am întors și mi-am văzut avionul decolând, așa cum știam că se va întâmpla. Mă așteptam să aud o voce din receptor, cineva care să-mi dea un sfat cu privire la carte. Dar nu s-a auzit nimic. Am închis telefonul, m-am întors cu fața la poarta de plecare goală și am plecat din aeroport cu sentimentul că am fost abandonată.

În următorul vis am reușit să urc în avion, dar mi s-a spus că nu mai este niciun loc pentru mine și că trebuie să mă dau jos. M-am simțit atât de umilită, când m-am uitat la chipurile a sute de oameni care se uitau lung la mine de parcă le-aș fi invadat „spațiul aerian". Aerul reprezenta pentru mine elementul astrologic al minții și am considerat că visul semnifica faptul că mă aventurasem în teritorii conceptuale unde încă nu-mi găseam locul. La puțin timp după aceea, încă frustrată că nu reușeam să găsesc mesajul principal al „Anatomiei", în timp ce vorbeam unui grup de 28 de studenți, m-am întors să scriu ceva și am „descărcat" instantaneu o imagine compusă din unirea simbolurilor a trei mari tradiții mistice: cele șapte chakre ale Orientului, cele șapte taine creștine și cele zece emanații ale Copacului Vieții Kabbalei iudaice. Într-o singură clipă am recepționat, am înțeles, am acceptat și am luat cartea de la capăt.

În următorul vis am reușit, în final, să mă urc în avion. Am zărit un loc liber undeva în spate, la clasa a doua, și am încercat să mă strecor către el, dar am remarcat că însoțitoarea de zbor se uita fix la mine. Am încercat să o evit și m-am afundat în scaun, acoperindu-mi chipul cu o revistă. Dar era prea târziu. Ne-am privit în ochi și am știut că nu o să-mi permită să rămân la bord. Mi-a fost limpede, chiar și în vis, că nu mă pot ascunde de nimeni. Dacă destinul meu ar fi fost să stau pe acel loc, mi s-ar fi permis să rămân. Eram deznădăjduită. Crezusem că, în final, făceam ceea ce trebuia să fac. Și ardeam de nerăbdare să termin manuscrisul.

Mai târziu, mi-am dat seama că tocmai asta era problema. Eram prea nerăbdătoare. Manuscrisul avea să fie terminat la timp, dar nu la

timpul pe care mi-l doream eu; mai aveam mult de muncă la el înainte ca el să fie acceptat de editor. Anumite idei și revelații care mie mi se păreau evidente trebuia să fie dezvoltate mai mult pentru a fi înțelese, astfel că încă nu primeam undă verde.

După multe alte luni de rafinare, manuscrisul a fost, în cele din urmă, acceptat. În timp ce așteptam să fie publicat, am avut ultimul vis legat de carte din acea serie. M-am urcat la bordul avionului și am zărit același loc liber, din visul anterior. M-am strecurat repede în el, mi-am pus centura și am așteptat cu nerăbdare decolarea. Inima îmi bătea cu putere și tot corpul era străbătut de frisoane. Apoi s-a întâmplat din nou: însoțitoarea de zbor m-a văzut. Mă pregăteam să mă ridic de pe scaun, când mi-a spus: „A fost o eroare, vă rog să vă luați lucrurile și să veniți cu mine". Am urmat-o pe culoare, gândindu-mă ce eroare aș fi făcut. Dar a trecut de ușa avionului fără să se oprească și m-a condus la clasa întâi. „Poftiți, acesta este locul dumneavoastră. L-ați câștigat." Am primit o sticlă de șampanie, apoi avionul a decolat.

Nu am mai avut vise cu avioane până nu am început să lucrez la această carte, *Contracte Sacre*. Nu reușeam să progresez cu scrisul și mă lăsam iarăși purtată de emoții. Se făcea că intru în biroul unei companii aviatice și îmi depun CV-ul pentru un job. Pentru prima dată, am văzut și numele companiei: Aer Lingus, compania irlandeză. Așteptam la coada alcătuită dintr-o mulțime pestriță. M-am întrebat ce făceam acolo și, odată ce mi-am dat seama că doream un job, am fost sigură că nu mă calific pentru el. Când a venit rândul meu să predau CV-ul, femeia nepoliticoasă de la ghișeu mi l-a înșfăcat din mână și s-a dus cu el în biroul din spate. A trebuit să aștept o eternitate să se întoarcă.

— Foarte bine, ești angajată, mi-a spus. Acum urcă-te în avion.

— Dar nu am nici haine, nici bani, nici pașaport, i-am spus.

— Foarte rău, mi-a replicat cu asprime. Dacă nu lași totul în urmă, nu te poți urca în avion.

— Dar la unele lucruri țin foarte mult.

— Ori te urci în avion fără nimic, ori rămâi aici.

M-am uitat la toți oamenii care urcau în avion și am văzut că niciunul nu avea vreun bagaj, nici măcar o poșetă, și i-am spus că am nevoie de timp pentru a-mi pune lucrurile în ordine. Cum puteau face asta? m-am întrebat. Cum se puteau urca în avion fără niciun bagaj? Când am protestat din nou că nu am nici haine și nici bani, femeia mi-a spus:

— Vei primi tot ceea ce este necesar. La aterizare te va aștepta cineva.

Îmi aduc aminte că m-am gândit că speram ca hainele pe care urma să le primesc să mi se potrivească și că aș fi preferat să fie de firmă. Atunci mi-am auzit numele la interfon și am văzut telefonul alb din visul anterior. Știam din experiențe ce avea să se întâmple dacă răspundeam la apel. Îmbarcarea aproape se terminase, iar femeia cea aspră m-a avertizat din nou:

— Ori te urci acum în avion și lași totul în urmă, ori stai aici și o iei înapoi.

În timp ce alergam prin poarta de îmbarcare către avionul Aer Lingus, mă gândeam: „De ce fac acest lucru? Nu locuiesc în Irlanda. Nu știu cine sunt oamenii ăștia. Nu știu unde merg. Va fi o țară străină". Știam că acele întrebări nu erau mitice sau ipotetice. Erau întrebări profund spirituale: „Chiar vrei să iei acest zbor în a doua parte a vieții tale? Ești gata să renunți la tot pentru a face acest lucru?".

După ce m-am urcat în avion, am descoperit că locurile de la clasa întâi unde fusesem condusă din nou erau aranjate pe rânduri, ca la cinema, cu fața către cabina piloților, care avea geamuri uriașe de sticlă, ce semănau cu cele din filmul „Douăzeci de mii de leghe sub mări". M-am bucurat de o amplă vedere panoramică, până am intrat într-un nor uriaș. Am vrut să mă ridic de pe scaun, frustrată că nu mai văd nimic, dar însoțitoarea de bord mi-a spus să rămân pe locul meu. Am insistat că vreau să văd pilotul, dar mi-a spus simplu că „acest lucru nu este permis". Știam că trebuie să am încredere că o să ieșim din nor, tot așa cum știam că răspunsul la întrebările anterioare era „da". Dar tot nu știam exact la ce răspunsesem cu „da".

Și chiar dacă era doar un vis, decizia de a urca în acel avion a fost cea mai înfricoșătoare pe care am luat-o vreodată. Dar am avut dreptate, așa cum s-a dovedit mai târziu. Acest vis a fost începutul unei perioade dificile pentru mine, în care am fost despărțită de prieteni apropiați, de familie, de partenerii de afaceri, fie prin moarte, fie prin despărțiri dureroase. Eram într-un punct major de cotitură, la jumătatea vieții. Parcă intrasem într-un câmp al morții, cu atâtea renunțări și pierderi, inclusiv un frate mai mare care a murit în această cumplită perioadă de reașezare spirituală. Într-o stranie coincidență, în ziua în care a murit, eu aveam programat un seminar de lucru de zece zile în Irlanda și după înmormântare am zburat de pe Aeroportul Shannon – iar ultimul zbor a fost cu Aer Lingus.

Visul mi-a adus alinare, chiar și în mijlocul acestui iad, deoarece îmi vestea că în curând voi ajunge în locuri noi și voi trăi experiențe minunate. Toate aceste vise, indiferent de simbolistica lor, m-au făcut să mă simt în siguranță. Mi-au spus iarăși și iarăși: „Te afli pe drumul cel bun". Dar mi-au mai spus și că: „Încă ai nevoie de îndrumare; încă ai alegeri de făcut; încă îți urmărim atitudinea". Dar o spuneau cu atâta dragoste, încât nu m-am trezit niciodată înspăimântată, chiar dacă în timpul viselor m-am simțit de multe ori neliniștită, abandonată și confuză.

În timp ce lucram la noua carte, mi-a devenit tot mai limpede semnificația acestuia, dar și a celor anterioare. Știam că sunt ajutată, că Universul nu mă va lăsa să merg prea departe, că nu voi fi lăsată să eșuez. O mare parte din înțelesul lui se referea la cartea la care lucram. Chiar și numele „Aer Lingus" sugera că vehiculul cu care călătoream avea de a face cu limbajul, cu exprimarea unor idei pe care mă străduiam să le fac să zboare. M-au asigurat că avionul avea o destinație și că la mijloc se afla ceva mult mai mare decât mine, o forță care mi-a rezervat un loc și care se aștepta să fiu la bord.

Chiar dacă nu mi-am pierdut, niciodată, credința în ajutorul lui Dumnezeu, nu m-am așteptat ca în visele mele să apară sub forma unui vehicul. Până atunci, nu acordasem mare atenție viselor mele și nici nu citisem cărți despre interpretarea lor. Dar ele mi-au adus cea mai incredibilă îndrumare în timpul unor perioade foarte dificile din viața mea. M-au ajutat să mă lepăd de felul în care mă priveam pe mine însămi și să încep să disting o nouă direcție în viață. Chiar dacă nu aș fi crezut vreodată în Dumnezeu, acele vise m-ar fi făcut să-mi schimb poziția.

Visele mi-au întărit convingerea că evenimentele nu sunt întâmplătore, ci planificate, că viața ni se așterne în față în etape astfel gândite încât să ni se dea șansa transformării spirituale, transformare care este țelul suprem al Contractului. Transformarea spirituală are loc atunci când trecem de la etapa în care avem doar o perspectivă materială, fizică, asupra lumii, la etapa în care înțelegem de ce lucrurile se întâmplă așa cum se întâmplă – existența unui mare plan care le pune în mișcare. Contractul tău Sacru îți oferă nenumărate șanse de a crește, de a te schimba și a depinde doar de tine să înțelegi toate „aluziile" pe care ți le face Universul. Visele, intuițiile, coincidențele și „întâlnirile întâmplătoare" sunt doar câteva dintre lucrurile care îți pot arăta drumul transformării profunde.

Scopul Transformării Spirituale

Cei mai mulți dintre noi sunt de acord că unul dintre motivele pentru care ne aflăm pe acest Pământ este de a ne schimba în bine atât propria viață, cât și pe a altora. Dacă nu am avea abilitatea de a învăța, de a crește, de a fi o forță a binelui, viața ar fi extrem de statică. Cunoașterea Contractului tău îți permite să înțelegi că evenimente și întâlniri aparent fără nici o legătură – fie pozitive, fie negative – fac parte din marele scenariu al vieții care îți oferă nenumărate șanse de transformare spirituală.

Una dintre cele mai răspândite opinii eronate despre transformarea spirituală este faptul că ea este neapărat declanșată de o traumă sau de o tragedie – o boală, pierderea unei ființe iubite, o catastrofă financiară sau personală. Celor mai mulți dintre noi le-ar fi greu să creadă că paginile unei cărți sau o discuție cu prietenii pot produce o schimbare majoră de perspectivă. Dar așa cum am învățat vorbind cu Sharon, reporter de știri, uneori schimbări majore în viață pot fi catalizate de evenimente aparent întâmplătoare. „Reporterii sunt cinici", mi-a spus ea. „Trebuie să fii un pic cinic, pentru că altfel poveștile oamenilor pe care îi întâlnești te-ar afecta prea mult. La începutul carierei, îmi doream să scriu despre povești umane de mare interes. Îmi plăceau foarte mult poveștile dramatice și politice. Într-o bună zi, am fost trimisă să fac un reportaj despre un polițist care în timpul liber lucra ca voluntar, vorbindu-le copiilor din școli despre pericolele armelor de foc și ale drogurilor. La început, am crezut că era într-o misiune de relații publice sponsorizată de poliția locală pentru a beneficia de publicitate. L-am întâlnit dimineață și ne-am petrecut ziua împreună, timp în care am fost la trei școli. Interesul lui sincer pentru copii m-a emoționat și mi-am dat seama că încep să mă îndrăgostesc de el. Pe la prânz uitasem de reportaj. Voiam doar să știu dacă era căsătorit."

În timpul interviului cu Bill, Sharon l-a întrebat ce părere are nevasta lui despre munca pe care o făcea ca voluntar. „Când mi-a spus că nu era căsătorit, a început să-mi tremure mâna în care țineam reportofonul. Îmi era teamă că emoțiile mele încep să se vadă, așa că l-am întrebat despre motivele sale. Mi-a răspuns că era atras de ideea de a ajuta copiii să aibă mai multe șanse de a avea o viață productivă și împlinită".

Când Sharon l-a întrebat pe Bill dacă motivațiile sale erau de ordin spiritual, acesta a minimizat întrebarea: „Cred că se poate spune și așa, deși nu văd de ce ar fi necesar. Eu aș fi mai interesat de ce o persoană care muncește voluntar cinci ore pe săptămână este atât de „specială" și de „unică" încât să apară în ziar. Asta sugerează cât de rar ne oferim pe noi altora".

Sharon a hotărât să scrie articolul pornind de la acest punct de vedere, investigând întrebarea pusă de Bill. Povestea a generat un entuziasm atât de mare, încât ea și Bill au fost invitați la emisiuni de radio și TV. „Peste puțin timp, am început să ținem forumuri despre ce anume îi motivează pe oameni să-i ajute pe ceilalți. Avalanșa răspunsurilor m-a determinat să-mi schimb atitudinea despre ce îmi doream să fac ca reporter. Am decis să mă specializez în reportaje despre cei pe care eu îi numesc „minoritatea sacră". Am luat interviuri oamenilor care își dăruiau timpul semenilor, dar și celor care credeau că niciun ajutor și niciun dar nu poate schimba ceva. Nu aș admite niciodată față de colegi, dar cred că ceea ce fac acum este o misiune spirituală. Scriu reportaje despre cum spiritele umane relaționează între ele și despre puterea lor de a aduce schimbarea".

Traducând în limbaj simbolic această poveste, Sharon a înțeles că întreaga ei muncă și toți oamenii pe care i-a întâlnit vreodată sunt Contractul ei. Iar acest lucru se referă și la Bill, a cărui întâlnire „întâmplătoare" a dus la o căsătorie fericită, binecuvântată cu doi copii.

Contractele Sacre și Relațiile Umane

În mod limpede, Bill și Sharon aveau un Contract unul cu celălalt. Turcii l-ar denumi *kismet* (destinul cuiva în viață), iar evreii *be'shert* (destinat pentru a-ți fi iubit). Destinul lor nu s-a rezumat la o relație romantică, deși a fost inclusă și aceasta. Ei erau destinați să lucreze împreună în probleme care depășeau cu mult dimensiunea vieților lor personale. Dezvoltarea calităților lor transpersonale s-a împletit cu transformarea spirituală. Este un lucru intim al individului cu el însuși, care presupune multă dragoste, iar uneori, și o sinceritate brutală. În minunata sa carte *„Anam Cara"* (care semnifică în galeză „suflet prieten"), John O'Donohue vorbește despre tradiția budistă *kalyana-mitra* a „prietenului nobil". Prietenul tău nobil, spune el,

„nu va accepta mistificarea, ci, cu multă blândețe, te va confrunta cu propria ta orbire. Nimeni nu poate conștientiza întregul. Așa cum există un punct orb pe retina ochiului uman, tot așa și sufletul are o zonă unde nu vede nimic. De aceea trebuie să te bizui pe cei care te iubesc să îți spună lucrurile pe care tu nu le vezi".[1]

Viața este complexă și sunt atât de multe lucruri pe care trebuie să le „vedem" în noi înșine, în lume, în Divin; de aceea avem Contracte cu atât de mulți oameni. Imaginează-ți că înainte de încarnare, fiecare suflet este împărțit în mii de fragmente, care apoi se mișcă fără încetare, în căutarea „sufletului mare". Unii dintre oamenii pe care îi întâlnești iradiază ceva profund atrăgător pentru tine, iar atunci când pleacă îți lasă un gol în suflet. Dar termenul popular de *„suflet-pereche"*, care se aplică doar partenerului romantic ideal, este doar o palidă reflecție a adevărului – avem multe suflete-pereche și fiecare dintre ele joacă un rol distinct în viața noastră. Cred că *„nobil prieten"* este un termen mai potrivit. Nu sunt doar oameni pe care ești destinat să-i întâlnești, sunt oameni pe care *ți se cere* să-i întâlnești. Și indiferent câte ocazii de a-i întâlni vei rata, dacă ai un Contract cu ei îi vei întâlni în cele din urmă, poate de mai multe ori, până când schimbul dintre sufletele voastre va fi complet.

O femeie pe nume Jill mi-a povestit că în facultate a avut o relație cu un om de care a fost profund îndrăgostită, dar căruia i-a refuzat cererea în căsătorie, deoarece atunci simțise că încă nu explorase suficient viața ca adult. Totul se petrecea exact în „centrul inimii ei", plină de iubire față de acel om, dar profund îndrăgostită și de dorința de a călători, de a explora, de a-și trăi cei 20 de ani ca spirit liber. „Am știut că orice voi alege mă va durea, că voi regreta, astfel că am ales calea care îmi conferea cea mai multă putere. Am știut că dacă aș fi ales să mă mărit cu el, în cele din urmă aș fi simțit că m-aș fi pierdut pe mine. Alegerea făcută mi-a dat posibilitatea să mă deschid, așa că am simțit că singura mea variantă era de a spune nu căsătoriei".

Deși nu l-a uitat niciodată, amintirile nu i-au provocat o durere mai mare decât i-ar fi pricinuit reprimarea dorinței ei de a călători. După 15 ani de la despărțire, „destinul sau poate Contractul meu ne-a readus împreună", își amintește Jill. „Eram acasă, a sunat telefonul și era Andy. Se întâlnise cu niște prieteni vechi, întrebase de mine, aflase

[1] John O'Donohue, *Anam Cara: A Book of Celtic Wisdom „Anam Cara"* (New York: HarperCollins, 1997)

că nu mă căsătorisem niciodată și — bingo! — am început să ne întâlnim iarăși. Era evident că eram sortiți să fim împreună. Avusesem doar nevoie de timp pentru a face câteva lucruri."

Nu pot dovedi, în sensul strict al cuvântului, că o întâlnire stabilită în Contract va avea loc chiar și dacă tu încerci să o eviți. Dar credința în destin este adânc înrădăcinată în noi. O veche poveste orientală, numită „Întâlnire în Samarra" (pe care și-a bazat celebra nuvelă John O'Hara), povestește cum un stăpân și-a trimis sclavul în sat cu treburi. Acolo, sclavul se întâlnește cu Moartea și este atât de înspăimântat încât fuge să se ascundă în următorul sat, Samarra. Auzind ce s-a întâmplat, stăpânul se duce să-i ceară socoteală morții. „De ce mi-ai speriat servitorul?", o întreabă el. Iar moartea îi răspunde: „Dar nu am încercat să-l sperii. Am fost doar surprinsă să-l întâlnesc aici, pentru că trebuie să mă văd cu el abia deseară, în Samarra".

Din punct de vedere simbolic, dar și din perspectiva multor tradiții religioase orientale, nimeni nu intră în viața ta întâmplător. Dar se pare că întâlnirea cu unii oameni are un impact mult mai mare. Relațiile importante din viața ta, precum familia, prietenii, iubiții, partenerii de afaceri și chiar și dușmanii tăi fac parte din înțelegerile pe care le-ai încheiat în scopul de a învăța anumite lecții pe acest Pământ. Dar deoarece Contractul se referă la totalitatea vieții tale, nici măcar întâlnirile de scurtă durată nu pot fi considerate nesemnificative.

Îmi aduc aminte de o scurtă întâlnire pe care am avut-o cu o profesoară de limba engleză în liceu, care m-a încolțit după oră pentru a-mi da câteva sfaturi legate de atitudinea mea și de felul în care scriam. Pe vremea aceea eram îndrăgostită de teatrul absurdului – iubeam piesele lui Eugen Ionesco, Samuel Beckett și Harold Pinter – , iar contribuțiile mele literare la ora de engleză reflectau această infatuare. Dar lucrările mele erau aproape dezastruoase și din cauză că nu aveam antrenament, dar și din cauză că aveam lipsuri în educație în ceea ce privea literatura clasică. Profesoara mi-a oferit un sfat – o singură frază – care mi-a schimbat pentru totdeauna opinia despre educație: „Știi, Carol, ca să scrii bine, chiar și o piesă absurdă, trebuie să fii maestru în stăpânirea legilor limbii engleze, pentru a le putea apoi încălca precum un artist". Adolescentă fiind, crezusem că libertatea creativă semnifica să am libertatea absolută de a face tot ce doresc; dar în acel moment ea m-a învățat că adevărata creativitate se bazează pe cunoaștere și pe disciplină. Cu siguranță că am fost

de acord înainte de a mă naște să o cunosc pe această profesoară, deoarece mi-a schimbat întreaga concepție despre creația artistică și literară.

Dar și reciproca este valabilă, probabil că ai încercat să ai o legătură cu cineva, dar acest lucru nu s-a întâmplat, indiferent cât de mult ai încercat. Cu unii oameni ești destinat să ai relații, cu alții nu, indiferent de strădaniile tale. Similar, sunt oameni gata să intre cu forța în viața *ta*, dar indiferent de lucrurile pe care le fac ca să te îmbuneze sau să-ți atragă atenția, nu vor găsi niciodată o ușă deschisă. Niciunul dintre noi nu poate fi prezent în viața tuturor celorlalți. Sfatul pe care aș vrea să ți-l ofer pentru a-ți da seama dacă își are locul cineva în viața ta este să devii atent la factorul „animație". În definiția mea, *animația* este un fel de electricitate care se întâmplă între doi oameni atunci când energia vieții intră în joc, ca în cazul a doi îndrăgostiți care se adoră. (Atunci când vom discuta rolul chakrelor în capitolul al 6-lea, vei învăța și despre alte indicii, în funcție de energia subtilă internă a acestor centre.)

Absența electricității între doi oameni este la fel de evidentă ca prezența. Electricitatea aruncă o punte între voi și realizează o legătură. Tu poți încerca să stabilești o conexiune, dar dacă acest schimb de energie nu este natural, legătura va fi instabilă și parazitată de zgomot de fond.

Fenomenul animației legăturilor include și relațiile cu oamenii pe care îi antipatizezi instantaneu sau cu care intri într-un tipar al jocurilor de putere. Poți fi sigur că vei avea ceva de învățat de la ei, deși s-ar putea ca lecția să fie mai puțin plăcută decât cea primită în relațiile bazate pe atracție reciprocă. Carlos Castaneda spunea că oamenii de la care învățăm cel mai des în viață sunt „tiranii mărunți" – cei care ne scot din minți pentru a vedea limpede în ei ceea ce urâm cel mai mult la noi înșine. Gurdjieff a jucat adeseori acest rol cu discipolii lui, punându-i să sape o zi întreagă o groapă, apoi spunându-le să o umple la loc.

În termenii Contractului, tiranii mărunți din viața ta sunt la fel de importanți ca și cei mai iubiți prieteni nobili. Ai făcut înțelegeri și cu unii, și cu alții, pentru că fiecare dintre ei are să te învețe despre tine însuți lucruri pe care nu le poți învăța de la nimeni altcineva.

CAPITOLUL AL 2-LEA
Contracte Mitice și Maeștri

Contractul tău, împreună cu toate subcontractele care fac parte din el, nu este un scop în sine. Este un mijloc, un plan care te ajută să-ți împlinești potențialul divin. Gândește-te la Contract ca la un seminar al vieții, pe al cărui parcurs vei învăța multe lecții. Atunci când începi un seminar, nu trebuie să încerci să-l definești într-o singură frază și nici să-i reduci scopul la o singură propoziție. Va trece destul timp până vei putea spune că te-ai născut pentru un anumit scop, precum Maica Tereza, deoarece va trebui să descoperi multe înțelegeri încheiate și să înveți multe dintre lecțiile pe care misiunea ta ți le va da.

Ideea că avem anumite lecții de viață pe care trebuie să le înțelegem și „sarcini" pe care trebuie să le împlinim este foarte veche. Dr. Clarissa Pinola Estés relatează în *„Femeile care aleargă cu lupii"*, povestea arhetipală a Vasalisei și a Babei Yaga, pe care o plasează în timpurile preistorice ale cultelor Zeilor-Cai, perioadă anterioară mitologiei grecești. Vasalisa este o tânără fată a cărei mamă este pe moarte. Înainte de a muri, aceasta îi dăruiește o păpușă magică pe post de îndrumător. „Dacă îți vei pierde drumul sau vei avea nevoie de ajutor, întreabă păpușa ce trebuie să faci. Te va ajuta."

După moartea mamei, tatăl Vasalisei se recăsătorește cu o văduvă, mamă a două fiice care se dovedesc a fi, ca în atât de multe povești, foarte crude cu Vasalisa, deoarece aceasta era mult mai frumoasă decât ele. Sperând să scape de ea, ele sting focul din casă și o forțează să se ducă în pădure să ia cărbuni de la bătrâna vrăjitoare Baba Yaga. Pentru a găsi drumul prin pădurea întunecată și înfricoșătoare, Vasalisa își consultă păpușa, care îi spune la fiecare răscruce în ce parte trebuie să o apuce.

Când Vasalisa ajunge la bătrâna vrăjitoare și îi cere cărbuni aprinși, Baba Yaga îi spune că îi va îndeplini dorința doar după ce va face

câteva sarcini aparent imposibile, inclusiv să separe boabele de porumb mucegăite de cele bune sau să scoată milioane de semințe de mac dintr-o grămadă de pământ. În timp ce Vasalisa doarme, păpușa ei realizează toate sarcinile. Micuța păpușă ascunsă în buzunar simbolizează nevoia fiecărei femei de a-și utiliza intuiția atunci când trebuie să facă distincții fine, dificile, de judecată. Tot așa cum visele ne pot ajuta să ne rezolvăm problemele dacă suntem atenți la ele, tot așa se întâmplă și cu vocea noastră interioară. Boabele de porumb bune sau cele mucegăite, semințele de mac și grămada de pământ reprezintă ceea ce Estés numește „rămășițele unei străvechi farmacii vindecătoare", simbolizând totodată vindecarea minții și a spiritului cu ajutorul intuiției.

După ce Vasalisa își termină muncile, Baba Yaga îi dăruiește un craniu cu ochi aprinși pentru a reaprinde focul în căminul casei. Vasalisa se întoarce triumfătoare și cu acest foc „interior" reaprinde focul în casă. Până dimineață, craniul cu ochi aprinși transformă văduva și pe cele două fiice ale ei în cenușă.

Așa cum observă Estés, aceasta este o poveste despre puterea intuiției, în special despre puterea pe care mama o transmite fiicei ei. Estés notează: „De-a lungul generațiilor, aceste puteri intuitive se îngroapă adânc în femeie, atât din cauza nefolosirii lor, cât și a unei anumite reputații proaste, total nefondate. Jung a remarcat însă că în psihic nimic nu se pierde vreodată". Femeile își pot redescoperi aceste puteri interioare și le pot folosi. Și bărbații se înstrăinează de puterile lor intuitive și trebuie să se reîntâlnească cu ele, tot așa cum tatăl Vasalisei a trebuit să se trezească la imaginea răului pe care l-a adus fără să vrea în casă. Cu toții trebuie să fim atenți la gândurile și la acțiunile noastre, pentru ca acestea să nu-i rănească pe cei apropiați nouă.

Drumul înfricoșător pe care merge Vasalisa și sarcinile dificile pe care și le asumă sunt simboluri ale drumului ei către putere și descoperire interioară – Contractul ei. Cu toții trebuie să învățăm să ne bizuim pe păpușa noastră, adică pe vocea interioară și pe sine, un simț intuitiv care ne spune ce să facem în această viață dificilă și plină de primejdii. În cele din urmă, precum în călătoriile mitologice ale Eroului descrise de Joseph Campbell, Vasalisa se întoarce acasă cu un dar de mare preț, atât pentru ea, cât și pentru tribul ei. Faptul că și-a acceptat Contractul și a învățat din el o plasează pe o poziție de putere personală, oferindu-i invulnerabilitate în fața forțelor exterioare.

Întocmai ca Vasalisa, și tu ai multe sarcini de rezolvat, în multe aspecte ale vieții tale. Contractul tău Sacru, misiunea ta în viață, nu poate fi redus la un singur lucru, la un singur scop, la o singură relație. Pentru a înțelege cât de complex este Contractul cu înțelegerile sale, poți să te gândești la un contract comercial.

Pe scurt, Contractul este o înțelegere făcută de suflet înainte de naștere. Este promisiunea de a face anumite lucruri pentru tine însuți, pentru alții, pentru împlinirea scopului divin. O parte din Contract îți cere să îți descoperi menirea. Divinitatea promite să îți asigure îndrumare prin intermediul viselor, al intuițiilor, al coincidențelor și al multor altor lucruri.

Contractele legale ne fac răspunzători pentru toți termenii și condițiile care fac parte din înțelegere. Chiar și atunci când faci un credit ipotecar pentru a-ți cumpăra casă, trebuie să faci mult mai mult decât să plătești o rată lunară. Trebuie să păstrezi proprietatea într-o condiție bună, să o repari, să plătești taxele aferente, iar pentru a face toate acestea vei avea de a face cu mulți alții. Te mai obligi să respecți legile statului în care ai semnat contractul.

Contractul tău Sacru te face obiectul legilor divine. Întreaga creație urmează legile care guvernează și mențin fluxul de energie al vieții, de la legile gravitației la cele ale termodinamicii. Umanitatea a primit legi pe care a trebuit să le urmeze, încă de la începuturile sale, iar ea a acceptat să se supună lor. Printre cele mai cunoscute se numără Cele Zece Porunci, care pot fi considerate clauze subcontractuale.

Încă înainte ca Iehova să-i înmâneze lui Moise tabletele legilor, El încheiase înțelegeri cu Noe și cu Avraam, promițându-le ca în schimbul ascultării lor să le protejeze urmașii și să-i ajute să prospere. Scripturile au fost cele care au utilizat pentru prima dată termenul de *legământ*, termen ce semnifica la începuturi o înțelegere legală între două sau mai multe entități – adică, un contract. Ca simbol vizibil al legământului făcut, Dumnezeu a făcut un curcubeu pentru a-și aminti să-și țină făgăduiala. În schimb, El i-a cerut lui Noe să fie „rodnic și să sporească în număr". Mai mult, Iehova le-a cerut nu doar să procreeze, dar și să respecte sanctitatea vieții — „de la fiecare om... voi cere socoteală pentru viața seamănului său. Cine va vărsa sângele unui om va sângera de mâna seamănului său; căci după chipul și asemănarea mea am făcut omul". Dumnezeu încheie legământul nu doar cu Noe și cu urmașii săi, ci și cu „toate creaturile care au fost

cu tine – păsări, dobitoace și animale sălbatice, cu toate cele care au coborât din arcă alături de tine" (Geneze 7-9). Cu alte cuvinte, suntem stăpânii și îngrijitorii Planetei.

Dumnezeu a încheiat mai târziu o înțelegere asemănătoare, cu Avraam, oferindu-se să-i protejeze și să-i înmulțească urmașii, în schimbul promisiunii acestuia ca toți descendenții băieți să fie circumcișii. Deși Contractele lui Noe și lui Avraam au fost încheiate într-un tărâm spiritual, ele conțineau detalii concrete de acțiune în lumea fizică, iar împlinirea acestora urma să aducă mari beneficii părților implicate.

Iată și alte comparații între contractele pământești și cele Sacre:

- Într-un contract legal, două părți se pun de acord să participe într-o acțiune și se obligă să o respecte, pentru împlinirea unui scop reciproc avantajos.

  Într-un Contract Sacru, omul și Divinul se angajează într-o misiune care duce la lărgirea orizontului spiritual al individului, contribuind la expresia lui Dumnezeu pe pământ.
- Într-un contract pământean, te obligi să faci tot ceea ce trebuie pentru a-ți împlini obligațiile. Poți fi de acord să lucrezi cu subcontractanți sau să obții materiile prime necesare sarcinii.

  Într-un Contract Sacru, Divinul garantează că vei primi toate materialele și energia necesare. Aici se include totul, de la asigurarea capitalului până la a fi ghidat către anumite relații sau a te îmbolnăvi.
- Un contract legal te face responsabil de calitatea produsului. Individul garantează că este suficient de competent.

  Deși vei primi tot ceea ce îți trebuie pentru a-ți îndeplini sarcinile, nu vei primi tot ceea ce dorești. *Va trebui să înveți că posezi resursele interioare pentru a-ți duce sarcina la bun sfârșit. Va trebui să înveți care îți sunt capacitățile și să îți forțezi limitele.*
- Într-un contract legal, munca este oferită în schimbul unui sprijin, de obicei financiar, și adeseori presupune un avans. Unele contracte oferă plăți regulate, pe măsură ce anumite clauze sunt îndeplinite. Se pot promite anumite bonusuri ulterioare, precum drepturile de autor, plățile reziduale, posibilitatea de a cumpăra acțiuni, și se pot acorda anumite avantaje secundare, precum instruire, plata anumitor cheltuieli, asigurare. În plus, una dintre părți se poate angaja să o ajute pe cealaltă în anumite

moduri. Spre exemplu, într-un contract dintre un scriitor și editură, editura se poate angaja să promoveze cartea în diferite feluri, inclusiv prin publicitate sau prin organizarea unui tur de promovare.

Într-un Contract Sacru, plata pe care o primești este în capital spiritual – revelație, scop, înțelegere de sine, dar și atingerea anumitor atribute spirituale precum compasiunea, altruismul, credința. Contractul tău Sacru este garantat de Divinitate, un fel de „cont bancar ceresc" din care poți face retrageri de inspirație și de energie pentru a-ți îndeplini sarcina. În plus, uneori, pentru a te ajuta să îți îndeplinești sarcinile, Divinitatea poate revărsa asupra ta Grația Divină.

- Un contract legal poate fi încălcat, dar adeseori acest lucru presupune penalități severe, legale și financiare, care pot dura ani întregi.

Un Contract Sacru este un proces de învățare, prin urmare nu poate fi încălcat. El te angajează în dezvoltarea conștiinței și te învață cum să lucrezi cu forțe mult mai mari decât voința ta personală. Creșterea noastră spirituală și personală reprezintă un beneficiu și pentru cei din jurul nostru. Învățăm, printre altele, că suntem aici pentru a ne ajuta unii pe alții. Contractul este o oportunitate de a-ți înălța spiritul și, prin urmare, vei fi constrâns de legi înalte să-l onorezi. Adeseori, vei primi mai multe șanse de a-ți încheia procesul de învățare. De fiecare dată când încerci să eviți o oportunitate sau o provocare, consecințele vor fi tot mai severe.

- Dacă în timpul unui contract legal condițiile de la început se schimbă, îl vei putea renegocia cu bună credință. Spre exemplu, dacă cheltuielile tale depășesc estimarea inițială din motive care nu stau în puterea ta de control, poți cere o creștere a beneficiilor financiare. Atleții profesioniști își pot renegocia contractele de lungă durată, atunci când valoarea lor de piață crește semnificativ.

Pe măsură ce progresezi în înțelegerea termenilor Contractului tău și a lucrurilor pe care ai fost de acord să le înveți, poți descoperi că ceea ce părea a fi un Contract pentru dezvoltarea potențialului tău personal – să devii mai bun în ceea ce faci, spre exemplu – este de fapt un Contract al cărui scop este să

îți crești potențialul divin. Contractul tău nu s-a schimbat, dar înțelegerea ta asupra lui, da, iar ție acest lucru ți se poate părea o renegociere. Filosoful spaniol Miguel de Unamuno scria că omenirea suferă pe Pământ, iar Dumnezeu suferă odată cu ea (fundament al compasiunii). Deși am fost de acord cu anumite condiții, acestea se pot schimba pe măsură ce evoluăm, și poate că nici Dumnezeu nu știe exact ce se va întâmpla.

- Un contract juridic presupune efectuarea unor alegeri. Ești liber să decizi ce dorești să faci ca să respecți termenii contractului, atâta timp cât la final ți-ai împlinit obligațiile. Dacă am un contract să termin o carte până la 1 ianuarie anul viitor, nu contează dacă scriu câte o pagină pe zi în timpul meu liber sau termin tot manuscrisul în șapte luni de muncă intensivă. Îl pot scrie mai întâi de mână sau direct pe calculator, esențial este ca la sfârșit lucrarea să fie coerentă și la obiect.

  Și un Contract Sacru îți lasă libertate de alegere. Divinitatea îți pune la dispoziție o serie de lucruri, dar tu alegi dacă le consideri daruri sau poveri. Poți alege să întârzii anumite procese, dar nu le poți evita.

Ca un exemplu despre felul în care funcționează alegerea, imaginează-ți că înainte de a te naște ai fost de acord ca în această viață să înveți la perfecție să mânuiești cuțitul. Înainte de naștere, ghidul tău ți-a oferit un sfat: „Dacă vei apuca cuțitul de lamă te vei tăia, vei sângera și îți va lua mult timp să te vindeci. Vei fi furios pe cuțit și, crezând că este o armă, îl vei folosi ca să-i rănești pe alții cu el. Dar dacă îl vei apuca de mâner, îți vei spune că este o unealtă, vei învăța să creezi lucruri minunate cu el, ca sculptor, bucătar, designer sau chirurg. Când te vei întoarce la Cer, vei fi un maestru în mânuirea lui. Dar felul în care o faci, și câtă suferință vei aduce, este doar în mâinile tale — și la propriu, și la figurat."

Poți învăța cu înțelepciune sau prin durere. Să presupunem că pentru drumul tău spiritual este esențial să înveți să ierți. A învăța să ierți presupune să ai pe cine ierta, așa că să presupunem că trebuie să îți ierți părinții pentru pretențiile pe care le-au avut și pentru presiunea pe care au pus-o asupra ta. Sau poate trebuie să-ți ierți șeful care te-a concediat dintr-o slujbă care îți aducea securitatea financiară, dar care te făcea să te simți neîmplinit și nefericit. Tu

trebuie să înțelegi ce rol au acești oameni în viața ta. Interacțiunea ta cu ei îți va dezvălui scopul pe care îl ai. Trebuie să alegi în mod conștient să-i ierți. Fără îndoială, este mult mai dificil să ierți decât să nutrești resentimente față de ei, dar acest drum spiritual îți va aduce pace și înțelepciune spirituală. Resentimentele – deși firești, atunci când avem motive să fim indignați – te fac să plătești un preț foarte mare; un preț fizic, mental și emoțional. Când alegi să *nu* îți ierți părinții, angajatorii sau alți așa-ziși adversari, te izolezi și te înstrăinezi de tine însuți, de alții și de întreaga lume. Devii captivul unui tipar energetic care te poate face, în mod ironic, să depinzi de alții prin boală sau alte circumstanțe. Atunci când refuzi să accepți o sarcină spirituală, nu faci decât să te angajezi să o înveți într-un mod foarte dureros; dar vei învăța, până la urmă. Iar dacă refuzi lecția, ea ți se va oferi iarăși și iarăși.

Contracte Mitice

Credința în Contractele Sacre are o serie de precedente istorice. Analele lumii povestesc cum Dumnezeu le-a vorbit direct lui Adam, lui Noe, lui Iisus (în Occident) sau unei multitudini de vizionari și mistici (în Orient). Divinul ne trimite mesaje extraordinare pentru a ne capta atenția și a fi sigur că îi respectăm planul. Printre mesagerii care au transmis mesajele și îndrumarea divină se numără Gabriel, care joacă un rol important atât în Biblie, cât și în Coran, dar și îngeri păzitori, spirite, jinn, asuras, zâne și pitici. Mesagerii spirituali stau la baza multor literaturi religioase, de la Îngerul Domnului care i-a vorbit lui Avraam, Iacob sau Mohamed, la îngerul Moroni în credința mormonă. Ei aduc binecuvântări, avertismente, înțelepciune și cer diferite lucruri pământenilor, arătându-se direct prin voce sau apariție sau indirect prin vise și revelații care scânteiază brusc în conștiința noastră.

Mulți oameni mi-au împărtășit poveștile lor despre întâlnirile cu îngerii, întâlniri care le-au adus îndrumare profundă, alinare sau instrucțiuni despre cum să-și continue viața. Și mulți oameni mi-au descris intervenții angelice în care au fost avertizați despre anumite lucruri sau oameni din viețile lor. Am avut și eu o astfel de experiență cu mulți ani în urmă, într-o seară când mă întorceam acasă de la serviciu. În timp ce conduceam pe un bulevard central din Chicago,

am auzit limpede o voce spunându-mi: „Încetinește. Un camion va trece pe roșu la următoarea intersecție". Am călcat frâna imediat și apoi am văzut un camion gonind prin intersecție, la cinci pași de mine. Abia atunci am realizat că m-a avertizat cineva, care nu fusese intuiția mea.

Mesagerii pot aduce și vești mai puțin dramatice, dar care pot schimba cursul unei vieți. Filmul *Marele Canion* (1991) este o minunată ilustrare a intervenției îngerilor în viața de zi cu zi. Scris și regizat de Lawrence Kasdan, filmul împletește firele narative ale unor povești aparent fără legătură, în care câteva întâmplări aparent banale conspiră pentru a-i aduce împreună pe protagoniști, într-un mod care le va schimba viața. Unul dintre personajele principale, Claire, jucată de Mary McDonnell, găsește într-un tufiș un bebeluș abandonat, atunci când își modifică puțin traseul alergării zilnice. Este convinsă că a fost destinul ei să-l găsească și să-l crească și îi spune soțului ei sceptic, Mack, interpretat de Kevin Kline „S-a realizat o conexiune și trebuie să mergem până la capăt". După ce Mack încearcă fără succes să o facă să se răzgândească și apoi încearcă să încheie discuția spunând că îl doare capul, Claire refuză, spunându-i: „Este foarte nepotrivit să ai dureri de cap în fața unui miracol".

Apoi, Mack și-a adus aminte de un miracol trăit de el. Se pregătea într-o dimineață să traverseze o stradă aglomerată din Los Angeles, când o mână l-a înșfăcat de spate și l-a tras înapoi. Imediat, prin fața lui a trecut uruind un autobuz și în acea clipă a înțeles că viața lui fusese cruțată, iar acest lucru „a schimbat totul pentru totdeauna". A văzut apoi că femeia care îl salvase îi zâmbea și purta pe cap o șapcă cu Piratii din Pittsburg. Piratii erau echipa favorită a lui Mack — și chiar îl numise pe fiul lor după marele jucător al Piraților Roberto Clemente — și a înțeles că nu putea fi o simplă coincidență. „Nu vezi prea des la 9 dimineața pe bulevardul Wilshire o femeie cu șapca echipei de baseball Piratii din Pittsburg. E un pic suspect."

Filmul mi-a amintit de povestea adevărată a Maureenei. La 30 de ani, proaspăt căsătorită, Maureen își descoperă o tumoare ovariană și trece printr-o operație de histerectomie. Faptul că nu va mai putea avea niciodată copii îi provoacă o depresie atât de gravă încât atât părinții, cât și soțul se tem ca ea să nu se sinucidă. În afară de durerea de a nu mai putea procrea, Maureen este chinuită de teama că mariajul său se va destrăma, știind cât de mult își dorea soțul său copii.

„Încă de mică, am știut că destinul meu era de a avea copii", mi-a mărturisit ea câțiva ani mai târziu, când ne-am întâlnit. „Nu mi-am imaginat niciodată viitorul decât în postura de soție și mamă. După operație simțeam că viața mea se terminase. Și, într-adevăr, o parte din viața mea s-a terminat atunci. Totul s-a schimbat pentru mine. Îmi aduc aminte că, la trei luni după operație, am ieșit la o plimbare cu mama și am văzut o femeie cu fetițe gemene, de 2 anișori, absolut adorabile. Nu am mai simțit niciodată atât de multă invidie și furie. Îmi venea să mă duc la ea, să o scutur și să-i spun că trăiește viața care mi se cuvenea mie.

Apoi, într-o noapte, Maureen a primit vizita unui înger. „Dormeam, dar în același timp eram trează. Este foarte dificil să descriu acea stare de conștiență. Am văzut un înger frumos stând la marginea patului meu. M-a întrebat: *De ce ești atât de tristă?*". I-am spus că am greșit acceptând această viață. Nu era ce doream, iar durerea era prea mare. Mi-a răspuns: „Nu ai niciun motiv să fii disperată. Am venit să-ți spun că mâine îți vei întâlni fiul". M-am uitat la el și i-am spus: „Este imposibil". El a spus: „Crezi? Nu ai făcut nicio greșeală acceptând această viață. Dorința de a fi mamă nu ai primit-o pentru a suferi. Înțelegerea ta se va împlini altfel decât te așteptai, asta este tot". Apoi, îngerul i-a spus să se culce.

A doua zi, Maureen s-a simțit ca într-un „vis încețoșat"; nu și-a amintit visul imediat ce s-a trezit. Nu știa ce se întâmplase, dar parcă ceva se schimbase. „La 10 dimineața a sunat telefonul. O prietenă cu care nu mă mai văzusem de mult timp, Lynn, m-a sunat să-mi spună că era directoarea unui centru de înfiat copii. Nu am avut curaj să-i spun prin ce trecusem, o ascultam în timp ce îmi explica despre munca ei care îi aducea multă satisfacție, deși adeseori i se rupea inima. „Acum căutăm un cămin pentru un băiețel foarte dulce, a cărui mamă nu mai vrea să știe de el."

Maureen i-a răspuns imediat: „Îl iau eu. Locul lui este lângă mine. Este fiul meu".

Lynn a tăcut câteva clipe, apoi i-a spus: „Bine, să începem să facem actele. Poate de asta m-am gândit să te sun tocmai pe tine".

Maureen mi-a spus, apoi: „În acea clipă, visul mi-a explodat în minte. Nu fusese un vis. Îngerul meu chiar venise cu o noapte în urmă să-mi spună că voi avea un fiu. Doar că știam că nu sunt însărcinată".

Nu este nicio îndoială că suntem înconjurați de îngerii noștri, ființe invizibile de lumină care ne ghidează prin misterele vieților noastre.

Maureen avea scris în Contract că va fi mamă, iar „livrarea" s-a produs la timpul potrivit.

Culturile străvechi credeau în faptul că mesajele angelice provin de la Dumnezeu sau de la zei – ce obișnuiau să transmită avertismente sau cereri. O parte din aceste culturi aveau la bază un sistem de credințe într-o ordine cosmică a lumii impusă de o zeitate. În acel univers, ființele umane trebuia să respecte voința zeului și se aflau sub supravegherea acestuia. Triburile ariene care au invadat India și au pus bazele religiei vedice (premergătoare hinduismului) în Valea Indusului, în jurul celui de-al doilea mileniu î.Hr., își numeau zeul ordinii Mitra. Persia a fost invadată de alte triburi ariene, iar aceștia numeau aceeași zeitate Mithra. Câteva secole mai târziu, romanii îl numeau Mithras. Un punct comun al tuturor celor trei credințe era faptul că toate ființele umane au un contract cu Cerul și că erau obligate să-l respecte. În cartea sa „Mithras", D. Jason Cooper notează că zeul arian nu oferea un contract între egali, dar că el era un stăpân drept. Ambele părți aveau anumite obligații: „Mitra supraveghea viețile supușilor săi. El le împărțea dreptatea. La rândul lor, adoratorii lui trebuia să fie drepți în relațiile lor. Mitra era «zeul contractului»"[1].

Potrivit *Rig Veda*, cea mai veche scriere sacră indiană, Mitra (al cărui nume provine dintr-o rădăcină indo-europeană care se traduce atât prin „prieten", cât și prin „contract") era un Zeu drept care avea grijă de adoratorii săi. Ca Zeu al Justiției, Mitra stabilea atât pedepsele, cât și recompensele și se aștepta ca oamenii să-și îndeplinească sarcinile atribuite într-o manieră onorabilă. Și deoarece el supraveghea întreaga omenire, mai era numit zeul celor o mie de ochi, fiind capabil să vadă și să audă totul din tronul său ceresc, de la conversațiile șoptite pe la colțuri până la ritualurile sociale de masă. Mitra era pretutindeni, amintind constant supușilor săi că omul trebuie să fie și să facă așa cum cereau zeii. Mitra nu era un zeu amenințător, ci unul a cărui putere stătea în crearea ordinii și echilibrului. El îi pedepsea pe cei ce făceau rău, dar avea și puterea de a-i ierta atunci când se căiau, fiind (alături de Iehova) primul zeu care putea ierta.

Și în cadrul culturii persane, Mithra este responsabil de contractele umanității. Într-un *yasht* (imn) dedicat lui Mithra în scrierea zoroastriană *Avesta*, este numit „cel care cere oamenilor socoteală".

[1] D. Jason Cooper, *Mithras: Mysteries and Initiation Rediscovered „Mithras: Redescoperirea misterelor și a inițierii"* (Tork Beach, Me.: Samuel Weiser, 1996).

Ca și Mitra, Mithra este un zeu moral, judecând atât contractele între oameni, cât și cele dintre națiuni. Mithra îi pedepsea pe cei care își încălcau cuvântul, pe cei care nu își îndeplineau obligațiile, pe cei care trăiau imoral. Pedepsele lui variau de la boală la moartea adusă de o armă. Mithra sprijinea organizarea socială dreaptă și bine gândită și acționa distructiv asupra conducătorilor care își abuzau propriii supuși. Mithra era și judecătorul celor care nu puteau fi judecați de oameni – conducători și regi. Nicio ființă umană nu putea scăpa de mânia sa. Mithra a fost cel care a stabilit că adevărul este valoarea supremă între adoratorii săi.

Dar nu doar vechii indieni, persani, greci sau romani credeau că zeii veghează asupra oamenilor și le controlează destinele. Una dintre principalele zeități din panteonul mitologiei nordice este Var, zeița contractelor și a înțelegerilor nupțiale. Ei credeau că Var ascultă promisiunile și jurămintele făcute la nuntă și se răzbună pe cei care le încalcă. La începutul celui de-al doilea mileniu al erei noastre, toltecii și aztecii se închinau zeului Tezcatlipoca. Asociat cu distrugerea, precum zeitățile indiene Shiva și Kali, Tezcatlipoca era stăpânul cerului nopții, al lunii și al stelelor. El prezida peste sala de bal cosmică, situată în credința aztecă în constelația Gemenilor, acolo unde zeii jucau un joc care stabilea soarta umanității. Tezcatlipoca era protectorul sclavilor și îi pedepsea pe cei care îi abuzau. Numele lui se traduce ca „Oglinda Fumului" și, ca maestru al magiei negre, era adeseori reprezentat cu o dungă neagră peste chip și cu o oglindă neagră de obsidian sau hematit așezată pe piept, în care se reflectau toate gândurile și acțiunile umanității.

Nu putem deduce din relatările care s-au păstrat până la noi despre Mitra/Mithra cum anume ar fi putut oamenii să-și înțeleagă Contractele vieții sau cum anume ar fi putut să le fie revelate. Poate că acele contracte erau înțelese ca participare pas cu pas la misterul vieții. Nu este nicio sursă care să susțină că oamenii ar fi crezut că exista o înțelegere prealabilă nașterii sau că ar fi avut vreo libertate în alegerea vieții pe acest pământ. Prima relatare documentară despre această credință se găsește în Grecia secolului patru î.Hr.

În cartea a zecea a „Republicii", Platon oferă o descriere bogată și amănunțită a stadiilor parcurse de suflet în procesul încarnării în această viață. Unii exegeți consideră că Platon folosește mitul lui Er, aflat la finalul „Republicii", ca pe o metaforă poetică adusă în sprijinul argumentelor sale pentru o viață trăită în virtute. Dar mitul are

asemănări izbitoare cu relatările celor care au trăit experiența morții aparente sau cu cele ale celor care și-au reamintit ce s-a întâmplat înainte de naștere.

Er din povestea lui Platon a fost un soldat grec care și-a recăpătat cunoștința după 12 zile de la bătălia în care se presupune că murise. Trezindu-se pe rugul funerar (într-o scenă care aduce aminte de povestea lui Edgar Allan Poe), Er relatează incredibila poveste la care a fost martor în tărâmul suspendat între moarte și viață. Platon relatează istoria prin vocea lui Socrate. Er s-a trezit într-un loc aflat între Cer și pământ, unde sufletele treceau dintr-un plan în altul. Morții așteptau să fie judecați și să-și primească recompensa sau pedeapsa, în timp ce alte suflete se pregăteau să își înceapă călătoria pe pământ. Pe o pajiște întinsă, sufletele își așteptau întoarcerea în fața celor trei Grații: Clotho, care împletește firul vieții; Lachesis, care îi stabilește lungimea; Andropos, care îl taie. Platon notează:

> *Când au ajuns Er și spiritele, datoria lor a fost să se ducă degrabă la Lachesis; dar înainte de toate a venit un profet care i-a aranjat în ordine; dar înainte a luat din genunchii lui Lachesis mostre de viață și numere și urcându-se într-un amvon înalt, astfel a grăit: „Ascultați vorbele lui Lachesis, fiica Necesității. Sufletele muritorilor încep un nou ciclu al vieții și al morții. Geniul nu vi se va da, ci voi vă veți alege geniul; iar cel ce trage primul număr să fie primul care alege; iar viața pe care și-o alege îi va fi destin.*

După ce profetul face acest anunț, așază multe scenarii de viață în fața sufletelor care își așteaptă încarnarea și îi sfătuiește să aleagă dintre aceste „mostre de viață". Platon notează că: „Erau mult mai multe vieți decât suflete, și de toate felurile. Erau vieți de animal și de om în toate straturile sociale", inclusiv tirani.

> *Și erau vieți de oameni celebri, fie prin frumusețea trupului, fie prin forța lui sau succesul la jocuri sau prin nașterea și strămoșii săi; iar alții erau exact pe dos. Și la femei era la fel; dar niciunul din ei nu avea un caracter bine definit, căci sufletul devine diferit, din necesitate. Dar erau prezente toate calitățile și toate se amestecau între ele împreună cu bogăția sau cu sărăcia, boala sau sănătatea; erau și multe stări.*[1]

[1] Platon, *The Republic, „Republica"* Capitolul 10, online la http://ball.tcnj.edu/pols270/plato/republic.htm.

Platon spune limpede că printre cei care își alegeau noua viață se aflau suflete proaspăt făurite în Ceruri, dar mulți alții trăiseră anterior, iar alegerile lor erau influențate de viețile trecute. Odiseu, spre exemplu, și-a ales „viața unui om discret, fără griji".

Psihologul jungian James Hillman oferă un concludent rezumat al poveștii lui Platon în cartea sa *„Codul sufletului: în căutarea caracterului și a vocației"*:

> *„După ce toate sufletele își aleg viața, ele se duc în fața lui Lachesis (lachos = parte a destinului, număr special). Iar ea trimite alături de fiecare geniu (daimon) ales pe cel ce împlinește alegerea și este gardian al vieții... Lachesis conduce apoi sufletul către cea de a doua întrupare a destinului, Klotho (klotho = a răsuci prin învârtire)... Sub mâna ei, fusul se învârtește, iar destinul ales este validat. Apoi geniul (daimonul) conduce sufletul la Atropos (atropos = care nu poate fi răsucit, inflexibil) pentru ca pânza destinului să fie ireversibilă. Apoi, fără să mai privească înapoi, sufletul trece pe sub tronul Necesității, uneori tradus ca «poala necesității»".*[1]

Înainte de a-și începe viața în planul terestru, sufletele trebuie să străbată Câmpia Uitării, un deșert fără copaci și vegetație, apoi să bea din Râul Uitării. Pe măsură ce beau din el, ele uită totul. Motivul pentru care zeii ne cer să facem acest lucru este simplu: dacă am ști dinainte ce urmează să se întâmple în viața noastră, viața ar fi la fel de neinteresantă ca reluarea la televizor a parăzii de Ziua Sfântului Patrick. Cum ai mai putea începe o relație cu cineva, dacă ai ști dinainte că te va minți, că te va răni – chiar dacă ai ști că ai avea ceva de învățat? Cum ai mai putea trăi numărând zilele până la moartea celor dragi?

Cum poți trăi atunci când îți cunoști chiar și o mică parte din viitor? Este o problemă pe care am înțeles-o atunci când l-am consultat pe Paul, un bărbat suferind de o depresie gravă. În timp ce îi citeam „fișierul" energetic – informația codată în centrii săi energetici, în chakre – , am fost uimită de lipsa unui simțământ al istoriei personale, care este, de regulă, prezent la toți clienții mei. Informația receptată de mine era destul de vagă, făcându-mă să vorbesc în termeni generali (lucru frustrant pentru mine), precum „Mi se pare că tu simți că îți este greu să iei decizii și să le respecți"

[1] James Hillman, *The Soul's Code: In Search of Character and Calling „Codul sufletului: în căutarea caracterului și vocației"* (New York: Random House, 1996).

sau „Aproape că reușești să începi ceva, dar apoi te oprești". Paul nu avea nimic din substanța pe care o pot detecta în oamenii care au acumulat o experiență de viață și o „memorie celulară". Într-un fel, pot spune că Paul era vid din punct de vedere fizic și deci îmi era imposibil să îi dau informații clare și să îi fac vreo recomandare. Singura imagine cât de cât concretă pe care am avut-o a fost faptul că discuta cu niște „oameni", dar nu am putut face nicio legătură cu depresia lui.

După ce i-am mărturisit lui Paul frustrarea mea, el s-a deschis și a spus că una dintre imagini îi este foarte folositoare, deoarece a validat anumite amintiri foarte tulburătoare. Paul își putea aminti o serie de incidente petrecute înainte de a se „încarna" în materie. După ce l-am rugat să-mi dea mai multe amănunte, m-a uluit spunând că „oamenii"pe care îi văzusem eu erau de fapt două „ființe de lumină" care îl ajutaseră să-și creeze elementele acestei vieți – înainte de a se naște. Ca în povestea lui Er a lui Platon, lui Paul i s-au arătat o multitudine de alegeri și a fost îndemnat să-și construiască misiunea vieții pe baza evenimentelor și a influențelor din viețile anterioare, a obligațiilor pe care trebuia să le împlinească pentru a-i ajuta pe alții în dezvoltarea lor spirituală, a datoriilor personale pe care le avea și a unor noi experiențe pe care le putea alege. Toate experiențele pe care le-a ales cu ajutorul ghizilor săi spirituali au fost țesute împreună, alcătuind calea sa principală în viață. Ființele i-au spus limpede că sunt anumite evenimente la care trebuie neapărat să participe și că ele vor avea grijă ca el să ajungă la ele. Paul a simțit că a făcut cunoștință cu un fel de „grup de sprijin", o versiune cerească a AA, Arhetipuri Anonime – ce păreau să aibă foarte multe în comun cu arhetipurile pe care am început să le identific în seminariile mele de lucru și în conferințe.

Paul mi-a spus că foarte multe detalii au fost stabilite și că i s-au explicat în amănunt, dar totuși nu își putea aminti marea lor majoritate. Își amintește că i s-a lăsat libertatea de alegere în privința unora dintre evenimentele la care trebuia să participe și că i s-a spus că în Contractul lui era scris că trebuie să învețe câteva abilități sufletești, printre care toleranța. Paul a fost întrebat în ce mod ar dori să învețe și i s-au oferit trei variante. După ce făcea alegerile, Paul era conștient că mai rămăseseră suficiente „spații albe" care aveau să fie completate de deciziile pe care urma să le ia în viață. Seamănă un pic cu alegerile făcute în facultate: decizi specializarea, faci cursurile

stabilite dinainte, dar mai ai o serie de cursuri diverse la care te poți duce pe parcurs, pentru amuzament.

Din păcate, Paul nu părea că se amuză prea tare. Își amintea că, înainte de a trece din planul spiritual în încarnarea în această viață a materiei, i s-a cerut să bea dintr-un râu foarte asemănător cu Râul Uitării din povestea lui Platon. Dar fiindcă Paul nu a vrut să uite tot ce se întâmplase, a decis să nu bea din acele ape. A „sărit peste râu" și a „alunecat pe o panglică de lumină" care l-a dus direct în pântecele mamei sale. A fost o decizie cu consecințe dezastruoase. Ca rezultat al amintirilor sale, el nu s-a simțit niciodată profund conectat la viața pe pământ și nu a putut niciodată trăi normal, având dificultăți majore de a alege un drum, din pricina temerii că o parte din el știa deja că acele alegeri nu-l vor duce nicăieri.

„Refuzând să uit, mi-am abandonat puterea de alegere. Mă sufocă senzația că nu am nicio putere de decizie cu privire la evenimentele din viața mea. Ar fi trebuit să aleg să uit, acum aș fi avut în viața mea opțiuni", mi-a mărturisit Paul.

Paul considera că a fost destinat să trăiască prima viață pe care a văzut-o și că, deși avem „locuri unde să ajungem și promisiuni pe care să le îndeplinim", trebuie să alegem singuri cum se vor manifesta problemele și oportunitățile noastre. Spre exemplu, să ne imaginăm că trebuie să trecem printr-o anumită experiență – de pildă, să ni se refuze promovarea – pentru a descoperi ce avem de făcut. Dar dacă ai ști dinainte de a accepta postul că vei sfârși într-o poziție fără viitor, ți-ar fi foarte greu să te mai prezinți la lucru. Prin urmare, nu mai ajungi să ai acea revelație interioară care vine numai atunci când te trezești cu spatele pus la zid. Paul se simțea incapabil de acțiune din pricina senzației constante că știa ce avea să se întâmple.

Deși povestea lui Paul a fost foarte neobișnuită, i-am sugerat să aibă încredere că încă se află în posesia capacității sale de a alege, cu toate că îi vine greu să o recunoască din pricina acelor amintiri extraordinare; nimănui nu i se poate răpi liberul arbitru. Indiferent dacă Paul avea amintiri autentice, el le-a folosit ca pe o scuză de a nu-și trăi viața din plin – ca inabilitate metaforică de a acționa cu fermitate – lucru ce ar fi suficient să deprime pe oricine. În orice caz, asemănările cu povestea lui Platon sunt tulburătoare.

Indiferent dacă noi considerăm relatările lui Platon și pe cele ale lui Paul ca mituri, metafore sau reportaje, putem trage învățăminte valoroase din ele. Platon explică limpede că felul în care ne este decis

destinul este rodul unei colaborări dintre noi înșine și Divin. Acesta din urmă ne oferă spre alegere mai multe vieți, prin intermediul unor „ajutoare" sau mesageri, inclusiv „profetul", cele trei Grații sau daimonul nostru personal (un fel de spirit protector). Fiecare viață diferă în conținut și lungime, dar noi suntem aceia care alegem circumstanțele particulare și dificultățile inerente. Din înțelegere fac parte statutul socio-economic, înfățișarea fizică, sănătatea, predispozițiile genetice. Se pare că avem și posibilitatea de a alege răul, trăind vieți egoiste și megalomanice.

Esența mitului și a metaforei este că aceste vieți potențiale sunt mai mult un fel de ghiduri sau tipare generale, care nu sunt perfect definite. Noi suntem cei care le definim, prin interacțiunile cu ceilalți și cu situațiile cu care ne întâlnim. În înțelegerea platoniciană, liberul arbitru este un proces continuu ce începe în clipa în care ne alegem viața și se sfârșește odată cu aceasta. Noi suntem cei care ne decidem soarta. Platon scrie: „Virtutea nu costă bani și de felul în care un om o onorează depinde cât de multă va avea; responsabilitatea este a celui care alege – Zeul este drept".

Această libertate poate părea înfricoșătoare. Suntem „condamnați la libertate", cum scria Jean-Paul Sartre într-una dintre cărțile sale. Chiar dacă acceptăm principiul grației divine și al îndrumării, tot tânjim după un plan general, după un ghid al Contractului nostru. Eu cred că ne putem desluși drumul și examinând viața marilor maeștri spirituali care, indiferent de ce revelații adânci au avut, au pășit pe același pământ și s-au confruntat cu aceleași îndoieli și temeri ca și noi.

Contractele Maeștrilor

Biblia ebraică, cunoscută în creștinism sub numele de Vechiul Testament, împreună cu Noul Testament creștin, reprezintă o vastă sursă documentară despre Contractele lui Dumnezeu cu poporul israelit și, mai târziu, cu cei care s-au închinat lui Iisus. Cuvântul *testament* se referă la un contract legal, precum în expresia „și-a făcut testamentul." În primele capitole ale Genezei, Iehova încheie o înțelegere cu Adam, care poate „mânca din toți pomii grădinii", cu excepția copacului cunoașterii binelui și răului. „Pentru că dacă vei mânca din el, vei muri", spune Iehova. Adam și Eva nu își țin promisiunea, iar consecințele nu întârzie să apară: moartea și

cunoașterea morții. Potrivit teoriei rabinului Harold Kushner, Adam și Eva nu au fost pedepsiți pentru că au mâncat din fructul cunoașterii, ci au intrat în universul uman al cunoașterii de sine, care ne diferențiază de animale, care nu trebuie să facă alegerile morale ce caracterizează viața umană – sau Contractul Sacru. Însă faptul că necazurile lui Adam și ale Evei au început în clipa în care și-au încălcat înțelegerea cu Divinul reflectă importanța pe care strămoșii noștri au acordat-o Contractului. Iar în Contractul încheiat cu Noe, Dumnezeu se obliga să ajute la salvarea și înflorirea întregii specii umane.

Adam, Eva și Noe sunt figuri metaforice ce constituie reinterpretări ale miturilor creaționiste și diluviene ale Mesopotamiei antice, pe care evreii le-au asimilat în cultura lor odată cu respectul pentru lege și ordine. Dar figura lui Avram, numit mai târziu Avraam, este probabil bazată pe un personaj care a trăit în carne și oase, fondatorul religiei ebraice și al neamului israelit.

Înțelepciunea unor oameni ca Moise, Iisus, Mohamed sau Buddha răzbate dincolo de toate dogmele și practicile religioase. Adevărurile pe care le-au întrupat în viețile lor transcend culturile și credințele personale. Nu este nevoie să fii creștin ortodox ca să crezi că trebuie să-ți iubești aproapele ca pe tine însuți. Nici nu trebuie să fii budist ca să înțelegi că sursa majoră de suferință din viețile noastre constă în dorințele, ura și ignoranța generate de faptul că ne vedem fundamental separați de toate celelalte ființe.

Indiferent de tradițiile spirituale fondate de maeștri, învățăturile lor sunt relevante pentru noi deoarece aceștia și-au trăit viețile în acest univers material. Ei s-au confruntat în drumul lor către cunoașterea de sine și înțelegerea puterii pe care o au cu o serie de dificultăți universale. A trebuit ca toți să-și conștientizeze pe deplin Contractul – nu s-au născut iluminați. Învățăturile lor sunt adevărate tipare pentru acțiunile pe care trebuie să le întreprindem pentru a face tranziția de la o concepție strict fizică asupra vieții la una simbolică, în care să înțelegem scopul și înțelesurile acesteia.

Mulți dintre noi credem că dacă am avea mintea mai ageră, dacă am fi mai dedicați sau mai cucernici, atunci am ști ce avem de făcut pe acest pământ, deoarece Dumnezeu ne-ar ilumina, arătându-ne adevărata noastră menire. Noi credem în mod greșit că la marii lideri spirituali precum Avraam, Moise, Buda, Iisus sau Mohamed a venit cineva care le-a explicat amănunțit Contractul. Niciunul din ei nu și l-a cunoscut de la început. Drumurile vieților lor nu au fost evidente;

ei a trebuit să învețe să se predea necondiționat voinței Cerului. De regulă, acest lucru nu se întâmplă unui copil, unui adolescent sau unui tânăr. Și nu se întâmplă brusc. Credința, precum și alte abilități spirituale, se dezvoltă treptat și devine evidentă începând cu mijlocul vieții. Există și oameni care își primesc revelația deodată, având o epifanie. Spre exemplu, oameni absolut obișnuiți care au trecut prin experiența morții aparente vorbesc despre o trezire bruscă; ei devin conștienți că viața lor face parte dintr-un plan mai mare, iar din acel moment viața li se schimbă radical. În tradiția hindusă, atât oamenii spirituali, cât și cei obișnuiți relatează uneori despre o explozie de energie în corp, cunoscută sub numele de trezirea kundalini, care se manifestă pornind din șira spinării către creștetul capului și care adeseori le schimbă radical viața, purtându-i către spiritualitate.

Liderii spirituali au ajuns la Dumnezeu și la adevăr ca ființe umane. Iar în umanitatea lor profundă, acești profeți (dar și nenumărați bărbați și femei care au dus vieți sfinte) au fost măcinați în procesul lor de învățare de teamă și de confuzie. Ei au primit îndrumare atunci când au avut nevoie de ea, dar adeseori s-au îndoit și s-au simțit abandonați. Și de câte ori nu au fost cuprinși de disperare încercând să își împlinească misiunea, adeseori revelată către apusul vieții! Toți s-au luptat cu propriul ego și toți au fost încercați, unii de mai multe ori, pentru a li se testa conexiunea lor cu divinul lăuntric. Viețile lor alcătuiesc un prototip colectiv al procesului prin care se revelează Contractul Sacru. În următorul capitol vom vorbi despre cele cinci stadii ale Contractului Sacru, dar mai întâi să examinăm câteva dintre temele sau „sarcinile" sufletești care apar în aceste stadii.

Patru dintre profeți au trecut printr-un proces de renunțare la viețile și identitățile lor, „renăscând" apoi într-o nouă identitate. Ei au primit nume noi, ca recunoaștere a progresului spiritual. Atribuirea rituală a unui nume spiritual are loc atunci când individul nu mai poate fi recunoscut ca atare de societate, când evoluția sa transcende condiția umană către un Sine etern, când devine un lider universal și începe să reprezinte o întrupare a adevărului etern. Avram a deveni Avraam atunci când Dumnezeu a încheiat înțelegerea cu el. Iisus a devenit Mesia, iar după moarte, Christos (Cel Uns). Siddhartha Gautama a devenit în urma transformării spirituale Buddha (Cel Iluminat). Iar Mohamed, fiul lui 'Abd Allah, a devenit cunoscut ca Profetul.

Numele sufletesc reprezintă împlinirea conștientă a sarcinilor – a Contractului Sacru. Individul își cunoaște acum în totalitate puterile, chiar

dacă încă nu și-a încheiat toate sarcinile Contractului. Din acel moment, el sau ea este purtat/ă doar de puterea sufletului și vorbește doar cu vocea acestuia. Astfel încât sufletul însuși primește un nume. Egoul sau fostul sine nu mai reprezintă forța dominantă, ci devine un companion-servitor, un vehicul prin care sufletul comunică mesajele Divinului.

Orfani și Eroi Expatriați

Joseph Campbell notează în *„Eroul cu o mie de fețe"*: „Actele cu adevărat creative sunt reprezentate ca derivând dintr-un fel de moarte față de lume."[1] Călătoria eroului arhetipal descris de autori precum Campbell sau Sir James G. Frazer (în *„Creanga de aur"*) începe întotdeauna printr-un proces de separare de tribul său, urmată de o serie de sarcini dificile pe care eroul trebuie să le înfrunte singur. Totul culminează printr-o prăbușire în abisul îndoielii de sine și de Divin, dar urmează o transformare vitală, o recâștigare a încrederii, care duce, la rândul ei, la o serie de revelații și la dobândirea unei noi înțelepciuni. Eroul se reîntoarce la tribul său și își împărtășește aceste revelații – sau încearcă să o facă, căci adeseori eroii, ca și profeții, nu mai sunt bine-veniți în locurile de unde au plecat. Prezența lor ne neliniștește, atrăgându-ne atenția asupra unor adevăruri care trec de granițele vieților noastre în această lume a materiei. Ne este însă teamă de tulburările care s-ar putea produce în viețile noastre dacă ne-am urma potențialul divin; ne-am putea pierde confortul nostru de zi cu zi dacă acesta ar sta în calea Contractului.

Atunci când nu îți mai trăiești Contractul în mod inconștient, ci devii perfect conștient de el, treci printr-un dureros proces de rupere, similar celui din Călătoria Eroului, deoarece nu mai faci parte din mintea colectivă a tribului. „Căci cine își va salva viața o va pierde", a spus Iisus. Odată ce te-ai rupt de concepțiile generale, grupul este înclinat să-ți perceapă individualitatea – ca orice alt lucru nou sau diferit de statu quo – ca pe o amenințare la adresa unității sale. Este ironic faptul că această rupere de un anumit trib a dus în cazul marilor profeți la mari beneficii pentru tribul universal al ființelor umane. Marii mistici – Avraam, Moise, Buddha, Iisus, Mohamed – au împărtășit la începutul misiunilor lor soarta comună a abandonului și

[1] Joseph Campbell, *The Hero with a Thousand Faces „Eroul cu o mie de fețe"* (Princeton, N.J.: Princeton, University Press, 1968).

a separării de trib, iar această alienare s-a dovedit a fi esențială pentru împlinirea Contractului lor. Avraam a părăsit anticul oraș sumerian Ur, de unde a plecat împins de foamete în Egipt. Dumnezeu i-a spus: „Pleacă din țara ta, părăsește-ți neamul și casa tatălui tău și du-te în țara pe care ți-o voi arăta".

Un alt personaj-cheie din Biblie, Moise, a fost un orfan care a fost nevoit să fugă din Egipt după ce a ucis un egiptean într-un moment de furie. După ce Dumnezeu i-a apărut în tufișul cuprins de flăcări, Moise l-a implorat să nu îl facă conducătorul poporului său, insistând că nu avea niciuna dintre calitățile necesare.

Descendența lui Iisus a fost pusă sub semnul întrebării, deoarece Maria era deja însărcinată când Iosif s-a căsătorit cu ea. Ca bastard (sau *mamzer* – copilul făcut de o femeie cu cineva din afara comunității) – Iisus nu ar fi putut avea ceva de spus în congregația locală. În Tora este scrisă porunca: „Nici un bastard nu va intra în adunarea Domnului" (Deut. 23:2)[1]. Când s-a întors pentru a predica în orașul său natal, Nazaret, Iisus a fost întâmpinat cu răceală: „Nu este acesta tâmplarul? Nu este oare acesta fiul Mariei și al lui Iosif, fratele lui Iacob, Iuda și Simon? Nu sunt oare surorile lui acum cu noi?". Mai târziu, când predica și a fost informat că familia sa de sânge îl ascultă de afară, el a răspuns: „Cine e mama mea, cine sunt frații și surorile mele?". Uitându-se în jur la cei ce ședeau lângă el, a dat de înțeles că *ei* erau familia sa. Și deși mulți israeliți i-au urmat învățăturile, liderii religioși tradiționali l-au respins, refuzându-i mesajul. Prezența sa publică a fost marcată de statutul său de om aflat în afara comunității.

Contrastând cu originile modeste ale lui Iisus, Buddha s-a născut într-o familie bogată și puternică de la poalele Himalayei; dacă ar fi rămas acasă, ar fi devenit, probabil, un lider puternic și un războinic temut. Legenda spune că la nașterea lui Siddhartha Gautama, viitorul Buddha, un astrolog i-a prezis tatălui că pruncul avea să devină fie un rege ale cărui care de luptă vor străbate pământul, fie un înțelept care va pune în mișcare roțile Dharmei – marele adevăr ce avea să aline suferințele umanității. Suddhodana ar fi preferat prima variantă, dar în pofida tuturor strădaniilor sale, nu a reușit să-și țină fiul departe

[1] Pentru mai multe informații, vezi Bruce Chilton, *Rabbi Jesus: An Intimate Biography „Rabinul Iisus: o biografie intimă"* (New York: Doubleday, 2000); John Shelby Spong, *Born of a Woman: A Bishop Rethinks the Birth of Jesus „Născut din femeie: un episcop reconsideră nașterea lui Iisus"* (San Francisco: Harper San-Francisco, 1992); și John P. Meier, *A Marginal Jew: Rethinking the Historical Jesus „Un evreu marginal: regândirea lui Iisus"* (New York: Doubleday, 1991).

de suferința și moartea care domneau dincolo de zidurile palatului său opulent.

Deși căsătorit și cu un copil mic, Siddhartha nu a ezitat să își lase în urmă casa, familia, moștenirea și tribul, îmbarcându-se în numele umanității în Călătoria Eroului. A devenit un orfan plecat în căutarea adevărului și a lui însuși. A fost atras de chipul ce părea atât de senin printre atâtea suferințe al unui călugăr rătăcitor îmbrăcat în veșminte de culoarea șofranului. Siddhartha s-a ras în cap și a plecat în căutarea unui maestru spiritual. Potrivit tradiției, a studiat cu doi dintre cei mai marcanți maeștri în meditație ai vremurilor sale și a practicat un ascetism sever alături de un mic grup de oameni aflați în căutarea adevărului. Dar, după un timp, Siddhartha a respins atât tehnicile convenționale de meditație, cât și ascetismul călugărilor din pădure, alături de credințele hinduse brahmanice, devenind iarăși orfan de bună voie pentru a-și descoperi propriul drum. Ca și Iisus, s-a întors din călătorie purtând un dar de mare preț pentru tribul său.

Profetul Mahomed și-a pierdut tatăl încă înainte de naștere, iar mama i-a murit pe când era un băiețel de 6 ani. A crescut sub aripa protectoare a unchiului său, Abu Talib. Mohamed a primit îngrijirile necesare, dar nu trebuie să uităm că a nu avea părinți în societatea arabă a secolului 7 reprezenta o mare vulnerabilitate fizică și financiară. El a făcut apel la integritatea și forța sa interioară și a devenit un muncitor respectat în caravane. I-au fost încredințate posesiunile de preț ale negustorilor și a primit numele de al-Amin, „Cel Demn de Încredere". La 25 de ani, după ce a reușit să dirijeze cu pricepere caravanele unei bogate femei-negustor pe nume Khadijah, a acceptat cererea ei în căsătorie, deși ea era cu 15 ani mai în vârstă.

În jurul vârstei de 40 de ani, Mohamed a început să primească vizitele îngerului Gabriel, în peștera unde se retrăgea să mediteze. Mesajele primite de la Allah – cuvântul arab pentru Dumnezeu – au format Coranul, scrierile sacre ale Islamului. Dar atunci când Mohamed a început să facă publice revelațiile, mai întâi pentru familie și prieteni, iar apoi către cercuri mai largi de oameni din Mecca și Medina, a întâmpinat o rezistență acerbă. Mulți s-au opus noilor învățături care interziceau adorarea idolilor și amenințau rolul Kaabei, un loc străvechi de rugăciune din Mecca, devenit unul dintre cele mai mari centre comerciale din acea parte a peninsulei arabice (pe teritoriul Arabiei Saudite de astăzi). Clanurile locale au luat în derâdere noile reforme sociale ale Coranului, care cereau, printre

altele, ca văduvele și orfanii să fie îngrijiți de comunitate și prevedeau drepturi sporite pentru femei, care la acea dată aveau un statut asemănător vitelor. La un moment dat, Mohamed a fost nevoit să fugă în munți pentru a-și salva viața, în fortăreața Abu Talib, unde a devenit practic prizonier. A urmat o campanie militară de lungă durată, dar în cele din urmă Mohamed a câștigat, deschizând o eră de creștere spirituală și materială pentru tribul său, care inițial îl respinsese atât de ferm. Mesajul său este ascultat astăzi de a șasea parte din tribul global.

Odată ce fiecare dintre acești lideri spirituali a devenit conștient de scopul său, în viața lor s-a produs o schimbare profundă. Spre exemplu, înainte de a fi trezit de vocea lui Dumnezeu, Avram era un prosper crescător de vite, în tradiția nomadă semită. Și Moise se ocupa de turmele socrului său, Ietro în Bibilia noastră, înainte ca aceeași voce să-l trezească. Iisus a lucrat ca tâmplar până la 30 de ani, când Cerul i-a vorbit. Buddha și-a ascultat glasul interior la 29 de ani, după o viață petrecută în privilegii. Mohamed avea 40 de ani și era bogat. Niciunul dintre aceștia nu a crescut știind că are un destin divin; a trebuit ca toți să își descopere Contractele.

Marele Misiuni

Chiar și după ce Avraam, Iisus sau Mohamed și-au asumat conștient misiunile, li s-a întâmplat să-și pună la îndoială menirea și încrederea în Ceruri. S-au străduit să își îndeplinească sarcinile date de Divinitate, dar nu li s-au spus motivele pentru care acele lucruri trebuia să fie făcute. Dacă te gândești cât de nesiguri au fost, chiar și după îndrumarea divină directă, este lesne să înțelegi că îți poți descoperi Contractul doar acționând.

În bibliografiile marilor maeștri sunt relatate miracole, apariții, interacțiuni profunde cu Divinul, realizări aproape supraumane de autodisciplină, dragoste și voință. Nu sunt date însă detalii despre viețile lor de zi cu zi și nu știm cum își susțineau credința între comunicările divine. Este posibil ca în zilele obișnuite să fi fost măcinați de îndoieli și întrebări referitoare la misiunea lor. Poate că și-au pus și propria identitate sub semnul întrebării. Iisus l-a întrebat, odată, pe Petru: „Cine spun oamenii că sunt?". Este puțin probabil că a întrebat acest lucru din pricină că era curios dacă

ceilalți îi recunoșteau divinitatea, ci mai degrabă pentru că își dorea o confirmare a faptului că se află pe drumul cel bun.

Este puțin probabil ca propria noastră străduință de a ne descifra Contractul să fie asemănătoare cu experiența trăită de acești lideri extraordinari. Este puțin probabil să avem experiențe mistice profunde sau un contact direct cu Divinul. Dar poveștile maeștrilor ne pot ajuta să învățăm să recunoaștem contururile de bază ale desfășurării Contractului.

Primul Contract Sacru

Poate cea mai cunoscută dintre scrierile sacre este povestea lui Avraam, în care este descris începutul națiunii israelite și al poporului evreu, destinat să dea naștere uneia dintre cele mai mistice și durabile culturi de pe pământ. Fondarea Israelului a început cu viziunea în care Dumnezeu, numit Iehova, îi spune muritorului de rând Avram că va fonda o națiune și va fi tatăl unui popor. Iehova stabilește Legământul Circumciziei, care avea să reprezinte pentru totdeauna legătura dintre Dumnezeu și Avraam cu descendenții lui. Mai există un precedent la acest legământ, este vorba de înțelegerea făcută cu Noe, dar se cunosc puține detalii despre felul în care a fost pus în practică. Noul legământ – în care Dumnezeu se obligă să facă anumite lucruri pentru Avraam și descendenții lui dacă aceștia se supun dorințelor divine – este primul Contract Sacru despre care avem foarte multe informații. Povestea biblică urmărește treptat revelarea Contractului lui Avraam și a acțiunilor acestuia. Relația lui Avraam cu Iehova este una centrală pentru înțelegerea naturii Contractelor Sacre. Iată începutul poveștii lui Avraam, așa cum este ea relatată în Biblia ebraică.

> *Iehova i-a grăit lui Avram: „Pleacă din țara ta, părăsește-ți neamul și casa tatălui tău și du-te în țara pe care ți-o voi arăta. Îți voi clădi un mare popor; te voi binecuvânta și voi face ca numele tău să fie folosit drept binecuvântare".*
>
> *Îi voi binecuvânta pe cei care te binecuvântează;*
> *Îi voi blestema pe cei care te nedreptățesc;*
> *Toate triburile pământului*
> *Se vor binecuvânta cu numele tău.*
>
> *Iar Avram a plecat, așa cum i-a spus Iehova, iar Lot a mers cu el. Avram avea 75 de ani când a plecat din Haran. Avram și-a luat soția,*

Sarai, pe nepotul Lot și toate lucrurile pe care le agonisise și toți oamenii pe care îi avea în Haran. Au plecat către ținutul Canaan și au ajuns acolo.

Avram a mers departe, până la ținutul sacru al Shechemului, la Stejarul lui Moreh. Pe vremea aceea canaaniții stăpâneau acel pământ. Iehova i-a apărut lui Avram și i-a spus: „Urmașilor tăi le voi dărui acest pământ".

Așa că Avram a clădit acolo un altar pentru Iehova. De acolo s-a îndreptat către ținutul muntos aflat la răsărit de Bethel și acolo și-a pus cortul, cu Bethel către Apus și Ai către Răsărit. Acolo a construit un altar lui Iehova și a invocat numele lui Iehova. Apoi Avram a început să meargă către Negeb. (Gen. 12:1-9)

Uităm câteodată cât de mult contrasta caracterul lui Avram cu porunca Divină. Potrivit scripturii, înainte de acest episod Avram nu se ocupase cu fondarea națiunilor. Știm că se aflase în poziție de lider, deoarece pregătirile pentru călătorie au însemnat strângerea lucrurilor agonisite și a oamenilor pe care îi avea în Haran. Dar cred că ar fi exagerat să spunem că un om într-o modestă poziție de lider local s-ar fi simțit capabil să creeze o națiune și să fie tatăl unui mare trib.

Nici nu și-a instalat bine Avram oamenii în ținutul Canaanului, că a trebuit să se mute în Egipt, din pricina foametei. Îi era teamă de egipteni, astfel că a pus la cale un plan prin care își oferea frumoasa nevastă faraonului, în schimbul protecției. I-a spus acesteia să susțină că este sora lui, astfel ca egiptenii să-l trateze bine și să-i cruțe viața din respect pentru ea sau în schimbul dreptului de a o curta și poate chiar, deși nu se spune direct, de a se culca cu ea. Iar după ce faraonul a luat-o pe Sarai în palatul său, Avram a fost recompensat cu „turme de boi, măgari, sclavi și sclave și cămile". Iehova a adus apoi cumplite năpaste peste faraon și casa lui din pricina soției lui Avram (deși acesta nu a fost pedepsit). Faraonul l-a chemat pe Avram și i-a spus: „Ce mi-ai făcut? De ce nu mi-ai spus că este soția ta? Poftim, iată-ți nevasta. Ia-o și du-te!". Ca să fie sigur că a plecat, faraonul și-a pus oamenii să-i escorteze pe Avram și pe oamenii săi până la graniță.

Povestea călătoriei lui Avram în Egipt ne dă primele indicii despre caracterul celui care a primit cea mai importantă sarcină în istoria Israelului, iar ceea ce vedem nu este foarte atrăgător. A fost un laș egocentric care a mințit și și-a oferit soția în schimbul siguranței personale și a averii. Deși fusese de acord să întreprindă o măreață lucrare pentru Iehova, Avram și-a dovedit lipsa de credință, presupunând că Iehova nu va reuși să-l protejeze de pericole, cu toate că avea o înțelegere care presupunea ca Avram să rămână în viață. Nu

se menționează nicăieri că Avram a invocat vreodată mila lui Iehova. Mai mult, acceptând darurile faraonului, a dovedit că nu are nicio problemă să strângă bogății mințind și nici să fie stăpânul sclavilor dăruiți de faraon. Colac peste pupăză, după ce Avram primește numele de Avraam, își dăruiește iarăși soția, acum redenumită Sarah de către Iehova, unui alt rege, explicând: „Aici nu există frică de Dumnezeu, or să mă omoare ca să-mi ia soția" (Gen. 20:11). Dar Dumnezeu i-a apărut regelui în vis, spunându-i ca Avraam este profet, că trebuie să-i returneze nevasta și să trăiască în pace cu el.

Dar cum sunt aceste amănunte ale vieții lui Avram relevante pentru propriul nostru proces de descifrare a Contractului nostru Sacru, mii de ani mai târziu? Pentru a afla acest lucru, voi face o analiză simbolică a poveștii.

Povestea ne dezvăluie că Avram era departe de a fi o ființă spirituală perfectă sau un om cu o credință și voință de neclintit. Atunci când s-a aflat în pericol, el a recurs la înșelăciune pentru a supraviețui, în ciuda faptului că avusese o întâlnire profundă cu Divinul. Bărbatul al cărui Contract prevedea clădirea națiunii lui Israel se lupta cu propria natură, cu slăbiciunile morale, cu frica, cu lăcomia. Dar este esențial să înțelegem că acestea erau trăsăturile egoului său, nu ale sufletului. Dincolo de personalitatea lui Avraam se afla un suflet trezit de intervenția divină, un suflet cu o mare putere vizionară și dârzenie spirituală. Bănuiesc că nici măcar Avraam nu a fost conștient de aceste calități, dar ele au ieșit la suprafață atunci când credința sa a fost suficient de puternică pentru a le permite să se manifeste plenar.

Cheia pentru a înțelege de ce a fost ales Avraam ca vehicul al dorinței divine stă în recunoașterea faptului că sufletul său a fost capabil să se ridice la înălțimea sarcinii, tot așa cum și nouă ni se cere să facem în viețile noastre. Atributele tale curente nu sunt reprezentative pentru extraordinarele calități sufletești care se ascund în tine. Ce se află la vedere nu este niciodată întregul adevăr. Adeseori, adevărul trebuie înconjurat de mari iluzii, pentru a fi protejat de cel care-l duce, dar și de cei ale căror vieți vor fi, în cele din urmă, schimbate de el. Avraam a fost un om de rând, cu aceleași lipsuri ca atâți mulți alții. Cu toate acestea, în adâncul lui ducea un Contract fabulos, care a dus la nașterea poporului lui Israel și la întemeierea uneia dintre cele mai mari tradiții spirituale de pe acest pământ. Povestea lui Avraam ne arată că propriile noastre defecte ascund

uneori un potențial incomensurabil. Cu tot egoismul nostru și narcisismul nostru, avem tendința de a ne concentra pe defecte, nu pe capacitățile noastre. Dar cu toții ducem în noi potențialul măreției, potențialul de a face uriașe servicii celorlalți.

Povestea lui Avraam este povestea nașterii a două mari națiuni; în Contractul său Sacru se mai ascunde o lecție. Soția lui Avram, Sarai, nu putea avea copii, lucru care îi îndurera pe amândoi, astfel că Sarai i-a spus lui Avram să se culce cu o fată sclavă, Hagar. El a fost de acord, iar după naștere Hagar a căpătat alt statut. Fără să țină cont că ea generase această situație, Sarai s-a înfuriat și i-a spus lui Avram că atenția pe care i-o acorda lui Hagar era o insultă pentru ea. Pentru a-și calma nevasta, Avram i-a spus lui Serai că poate face ce vrea cu ea, permițându-i să o trateze atât de rău, încât fata a fugit de acasă.

Sclavă fiind, Hagar nu avea nimic de spus în privința rodului pântecului ei – probabil, a fost forțată să accepte. Apoi a fost tratată crud de soția geloasă, din pricina unei sarcini pe care ea nici nu și-o dorise. În cele din urmă, a fugit, dar pe drum s-a întâlnit cu un mesager divin care i-a spus să se întoarcă la Serai, în ciuda abuzurilor.

Atunci când ierți pe cei care ți-au greșit, nu îi absolvi de responsabilitatea lor personală, nici nu le încurajezi actele. Cu toții avem liber arbitru și întotdeauna avem posibilitatea să evităm să facem rău. Pentru Hagar, suferințele îndurate o duc, în cele din urmă, la eliberare. Căci îngerul îi spusese că fiul său avea să se numească Ishmael (iar în ebraică el se traduce prin „Dumnezeu aude"), indicând faptul că Iehova îi auzise strigătele de disperare. Când Hagar s-a întors la Avraam și la Serai, ea a primit protecție divină, iar Dumnezeu i-a promis ei și lui Avram că fiul lor va întemeia și el o națiune. După ce Serai îi dăruiește și ea un copil, Avram o alungă pe Hagar. Aceasta și fiul ei Ishmael sunt protejați în deșert de către Dumnezeu. Potrivit tradiției musulmane, Hagar i-a părăsit pe israeliți și a călătorit în Peninsula Arabică alături de fiul ei Ishmael, în Valea Becca, unde au întemeiat o linie succesorală care a ajuns până la Profetul Mohamed. Musulmanii de astăzi îi recunosc pe Avraam și pe Hagar ca strămoși ai neamului lor. Această poveste arată că, uneori, pe drumul împlinirii Contractului, trebuie să îndurăm multă suferință.

Povestea lui Avraam mai are două episoade care trebuie discutate, deoarece ele ilustrează actele de credință inerente tuturor Contractelor Sacre. Primul este legământul dintre Dumnezeu și Avraam:

Când Avraam avea 99 de ani, Iehova i-a apărut și i-a spus: „Eu sunt El Shaddai (în ebraică semnifică Atotputernicul). Fii fără pată în prezența mea, iar eu voi face un legământ cu tine și-ți voi spori sămânța". Avraam a îngenuncheat, iar Dumnezeu i-a spus: „Iată legământul meu față de tine: vei fi tatăl mai multor popoare. Nu te vei mai numi Avram (în ebraică semnifică tată slăvit); numele tău va fi Avraam (tatăl celor mulți), căci te voi face părintele mai multor națiuni. Te voi face rodnic. Din tine se vor naște popoare, iar urmașii tăi vor fi regi. Fac legământ cu tine și cu strămoșii tăi, generație după generație, un legământ veșnic să fiu Dumnezeul tău și al urmașilor tăi. Îți dau ție și urmașilor tăi întreaga țară a Canaanului, să fie a voastră pentru totdeauna.

Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „Tu și neamul tău sunteți parte a legământului, generație după generație. Acesta este legământul pe care trebuie să îl respecți tu și neamul tăi: toți bărbații trebuie circumciși." (Gen. 17:1 – 11)

Acest Legământ s-a constituit într-o promisiune a manifestării spirituale externe a Contractului lui Avraam cu Divinitatea. Este a doua oară când Dumnezeu a folosit cuvântul legământ vorbind cu Avraam, dar de această dată el a cerul un semn de credință din partea lui și a urmașilor săi. Ceva mai devreme, după ce Avraam deplânsese lipsa unui fiu, Iehova îi ordonase să sacrifice animale, reafirmându-și printr-un vis promisiunea de a-l face tatăl unui mare popor. (Gen. 15:7-21). Noua poruncă pe care i-o dă lui Avraam inculcă ideea că forța divină veghează asupra noastră, așteptând ca noi să ne îndeplinim sarcinile. Experiențele și relațiile care desenează harta vieților noastre nu sunt accidentale, ci planificate pentru a ne ajuta în împlinirea Contractelor Sacre stabilite între noi și Dumnezeu înainte de naștere. Legământul reprezintă imaginea unei forțe divine „onorabile", care își respectă cuvântul atâta vreme cât și Avraam, și neamul său își respectă partea lor de înțelegere.

Acest schimb profund între Avraam și Iehova induce în cultura occidentală, la fel ca Vedele indiene sau cultul lui Mithra iranian, ideea că între noi și divinitate există un legământ. Povestea lui Avraam reprezintă prima relatare detaliată a relației om-divin, stârnind dorința inconștientă în fiecare dintre noi de a avea o astfel de relație directă. Mai mult, conceptul de responsabilitate etică a omului față de semenii săi a reprezentat o contribuție substanțială la dezvoltarea spiritualității umane, contribuție cuprinsă în același Legământ.

Ultimul eveniment major al vieții lui Avraam a fost nașterea fiului său Isaac, atunci când Avraam avea 100 de ani. În povestea biblică se spune că Dumnezeu l-a încercat pe Avraam, spunându-i: „Ia-ți fiul, singurul tău fiu, pe mult-iubitul Isaac, și du-te la Moriah. Sacrifică-l ca ofrandă într-unul din munții pe care ți-i voi arăta". Avraam a împlinit fără crâcnire porunca lui Dumnezeu. A doua zi s-a trezit de dimineață, și-a înșeuat măgarul, a tăiat lemne pentru rugul de ofrandă și a plecat cu fiul său către locul indicat de Dumnezeu. Când a ajuns acolo,

> *Avraam a luat lemnul pentru rug și l-a dat fiului său Isaac să-l ducă, în timp ce el căra focul și cuțitul. Cei doi pășeau împreună, iar Isaac l-a întrebat pe tatăl său:*
>
> *— Tată?*
>
> *— Da, fiule? a replicat Avraam.*
>
> *— Avem foc și lemne, a spus Isaac, dar unde este mielul pentru jertfă?*
>
> *Avraam a răspuns:*
>
> *— Dumnezeu va aduce mielul pentru ofrandă, fiule.*
>
> *Apoi cei doi au mers împreună. Când au ajuns la locul arătat de Dumnezeu, Avraam a construit un altar și a pus lemnele pe el. Și-a legat fiul Isaac și l-a întins pe altar, deasupra lemnelor. Apoi a ridicat mâna să-și înjunghie fiul. Dar vocea îngerului Domnului a strigat din Ceruri „Avraam! Avraam!".*
>
> *— Aici sunt, a răspuns el.*
>
> *— Nu te atinge de băiat. Să nu-i faci nimic. Acum știu că ai frică de Dumnezeu, pentru că nu te-ai codit să-ți jertfești fiul, unicul tău fiu.*
>
> *Avraam a ridicat privirea și a văzut un berbec care își încurcase coarnele într-un tufiș. L-a luat și l-a sacrificat în locul fiului său. Și Avraam a numit acel loc „Domnul va oferi".*

Deși Avraam fusese deja de acord ca circumcizia să fie semnul legământului dintre el și Dumnezeu, Iehova i-a testat credința cu o nouă poruncă. Prin urmare, chiar dacă suntem siguri că facem tot ceea ce trebuie, credința noastră va fi testată din nou; dacă îți înțelegi Contractul nu înseamnă că ai și dobândit o credință de nezdruncinat. Constant ni se va cere să renunțăm la părți din viețile noastre la care ținem foarte mult. Însă la finalul „calvarului" vom constata că nu am pierdut nimic, ci am primit foarte mult. Nu sugerez că ni se va cere să-i ucidem pe cei dragi pentru a ne dovedi credința; actul sacrificiului este simbolic. Nu vei ajunge niciodată să-ți cunoști adâncimile, dacă nu ești dispus să renunți la ceea ce nu-ți este necesar.

Contractul Sacru te poate ghida prin apele tulburi ale vieții tot așa cum Vasalisa a fost îndrumată de păpușa ei prin întunericul pădurii. Precum Vasalisa, și ție ți se vor așterne în față sarcini dificile, dar ai la dispoziție mijloace intuitive de a le rezolva. Și, ca și marii maeștri spirituali, vei avea momente când vei pune la îndoială motivațiile Divinului sau vei simți că nu poți face ceea ce ți se cere. Trebuie să îți aduci aminte cât de greu le-a fost până și marilor maeștri și să ai încredere că posezi intuiția și toate atributele spirituale necesare împlinirii Contractului tău.

Adeseori, ni se pare că evenimentele din viața noastră sunt întâmplătoare, dar Contractul tău se desfășoară gradual, fiecare lucru întâmplându-se atunci când ești pregătit; vei avea multe ocazii să răspunzi provocărilor primite. În povestea interacțiunilor dintre Avraam și Divinitate (Geneza 12-22), Dumnezeu îi apare lui Avraam de șapte ori în câteva decenii. În acest timp, Avraam dă glas îndoielilor sale că Dumnezeu își va respecta cuvântul, dar acesta vine să-și refacă legământul și să extindă înțelegerea prin poruncile referitoare la circumcizie și la sacrificiul lui Isaac. Acest parcurs este punctat de porunci, încercări, răsturnări de situație (Hagar și Ishmael pleacă, se întorc, apoi pleacă iarăși) și binecuvântări neașteptate (nașterea lui Isaac la o vârstă foarte înaintată pentru Sarah și Avraam). În ciuda tuturor evenimentelor neașteptate și a propriilor îndoieli, voința lui Avraam este de neclintit, ducându-și la împlinire Contractul până la sfârșit.

Cu timpul, vei începe să distingi felul în care Contractul ți se arată. Indiferent cât de nesemnificativă ți se pare propria viață în comparație cu a lui Avraam sau a altor maeștri, desfășurarea ei urmează un tipar similar. În capitolul următor vom vedea cum li s-au dezvăluit maeștrilor Contractele și vom învăța să recunoaștem etapele care apar în acest proces.

CAPITOLUL AL 3-LEA
Stadiile unui Contract Sacru

Toate procesele de creștere se desfășoară în stadii, iar dezvoltarea spirituală nu face excepție. Uneori, nu suntem conștienți că am trecut în altă etapă decât după mult timp. Unul dintre liderii mistici contemporani, Ram Dass, s-a născut într-o familie bogată și a început o promițătoare carieră de profesor și cercetător în domeniul psihologiei, apoi viața lui a luat o cu totul altă turnură. La începutul anilor 1960, Richard Alpert (cum era cunoscut pe atunci) lucra la Harvard împreună cu Timothy Leary la un studiu intensiv despre LSD, psilocibină și alte substanțe halucinogene, colaborând cu Aldous Huxley și Allan Ginsberg. Experiențele psihedelice i-au dat peste cap lui Alpert concepțiile raționale, introducându-l pe tărâmuri ale conștiinței despre care nu auzise vreodată.

După ce Alpert și Leary au fost dați afară de la Harvard din pricina naturii controversate a muncii lor, Alpert și-a continuat cercetările încă patru ani, cu ajutorul unei fundații private. Deși transformat de substanțele care puteau extinde conștiința, el era preocupat de natura tranzitorie a acestor stări – indiferent cât de minunate erau, sfârșeau prin a se stinge. Urmând pașii lui Leary și Ginsberg, în 1967 Alpert a decis să călătorească în India în căutarea de noi experiențe. Un american i-a făcut cunoștință cu maestrul spiritual Neem Karoli Baba. Acesta l-a instruit în tehnici de yoga și meditație și i-a dat numele spiritual de Baba Ram Dass („Servitorul Domnului"). În final, Alpert găsise o stare înaltă de unde nu mai trebuia să se întoarcă. La întoarcerea în Statele Unite, ca Baba Ram Dass, a ținut prelegeri, a scris câteva cărți de mare succes (printre care și *„Fii aici, acum"*) și a pus bazele proiectului „Închisorii Ashram", conceput pentru a ajuta deținuții să evolueze spiritual, iar mai târziu a inițiat proiectul „Trăind pe moarte", care îi ajuta pe bolnavii aflați în stadii terminale să experimenteze revelația și pacea.

„Călătoria mea a avut trei stadii", scria Ram Dass la întoarcerea din India. „Primul, stadiul științelor sociale; al doilea, psihedelic; al treilea, cel yogin". Fiecare a contribuit la următorul, „precum petalele unei flori de lotus". Privind în trecutul său, el a realizat că „multe dintre experiențele cărora atunci nu le-am găsit nicio semnificație au fost necesare lucrurilor care aveau să vină mai apoi"[1].

Dar călătoria sa nu s-a oprit la cele trei stadii. La 60 de ani, după ce editorul său i-a returnat o carte despre îmbătrânirea conștientă, considerând că-i lipsește convingerea, Ram Dass a avut un accident cerebral care l-a lăsat paralizat, dar pe deplin conștient. Pentru prima dată în viața sa, acest elocvent profesor și mistic, acuzat uneori de aroganță, s-a văzut total dependent de ajutorul prietenilor și al personalului medical. După câțiva ani de recuperare dificilă, Ram Dass a continuat să predea și, beneficiind de experiența sa cu propriul proces de îmbătrânire, a publicat *„Încă aici"*, o carte plină de profunzime despre bătrânețe, lucrare care s-a bucurat de mare succes.

Ram Dass nu ar fi putut fi conștient la acel moment de stadiile spirituale prin care trecea. Probabil că nu a realizat că mai avea nevoie de evoluția adusă de alte dificultăți majore de viață, înainte de acel accident cerebral. Fiecare stadiu are rostul lui – ca petalele unei flori de lotus – dar această claritate vine doar privind lucrurile în retrospectivă.

Mulți alți mistici, precum Tereza din Avila sau Ioan al Crucii, au trecut prin stadii multiple ale trezirii sau ale iluminării: Sfânta Tereza asemuia întreg procesul cu trecerea prin camerele unui conac, iar Sfântul Ioan, cu urcușul unui munte. În lucrarea sa devenită clasică *„Misticismul"*, Evelyn Underhill, după analiza experienței misticilor din diferite tradiții spirituale, a ajuns la concluzia că procesul iluminării are cinci faze distincte. Ea le-a numit stadii ale trezirii, ale purificării, ale iluminării, ale nopții întunecate a sufletului, ale uniunii divine.[2]

Putem vedea o serie de similitudini în desfășurarea Contractelor marilor maeștri. Stadiile mistice reprezintă modele arhetipale ale progresiei către „limpezimea sufletului", adică abilitatea de a recunoaște că relațiile și conținuturile materiale ale lumii noastre fizice există doar pentru a servi Contractului. Stadiile prin care au

[1] Baba Ram Dass, *Be Here Now „Fii aici, acum"* (San Cristobal, N.M.: Hanuman Foundation, 1971).

[2] Evelyn Underhill, *Mysticism: The Nature and Development of Spiritual Consciousness „Misticismul: natura și dezvoltarea conștiinței spirituale"* (Oxford, England: Oneworld, 1993).

trecut maeștrii pentru a-și înțelege Contractul sunt aceleași pentru noi toți. Aceeași rezistență internă pe care profeții au simțit-o față de „chemarea divină" o simțim și noi în fața propriei intuiții. Singura diferență este de intensitate.

Acum este momentul să te oprești din citit și să te gândești la coincidențele care ți s-au întâmplat sau la intuițiile pe care le-ai avut de-a lungul timpului. Notează-ți-le în jurnal sau într-un carnet. Amintește-ți dacă ți-au venit în vise, dacă au fost comentariile, avertismentele sau complimentele unei ființe iubite sau ale unui străin; dacă au fost versurile unui cântec sau sentimentul mistic produs de muzică sau de natură; sau ceva petrecut în timpul lucrului. Cum ai reacționat la început? Le-ai primit cu inima deschisă, le-ai ignorat sau le-ai reprimat? Ai reacționat la îndemnul lor? Ce s-a întâmplat după aceea? Felul în care ai reacționat la intuițiile și coincidențele care exprimă îndrumarea divină au determinat tipurile de forțe arhetipale care și-au făcut simțită prezența în viața ta și care, în final, vor fi cele care te vor face să-ți înțelegi Contractul Sacru.

Trezirea lui Avraam la conținutul Contractului său parcurge cinci stadii pe care le vom analiza în continuare. Acestea se suprapun și continuă să se desfășoare pe tot parcursul vieții, pe măsură ce ne dezvoltăm intuiția și înțelegerea. Acestea nu se succed liniar, ci se constituie într-un proces continuu de creștere și desfășurare prin care poți trece de mai multe ori, pe măsură ce întâlnești alte provocări, în alte circumstanțe.

1. Contractul:
un Moment de Conexiune între Tine și Divin

Potrivit Genezei biblice, au existat șapte întâlniri directe între Avraam și Iehova. La prima întâlnire, Domnul îi vorbește direct lui Avraam, dar în celelalte „îi apare" sau aflăm că „Cuvântul lui Dumnezeu îi apare lui Avraam într-o viziune". În timp ce era botezat de Ioan în apele Iordanului, Iisus trăiește experiența iluminării: „Cerul s-a deschis și a văzut Spiritul Domnului coborând ca o porumbiță" (Matei, 3:16). Conexiunea profetului Mohamed cu Divinul s-a produs în timpul meditației, într-o peșteră din apropiere de Mecca, când îngerul Jibril (denumire arabă pentru Gabriel) i-a adus prima revelație de la Allah. Buddha nu credea într-o Ființă Supremă, deși accepta

existența a numeroase divinități din panteonul hindus. Dar în timpul iluminării, petrecute meditând îndelung sub crengile copacului bodhi, s-a conectat la o cunoaștere și o înțelepciune universală care l-au făcut omniscient.

Cu toții ne întâlnim cu Divinul, în experiențe obișnuite sau extraordinare, chiar și atunci când nu sunt implicați mesageri divini. Spre exemplu, influența divină devine evidentă atunci când ne confruntăm cu o avalanșă bruscă de evenimente dezastruoase („dezastru" vine de la „din aștri" și indică o credință străveche că nenorocirile se întâmplă din motive cunoscute de ceruri). Sau poate o mare oportunitate ți se prezintă brusc. Divinul ți se poate revela prin vise, coincidențe extraordinare, o experiență transcendentală a lumii naturale, în timpul rugăciunii sau meditației. Ceea ce caracterizează experiența divinului, indiferent de formă, este faptul că aceasta îți captează atenția și te face să gândești că ți se întâmplă ceva ieșit din comun. Întâlnirile cu divinul nu sunt fenomene unice, ci au forme de continuitate. Acest lucru nu înseamnă că ne vom confrunta cu dezastre care nu se mai opresc, ci că odată ce facem conexiunea cu Divinul în mod conștient, El va fi mereu Prezent în răspunsurile la întrebările noastre.

Poate că experiențele tale nu vor fi la fel de dramatice sau de limpezi ca ale lui Avraam, dar rezultatul lor este de obicei ireversibil. Gândește-te un pic la momentele de cotitură din viața ta, momente care au reprezentat desprinderi de vederile tribale asupra universului în care ai fost crescut. Poate că ai întâlnit un om care te-a inspirat, un mentor, în viața reală sau în literatură. Întreabă-te cum au intrat în viața ta acel om, acea carte, acea experiență estetică și trage o linie din acel punct către locul unde ești astăzi. Apoi punctează și locurile în care alți oameni și alte experiențe au întărit mesajul inițial.

Primul contact al lui Ram Dass s-a petrecut în timpul primei călătorii în India, pe vremea când era cunoscut ca Richard Alpert. În *„Fii acum, aici"* el relatează că într-o noapte a avut o viziune cu mama sa, care murise de splină cu un an în urmă, în care ea îl îndemna să-și continue căutarea eliberării interioare. Apoi s-a uitat la stele și a simțit o prezență îndrumându-l. A doua zi, a fost dus să-l întâlnească pe cel care avea să-i devină guru, Maharaji. Primul lucru pe care Maharaji l-a întrebat a fost dacă nu-i dă lui luxosul Land Rover pe care-l conducea și care aparținea unui prieten de-ai lui Alpert — o cerere pe care a refuzat-o imediat.

Ceva mai târziu, Maharaji l-a luat deoparte pe Alpert și i-a spus:

— Azi-noapte ai stat sub stele. Te-ai gândit la mama ta.

Maharaji știa cumva că mama sa murise cu un an în urmă.

— I-a crescut foarte mult burta înainte de a muri, a spus guru. Splina. A murit de splină.

„În prima clipă", a notat Alpert, „mintea mi-a luat-o razna încercând să priceapă ce se întâmpla. Am trecut rapid prin toate ideile paranoice cu CIA. Cine e el? Pe cine reprezintă? De ce m-au adus aici? Nu înțelegeam nimic. Așa ceva era imposibil, nu se putea întâmpla. Nici tipul care mă adusese acolo nu putea ști acele lucruri, eram doar un turist într-o mașină și toată povestea era pentru mine mult prea fantastică".

A încercat să facă conexiunea cu experiențele avute sub efectul drogurilor psihedelice, fără să poată găsi un tipar comun; gândurile dădeau năvală din ce în ce mai repede. „Mă simțeam ca un calculator căruia i se dă o problemă insolvabilă; se aude alarma, se aprind beculețele roșii, mașina se oprește. Mintea mi se oprise. Își arsese circuitele în zelul ei de a găsi un răspuns. Aveam nevoie de ceva care să îmi ofere o explicație rațională, dar nu găseam nimic. Nu aveam unde să mă ascund în mintea mea de o asemenea problemă.

„Atunci am simțit o durere violentă în piept și am avut un sentiment sfâșietor, și am început să plâng. Și am plâns, am plâns, am plâns. Nu era un plâns de fericire, nu era un plâns de tristețe. Era un altfel de plâns. Simțeam că ajunsesem acasă. Călătoria luase sfârșit".

În acel moment, Alpert ar fi fost în stare să-i ofere lui Maharaji și Land Roverul, și orice altceva ar fi dorit, dar guru l-a primit ca discipol fără nicio plată. Acest om de știință american a venit în contact cu puterea divină prin intermediul unui sfânt indian, într-un mod irevocabil și trainic, așa cum LSD-ul sau psilocibina nu ar fi reușit niciodată.

2. Ascultă Chemarea:
după trezire, aplică noua înțelepciune vieții tale

Primul lucru pe care l-a făcut Avraam după ce a auzit porunca Domnului a fost să își ia, la cei 77 de ani ai săi, nevasta, familia și tot ce mai avea și să plece în țara Canaanului. Să auzi chemarea Divinului este un pas important, desigur, dar doar un prim pas pe calea transformării. Apoi trebuie să acționezi, precum Avraam.

O veche zicală Zen spune: „Înainte de iluminare, taie lemne și cară apă. După iluminare, taie lemne și cară apă". A auzi chemarea Divinului nu înseamnă să te retragi într-o viață de contemplare la poalele Himalayei, nici într-o cabană din mijlocul pădurii. Viața monahală tradițională este dificilă și plină de rigori, cu lungi perioade de tăcere forțată și jurăminte de ascultare; dar în același timp este o viață privilegiată, în care responsabilitatea clădirii unei familii și a câștigării existenței este înlocuită de rugăciune și studiu într-un mediu foarte stabil. Misticii zilelor noastre sunt înclinați să își continue viața în lumea materială, dar cu un nou set de valori, cu o nouă orientare – o sarcină poate la fel de dificilă cu viața trăită în sihăstrie.

Odată ce simți contactul inițial cu Divinul, caută să acționezi sub imboldul acelei experiențe. Ram Dass afirma că trezirea spirituală autentică se manifestă întotdeauna prin dorința de a fi de folos celorlalți. Iar acest lucru poate lua o multitudine de forme: să îți crești copiii, să fii profesor, să faci muncă de voluntariat sau orice activitate creativă – atâta vreme cât scopul tău principal este să-i faci pe alții să-și înțeleagă propriul potențial divin. În Scriptura după Matei, Iisus spune: „După fructe o să-i cunoașteți" și în multe din parabolele sale actele de compasiune sunt mai importante decât practicile religioase. Actele tale de compasiune sunt manifestări fizice ale spiritului interior.

În scrisoarea sa către ceilalți evrei creștini, apostolul Ioan (Ioan 2:14-26) spune: „Și cu ce ajută, fraților, când cineva care nu a făcut nicio faptă bună în viața sa spune că are credință? Îi va aduce acea credință salvarea? Dacă fratele vostru nu are haine pe el și nici o îmbucătură de mâncare, iar voi îi spuneți „Îți doresc numai bine; îmbracă-te și mănâncă bine" fără să-i dați nimic din cele necesare, la ce bun? La fel și credința. Dacă ea nu vine însoțită de fapte bune, este moartă... Prin faptele mele vă voi arăta credința mea". Ca și Iisus, Ioan prețuia tradiția evreiască a compasiunii. Cuvântul evreiesc *mitzvah* se referă în sens strict la sute de porunci pe care evreii trebuie să le respecte, dar în sens larg *mitzvah* înseamnă un act de bunătate.

3. Redenumește:

îți asumi un nou nume sau un nou rol, cu semnificație spirituală.

După ce Dumnezeu a încheiat legământul cu Avram, i-a dat acestuia numele de Avraam și soției sale numele de Sarah, ca simbol al noului său rol de părinte al unui mare popor. Noul nume a venit cu

un nou înțeles, dar semnificația sa adâncă rezidă atât în transformarea lui Avram dintr-un patriarh clasic al unui clan în conducătorul unei națiuni, cât și într-o nouă paradigmă spirituală. În cartea sa *„Darurile evreilor,"* Thomas Cahill descrie credința acestora într-un univers plin de sens, în care fiecare individ are propriile valoare și semnificație, spre deosebire de universul politeist și lipsit de compasiune al acelor timpuri. Dar potrivit lui Cahil, descendenții lui Avraam ne-au dăruit și mai mult.

> *Ne-au dăruit Conștiința, credința că Dumnezeu care este Unul nu este Dumnezeul exterior al aparențelor, ci „vocea șoptită" a conștiinței, este Dumnezeul compasiunii, este Dumnezeul care „va fi acolo", este Dumnezeul care are grijă de fiecare din creaturile sale, în special de oamenii pe care i-a creat „după chipul și asemănarea sa", este Dumnezeul care insistă să facem ca El.*[1]

În tradiția romano-catolică, băieții și fetele de 13 ani își iau un „nume de confirmare" pentru ceremonia care le confirmă credința. Precum *bar* și *bas mitzvah* în tradiția evreiască, această ceremonie este un ecou peste timp al unui străvechi ritual de inițiere. Un mare număr de adulți trec printr-un ritual de schimbare a numelui, adeseori în urma unui traiect spiritual conștient. Inițiați în budism, sufism, yoga, vedanta sau alte tradiții mistice, își iau sau primesc alt nume în limbile rituale ale acelei tradiții pentru a indica o nouă identitate spirituală. Când Neem Karoli Baba i-a dat lui Richard Alpert numele spiritual de Ram Dass, el a marcat pentru Alpert intrarea într-o etapă în care viața sa avea să fie închinată nevoilor spirituale ale oamenilor.

Desigur, cei mai mulți dintre noi nu ne schimbăm numele atunci când pornim pe un nou drum. Dar te vei simți schimbat profund în interior și vei putea să semnalezi acest lucru într-o mulțime de feluri. Poate că îți vei face acasă un spațiu sacru, un altar; poate că îți vei face în fiecare zi timp pentru rugăciune sau meditație; poate că vei lucra cu un maestru spiritual care să-ți ghideze drumul; poate că te vei alătura sau vei crea tu însuți o mică comunitate de spirite înfrățite, care se întâlnesc constant pentru a avansa în practicile spirituale; poate că îți vei schimba dieta sau alte obiceiuri pentru a reflecta noul

[1] Thomas Cahill, *The Gifts of the Jews: How a Tribe of Desert Nomads Changed the Way Everyone Thinks and Feels „Darurile evreilor: cum un trib de rătăcitori prin deșert a schimbat felul în care simte și gândește toată lumea"* (New York: Nan A. Talese, 1998).

sine pe care-l simți născându-se în tine. Așa cum numele semnifică o anumită identitate, schimbarea identității spirituale este un echivalent spiritual al schimbării numelui.

4. Sarcini:

pe parcursul vieții, vei avea oportunități extraordinare și vei întâmpina sarcini dificile care îți vor solicita o continuă schimbare

Avraam era lider de clan și un om cu anumite însușiri, dar nimic din trecutul său nu indica că ar putea deveni tatăl a două națiuni și că va pune bazele a două dintre cele mai mari tradiții spirituale ale omenirii – Iudaismul și Islamul. Sarcinile lui Avraam au fost atât de ordin fizic (călătoria către noul teritoriu), cât și emoționale și intelectuale (a avut de a face cu faraonul și cu alți conducători). Într-o scenă din Geneza 18, el îi argumentează lui Dumnezeu că ar trebui cruțate viețile dreptcredincioșilor din Sodoma și Gomora, cu toate că el însuși nu era decât „țărână și cenușă". Felul în care acest om muritor își acceptă poruncile și le duce la îndeplinire este un model demn de urmat.

În momentele de răscruce din viețile noastre, adeseori ne trezim în situații care cer de la noi curaj, înțelepciune și abilități cu care nu suntem deprinși. Astfel de momente indică faptul că la mijloc se află Contractul, dar noi decidem felul în care răspundem acestor provocări. Creștem prin dificultățile cu care ne confruntăm, mai ales în momentele definitorii ale vieții, când începem să vedem în noi aspecte diferite de cultura și tradițiile în care am fost crescuți. A înota împotriva curentului devine parte fundamentală a vocabularului nostru energetic și, de obicei, începe printr-o adolescență rebelă care mai târziu poate da naștere unor valoroase exprimări artistice, politice sau spirituale.

Examinează-ți viața și adu-ți aminte de acele dificultăți neobișnuite care te-au forțat să faci schimbări la care nu te-ai fi gândit. Adeseori, nu suntem mulțumiți de felul în care am reușit să rezolvăm dificultățile sau să fructificăm oportunitățile care ne-au răsărit în cale, dar nu întotdeauna avem nevoie de un succes total, de o victorie deplină; esențial este să reușim să răspundem *cumva*. De multe ori se poate aplica zicala „Ce nu te omoară te face mai puternic".

Nu fi prea aspru în judecata de sine, ci caută să vezi ce lucruri surprinzătoare s-au întâmplat. Christopher Reeve a vrut să moară după accidentul care l-a lăsat tetraplegic și și-a rugat soția să oprească aparatele care îl țineau în viață. Dar, cu timpul, nu doar că și-a dorit să trăiască, dar i-a și învățat pe alții cum să o facă. A ajuns întruparea ideii că sufletul uman nu-și pierde valoarea doar fiindcă trupul este distrus. A acceptat ceea ce era necesar pentru a-și atinge potențialul maxim. Este foarte probabil că nu ar fi reușit acest lucru dacă nu s-ar fi accidentat, deși povestea sa înainte de accident arăta deja orientarea sa către țeluri înalte. Dar Superman în scaunul cu rotile este o imagine de o atât de mare putere arhetipală, încât fără îndoială că mulți oameni și-au regândit viața doar privindu-l.

5. Predă-te:

vei primi teste care te vor pune să alegi ce glas vrei să urmezi, al Divinului sau al pământului?

Pentru Avraam, fiul său Isaac însemna totul, dar atunci când Dumnezeu i-a spus să-l sacrifice, el s-a dus să îndeplinească porunca Divină. Avraam a ales să asculte vocea lui Dumnezeu, deși acea poruncă a fost cea mai grea pe care a primit-o vreodată și în mod limpede era împotriva intereselor sale.

Povestea lui Avraam semnifică faptul că trebuie să ai încredere că propriul tău Contract Sacru nu-ți va cere niciodată mai mult decât poți să dai. Procesul nu se va termina niciodată dacă nu te vei lăsa cu totul în voia lui Dumnezeu. Și chiar când simți că ți-ai atins toate limitele, ești împins și mai departe. Uneori, cu cât încerci mai mult să-ți salvezi cariera sau relația, cu atât mai repede se degradează acestea. Sau poate că decizi să-l lași pe Dumnezeu să te îndrume, iar cariera începe să devină promițătoare, deși într-o direcție total neașteptată. Sau poate decizi să faci o muncă mai riscantă financiar, dar care îți aduce mai multă împlinire sufletească. Trebuie în acest caz să-ți urmezi intuițiile? Poate te simți înclinat să dedici mai mult timp activităților spirituale în viața de zi cu zi, chiar dacă mintea rațională îți spune să muncești mai mult, să câștigi mai mult, să strângi bani pentru zile negre. În această situație trebuie să îți folosești atât intuiția, cât și intelectul și să îți privești simbolic impulsurile interne

sau externe, pentru a putea discerne vocea lui Dumnezeu. Vom vorbi mai mult despre dezvoltarea vederii simbolice în capitolele următoare.

Toate cele cinci stadii ale Contractului se suprapun și se îngemănează de-a lungul vieții, iar acest lucru este în special valabil pentru acest al cincilea stadiu. Avraam s-a predat voinței lui Dumnezeu și și-a părăsit căminul la o vârstă înaintată. A continuat să Îi asculte vocea călătorind din Egipt în țara Canaanului, unde a trebuit să conducă o expediție militară pentru a-și salva fratele Lot și a respinge hoarda de invadatori, a continuat să asculte și când rațiunea i-a spus că el, la 100 de ani, și soția lui, la 90, nu pot concepe un copil. Și s-a predat Lui fără ezitare atunci când Dumnezeu i-a poruncit să-și sacrifice fiul.

În timp ce vom continua să analizăm cum s-au desfășurat aceste stadii în viața celorlalți lideri spirituali (Iisus, Mohamed și Buddha), tu încearcă să identifici aceste stadii în viața ta. Nu te concentra pe detaliile extraordinare din viețile lor, ci pe înțelesurile simbolice și pe adevărurile ultime din spatele lor. În centrul poveștilor lor stă un paradox extraordinar: deși au fost nesiguri de Contractul lor Sacru în momentele de cumpănă, iar uneori au cerut chiar să fie eliberați de el, ei s-au supus dorinței Divine de fiecare dată.

Contractul lui Iisus

Întreaga viață a lui Iisus poate fi văzută ca o desfășurare a Contractului său, ca o supunere în fața acestuia. Dar mă voi limita la patru evenimente semnificative din viața sa: botezul și iluminarea; cele 40 de zile de post în deșert; experiența din Grădina Ghetsimani; crucificarea.

Toate evangheliile consemnează botezul lui Iisus de către Ioan Botezătorul. Evanghelia după Marcu începe cu relatarea acestui eveniment de răscruce: „Pe când ieșea din apă, a văzut deodată Cerurile deschizându-se, iar Spiritul s-a pogorât asupra lui precum un porumbel". Aceasta este cea mai clară descriere a experienței iluminării. Luca oferă o descriere similară, dar plasează „deschiderea cerurilor" imediat după botez, în timp ce Iisus își făcea rugăciunea. S-a auzit o voce care a grăit: „Tu ești Fiul meu preaiubit, binecuvântarea mea este cu tine".

Ritualul marchează inițierea lui Iisus, un act public al unei revelații de proporții arhetipale în care Iisus este iluminat de contactul direct cu Divinul. Este primul stadiu al Contractului Sacru dintre Iisus și Divin, pe care îl numește *Tată* (sau Abba, un cuvânt care se traduce exact prin *Tăticule*). Actul botezului este un ritual arhetipal care sugerează acceptul deplin al destinului. În cazul lui Iisus, botezul marchează medierea de către un alt maestru spiritual, în persoana lui Ioan Botezătorul, care îl ajută pe Iisus să atingă iluminarea. După botez, Iisus a fost recunoscut ca maestru pentru tot restul vieții. Sufletul său a fost atins de Dumnezeu, puterile i s-au trezit.

Imediat după inițiere, Iisus s-a dus să postească în deșert timp de 40 de zile pentru a-și adânci revelația și hotărârea. Dar aici l-a găsit pe diavol, care l-a ademenit de trei ori să-și vândă drepturile nașterii spirituale în schimbul unor atribute ale ego-ului tot mai mari. Diavolul a așteptat ca Iisus să fie slăbit de lipsa de hrană pentru a-l îndemna să-și folosească puterile spirituale pentru a-și satisface foamea și celelalte nevoi materiale. Desigur, Iisus a refuzat toate „bunurile pământești", un act cu semnificații profunde în fața primei sale încercări spirituale majore.

Fiecare dintre noi se va întâlni de-a lungul vieții cu tot felul de „tentații", iarăși și iarăși. De fiecare dată când intrăm într-o nouă sferă de putere (să avem mai mulți bani, mai multe diplome universitare sau, precum Iisus, să atingem un nou prag de înțelegere spirituală), vom primi un nou „test" care va stabili dacă vom reuși să facem față unui nou influx de putere pământească în viețile noastre. Puterea nu este o energie negativă, marea întrebare este felul în care vom reuși să folosim energia. După ce a ieșit victorios din războiul împotriva iluziilor egoului, Iisus și-a început misiunea, aducând lumii o nouă paradigmă spirituală, cel puțin la fel de importantă ca aceea inițiată de Avraam cu două mii de ani în urmă.

Nu putem înțelege pe deplin noua paradigmă a lui Iisus fără să cunoaștem detaliile istorice și geografice ale lumii în care s-a născut, o lume caracterizată de declin economic și de o creștere a instabilității, generată de ocupația romană din Iudeea. Taxele și datoriile au forțat mulți evrei să-și vândă pământurile pe care le aveau de generații. Iată cum caracterizează un studiu recent situația politică și economică din vremurile lui Iisus:

> Sătenii care înainte se simțiseră responsabili să-și ajute vecinii în vremuri de restriște nu mai aveau obligația legală să o facă, mai ales că acum se găseau ei înșiși îndatorați și aveau dificultăți în a-și asigura subzistența familiei. Micile dispute locale care s-ar fi rezolvat cu ușurință în alte vremuri irupeau acum în insulte, bătăi și feude familiale. Pământurile și bunurile puse drept gaj – care ar fi trebuit să fie returnate proprietarilor la sfârșitul anului sabatic – deveneau acum proprietatea permanentă a marilor creditori de la oraș. Poporul lui Israel era adânc divizat. [1]

Sarcinile pe care Iisus a trebuit să le îndeplinească au fost în parte conturate de nevoia de a-i ajuta pe oamenii acelor timpuri și locuri, de a le vindeca anxietatea psihologică și socială, de a-i face să revină la dragostea și compasiunea care stau la baza tradiției iudaice. Din pricina instabilității politice extreme, Iisus a plătit cu viața împlinirea Contractului său. Dar Iisus a acceptat toți acești factori și a făcut din cei sărmani și cei aflați la marginea societății principalul său auditoriu.

Evangheliile spun aceeași poveste și despre cel de-al treilea eveniment semnificativ din viața lui Iisus. După Cina cea de Taină, Iisus s-a dus să se roage împreună cu discipolii săi în Grădina Ghetsimani, spunându-le că este plin de tristețe și rugându-i să stea cu el cât timp se roagă Tatălui. În rugăciunea sa sfâșietoare, El îi spune Tatălui „ia cupa aceasta de la buzele mele; dar nu voia mea să se facă, ci a Ta". În Evanghelia după Luca, un înger îi apare lui Iisus „venind din cer pentru a-i da putere. Iar El s-a rugat și mai adânc, iar picăturile de sudoare îi cădeau pe pământ ca niște stropi de sânge" (Luca 22:39-44).

Acest pasaj este esențial pentru demersul nostru de a înțelege legătura pe care o avem cu puterea divină și pentru a ajunge la limpezime sufletească. În rugăciunile sale, Iisus afirmă limpede că nu dorește să facă ceea ce se cere de la el. În terminologia mea, el cerea o cale de a evita împlinirea acelei părți de Contract pe care trebuie să o îndure din „necesitate". Iisus a primit ajutor și alinare din partea unui înger, dar nu a fost eliberat de misiunea sa. S-a abandonat voinței Divine, murmurând o frază care de atunci a devenit mantra creștinismului: „Facă-se voia Ta". Iisus și-a acceptat soarta fără să întrebe de ce, după o viață petrecută în iubire și smerenie. Rugăciunea

[1] Richard A. Horsley și Neil Asher Silberman, *The Message of the Kingdom: How Jesus and Paul Ignited a Revolution and Transformed the Ancient World „Mesajul Împărăției: cum mesajul lui Iisus și Petru a pornit revoluția și a schimbat lumea antică"* (New York: Grosset/Putnam, 1997).

sa a fost o declarație de supremă încredere în viziunea Divină, cedând conștient autoritatea de a-și dirija singur viața.

Într-o fascinantă notă de subsol prezentă în Biblia Noului Ierusalim, renumită pentru acuratețe, editorii afirmă că unii traducători au omis pasajul care se referă la o angoasă atât de mare a lui Iisus încât acesta pare să asude picături de sânge. Principalul motiv este acela de a evita „umilirea lui Iisus, care apărea prea uman". Ideea că Iisus ar fi putut suferi de aceeași angoasă ca și noi în fața unei iminente suferințe fizice și psihice a fost se pare prea jenantă pentru unii traducători ai Noului Testament. Dar pasajul este și mai relevant datorită faptului că Iisus a putut să-și ducă la îndeplinire misiunea și să-și împlinească Contractul, în ciuda suferințelor sale.

Agonia sa din grădină nu a fost ultimul act de abandonare în fața Divinului; a urmat crucificarea. Evanghelia după Luca consemnează că Iisus a spus: „Iartă-i, Doamne, că nu știu ce fac". Această frază, care nu este prezentă în alte evanghelii, este centrală în învățătura creștină și reprezintă cel mai bun mod de a înțelege cum trebuie să ne comportăm atunci când în viața noastră se întâmplă „acte ale necesității" cu care am fost de acord înainte de naștere.

Găsim în Iisus un om care a considerat că trebuie să treacă printr-o moarte cumplită și injustă. El a creat un model al iertării care servește drept inspirație pentru toți cei care suferă fără vină. Ca om, Iisus a căutat sprijin pentru a-și dezvălui contractul și pentru a se pregăti să-l trăiască. Ritualul botezului a fost modul lui de a-și exprima recunoștința pentru Contract, chiar dacă a intuit probabil cum avea să se sfârșească viața sa pe pământ. Și a trăit realitatea Divină că fiecare dintre noi suntem încercați de multe ori în timpul vieții și întotdeauna în punctele de cotitură care ne definesc puterea.

În ultimele sale zile de viață, Iisus a întrupat ritualul arhetipal de smerenie în fața voinței divine. El ne-a arătat că suntem aici pentru a servi înțelepciunii divine și nu invers. Atunci când trecem prin momente de durere cumplită, cu care am fost de acord înainte de a veni pe această lume, practica iertării este singura care ne poate alina sufletul, deși pare ilogic.

Este puțin probabil ca vreunul dintre noi să treacă prin sacrificiile cumplite prin care a trecut Iisus, dar foarte mulți trăiesc în contact cu Divinul experiențe transformatoare care le schimbă modul de a gândi și de a trăi. Printre acestea se numără și experiențele morții aparente,

tot mai des raportate în ultimii ani. Se pare că, datorită îmbunătățirii tehnicilor medicale, tot mai mulți oameni aflați în moarte clinică sunt aduși din nou la viață. Aceștia povestesc adeseori cum intră într-un tunel de lumină, apoi sunt întâmpinați de rude și de ghizi angelici. Cei mai mulți oameni cu care am discutat își amintesc că li s-a spus că trebuie să se întoarcă, deoarece nu și-au terminat misiunea.

În jurul vârstei de 25 de ani, Sheri a suferit răni serioase în urma unui accident de mașină care a lăsat-o inconștientă. A simțit cum se ridică din trup și a văzut un tunel de lumină venind către ea. În interiorul tunelului l-a văzut pe tatăl ei, alături de un înger. Tatăl i-a spus: „Am venit să îți spun că regret că nu ți-am susținut visele. Urmează-mă".

Sheri mi-a explicat că la 18 ani a avut o relație cu un bărbat de origine asiatică, Yoshi, pe care l-a iubit foarte mult. Tatăl ei s-a opus relației, forțând-o să se despartă de el. Sheri și-a dat seama că familia ei nu avea să-l accepte niciodată pe Yoshi, iar ea era încă prea tânără să se descurce singură în viață. Sheri nu a încercat să restabilească legătura nici după moartea tatălui, din pricina amărăciunii trăite.

Aflată în afara trupului, Sheri și-a îmbrățișat tatăl și a simțit cum se topește toată furia pe care o simțise pentru el. După ce a fost resuscitată, a simțit cât de minunat este să trăiești. „Acum mă simt îndrumată și sunt atât de aproape de Ceruri. Simt că tot ce spun și tot ce fac are mare importanță. Și cred că este foarte important să știu adevărul. Dragostea și recunoștința de acum pentru tatăl meu m-au făcut să înțeleg că orice lucru are rostul lui în viață – chiar și cele mai dureroase experiențe".

După împăcarea cu tatăl său, Sheri a început să-l caute pe bărbatul pe care-l iubise cu ani în urmă. I-a luat ceva timp să-l regăsească, iar când s-au întâlnit, a constatat că acesta încă avea resentimente că Sheri renunțase la relația lor din pricina tatălui. Dar după câteva luni au început să se întâlnească și vechea flacără a iubirii s-a reaprins.

Nu toate experiențele morții aparente au rezultate atât de dramatice. Spre exemplu, Marilyn, o femeie de 65 de ani, mi-a povestit că în timpul morții aparente Divinitatea a contactat-o direct. A fost moartă timp de șapte minute în urma unui atac de cord. „După ce am ieșit din trup, am fost îmbrățișată de o ființă plină de iubire. Brusc, viața mea a însemnat mai mult pentru mine ca niciodată, pentru că am simțit că întreg Universul îmi cunoaște numele. Am fost uluită,

iar după ce mi-am recăpătat cunoștința am simțit că mi s-a permis să trăiesc din motive spirituale. Acum îi mulțumesc în fiecare zi lui Dumnezeu pentru că mi-a „atacat" inima.

Viața exterioară a Marilynei nu s-a schimbat într-un mod evident. Dar întreaga sa atitudine interioară față de viață a trecut printr-o remarcabilă transformare. Și-a dat seama că totul este așa cum trebuie să fie. Nu a mai simțit anxietate față de apropierea sfârșitului vieții și nu i-a mai fost teamă de moarte.

Contractul lui Mohamed

Occidentul este mult mai familiarizat cu Iisus și cu Creștinismul decât cu povestea lui Mohamed și întemeierea Islamului. Avem o imagine distorsionată despre învățăturile Islamului, din cauza animozității care a domnit timp de 14 secole între creștini, musulmani și evrei. Adevărul este însă că Islamul se bazează pe aceleași principii etice și morale care stau la baza Iudaismului și Creștinismului. Allah, numele musulman pentru Dumnezeu, este același cu Dumnezeul Bibliei Ebraice și al Noului Testament; în Coran, Allah face referire la întâlnirile anterioare cu figuri marcante din tradiția creștină și iudaică. Mohamed primește revelațiile lui Allah prin intermediul îngerului Gabriel, același înger care a vestit-o pe Fecioara Maria că avea să fie mama lui Iisus. Mohamed este venerat de musulmani ca ultimul dintr-o lungă serie de profeți care îi includ pe Adam, Noe, Avraam, Isaac, Moise, Ioan Botezătorul și Iisus – asigurând o anumită continuitate între aceste trei mari tradiții monoteiste.

Musulmanii pot fi la fel de sensibili în ceea ce privește interpretarea vieții lui Mohamed pe cât sunt creștinii în ceea ce privește viața lui Iisus, dar este în general acceptat faptul că Mohamed nu a fost sigur de menirea sa decât în a doua parte a vieții. Mohamed și-a petrecut tinerețea lucrând pentru caravanele care străbăteau deșertul, unele ajungând chiar până în Siria, și a avut ocazia să vorbească cu mulți pustnici, călugări și evrei gnostici care trăiau în peșteri sau în comunități restrânse. Analfabet, dar înzestrat cu o memorie fabuloasă, Mohamed a luat contact cu scrierile sfinte iudaice și creștine prin intermediul pustnicilor deșerturilor. Mohamed s-a căsătorit la 25 de ani cu Khadijah și a avut patru fiice și doi fii, ambii murind în

fragedă pruncie. În următorii 15 ani, Mohamed s-a îngrijit de averea lui Khadijah și a trăit o viață prosperă tipică societății arabe din acele timpuri.

Izvoarele istorice relatează că Mohamed era un om cinstit și drept, dar înainte de a-și începe misiunea în lume nu s-a distins în niciun fel din punct de vedere spiritual. În cel mai bun caz, Mohamed ar fi putut fi considerat un *hanif*, unul dintre locuitorii deșertului care venerau un Dumnezeu unic, creator al lumii, al cărui nume, „Allah," semnifică în arabă Dumnezeu. În clanul său nu era un lucru ieșit din comun ca un bărbat să se retragă un timp din societate, pentru a se dedica meditației și rugăciunii. De la 40 de ani, Mohamed a început să aibă „viziuni adevărate" în vis, la fel de limpezi „precum lumina răsăritului", și s-a simțit atras de solitudinea unei peșteri din munții Hira, de lângă Meca. Acolo i-a apărut un înger în formă umană care i-a poruncit: „Recită!".

Crezând că îngerul îi cere să citească ceva, Mohamed a replicat: „Nu sunt un recitator". Dar îngerul l-a îmbrățișat și i-a repetat porunca de trei ori până când Mohamed a început să recite. Fugind uluit din peșteră, Mohamed a auzit o voce în spatele său zicând: „Ești mesagerul lui Allah, iar eu sunt Gabriel".

Precum Avraam și Iisus, Mahomed a trebuit să fie trezit și pregătit pentru a se putea ridica la înălțimea stadiilor ulterioare ale Contractului. Morțile timpurii ale părinților l-au făcut să se interiorizeze, dar odată ce a stabilit o legătură cu sufletul său, nivelurile transcendentale ale Contractului său Sacru au început să se desfășoare. Mohamed a început să petreacă mult timp în peștera din Hira, în rugăciune și meditație, pregătindu-se pentru misiunea sa.

Potrivit biografilor săi, Profetul a fost la început îngrozit de viziunile sale și s-a temut să nu fie posedat de un *jinn*, unul dintre spiritele locului. Din acest motiv a fugit din peșteră. Potrivit unei biografii recente, odată ajuns acasă, obosit și înspăimântat, i-a cerul soției să-l acopere cu o pătură.

> După ce a început să-și revină din uluire, soția sa Khadijah l-a întrebat despre motivele spaimei sale. Apoi l-a liniștit, spunându-i: „Allah (Dumnezeu Unic) nu te va părăsi, căci ești bun cu rudele tale, grăiești doar adevărul, îi ajuți pe cei sărmani, pe orfani și pe nevoiași și ești un om cinstit".

> Khadijah s-a consultat apoi cu vărul ei, Waraqa, un bătrân care cunoștea revelațiile scrierilor sfinte. Waraqa i-a confirmat că oaspetele nu fusese nimeni altul decât Îngerul Gabriel.[1]

În mod cert, Mohamed nu a deslușit întreaga măreție a Contractului său decât în clipa în care a avut suficientă tărie sufletească. Ca și Avraam și Iisus, el nu a știut de la început ce i se cerea, iar după revelația inițială a avut nevoie de încurajări constante, atât de la oameni, cât și de la Divinitate. Martin Lings, un exeget al Islamului, notează: „Încurajările de la Khadijah și Waraqa au fost urmate de încurajările Cerurilor, sub forma unei alte revelații".

> Nu s-a păstrat o relatare exactă a felului în care s-a produs apariția, dar întrebat despre aceasta, Profetul a spus: „Uneori vine la mine ca vibrația unui clopot, iar aceasta este cea mai dificilă pentru mine; vibrația se domolește când înțeleg mesajul. Alteori, un Înger ia chip uman și îmi vorbește, iar eu înțeleg mesajul"[2].

Linges notează că după aceste prime mesaje deconcertante a urmat o perioadă de tăcere. „Până când Profetul a început să se teamă că a supărat Cerul, deși Khadijah îi spunea că acest lucru nu este posibil. Apoi, într-un final, tăcerea s-a rupt și cu această nouă revelație a venit și prima poruncă directă".

Porunca apare în Coran în capitolul (*sura*) intitulat Lumina Zilei, unde Allah vorbește direct cu Mohamed:

> *În lumina zilei, în întunericul nopții, Dumnezeul tău*
> *nu te-a abandonat, El nu uită niciodată.*
> *El are pentru tine o recompensă mai mare decât viața ta.*
> *Îi vei fi recunoscător Domnului pentru darul său.*
> *Nu te-a găsit el oare orfan și nu ți-a dat un cămin?*
> *Nu te-a găsit el oare rătăcit și nu te-a îndrumat?*
> *Nu te-a găsit sărac și nu te-a făcut bogat?*
> *Să nu faci rău orfanului, să nu alungi cerșetorul.*
> *Ci să proclami bunătatea Dumnezeului tău.*

[1] Dr. A. Zahoor și Dr. Z. Haq, *Biography of Prophet Muhammad „Biografia Profetului Mohamed"* (1990), online la http://users.erols.com/zenithco/muhammad.html.

[2] Martin Lings, *Muhammad: His Life Based on the Earliest Sources „Mohamed: primele surse despre viața sa"* (Rochester, Vt.: Inner Traditions International, 1983).

Dumnezeu i-a reamintit lui Mohamed că nu este singur, așa cum îi reamintise și lui Avraam. Amestecul de sprijin moral, psihologic și material a fost o formă de charismă cu care Divinul l-a ajutat pe Mohamed să-și împlinească Contractul. Aceste forme de sprijin spiritual se întâlnesc și la mistici care au trăit în perioade mai recente. Înțeleptul indian Sri Ramakrishna, care a trăit în secolul 19, a avut lungi perioade de *samadhi*, stări de uniune extatică cu Divinul, în care nu mai percepea nimic din ce se întâmpla în jurul său. Deși a murit de o formă dureroasă de cancer, viața sa spirituală a fost marcată de lungi perioade de comuniune divină.

Hilda Charlton, mistic modern și profesoară de dans și coregrafie, a plecat în anii 1940 în India pentru un turneu de dans și a rămas acolo timp de 15 ani, studiind cu mari maeștri, inclusiv cu Sathya Sai Baba. Carlton și-a consacrat atenția unei practici spirituale care îi dezvolta dragostea și compasiunea pentru ceilalți. Dar nu s-a întâmplat nimic până într-o bună zi, când s-a dus singură într-o pădure și s-a întrebat ce rost mai are să continue. Ea a notat în autobiografia sa: „Am închis ochii și am respirat adânc și apoi, zbang!, centrul inimii, din mijlocul pieptului, mi s-a deschis brusc, iar dragostea a început să curgă ca un torent". Deschiderea spontană trăită de ea este o formă de sprijin și ajutor al Divinității, care i-a întărit hotărârea de a continua căutarea cunoașterii nemediate a lui Dumnezeu.[1]

Atunci când Mohamed a început să răspândească mesajul divin într-o comunitate mai largă, s-a confruntat cu o opoziție îndârjită. În societatea arabă a acelor vremuri, femeile, orfanii, cei cu dizabilități și săracii erau tratați cu foarte puțină compasiune. Reformele sociale propuse de Mohamed i-au mâniat pe cei ce nu doreau schimbarea unui sistem care îi avantaja, în detrimentul celor mai puțini norocoși. Au încercat să-l înfrângă prin forța armelor, dar Mohamed a învins. El a schimbat în bine viața femeilor, interzicând infanticidul feminin, prostituția femeilor sclave și a stabilit că femeile au dreptul la o parte din moștenire. A făcut tot ce a putut pentru a schimba balanța puterii în căsnicie, proclamând că femeile și bărbații au drepturi și îndatoriri reciproce, iar femeile trebuie să se bucure de dreptul la educație. A introdus în legea musulmană un amendament prin care fiecare trebuia să doneze o parte din venituri pentru orfani, cerșetori și toți cei aflați în

[1] Hilda Charlton, *Hell-Bent for Heaven: The Autobiography of Hilda Charlton „Hotărâtă să ajungă la Cer: biografia Hildei Charlton"* (Woodstock, N.Y.: Golden Quest, 1990).

dificultăți financiare. Credincioșii nu i-au urmat întotdeauna reformele și legile, tot așa cum nu au făcut nici creștinii cu preceptele lui Iisus. După moartea fondatorilor acestor religii, adeseori au fost reînviate obiceiurile adânc înrădăcinate ale dominației masculine endemice în culturile bazate pe onoare și rușine ale Orientului Mijlociu și Asiei.

Contractul lui Mahomed prevedea multe sarcini dificile, începând cu transformarea sa în negustător de succes și continuând cu ridicarea unei armate cu care să se apare de vrăjmași. Dar cea mai fascinantă este deschiderea lui pentru mesajele și inspirația Divină, pe care a continuat să le primească toată viața. În ultimii săi ani a dezvăluit revelații cu privire la natura vieții de apoi, a rolul lui Iisus ca mare profet și a bătăliei noastre cu propriul sine. După ce s-a întors la Medina după bătăliile victorioase de la Mecca și Hunayan, Mohamed a exclamat: „Ne-am întors de la Micul Război Sfânt la Marele Război Sfânt". Când unul dintre adepți l-a întrebat ce a vrut să spună, Mohamed a exclamat: „Războiul împotriva sufletului". Biograful său, Martin Lings, explică:

> Sufletul omului căzut este divizat. Coranul afirmă referitor la aspectele inferioare ale sufletului: *Cu adevărat sufletul se adapă din rău.* Cea mai mare parte a sufletului, conștiința, este *sufletul veșnic mustrător*; acesta poartă Marele Război Sfânt împotriva sufletului inferior, cu ajutorul Spiritului.[1]

Probabil, Mohamed se referea la necesitatea de a vedea lucrurile dintr-o perspectivă simbolică și arhetipală, nu materială. El s-a străduit până în ultimele sale zile de viață să pătrundă înțelesurile revelațiilor avute și să se predea voinței divine. Cuvântul arab Islam înseamnă „a te preda", iar musulman „cel ce se predă". Și chiar dacă știm că Mohamed s-a predat voinței divine, el nu a știut de la început ce presupune Contractul său și probabil că nu ar fi reușit să-l ducă la bun sfârșit fără îndrumare.

Contractul lui Buddha

Potrivit istoricilor budismului, bărbatul cunoscut drept Siddhartha Gautama s-a născut în secolul VI î.Hr., la poalele munților Himalaya, în Nepalul de astăzi. Tatăl său, Suddhodana, era *raja* (rege) clanului

[1] Lings, *Muhammad „Mohamed"*.

Sakya și membru al castei războinice. După ce astronomul regal a decretat că fiul său avea să devină fie un rege războinic, fie un mare lider spiritual, în funcție de felul în care acesta va reacționa la „cele patru semne", Suddhodana a construit în jurul palatului său un mare zid, pentru a-l proteja pe Siddhartha de imaginile crude ale bătrâneții, bolii și morții.

Pe când avea douăzeci de ani, Gautama a reușit într-o bună zi să iasă dintre zidurile palatului și să colinde pe străzile orașului, dorind să vadă cum trăiau oamenii obișnuiți. Abia atunci a întâlnit cele patru „semne" prezise de astrolog: un bătrân, un om bolnav, un cadavru și un călugăr. După ce le-a văzut pe primele trei și-a dat seama că și el va îmbătrâni, se va îmbolnăvi și va muri. Dar a observat că în mijlocul acelui trist spectacol, călugărul era senin. În acea clipă Gautama a renunțat la toate atașamentele față de lumea fizică, spunând „Fericirea lumii este trecătoare". Cum s-ar mai fi putut bucura de viață știind că într-o bună zi avea să fie bătrân și bolnav, iar apoi avea să moară?

La puțin timp după aceea, la vârsta de 29 de ani, Gautama și-a luat rămas bun în tăcere de la tânăra sa soție și de la fiul lor abia născut și și-a părăsit căminul, plecând în căutarea unui maestru spiritual. Se spune că a învățat de la cei mai mari doi maeștri în cele două tehnici principale de meditație ale acelor vremuri. Gautama le-a învățat repede și a ajuns în postura de maestru, dar a constatat că niciuna dintre ele nu îi oferea starea de libertate deplină pe care o căuta. A început apoi să practice yoga și *pranayama* (controlul respirației) și ascetismul strict împreună cu alți cinci discipoli. Hotărât să ajungă la iluminare prin postul sever, Gautama nu a mai mâncat aproape deloc, dar s-a șubrezit și a devenit slăbit. În cele din urmă, a ajuns la concluzia că aceste extreme vor sfârși prin moarte și un nou ciclu al *samsarei* – naștere, moarte, renaștere. Aducându-și aminte de liniștea și libertatea binecuvântate pe care le trăise în copilărie, stând sub un copac și privindu-și tatăl arând, s-a dus și s-a așezat sub un copac mare care a devenit cunoscut ca bodhi, copacul iluminării. Conștient că trebuie să-ți refacă forțele, a acceptat un bol cu orez și iaurt de la o femeie din sat, pe nume Sujata, care se întâmpla să aducă o ofrandă de mulțumire pentru nașterea fiului său.

Siddharta a stat sub copac de dimineață până seara, hotărât să găsească un răspuns la suferințele umanității. Ar fi preferat să moară decât să se ridice înainte de a fi iluminat. Intrând într-o meditație

adâncă, la căderea serii a intrat în starea de superconștiență a iluminării, stare care a durat 49 de zile. Gautama a devenit pe deplin iluminat; în sfârșit găsise acea stare a ființei în căutarea căreia plecase. În acea stare a primit revelațiile care au constituit mai târziu punctul focal al învățăturilor sale.

Buddha nu acceptă ca subiect al venerării o ființă supremă precum Iehova, Allah sau hindusul Brahman, Principiul Universal ultim, dar acceptă prezența unui panteon de zeități mai puțin importante, precum zeul creator Brahma. Aceste zeități trăiau într-un tărâm minunat, căruia nu-i lipsea decât un singur lucru – posibilitatea de a deveni iluminat. Și, deși Buddha nu a acceptat niciodată că a luat contact direct cu Divinul, el a stabilit o legătură cu un plan universal al înțelepciunii și revelației care transcende percepția umană obișnuită – primul stadiul al unui Contract Sacru.

Potrivit legendei, în timpul procesului iluminării, Gautama, numit acum Buddha (termenul sanscrit pentru Cel Trezit) a fost încercat de Mara (Moarte, Cel Rău), sub diferite forme. Mara se temea că Buddha poate scăpa din tărâmul morții, astfel că a încercat să-l înspăimânte asmuțind asupra lui o legiune de demoni înspăimântători. Dar Buddha era susținut de meritele vieților sale anterioare și nu s-a lăsat alungat de spaimă. Exegeții Richard H. Robinson și Willard L. Johnson continuă povestea:

> Apoi Mara, nereușind să-l intimideze sau să-i poruncească, a încercat să-l ademenească. Și-a trimis cele trei fiice, Nemulțumirea, Încântarea și Dorința, pentru a-l seduce pe viitorul Buddha, dar acesta a rămas neatins de dorințe, tot la fel cum rămăsese neatins de frică. La căderea întunericului, Mara și hoardele sale s-au dat bătuți și au plecat.
>
> Acest episod al tentației constituie o tradiție destul de târzie [în textele budiste] și este în întregime mitologic. Dar acest mit este o exprimare a unei întregi serii de experiențe comune misticilor. Cel care caută este în cele din urmă supus unui proces complex, își învinge inerția și îndoielile și se apucă de treabă. Iar acest lucru aduce din subconștient demonii fricii. Toate mentalitățile adânc înrădăcinate protestează în fața apropiatei lor distrugeri. Dar cel ce caută este susținut de obiceiurile bune. Dispar valurile de frică, dar apare îndoiala că subiectul nu este la înălțimea sarcinii. Dacă acesta este cu adevărat stăpân pe sine, va învinge îndoielile. Ultima primejdie este atrăgătoare și mortală. Dragostea poate alunga frica, dar se poate foarte ușor transforma în plăcere personală.[1]

[1] Richard H. Robinson și Willard L. Johnson, *The Buddhist Religion: A Historical Introduction*, *„Religia budistă: o introducere istorică", a treia ediție*, (Belmont, Calif.: Wadsworth, 1982).

Potrivit cronicilor, Buddha și-a văzut toate renașterile anterioare ale Roții Existențelor, începând cu cele din regnul animal, inclusiv o viață anterioară ca armăsar care și-a dat viața pentru a-și salva turma. Și-a dat seama de tragedia identificării cu un ego separat de tot și de toate. Atunci când ne vedem separați de „lumea exterioară", cădem victime poftelor, urii și ignoranței. Aceste forme de atașament sunt principalele cauze ale suferinței.

Izvoarele istorice ne spun că și după iluminare Buddha a fost tentat de Mara să țină doar pentru el revelațiile și să continue să trăiască în beatitudinea nirvanei, uitându-și trupul și amânând întoarcerea în lumea fizică. Dar zeii au fost atât de tulburați de această perspectivă, încât l-au trimis Brahma, zeul hindus al creației, să-l convingă pe Buddha să se întoarcă și să împărtășească lumii cele învățate. Buddha a ascultat îndemnul și a pornit să cutreiere, cerșind adăpost și hrană alături de grupul său de călugări rătăcitori, răspândindu-și învățăturile bărbaților și femeilor din toate castele – o abordare radical diferită de tradițiile vremii referitoare la caste. A atins iluminarea la 35 de ani, și-a luat numele de Buddha și și-a petrecut următorii 45 de ani răspândind învățăturile venite din revelațiile avute sub copacul bodhi. Ca și Moise, care a rătăcit prin deșert vreme de 40 de ani împreună cu poporul său, înainte de a ajunge pe Tărâmul Făgăduinței, Buddha a cutreierat prin pădurile din nordul Indiei, răspândindu-și viziunea și aplanând disputele dintre discipolii săi.

Dar încercările și oportunitățile cu care Buddha s-a confruntat în cei șase ani de pregătire și în timpul iluminării nu au fost singurele din viața sa. Pe tot parcursul vieții sale, el a avut numeroase sarcini de rezolvat în privința ordinelor de călugări și măicuțe pe care le-a întemeiat. Potrivit legendei, viața sa s-a sfârșit în momentul în care a acceptat hrană stricată de la un fierar, nedorind să-și ofenseze gazda.

Ca și Avraam, Iisus și Mahomed, Gautama Buddha și-a înțeles progresiv Contractul Sacru, de-a lungul timpului, mai întâi prin îndrumarea primită de la maeștri, apoi prin „testele" care i-au pus la încercare forța spiritului în fața propriul ego. Decizia de a renunța și la practicile ascetice extreme, și la o viață trăită în plăceri pentru a duce o existență moderată – pe care el a numit-o Calea de Mijloc – a fost cheia atingerii iluminării. Efortul în sine nu produce o limpezime a sufletului. Omul poate decide să se angajeze voluntar într-o anumită practică, dar Divinul este acela care hotărăște când va primi el vederea limpede.

Buddha a ales o abordare revoluționară pentru răspândirea învățăturilor sale care continuă să rezoneze după două mii cinci sute de ani în metodele alese de unii învățați contemporani ca răspuns la dificultățile vieții moderne. Viețile unor maeștri budiști americani contemporani precum Pema Chödrön, Charlotte Joko Beck sau Bernie Glassman sunt o dovadă că nici măcar cei mai mari maeștri spirituali nu-și înțeleg Contractul de la început. Glassman, spre exemplu, s-a născut în Brooklyn, New York, într-o familie de evrei și nu a manifestat mare interes pentru religie. Marile sale pasiuni au fost matematica și ingineria, care l-au condus către o carieră de inginer aerospațial la McDonnell-Douglas, centrată pe meteorologie și sateliți de comunicații. A lucrat la un proiect care își propunea să realizeze „tabele interplanetare" – grafice care calculau timpii optimi de lansare către Marte sau alte planete. Dar a devenit treptat fascinat de budismul zen, și-a dezvoltat în timp propria practică, până când acesta a devenit pentru el mai important decât cariera aerospațială. După ani de studiu cu maestrul japonez Maezumi Roshi, Glassman a fost uns preot zen, iar în 1980 a fondat Centrul Zen la New York.

Practicile sale zen au fost controversate încă de la început. A înființat o brutărie într-o zonă decrepită din Yonkers, care a devenit atât de profitabilă încât din banii câștigați a putut cumpăra o vilă de 600.000 de dolari. Dar Glassman era profund preocupat de dreptatea socială, preocupare insuflată de rudele sale cu orientări socialiste. După un timp a vândut vila care poseda un elegant *zendo*, adică sală de meditație, și a folosit banii pentru a demara un program de construcție de case pentru oamenii fără adăpost, mutând *zendo* la ultimul etaj al brutăriei, lângă un bar de noapte zgomotos, frecventat de prostituate și de traficanți de droguri.

Mai târziu, Glassman a pus bazele unui centru interreligios și al unui centru unde puteau dormi cei cu HIV/SIDA, a fondat Ordinul Zen al Păcii, dedicat păcii mondiale, și a condus tabere de meditație zen în fostele lagăre de concentrare de la Auschwitz și Buchenwald. Aflat pe culmea succesului, Glassman și-a luat soția, călugăriță zen și ea, și a părăsit totul pentru a pune bazele unui nou centru în Santa Fe. La puțin timp după ce a ajuns acolo, soția lui Glassman a suferit un

atac cerebral și a murit. Glassman a pornit iarăși la drum, în căutarea unei căi potrivite pentru darurile sale.[1]

Mesajul Unic al Îndrumării Continue

Avraam, Iisus, Mohamed și Buddha împărtășesc un proces de trezire care reprezintă o călătorie arhetipală. Etapele prin care trec în drumul lor către iluminare corespund stadiilor prin care trecem cu toții, mai devreme sau mai târziu, căci se pare că așa ne este scris. Chiar și micile fragmente din viețile lor pe care le-am prezentat aici sugerează că ei sunt mai degrabă niște prototipuri umane, nu exemple de oameni care nu au avut nevoie de instruire spirituală, introspecție, rugăciune sau autodisciplină. Și vedem aceleași caracteristici în viața unor mistici moderni precum Hilda Carlton sau Bernie Glassman. Dacă ne vom compara propriile noastre îndoieli, întrebări și temeri cu ale lor vom vedea că ne aflăm pe același drum arhetipal creat de trezirea lor. Nu am ajuns atât de departe ca ei, dar ne aflăm pe același drum; ei nu se află undeva în stratosferă, dincolo de puterile noastre.

Fiecare dintre acești maeștri a trăit clipa în care sufletul a ieșit la iveală și li s-a revelat semnificația profundă a vieții lor. Fiecare dintre ei, în felul său, a avut nevoie de îndrumare și instruire și fiecare a fost dus într-un „punct de cotitură" pentru a se testa dacă credința îi era mai tare decât nevoia de putere pământească. După ce au trecut prin stadiile trezirii spirituale, fiecare dintre ei a avut o practică profund spirituală și și-a împărtășit credințele cu cei din jur. Despre Buddha se spune că a continuat să mediteze în fiecare zi, chiar și după iluminare. Iisus și Mohamed au continuat să se roage până în ultima zi de viață, iar Avraam să oficieze ceremoniile religioase.

Drumul nostru, ca și al lor, are sarcini și încercări care fac parte din procesul de învățare care ne ajută să trecem dincolo de iluziile puterii exterioare. Nu trebuie niciodată să credem că drumul nostru este prea lung sau că deja am ajuns la destinație și nu mai este nevoie să practicăm virtuți precum compasiunea și atenția.

[1] Pentru povestea detaliată a lui Glassman, vezi Peter Occhiogrosso, *Through the Labyrinth: Stories of the Search for Spiritual Transformation in Everyday Life „Prin labirint: Povești despre căutarea transformării spirituale în viața de zi cu zi "* (New York: Viking, 1991), capitolul 9.

Mai există o lecție importantă pe care trebuie să o învățăm din istoriile acestor vieți. Fiecare maestru a avut în Contract să-și întâlnească nu doar cei mai fideli discipoli, ci și pe aceia care aveau să le testeze cele mai adânci temeri și umbre – „micii tirani" de care vorbeam mai devreme. Fiecare dintre ei s-a confruntat cu rezistența celorlalți și cu trădarea. Acest lucru este în special valabil pentru Iisus, care s-a confruntat cu trădarea unuia dintre cei mai apropiați discipoli, dar și pentru Mohamed, care a trebuit să poarte război cu acele părți din societatea arabă care se opuneau răspândirii reformelor sociale radicale promovate de Islam. Și se pare că Buddha, care s-a bucurat de viața relativ liniștită a maestrului rătăcitor, nu a reușit să înțeleagă rolul femeii în cadrul ordinului spiritual pe care l-a întemeiat. El considera că sexualitatea femeii reprezintă o amenințare pentru celibatul și serenitatea călugărilor și, chiar dacă femeile ar fi încercat să se dedice vieții austere, ar fi abandonat repede. Astfel că inițial s-a opus ideii de a permite femeilor să ia parte la un ordin monastic. Dar mama sa vitregă, Prajapati, care l-a crescut după moartea timpurie a mamei sale, și Ananda, unul dintre cei mai apropiați discipoli ai săi, și-au argumentat punctul de vedere, scoțând în evidență greșeala lui Buddha, până l-au convins să accepte femeile călugărițe.

Marii întemeietori de religii au trebuit să-și descopere Contractul Sacru pentru a-și putea depăși propriile limitări, temeri și umbre. Poate că tu sau eu nu vom ajunge în timpul acestei vieți la o împlinire totală existențială, dar trebuie să ne străduim să ne realizăm potențialul divin. Poate că nu este un potențial egal cu cel al marilor maeștri; poate este mai mic, poate este mai mare. Dar este potențialul *nostru,* este ceea ce se așteaptă de la noi.

Viețile acestor patru mari maeștri ne furnizează harta propriilor noastre stadii de transformare spirituală. În capitolul al 6-lea vom discuta despre o altă hartă, care cartografiază structurile și curgerile de energie în corp și spirit prin centrii energetici psihospirituali cunoscuți sub numele de chakre. În capitolul al 7-lea vom lucra cu o altă hartă, a roții cosmice, care te va ajuta să-ți faci graficul grupului de arhetipuri personale predominante. Împreună, aceste hărți te vor ajuta să-ți înțelegi Contractul și să-ți vezi viața într-o manieră cu totul nouă. Dar înainte să ajungem aici, trebuie să explorăm natura arhetipurilor și rolul acestora în viața noastră.

CAPITOLUL AL 4-LEA
Arhetipurile: Cei Patru Companioni Energetici

„Mintea, odată iluminată, nu se mai poate întoarce la ce era înainte."

THOMAS PAINE, *Judecata Sănătoasă*

Arhetipurile sunt ghizi energetici care te îndrumă să-ți realizezi cel mai înalt potențial – împlinirea celor cinci stadii ale Contractului tău Sacru. În viața ta există în mod constant patru arhetipuri: Copilul, Victima, Prostituata și Sabotorul. Vom începe prin a lucra cu aceste arhetipuri universale.

Copilul este printre cele mai puternice tipare, deoarece ne naștem cu el. Este prima noastră stare de conștiință. Înainte de Freud, impactul influențelor experiențelor din copilărie asupra stărilor emoționale ale adultului a fost foarte puțin analizat. Dar la sfârșitul secolului XX, atitudinea a trecut în extrema opusă. Majoritatea societăților contemporane occidentale leagă comportamentul și motivațiile adultului de experiențele din copilărie. Adeseori anumite resentimente, tristeți sau traume din perioada copilăriei sunt învinuite pentru toate acțiunile aberante, sociopate sau imorale ale adultului. Vorbind din experiență proprie cu oamenii care au venit la mine, validarea anumitor experiențe din copilărie poate declanșa un proces de vindecare, dar adeseori face ca indivizii să se întoarcă și să rămână blocați în traumele trecutului.

Copilul are multe aspecte, inclusiv Rănitul sau Orfanul, cu care mulți oameni relaționează, sau Copilul Inocent și Copilul Magic. Identificarea cu acesta din urmă este rară, dar atunci când se produce este o pură încântare pentru cei din jur. O astfel de persoană era Sir George Trevelyan, care a fost numit „părintele mișcării New Age" în Anglia. Educat la Cambridge în tradiția Lumii Vechi, George era un gentleman victorian tipic – excentric, cu o voce groasă, dramatic și

captivant. George a fost captivat de spiritualitate și de tehnicile de vindecare alternative, deși tatăl său se aștepta ca el să urmeze tradițiile academice ale familiei. Întreaga sa viață a fost o călătorie mitologică de explorare a naturii conștiinței umane. A trăit conștient în două tărâmuri: fizic și spiritual. Povestea despre conversațiile pe care le avea cu spiritele naturii și ale vântului, cu spiritele grădinii și cu îngeri, făcând ca acest dialog interlumi să pară ceea ce și este – firesc. Deși în general sunt sceptică față de astfel de afirmații, pe Sir George îl cred din pricina atitudinii sale inocente, altruiste și realiste – nu le-a cerut niciodată celorlalți să creadă în lucrurile pe care le povestea.

L-am întâlnit pe Sir George de Anul Nou, în 1982, în Findhorn, Scoția, când acesta avea 70 de ani. Apoi am predat împreună mai multe seminarii pe parcursul anilor '80, în diferite regiuni din Anglia și fiecare dintre ele a fost o adevărată aventură în realitatea sa alternativă. Într-o bună zi, m-a dus în locul unde el credea că fusese Camelot, în miticul Avalon, și mi-a vorbit despre Cavalerii Mesei Rotunde de parcă ar fi fost amic cu ei – iar eu începusem să-l cred. Cea mai memorabilă scenă în care Copilul Magic al lui George a ieșit la iveală s-a petrecut în 1986 la un seminar pe care-l țineam într-un vechi conac englezesc. În timp ce vorbea unui grup de oameni, George s-a oprit brusc și și-a concentrat privirea în spatele încăperii. Am ezitat o clipă, așteptându-mă la o surpriză, apoi l-am întrebat:

— La ce te uiți?

— Ca să vezi, zise el, Zeul Pan s-a hotărât să vină în vizită.

Toată lumea s-a întors imediat către fundul camerei, dar nu au văzut decât un zid, nu și pe miticul zeu grec al pădurii, jumătate om, jumătate țap, cu copite și coarne pe cap.

— Și ce vrea? l-am întrebat pe George.

— Vrea doar să se amuze alături de noi.

— Spune-i atunci că este bine-venit să rămână alături de noi cât timp dorește, i-am replicat. George a început să râdă și s-a întors să vorbească celor prezenți, în timp ce eu trăgeam pe furiș cu privirea către fundul camerei, sperând să văd măcar o frântură din zeul care ne onorase cu prezența. Nu am văzut nimic, dar în timp ce îl priveam pe George cum inspiră întreg grupul recitându-le poezia lui favorită, mi-am dat seama că prea mi-am luat în serios munca. Deși cerințele stringente ale propriului meu suflet mă făceau să fiu în contact cu alte dimensiuni, George mi-a arătat că lucrul cu propriul spirit ar trebui

să fie magic. El i-a ajutat pe mulți să se deschidă către propriii lor zei și companioni energetici, făcând posibilă reîntoarcerea magiei în viețile lor, prin minunatele sale viziuni și învățături.

În acea seară, la cină, l-am întrebat pe George cum reușea să vadă spiritele naturii sau pe zeul Pan.

— Oh, e ușor, mi-a răspuns el. Trebuie doar să privesc prin imaginația Copilului interior. Toți copiii mici pot privi în acea lume. Dar poarta dintre lumi se închide pe măsură ce creștem și începem să credem că acele lumi nu există.

Pentru George, acest arhetip și lumea sa imaginară deveniseră tovarăși de viață.

La Început

Sir George a fost un om extraordinar, dar experiența sa nu este unică. De-a lungul istoriei, mulți alții au fost conștienți de prezența vie a arhetipurilor și nu s-au jenat să vorbească despre ele sau cu ele. În Grecia antică, Platon a situat existența arhetipală a Ideilor sau a Formelor în centrul filosofiei sale. Istoricul Richard Tarnas notează: „Formele platonice nu sunt abstracții conceptuale create de mintea umană prin generalizarea aplicată unei anumite clase. Ele au mai degrabă calitatea de a exista, de a fi, într-un grad de realitate superior lumii fizice. Arhetipurile platonice creează lumea și se află la baza acesteia. Ele se manifestă în interiorul timpului, dar sunt dincolo de timp. Ele constituie esența voalată a lucrurilor".[1] Potrivit lui Tarnas, Platon considera că zeii și zeițele panteonului grecesc ca simboluri ale unor tipare emoționale universale. Spre exemplu, în „Simpozium", Platon și-l imaginează pe Eros, zeul grec al iubirii, ca pe „un arhetip complex și multidimensional care la nivel fizic se exprimă prin instinct sexual, dar la niveluri superioare stârnește interesul filosofului pentru înțelepciune și frumusețe intelectuală și culminează într-o viziunea mistică a frumuseții supreme".[2]

Așa cum am văzut, marele filosof elvețian Carl Jung a fost primul care a definit și a explorat exhaustiv natura și rolul universal al

[1] Richard Tarnas, *The Passion of the Western Mind: Understanding the Ideas That Have Shaped Our World View „Pasiunea minții occidentale: ideile care stau la baza viziunii noastre despre lume"* (New York: Harmony Books, 1991).

[2] Ibid.

arhetipurilor în conștiința umană[1]. Prin însăși natura lor, explica Jung, arhetipurile își au originea în zorii istoriei umane. El nota: „Psihicul nu s-a născut astăzi. El își are rădăcinile cu milioane de ani în urmă. Conștiința individuală este numai floarea și fructul unui sezon, țâșnind din trunchiul cu rădăcinile adânc înfipte în pământ"[2]. Jung a legat inextricabil arhetipurile de conceptul de inconștient colectiv, ce este diferit de inconștientul individual. Inconștientul colectiv reprezintă experiența moștenită a întregii rase umane. Conștiința ta este influențată de acest uriaș inconștient colectiv, dar și tu îți aduci contribuția la acesta. Ca un ecou la filosofia platoniciană, Jung definea arhetipurile ca „forme stabile în psihic care sunt prezente oriunde, oricând".

Joseph Campbell, poate cel mai cunoscut discipol al lui Jung, nota: „deoarece arhetipurile sau figurile mitice sunt comune speciei umane, ele exprimă... nevoi, instincte și potențiale universal umane".[3] Atunci când Jung și-a clădit teoria arhetipurilor, el a trecut prin toată mitologia și folclorul lumii, de la egipteni, babilonieni și greci la gnostici și amerindieni.

> Dacă pentru analiza unui vis este necesară o tehnică analitică, cunoașterea mitologiei este indispensabilă pentru a înțelege conținuturile ce derivă din nivelurile adânci ale psihicului. Acest inconștient colectiv – până acum nu am putut spune nimic despre el – pare să fie alcătuit din motive mitologice și imagini primordiale, iar din acest motiv exponenții săi sunt miturile. Întreaga mitologie poate fi considerată un fel de proiecție a inconștientului colectiv.[4]

---

[1] Jung a recunoscut punctele comune cu operele altor cercetători în domenii ca mitologie, psihologiei animale sau religiei comparate, precum Lucien Lévy-Bruhl și Adolf Bastian. „Din cercetările lor rezultă noțiunea de arhetip – o formă preexistentă, la propriu – esre recunoscută de colegi din alte domenii de cercetare."

Vezi *Archetypes and the Collective Unconscious, „Arhetipurile și Inconștientul colectiv"* vol. 9 din *The Collected Works of C. G. Jung, „Opere Complete"* în editarea și traducerea lui G. Adler și R. F. C. Hull (Princeton, N.J.:Princeton University Press, 1970).

[2] 4. *The Portable Jung*, edited by Joseph Campbell, translated by R. F. C. Hull (New York: Penguin, 1976), xxi.

[3] Ibid.

[4] C. G. Jung, *The Structure and Dynamics of the Psyche, „Structura și dinamica psihicului"* vol. 8 din *The Collected Works of C. G. Jung, „Opere complete"* în editarea și traducerea lui G. Adler și R. F. C. Hull (Princeton, N.J.: Princeton University Press, 1970).

Despre arhetipuri s-au scris de atunci un număr impresionant de lucrări. Clarissa Pinkola Estés, Jean Shinoda Bolen, Robert Bly și mulți alți autori au adus o imensă contribuție acestui vast subiect. Plecând de la un număr aparent nelimitat de mituri și povești populare din diferite părți ale globului, acești autori au identificat sute de modele arhetipale care au un impact semnificativ în viețile și relațiile noastre de zi cu zi. Munca lor sugerează că, deși arhetipurile sunt tipare de influență străvechi și universale, atunci când devin parte a psihicului individual, ele capătă forme personalizate. Și deoarece Contractul tău Sacru este inextricabil legat de un sistem de sprijin alcătuit din doisprezece arhetipuri, este mai simplu să ne gândim la ele ca la niște companioni intimi.

Natura arhetipurilor tale este în același timp intimă și impersonală. Din punctul de vedere al inimii, ele sunt suficient de personale pentru a fi numite companioni. Din punctul de vedere al minții, ele sunt impersonale, tipare simbolice care fac parte din alcătuirea energetică a evoluției tale spirituale. Așa cum spun și la seminariile mele de lucru, o experiență personală filtrată printr-o atitudine impersonală sau simbolică creează o alchimie psihică total diferită de experiența individuală. Așa cum arhetipurile au o natură dual, la fel și tu ai în tine o inimă personală și o minte simbolică.

Nu aș vrea ca cineva să înțeleagă greșit că relațiile și experiențele de viață ar fi simple și lipsite de dureri dacă le-am trata rece și impasibil. Acest lucru este, desigur, o prostie. Trebuie să facem alegeri conștiente și să devenim responsabili de noi înșine, inclusiv în ceea ce privește gândurile și atitudinile noastre. Cea mai bună cale de a deveni conștient de sine, de urmările acțiunilor tale și de nevoia de a face alegeri înțelepte este de a lucru cu arhetipurile proprii.

Cele Patru Arhetipuri ale Supraviețuirii: Copilul, Victima, Prostituata, Sabotorul

Teoriile actuale consideră că personalitatea și caracterul unui individ se formează în copilărie, prin combinarea factorilor naturali cu cei sociali. Și într-adevăr, în primele două decenii de viață ne facem primele promisiuni de a avea grijă de noi înșine, de a ne proteja. Mulți mi-au spus că în adolescență și-au jurat să nu se mai lase niciodată umiliți sau abuzați fizic. Copiii își promit că vor deveni oameni de știință, artiști, mame sau că vor avea mulți bani. Aceste angajamente fac parte din traiectul nostru fizic prin lume. Ele toate sunt influențate de cele patru arhetipuri de bază.

În primii ani de viață începem să înțelegem că anumite calități ale vieții noastre fizice depind de percepția puterii personale, de abilitatea noastră de a supraviețui. Cu mult înainte de a intra în deplinătatea puterii emoționale și spirituale, trebuie să ne angajăm pe drumul puterii personale în lumea materială. Tot atunci începem să înțelegem că trebuie să ne rezolvăm și problemele morale, pentru că altfel vom suferi consecințele acestora. Ne dezvoltăm stima de sine prin angajamentul nostru în lumea materială și prin felul în care răspundem problemelor morale care decurg de aici. Este începutul maturității spirituale.

Cele patru arhetipuri de bază – Copilul, Victima, Prostituata și Sabotorul – simbolizează marile dificultăți cu care ne confruntăm în viață și alegerile pe care le facem pentru a supraviețui. Împreună ele reprezintă problemele, temerile și vulnerabilitățile care ne fac să negociem cedarea puterii noastre spirituale în lumea fizică. Dar ele pot fi și atuuri importante în strădaniile noastre materiale și spirituale. Aceste patru arhetipuri sunt precum cele patru picioare ale unei mese pe care este așezat Contractul nostru Sacru. Cele patru picioare reprezintă legătura pe care o avem cu pământul de sub picioarele noastre și cu energiile universale care ne susțin viața. Uneori ele sunt drepte, alteori curbate, uneori sunt sculptate cu imagini și simboluri – în funcție de felul în care aceste arhetipuri se manifestă în psihicul nostru pe parcursul vieții. Indiferent de aceste particularități, ele trebuie să fie stabile pentru a putea susține tăblia mesei – viața și misiunea noastră.

Toate cele patru arhetipuri de bază au un cuvânt de spus cu privire la puterea noastră materială, a modului în care răspundem la autoritate și a felului în care ne facem alegerile. Energiile arhetipale sunt neutre și trebuie să accentuez acest lucru, din pricina faptului că numele lor au anumite conotații. Poate fi dificil sa acceptam că Victima, Prostituata sau Sabotorul ne pot furniza resurse importante, dar acest lucru se întâmplă. Vei înțelege cum cea mai răspândită variantă a Copilului, Copilul Rănit, te poate ajuta în viață.

Aceste patru arhetipuri sunt companionii intimi ai intuiției tale. Te fac conștient de vulnerabilitățile tale, de teama de a nu fi victimizat. Îți permit să vezi cum îți sabotezi oportunitățile creatoare, cum îți abandonezi visele, dar și cum îi poți transforma în viitor în aliați importanți. Arhetipurile tale îți vor deveni străjeri de nădejde care

îți vor apăra integritatea, refuzând să te lasă să o cedezi, indiferent de circumstanțe. Arhetipurile te vor ajuta să treci peste convingerea dubioasă că „totul are un preț" și te vor face să înțelegi că tu nu ești de vânzare. Te vor ajuta să devii complet autonom; prin ele vei vedea posibilități acolo unde alții văd doar scuze.

Dar cea mai minunată recompensă a lucrului cu arhetipurile constă în faptul că vei începe să înțelegi cum ți se desfășoară Contractul. Și, deși este scris în Contractul tău că vei întâlni anumiți oameni, tipul interacțiunii nu este predeterminat. Asta ține de tine și de ei, desigur. Poți alege cum să interacționezi, dar cu cât ești mai conștient de tiparele care îți influențează comportamentul, cu atât este mai probabil că alegerile pe care le faci (și lecțiile pe care le înveți) vor fi pozitive. Dacă alegerile tale vin doar din inconștient, tu nefiind conștient de energiile arhetipale care te influențează, vei risca să acționezi sub imboldul nesiguranței. Atunci când ești conștient de energiile arhetipale, ești conștient și de divinitatea ta și de potențialul tău *și* de lumea care te înconjoară. Arhetipurile te vor ajuta să-și găsești Calea de Mijloc, drumul către împlinea Contractului tău Sacru.

Copilul: Străjerul Inocenței

Arhetipul Copilului este punctul nostru de plecare. Ne este foarte ușor să ne identificăm cu acesta, mai ales după câteva decenii de cărți și seminarii pe tema Copilului Interior. Acest arhetip stabilește percepțiile noastre despre viață, siguranță, loialitate, îngrijire și familie. Aspectele lui multiple cuprind Copilul Rănit, Copilul Abandonat sau Orfan, Copilul Dependent, Copilul Inocent, Copilul Naturii și Copilul Divin. Energiile lor vor ieși la suprafață ca răspuns la diferite situații cu care ne confruntăm. Dar esența tuturor Arhetipurilor Copilului stă în dependență și responsabilitate: se manifestă atunci când ne asumăm responsabilități, când trăim o dependență sănătoasă, când înfruntăm un grup, când îmbrățișăm viața colectivă. Stadiile creșterii, de la începerea perioadei raționale (în jur de 7 ani), adolescență (în jur de 13 ani, atingerea maturității (în jur de 21 de ani) reprezintă etape marcante în procesul dezvoltării fizice și spirituale. În perioada dependenței totale, de la naștere până la 7 ani, începem să dobândim primele abilități de a avea grijă de noi înșine, de trupurile noastre, de lucrurile care ne aparțin. De la 7 ani începem să învățăm să fim responsabili și de faptele și acțiunile noastre. Între 7 și 13 ani ne

continuăm dezvoltarea emoțională, începem să învățăm despre moralitate, etică, loialitate și regulile ce există într-o relație.

În timpul adolescenței devenim conștienți de sine și centrați pe sine. Devenim conștienți (sau chiar obsedați) de puterea minții noastre, de elanul inimii, de pasiunea trupului. În timpul acestor ani tumultuoși se conturează și primele imagini cu omul în care ne-am putea transforma sau de acela de care ne este teamă că nu vom deveni niciodată. La sfârșitul adolescenței începem să ne descoperim slăbiciunile sau punctele forte ca adulți. Este epoca în care facem alegeri cruciale în privința viitorului și, deși putem să ne răzgândim de multe ori sau putem fi întorși din drum de diferite circumstanțe, este perioada primelor contacte cu lumea reală, fizică ca individ independent de tribul său. În cele din urmă, în jurul vârstei de 21 de ani, puterea spirituală începe să se facă simțită, atunci când începem să vedem dincolo de aspectele fizice ale vieții, când începem să deslușim înțelesul simbolic al lucrurilor pe care le facem, de la activism politic și idealism social la dragoste și explorare spirituală. În jurul vârstei de 28 de ani facem tranziția către următorul stadiu al vieții noastre, de adult responsabil, pe deplin interconectat.

Procesele maturizării au fost descrise de mine în forma ideală. Din pricina complexității provocărilor vieții de zi cu zi, maturizarea spirituală se petrece diferit de la om la om. Din punct de vedere arhetipal, atunci când aceste cicluri sunt date peste cap, adulții au dificultăți majore de a se adapta la realitate și de a-și clădi relații trainice cu ceilalți. Copilul tău interior se va manifesta ca Orfan sau Rănit, scoțând în evidență faptul că la un moment dat în viață nu ai primit îngrijirea necesară. Și astfel îți vei petrece mulți ani din viața adultă încercând să îți vindeci rana și să compensezi deficiențele inerente.

A fi conștient de Copilul interior înseamnă să te trezești la o nouă relație cu viața, la un nou început. Indiferent care aspect al arhetipului rezonează mai mult în tine, tiparul lui te va pune în contact cu resurse încă neexploatate de gândire creativă. Aceasta este esența Copilului Inocent – senzația că totul este posibil.

Străjer al inocenței tale, Copilul te ajută să vindeci, să repari și să oprești ciclul de autorăniri provocat de Copilul Rănit. Dacă te-ai lăsat pradă psihicului Copilului Rănit, Neglijat, Abandonat sau Orfan, trebuie să identifici o nouă relație sau o nouă activitate creativă care

să te facă să îți vezi viața în alte culori. Întreabă-ți Copilul ce trebuie să faci pentru a-l îngriji, pentru a-l hrăni. Copilul te va îndemna să acționezi dincolo de granițele cu care ești obișnuit, să te aventurezi în necunoscut fără să mai duci pe umeri povara minții de adult. Dă-ți voie să intri în contact cu el, pentru a te bucura de inspirația lui. Nu te atașa prea mult de rănile lui; nu-l răsfăța prea mult, pentru că se va transforma într-un plod obraznic. Dar ajută-l să crească.

Povestea lui Ollie: Băiețel, întrerupt.

Atunci când copiii sunt forțați să-și asume multe responsabilități la o vârstă fragedă, ei suferă de tulburări ale dezvoltării spirituale. Un adult care consideră că i s-a răpit copilăria va simți un resentiment amar față de părinți sau viață, în general. Suferim profund că suntem lipsiți de acei ani minunați în care trăim în imaginație, între tărâmul fanteziei și cel al realității. Tribul amerindian Hopi are credința că unui suflet îi trebuie șapte ani pentru a se încarna complet într-un corp fizic. În acest timp, copilul este vegheat și apărat de spirite protectoare, care predau apoi părinților sarcina hrănirii imaginației micuțului. Poveștile cu zâne, snoavele populare și istoriile despre Moș Crăciun, Iepurașul de Paști sau Zâna Măseluță au rolul de a păstra intact un simț al miracolului. Este greu să mai avem visuri și speranță atunci când nu mai suntem conectați la tărâmurile fantastice sau magice.

Pe când avea 6 ani, Olli s-a întors într-o bună zi de la grădiniță și nu și-a mai găsit mama. Chiar și tatăl lui a fost șocat, căci soția sa nu dăduse niciodată de înțeles că ar fi fost atât de nemulțumită încât să-și părăsească familia pentru totdeauna. Brusc, Ollie s-a trezit că trebuie să își ajute tatăl să aibă grijă de cele două surioare gemene de 4 ani. În loc să se joace cu copiii de vârsta lui, Ollie a trebuit să se joace cu ele și să preia postul de bonă. Pe măsură ce anii treceau, responsabilitățile lui creșteau. La 10 ani pregătea masa, făcea curat în casă și spăla rufele.

„Tata făcea și el ce putea mai bine. Venea de la muncă direct acasă și încerca să petreacă cât mai mult timp cu noi. Dar era obosit și avea și el partea lui de treburi de făcut. Câteodată îmi spunea că «acum tu ești bărbatul casei» și își cerea scuze că lucrurile nu stăteau mai bine. Dar eu uram fiecare moment. Nu puteam juca baseball în vacanța de vară, nici alt sport în timpul anului, fiindcă nu puteam ști când trebuia

să lipsesc de la antrenamente și de la meciuri. Nici măcar nu-mi mai amintesc cum era să fii copil."

Copilăria lui Ollie a avut un efect profund asupra vieții și carierei sale. Slujba sa de vânzător de softuri pentru calculatoare îi purta adeseori pe drumuri. „Cam după un an după ce am început să lucrez, am început să mai adaug câte o zi la călătoriile de afaceri, fără ca șeful să știe. Simțeam că meritam acest lucru, pentru că munceam foarte mult. Atunci nu îmi dădeam seama, dar doream să-mi trăiesc copilăria pierdută. Voiam «să mă duc și să mă joc» și exact asta am făcut."

După un timp, obiceiul său de a mai adăuga câte o zi a fost descoperit, iar Ollie a fost dat afară. Se căsătorise la 22 de ani, iar acum, la 28, soția trebuia să țină în spate cheltuielile gospodăriei. „I-am spus că nu o să-mi fie greu să găsesc altă slujbă, sistemele informatice erau implementate peste tot în lume. Am început să-mi caut un job la câteva zile după ce l-am pierdut pe cel vechi, dar nu am găsit nimic care să mi se potrivească. Săptămânile de șomaj s-au transformat în luni, iar soția mea devenea din ce în ce mai frustrată. Începuse să intuiască că nu doream să mă întorc la muncă. I-am spus că făceam tot ce puteam, dar adevărul este că nu mă străduiam deloc."

În cele din urmă, soția i-a dat un ultimatum: ori își găsește o slujbă, ori pleacă din casă. „Indiferent ce alegeam, trebuia să mă întorc la muncă", mi-a spus Ollie. Și-a găsit în cele din urmă un serviciu, vindea calculatoare, dar toate ambițiile sale au fost înlocuite de resentimente. „Eram furios că trebuie să muncesc, că trebuie să mă duc la serviciu în fiecare zi, eram furios când mă întorceam acasă. Nu mai aveam unde să mă refugiez și în cele din urmă m-am prăbușit."

Ollie a început să facă terapie și cu ajutorul unui specialist a pornit în explorarea Copilului său interior. „Am descoperit atât de multe lucruri despre mine însumi. Și înainte eram conștient că regretam anii copilăriei, dar nu bănuisem niciodată ce mult mă devoraseră sentimentele de abandon. Am descoperit că psihicul meu îmi ordonase viața în jurul ideii că fusesem abandonat de mamă și forțat să îi iau locul. Și mare ironie era că la rândul meu, ca adult, îmi abandonasem responsabilitățile, exact ca mama. Acum mă întreb dacă nu cumva și mamei îi fusese răpită copilăria, poate că plecase să regăsească o parte din sinele pierdut. Simt compasiune când mă gândesc la ea în acest mod, deoarece mă îndoiesc că a știut vreodată de unde îi venea adevărata durere. Copilul meu Abandonat fusese atât de puternic în viața mea, încât îmi organizase întreaga viață."

Victima: Străjerul Respectului de Sine

Este ceva normal să ne fie teamă să nu ajungem victime. Arhetipul Victimei se manifestă atunci când nu primim ceea ce dorim sau lucrurile de care avem nevoie; atunci când suntem răniți de un părinte, de un partener de joacă sau de un profesor; când suntem pedepsiți sau amenințați cu pedeapsa pentru un lucru pe care nu l-am făcut. Iar atunci când cel ce ne face rău este mai mare și mai puternic, ne suprimăm furia pentru nedreptatea făcută. Dar, după un timp, descoperim că a fi victimă are și avantaje perverse. Poate că ne este teamă să ne apărăm singuri sau poate ne place să fim compătimiți. Esența Victimei reprezintă cedarea sentimentului de putere în schimbul neasumării responsabilității pentru propria independență.

Mulți dintre cei care au venit la seminariile mele de lucru au spus că arhetipul Victimei reprezintă pentru ei cel mai vulnerabil aspect. „Simt că destinul meu a fost să fiu victimă", mi-a spus Tim, „pentru că am fost învățat să nu ripostez niciodată, să evit conflictele. Sigur, cea mai înțeleaptă cale este să eviți conflictul, dar numai atunci când știi că ai putea să îi faci față. Altfel, nu faci decât să fugi, iar eu întotdeauna am simțit că fug de anumite situații sau de oameni. Odată, la cumpărături, casierița mi-a dat restul greșit. Mi-a dat rest la o hârtie de 20 de dolari, dar eu îi dădusem una de 50. Dar nu am spus nimic. Mi-am zis că nu vreau să o stânjenesc și am plecat din magazin. Dar imediat cum am ajuns în stradă, am simțit că explodez de furie pe mine însumi. Iarăși mă lăsasem victimizat. Am văzut ce se întâmplă, dar am stat ca o momâie și i-am permis să mă jefuiască. Și, ca să fie și mai rău, după ce mi-am făcut curaj să mă duc înapoi, m-am răzgândit, spunându-mi că femeia aceea nu o să creadă niciodată povestea cu bancnota invizibilă de 50 de dolari."

În cele din urmă, Tim a realizat că trebuie să se confrunte cu energia Victimei, deoarece calitatea vieții sale depindea de acest lucru. „Știam că atâta vreme cât nu mă apăram, aveam să mă simt o victimă. Și chiar dacă nu eram victimizat, avea să vină un moment în care nu aveam să fiu în stare să mai fac diferența. Mi-am promis mie însumi să acționez pentru propria bunăstare, indiferent dacă îi deranjam sau nu pe alții.

Curând am înțeles că fiecare acțiune întreprinsă pentru a te proteja pe sine este una majoră. Într-o zi la serviciu, un coleg m-a întrebat dacă nu vreau să fac una dintre sarcinile lui. Până atunci, spusesem mereu da, dar în acea clipă i-am răspuns nu. Am rămas uitându-ne

lung unul la celălalt. Îl uluisem și pe el, mă uluisem și pe mine. I-am spus că nu este treaba mea să-i fac munca. Peste câteva săptămâni, m-am întâlnit cu el pe hol. A rânjit și mi-a spus «Stai liniștit, n-o să te rog să-mi faci treaba». În acel moment, am simțit respect față de mine însumi și din acea clipă am știut că mă pot apăra, nu doar fiindcă puteam să răspund cinstit, dar și fiindcă puteam să înfrunt consecințele onestității mele."

Arhetipul Victimei s-a devoalat în întregime pentru Tim, atât ca simbol al slăbiciunii, cât și ca memento al puterii. Acum nu se mai gândește la Victimă ca la un fapt inevitabil, ci în termeni de ce trebuie să facă pentru a nu fi abuzat. Tim mi-a spus: „Arhetipul Victimei este străjerul granițelor personale. Ceea ce înainte numeam granițele personale erau un fel de ziduri de închisoare pe care mi le ridicasem singur. Este uluitor modul în care se schimbă lumea în clipa în care știi că îți poți purta singur de grijă".

Cele mai importante lecții ale arhetipului Victimei constau în reevaluarea relațiilor de putere, în special în cazul interacțiunile cu oamenii față de care ai probleme de control, precum și în reconstrucția granițelor personale.

Obiectivul primordial al arhetipului Victimei este să te ajute să îți dezvolți respectul de sine și puterea personală. Atunci cânt te afli într-o situație în care te simți amenințat sau crezi că îți lipsesc abilitățile sociale, profesionale sau puterea personală, urmărește-ți cu atenție reacțiile fiziologice, emoționale și mentale. Este vocea intuitivă a Victimei interioare. Pentru a te ajuta, spune-ți singur: „Sunt hotărât să-mi apăr puterea. Ce alegere aș putea face acum ca să-mi protejez puterea?". Gândește-te la problema sau la amenințarea la care trebuie să faci față, dar și la ce putere ar trebui să ai pentru a reuși. Nu uita că toți oamenii și toate lucrurile din viața ta există pentru a te ajuta să-ți împlinești Contractul și să te maturizezi spiritual.

Ai Contracte cu oameni direct legați de arhetipul Victimei. Rolul lor primordial este să te ajute să îți dezvolți stima de sine prin acte care denotă onestitate, integritate, curaj, rezistență și respect de sine. Acești oameni, legați prin Contract să te ajute să-ți câștigi puterea, au jucat și vor juca un rol esențial în trezirea ta la aceste valori spirituale și în conștientizarea importanței covârșitoare pe care o au în viața ta.

Prostituata: Străjerul Credinței

Actul prostituției este cel mai adesea asociat vânzării trupului pe bani, dar pentru mine acesta este cel mai nesemnificativ aspect al arhetipului Prostituatei. Prostituata prosperă în moduri subtile, în circumstanțe neobișnuite. Ea apare cel mai des în momentele în care supraviețuirea ne este amenințată. Arhetipul Prostituatei întruchipează și testează puterea credinței. Dacă ai credință, nimeni nu te poate cumpăra. Știi că poți avea grijă de tine, știi că Divinul te veghează. Dar fără credință, vei ajunge să plătești un preț pe care nu îl poți refuza.

Majoritatea Prostituatelor pe care le-am întâlnit sunt bărbați și femei prinși în joburi mizerabile sau în căsnicii ratate. Inabilitatea lor de a părăsi aceste zone toxice are legătură cu un calcul al beneficiilor. Femeile mi-au spus că nu vor să ajungă să fie singure la vârsta de mijloc sau să își piardă statusul social sau să fie nevoite să se susțină singure financiar, astfel că decid să rămână prizonierele unor căsnicii nefericite. Și bărbații îmi spun același lucru, dar cel mai adesea și unii, și alții rămân în slujbe care îi îmbolnăvesc, care îi deprimă, care le încalcă principiile etice sau îi fac să se simtă prost — doar din pricina stabilității financiare.

Mulți îmi spun cât de nefericiți sunt și cum așteaptă doar momentul potrivit pentru a scăpa din aceste situații și de a-și urma visele. Cel mai adesea, aceștia sunt cei care întreabă „Dar ce spune, mai *exact*, Contractul meu? Dacă aș ști precis, aș putea să schimb ceva". Acești oameni vin la mine cu speranța că le voi spune exact ce au de făcut pentru a-și asigura bunăstarea financiară și liniștea sufletească. Ei vor să audă că în Contractul lor scrie că vor avea tot timpul liber, că vor avea bani să facă tot ceea ce își doresc, că se vor putea retrage într-o cabană din pădure, că își vor găsi sufletul-pereche. Și mai vor să audă că nu vor îmbătrâni niciodată. (Trebuie să facem față energiilor și așteptărilor combinate ale Prostituatei, Copilului și Victimei, *în același timp!)*

Puterea, fie că vine de la un mare câștig la loto, fie că vine din viziuni spirituale, va atrage către tine oponenți care vor căuta să o cumpere, să se folosească de ea, să te infecteze. Atunci când Iisus s-a retras în deșert în post și rugăciune, l-a întâlnit pe Satan, care s-a oferit să îi dea pe tavă întreaga lume, în schimbul puterii pe care Iisus o avea în el. De fiecare dată când vei face un pas înainte pe calea

puterii personale, vei întâlni pe cineva care va încerca să cumpere o părticică din sufletul tău, pentru a te face pe tine mai slab și pe sine mai puternic.

O caracteristică tenebroasă a psihicului uman este că în general vrem să găsim scurtături în viață, inclusiv în ceea ce privește propria putere. Suntem atrași de oamenii care par dispuși să-și vândă puterea sau să o împărtășească. Un exemplu perfect este „jocul numelor" (*„sunt prieten cu faimosul Domn X"*). Energia diluată care vine din partea acestuia este suficientă să ne facă să rămânem într-o relație de prietenie care s-a răcit demult – o altă expresie a arhetipului Prostituatei.

Confruntarea Prostituatei din tine o transformă pe aceasta în protectoarea ta. Va avea grijă de relația pe care o ai cu propria credință. Poți să te gândești la ea ca la un aliat care te avertizează imediat cum credința ta începe să se mute din Divin în tărâmul fizic. De fiecare dată când îți simți credința pusă la încercare, încearcă să fii atent la gândurile și temerile tale. Definește cât mai exact lucrul de care îți este frică și fii atent în special la temerile care te îndeamnă să te compromiți. Prostituata își face simțită prezența atunci când începi să crezi că viața ta ar deveni mai bună dacă ai avea suficienți bani să controlezi lumea din jurul tău — și să cumperi câte o bucată din cei din jur. Ea apare atunci când rămâi într-o relație care nu îți face bine, doar fiindcă îți este teamă să nu rămâi singur. Apare când ți se cere sa faci ceva imoral sau ilegal „pentru binele companiei". Oamenii destinați să scoată la iveală Prostituata din tine reprezintă cele mai dureroase relații. Și asta, deoarece interacțiunile Prostituatei ne fac să ne confruntăm cu frica de supraviețuire, iar acestea sunt adesea înfricoșătoare și umilitoare.

O femeie numită Belinda mi-a spus că, odată ce a devenit conștientă de propriul arhetip al Prostituatei, a început să-l recunoască pretutindeni. „Sunt unul dintre milioanele de oameni care au crezut că o prostituată este doar femeia care își vinde sexul. Niciodată nu mi-ar fi trecut prin cap că acest cuvânt mi se potrivește și mie. Dar mi-am dat seama că, ori de câte ori eram întrebată ceva la serviciu, îmi treceam întotdeauna răspunsul prin filtrul lui «Ce o să mă coste?». Dacă credeam că opinia m-ar putea costa o părticică din popularitate sau că m-ar dezavantaja în jocurile de putere de la serviciu, atunci refuzam să răspund. Iar uneori spuneam lucruri doar ca să câștig puncte, deși nu credeam o iotă din ele. Odată, mi-a venit

să-mi spăl gura cu săpun după ce i-am spus unui director executiv cât de minunate erau ideile lui. Dar el deținea acea putere care face ca lucrurile să se întâmple în viață. Cred că încă sunt o Prostituată practicantă, dar am făcut progrese, cel puțin sunt cinstită în privința acestui lucru. Recunosc cu mâna pe inimă că încă nu am suficientă credință încât să-mi prețuiesc mai mult integritatea decât rata la casă și nici să-mi pun dezvoltarea spirituală înaintea siguranței materiale."

Deși Prostituata are sens figurativ, simbolic, la seminariile mele am întâlnit și oameni care au lucrat ca prostituate, în sens propriu. Ronnie s-a îmbolnăvit de SIDA lucrând ca prostituată, iar în timpul unei conversații private cu mine și cu fratele lui, mi-a descris toate metodele de vindecare pe care le încerca pentru a schimba cursul bolii – mai puțin un lucru. Nu se putea opri să nu mai lucreze în industria sexului. „Aceasta este lumea pe care o cunosc și nu știu cum aș putea să mă întrețin dacă nu mă mai duc prin baruri. Știu că acest lucru nu mă ajută să mă vindec, dar nu cred că am vreo alternativă."

L-am întrebat pe Ronnie dacă își informează clienții despre boala sa și inițial mi-a răspuns că da, dar apoi a recunoscut că uneori nu făcea acest lucru. „Dacă s-ar afla, și cu siguranță s-ar afla, nu aș mai găsi de lucru." L-am întrebat de ce s-a apucat de o astfel de muncă, iar el mi-a răspuns: „Aș fi vrut să devin actor, dar nu mi s-a oferit niciun rol și a trebuit să fac ceva. Iar sexul nu era mare lucru pentru mine. Și așa mă culcam cu o grămadă de oameni, de ce să nu fiu plătit pentru asta? În plus, banii veneau imediat și dispuneam cum voiam de timpul meu".

Din păcate, și fratele lui Ronnie lucra tot ca prostituată; era și el bolnav de SIDA. Cei doi știau că trebuie să strângă mulți bani pentru a încerca să se vindece sau măcar să încetinească ravagiile bolii. Dar ascultându-i, am avut impresia că se pregăteau să moară. Mi se părea că arhetipurile lor erau ca două siameze, iar forța colectivă a energiilor lor, combinată cu devotamentul pe care și-l purtau unul altuia, le solicita să părăsească împreună strada, pentru că unuia singur i-ar fi fost imposibil. Amândoi au murit în toamna anului 1991.

Arhetipul Prostituatei acționează ca un protector care te aruncă în situația în care trebuie să decizi „să-ți iei patul și să umbli". Transformarea durabilă devine posibilă odată ce te îndepărtezi de situațiile care te costă prea mult (bani, energie, demnitate sau timp).

June lucra ca secretară executivă pentru președintele unei mari corporații multinaționale. Era extrem de bună în ceea ce făcea și era

înzestrată cu o personalitate vibrantă și grațioasă pe care șeful ei, Dorian, a învățat să o folosească în avantajul său. După câteva luni de la începerea lucrului, Dorian a invitat-o să ia parte alături de un grup de directori executivi la o petrecere dată în cinstea unui nou client. El a observat cât de bine relaționa și cât de natural se comportau oamenii în prezența ei. Lui June i s-a cerut tot mai des să participe la petreceri și să explice unor angajați importanți sau unor clienți de ce compania trebuia să ia anumite măsuri. Devenise, în propriile cuvinte, „o armă secretă care era lansată oriunde trebuia pentru ca firma să obțină ce dorea".

Într-o zi, o altă secretară a intrat în vorbă cu June și a întrebat-o cum era să participe la atâtea evenimente. „I-am spus că era drăguț, dar apoi m-a întrebat dacă nu cumva trebuia să fac ceva la acele petreceri. Ca, de pildă?, am întrebat-o. Mi-a aruncat o privire cu subînțeles «las că știi tu ce vreau să zic» și în acea clipă mi-am dat seama că eram folosită de acei oameni pentru câștigul lor financiar. A fost prima și ultima dată când m-am simțit ca o prostituată.

A doua zi, June a „explodat" în biroul șefului și a părăsit compania. „Nu mi-am dat doar demisia. I-am spus că este un pește și am lăsat ușa deschisă ca să audă toată lumea din birou ce aveam să-i spun."

Dar June a fost recunoscătoare pentru experiența avută. „Mi-am dar seama cât de ușor pot fi manipulată. Credeam că mă chemau acolo pentru că eram sociabilă și le eram de ajutor, dar erau alte implicații la mijloc. Șeful meu avusese planuri pe care nu le înțelesesem. Acum mă gândesc bine înainte de a fi de acord să fac ceva pentru cineva și nu uit că pot spune la fel de bine și «nu»".

Sabotorul: Străjerul Alegerii

Ca și Prostituata sau Victima, arhetipul Sabotorului este o energie neutră care de regulă își face simțită prezența prin diverse tulburări. Îți poate da peste cap eforturile de a fi fericit și plin de succes, dacă nu ești atent la tiparele de gândire și comportament generate de acesta. Te poate face să dai cu piciorul oportunităților. Sabotorul este oglinda care îți reflectă teama de a-ți asuma responsabilitatea pentru tine însuți și pentru lucrurile create de tine.

Arhetipul Sabotorului este intim legat de abilitatea noastră de a supraviețui în lumea fizică. Teama de a nu avea necesitățile de bază în viață (locuință, mâncare, prieteni, legături sociale) îi dă acestui

arhetip puterea de a ne bântui. Ne putem reduce Sabotorul la tăcere urmându-ne intuiția și făcând acte de curaj. El ne servește de minune ca instinct care ne îndeamnă să acționăm bazându-ne mai mult pe intuiții decât pe gândirea rațională. Dar pentru a învăța să experimentăm această voce, trebuie să reacționam la ea. Doar prin răspuns ne putem manifesta curajul de a ne extinde mediul creativ. Alegeri mărunte, făcute sub imboldul unor impulsuri nevinovate, ne pot schimba viața.

Esența Sabotorului constă în frica de schimbare în viața ta, schimbare care necesită un răspuns pozitiv la oportunitățile care îți conturează și adâncesc înțelegerea propriului spirit. Dar procesul schimbării nu poate fi oprit. Tu știi, cu fiecare fibră a corpului tău, că trebuie să te schimbi, dacă dorești să ai putere și să o folosești. Mulți vor să aibă totul, dar nu și să *fie* totul. Nu toate alegerile pe care le faci au potențialul de a schimba radical mediul în care trăiești. Decizia de a te întâlni cu prietenii la cină nu are același impact ca alegerea de a te căsători, de a începe o afacere sau de a te muta în Australia. Decizia de a-ți asculta vocea interioară care te îndeamnă să îți urmezi creșterea spirituală este o decizie care îți poate schimba total lumea în care trăiești.

„Mă pricep de minune să-mi sabotez respectul de sine", mi-a spus Erin. „În loc să mulțumesc cuiva care mi-a făcut un compliment, aleg să desconsider vorbele pline de bunătate care mi-au fost adresate. Întotdeauna îmi desconsider talentele. Dar acest autosabotaj ia cele mai grave forme atunci când vine vorba de relația mea. Am un partener minunat, dar când îmi spune că mă iubește și că sunt minunată, eu îi spun că e nebun. Nici nu există un comportament mai distructiv într-o relație. M-a întrebat de mai multe ori de ce nu-l cred atunci când îmi vorbește de sentimentele lui. I-am spus că vreau să îi dau pace, un fel de a-i zice că nu e nevoie să se prefacă ca să mă simt eu bine. Este un tipar letal care se trage direct din Sabotorul meu din umbră.

Acum încerc să fiu conștientă de tendința de a mă autodesconsidera și îmi fac complimente tot timpul. Pare un joc, dar nu este. Simt că Sabotorul este acum partenerul meu de șah, stând drept în fața mea. Orice mișcare fac, aștept răspunsul lui. Sunt hotărâtă să nu mă mai pun în calea fericirii mele și a partenerului meu. Viața noastră împreună este o expresie a potențialului meu cel mai înalt, ceea ce înseamnă să experimentez viața de soție și mamă alături de bărbatul pe care îl ador."

Trăind în Umbră

Deși tiparele arhetipurilor sunt în esență neutre, toate au părți mai luminoase și mai întunecate. Cuvântul *umbră* sugerează un conținut întunecat, secret, răuvoitor, care pândește de undeva din fundal, gata să ne rănească pe noi înșine și pe cei din jurul nostru. O interpretare mult mai potrivită a aspectelor întunecate ale arhetipurilor este faptul că ele reprezintă părți din ființa noastră care sunt mai puțin familiare minții conștiente. „Depinde doar de noi dacă umbra este prietenul sau dușmanul nostru", nota Marie-Louise von Franz, una dintre cele mai apropiate colaboratoare și confidente ale lui Jung. „Umbra, partea întunecată, nu este întotdeauna un dușman. Este exact ca orice ființă umană cu care trebuie să ne înțelegem cumva – uneori trebuie să cedăm, uneori trebuie să îi rezistăm, alteori să îi dăruim dragostea noastră, în funcție de situație. Umbra devine ostilă doar atunci când este ignorată sau neînțeleasă."[1]

Regina face parte dintre arhetipurile mele personale și mă ajută foarte mult atunci când predau un seminar de lucru. Trebuie să mă asigur că totul este așa cum trebuie să fie, de la aranjamentele călătoriei, la tabla albă și ceașca cu ceai cu miere pe care să o beau în timp ce vorbesc. Regina are grijă ca totul să fie perfect – altfel, capul vinovatului va sta acolo unde îi stau picioarele. Dar în alte ocazii mă pot trezi că Regina își face brusc apariția, solicitând tot soiul de lucruri nepotrivite. Uneori, nici nu îmi dau seama de planurile ei decât după ce iese din scenă; rămâne „în umbră" până mă uit cu atenție la stricăciunile pe care le-a provocat.

Nu o să uit niciodată ziua în care am izbucnit la doi agenți de la o agenție de bilete deoarece zborul meu întârzia, iar mie mi se părea că nu sunt cinstiți cu pasagerii. După ce am plecat valvârtej dezgustată, un cuplu de tineri care așteptaseră după mine la coadă a venit să-mi vorbească. Am crezut că vor să-mi mulțumească pentru felul în care vorbisem, dar bărbatul mi-a spus: „Dorim doar să vă spunem cât de mult ne plac seminariile dumneavoastră".

„Da, avem toate cărțile și casetele dumneavoastră", a adăugat femeia.

Aș fi vrut să le spun că tocmai asistaseră la o izbucnire clasică a Reginei, dar mi-a fost prea rușine să mai zic ceva. Le-am mulțumit

[1] Marie-Louise von Franz, în Carl G. Jung et al., *Man and His Symbols „Bărbatul și simbolurile sale"* (Garden City, N.Y.: Doubleday, 1964)

și am continuat să merg mai departe. Nici nu meritam altceva după ce sărisem în capul celor doi angajați care nu-și făceau decât treaba.

Aspectele tenebroase ale arhetipurilor sunt alimentate de relația paradoxală pe care o avem cu puterea. Ne intimidează când avem prea multă, ne intimidează și când avem prea puțină. Este ușor de înțeles de ce lipsa de putere este o amenințare la adresa bunăstării noastre, cel puțin la un nivel superficial. Dar de ce s-ar teme umbra de prea multă putere? Acesta este în esență paradoxul din care se hrănește umbra. Umbra este o putere neexplorată. Ea se exprimă printr-un comportament care adeseori ne sabotează dorințele și imaginea de sine. Aceste aspecte complexe ale personalității se strecoară în comportament, păcălindu-ne mintea conștientă și devenind apoi aspecte dominante. Adeseori nu știm de ce facem ceea ce facem sau de ce avem de furcă cu frici inexplicabile. Ajungem să trăim un conflict dureros atunci când noi simțim într-un fel, dar acționăm într-altul, separându-ne inima de minte.

Când inima și mintea nu mai sunt împreună este ca și cum în interiorul nostru am avea două tabere care se luptă între ele pentru puterea de a lua decizii. Când inima și mintea sunt izolate între ele, fiecare este handicapată; mintea tinde să devină superrațională, iar inima superemoțională. Acest dezechilibru ne fragmentează puterea. Când natura noastră este fragmentată, ca o națiune aflată în război civil, poate fi cuprinsă de frică. Iisus spunea: „Un regat dezbinat nu poate rezista" (Marcu 3:24).

Chiar și atunci când știm în adâncul nostru că acționăm cuprinși de frică, uneori alegem să nu conștientizăm acest lucru. Este mai ușor să dau vina pe alții sau să îmi scuz comportamentul atunci când nu știu de ce acționez distructiv. Dar când *știu* (atât emoțional, cât și rațional) că rănesc alt om, știu și că doar eu sunt responsabil și că eu am fost cel care a decis conștient să acționeze negativ. Nu mă mai pot ascunde în spatele stării de confuzie create de ruptura dintre inimă și minte.

Atâta vreme cât inima și mintea nu au un canal de comunicare, nu vei ști niciodată limpede ce ai de făcut cu viața ta. Atunci când vei găsi pasiunea în viața ta (o vocație, un partener de viață sau chiar adevărata ta identitate sexuală) vei trece prin suferință spirituală până în clipa în care vei acționa sub imboldul acelei pasiuni. Suferința este o formă a motivației divine, care te îndeamnă să urmezi o viață autentică.

Percepția conștientă a unui adevăr superior adaugă o presiune temporală psihicului și spiritului tău deoarece cu cât știi mai mult, cu atât ești presat să răspunzi mai repede acelui adevăr. Eu numesc acest lucru *responsabilitate sufletească*. Atunci când realizezi că judecățile negative, inclusiv asupra ta însuți, provoacă efecte negative, atunci ești forțat să-ți reevaluezi comportamentul imediat cum devii conștient că faci o judecată negativă. Trebuie să înveți să recunoști atunci când te scuzi pe tine însuți. A-i judeca pe alții și a inventa scuze conștient sunt doar două dintre provocările spirituale cu care te vei confrunta atunci când începi să lucrezi cu arhetipurile. Cu cât ești mai conștient de rigorile stăpânirii propriei conștiințe, cu atât vor fi mai puține locuri în psihicul tău unde să se ascundă tenebrele Copilului, Victimei, Prostituatei sau Sabotorului. Această relație dintre conștientizare și responsabilitate se aplică și sănătății tale. Odată ce devii conștient de cât de toxice sunt furia și vinovăția pentru trupul și spiritul tău, consecințele acestor otrăvuri energetice asupra ta devin mai mari decât erau înainte – poate și fiindcă acum știi ce efecte biologice au. În acest fel acționează vizualizarea negativă.

Umbra și Potențialul tău Divin

Vorbind despre miraculoasele sale puteri de vindecător, Iisus le-a spus discipolilor săi: „Toate acestea le veți putea face, ba chiar mai multe, dacă veți avea credință". Iluminarea lui Buddha i-a permis nu doar să-și vadă toate viețile, ci să devină și omniscient. Dar și el le-a spus discipolilor că pot atinge iluminarea cu un pic de efort, îndemnându-i: „Fiți voi înșivă lumină". Aceste ființe iluminate au considerat că potențialul nostru divin este nelimitat. Și nu se refereau neapărat la mersul pe apă sau la vindecări miraculoase, ci mai ales la faptul că putem avea la fel de multă încredere în Divin ca ei înșiși. Buddha le spunea discipolilor că pot afla cine sunt dacă își vor chema înapoi spiritele atașate de iluziile lumii exterioare. Iar Iisus a zis: „Ție ți se dau spre cunoaștere misterele Împărăției Domnului... Când ai o lampă, o pui sub obroc sau sub pat? Nu o pui la locul ei? Ce e ascuns este destinat să fie descoperit, ce sălășluiește în umbră este destinat să iasă la lumină". (Marcu, 4:11, 21-22).

A porni în călătoria care începe în exteriorul nostru și ne poartă către interior înseamnă a aduce lumină umbrei. Aspectele tale

tenebroase își au rădăcinile în tipare ale fricii care dețin mai mult control asupra comportamentului tău decât mintea conștientă. Acest lucru îți limitează abilitatea de a lua decizii motivate conștient.

Sinele tău din umbră, ca parte întunecată, include tipare emoționale și psihologice născute din reprimarea sentimentelor cu care nu dorești să te confrunți în mod conștient, de teama consecințelor. Spre exemplu, în loc să te confrunți cu faptul că partenerul tău are probleme sau copilul tău ia droguri, poți alege să îți reprimi aceste instincte puternice și corecte – adeseori cu rezultate dezastruoase. Devii mânios, deprimat, gata să izbucnești în orice clipă, fără sa înțelegi de ce.

Umbra tăinuiește și motivele ascunse din cauza cărora alegi să îți sabotezi singur oportunitățile. Adeseori, oamenii îmi spun că se tem de succes. Dar când îi întreb de unde le vine frica, cei mai mulți nu îmi pot răspunde. Nu au nicio idee de unde le vine frica, dar o trăiesc. Când în viața ta ai o forță care îți controlează atât de mult capacitatea creativă, atunci poți fi sigur că este vorba de umbră. În cele din urmă va trebui să ne confruntăm cu toate aspectele umbrei, ale părții întunecate. Explorarea acesteia este atât de complexă, încât filosofii orientali susțin că avem nevoie de mai multe vieți pentru a atinge eliberarea.

Potențialul tău cel mai înalt este acea parte din tine care nu este limitată de temerile lumii fizice și nici de grijile vieții cotidiene. Începi să îl simți atunci când devii dispus să te confrunți cu umbra, să recunoști deschis prezența ei în tine și începi să acționezi. A-ți exprima cel mai înalt potențial înseamnă ca, înainte de toate, să te bazezi pe resursele tale interne și să-ți urmezi intuiția. Adevărata putere există doar în interiorul tău, ea nu este niciodată exterioară și abia când realizezi acest lucru înțelegi ce poți deveni.

Atunci când te confrunți cu propria umbră, te găsești singur în fața ei. Asta nu înseamnă că nu poți cere ajutorul prietenilor, terapeuților sau maeștrilor spirituali, dar va trebui să iei decizii care să nu țină cont de nevoile familiei, tribului sau grupului tău, poate chiar să te rupi de ei. Dacă te decizi să-ți urmezi chemarea interioară și să treci prin inevitabilul ritual psihic de separare, trebuie să îți retragi spiritul din câmpul magnetic creat de voința grupului tău pentru a-ți putea organiza energia în felul dorit de tine, la fel cum au făcut și marii mistici și vizionari – precum Iisus care a mers în deșert sau Mohamed care s-a retras într-o peșteră pe Muntele Hira. Ca să dai

naștere propriei puteri, trebuie să te pui pe tine însuți pe primul plan, chiar dacă acest lucru va părea egoist lumii din jurul tău.

În timpul separării te vei confrunta cu cele mai narcisiste aspecte ale egoului tău, precum umbra Copilului, care va încerca să te sperie să te duci înapoi, deoarece ea este preocupată doar de propria bunăstare. Umbra Victimei te va îndemna să te autocompătimești pentru că ai plecat, deoarece ea prosperă când este victimizată. Umbra Prostituatei te va îmboldi să-ți vinzi viziunea și visurile cu prima ocazie. Iar umbra Sabotorului îți va șopti în ureche că nu ești suficient de bun ca să realizezi ceva de unul singur. Trebuie să-ți întărești identitatea sufletului până va fi suficient de puternic să facă singur față tuturor acestor temeri. Vei da naștere propriei puteri, puterea de a alege conștient, puterea de a-ți crește potențialul pentru revelație și pentru realizarea oportunităților care îți servesc celui mai înalt potențial. Atunci când te confrunți cu propriile umbre, te pregătești să accepți responsabilitatea deplină de stăpân al sufletului tău, responsabilitatea deplină pentru consecințele actelor tale.

Contractele Umbrei

Așa cum arhetipurile nu sunt nici bune, nici rele, Contractul tău Sacru este în esență o forță neutră. Contractul unui om nu este mai important pentru univers decât al altuia. Esența fiecărui Contract este aceeași – cuprinde toate lucrurile pe care un individ trebuie să le învețe în cursul vieții. Din acest motiv ajungem în locurile și rolurile care servesc cel mai bine Contractului nostru, fie că ne naștem regi sau cerșetori. Fie că trăiești o viață plină de traume (boli cumplite, răni, război), fie că ai o existență liniștită, ai de respectat niște înțelegeri scrise în Contract. Maestrul tibetan budist Sogyal Rinpoche spunea: „Suferă omul bogat, suferă omul sărac. Nu-i invidia pe alții, deoarece nu poți ști cât suferă doar uitându-te la ei". Indiferent din ce categorie socială faci parte, dificultățile materiale exterioare sunt instrumente cu care lucrezi în interiorul tău. Din anumite puncte de vedere este mai ușor să fii bogat, dar nici cei mai bogați oameni din lume nu-și pot ocoli dificultățile interioare sau locul pe care-l ocupă în Samarra.

Oamenii mă întreabă adeseori dacă Contractul cuiva poate prevedea crima, violul sau alte atrocități. Ar fi putut Contractele lui

Hitler, Stalin, Mao, Pol Pot să prevadă moartea a milioane de oameni? Este dificil de răspuns întrebărilor care se referă la ticăloșenia fără margini, dar nu, acești criminali nu au avut ordin divin să ucidă. Poate că acești oameni au fost de acord să aibă o viață în care urmau să se întâlnească cu forțe malefice, dar a ținut de ei să decidă cum vor proceda. Noi creștem individual, dar și colectiv. Fiecare dintre noi are o latură întunecată, alături de frumusețe, grație și lumină. Felul în care decidem să conștientizăm umbra și să maximizăm partea noastră bună ține de felul în care hotărâm să ne împlinim Contractul. Atunci când umbra, partea întunecată, pune stăpânire pe cineva, consecințele tragice sunt simțite de mulți.

Nici psihiatrii și nici neurologii nu pot oferi răspuns la întrebarea dacă există indivizi născuți pentru a ucide. În cartea sa revoluționară *„Obediența în fața autorității"*, psihosociologul Stanley Milgram demonstrează că „adeseori felul în care reacționează individul într-o anumită situație ține de caracteristicile situației respective și nu de trăsăturile individului"[1]. Milgram a condus controversatele „experimente ale obedienței" la Universitatea Yale în anii 1961 și 1962, în care subiecții au fost instruiți de către o figură autoritară a lumii științifice să aplice șocuri electrice unei alte persoane ori de câte ori aceasta răspundea greșit la întrebări, indiferent de cum reacționa aceasta. Milgram s-a așteptat ca subiecții (cetățeni americani) să nu asculte ordinele de a răni pe altcineva, mai ales când individul electrocutat țipa de durere.

Cu toate acestea, el a fost șocat să constate că 65% dintre subiecți (oameni obișnuiți din New Haven) erau dispuși să aplice șocuri electrice dureroase – mergând până la 450 de volți! – unei victime care protesta și suferea în mod vizibil. Desigur, „mașina de administrat șocuri" nu era reală, iar subiecții experimentului nu făceau rău nimănui, căci cei „pedepsiți" doar se prefăceau că trăiesc o durere tot mai mare, intensificându-și țipete și rugămințile pe măsură ce subiecții credeau că aplică șocuri tot mai mari. Milgram notează că, din păcate, „am văzut cu o regularitate stupefiantă cum oameni buni cedează în fața presiunilor autorității și săvârșesc acțiuni drastice și nemiloase". Venite după Al Doilea Război Mondial, experimentele obedienței au fost un șoc cultural pentru America, care se mândrea

[1] Stanley Milgram, *Obedience to Authority: An Experimental View „Obediență și autoritate: o analiză experimentală"* (New York: HarperCollins, 1983). Vezi și http://www.stanleymilgram.com.

atât de mult cu nonconformismul său; până atunci se presupusese că germanii erau mai înclinați să respecte ordinele din pricina culturii în care trăiau. Milgram nota: „Poate că suntem cu toții marionete, marionete controlate de societate prin fire nevăzute. Dar măcar suntem marionete înzestrate cu percepție și conștiență. Și poate conștiența noastră este primul pas spre eliberare".

Ce se află în unul se află în întreg: crima și tortura se întâmplă deoarece umanitatea, ca întreg, încă nu prețuiește suficient viața în toate exprimările sale. Lipsa viziunii sacre duce la apariția experiențelor brutale și întunecate. Toți avem potențialul de a fi instigatori sau victime ale răului, fizic sau emoțional. Lucrurile pe care le facem, ca indivizi, pentru a vindeca victima (sau agresorul) reprezintă contribuția noastră la tămăduirea întregului. Și dacă sperăm să ne atingem într-o bună zi cel mai înalt potențial, trebuie să fim cel puțin „marionete înzestrate cu conștiență".

Oamenii care au comis atrocități cumplite, inclusiv crime în masă, au avut șansa de a învăța altfel lecțiile pe care ar fi trebuit să le înțeleagă. Au avut șansa de a acționa moral și corect, așa cum o facem cu toții, dar au ales să-și exercite liberul arbitru în mod greșit, făcându-i pe alții să sufere. Eu cred că în cele din urmă aceștia au ajuns să sufere și ei, fie în această viață, fie în următoarea. Poate că acești indivizi au fost de acord să întrupeze cele mai adânci umbre ale naturii umane. Deși Dumnezeu nu le-a poruncit să săvârșească fapte cumplite, au avut această posibilitate în contract, iar ei au ales răul.

Dorința de a găsi un sens în orice tragedie este un impuls spiritual fundamental, care ne trezește dorința justiției și apărării drepturilor omului. Comportamentul necivilizat, crima și tirania ne întăresc credința în comportamentul civic, în civilizație și democrație. Bigotismul și ura ne fac să dorim dragostea, compasiunea și toleranța. Este ușor să spunem că evenimente ca Inchiziția, Cruciadele, sclavia, Holocaustul, epurările lui Stalin sau hecatombele Khmerilor Roșii au fost menite să ne servească drept lecții – mai ales când atrocitățile continuă și în ziua de astăzi, „justificate" de expresii precum „epurare etnică" sau „voința lui Dumnezeu". Înțelegerea potențialului nostru înalt a dus la o condamnare a violenței și la o reduce a încercărilor de crimă în masă. Dar, dacă ne uităm la forțele fundamentaliste, la războaiele civile și la lăcomia corporatistă, înțelegem că vom mai avea de învățat lecții și mai dureroase.

Confruntarea cu Umbra

A învăța să te confrunți cu propria umbră — și, în cele din urmă, să o controlezi — este un pas important pe drumul maturității spirituale, indiferent cât de dificil pare acest proces. Viața lui Lucy este ilustrarea perfectă a modului în care ți se poate schimba viața atunci când decizi că tu vei fi stăpânul vieții tale, nu umbra. Lucy și-a petrecut o mare parte a vieții încercând să-i mulțumească pe toți ceilalți, mai puțin pe sine, lucru care se întâmplă mult mai des decât ne-am aștepta. Lucy mi-a spus: „Acum câțiva ani, am citit o carte despre o femeie care se decide într-o bună zi să-și strângă cele câteva lucruri și să plece la drum, fără niciun plan precis. Avea să-și trăiască fiecare zi așa cum putea. Am invidiat-o. Povestea ei m-a făcut să mă simt ca o prizonieră, iar din acea zi m-am simțit groaznic. Nu era vorba de slujba mea sau de familie. Era vorba de credința mea că fericirea tuturor depinde de prezența mea în viața lor. Le-am încurajat dependența, urându-i în același timp pe toți pentru asta".

Lucy și-a dat seama că îi controla pe toți cei de care avea grijă; păstrându-le vie dependența, ea însăși nu mai era nevoită să se confrunte cu propria slăbiciune. Se putea justifica spunându-și că membrii familiei ei erau Copii sau Victime și că trebuia să se ocupe de tribul ei. Furia care izbucnea în ea atunci când se acumulau prea multe probleme era provocată de sinele ei adânc care încerca să îi comunice că ea își folosea puterea pentru a-i împiedica pe ceilalți să devină stăpânii propriilor lor vieți. Teama ei ca ceilalți să nu ajungă să nu mai aibă nevoie de ea a dus la teama ca aceștia să nu ajungă independenți, dar tocmai dependența lor o făcea să fie plină de resentimente față de slăbiciunea lor.

Mulți oameni se tem de propria putere și-și încurajează inconștient umbra. Iar acest lucru se întâmplă cel mai adesea pentru că asumarea conștientă a puterii reprezintă schimbarea, care poate fi înfricoșătoare. Schimbarea semnifică pierderea controlului, avântarea în necunoscut. Lăsând la o parte teama de schimbare, preluarea conștientă a puterii este sinonimă cu singurătatea, iar oamenii ar face orice ca s-o evite. Poate că aceasta este esența paradoxului viziunii noastre asupra puterii. Imaginea trezirii la potențialul nostru divin ne invocă imaginea unui individ întreg, complet, dar separat de muritorii de rând, izolat și singur.

Din punct de vedere cultural, încă nu am reușit să creăm un model realist și atrăgător al ființei umane spirituale pline de putere, care să fie în același timp vulnerabilă, capabilă de dragoste carnală și care să aibă un partener de viață. Noi credem că oamenii luminați nu au aceleași nevoi și vulnerabilități ca noi, nici aceleași umbre. Și mai credem că aceștia nu îmbătrânesc, nu suferă, nu jelesc. De nenumărate ori am văzut exprimat acest arhetip al Omului Perfect: „Ai crede că cineva cu astfel de preocupări nu poate trăi asemenea emoții", spun oamenii când un model spiritual își arată vulnerabilitatea emoțională. Sau „ar trebui să vezi cum trăiește. Ăsta numai celibatar nu este".

Nu vrem să fim întregi dacă asta înseamnă să fim singuri. Și nu vrem iluminare dacă asta înseamnă să trăim ca niște asceți. Adânc în inconștient, ne hrănim cu energia Sabotorului, acea parte din noi care păstrează viu tiparul umbrei și fragmentarea. Ne este teamă de propria putere, deoarece reprezintă schimbarea care ne va rupe de căldura celor care ne iubesc pentru că suntem vulnerabili. Și ne mai este teamă de puterea proprie pentru că nu vom mai putea pretinde că nu suntem responsabili de acțiunile noastre.

Deși ne dorim să fim în preajma unui om luminat sau care lucrează conștient pentru a deveni luminat, în adâncul nostru suntem îngroziți de prețul pe care propria iluminare ne-ar face să-l plătim. Să ne asumăm responsabilitatea pentru acțiunile și atitudinile noastre reprezintă o disciplină care se practică întreaga viață. Nu ne place să trăim cu sentimentul propriei vinovății, astfel că inconștient (iar uneori conștient) ne încurajăm propria slăbiciune și ne agățăm de fricile noastre. Atâta vreme cât iluminarea este pentru noi sinonimă cu singurătatea, ne vom sabota propria evoluție. Ne este frică să ne realizăm cel mai înalt potențial, iar acest lucru ne afectează inevitabil potențialul creator, starea financiară și cariera.

„După ce am aflat de la tine aceste idei", mi-a spus un bărbat pe nume Maury, „am început să mă gândesc la fiecare persoană din viața mea ca reprezentant al unei puteri pe care trebuie să o recunosc. Este o abordare mult mai folositoare când vine vorba de oameni cu care am probleme. Dar am devenit atent și la ce anume mă făcea să mă simt lipsit de putere într-o anume relație și am studiat apoi acel sentiment înlăuntrul meu. M-am gândit cum ar fi dacă acea parte din mine ar simți respect de sine, spre exemplu. Mi-am dat seama de fiecare dată că viața mea s-ar schimba dramatic cu fiecare decizie de a răspunde în mod conștient la fiecare interacțiune.

Eram odată cu un prieten care serba faptul că fusese primit într-un club exclusivist. Eu nu am un venit atât de mare încât să fiu primit, așa că prima mea reacție a fost invidia. Detestam faptul că el își putea permite acel stil de viață. Dar apoi mi-am întors privirea către interior. El reprezenta un tip de putere pe care eu nu mi-o dezvoltasem. Cu cât mă gândeam mai mult, cu atât aveam senzația că resentimentele mele mergeau mai departe. Trebuia să admit că uram faptul că el fusese atât de disciplinat în eforturile de a-și maturiza acea putere în el. În timp ce eu aveam obiceiul de a-mi căuta motive să plec mai devreme de la serviciu, el vedea totul ca pe o oportunitate și era concentrat pe muncă. Resentimentele mele nu erau legate de bani, ci de felul în care el reușea să-și fructifice potențialul.

Când am avut această mică revelație, am știut că din acea clipă trebuie să-mi asum întreaga responsabilitate pentru alegerile mele, deoarece amândoi avuseserăm aceleași oportunități. Singurul lucru diferit fusese modul în care noi reacționaserăm la acele oportunități. Acum mă străduiesc să fac mai multe, dar nu este ușor. De fiecare dată când mă lupt să muncesc, aud o voce care îmi spune să găsesc o scuză și să abandonez. O parte din mine nu-și dorește să cresc, iar acea parte de abia așteaptă ziua de vineri, pentru a declara la ora 3 p.m. că weekendul a început, exact cum făceam când eram copil. Simbolul clopoțelului de la ora 3 p.m. îmi spune cât de mult vrea copilul din mine să fie în vacanță. Dar mă înțeleg pe mine însumi tot mai bine. Îmi recunosc Sabotorul și Copilul Dependent, precum și alte tipare care nu doresc o viață plină de putere. Și mai trebuie să recunosc că acum prietenul este o mare sursă de inspirație pentru mine, căci nu mai reprezintă viața pe care nu o am, ci potențialul meu. El doar a reușit să fructifice câteva oportunități în plus."

Maury a decis să interpreteze sentimentele de invidie față de prietenul său de la club ca fiind consecințele propriului deficit de putere. A învățat să facă distincția dintre reacția umbrei și sentimentele de prietenie. Resentimentele inițiale față de puterea prietenului s-au transformat în dorința de a-și maximiza propriul potențial și de a fructifica oportunitățile vieții. Și, în cele din urmă, a fost în stare să își descopere cele mai adânci resentimente față de capacitatea prietenului său de a răspunde rapid provocărilor, în timp ce el acționa încet, de teamă să nu piardă controlul. Prietenul său privea viitorul cu inima plină de credință, în timp ce Maury se temea de potențialele pericole.

Deoarece Maury a reușit să își analizeze răspunsul umbrei prin intermediul modelelor arhetipale, el a putut să își dea seama că, de fapt, Sabotorul și Copilul interior îl ajutau să își realizeze potențialul. Privind lucrurile din altă perspectivă, putem spune că Maury a decis să lucreze împreună cu prietenul său, care avea un Contract încheiat cu el pentru a-l ajuta să-și crească puterea.

Întoarcerea Orfanului

Probabil, aproape toate dificultățile pe care le întâmpinăm cu puterea proprie, precum cele prin care au trecut Lucy și Maury, pot fi reduse la necesitatea de a vindeca aspectele rănite și dependente ale arhetipului Copilului, transformându-l într-o entitate sănătoasă și autonomă. Adeseori, în poveștile pentru copii găsim exemple minunate ale curajului și puterii acestor arhetipuri; fabula modernă *„Vrăjitorul din Oz"* reprezintă un model al acestei transformări. În această poveste binecunoscută, Dorothy trebuie să-și găsească aspecte ale sinelui pe care nu știa că le are, precum un curaj și o inteligență cu mult peste cele pe care și le cunoștea tânăra orfelină care își lăsase mătușica în Kansas. Văzută ca aventură arhetipală, *„Vrăjitorul din Oz"* prezintă toate dificultățile supraviețuirii cu care și noi ne confruntăm pe propria Potecă Galbenă.

În cartea lui L. Frank Baum, publicată în 1900 (după care MGM a făcut în 1939 filmul cu același nume, având-o ca vedetă pe Judy Garland), Dorothy este Copilul Orfan, precum mulți alți eroi de poveste. Ea nu își găsește locul într-un trib convențional, iar din această cauză își poate dezvolta conștiința așa cum dorește. Povestea începe cu apropierea tornadei, simbol al haosului care precede marile transformări. Când tornada se apropie amenințător, Dorothy fuge în pivniță, încercând să rămână la tribul său, dar ei nu o aud și, practic, nu îi permit reîntoarcerea.

Dorothy fuge în casă cu iubitul ei cățel, Toto, pe care îl ține strâns în timp ce tornada ridică casa de la pământ. Se lovește cu capul de tăblia patului, pierzându-și cunoștința. În termeni simbolici, arhetipali, casa reprezintă întregul sinelui, de la subconștientul pivniței la supraeul mansardei. În acel haos, întreaga viață este săltată în aer și rostogolită prin văzduh, pentru ca apoi să fie simbolic reconstituită. Plecând în

Călătoria Eroului, Dorothy își găsește charisma, grația divină, care va avea grijă de ea prin tot calvarul transformării.

Călătoria o poartă în țara lui Oz, unde tornada zdrobește casa de pământ; aici Dorothy îi spune lui Toto faimoasele cuvinte: „Am senzația că nu mai suntem în Kansas". Eroina simte deja că a fost separată de mediul ei familiar, că tot ceea ce urmează să se întâmple se va întâmpla numai ei, nu și tribului, că trebuie să găsească în ea curajul și puterea de a îndura viitorul. Piticii pe care îi întâlnește reprezintă fragmente din ea însăși. Și ca orice erou pornit în căutarea aventurii sau a iluminării spirituale, Dorothy întreabă: „Unde sunt?" și „Cum mă pot întoarce acasă?". Piticii îi spun că trebuie să se ducă la Oz – adică, în esență, să înceapă o călătorie în necunoscut.

Străjerul lui Dorothy în această călătorie este Toto, cuvânt care semnifică în latină „totul". Toto este extensia lui Dorothy; el este intuiția ei, precum păpușa Vasalisei, reprezentând imaginea arhetipală a Străjerului. În termeni șamanici, Toto este animalul ei spiritual. Toto îi reamintește fetiței că are „tot" ce îi trebuie cu ea, important fiind ca ea să rămână atentă la ce se întâmplă. Toate tradițiile spirituale pun accentul pe păstrarea atenției în prezent. Atât timp cât tu ești prezent, toate lucrurile de care ai nevoie sunt prezente și ele. De îndată ce îți muți atenția spre trecut, începi să manifești vulnerabilitatea și insecuritatea ce caracterizează teama de eșec. Proiecția reprezintă actul de a lua momentul prezent și a-l extinde la dimensiunile uriașe ale întregii tale vieți, o formulă sortită eșecului, care te va lăsa fără un dram de putere.

Dorothy se întâlnește apoi cu liderul piticilor munchkin, ce simbolizează sinele unitar care emerge pentru a-i arăta drumul. Chiar în clipa în care te simți pierdut și întrebi „Unde sunt?", o parte din sinele tău se ridică la suprafață pentru a-ți răspunde. În cazul lui Dorothy, răspunsul este să se ducă la Oz. Pe măsură ce se aventurează într-o adevărată Călătorie a Eroului, intră în joc cele patru arhetipuri ale supraviețuirii – Copilul, Victima, Prostituata și Sabotorul. Până în acea clipă, Dorothy fusese condusă de Copilul Orfan, ale cărui teme sunt descrise de „Sunt un copil. M-am pierdut. Trebuie să ajung acasă". Dar forțele din jurul ei îi răspund cu „Ești propriul tău copil, fetițo, și este timpul să te maturizezi".

În acest moment, în film (dar nu și în carte) apar cele două vrăjitoare, simboluri ale luminii și umbrei. Vrăjitoarea cea Rea de la

Răsărit îi spune fetei: „Vreau să-mi dai câinele, pe Toto", frază care simbolizează faptul că vrea să o lipsească pe Dorothy de Străjerul său. Atunci când Vrăjitoarea cea Rea pornește furioasă după Toto, Dorothy este înspăimântată, iar Victima sa iese la suprafață. Glinda, Vrăjitoarea cea Bună de la Apus, o ține în loc pe Vrăjitoarea cea Rea și îi dăruiește lui Dorothy pantofii de rubin. Aceștia reprezintă o altă charismă, o altă grație care o vor ajuta în timpul călătoriei sale către Oz. (În carte, pantofii sunt de argint, iar Dorothy nu și-i dă jos niciodată. Îi sunt atât de comozi, încât Dorothy doarme cu ei, iar Vrăjitoarea cea Rea nu reușește să îi fure.) Când Vrăjitoarea cea Rea îi spune „Vreau pantofii de rubin!", ea se adresează Prostituatei lui Dorothy. Mesajul ei este de fapt „Dacă îți vinzi pantofii, poți părăsi acest drum dificil. Aceasta este înțelegerea". De fiecare dată când vei primi o nouă charismă, o nouă limpezime a spiritului, Prostituata te va testa să vadă dacă nu ești dispus să îți vinzi darul în schimbul unui câștig material. Este ca și cum ai câștiga la loterie, apoi cineva ar suna să vadă dacă nu ai fi interesat să-ți investești banii în cine știe ce mlaștină de prin Florida. Apoi intervine Sabotorul. Ești gata să-ți sabotezi creșterea personală în schimbul unui mic confort sau vei fi alertat la timp de primejdie de Sabotor, pentru a rămâne pe Poteca Galbenă?

Următoarea persoană pe care o întâlnește Dorothy este Sperietoarea de Ciori, care se plânge că nu are creier. Interacțiunea eroinei cu Sperietoarea de Ciori reprezintă dialogul cu propria inteligență, în care, pentru prima dată, ea trebuie să își evalueze intelectul. Extensie a propriului sine, Sperietoarea de Ciori trebuie să meargă la Oz pentru a face rost de un creier, astfel încât cei doi se așternla drum împreună. Puțin mai departe, ei se întâlnesc cu Omul de Tinichea, care înțepenise în rugină și care, odată uns, se plânge că nu are inimă. În termeni simbolici, Dorothy trebuie să își trezească dragostea și compasiunea ascunse în interior.

Atât Sperietoarea de Ciori, cât și Omul de Tinichea au fost într-o stare de adormire până în momentul în care Dorothy i-a întâlnit; împreună au plecat în Călătoria Eroului pentru a obține lucrurile de care aveau nevoie. Ceva mai târziu, ei îl întâlnesc pe Leul cel Fricos, pe care îl găsesc paralizat de teamă. Leului îi lipsește curajul, o funcție a sinelui legată de voință și alegere.

În călătoria sa către Oz, Dorothy se lovește de multe dificultăți și ocolișuri, fiecare dintre acestea trezindu-i arhetipul Victimei. Are

de ales între a ceda, comportându-se ca o victimă, sau a-și chema companionii în ajutor, lucru pe care îl și face. Cel mai periculos obstacol pe care îl are de înfruntat este câmpul cu maci, care o aruncă într-un somn adânc, alături de Toto și de Leul cel Fricos. Anumite realități sunt prea dure pentru a fi înfruntate conștient, astfel că trebuie să le procesăm inconștient, în vis sau într-un somn adânc. Discipolii lui Iisus nu au reușit să rămână treji în Grădina Ghetsimani, deși El i-a rugat să-l vegheze. Ca și cum anxietatea plecării Lui a creat un câmp de forță care i-a aruncat în inconștient. Poate că ai observat și tu că, atunci când citești o carte sau participi la un seminar care tratează probleme psihologice sau spirituale dificile, ai tendința de a adormi (mai ales dacă lectorul este plicticos). Un fenomen similar apare în timpul ședințelor de vindecare în care anumiți oameni alunecă în inconștient, pentru a permite proceselor de vindecare să acționeze asupra unor straturi adânci. Unele răni sunt atât de adânci, încât nu ne putem confrunta cu ele în mod conștient. Dorothy trece prin tranziția de la copil la adult, de la Copilul Orfan la Erou, iar acest proces solicită nu doar grație, ci și vindecarea rănilor trecutului, care se petrece parțial în inconștient.

În cele din urmă, Dorothy și tovarășii săi de drum ajung la Oz și se înfățișează în fața Vrăjitorului. Așa cum ar face orice maestru spiritual, el îi pune imediat la încercare, spunându-le că nu-i va ajuta dacă nu îi vor aduce mătura Vrăjitoarei Rele. Aici întâlnim un paradox: trebuie să treci testul pentru a primi grația, dar ai nevoie de grație pentru a trece testul. Nu poți deveni brusc curajos; trebuie să acționezi curajos pentru a ști că ești curajos.

Dorothy este capturată atunci când ajung la castelul Vrăjitoarei Rele pentru a-i lua mătura, tot așa cum și noi, în timpul dezvoltării spirituale, ne putem trezi captivi sentimentelor de frică, izolare sau abandon, chiar și atunci când procesul decurge bine. Închisoarea castelului întunecat ne aduce aminte de pădurea neagră prin care a trecut Dorothy, în drumul ei către țara lui Oz, în căutarea integrării. Pădurea întunecată este o imagine des întâlnită în evocările primejdiilor căutărilor propriului sine. În *„Divina Comedie"* a lui Dante, o altă descrie alegorică a călătoriei spirituale din regiunile inferioare către Purgatoriu și Paradis, eroul trece prin „pădurea întunecată a erorii". Atunci când ne trezim blocați într-o pădure întunecată sau într-o închisoare, trebuie să apelăm la ajutorul

Sabotorului, care ne amintește că trebuie să ne păstrăm vie credința și să nu cedăm în fața fricii.

În fiecare etapă a călătoriei, Dorothy are posibilitatea de a chema în ajutor Leul cel Fricos, Omul de Tinichea sau Sperietoarea de Ciori. Ea apelează astfel la curajul, voința și inima ei, aflate în proces de unificare. În timp ce acești trei tovarăși de drum încearcă să o salveze, Vrăjitoarea apare și-i dă foc Sperietorii de Ciori; își începe astfel atacul la nivel intelectual, așa cum se întâmplă adeseori când pășim pe calea spirituală. (Mintea spune „Este ridicol. Oamenii nu devin iluminați stând cu fundul pe o pernuță, cu ochii închiși".) Dar Dorothy apucă o găleată cu apă (reprezentând inconștientul său) și o aruncă peste Vrăjitoare, devenind astfel conștientă de sine. Vrăjitoarea o ocărăște pe Dorothy pentru că a făcut singurul lucru care o putea elibera din puterea sa, apoi se topește. De îndată de Dorothy apelează la inconștientul ei, întreaga lume de care se temuse se dizolvă, ea regăsindu-se în siguranță.

Dorothy și tovarășii săi se întorc la Oz încununați de succes. Îi dau mătura Vrăjitorului, doar ca să afle că acest act nu este suficient. Dar Toto Străjerul nu acceptă respingerea, spunându-le: „Ceva nu este în regulă. Este un farsor. O să vă arăt". Apoi Străjerul se duce și trage draperia în spatele căruia se ascundea cel ce juca rolul de Vrăjitor, demonstrându-i lui Dorothy că nu are nevoie de niciun Guru din umbră, care să-i ducă povara ascensiunii spirituale. De fapt, atunci când îți proiectezi nevoile și fanteziile într-un guru, adeseori sfârșești prin a te arde.

Demascat, Vrăjitorul este nevoit să se țină de cuvânt și să o ajute pe Dorothy să se întoarcă acasă. Oz simbolizează atingerea independenței și puterii spirituale, dar acestea nu au nicio însemnătate dacă nu te poți întoarce acasă ducând cu tine toate bogățiile dobândite. Revelația spirituală nu este un scop în sine, ci un mijloc de a ne transforma viețile pe pământ, de la o existență axată pe supraviețuire sau dominație la una plină de compasiune, trăită în slujba celorlalți. Dorothy se află în fața unui nou test, de această dată privind falsa putere. Deși Vrăjitorul nu s-a făcut remarcat prin onestitate, Dorothy îi acceptă îndrumarea și se urcă alături de el într-un balon cu aer cald (observați ironia din spatele acestei alegeri), dar Toto își urmează instinctul fugind după o veveriță și le spune „Să o ștergem de aici".

Dorothy are suficientă minte să nu se lase despărțită de Străjerul ei și fuge după Toto, lăsându-l pe Vrăjitor să plece fără ea. Ea este recompensată pentru această alegere de apariția celuilalt străjer al său, Glinda, Vrăjitoarea cea Bună de la Apus. Glinda îi spune că ar fi putut să se întoarcă acasă oricând, doar că nu a știut acest lucru. Avea nevoie doar de pantofii de rubin, de care fetița nu se despărțise nicio clipă. Cuvintele ei ne aduc aminte de învățătura budistă care ne spune că deja suntem buddha perfecți, doar că nu ne dăm seama, astfel că ne comportăm ca niște copii neiluminați. Am fi deja la destinație dacă am realiza că suntem în posesia naturii lui Buddha sau a conștiinței christice, sau a revelației lui Dumnezeu. Dorothy își lovește călcâiele, intonând mantra învățată de la îngerul său protector: „Nicăieri nu este ca acasă. Nicăieri nu este ca acasă".

În textul original al lui L. Frank Baum, lucrurile sunt expuse și mai clar:

> — Pantofiorii tăi de argint te vor purta peste deșert, spuse Glinda. Dacă ai fi știut ce putere au, te-ai fi putut întoarce din prima zi la mătușa Em.
>
> — Dar atunci eu aș fi rămas fără creierul meu minunat, țipă Sperietoarea de Ciori. Mi-aș fi petrecut întreaga viață în câmpul cu porumb.
>
> — Iar eu nu mi-aș fi dobândit iubita mea inimă, spuse Omul de Tinichea. Aș fi rămas în pădure ruginind până la sfârșitul veacurilor.
>
> — Și eu mi-aș fi petrecut întreaga viață ca un laș, spuse și Leul cel Fricos. Și nicio lighioană a pădurii nu ar fi avut un cuvânt bun pentru mine.
>
> — Toate acestea sunt adevărate, zise Dorothy. Și sunt tare bucuroasă că am putut să fiu de ajutor dragilor mei prieteni. Dar acum, că fiecare are ce și-a dorit mai mult și, pe deasupra, o țară peste care să domnească, mi-aș dori mult să mă întorc în Kansas.
>
> — Pantofiorii de argint, spuse Vrăjitoarea cea Bună, au puteri minunate. Iar unul dintre cele mai curioase lucruri este că te pot purta oriunde în lume în doar trei pași, iar fiecare pas durează doar cât ai clipi. Tot ce trebuie să faci este să îți lovești călcâiele de trei ori și să le poruncești să te ducă acolo unde îți este pofta inimii.[1]

Dorothy și-a încheiat Călătoria Eroului, a ajuns la un echilibru al celor patru arhetipuri ale supraviețuirii, și-a descoperit prin curaj mintea, inima și voința. Dușmanul cel mai de temut, Vrăjitoarea cea

[1] L. Frank Baum, *The Wonderful Wizard of Oz „Vrăjitorul din Oz"* (Chicago: George M. Hill, 1900). Găsiți textul complet online la http://www.bookvalley.com/collections/ozwizard.

Rea, a fost cea care a contribuit cel mai mult la expansiunea sufletului său. Și, astfel, Dorothy se trezește în patul său, tocmai în Kansas, alături de părinții adoptivi de care fusese atât de nemulțumită la începutul poveștii. Numai că acum îi poate îmbrățișa din toată inima.

Dorothy pare că se află în aceeași realitate fizică, dar nu este; eroina este total transformată. Nu mai este micuța Orfană înspăimântată, ci o inimă-conștiință pe deplin trezită. S-a întors întreagă din haosul călătoriei.

Travaliul nostru are aceeași țintă. După ce vei învăța să recunoști felul în care acționează arhetipurile în psihicul tău (în Capitolul 5) vei putea să îți vezi viața în plan simbolic, nu doar fizic, și nu vei mai considera că fiecare interacțiune este o chestiune strict personală.

Precum Leul din poveste, vei avea nevoie de curaj să îți analizezi arhetipul Victimei și să înveți să ți-l transformi într-un aliat. Vei avea nevoie de inima pe care și-o dorea Omul de Tinichea, pentru a învăța să te iubești pe sine atunci când Prostituata va acționa în psihicul tău, transformând acțiunea ei într-un avantaj. Iar intelectul pe care Sperietoarea de Ciori îl prețuia atât de mult poate lucra alături de Sabotor pentru a recunoaște semnele etapelor prin care treci. Când vei pune toate aceste lucruri cap la cap, vei putea, precum Dorothy, să îți transformi Copilul interior (Abandonat, Rănit sau Dependent) într-o ființă plină de putere care îți va ghida viața cu pricepere și pasiune. Pentru că atunci vei avea toate părțile sufletului tău și îți vei putea descoperi identitatea spirituală.

CAPITOLUL AL 5-LEA
Identificarea Modelelor Tale Arhetipale

Lumea fizică în care trăim este un teatru arhetipal. Substanța miturilor și a poveștilor străvechi se manifestă constant în jocurile de putere, în încleștarea personalităților și a forțelor psihice competitive care se manifestă până și într-un spațiu de birouri de câteva sute de metri pătrați. Dacă vei interpreta relațiile tale interpersonale doar prin prisma competitivității și a conflictelor egotice, vei rata semnificația lor spirituală. Dacă te vei baza doar pe semnificațiile primelor trei chakre, sunt șanse mari să te comporți inadecvat, să judeci pripit, să îți dai părerea când nu trebuie, să iei totul la modul personal și chiar să confunzi bunătatea cuiva cu dovezi de afecțiune romantică.

Ai 12 companioni arhetipali fundamentali. Patru dintre ei sunt arhetipurile supraviețuirii, care sunt prezente în toți indivizii: Copilul, Victima, Prostituata și Sabotorul. Mai ai alte opt arhetipuri personale, pe care vei învăța să le identifici în acest capitol. Unele dintre acestea sunt străvechi (precum Zeița, Războinicul, Regele sau Sclavul), dar altele sunt moderne (Creatorul de Rețele, Ecologistul și Protestatarul Politic), acestea din urmă fiind variații contemporane ale unor teme străvechi (Mesagerul, Administratorul, Rebelul).

Creatorul de Rețele a devenit un arhetip modern odată ce oamenii au început să asocieze unele caracteristici cu acest nume. Originile sale mitice vin de la zeul grec Hermes (din care se trage zeul roman Mercur). Ocrotitor al mesagerilor și aducător de noroc, Hermes era mesagerul zeilor, vestit pentru capacitatea de a călători în lumea de dincolo. Cu sandalele sale înaripate și cu bastonul magic de vestitor (numit caduceus), Hermes/Mercur a avut mai mulți descendenți de-a lungul timpului, fiecare dintre ei reflectând structurile sociale și necesitățile timpului. În societățile tribale, anumiți indivizi erau însărcinați să comunice prin cântecul tobelor, semnale cu fum,

alergători de lungă distanță sau maratoniști care duceau mesajele de la trib la trib. Figura Mesagerului s-a conturat odată cu nevoia tot mai mare de comunicare.

Caracteristicile Mesagerului au fost șlefuite în perioada modernă de operatorii de telegraf și telefon, de poștași și de jurnaliști. Acum avem rețele de radio, televiziune și Internet. Toate aceste medii reprezintă abilitatea lui Mercur de a se îmbrăca în veșmintele epocii noastre pentru a-și putea transmite „mesajul". Chiar dacă termenul de „creator de rețea" ne duce cu gândul la cei care au uriașe liste de e-mailuri în scopuri politice sau sociale, el este inextricabil legat de mesagerul zeilor.

În partea a doua a capitolului, vom vedea că există o serie de întrebări care te ajută să stabilești care sunt cele opt tipare care au cea mai mare influență în viața ta. Identificarea modelelor arhetipale este o experiență agreabilă, deoarece vei examina experiențele și relațiile din viața ta dintr-o nouă și extraordinară perspectivă. De regulă, arhetipurile care îți îndrumă Contractul Sacru au o influență directă asupra relațiilor materiale pe care le ai cu alți oameni.

Identificarea arhetipurilor poate fi un proces dificil, deoarece trebuie să-ți reevaluezi viața din perspectivă simbolică. Spre exemplu, s-ar putea să ajungi la concluzia că, în relațiile romantice, nu ai jucat rolul de Iubit, ci de Salvator. Iar această revelație te poate ajuta să înțelegi de ce relațiile tale amoroase sunt atât de fragile, căci atunci când amesteci Salvatorul cu energiile romantice ajungi la dependență reciprocă. Acest proces poate fi o experiență eliberatoare, căci te ajută să-ți reconsideri întreaga istorie personală. În loc să creadă că a ratat toate relațiile din viața sa, Salvatorul începe să înțeleagă la nivel simbolic de ce este atras mai mult de oamenii care au nevoie de ajutor decât de cei care pot avea grijă de sine. Individul ajunge să priceapă că sentimentul respingerii face parte dintr-un tipar și că este o consecință inevitabilă a agendelor conflictuale ale celor două arhetipuri, nu o respingere a lui ca individ. Schimbarea perspectivei de la nivel personal la nivel simbolic oferă șansa vindecării rănilor trecute și a rescrierii viitorului.

Spre exemplu, Kert știa foarte bine că era excesiv de critic cu alții, judecându-i aspru, dar cu toate acestea nu se sfia să își afișeze convingerile. Într-o bună zi, un cunoscut i-a spus că atitudinea lui îi făcea pe ceilalți să-l privească cu aceeași asprime. „M-am simțit smerit când acest om mi-a spus că toți prietenii lui, care erau țintele mele,

ca să zic așa, ar fi fost bucuroși să fie prieteni cu mine, cu condiția să găsesc ceva demn de laudă în fiecare dintre ei. Nu am știut ce să spun, am început să plâng. Tipul a plecat, iar eu am rămas umilit, detestându-mă pe mine însumi. M-am judecat cu aceeași duritate urâtă pe care am aplicat-o întotdeauna celorlalți; acum știam cum era. Nu am crezut că o să reușesc să mă iert vreodată sau să mă mai întâlnesc cu acei oameni care îmi ziceau «Ne-am bucura să putem să te simpatizăm».

Trebuia să înțeleg lecția pe care o primisem. Trebuia să-mi găsesc un înțeles mai profund, căci era limpede că nu-mi găseam liniștea în viața de zi cu zi. M-am hotărât să îmi folosesc vederea simbolică. Am înțeles atunci că, din punct de vedere arhetipal, Copilul meu era Orfan, iar ceilalți oameni erau «familia» ruptă de mine. Eram invidios pe legăturile strânse pe care le aveau, pe dragostea pe care și-o purtau, pe sprijinul pe care și-l acordau unul altuia. Aveam resentimente când îi vedeam cum se tachinau unul pe celălalt, cum își puneau porecle, cum își clădeau împreună amintiri. Acum doream să mă adopte și doar eu hotăram dacă semnam sau nu actele de adopție. Am făcut-o. M-am întâlnit într-o seară cu ei și astfel am început să am și eu o familie de prieteni."

Înțelegerea limbajului simbolic are efecte benefice asupra imaginii de sine și a energiei personale. Nu este nevoie să aștepți să vină o criză pentru a vedea lucrurile din perspectivă simbolică. Poți începe în orice moment. Examinarea modelelor arhetipale care îți însuflețesc momentele frumoase din viață îți poate aduce la fel de multe revelații sufletești precum analiza celor care îți influențează perioadele dureroase. Fiecare aspect al vieții trebuie înțeles din perspectivă simbolică, inclusiv motivele pentru care ai o relație foarte bună cu cineva sau de ce o anumită muncă îți provoacă plăcere. Atunci când începi să lucrezi cu modelele arhetipale și începi să înțelegi rolul acestora în viața ta, nu uita să analizezi ce anume te face să te bucuri de viață. Eu mereu le aduc aminte oamenilor că viața spirituală nu se rezumă la decodarea momentelor dificile și la rugăciuni în vremuri de restriște. Aproape toți oamenii vor să se vindece și nu se gândesc la bucuria de a trăi. O femeie adorabilă mi-a spus odată: „Eu am arhetipul Muzei. Ador să inspir oamenii, mă las în voia Cerului și le șoptesc oamenilor un cuvânt bun despre mintea sau talentul lor. Am

citit mitologia referitoare la cele nouă Muze, fiicele lui Zeus, și cred că sunt într-un fel «descendenta» lor".

Cu toate acestea, oamenii sunt adeseori mult mai motivați să își înceapă călătoria spirituală din pricina unei crize în dragoste sau în carieră decât de o stare de bine. Indiferent de motivația ta, primul pas constă în a învăța să îți recunoști arhetipurile.

De unde începem

Adu-ți aminte că arhetipurile sunt tipare fundamentale neutre în psihicul tău, ele nu sunt nici bune, nici rele. Chiar și cele care au conotații negative, precum Victima sau Prostituata, posedă caracteristici care îți pot fi de mare ajutor. Fără să uiți acest lucru, poți începe să te gândești la cele 12 arhetipuri personale. Poate că, citind această carte, deja ți-ai identificat o parte din ele. Dacă nu, poți începe să citești lista de arhetipuri din *Apendice*; notează-ți-le în carnet pe cele cu care rezonezi mai puternic. Chiar dacă acesta este un proces rațional, trebuie să rămâi deschis la intuiții, presimțiri și senzații pe toată durata lui. Este bine să faci această selecție atunci când te poți concentra și după ce îți eliberezi mintea prin meditație, rugăciune sau respirație adâncă.

Vei descoperi încă de la început că te regăsești în mai mult de opt arhetipuri. Este o parte firească a procesului de identificare a energiilor cu care rezonezi cel mai profund. Oricine poate relaționa cu aproape orice arhetip, deoarece psihicul și spiritul nostru este conectat la marele colectiv al tuturor modelelor arhetipale. Când întreb la seminariile mele cine s-a simțit vreodată Salvator, Servitor sau Martir, majoritatea ridică mâna. Cei mai mulți oameni rezonează ușor cu acest trio, deoarece cultura noastră a înlocuit accentul pus pe calitățile individuale cu o obsesie pentru victimizare. Aceste trei arhetipuri sunt tipare ale lipsei de putere, dar nu trebuie să facem confuzia între un sentiment ocazional de sacrificiu sau câteva incidente în care am ajutat pe cineva aflat la ananghie emoțională sau financiară cu prezența unui arhetip dominant. Cu toții am ajutat pe alții, cu toții ne-am „sacrificat", la un moment dat. Trebuie să identifici modelele arhetipale care se manifestă constant în viața ta și să nu le confunzi cu cele ocazionale. Trebuie să alegi cel puțin opt arhetipuri

de bază cu care simți că rezonezi profund, dar nu uita să incluzi alte câteva cu care simți că ai o legătură.

Alegerea arhetipurilor presupune o capacitate de autoevaluare onestă. Mintea ta conștientă poate trece complet cu vederea un arhetip extrem de important pentru tine, deoarece nu dorește să-i admită influența sau nu reușește să recunoască o variație a acestuia. Spre exemplu, unul dintre bărbații care au participat la seminariile mele radia puternic arhetipul lubitului. Dar nu și l-a ales printre cele opt arhetipuri principale, deoarece credea că are sens exclusiv romantic sau sexual. Era poet, tăcut, pasiv și timid. Obiectul iubirii lui era viața însăși. Versurile sale reflectau frumusețea lumii. Trăia singur (Pustnicul), dar nu fiindcă ar fi fost antisocial sau furios pe lume. Dorea să ducă o viață simplă și reflexivă (Misticul). Iubitul din el era o forță spirituală, iar poeziile sale descriau acea dragoste înaltă care se regăsește în versurile lui Rumi sau în „Cântecul lui Solomon".

Eu te îndemn să te gândești la arhetipuri atât în sensul lor propriu, literal, cât și în sensul lor simbolic, cu toate conotațiile ascunse, absurde sau chiar înspăimântătoare. Reflectează la energiile din viața ta ca un poet. Te invit să lucrezi prima dată cu conceptul intelectual al arhetipului și să extinzi asocierea cu el cât de mulți poți. Apoi analizează-ți percepțiile, creuzetul intern, pentru a vedea dacă te regăsești în el. Te-ar putea ajuta ca un om în care ai încredere să îți spună părerea lui despre alegerile făcute, este posibil să îți dea câteva idei minunate.

Trebuie să fii atent la faptul că te vei simți atras de anumite arhetipuri, deoarece îți vor plăcea conotațiile lor sau aspectele fizice. Poate ți se va părea atrăgător să te gândești la sine ca fiind Mistic, Vindecător, Rege, Zeiță, Mid- sau Vizionar, dar acest lucru nu înseamnă că ai ceva în comun cu vreunul dintre aceste arhetipuri. Pentru a stabili dacă ai o legătură autentică cu un arhetip, trebuie să fii foarte sincer cu tine însuți atunci când vei răspunde la întrebările pe care ți le-am pregătit. Trebuie să încerci să fii cât mai riguros atunci când analizezi calitatea și adâncimea unei legături arhetipale. Spre exemplu, dacă te simți atras de arhetipul Vindecătorului, întreabă-te de ce. Dacă lucrezi cumva în domeniul medical sau într-unul conex, nu înseamnă neapărat că ai ceva în comun cu Vindecătorul; poate că Servitorul sau chiar Salvatorul ar fi arhetipuri mai potrivite pentru tine. Trebuie să poți răspunde afirmativ la întrebările referitoare

la rolul acestui arhetip în viața ta înainte de a trage concluzia că Vindecătorul este pentru tine un arhetip principal. *Apendicele* te va ajuta să înțelegi care sunt caracteristicile fiecărui arhetip.

După ce îți vei stabili cele opt arhetipuri principale și pe cele trei secundare, notează-le într-un carnet. Dacă ai nevoie de ajutor, folosește-te de *Apendice*.

Interviu cu un Arhetip

După ce ți-ai stabilit cele opt arhetipuri principale, o să te rog să iei fiecăruia câte un interviu, folosind întrebările pe care le-am pregătit. Cred că acest lucru te va ajuta să te familiarizezi cu caracteristicile lor și să-ți accepți cu mai multă ușurință alegerile. Poate că vei dori să discuți doar cu unul sau cu două sau, poate, cu niciunul. Chiar dacă vei dori să sari peste acest proces, lectura capitolului îți va aduce un câștig.

Imaginează-ți că arhetipul pe care l-ai ales este un om în carne și oase, așezat în fața ta. Întrebările sunt formulate la persoana a treia, dar le poți pune la persoana a doua. Prima întrebare pe care o sugerez este „De ce am ales acest arhetip?". Dacă consideri că este mai bine, îl poți întreba direct „De ce te-am ales pe tine?". Lasă arhetipul să-ți răspundă cu propria lui voce și, dacă este cazul, răspunde-i cu vocea ta. Înregistrează într-un jurnal întrebările și răspunsurile. A doua întrebare este „În ce fel îmi servește acest arhetip împlinirii Contractelor cu alți oameni?". Îl poți întreba direct „Cum îmi servești Contractelor pe care le am cu alții?". Atunci când ai o conexiune naturală cu un arhetip, va începe un dialog intuitiv. Este un proces de cunoaștere de sine, punctat de conexiuni și revelații, pe care le vei simți corecte și adevărate. Dar dacă vei simți că informațiile sunt constructul minții raționale, trebuie să știi că te afli pe drumul greșit sau că nu vorbești cu arhetipul potrivit. Dacă imaginea este statică și nu simți o rezonanță cu arhetipul, este posibil ca acesta să nu facă parte din grupul tău de 12. Scopul este să ai un simțământ de conexiune, un instinct care să-ți confirme că ai o legătură energetică cu acest tipar, că el este legat mai mult de chakrele tale decât de minte.

Procesul stabilirii unei legături autentice cu un arhetip poate fi întărit de lectura miturilor, legendelor, tradițiilor religioase, a

literaturii sau a filmelor în care acesta este portretizat. În *Apendice* vei găsi multe sugestii. Adeseori, oamenii descoperă în aceste aventuri arhetipale aceleași dificultăți cu care se confruntă în viața de zi cu zi, învăluite în metaforă sau întâmplări fantastice. Bărbații care întâmpină dificultăți în a pleca din casa părintească admit că există în ei o parte care nu vrea să se maturizeze și se regăsesc în Peter Pan sau în Băiatul Zburător de care vorbea John Lee. Aceste figuri literare reprezintă Băiatul Etern, aspecte „*Puer Eternis*" ale Copilului.

Printre cele mai populare arhetipuri feminine este Regina, o alegere care are conotații interesante. O femeie are tendința de a alege Regina atunci când dorește să se vadă pe sine ca aceea care dă ordine, fie în familie, fie la locul de muncă; ea are nevoie să exercite o autoritate pe care să nu o pună nimeni la îndoială. (Două exemple moderne de întruchipare a Reginei sunt Leona Helmsley și Evita Peron.) Domnia lor se extinde adeseori asupra partenerului de viață, iar aceste femei își exprimă de obicei dominația prin remarci derogative sau disprețuitoare. „Vai, dragă, el știe foarte bine cine e Regina", ar putea spune ele. Femeile acestui arhetip foarte rar se văd pe sine ca fiind jucăușe, binevoitoare sau fericite – lucru fascinant în sine. Atunci când vorbesc despre calitățile lor de Regine, cele mai multe adoptă un comportament agresiv, de parcă s-ar apăra de posibilitatea dominației masculine. Reginele sunt arhetipuri dominatoare care solicită un control total – mai ales asupra bărbaților.

Marea majoritate a basmelor clasice au fost scrise de bărbați, care au portretizat negativ arhetipul Reginei. Să luăm spre exemplu regina din Albă ca Zăpada, care ordonă unui bărbat să o ucidă pe tânăra eroină. Putem deduce că Reginele sunt o amenințare pentru puterea masculină și că autorii le-au portretizat negativ deoarece nutreau teamă față de ele. Aproape toate „Reginele" care au venit la seminariile mele au recunoscut că, deși poate inconștient, atracția lor pentru modelul reginei *este* bazată pe dorința de a controla mediul din jurul lor, în special bărbații. Atunci când își descriu reginele, ele folosesc termeni ca *directă, plină de forță, poruncitoare* și foarte rar *drăguță* sau *binevoitoare*, precum regina ce stăpânea Țara Uriașilor din Călătoriile lui Gulliver. Arhetipul reginei se regăsește des și în comunitățile homosexuale, unde energia sa își găsește des exprimarea.

Dacă te simți Regină, întreabă-te care dintre caracteristicile acesteia sunt prezente în tine. Gândește-te dacă ai purtat adeseori în suflet

mânie, în special față de partener sau de figurile masculine autoritare, și dacă ți-ai dezvoltat un mecanism de a face față acestei emoții prin încercarea de a domina. Dacă asociezi acest arhetip cu dominația și controlul doar din teama de a nu fi „învinsă", întreabă-te de ce. Trebuie să te gândești serios cum și de ce energiile Reginei sunt forțe arhetipale în psihicul tău; acest lucru este valabil pentru toate arhetipurile.

Scrisori către Arhetipul tău

Poți încerca acest exercițiu, dacă ți se pare mai potrivit decât interviul cu arhetipul tău. Scrie-i o scrisoare arhetipului, explicându-i cum l-ai descoperit, de ce crezi că joacă un rol în viața ta, povestește-i momentele în care s-a manifestat sau în care a fost în prim plan. Vorbește-i la persoana a doua, spre exemplu: „Iată de ce cred că tu (Victima) ești în gândurile și acțiunile mele: Te văd în nevoia mea de a primi aprobarea oamenilor. Te văd în credința mea că, atunci când nu primesc suficientă atenție, sunt de fapt respins. Te regăsesc în credința mea că alții au mai multe șanse ca mine. Acum, dacă am aflat că ești aici, cum te pot opri să îmi faci rău, cum te pot transforma într-un aliat? Ești prezent ori de câte ori mă întreb «De ce mi se întâmplă asta tocmai mie?» sau când mă înfurii gândind că alții mă împiedică să fac ceea ce vreau. Ce trebuie să se întâmple pentru ca latura ta negativă, critică, destructivă să nu mă mai supere, să devină pozitivă, poate chiar un aliat de nădejde? Ce ar trebui să schimb în mine pentru a-ți crește sau scădea influența? De ce ai nevoie? Care este lecția pe care vrei să mi-o dai?".

Acordă-ți între zece minute și o jumătate de oră pentru a scrie epistola. După ce ai terminat de scris suficient pentru a primi un răspuns de la arhetipul tău, gândește-te câteva minute la lucrurile pe care le-ai scris. Fă o pauză, fă puțină mișcare, bea o ceașcă de ceai sau puțină apă, schimbă-ți scaunul. Pentru că acum trebuie să intri în mintea și în spiritul arhetipului și să răspunzi întrebărilor. Lasă-ți arhetipul să răspundă întrebărilor pe care le consideră importante.

Primul arhetip pe care aș vrea ca tu să îl intervievezi sau să îi scrii este Copilul, căci pentru foarte mulți el este cel mai ușor de abordat. Poți încerca (dar numai cu acest arhetip) să scrii întrebările cu o mâna dominantă și răspunsurile cu cealaltă. Spre exemplu, dacă ești

dreptaci, lasă Copilul să îți scrie răspunsurile cu mâna stângă; dacă ești stângaci, lasă-l să răspundă cu mâna dreaptă. Această tehnică te va ajuta să îți accesezi mai ușor intuiția și mintea inconștientă, pentru că te vei concentra la mișcările mâinii. Da, îți va lua mai mult timp, tot așa cum ți-a luat mult timp să înveți să scrii și să îți așterni gândurile pe hârtie. Dar te vei conecta fizic și emoțional cu Copilul din tine. Și vei obține răspunsuri scurte și la obiect, Copilul nu va dori să piardă multă vreme scriind.

Odată ce primești răspunsurile la scrisoare, vreau să faci o altă pauză, să îți miști puțin corpul, să găsești un alt scaun, să recitești și să asculți vocile. Ce poți face pentru a împlini nevoile arhetipului (deci și pe ale tale), pentru a lucra cu energia sa? Spre exemplu, ce schimbări poți face imediat în viața ta, ca urmare a ceea ce ai aflat din dialogul vostru? Ai vreun motiv ca să *nu* cooperezi cu sugestiile făcute de arhetipului Copilului?

Războinic la cerere

Atunci când îți analizezi arhetipurile, încearcă să îți aduci aminte momentele când te-ai ridicat la înălțimea momentului sau ai acționat contrar „firii" tale, devenind de nerecunoscut. Spre exemplu, Rita este o persoană tăcută și rezervată. Dar când băiatul ei a fost bătut în curtea școlii de trei colegi, ea s-a strecurat în pielea Războinicului, s-a dus la școală și a „explodat" în fața directorilor și a altor administratori. Rita a declarat că dacă acest lucru se mai întâmplă vreodată, va purta cu ei o bătălie (vorbele Războinicului din ea) juridică, târând la tribunal autoritățile școlare care nu au fost în stare să-i protejeze băiatul. Administratorii școlii au fost convinși de seriozitatea amenințării și au luat măsurile necesare.

Odată ce Rita a simțit că a ajuns din nou într-un teritoriu sigur, a redus intensitatea conexiunii energetice cu arhetipul Războinicului. Mi-a spus că, odată ce incidentul s-a terminat, aproape s-a prăbușit epuizată. O cauză a acestei epuizări a fost întreruperea bruscă a legăturii inconștiente cu sursa care i-a furnizat energia prin intermediul arhetipului Războinicului.

Mulți oameni relatează că simt o schimbare dramatică în câmpul energetic atunci când un arhetip își face brusc intrarea în prim-planul vieții. Acest fenomen a fost foarte bine surprins de Rita, care și-a adus

aminte apoi de toate circumstanțele în care Războinicul și-a făcut apariția în viața sa; ea a concluzionat că acesta face parte din galeria sa de 12 arhetipuri.

Unul dintre cele mai puternice instrumente pentru a stabili ce arhetip este implicat îl reprezintă îndemnul „Descrie în detaliu ce a rămas neterminat în relația mea cu cineva". Mulți dau răspunsuri scurte sau afirmă că nu au nimic de încheiat, cu nimeni. De obicei, un astfel de răspuns indică un număr impresionant de conflicte nerezolvate sau un sentiment de vină atât de mare, încât individul nu își poate accesa cu ușurință amintirile. Permite întrebării să îți aducă treptat în memorie fragmente din trecut, fie că sunt chestiuni aparent insignifiante, precum o conversație cu un necunoscut, fie că sunt traume majore, precum o agresiune sexuală. Este posibil să nu îți poți accesa imediat aceste amintiri, deoarece cei mai mulți dintre noi nu suntem obișnuiți să colindăm apele tulburi ale trecutului nostru.

Lista de întrebări este lungă, dar și psihicul tău este vast. El nu se odihnește niciodată, dar nu trebuie să te pripești să faci tot felul de asocieri cu inconștientul și să tragi concluzia că ai descoperit tot ce trebuie să conștientizezi. Poate că va fi necesar să treci de mai multe ori prin această listă, pentru fiecare arhetip în parte. De fiecare dată când iei un interviu unui arhetip, ți se trezesc alte amintiri, faci alte asocieri. Strângi fragmente din trecutul tău tot așa cum un arheolog adună bucăți de ceramică străveche. Aceste fragmente se vor organiza singure mai târziu, deoarece ele „știu" unde le este locul.

Rebelul și-a făcut de mai multe ori apariția în viața mea și uneori l-am simțit în alchimia relațiilor cu alții. Rebelul face parte din Contractul meu, este calea pe care l-am cunoscut pe Dumnezeu. M-am revoltat față de educația religioasă primită, deși această revoltă s-a manifestat cu ajutorul „maeștrilor", prin studiile mele teologice. Rebelul s-a reflectat în scrierile, în învățăturile și în cercetările mele.

Arhetipul Rebelului mi-a adus cele mai mari provocări personale, academice și spirituale. Îl simt uneori cum își face apariția în psihicul meu, câteodată în circumstanțe pozitive, alteori negative. Dar de fiecare dată când îi simt energia, știu că se va întâmpla ceva important. Acest arhetip a fost motivul pentru care nu mi-a fost niciodată greu să înfrunt convențiile sociale, iar aceste situații au reprezentat o investiție înțeleaptă de timp și energie.

Sunt conștientă că, uneori, natura mea rebelă mă împinge la extrem și mă poate face să uit lucrurile esențiale. Dar Rebelul sunt eu, iar acest lucru mă face să apreciez prezența lui în alții. Nu demult, într-o noapte de vară, m-am întâlnit cu un grup de Rebeli de 15 ani în parcarea magazinului „White Hen Pantry", aproape de locuința mea din Chicago. Băieții, dorind să pară duri, aveau corpurile acoperite de tatuaje și ciuruite de piercinguri. Era ușor să îți dai seama cine era liderul, căci avea trupul mai ornat decât toți ceilalți. Era și un Lord Războinic, căci atunci când m-am adresat lor, toți ochii s-au întors către el. I-am rugat pe acești tineri Rebeli să-mi explice de ce și-au găurit corpul cu piercinguri.

Ca și James Dean în clasicul *„Rebel fără cauză"*, liderul grupului mi-a răspuns sarcastic, cu o doză bine cântărită de lipsă de respect, că și-au făcut piercingurile „că așa a vrut rățușca mea galbenă de baie". Răspunsul lui disprețuitor a fost un test, să vadă dacă îi respectam. Am dat din cap aprobator și le-am captat atenția. I-am întrebat dacă știau că piercingurile reprezintă o practică întâlnită la multe civilizații. le-am spus că ritualurile de perforare a trupului reprezentau un mod de onorare a puterii interioare și un ritual de trecere a băiatului în lumea adultă, un semn că era capabil să își aducă contribuția la prosperitatea tribului. Le-am explicat că ritualurile erau legate de puterea ce vine din înțelegerea spiritualității.

— Nu credem în religie, mi-a spus șeful lor.

— Nu am spus religie, am replicat. Am spus spiritualitate – călătoria către puterea propriului spirit.

Brusc, atitudinea lui defensivă s-a topit ca prin farmec.

— Nu știm nimic despre spiritualitate. Ne puteți învăța? a întrebat el.

Am fost uimită de răspunsul lui și de vulnerabilitatea emoțională de care a dat dovadă și le-am spus că trebuie mai întâi să ceară permisiunea părinților. Dacă părinții erau de acord, puteam începe. Din păcate, nu m-am mai întâlnit niciodată cu ei, a fost o ocazia care nu s-a mai întors, dar sper că acei Rebeli au căutat singuri mai multe informații despre trecerea lor ritualică, arhetipală către vârsta adultă. Îmi aduc aminte de ei și de impactul profund pe care l-au avut în sufletul meu, precum și de faptul că atunci Rebelul din mine s-a retras și a făcut loc Învățătorului.

Cum să pui Întrebările

Dacă dorești, ești liber să răspunzi la întrebări repede și fără să stai prea mult pe gânduri. Dar poți decide să acorzi mai mult timp acestui proces de autoexaminare și să te lupți cu îngerii și arhetipurile tale. Fiecare amintire, fiecare asociere pe care o faci în procesul autoexaminării este importantă, chiar dacă uneori semnificația nu ți se va releva pe loc. Ține un jurnal. Adu-ți aminte că strângi fragmente din propriul suflet și construiești o hologramă a Contractului tău Sacru.

Vei fi bucuros să afli că deja ești mult mai fluent în „limba arhetipurilor" decât ți-ai imaginat vreodată. O femeie mi-a spus odată: „Sunt o fraieră. Mama a făcut-o tot timpul pe martira cu mine. Știi la ce am renunțat pentru tine?, mă întreba". Alta mi-a povestit: „Nu mă consider un Erou, dar alții așa cred despre mine. Eu mă gândesc la mine mai mult ca la un Salvator". Toată viața ta ai fost în contact cu imagistica arhetipală și probabil că recunoști cu ușurință modelele arhetipale în alții. Iar modelele pe care le recunoști cel mai repede în alții sunt probabil aceleași modele care au un cuvânt important de spus în viața ta.

Începe prin a pune întrebări celor opt arhetipuri principale pe care le-ai ales (sau despre ele). După ce le-ai eliminat pe unele dintre ele pe baza răspunsurilor, treci la interviurile celor trei arhetipuri secundare, până când rămâi cu opt cu care te simți confortabil. O să fii surprins, dar unele dintre arhetipurile de care nu ești sigur se pot dovedi printre cele mai relevante.

Întrebările sunt aranjate în grupuri. Răspunde la ele notându-ți orice experiență sau relație care este conectată cu ele. Include și amintirile frumoase, dar și pe cele dureroase. Permite procesului întrebare-răspuns să te răscolească. Permite energiei acestui proces să îți însuflețească psihicul. Nu poți pune întrebări incisive fără ca psihicul tău să nu răspundă într-un fel. Fii cât se poate de concret în răspunsuri. Notează orice detalii care îți vin în minte. Deoarece toată lumea are un arhetip Copil, îl poți intervieva pe acesta prima dată, pentru a vedea care din aspectele lui apare: Copilul Divin, Orfan, Abandonat, Etern, Magic sau Dependent. Trebuie să îți intervievezi și Victima, Prostituata și Sabotorul. Chiar dacă nu este nevoie să stabilești apartenența lor la familia de 12 arhetipuri, răspunsurile lor referitoare la felul în care se manifestă în viața ta îți pot aduce revelații. Și este mai ușor să începi cu ele, deoarece ai siguranța că toate patru fac parte din însoțitorii tăi constanți.

Întrebări istorice

- De ce am ales acest arhetip? / De ce te-am ales pe tine?
- Înainte de a citi această carte, ai știut că ai acest model arhetipal? / Unde ne-am mai întâlnit?
- Ai întâlnit în tine umbra acestui arhetip? / Cum mă influențează umbra ta?
- Fă o listă cu aspectele care nu îți plac la el. / Ce nu-mi place la tine?
- Cu ce oportunități asociezi acest arhetip? / Ce oportunități din viața mea sunt conectate cu energia ta?

Întrebări personale

- Fă o listă cu toți oamenii care au o legătură cu acest arhetip și felul în care te-au ajutat sau te ajută. Notează felul în care i-ai ajutat și tu pe ei. / Cu ce om din viața mea ești cel mai conectat? Cu ce a contribuit această conexiune la dezvoltarea mea spirituală?
- În ce fel acest arhetip servește Contractului pe care îl am cu alți oameni? / Cum mă ajuți să-mi împlinesc Contractul?
- Dintre cei cu care ai jocuri de putere, este cineva legat de acest arhetip? / Ce persoană din viața mea este asociată cu tine?
- Care este rolul acestui arhetip în lucrurile neterminate din viața ta, cu oameni pe care nu i-ai uitat, cu întâmplări din trecut care te macină în continuare? / Cu care din oamenii din trecutul meu cu care nu mi-am încheiat socotelile ești conectat? În ce fel influența ta mă poate ajuta să închei socotelile cu trecutul?

Fă o listă cu toate miturile, poveștile, legendele sau poveștile spirituale pe care le asociezi cu arhetipul respectiv. Identifică apoi toate punctele comune pe care acestea le au cu viața ta, precum sentimentul de a fi Cenușăreasa sau Peter Pan. Apoi întreabă-l următoarele (sau întreabă-te pe tine):

Energia și Întrebările intuitive:

- Ești conștient când te afli în câmpul energetic al acestui arhetip? / Cum știu când energia ta îmi influențează gândurile și faptele? (Fii atent la ceea ce simți când se creează conexiunea.)
- Ți-ai dat seama în ce vise acest arhetip a fost prezent? / Cum se strecoară energia ta în starea de vis?

- Cum devii mai puternic când percepi conștient energia arhetipului? / În ce fel influența ta mă face mai puternic?
- Simți că acest arhetip îți reduce puterea? / Ai o influență negativă asupra respectului meu de sine, asupra atitudinilor sau comportamentului meu?
- Care este înțelepciunea pe care acest arhetip ți-o transmite? / Ce am învățat de la tine?
- Îți amintești vreo întâmplare din viața ta (de preferință, cel puțin trei) în care acest arhetip te-a îndrumat intuitiv și ce rol a avut în Contract? / Când și unde ai comunicat cel mai direct în viața mea? (Fii atent la ceea ce simți.)
- Ce temeri sau dificultăți asociezi cu acest arhetip? Notează cel puțin cinci. / De ce lucruri mă faci să mă tem?
- Ce calități sau puncte forte asociezi cu acest arhetip? Notează cel puțin cinci. / Pe care din calitățile și abilitățile mele le accentuezi?
- Te-ai imaginat vreodată în rolurile arhetipului ales, precum Războinic, Rege, Sclav, Femeia Fatală, Prințesa?

Aplică amintirilor tale senzațiile și intuițiile pe care le-ai avut răspunzând acestor întrebări. Apoi ia pe rând fiecare amintire a unei persoane sau a unui eveniment, una câte una, și plaseaz-o în cadrul Contractului pe care l-ai făcut pentru a-ți mări puterea spirituală.

Întrebări spirituale

- Cum ți-a influențat și îți influențează spiritualitatea acest arhetip? / Care este contribuția ta principală la dezvoltarea mea spirituală?
- Ce ai aflat despre tine de la acest arhetip (include și lucrurile pozitive, dar și umbra)? / Care sunt cele mai importante lecții pe care mi le-ai dat?
- Cum îți poți schimba viața în prezent cu ajutorul acestui arhetip? / Ce sfaturi îmi poți da acum, în momentul prezent?
- Descrie (chiar și pe scurt) rolul arhetipului în Contractul tău. / Cum mă ajuți să-mi împlinesc înțelegerile Contractului?
- Există în viața ta tipare care s-ar schimba din cauza descoperirilor pe care le-ai făcut în privința legăturilor pe care le ai cu acest arhetip, precum salvarea unei relații, sau ca urmare a faptului că acum înțelegi că trecutul tău este parte a Contractului? /

Care este schimbarea imediată pe care aș putea să o fac pentru a căpăta mai multă putere?

- Poți face aceste alegeri? Și dacă da, când? Dacă nu, de ce? / Cum mă poți împiedica să mă schimb?
- Care sunt dificultățile de viață de care te temi cel mai mult? / Ce anume mă sperie la influența ta asupra mea?
- Nu te sfii să notezi orice lucru pe care îl simți.

Va trebui să aplici acest demers intern cu fiecare dintre modelele arhetipale. Vei descoperi că acest demers trebuie repetat de mai multe ori, căci lucrul cu un arhetip va trezi noi amintiri, va crea noi conexiuni, obligându-te să te întorci la arhetipul anterior, pe care l-ai „intervievat" deja, pentru a lega toate fragmentele. Cu cât mergi mai departe, cu atât mai interesant devine acest proces.

Când treci în revistă întrebările și răspunsurile date, elimină arhetipurile selectate până când ajungi la o serie de opt de care ești sigur.

Atunci când îți notezi această listă de arhetipuri proprii în jurnal, nu te limita doar să le scrii numele. Descrie într-o propoziție sau două motivele pentru care le-ai ales. Vei găsi o mulțime de motive care să îți confirme selecția, o întreagă serie de oameni și de evenimente. Dar trebuie să scrii succint motivele principale. Acest lucru te va ajuta când vei începe să lucrezi cu arhetipurile pentru a-ți interpreta Contractul sau când vei căuta îndrumare în tot felul de situații.

Alegerile unui cursant

Povestea lui Brian reprezintă un mod de a selecta arhetipurile. Sper că îți va ilustra felul în care se face procesul de selecție.

Brian a simțit o conexiune imediată cu Autorul, Pustnicul, Eruditul și Scribul, printre altele. Autorul a fost pentru el o alegere firească, având în vedere trecutul academic și ocupația de scriitor. Primul lucru pe care îl remarci la Brian atunci când îl întâlnești este că se bazează foarte mult pe planul mental.

Brian a simțit o legătură puternică cu arhetipul Pustnicului, recunoscând că bunăstarea sa emoțională și creativitatea depind de posibilitatea de a petrece timp singur. O mare parte a vieții sale materiale a fost organizată de necesitățile Pustnicului. Ceea ce a făcut ca Pustnicul să fie un model cu care relaționează intim este faptul că acesta reprezintă o prezență constantă, nu una care se manifestă din

când în când. Este bine să ții minte atunci când îți alegi arhetipurile că acestea trebuie să reprezinte caracteristici constante, care se manifestă continuu pe mai multe planuri ale existenței tale.

Și Eruditul i se potrivea bine lui Brian, căci în calitate de autor de lucrări nonficționale trebuia să petreacă mult timp făcând singur cercetări asidue, lucru care îi făcea mare plăcere. În cele din urmă, Brian a hotărât că Scribul reprezintă un arhetip mai puțin important pentru el decât Autorul sau Eruditul, deoarece scribii nu creau cărți, ci doar copiau manuscrise. După ce s-a gândit o vreme, a eliminat Scribul din listă. Trebuie să fii la fel de atent cu alegerile tale, deoarece foarte multe arhetipuri par la prima vedere intim legate de tine. Dar, după o cercetare atentă, vei fi în stare să faci diferențieri subtile, care îți vor schimba total tabloul arhetipal.

În grupul inițial, Brian adăugase și Judecătorul, din două motive. Ca și tatăl său, el avea tendința de a fi foarte critic; uneori acest lucru se manifesta prin critici constante adresate celor din jurul său, uneori pentru motive minore. Dar aspectele pozitive ale Judecătorului l-au ajutat pe Brian în profesia sa. La începutul carierei a fost critic, lucru ce i-a permis să-și rotunjească veniturile cu editoriale ocazionale. Alegerea Judecătorului este interesantă, deoarece semnifică faptul că Brian și-a recunoscut aspectele întunecate. A putut admite față de el însuși că este excesiv de sever, iar acest lucru a contribuit masiv la problemele cu care s-a confruntat în viața personală și spirituală.

Brian și-a mai ales printre arhetipurile principale Călugărul și Hedonistul, deși la prima vedere aceste alegeri păreau stranii. Și-a petrecut mult timp explorând diferite practici spirituale și iubea mâncarea și vinul bun. A fost și el mirat de această aparentă contradicție, dar apoi și-a adus aminte că, în Evul Mediu, călugării au fost aceia care au plantat cea mai mare parte din viile Europei; legătura pare paradoxală, dar are precedente în istorie. Călugărul reprezintă un stil de viață spiritual, caracterizat de disciplină și reflecție de sine, caracteristici esențiale pentru Brian. Cunoașterea spirituală și instrumentele de creștere interioară sunt lucruri de care Călugărul și Pustnicul au nevoie pentru echilibru. Iar acest echilibru face ca Autorul să își poată desfășura activitatea. Toate aceste arhetipuri formează o echipă bine sudată.

Brian a mai recunoscut în sine însuși Învățătorul, nu doar fiindcă ocazional predă cursuri de compoziție literară, ci și fiindcă munca sa

constă în a-și educa cititorii. Dintr-o altă perspectivă, putem spune că el primește cu bucurie în viața sa alți învățători. Vechea expresie „învață în timp ce câștigi" nu a părut niciodată mai potrivită.

Cea mai interesantă alegere făcută de Brian este cel de-al 12-lea arhetip, Rebelul. Din cauza relației problematice pe care a avut-o cu tatăl său, un om foarte sever, Brian și-a dezvoltat tendința de a lupta împotriva autorității, nu doar în arena politică (unde a activat în mișcările pacifiste și cele de susținere a drepturilor civile, în anii 1960), ci și în munca sa. Trăsăturile Rebelului îi susțineau și îi sprijineau Autorul și Călugărul, deoarece el căuta să provoace gândirea convențională și să găsească noi revelații și interpretări spirituale pentru alții. În anii tinereții, Rebelul s-a manifestat prin aspecte defensive și mânioase, făcându-l să experimenteze droguri și un stil de viață alternativ. Dar odată ce și-a liniștit furia, Rebelul a devenit un sprijin, ajutându-i psihicul să vadă viața așa cum este și să contribuie la ea, nu să distrugă lucrurile deja existente.

După ce și-a selectat cele opt arhetipuri individuale, Brian a început să înțeleagă că unul dintre obiectivele principale ale Contractului său consta în a-i ajuta pe alții cu propria lor scriitură, pe multiple nivele interconectate. Ani de-a rândul, crezuse că menirea lui era de a fi scriitor și de a crea opere importante. Dar, cu timpul, a ajuns să înțeleagă că a avut roluri importante de editor, colaborator, profesor, că i-a ajutat pe alții să își găsească agenți sau editori pentru scrierile lor – toate aceste lucruri sunt legate de evoluția conștiinței spirituale. Această ultimă constatare presupune un grad de modestie și smerenie. Scriitorii, ca mulți alți artiști, au nevoie de o doză sănătoasă de egoism pentru a supraviețui într-o piață competitivă și adeseori neprietenoasă. Trebuie să crezi în munca ta, chiar atunci când aceasta este respinsă sau criticată. Dar Brian a trebuit să renunțe la vise ca proiectele sale să îi aducă faimă într-un mod linear. Odată ce a realizat acest lucru, și-a dat seama și că bogăția și diversitatea vocației sale nu înseamnă că a eșuat în a deveni un „mare autor", ci face parte dintr-un Contract mult mai important și mai vast, chiar dacă mai puțin spectaculos.

Brian a realizat cu surprindere că marii artiști religioși ai Evului Mediu au lucrat într-o anonimitate aproape totală, producând minunate opere artistice, literare și muzicale. În acele vremuri, faima personală era mai puțin importantă decât contribuția adusă

cunoașterii, înțelepciunii și puterii spirituale. În lumea zilelor noastre, o astfel de atitudine poate părea bizară, contraproductivă chiar, dar Brian a descoperit că această concepție i se potrivea ca o mănușă, atât lui, cât și arhetipurilor sale.

Dacă nu ai o conexiune primară cu un arhetip nu înseamnă că nu te poți bucura de lumea specifică acestuia. Nu trebuie să ai în grupul tău Artistul sau Muzicianul pentru a te bucura de artă și de muzică. Dacă vei încerca să te forțezi să rezonezi cu un arhetip care nu face parte din grupul tău de 12, te poți trezi cu traume psihologice și emoționale, pentru că, la un nivel profund, vei respinge arhetipul; nu trebuie să încerci să fii ceea ce nu ești. Doi dintre colegii mei de la universitate au urmat cursuri muzicale. Unul dintre ei era un Muzician nativ, celălalt era doar student la muzică. În timpul concertului de la finalul studiilor, Muzicianul a închis ochii și a început să cânte; am putut simți cu toții spiritul muzicii revărsându-se prin el. Celălalt a cântat cu ochii deschiși, perfect conștient de fiecare notă. Și, deși interpretarea sa a fost corectă din punct de vedere tehnic, i-a lipsit încrederea care l-a animat pe Muzician. Atunci când acționezi în afara câmpului de forță al celor 12 modele arhetipale proprii, nu vei avea la dispoziție acea forță magnetică care face ca lucrurile să se așeze de la sine în făgașul lor.

Același dezechilibru se produce și când încerci să inițiezi înțelegeri cu oameni sau să reușești într-o anumită ocupație fără să ai sprijinul arhetipal necesar. Atunci când ascult oamenii vorbind despre dificultățile pe care le au în plan profesional, îmi dau seama că mulți dintre ei urmează un drum care nu este al lor. Cu toată seminariile la care participă, cu toată educația, ei nu reușesc să obțină succesul pe care și-l doresc. Ori ai instincte de investitor, ori nu: în piața de valori mobiliare, instinctul potrivit aparține în general celor care au un arhetip asociat cu riscul financiar, precum Jucătorul sau Midas. Cele două arhetipuri nu garantează succesul financiar, dar oferă mai multe oportunități.

Dar de unde știi că poate nu te străduiești suficient să îți perfecționezi abilitățile sau să îți împlinești Contractul? Poate că încă nu a sosit vremea să culegi roadele străduințelor, deși alegerile tale au fost corecte. Poate că doar lucrezi cu un aspect nepotrivit al Muzicianului, spre exemplu. Poate că ar trebui să lucrezi în producția

muzicală sau să fii agentul unui muzician. De unde știi că nu renunți când nu trebuie, când poate ai mai avea doar un pic de așteptat?

Este un răspuns ușor, este un răspuns greu. Claritatea sinelui este legată de respectul de sine, de cunoașterea de sine. Când îți percepi sinele cu claritate, simți că ești pe drumul cel bun chiar și atunci când bați la uși care vor rămâne închise. Atunci când te cunoști pe tine, știi exact când nu ești sincer cu tine însuți. Intuiția este singura îndrumare de care ai nevoie. Intuiția te va ajuta să-ți găsești arhetipurile și calea în viață.

Atunci când decizi ce arhetipuri alcătuiesc grupul tău de 12, încrede-te în intuiția ta mai mult decât în orice altceva. Va trebui să te folosești de puterea de discriminare, desigur, cântărind factorii care decid includerea sau excluderea unui arhetip. Dar esențial este să îți asculți vocea interioară. Când argumentele cântăresc la fel de greu din punct de vedere logic, factorul decisiv în alegerea unui arhetip trebuie să fie intuiția ta.

CAPITOLUL AL 6-LEA
Chakrele: Coloana ta Vertebrală Spirituală

Aldoux Huxley a spus odată că: „Dacă nu ești tu însuți înțelept sau sfânt, cel mai bun lucru pe care poți să îl faci când vine vorba de metafizică este să-i studiezi pe cei care au fost, căci aceștia și-au modificat modul uman de a vedea lucrurile, fiind capabili de o înțelepciune peste cea umană"[1]. Acesta este motivul pentru care studiem învățăturile marilor mistici ai umanității și viețile fondatorilor marilor religii. Maeștrii și misticii s-au conectat la izvorul subteran de cunoaștere spirituală care se află la baza tuturor marilor tradiții, unindu-le în pofida diferențelor superficiale. Prin intermediul acestor ghizi spirituali avem acces la înțelepciunea colectivă care hrănește spiritul uman, strecurându-se în psihicul, sufletul și biologia noastră. În sens simbolic, învățăturile misticilor, bazate pe experiențele lor nemediate cu Divinul, formează o adevărată coloană vertebrală spirituală care radiază în toate aspectele vieții noastre.

Dar mai există și o altă coloană vertebrală spirituală, legată de înțelepciunea maeștrilor și de cele cinci stadii ale Contractului Sacru. Sistemul de centri energetici cunoscuți sub numele de chakre definește și sprijină viața spirituală, în același mod în care șira spinării (de-a lungul cărora acești centri sunt dispuși) ne sprijină trupul fizic. Precum stadiile Contractului, și acestea urmează o progresie care ne reflectă dezvoltarea spirituală din copilărie până la maturitate. Chakrele sunt conectate direct la funcțiile de zi cu zi ale corpurilor și minților noastre, în sens propriu. Este esențial pentru înțelegerea completă a Contractului nostru Sacru să înțelegem cum funcționează ele și felul în care ne ajută să trăim.

[1] Aldous Huxley, *The Perennial Philosophy „Filosofia perenă"* (New York: Harper & Row,1944).

Anatomia noastră energetică

Când am început să fac citiri intuitive, am constatat că datele pe care le primeam nu veneau într-o anumită ordine. Puteam simți un anumit tipar emoțional și problemele fizice pe care acesta le generase, dar informația energetică nu era organizată. De-a lungul timpului, acestea au devenit mai structurate și au început să se desfășoare progresiv: mai întâi simțeam o emoție sau o traumă, apoi simțeam boala fizică. La un moment dat ordinea s-a schimbat, am început să văd prima dată problemele și conținuturile fizice, apoi emoțiile și problemele psihologice și la urmă să am intuiții cu privire la chestiunile spirituale. Până când nu am scris în 1988 *„Generarea Sănătății"*, nu mi-am dat seama că aceste straturi informaționale urmau alinierea naturală a chakrelor. Acești șapte centri sunt ca o măduvă a spinării prin care forța vieții, *prana*, curge în trupurile noastre fizice. Fiecare dintre ele reprezintă o configurare diferită a problemelor fizice, emoționale și psihologice. Religiile orientale au stabilit înțelesurile spirituale ale fiecărei chakre într-un mod care concordă deplin cu propriile mele descoperiri. Pentru mine, chakrele sunt sistemul nostru anatomic energetic.

În sanscrită, limba vechilor indieni, care au identificat pentru prima dată centrii energetici, cuvântul „chakra" semnifică „roată" sau „cerc". În mod tradițional, chakrele sunt ilustrate sub forma florilor de lotus, fiecare având un număr diferit de petale și o energie diferită care corespunde unei anumite zeități, fiecare dintre ele având o culoare diferită, o silabă sacră și un animal simbolic. Vechii vizionari și yoghini au trăit energia chakrelor ca o curgere circulară constantă. Funcția lor se aseamănă cu hard-discurile moderne – un disc puternic, în mișcare continuă, care furnizează un mare număr de informații care servesc la funcționarea celorlalte programe din calculator. Chakrele concentrează și transformă enorma energie psihofizică care este depozitată în diferite zone din corp în energie spirituală, care este apoi distribuită în întreg sistemul.

Potrivit tradițiilor spirituale orientale, chakrele urcă în linie, începând cu chakra-rădăcină, de la baza spinării, până la cea de-a șaptea chakră, aflată la mică distanță deasupra creștetului capului. Între ele se află celelalte cinci chakre, care corespund organelor genitale și intestinului gros; buricului și plexului solar; inimii; gâtului;

glandei pineale (cel de-al treilea ochi). Vezi figura 1. Deși fiecare dintre ele corespunde unor părți diferite din corp, ele nu sunt materiale, ci rezidă în straturile de energie subtilă care înconjoară trupul, acolo unde energiile fizice și psihice se amestecă. Aceste straturi invizibile, dar foarte puternice de energie psihică mai poartă numele de corp mintal, emoțional, eteric sau astral și se întind mult mai departe de dimensiunile fizice ale corpului nostru.

La început, am simțit doar cei șapte centri energetici ai chakrelor. După ce am început lucrul cu arhetipurile, am simțit încă un centru energetic, pe care eu îl consider cea de-a opta chakră, care concentrează energiile arhetipale. Și dacă cele șapte chakre au o natură individuală, transmițând informații care se reflectă apoi la nivel psihic, emoțional, psihologic și spiritual, cea de-a opta chakră este transpersonală. Ea menține legătura dintre energia infinită a energiilor arhetipale și corpurile și sufletele individuale.

Pentru a înțelege activitatea acestei chakre, imaginează-ți un semn al infinitului tridimensional, care îți cuprinde trupul și straturile energetice, extinzându-se în Univers. Dacă cele șapte chakre sunt legate direct de anatomia fizică, cea de-a opta este precum o bandă a lui Möbius care leagă inconștientul personal de inconștientul colectiv, făcând legătura între dimensiunile simbolice și cele literale, între viața ta personală și universul impersonal. Această bandă a lui Möbius reprezintă un curent continuu al inteligenței cosmice care intră în contact cu psihicul tău.

Cea de a opta chakră este locul unde rezidă Contractul tău Sacru, deoarece conține dimensiunile arhetipale. Ea este localizată la aproximativ o lungime de braț deasupra creștetului capului. În meditația ezoterică a Luminii Aurii, practicanții taoiști vizualizează un „corp energetic" care are forma corpului lor, dar este alcătuit din cristale luminoase, deasupra capului, la o lungime de braț. Creștetul corpului tău energetic corespunde localizării celei de-a opta chakre.

Cea de-a opta chakră mai conține, în afară de dimensiunea arhetipală, tipare de experiență și cunoaștere sufletească, inerente conștiinței umane. Planul arhetipal la care ne conectează cea de-a opta chakră este asemenea unui câmp magnetic care organizează viața pe această Planetă, dar și în psihicul nostru. Acest plan mai este numit „Mama Natură" sau „Gaia" și se regăsește în ordinea naturală a lucrurilor sau în legile fizice.

FIGURA 1: CHAKRELE

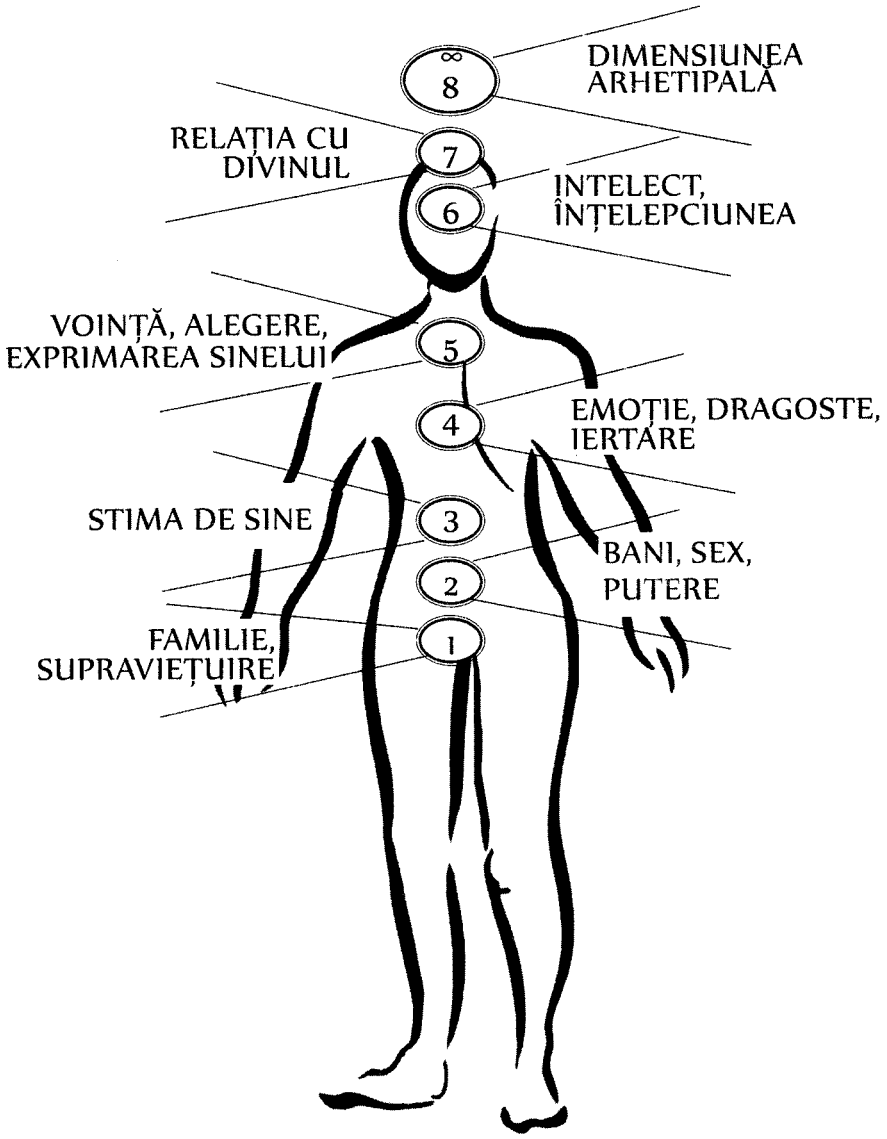

O serie întreagă de gânditori, începând cu teologi precum Thomas d'Aquino și Augustin până la scriitori contemporani precum Matthew Fox, susțin că în noi acționează legi naturale ale spiritului și că nu

este nevoie să ni le predea cineva. Ne naștem cunoscând adevărurile arhetipale, spre exemplu că este greșit să ucizi, să furi sau să minți. Ne naștem cu simțul teritorialității și știm că este împotriva legilor naturii ca o mamă să-i facă rău copilului ei. La naștere avem întipărite în noi legi precum legea cauză-efect, legea consecințelor alegerilor noastre sau legea atracției magnetice. Aceste legi sunt reprezentate în fizică, în legile karmei și fac parte din înțelepciunea divină colectivă care este implantată în cea de-a opta chakră. Trebuie să ne trezim la aceste adevăruri care sunt deja în noi, uneori cu ajutorul unui părinte, al unui mentor sau al unui ghid spiritual; dar fie că suntem conștienți de ele, fie că nu, ne aflăm mereu sub imperiul lor.

După ce am simțit prezența celei de-a opta chakre, structura și natura lucrurilor pe care le vedeam la clienții mei s-a schimbat iarăși. Am început să percep în primă instanță modelele arhetipale și le-am urmat curenții subtili în câmpul energetic personal și am putut observa cum agită spiritul, cum se strecoară în mintea conștientă, în corpul emoțional, pentru ca în final să se manifeste fizic în viața acelei persoane.

Arhetipul Copilului, cu tiparul său de vulnerabilitate pe care îl cunoaștem cu toții, capătă nuanțe personale în fiecare psihic individual. Acest lucru a fost valabil și pentru Jessie, o tânără femeie pe care am cunoscut-o la un seminar. Copilul ei se manifesta printr-o frică adâncă de a locui singură, deși ea nu era conștientă de asta. Crescuse într-o casă confortabilă dintr-o zonă sigură, unde nu fusese niciodată amenințată sau rănită, prin urmare, întreaga sa viață fusese înconjurată de o atmosferă de siguranță și securitate.

Copilul interior al Jessicăi avea o autoritate enormă asupra bunăstării ei emoționale și psihologice. Odată ce ea a înțeles că acest arhetip se află în noi toți, a putut să înțeleagă felul cum acesta acționa în ea: noaptea, când era singură, era copleșită de frica de a nu fi răpită. Ținea luminile aprinse toată noaptea și își instalase un sistem de alarmă sofisticat. De îndată cum se băga în pat, se simțea exact ca atunci când fusese copil în așteptarea părinților. „Chiar dacă aveam un baby-sitter, mă simțeam în siguranță numai după ce se întorceau acasă, acolo unde le era locul."

Jessie a descoperit cu ușurință că fricile și comportamentul său erau legate de aspecte ale arhetipului Copilului Abandonat. Una dintre caracteristicile lui este senzația că nevoile tale emoționale nu

contează pentru nimeni și că nu te vei putea niciodată descurca singur în lume. Arhetipul universal al Copilului Abandonat era legat direct de multe aspecte din viața Jessicăi. A fost pentru ea începutul unei călătorii de cunoaștere a sinelui, în care a reușit să se apropie de fricile sale prin intermediul Copilului Abandonat, ceea ce i-a permis să-și analizeze în mod detașat relația cu părinții. Au ajutat-o foarte mult să-și clarifice emoțiile întrebări ca: „Ce simbolizează aceste frici? Cum pot transforma fricile în puncte forte? Mai sunt și alte zone din viața mea aflate sub influența Copilului?".

Jessie și-a dat seama că nu s-a născut cu aceste temeri, ci le-a dezvoltat în adolescență. Pe măsură ce creștea, ele deveneau tot mai intense, deoarece se apropia perioada independenței și plecarea de acasă. Părinții au încurajat-o din copilărie să se gândească să se mute de acasă imediat cum termină liceul, deoarece considerau că este important ca ea să învețe să-și poarte singură de grijă. Ei și-au dorit ca Jessie să devină suficient de puternică încât să nu ia niciodată decizii sub imboldul fricii. Ei ar fi vrut ca ea să se căsătorească din dragoste, nu din dorința de a avea un protector.

Și deși Jessie înțelesese din punct de vedere intelectual că părinții săi își doriseră ca ea să se mute pentru a învăța să se descurce singură, nu pentru a scăpa de ea, continua să fie supărată pe ei. Pornind de la revelațiile avute, Jessie a început să lucreze cu cea de-a opta chakră, a continuat cu a șaptea, cu a șasea, și așa mai departe, până la prima. Și-a analizat teama de întuneric la nivelul fiecărei chakre, prin prisma caracteristicilor acesteia. Când a ajuns la cea de-a patra, chakra inimii, unde rezidă emoțiile, a constatat că era foarte supărată pe părinții săi. Dar, pe măsură ce înțelegea înțelepciunea părinților săi, i se stingea supărarea, iar odată cu ea, și frica. Acest lucru a făcut posibilă începerea unui proces de transformare. Copilul Abandonat a ieșit din umbră și s-a transformat într-o sursă de putere, aducându-i aminte că nu trebuie să se teamă de impredictibilitatea exteriorului și nici de vârsta maturității.

Și tu poți trece fiecare arhetip prin cele opt chakre pentru a descoperi indicii suplimentare despre Contractul Tău. Și dacă ajungi în puncte unde tu simți că trebuie lucrat mai mult, te îndemn să cauți ajutorul unui terapeut sau pe cel al unui mentor spiritual.

Sistemul chakrelor

Fiecare chakră conține informații esențiale pentru abilitatea ta de a descifra înțelesurile simbolice ale experiențelor tale de viață. În același timp, fiecare dintre ele este centrul unei puteri pe care trebuie să ajungi să o stăpânești, precum înțelepciunea (chakra a șasea) sau respectul de sine (chakra a treia). La nivelul personalității, aceste surse de putere iau forma unor abilități precum intelectul (chakra a șasea) sau autodisciplina și curajul (chakra a treia). Deficitele de energie ale chakrelor, cauzate de traumatisme, se reflectă în personalitate prin slăbiciuni; devin răni pe care trebuie să le vindeci.

În cărțile pe care le-am publicat anterior, am prezentat chakrele în ordine crescătoare, pornind de la prima și terminând cu ultima. În prima parte a acestui capitol, vom lucra cu chakrele invers, începând cu cea de-a opta. Și asta, pentru că ne vom concentra pe energiile arhetipale, care rezidă în cea de-a opta chakră. Le vom analiza pe fiecare prin intermediul semnificației spirituale (chakra a șaptea), a proiecțiilor în psihicul tău (chakra a șasea) pentru a vedea cum îți influențează alegerile (chakra a cincea) și cum îți activează răspunsul emoțional care pleacă din inimă (chakra a patra). Când acest curent al vieții intră în chakrele puterii, situate pe primele trei poziții, și care corespund respectului de sine, sexualității, puterii și supraviețuirii, el își găsește exprimare în realitatea ta fizică. La acest nivel, percepțiile tale nu se mai bazează pe intelect și rațiune, ci pe instinct; aici ești mai reactiv și mai puțin interesat de creșterea spirituală.

Inteligența nativă a chakrelor interacționează cu modelele arhetipale; observația atentă a acestei interacțiuni îți permite să îți adâncești înțelegerea Contractului tău, să descoperi noi moduri în care Divinul își revelează legăturile pe care le are cu tine. Poți înțelege cum datele energetice se leagă de aspectele fizice ale vieții tale. Energiile arhetipale îți hotărăsc tiparele de viață, ceea ce este un alt mod de a spune că biografia ta devine biologia ta.

Deși spuneam adesea că fiecare chakră „conține" anumite informații și că „regularizează" anumite activități, poate ar fi mai potrivit să spunem că chakrele rezonează energetic cu diferite aspecte ale vieții tale. Lucrurile care țin de „supraviețuirea" în lumea densă, materială, ca de exemplu casa sau mașina, rezonează cu realitatea densă. Aceste lucruri sunt importante pentru confortul tău fizic, dar nu sunt

esențiale pentru dezvoltarea sufletească. Ele rezonează cu prima chakră, care este ancora ta în realitatea fizică. Individualitatea ta se conturează cu fiecare din chakrele următoare, împreună cu amănunte ale vieții tale care îți reflectă propria cale spirituală și multele tale Înțelegeri. Fiecare chakră este o poartă către altă realitate energetică, către o altă percepție a călătoriei tale arhetipale.

În ordine descendentă, chakrele rezonează cu energii spirituale tot mai puțin rafinate. Spre exemplu, legăturile emoționale pe care le ai cu alții (care își găsesc rezonanța în cea de-a patra chakră) au un impact mult mai mare asupra dezvoltării tale spirituale decât modelul de mașină pe care îl conduci. Fiecare chakră reprezintă un grad de conștiență spirituală și putere personală pe care trebuie să ajungi să o stăpânești în mod conștient. Spre exemplu, ai nevoie de mult mai multă prezență de spirit și cugetare pentru a face cea mai bună alegere emoțională decât pentru a cumpăra o mașină. Din același motiv, pe măsură ce viața ta progresează cronologic, te confrunți cu probleme și zone de existență care se află sub imperiul chakrelor așezate în ordine crescătoare, cu toate că, în fiecare moment, toate cele opt acționează asupra ta. Către finalul capitolului vom face împreună un exercițiu care abordează chakrele convențional, începând cu prima. Dar acum să le examinăm în ordine descrescătoare.

Cea de-a opta chakră

Lecție: Integrarea sinelui;

Putere: Vederea simbolică;

Punctele forte: Detașare, a fi în prezent, încredere necondiționată, abilitatea de a recunoaște iluziile, acceptarea îndrumării intuitive;

Umbra: Fiecare arhetip are atât o manifestare pozitivă, cât și una a umbrei (Vezi *Apendicele* pentru manifestările umbrei-părții întunecate specifice fiecărui arhetip.).

Cea de-a opta chakră, „transpersonală", marchează tărâmul unde sufletul se întâlnește cu marele univers. Este punctul în care sufletul se manifestă în materie, în trupul energetic individual. Cei 12 companioni arhetipali (pe care am învățat să îi identificăm în capitolul al 5-lea) sunt „rezidenți" simbolici în această chakră. Ei îți ghidează Contractul Sacru. Legătura ta cu acești 12 este mult mai puternică decât cu celelalte arhetipuri care fac parte din inconștientul colectiv, deși uneori poți fi influențat și de aceștia, mai ales în perioade de mari neliniști sociale, războaie sau dezastre naturale. Poți rezona cu

multe modele arhetipale, chiar dacă acestea nu fac parte din familia ta arhetipală. Spre exemplu, eu nu am avut niciodată copii, iar Mama nu se regăsește în familia mea de 12 arhetipuri, dar pot empatiza cu ceea ce înseamnă să fii mamă. Însă arhetipul Pustnicului este atât de puternic în mine, încât trebuie mereu să dau curs imboldurilor sale, începând cu cea de-a șaptea chakră și terminând cu prima, unde a avut un cuvânt de spus până și în privința casei unde locuiesc. Când mi-am ales casa, am făcut-o pentru că îmi dădea senzația mai mult de „pustnicie" decât de locuință, deoarece simțeam nevoia să mă retrag din lume pentru a crea.

Atunci când ajungi să ai o viziune arhetipală, impersonală asupra vieții tale, ai la dispoziție mult mai multă putere în viața de zi cu zi. Când ești în stare să recunoști tiparele unui anumit arhetip, te poți concentra conștient pe emoțiile și pe tendințele care îți solicită atenția. Spre exemplu, a te identifica cu Copilul Rănit semnifică faptul că recunoști față de tine însuți că ai fost rănit. Îți poți examina apoi spiritul pentru pierderi de energie la nivelul primei chakre – rana a fost produsă de un membru al familiei? Daca da, îți poți întări prima chakră, te poți detașa de durere, poți găsi un sens, o lecție în acea rană, poți vedea cum te-a ajutat la împlinirea Contractului? Ca noi toți, trebuie să înveți iertarea, pentru ca rana să găsească drumul vindecării spirituale. A învăța cum să faci față pierderilor necesare face parte din Contractul fiecăruia dintre noi. Simțim durerea fizică, simțim durerea emoțională, dar scopul este de a înțelege motivele care au stat la baza respectivelor evenimente – sau creăm un sens, un înțeles. O rană fizică trebuie să se transforme într-o poartă spirituală prin care experiența brută să capete înțeles simbolic.

Odată ce înveți să recunoști impactul fizic al arhetipurilor în experiențele tale, vei putea să-ți înțelegi mult mai ușor răspunsurile emoționale și psihologice — și să le găsești înțelesul simbolic. Dacă ai o dispută cu un membru al familiei referitor la modul în care trebuie îngrijit un părinte vârstnic, poți analiza dacă disputa este legată de prima chakră (loialitate tribală), de a doua (bani și putere) sau poate de a patra chakră (dragostea și compasiunea sunt plasate deasupra loialității și banilor). Această cunoaștere te va ajuta să alegi cea mai bună variantă de acțiune. Dacă ești într-o relație care pare să îți aducă confuzie și durere, trebuie să vezi dacă este vorba de jocurile de putere sexuală (a doua chakră), o lipsă cronică de respect de sine (a

treia chakră), de inabilitatea de a-ți exprima nevoile (a cincea chakră) sau de strădania de a-ți elibera sufletul (a șaptea chakră).

În esență, chakrele îți spun cum să îți gestionezi puterea. Analizând o situație dificilă din trecut sau din prezent prin prisma tuturor chakrelor, poți afla de unde vine problema și cum o poți rezolva. Mark a decis să divorțeze, în pofida împotrivirii ambelor familii, îngrijorate de soarta copiilor, dar și animate de credințe religioase opuse divorțului. Mark simțea că divorțul îi va aduce împlinire și sănătate. El și soția lui se căsătoriseră de foarte tineri și de o vreme fiecare o apucase pe drumul său, între ei nemairămânând decât o politețe rece. În plus, Mark nu dorea să-și lase familia să facă alegeri în locul lui. El a reușit să folosească energia pozitivă a primei chakre (responsabilă de problemele de familie) pentru a-și înțelege arhetipul Victimei și pentru a rezista presiunii pe care „bătrânii tribului" o exercitau asupra sa, încercând să-l împovăreze cu resentimente și vină. El a înțeles riscul de a fi victimizat, dar și faptul că rudele sale acționau sub imboldul nevoii primei chakre de a ține familia unită cu orice preț.

„Am analizat situația din toate punctele de vedere", mi-a spus Mark. „Știu că nimeni nu o să mă sprijine, dar sunt pregătit să înfrunt consecințele, deoarece nu doresc să trăiesc o viață pustie și amară. Am făcut aranjamentele necesare pentru a avea grijă de copii și de fosta soție. Nu o să-mi neglijez responsabilitățile financiare pe care le are un tată și sper să dau un exemplu pentru copiii mei, pentru ca ei să înțeleagă cât de important este să faci alegeri corecte, chiar dacă ele sunt foarte dureroase. Multe din lucrurile pe care trebuie să le facem în viață îi vor răni pe alții, nu pentru că așa vrem noi, ci pentru că viața ne pune în fața unor situații în care acest lucru este de neevitat. Voi încerca să-i învăț ceva din experiența asta și sunt pregătit sufletește dacă ei mă vor respinge, dar sper ca reacția lor să nu fie de lungă durată. Sunt mândru că pot sta pe picioarele mele în viață."

Modelele noastre arhetipale sunt doar o mică parte din bogăția de cunoaștere sufletească conținută de cea de-a opta chakră. Aceasta te îndeamnă să-l găsești pe Dumnezeu. Te împinge să-ți realizezi cel mai înalt potențial. Te ajută să vezi că viața este o călătorie spirituală deghizată într-o experiență materială. Pasiunea cu care dorești o viață împlinită, nevoia de a-ți ști conștiința împăcată – toate acestea sunt moduri în care sufletul tău îți vorbește prin intermediul intuiției și al chakrelor. Urmează imboldul lor și îți vei împlini Contractul.

Cea de-a șaptea chakră

Lecție: Trăiește în Prezent;

Putere: Divinul interior;

Puncte forte: Credința în Divin, în îndrumarea interioară, intuiția vindecării, devoțiunea;

Umbra: Nevoia de a ști de ce lucrurile se întâmplă așa cum se întâmplă, ceea ce te face să trăiești în trecut.

Folosește-ți imaginația și închipuie-ți că arhetipurile tale ar coborî în cea de-a șaptea chakră, localizată imediat deasupra creștetului capului. Aceasta este zona prin care intră în trupul fizic energia divină – prana, ch'i sau forța vieții. Este punctul de unde arhetipurile încep să se personalizeze. Arhetipul universal al Copilului începe să ia caracteristicile Copilului interior. La nivelul celei de-a șaptea chakre, Copilul se manifestă prin inspirație și imaginație, prin capacitatea de a vedea lucrurile dintr-o perspectivă nouă, fără idei preconcepute. Inspirația adusă de copilul aflat în chakra a șaptea ne îmboldește să ne împlinim visele. (În chakrele inferioare, tiparele Copilului pot fi identificate prin expresii fizice, precum veselia copilărească sau bosumflarea.) În plan material, cea de-a șaptea chakră va evalua implicațiile sufletești ale unui eveniment sau ale unei relații, indicându-ți dacă îți servește potențialului înalt sau nu.

Energiile celei de-a șaptea chakre rezonează cu imaginația și cu cel mai înalt potențial al sufletului și al trupului. Tocmai din cauza chakrei a șaptea, atleții au putut visa să alerge o milă sub patru minute, iar inginerii aerospațiali să ducă un om pe lună. Fiecare mare viziune se transformă în țel personal atunci când coboară în chakra a șasea, acolo unde energiile vizionare se întâlnesc cu mintea rațională.

În sistemul indian, cea de a șaptea chakră este cunoscută ca „lotusul cu o mie de petale", nume ce sugerează uriașul potențial energetic pe care îl deține. Sediu al aspirațiilor sufletești și al dezvoltării, puterile energetice ale acestui centru ne sunt disponibile prin meditație. Maeștrii spirituali din vechime descriau experiența mistică ca pe o expansiune bruscă a energiei celei de-a șaptea chakre, expansiune care se revarsă în suflet și în trup, ridicând întreaga ființă la un nivel de conștiință transcendental lumii fizice. În urmă cu un secol, psihologul canadian R. M. Bucke a numit această experiență „conștiință cosmică". El credea că umanitatea se află pe drumul unei schimbări evoluționiste de la conștiința de sine la conștiința cosmică

sau spirituală, la fel cum în preistorie omul a trecut de la conștiința animală la conștiința de sine, fapt care a consemnat apariția speciei Homo Sapiens. Bucke și-a bazat teoria pe un moment de iluminare pe care l-a avut în 1872, dar și pe sursele istorice care au consemnat trăirile mistice ale unor indivizi de excepție precum Buddha, Iisus, Sfântul Petru, Plotin, Mohamed, Dante, Sfântul Ioan al Crucii, William Blake, Walt Whitman, Balzac, Spinoza și Sri Ramarishna. Dovezile aduse de el sugerau că evoluția spiritului uman se accelerează.

Dacă cea de-a treia chakră este sediul respectului de sine și al instinctului, cel de-al șaptelea centru energetic te inspiră să vezi dincolo de limitările sinelui separat, în tărâmul transpersonal al viziunii cosmice. Atunci când ai o epifanie sau trăiești „trezirea", prioritățile percepției interne sunt modificate pentru a putea percepe prezența Divinului în viața ta. Descoperirile lui Einstein nu ar fi fost posibile fără energiile celei de-a șaptea chakre. Vizionarii care au întrezărit marile posibilități ale rasei umane, precum Martin Luther King, Gandhi sau Abraham Lincoln, și-au folosit și ei energiile acestui centru.

Cea de-a șasea chakră

Lecție: Caută doar adevărul;

Putere: Înțelepciunea;

Puncte forte: Abilitățile intelectuale, evaluarea intuițiilor, inspirația, generarea înțelepciunii în urma experiențelor;

Umbra: Definește adevărul așa cum îi convine.

Această chakră rezonează cu glanda pineală, situată între ochi, în spatele acestora, de unde și denumirea de al treilea ochi. Centru al înțelepciunii în trup, afectează intelectul și abilitatea de a pune în practică viziunile și inspirațiile. Chiar dacă ne putem imagina un nesfârșit șir de vise și posibilități, avem nevoie de un instrument care să ne focalizeze atenția și care să ne poată transforma imaginația în fapte. Cele două abilități asociate cel mai des cu cea de-a șasea chakră sunt o minte concentrată și o imaginație disciplinată. Odată răsădită sămânța unei idei, cea de-a șasea chakră are grijă ca aceasta să devină realitate. Treci ideea prin filtrul rațiunii, pentru a stabili dacă este fezabilă. Evaluezi ideea intelectual și decizi dacă dorești să o transpui în realitate. La nivel fizic, cea de-a șasea chakră îți mobilizează intelectul și atitudinile pentru a face față oricărei situații și pentru a-ți comunica ideile celor din jur.

Este un centru care ne alimentează cu energie atitudinile, credințele, amintirile și ansamblul minții raționale. Felul în care direcționăm energiile acestei chakre va determina dacă suntem deschiși la minte sau, dimpotrivă, închistați și cu o capacitate limitată de a înțelege o idee nouă. Atunci când vorbim despre „crearea propriei realități", ne referim la creuzetul celei de-a șasea chakre, unde se desfășoară acest proces.

Atunci când Thomas Edison trebuia să rezolve o problemă pe care o avea cu una dintre invențiile lui, se angaja în ceea ce astăzi numim „visare activă". Stătea într-un scaun-balansoar gândindu-se la problemă, legănându-se încet și ritmic, ținând o bilă în fiecare mână. Atunci când una dintre bile cădea la pământ, semnalizând că era gata să adoarmă, se trezea din pricina zgomotului. Edison își amintea imediat ce vizualizase sau ce visase înainte de căderea bilei, iar adeseori imaginile se dovedeau a fi dacă nu soluția, atunci un pas important în direcția cea bună. El avea astfel acces la inconștientul său, permițând arhetipului Inventatorului să interacționeze liber cu cea de-a șasea chakră. Odată ce avea soluția problemei, îi analiza implicațiile și încerca să o transpună în practică.

Sir Isaac Newton nu a fost doar un mare om de știință, el era profund interesat de alchimie și de religie. Acum el este considerat o adevărată întrupare a minții raționale, dar el s-a bazat foarte mult pe puterile imaginative ale celei de-a șasea chakre. Newton a constatat că imaginația îi prindea aripi odată cu apusul soarelui, iar intelectul prelua conducerea odată cu răsăritul. Lucra până la ora 1 sau 2 dimineața, apoi dormea câteva ore, lăsându-și imaginația să lucreze. Când se trezea, apela la intelect pentru a concretiza ideile și fanteziile avute în timpul somnului.

Hank consideră că arhetipul Muzicianului reflectă cel mai bine puterile celei de-a șasea chakre, deoarece creează muzică „care îmi reflectă realitatea". Hank încă nu este un muzician de renume, dar el consideră că psihicul și sufletul său sunt în armonie deplină cu Muzicianul din el. „Am compus muzică încă din liceu. Lumea mea este centrată în jurul acestei părți din mine. Mi-am dirijat cea mai mare parte a energiei mentale pentru a percepe energiile acestui arhetip; nu pot rata, deoarece conexiunea este foarte puternică."

Un alt exemplu de folosire a puterilor celei de-a șasea chakre este folosirea vizualizării și a gândirii pozitive pentru însănătoșirea fizică.

Cea de-a șasea chakră își imaginează trupul lipsit de boli, apoi împinge această viziune energetică către celelalte, până la prima, combinându-le puterea pentru a putea restabili forma fizică. Dar tiparul vindecării își are originea în minte. Energia celei de-a șasea chakre este conectată cu toate celelalte centre energetice din corp.

Cea de-a cincea chakră

Lecție: Lasă-te în voia Divinității;

Putere: Alegerea;

Puncte forte: Credința, autoritatea personală, abilitatea de a te ține de cuvânt;

Umbra: Nevoia obsesivă de a controla relațiile și evenimentele.

Corespunzând gâtului și glandei tiroide, cea de-a cincea chakră este centrul voinței, al abilității de a-ți exprima nevoile și dorințele și al puterii de a alege. Este forța care animă actul de creație, este alegerea care naște consecințe. Cea de-a cincea chakră este și centrul onoarei. Ea este implicată atunci când „îți dai cuvântul" cuiva. Când faci o promisiune, te angajezi să-ți folosești puterea voinței pentru a păstra în interiorul tău o parte din sufletul altcuiva și pentru a-l ajuta psihologic. „A-ți da cuvântul", a depune un jurământ social sau religios reprezintă un ritual al revelației personale. Atunci când cineva își calcă cuvântul, acțiunile sale se reverberează ani buni în psihicul celui trădat. Îi mutilează spiritul.

Jurămintele celei de-a cincea chakre sunt promisiuni făcute de trup, minte, inimă și spirit – unite toate într-un întreg. Actele de recuperare ale unor părți din suflet, sau confesiunile, sunt ritualuri ale celei de-a cincea chakre, prin care individul își recheamă conștient fragmentele din spirit plecate în „misiuni negative" (de exemplu, minciuna). Nevoia de a participa în astfel de ritualuri de vindecare a sufletului este recunoscută de tradițiile spirituale. Ritualul ultimei împărtășanii, așa cum dăinuiește el în Biserica Catolică, are la bază credința că toate fragmentele sufletului unui om trebuie chemate în trup înainte de moarte, pentru ca acesta să poată trece întreg în viața de dincolo.

Cunoașterea sufletească inerentă celei de-a cincea chakre ne comunică că trebuie să ne dezvoltăm tăria de a face alegeri care să reflecte cine suntem. Suferim cumplit când această chakră este controlată de altcineva prin tradiții sociale, restricții, tiranie, superstiții și poveri emoționale precum vina. Când se întâmplă acest lucru, ne trezim că trăim o viață în slujba altora și că trebuie să învățăm să ne

eliberăm vocea și spiritul. Arhetipurile Sclavului și ale Servitorului au potențialul de a-i elibera pe cei care vor să-și întărească voința, echivalentul spiritual al eliberării din servitute.

Îți poți dezvolta o voință personală puternică făcând alegeri care să împace și dorințele inimii, și înțelepciunea minții. Într-un cadru dat, a cincea chakră organizează spontan modul în care comunici cu ceilalți, ajutându-te să alegi între a fi defensiv și circumspect sau direct și deschis. Probabil, cea mai dificilă etapă a maturizării spirituale o constituie dezvoltarea puterii de a-ți controla voința. În viață trebuie să facem mereu alegeri, iar alegerile ne ghidează spiritul în acțiune. Toate Contractele presupun cel puțin un act de voință. Când Malcom X s-a dus la Mecca în 1964 în *haji*, pelerinajul pe care orice musulman trebuie să-l facă odată în viață, era discipolul lui Elijah Muhammad, liderul Națiunii Islamului, care predica ura împotriva rasei albe, pe baza a ceea ce el pretindea că ar fi învățături musulmane. În timpul pelerinajului, Malcom s-a întâlnit și a vorbit cu musulmani din India, China, Indonezia și America de Nord, inclusiv mulți albi. A fost adânc mișcat de dragostea și scopul spiritual comun pe care l-a simțit la ceilalți. „Am înțeles că dacă americanii albi puteau accepta faptul că Dumnezeu este un întreg, ar putea accepta și faptul că omenirea este un întreg și să înceteze să-i hărțuiască și să-i nedreptățească pe alții din pricina «culorii lor»."

Animat de revelațiile care i-au mișcat inima și mintea, Malcom s-a întors în America și s-a rupt de Elijah Muhammad, alături de mulți alți afro-americani, mergând pe calea unui Islam ortodox, care predică toleranța față de toți oamenii și toate religiile. Alegerea făcută de Malcom X a avut uriașe consecințe în ceea ce privește relațiile interrasiale în America de Nord; dorințele inimii și înțelepciunea minții și-au dat mâna în luarea acestei hotărâri.

Puterea alegerii și a exprimării de sine pot fi analizate și din perspectiva lui Lee, o femeie care considera că are un puternic arhetip al Babei sau al Femeii Înțelepte. Feministă entuziastă, făcea parte din cercuri ale Zeiței și scria articole despre justiția socială. Chiar dacă vedea cât de mult se îmbunătățise statutul social al femeii, Lee continua să fie mânioasă pe bărbați și nu reușea să aibă o relație satisfăcătoare. Membră de multă vreme a mișcării feministe, Lee a început să intre în pielea Babei sau a Femeii Înțelepte. „Doream ca în grupul meu să fiu văzută drept cineva care dădea sfaturi pentru suflet. Dar, treptat, în loc

de sfaturi am început să dau ordine. La început nu mi-am dat seama, dar încercam să-mi exercit influența asupra alegerilor pe care le făceau femeile în viața lor. Credeam că experiențele mele trebuie puse la loc de cinste de toate membrele grupului."

În cele din urmă, femeile din comunitatea lui Lee au început să-i pună la îndoială afirmațiile și s-au iscat conflicte pe care Lee le-a suportat foarte greu. „Ceea ce a început ca un grup de sprijin iubitor între femei s-a sfârșit printr-o mare traumă pentru toată lumea. În cele din urmă, grupul s-a desființat, iar eu m-am simțit total neînțeleasă și respinsă. A trecut un an întreg până când am putut discuta cu o prietenă, care mi-a spus că, în dorința mea de a fi vocea centrală a grupului, am negat contribuția tuturor celorlalte femei. În limbajul puterii, le-am eclipsat voința deoarece le doream admirația."

Lee a folosit greșit energia celei de-a cincea chakre, într-un mod care rezona cu arhetipul Babei. Odată ce a înțeles jocul de putere pe care-l făcuse în grup, a știut că trebuie să lucreze serios cu sine însăși. „Crezusem că nu mai aveam nevoie să-i controlez pe alții, că Baba era mai înțeleaptă decât atât. Dar de îndată ce crezi că ai devenit propriul maestru, dai peste oameni sortiți să-ți arate cât de mult mai ai de lucru."

Cea de-a patra chakră

Lecție: Dragostea este Puterea Divină;

Putere: Dragoste și Compasiune;

Puncte forte: Iertare, dedicare, inspirație, speranță, încredere, abilitatea de a vindeca;

Umbra: Gelozie, mânie, resentimente, neputința de a ierta.

Cea de-a patra chakră este inima, centrul corpului. Purtătoare a înțelepciunii și a puterii de a ierta, inima este stăpâna procesului de transformare. Centrul inimii reglează toate problemele legate de emoții, de la dragoste, compasiune, generozitate, empatie la ură, gelozie și răutate. Chakra inimii guvernează puterea spirituală de a-i ierta pe ceilalți și pe sine. Puterea acestui centru energetic animă totul, făcând ca schimburile interpersonale și activitățile să aibă textură și semnificație. Și deși toate chakrele au funcțiile lor în ansamblul câmpului tău energetic, chakra inimii are rolul vital, deoarece aici rezidă toate emoțiile: dragostea, pasiunea, invidia, generozitatea, compasiunea. Puterea ta se află acolo unde este inima ta. Nimic nu se poate manifesta în viața ta fără această putere, nimic nu poate înflori, nici relațiile romantice, nici creațiile artistice.

Percepțiile celei de-a patra chakre evaluează răspunsul tău emoțional la prezența fizică a cuiva. Simți dragoste sau ură față de cineva de lângă tine? Cineva îți stârnește anumite emoții? Chiar dacă tu nu ești conștient de evaluarea inimii, aceasta o trece mai departe chakrăi a cincea, care stabilește cum te vei exprima față de cei din jur.

Cea de-a patra chakră inspiră emoțiile care animă marea creativitate, cântecele, poeziile de dragoste. Cea de-a patra chakră a lui Emily Dickinson era atât pe puternică, încât aceasta a putut scrie o poezie minunată fără a avea un contact social semnificativ cu alți oameni. Energia celei de-a patra chakre i-a permis nu doar să simtă dragostea atât convențională (pentru familia sa și pentru bărbatul căsătorit de care era îndrăgostită), cât și iubirea mistică pentru natură. Poezia sa a fost limba în care Dickinson s-a rugat lui Dumnezeu. Iubea poezia lui Rumi, misticul sufi din secolul treisprezece, care se adresa lui Dumnezeu cu senzualitatea lirică a unui îndrăgostit.

În Bengalul secolului 18, misticul hindus Ramprasad Sen a compus o serie de poeme dedicate Mamei Divine manifestate de zeița Kali. Ca și Rumi, Ramprasad folosește metafora beției vinului pentru a descrie felul în care se pierde în Divin. Gânditorul sufi contemporan Lex Hixon notează despre Ramprasad: „Explozia limbajului trezirii pe care poeții autentici o trăiesc după... această naștere creativă le transformă întreaga ființă, deoarece substanța umanității este infuzată de limbă. Dacă poezia este suficient de puternică va avea un impact resimțit de întreaga cultură, care va începe să se transforme precum un aluat frământat, ridicat de drojdie și apoi copt, devenind o nouă realitate". Hixon vorbește de puterea celei de-a patra chakre de a transforma sufletul uman.

Nadine avea un arhetip al Poetului puternic și a adus multe clipe de încântare nenumăraților oameni. Nadine a scris poezie „dintotdeauna", iar dragostea ei pentru poezie se reflecta din toată ființa ei. Maniera ei delicată și felul în care interacționa cu oamenii o făceau să pară că plutește printre ei. Când oamenii aflau că era poetă, spuneau ceva de genul „Eram sigur!" sau „Ți se potrivește foarte bine". Nadine era încarnarea acestui arhetip, blândă și aplecată către frumusețea interioară. Poezia ei umplea de căldură sufletele oamenilor. „În loc să vorbesc despre marile întrebări filosofice, am vrut să fac oamenii să se simtă bine, fără să aibă un motiv anume. Nu văd de ce ar trebui să fie atât de greu să fim fericiți."

Cea de-a treia chakră

Lecție: Respectă-te pe sine;

Putere: Respectul de sine;

Puncte forte: Respectul de sine, autodisciplina, ambiția, curajul, generozitatea, etica, instinctul, intuiția;

Umbra: Renunțarea la puterea alegerii personale pentru a primi aprobarea altcuiva; comportamentul narcisist.

Continuându-ne periplul de-a lungul coloanei vertebrale, ajungem la cea de-a treia chakră, a plexului solar, situată între buric și stern. Aici se află centrul respectului de sine, al personalității și al egoului.

Toate interacțiunile cu ceilalți încep de la nivelul acestei chakre. Am auzit odată pe cineva spunând că cel mai mare blestem al experienței umane este respectul de sine scăzut și sunt total de acord. Îndoielile care se nasc din lipsa respectului de sine dau naștere la cele mai paralizante vulnerabilități. Nu mai poți fi „în centrul tău", nu mai suporți să fii criticat; nu reușești să-ți exprimi opiniile, nevoile, nu mai poți trasa granițele de apărare ale sinelui; nu mai ai încredere în intuiția ta. Lipsa respectului de sine ne împiedică să ne găsim locul sub soare și ajungem să ne găsim sub puterea altora.

Dintre toate, vocea celei de-a treia chakre este cea mai puternică; ea este ghidul tău intuitiv – de unde și numele de instinct, intuiție. În funcție de primele impresii pe care le are această chakră, celelalte fie se închid, fie transmit semnale de avertizare, fie se deschid pentru a primi pe cineva în câmpul tău energetic. Și dacă cele cinci simțuri îi furnizează minții tabloul fizic exterior, sistemul senzorial al celei de-a treia chakre „simte" mediul din jur (de la senzația că se ascunde într-un tufiș ceva până la senzația că atmosfera din jur este plină de oportunități).

Cea de-a treia chakră este locul unde se definește integritatea și simțul personal al onoarei. Cea de-a cincea chakră stabilește alegerile pe care le faci pentru a trăi conform codului personal al onoarei, dar cea de-a treia este centrul unde acesta se formează. Cu cât valorile celei de-a treia chakre sunt mai apreciate, cu atât mai mult vor fi ele exprimate, pozitiv, de chakra a cincea. Acest centru energetic rezonează cu integritatea, mândria personală și demnitatea, care fac parte din aspectele pozitive ale egoului. Rușinea și lipsa identității personale sunt rezultate ale unei crize energetice ale acestei chakre. Pentru individ este esențial să aibă un cod al onoarei ca să-și poată menține trupul și spiritul sănătoase. Atunci când îți compromiți

valorile și nu ai coloană vertebrală spirituală, ajungi într-o situație de risc fizic și spiritual.

În plan material, fizic, cea de-a treia chakră îți indică tot timpul „unde te afli". Energia acesteia îți indică locul cel mai avantajos pe care îl poți ocupa într-un spațiu fizic pentru a te apăra de alții și a-ți proteja respectul de sine. De exemplu, într-un context social, energia acestei chakre îți va indica să te lipești de perete, să stai într-un scaun din colțul încăperii sau să te postezi în mijlocul camerei și să treci de la un grup de oameni la altul. La o întâlnire de afaceri, cea de-a treia chakră îți va trimite semnale clare unde să te așezi și la ce să fii atent.

Pentru Georgia, energia celei de-a treia chakre era dominată de arhetipul Martirului, lucru care o făcea să simtă că trebuie să muncească și să se chinuie mai mult decât oricare alt membru al familiei. Sora sa se căsătorise cu un bărbat înstărit, amândoi frații trăiau fără griji și responsabilități. Dar Georgiei nu îi plăcea nici slujba sa, nici locuința. Ar fi vrut să se mute, dar îi era teamă să încerce să se descurce singură în alt oraș. Când am întâlnit-o eu, renunțase la orice speranță să mai fie vreodată fericită. Când și-a dat seama cât de influențată era de arhetipul Martirului, a tras concluzia că se născuse pentru a suferi, lucru departe de a fi adevărat. I-am explicat că ea era cea care decidea cum acționează modelele arhetipale în psihicul și viața sa. Dacă ar fi ales să nu exploreze profund înțelesurile Martirului, i-ar fi dat acestuia ocazia de a crea alte situații de „martiraj" pentru ea. Putea în schimb să se gândească la felul în care îi controla pe ceilalți prin intermediul comportamentului său de Martir și să înceapă să-și demanteleze tiparele de personalitate destructive.

Nu a fost simplu să o conving pe Georgia să se deschidă, dar odată ce acest lucru s-a întâmplat, am discutat despre figuri istorice reprezentante ale Martirului, precum Iisus sau Gandhi, personaje înzestrate cu o mare putere, dar și despre câțiva oameni din viața sa. A recunoscut că aceștia i-au inspirat pe alții să găsească curaj în inima lor și să creadă că viețile lor se pot schimba în bine. În cele din urmă, Georgia și-a confruntat teama de a se muta și de a-și schimba viața. „Îmi dau seama că am Contracte cu frații și sora mea pentru a-mi analiza Martirul din mine și că ei îmi fac o favoare scoțându-l la lumină. Realizez că îmi plâng tot timpul de milă și că de mult timp nu m-am mai bucurat de viață. Ei sunt oameni foarte optimiști – o altă trăsătură care m-a umplut de resentimente." În cele din urmă,

Georgia a decis să considere Martirul ca simbol al morții sinelui și al renașterii într-o nouă existență, unul dintre cele mai puternice aspecte ale Martirului.

Cea de-a doua chakră

Lecție: Cinstește-i pe ceilalți;

Putere: Creativitatea;

Puncte forte: Instinctele supraviețuirii, inclusiv „luptă sau fugi", rezistență, perseverență, abilitatea de a crea, asumarea de riscuri, sexualitate și senzualitate, perspicacitate financiară;

Umbra: Lipsa de putere, folosirea altora în avantajul personal.

Această chakră este situată în organele sexuale și în regiunea lombară. Dacă puterea inerentă primei chakre aparține familiei tribale, de grup, energia celei de-a doua este centrată pe abilitatea individului de a gestiona puterea sexuală, banii, de a-i influența și controla pe alții, de a fi competitiv, de a se apăra. Uneori chakrale situate una lângă alta își suprapun funcțiile, iar energiile puternice ale celei de-a doua chakre sunt centrate pe supraviețuire, ce constituie obiectul atenției primei și celei de-a treia chakre. Abilitatea de a câștiga și gestiona banii, orientarea sexuală și atitudinea față de sex, nivelul relativ de putere personală și abilitatea de a-l gestiona – toate sunt guvernate de înțelegerile pe care le-am făcut în privința celei de-a doua chakre.

La nivelul percepției fizice, a doua chakră evaluează automat orice situație în funcție de modul în care aceasta îți poate afecta supraviețuirea: Ești în siguranță din punct de vedere fizic? Există implicații financiare? Este puterea ta amenințată de cineva mai mare, mai puternic, mai bogat, mai sexi? Această parte din tine evaluează instinctiv fiecare moment din viață pentru a descoperi amenințările la adresa vieții tale. Chiar și atunci când intri într-o cameră plină de prieteni și rude, creierul și trupul tău scanează camera și energiile din jur, pentru a descoperi orice posibilă amenințare fizică sau energie negativă. Scanezi automat în căutarea amenințărilor la adresa celor pe care îi iubești. De câte ori nu ai simțit, întâlnind un prieten sau un membru al familiei, că se întâmplă ceva, chiar dacă nu ai știut exact ce?

Prin intermediul acestui centru energetic ești legat de dependențele tale, indiferent dacă este vorba despre droguri, muncă sau alte obiceiuri. Nevoia imperativă de a fi primul la rând sau de a avea întotdeauna ultimul cuvânt reprezintă forme de adicție la fel de serioase ca alcoolismul sau mâncatul excesiv. Adicție reprezintă actul

de renunțare la puterea personală în schimbul unei substanțe care ajunge să te controleze, un fel de război al celei de-a doua chakre. Aceasta este și chakra „fugi sau luptă", o altă manifestare a instinctului de conservare. Ea este centrul creativității și al nevoii de a da naștere (la propriu și la figurat) proiectelor creative. Este chakra nașterii, dar și a avortului, la propriu și la figurat. Atunci când nu poți termina un proiect sau o activitate creativă, putem spune că moartea lor prematură se datorează unui avort energetic. Din această perspectivă și bărbații pot avorta, nu doar femeile. Mulți bărbați bolnavi de cancer al prostatei și-au „avortat" proiectele în plină desfășurare.

Actul violului și energia răzbunării sunt și ele produse ale celei de-a doua chakre. Violul nu este doar o agresiune fizică, ci și o agresiune la nivel emoțional, psihologic și al creativității. Mulți oameni poartă în psihic cicatricile violului, dar, deoarece nu au considerat violul ca fiind armă energetică, nu conștientizează care este sursa traumei și nu reușesc să se vindece.

Probabil ai multe Contracte care se vor lămuri când îți vei analiza în mod conștient legăturile energetice ale acestei chakre. Energiile celei de-a doua chakre sunt legate de supraviețuirea fizică, iar din acest motiv ea reflectă cele mai adânci vulnerabilități.

Arleen, cu un puternic arhetip al Salvatorului, a „salvat" emoțional un bărbat atunci când acesta a trecut printr-o perioadă mai grea, de singurătate și adaptare. Tocmai se mutase în oraș și încă nu se acomodase cu noul mediu. Arleen a făcut cunoștință cu acest bărbat, pe numai Jacob, pe când acesta își făcea singur cumpărăturile; s-au împrietenit, iar ea s-a oferit să-i arate orașul. Arleen spera în sufletul ei ca prietenia lor să ducă la o relație romantică. Ea și-a creat o legătură energetică cu Jacob prin intermediul celei de-a doua chakre, deoarece era atrasă sexual de el și avea intenția de a controla dezvoltarea relației lor. Dar modelul arhetipal creat de energia ei era mai degrabă Salvatorul, nu Iubitul. Nevoia ei de a avea un partener, împreună cu temerile că acest lucru nu avea să se întâmple niciodată, au trezit arhetipul Salvatorului. Ori de câte ori se gândea la Jacob, Salvatorul ei îi trezea aceleași gânduri în minte, iar aceste gânduri s-au transformat într-o fantezie în care Arleen a început să creadă.

Deși Arleen și Jacob au ajuns să se vadă aproape în fiecare zi, prietenia lor nu a luat o turnură romantică, spre nemulțumirea ei. Într-o zi s-au întâlnit într-un restaurant cu Jane, prietena Arleenei,

iar ea i-a făcut cunoștință cu Jacob. Câteva zile mai târziu Jane și Jacob și-au dat întâlnire. De această dată, atracția lui Jacob era de natură romantică. Când Arleen a aflat de relația lor, s-a simțit trădată și respinsă și a vrut să umilească public cuplul. Și-a imaginat cum distruge mașina lui Jane și și-a tot spus că Jane îl va dezamăgi pe Jacob, iar el se va întoarce la ea.

Atașamentul negativ pe care Arleen l-a dezvoltat pentru cei doi s-a transformat într-o hemoragie energetică a celei de-a doua chakre, căci toate problemele pe care le avea erau legate de aceasta: invidia, răzbunarea, teama de a rămâne singură. Dar pentru a putea rupe această conexiune energetică și pentru a pune capăt fanteziei sale, Arleen a trebuit să înceapă să-și analizeze viața din perspectivă simbolică. Interpretarea ei s-a bazat pe faptul că avea încheiate cu amândoi Contracte care să-i servească creșterii spirituale.

Dar chiar și atunci când o situație dificilă este luminată de intuiții spirituale, putem continua să avem dificultăți cu vechile noastre răni, cu sentimente de furie și de respingere. Pentru a te elibera de acestea, trebuie să urci iar către chakrele superioare, pentru a putea avea o imagine simbolică asupra întregului vieții tale. Vindecarea necesită exercițiu, iar travaliul intern de a-ți înțelege experiențele din perspectivă simbolică nu se poate termina peste noapte. Arleen a avut această experiență dureroasă și pentru a se întâlni cu arhetipul Salvatorului, dar și pentru a învăța să ierte și să își continue viața.

Prima chakră

Lecție: Totul este Unul;
Putere: Legătura cu pământul;
Puncte forte: Identitatea familială, legăturile cu ceilalți, loialitatea;
Umbra: Excluderea celorlalți, prejudecățile, iluzia superiorității.

Prima chakră corespunde zonei corpului care face legătura cu pământul atunci când suntem așezați în postura clasică a meditației. Ne ancorează în realitatea fizică: prima chakră se activează automat la fiecare experiență, la fiecare întâlnire, evaluând mediul înconjurător în funcție de toate detaliile și de caracteristicile fizice. Prima chakră ne leagă de grupurile umane care ne sprijină existența. Relația noastră cu puterea începe prin a înțelege cum funcționează aceasta în familie, grupuri sociale sau tribale, inclusiv în relațiile dintre prieteni, în afilierile religioase sau între clasele sociale. Alte conexiuni de grup

includ moștenirea genetică și etnică, identitatea națională, credințele, valorile, atitudinile și superstițiile.

O uriașă cantitate a energiei tale este investită în credințe puternice, împărtășite de milioane de alți oameni. Multor oameni li s-a spus că în familia lor există o anumită boală pe care este foarte posibil să o dezvolte și ei. Aceștia își fixează bine ideea în psihic, investind-o cu putere și autoritate. Am lucrat cu mulți oameni care au încercat toate formele de terapie alternativă, inclusiv vizualizările și gândirea pozitivă. Dar când i-am întrebat dacă ei cred că se pot vindeca, mulți mi-au spus că speră acest lucru, dar că se îndoiesc, deoarece știința nu a găsit încă leacul pentru boala lor. Deși mintea lor era concentrată pe o atitudine pozitivă, energia lor – singurul lucru care contează cu adevărat – era legată de credințele și descoperirile comunității medicale. Au sfârșit prin a fi dominați de puterea și energia acelui grup, deoarece speranța fără putere nu are nicio șansă în fața fricii animate de putere.

Chakrele tale, la fel ca arhetipurile și contractele, sunt în esență neutre; în funcție de felul în care te folosești de energia lor, pot fi surse de putere sau de vulnerabilitate. Spre exemplu, prima chakră te leagă de familie, tradiții, ritualuri, reguli sociale și multe alte aspecte pozitive ale societății care te conduc către un simț al identității. Eu cred că am fost de acord să venim pe lume în familii ale căror trăsături genetice și descendență ne furnizează atuurile și vulnerabilitățile de care avem nevoie pentru a ne dezvolta și a învăța în această existență. Situația financiară a părinților, nivelul intelectual, psihologic și predispozițiile emoționale, precum și situația geografică – toate contribuie la marea ecuație a vieții noastre. Nu există „nașteri accidentale", cum se mai spune câteodată; în această călătorie ți se pune totul la dispoziție, inclusiv sistemul de valori social, etnic și religios al familiei, care formează fundamentul conștiinței tale și lentilele prin care începi să privești lumea de copil.

Modelul celor Trei Coloane: Ghid de utilizare

Deși chakrele par să se afle într-o progresie logică, de la bază la vârf, între cea de-a treia chakră și cea de-a patra există o schimbare de energie. Schimbarea energiei este atât de pregnantă, încât eu consider că sistemul tradițional al celor șapte chakre este de fapt un sistem

dual, care funcționează în trupul și spiritul nostru. Pentru a ilustra mai bine această idee, eu împart chakrele în două coloane. Coloana din stânga conține chakrele unu, doi și trei, iar cea din dreapta, restul până la șapte.

Cele două grupuri de chakre funcționează la nivele foarte diferite ale conștiinței. Chakrele primei coloane acționează în planul puterii fizice și al vieții materiale; ele influențează experiențele care țin de supraviețuirea noastră. Ele primesc informații de la cele cinci simțuri. Aceste trei chakre reglează câtă putere acordăm banilor, sexualității, autorității, faimei, controlului, poziției sociale și altor manifestări ale vieții fizice. Chakrele din a doua coloană se aliniază forțelor interne ale minții, inimii și spiritului. Consider că aceste chakre alcătuiesc *„laboratorul intern"* al unei persoane, deoarece ele rezonează cu dimensiunile energetice ale vieții.

Între experiențele senzoriale și viața internă există o linie simbolică de separare. Adeseori nu suntem conștienți de faptul că răspunsul la stimulii externi este rezultatul proiecțiilor emoționale și psihologice care vin din experiențele personale acumulate. Noi percepem realitatea fizică prin intermediul unui set complex de filtre care ne împiedică să vedem realitatea așa cum este ea. Studiind felul în care stresul emoțional și traumele ne marchează biologia, am descoperit că vindecarea necesită o îmbinare a acestor polarități. Lumea ta internă trebuie să găsească puntea către lumea exterioară, pentru a putea vedea adevărul care leagă intențiile interne de efectul lor extern.

Arhetipurile sunt cea mai eficientă punte pe care eu am găsit-o între aceste lumi. Identificarea lor și analizarea conținutului informațional inerent fiecărei chakre te va ajuta să-ți vezi viața cu multă limpezime. Modelele arhetipale sunt reprezentate de cea de-a treia coloană. Împreună, cele trei coloane ilustrează cele trei nivele de conștiință prin care experimentăm realitatea. Prima coloană ilustrează viața noastră fizică; cea de a doua dimensiunile psihologice și spirituale; iar cea de a treia conține coordonatele arhetipale ale Contractului nostru Sacru, cea de a opta chakră. Cele trei coloane sunt o reprezentare a modului în care funcționăm simultan în planul fizic, în planul intern și în dimensiunea simbolică colectivă (vezi Figura 2).

FIGURA 2: MODELUL CELOR TREI COLOANE

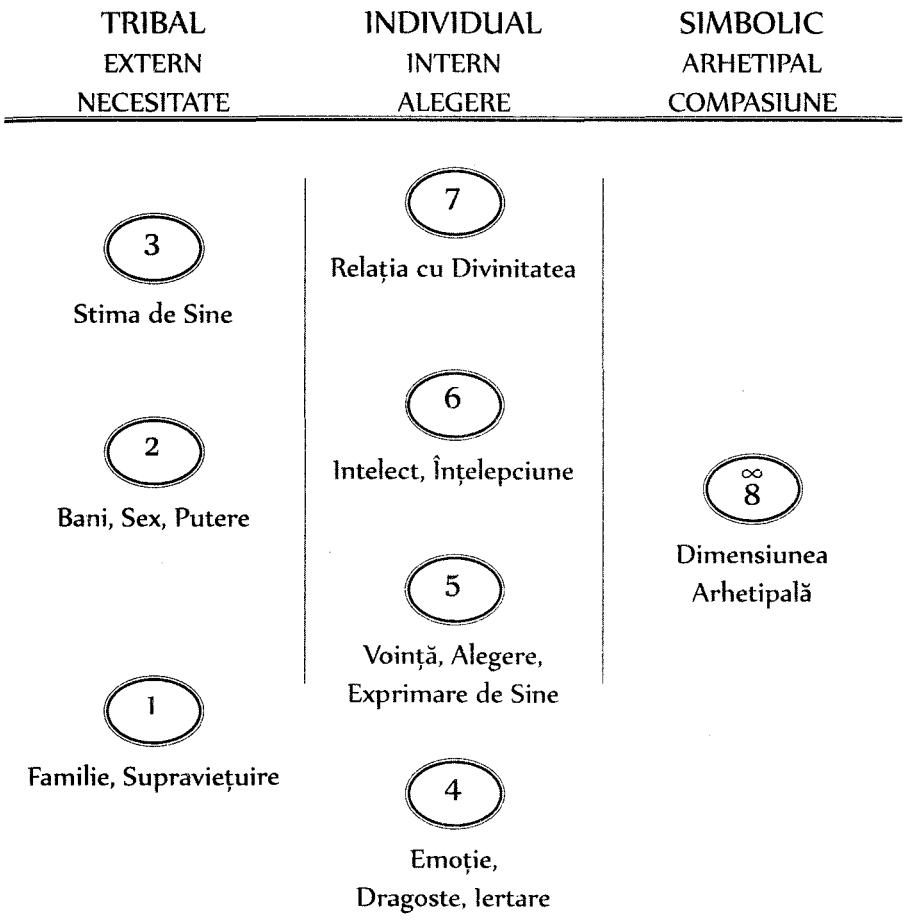

Odată ce realizăm un lucru – un adevăr, o nedreptate –, devenim responsabili și trebuie să acționăm în funcție de acel adevăr. Nu putem ignora sau reprima revelația. Nu ne putem întoarce în trecut. Și de îndată ce acceptăm conștient un adevăr, viețile noastre se vor schimba cu repeziciune, în mod radical. Spre exemplu, dacă înțelegem că iertarea este superioară răzbunării, o parte din psihicul nostru ne va aduce întotdeauna aminte de acest lucru, ori de câte ori ne vom afla în poziția de a alege între cele două. Când vine vorba de înțelepciunea sufletului, „deja știm tot ceea ce este de știut".

Cele Trei Coloane: explorarea Viziunii Triple

Cu ajutorul modelului celor trei coloane poți începe să percepi și să acționezi simultan în cele trei dimensiuni: fizică, internă și simbolică. Poți să îți dezvolți această „triplă viziune" folosind modelul celor trei coloane.

În esență, viziunea triplă reprezintă abilitatea de a rămâne centrat în orice situație, fie veselă, fie tristă, fie neutră. Vei câștiga echilibru și perspectivă. Atunci când poți plasa orice experiență fizică în coordonatele ei arhetipale, îți vei putea înțelege răspunsul emoțional în orice situație. Spre exemplu, într-o bună zi am avut la un seminar un schimb tăios de vorbe cu May, o femeie care îmi reproșa că nu îi onorez „copilăria rănită". Imediat mi-am dat seama că, din perspectivă arhetipală, vorbesc cu un Copil, deși May avea 40 de ani. Mi-am modificat tonul vocii și cuvintele. Știam că nu voi reuși nimic dacă încerc să o conving „rațional", deoarece cu cei mici nu te poți înțelege rațional când sunt furioși și au nevoie de sprijin emoțional. Am rămas în prezent, plină de compasiune, în timp ce ea vorbea despre abuzurile la care a fost supusă. Dar de îndată ce a terminat de vorbit, s-a simțit eliberată de acele sentimente dureroase, s-a liniștit și am putut vorbi ca doi adulți, căutând aspectele pozitive din amintirile ei.

De multe ori, când interacționez cu cineva din audiență mai mult de câteva minute, ceilalți devin iritați și încep să se foiască, cu toate că folosesc interacțiunile individuale spre binele întregului grup. Furia resimțită de audiență își are rădăcinile în copilărie, în sentimentul de a fi neglijat. Când nu am grijă de ei, pot deveni plini de resentimente. De câteva ori, i-am întrebat dacă motivul iritării lor este că „Mami o place pe ea mai mult". Și deși au râs, cei mai mulți au fost de acord că exact asta simțiseră.

Modelul celor trei coloane îți oferă posibilitatea de a-ți coagula percepțiile într-o singură structură puternică care revelează toate interconexiunile simbolice ale experiențelor tale. Aceasta este adevărată țintă a unei practici spirituale – să găsești ordinea divină în dezordinea aparentă a vieții de zi cu zi, să poți trece dincolo de iluzii.

Lentilele celor trei ferestre prin care privești te vor ajuta să începi *alchimia spirituală*, un proces prin care convertim natura densă, plumburie, a percepțiilor fizice în expresia lor cea mai înaltă, spirituală.

Privește coloana din mijloc a Figurii 3, care reprezintă sinele interior, laboratorul tău intern. În această zonă experiența brută a unei relații sau a unei slujbe este „topită." Adaugi catalizatorul alegerii

– dorința de a ridica experiența la un nivel mai ridicat și de a-i înțelege rostul pe care îl are în cadrul Contractului. Acest amestec „topit" de percepții și voință determină felul în care vei turna „aliajul" energetic în forma unei acțiuni conștiente, concrete, fizice sau a unei revelații spirituale – aurul spiritual.

FIGURA 3: SCHEMA CELOR TREI COLOANE

I Chakrele 1-3	II Chakrele 4-7	III Chakra 8
Supraviețuire	Percepții înalte	Vedere simbolică
Mintea irațională de grup	Sinele rațional	Logica Divină
Extern	Intern	Arhetipal
Perspectivă literală	Perspectivă emoțională	Perspectivă arhetipală
Plumb	Laborator alchimic	Aur
Ego	Sine	Suflet
Slujbă	Carieră	Vocație
Materie	Energie	Lumină Divină
Necesitate	Alegere	Compasiune
Haos social	Confuzie personală	Ordine Divină
Vedere	Senzație	Percepție
Controlul altora	Controlul de sine	Predare
Timp și „greutate"	„Așteptare" atemporală	Simultaneitate
Perspectiva celor cinci simțuri	Perspectivă multisenzorială	Perspectivă holografică
Venind către mine	Venind din mine	Venind prin mine
Trecut	Viitor	Acum
Local	Ne-local	Deplin prezent

Figura 3 este doar un exemplu de modificare a viziunii în funcție de nivelul de la care se face percepția. Prima coloană reflectă ordinea lumii pentru primele trei chakre. A doua coloană prezintă percepția fluidă a chakrelor, de la patru la șapte, iar a treia este tărâmul simbolurilor, al metaforelor și al naturii tale spirituale. O relație „obișnuită" la nivelul lumii fizice poate avea o uriașă semnificație din perspectivă arhetipală.

Cu toții ne aflăm sub stăpânirea ordinii divine. Motivațiile noastre trebuie scrutate cu mare atenție, chiar mai mult decât pentru alegerile și acțiunile noastre. Cu ajutorul modelului celor trei dimensiuni ale percepției poți lucra în mod conștient cu alegerile tale, le poți considera o formă de artă spirituală, țintind să le transformi în aur. Consecințele acțiunilor tale depășesc durata acestei vieți.

Pentru a începe să lucrezi cu percepțiile tale și să le transformi în aur, desenează într-un carnet modelul celor trei coloane (ca în Figura 2) și fă lista celor opt chakre. Apoi fă următorul exercițiu:

Exercițiu: trecerea prin coloane

Lucrul cu chakrele te ajută în lucrul cu arhetipurile. Iată un exercițiu care te poate ajuta să îți conștientizezi mai bine chakrele, folosind modelul celor trei coloane. Dar dacă vrei să sari peste această parte și să lucrezi direct cu arhetipurile tale, poți trece la capitolul următor.

În acest exercițiu te vei concentra pe unul dintre cele patru arhetipuri ale supraviețuirii, deoarece este evident rolul acestuia în viața ta. Toată lumea poate identifica cel puțin o situație sau un eveniment legat de Copil, Victimă, Sabotor sau Prostituată. Spre exemplu, poți alege Sabotorul dacă simți că ai dat cu piciorul șansei de a-ți împlini un vis. Poate că ai decis din start să nu-i dai visului o șansă, considerând că este prea riscant financiar.

Scopul exercițiului este de a te înțelege pe tine însuți și de a-ți deslușI motivațiile care stau în spatele alegerilor pe care le faci. Trebuie să cauți indicii în trecutul tău pentru a găsi lucrurile care ți-au răpit puterea, talentul, calitățile spirituale. Este important pentru tine să știi ariile unde ai de lucru, dar și zonele unde ai făcut progrese.

Alege o situație sau un eveniment legat în mod evident de unul dintre arhetipurile supraviețuirii: Copilul, Victima, Prostituata, Sabotorul. Alege apoi o persoană care a jucat un rol central și cu care te poți imagina având un Contract. Spre exemplu, dacă alegi o situație legată de arhetipul Prostituatei, persoana pe care o cauți poate fi cea care ți-a sugerat să faci o afacere care te-ar fi putut compromite moral sau poate partenerul tău dintr-o relație nefericită în care ai rămas din alte motive decât dragostea.

Atunci când îți examinezi situația sau legătura umană în lumina arhetipului ales, caută să te folosești de energiile pozitive ale arhetipului, pentru a-ți lămuri problema. Începe cu prima chakră și fă o listă cu toate informațiile sau răspunsurile la întrebările dictate de fiecare chakră. Amintește-ți că evaluezi tiparele unui singur arhetip, într-o anumită situație. (Poți apela la secțiunea anterioară numită „Sistemul Chakrelor", pentru mai multe informații despre fiecare centru energetic.)

Începe cu **prima chakră** și caută să înțelegi legăturile pe care arhetipul ales le are cu loialitatea familială, identitatea tribală și de grup, superstițiile pe care le ai, valorile sociale și atitudinile specifice unei clase sociale sau ale unei etnii. Spre exemplu, poate că familia se așteaptă de la tine să urmezi o anumită meserie, pe baza tradițiilor grupului etnic. Pe baza valorilor tribale, familia ta îți poate alege și partenerul de viață.

- De ce simt că situația nu este încheiată? (Fă o listă cu toate motivele care îți vin în minte.)
- Ce puncte forte pozitive ale primei chakre m-au ajutat și mă ajută în continuare să fac față situației/ (Fă o listă cu tot ce îți vine în minte. Spre exemplu, puterea primei chakre este legătura cu pământul și, ca abilități conexe, stabilitatea fizică și loialitatea. De partea întunecată a acesteia ține excluderea, răzbunarea, dependența, mila de sine, lipsa de loialitate.)
- Cu ce probleme de familie se leagă acest arhetip? Interacțiunile cu familia mea tind să mă reducă la un Copil Dependent sau la o Victimă?

Acum treci la **cea de a doua chakră** și descrie problemele de supraviețuire, precum și procesul decizional. Nu uita să iei în calcul și punctele tale forte. Puterea celei de a doua chakre este creativitatea, iar printre punctele ei forte se numără abilitatea de a da naștere unor idei și proiecte noi, rezistența la factori fizici și financiari, precum și hotărârea. (Pentru mai multe detalii, vezi „Sistemul chakrelor.") Adu-ți aminte că încerci să identifici maniera în care percepi realitatea în cadrul unui singur model arhetipal. Spre exemplu, atunci când lucrezi cu modelul Prostituatei trebuie să vezi dacă nu cumva evaluezi evenimentele și circumstanțele doar din punct de vedere financiar și dacă nu cumva ești dispus să vinzi o parte din tine pentru a putea supraviețui sau progresa. Adu-ți aminte că arhetipurile sunt neutre și că Prostituata are darul de a-ți reaminti că trebuie să alegi între a progresa sau a-ți vinde visurile sau spiritul.

- Cum îmi folosesc puterea atunci când sunt pus în fața unor situații care pot duce la negocierea puterii interioare?
- Ce am învățat din experiențele mele cu Prostituata (sau alt arhetip)?

În orice moment, percepțiile tuturor celor șase chakre curg continuu și constant către cea de a șaptea chakră, deși atenția ta nu este focalizată întotdeauna pe toate odată. Trebuie să te întrebi cum ți-ai construit amintirile, atitudinile și răspunsurile într-o anumită situație. Acest centru energetic necesită mai multă atenție din partea noastră, deoarece noi suntem aceia care ne construim propria realitate, noi ne organizăm amintirile pentru a veni în sprijinul deciziilor pe care deja le-am luat. Nu este deloc ușor să te desprinzi de tine însuți și să-ți evaluezi obiectiv comportamentele și planurile. Dar când reușești acest lucru, ai un sentiment de putere spirituală. Provocarea ta este să devii *impersonal*, pentru a hotărî dintr-o poziție superioară felul în care îți răspândești sufletul în materie. Este ca și cum te-ai afla la un balcon, de unde îți privești viața, cu toate firele energetice sau cu toate „liniile" spiritului îndreptate către locuri, oameni, amintiri, atitudini, ambiții, frici sau lucruri neterminate pe care le-ai animat printr-o conexiune spirituală. Trebuie să poți evalua câtă putere te costă aceste conexiuni spirituale. Trebuie să fii obiectiv, de parcă ai evalua un computer sau un robot. Pune-ți următoarele întrebări:

- Ce înțeles simbolic are această experiență sau această relație?
- Care dintre detaliile experienței sau relației rămân pentru mine un mister?
- Ce putere mi-ar putea veni dintr-o astfel de experiență?
- Există acum în viața mea ceva asemănător cu experiența analizată?
- Și dacă da, îmi dau seama că pot face mai multe alegeri?
- Ce probleme mai trebuie să rezolv cu experiența aleasă, de ce îmi este atât de greu?
- Ce ar trebui să fac pentru a-mi recăpăta spiritul?

Atunci când ajungi la cea de a opta chakră, scopul tău este să înțelegi modul în care situația respectivă face parte din Contractul tău Sacru. Spre exemplu, dacă recunoști faptul că ai un Contract cu tatăl tău, în loc să interacționezi cu el din postura de Copil Mânios, îți poți topi furia și poți admite faptul că el are un rol pozitiv în viața ta. Experiențele pe care le-ați avut împreună au avut rolul de a te învăța ceva – examinează-ți acum relația pentru a vedea ce ar fi trebuit să înveți.

- Cum poate înțelegerea arhetipală a situației în care mă aflu să mă inspire să-mi schimb comportamentul față de cineva?

- Ce pot face pentru a-mi rezolva problemele neîncheiate, folosind perspectiva arhetipală?

Atunci când folosești modelul celor trei coloane pentru a identifica și interpreta bucățile de sine care se reîntorc la tine cu fiecare nouă situație și relație, o parte din această integrare se va dezvălui singură. Vei descoperi că ești influențat de alți oameni, dar și de propriul trecut, în moduri pe care nu le-ai bănuit niciodată. Pentru a evalua lucrurile pe care le-ai învățat, întreabă-te următoarele lucruri:

- Ce am învățat din relația mea cu Prostituata (sau alt arhetip)? Am învățat să identific situațiile care îmi declanșează tiparele de comportament influențate de acest arhetip? Sunt oare mai înclinat să îmi negociez morala și valorile atunci când mă tem pentru bunăstarea mea materială? Am îngăduit fricii să-mi blocheze îndrumarea intuitivă, care mi-ar fi pus la îndoială nesiguranța adânc înrădăcinată?
- Cum pot face ca acest arhetip să mă influențeze pozitiv pentru tot restul vieții? (Odată ce devii conștient de influența pe care o are asupra ta un arhetip, poți învăța că cooperezi cu puterea sa. Spre exemplu, Sabotorul iese de obicei la suprafață în momentele în care ți se oferă o șansă, deoarece tocmai atunci te vei submina pe tine însuți. Acest aspect pozitiv al arhetipului te îndeamnă intuitiv să-ți examinezi acțiunile și motivațiile în căutarea semnelor autosabotajului. Poți evita pe viitor să te mai subminezi singur dacă vei căuta îndrumarea arhetipului și nu o vei mai bloca.
- Ce probleme legate de tiparul acestui arhetip mai trebuie să rezolv? (Spre exemplu, dacă ai stabilit cu ajutorul acestui exercițiu că ai probleme nerezolvate cu mama pentru că ai sentimentul că nu te-a protejat suficient — o problemă a primei chakre — poți să te gândești la felul în care separarea de familie te-a ajutat să ai un spirit independent. Poate că acum ești mai puțin susceptibil să adopți atitudini tribale care ți-ar închista spiritul tocmai din cauza acelei protecții insuficiente.)

Toate informațiile pe care le-ai strâns în cadrul acestui exercițiu îți vor permite să te privești pe sine într-un mod diferit. Poate că va fi nevoie să-ți explorezi mai multe arhetipuri, pentru a-ți ascuți acuitatea perspectivei simbolice. Dar acest exercițiu se constituie într-un prim pas valoros în explorarea Contractului tău Sacru.

CAPITOLUL AL 7-LEA
Reinventarea Roții

Potrivit legendei, Egil Skallagrimmson, unul dintre primii oameni care au călcat pe pământul Irlandei, era maestru în arta citirii și interpretării runelor – vechi cuvinte-simbol magice din legendele germanice și scandinave, care puteau „liniști marea, stinge flăcările și toci lama sabiei dușmanilor". Veche de 800 de ani, *Saga lui Egil* descrie evenimente care se petrec cu 250 de ani mai devreme. Într-unul dintre episoade, Egil ajunge la o fermă, iar aici află că fiica fermierului este bolnavă de multă vreme. Egil întreabă dacă a încercat cineva să o vindece și i se răspunde că fiul fermierului a gravat câteva rune „dar de atunci fetei i-a fost mult mai rău decât înainte". Egil găsește în patul femeii runele scrijelite pe o bucată de os de balenă. El răzuiește osul până devine curat, apoi îl arde împreună cu bucățelele de os tăiate. Apoi gravează alte rune și le pune sub perna ei. Femeia se însănătoșește cu repeziciune. Egil pronunță morala poveștii în limbaj poetic: „Să nu dezlănțuie runele vraciul care nu știe a le citi"[1].

Runele, astrogalomanția, divinația, Ching, cărțile de Tarot, numerologia, eneagrama și diferitele tradiții astrologice occidentale, vedice, tibetane și chinezești – toate fac parte dintr-o multitudine de practici folosite de oameni pentru a accesa mintea inconștientă și de a folosi intuiția ascunsă acolo. A lucra cu propriile arhetipuri și chakre este o altă metodă de a dirija conștient energia divină și intuiția. Cunoașterea și dorința de a deveni un recipient limpede prin care ele să curgă sunt elemente fundamentale pentru a accede la ele. Calitatea îndrumării pe care o vei primi de la oricare din aceste metode depinde de intenția și de atitudinea ta

Oamenii caută îndrumare folosind aceste metode intuitive din diferite motive, începând cu amuzament și distracție, până la disperare și dorul conexiunii cu Divinitatea. Cei mai mulți caută

[1] *Egil's Saga, „Saga lui Egil"* în traducerea lui Hermann Pálsson și Paul Edwards (New York: Penguin, 1977).

îndrumare pentru a dobândi și a păstra controlul asupra vieților lor, asupra celor iubiți sau asupra averilor. Ei își doresc instrucțiuni clare și speră ca drumul indicat să fie cel mai sigur. Ei doresc mai mult o îndrumare către siguranța materială decât o îndrumare spirituală.

Dar, indiferent de motivație, puțini indivizi se pot deschide necondiționat în această direcție. Așteptările noastre despre ce am putea auzi sau despre ce *dorim* să auzim ne limitează deschiderea. Spre exemplu, să presupunem că ar trebui să îți schimbi ocupația, dar atunci când cauți îndrumare nu faci decât să cauți moduri de a rămâne acolo unde ești. Prin urmare, orice informație ai primi, o vei interpreta dintr-o perspectivă părtinitoare.

Atunci când interpretezi informația intuitivă, fie că este vorba de imagini, instincte sau mesaje de la arhetipurile tale, este important să îți cultivi un punct de vedere detașat, simbolic. Așa cum am văzut, aceasta înseamnă să privește evenimentele vieții tale din perspectiva celei de a treia coloane, cea arhetipală, nu prin prisma primei coloane (fizică). Cu alte cuvinte, trebuie să vezi evenimentele ca făcând parte din Contractul tău, Contract la care te-ai angajat de bunăvoie, și nu întâmplări și întâlniri întâmplătoare. Trebuie să îți privești arhetipurile din aceeași perspectivă simbolică. Mulți oameni interacționează cu arhetipurile lor încercând să afle de ce au fost răniți de alții, când ar trebui să conștientizeze modurile în care arhetipurile lor le-au făcut altora rău. Dar aș vrea să faci acest exercițiu. Cum a acționat *umbra* arhetipurilor tale în relațiile pe care le-ai avut? Care dintre actualele sau fostele tale legături se duce la terapie ca să-și revină după interacțiunile cu tine, la fel cum și tu ai suferit de pe urma altora? Pentru ca îndrumarea să funcționeze, trebuie să te privești pe tine însuți în cel mai onest mod posibil. La acest lucru se referă creșterea și dezvoltarea personală: să te privești cu onestitate pe tine și pe alții, să îți cunoști punctele tari și slăbiciunile. Lucrul cu îndrumarea intuitivă nu trebuie să devină o metodă de a trage cu ochiul în psihicul cunoscuților tăi – ar fi un soi de voaierism spiritual. Este mai degrabă o metodă de a învăța lucruri importante despre tine însuți și despre relațiile din viața ta.

Toate instrumentele și metodele îndrumării sunt în esență aceleași: sunt un fel de receptoare radio, iar *tu* ești operatorul radioului. Trebuie să știi cum să te pregătești pentru ca semnalul să ajungă clar și limpede la tine. Spre exemplu, orice radio are nevoie de o sursă

de electricitate (baterii sau cablu legat la rețea) și trebuie reglat pe o anumită lungime de undă. Deoarece *tu* ești sursa de energie pe care funcționează radioul intuitiv, atitudinea ta este esențială pentru claritatea și calitatea mesajului primit. Spre exemplu, când oamenii folosesc *„Ching"* ca pe un joc, răspunsurile date de acesta sunt în general limitate în mare parte, fiindcă superficialitatea utilizatorului îi limitează capacitățile. Recepția mai poate fi redusă și de superstiții deoarece, fie că realizezi, fie că nu, felul în care interpretezi intuițiile este limitat de fricile adânci.

Atunci când abordezi cu respect metodele intuitive, te deschizi canalelor tale interne. Acuratețea îndrumării primite va fi direct proporțională cu sinceritatea atitudinii tale. Înainte de a începe să lucrezi cu arhetipurile tale, trage adânc aer în plămâni și șterge orice așteptări pe care le-ar putea avea mintea ta. Dacă vei încerca să influențezi îndrumarea, nu vei primi un răspuns corect. La fel se întâmplă și dacă în acest proces te ajută cineva care vrea să te influențeze sau se așteaptă ca tu să vrei anumite lucruri. Nu trebuie să ai atașamente sau așteptări față de îndrumarea pe care o cauți.

Cei mai mulți caută sfaturi referitor la viețile lor fizice, carieră, viață amoroasă sau investiții – doresc să știe lucruri pe care să le folosească imediat. Dar îndrumarea simbolică sau arhetipală este mult mai valoroasă, chiar dacă este mai dificil de interpretat. Îndrumarea intuitivă, la fel ca visul, are înțelesuri situate pe mai multe nivele. Dacă vei lua în calcul doar îndrumarea literală, impactul va fi minim. Spre exemplu, visele cu avioane, pe care le-am împărtășit la începutul acestei cărți, ar fi avut pentru mine o însemnătate foarte redusă dacă aș fi încercat să le interpretez doar prin prisma existenței materiale. Aș fi putut crede că reflectă doar îngrijorarea mea cotidiană de a călători, dar abia când am considerat că avionul este un simbol, adevărata semnificație a viselor mi-a fost dezvăluită.

Cele Douăsprezece

După ce mi-am lăsat cele douăsprezece arhetipuri să-mi îndrume citirile intuitive după voia lor, am început să percep mult mai mult. În afară de cele patru arhetipuri ale supraviețuirii, cele mai dese arhetipuri pe care le-am întâlnit au fost Salvatorul, Servitorul, Prințesa, Cavalerul, Regina, Regele, Vindecătorul Rănit, Misticul

și Cel-Ce-Își-Schimbă-Forma. În timp ce încercam să le organizez în funcție de semnificația pe care o aveau pentru mine și pentru studenții mei, mi-am adus aminte un exercițiu pe care l-am învățat de la un drag profesor din facultate. Pentru a convinge cursanții despre impactul detașării în percepția realității, ne-a pus să ne imaginăm că fiecare dintre noi stă în mijlocul unui ceas. Fiecare dintre cele douăsprezece ore reprezenta o realitate complet diferită. O oră reprezenta învățăturile spirituale budiste, o alta principiile tradițiilor hinduse și tot așa, pentru restul orelor: iudaismul, creștinismul, islamismul, taoismul, confucianismul, shintoismul, învățăturile wicca, zoroastrismul, shamanismul și ateismul. Această imagine sugerează că nu există o singură realitate, adevărul se prezintă sub multe forme. Detașarea de ideile preconcepute, simbolizată prin așezarea în centrul cadranului, este unicul mod de a percepe limpede realitatea.

Ceasul simbolizează și cercul complet al vieții. Ziua și noaptea au douăsprezece ore, anul are douăsprezece luni. Planeta este înconjurată de cele douăsprezece semne zodiacale, Iisus a trimis în lume doisprezece apostoli, cele douăsprezece triburi ale lui Israel alcătuiau națiunea biblică – fundația întregii culturi spirituale occidentale. Implicațiile mistice ale numărului 12 sugerează că și acesta este un arhetip. Ceasul, împărțit în douăsprezece secțiuni, seamănă cu o roată, una dintre cele mai vechi reprezentări ale spiritului, destinului, norocului și ciclurilor vieții.

Am decis să utilizez roata ca tipar și am notat în dreptul fiecărei ore (redenumită casă) câte un arhetip. Am pus câte un arhetip în mijlocul fiecărei secțiuni și m-am imaginat din nou stând în centrul cercului, înconjurată, de această dată, de familia mea arhetipală. Am obținut imaginea sistemului de ajutor cosmic unificat. Când m-am uitat pe desenul pe care l-am făcut, mi-am dat seama că reprodusesem în mod inconștient străvechiul cerc astrologic, cotând inclusiv cele douăsprezece case zodiacale. Mi-am dat seama imediat că acest desen este perfect pentru a reprezenta arhetipurile. (Vezi Figura 4.)

FIGURA 4: CELE 12 CASE ALE ROȚII ARHETIPALE

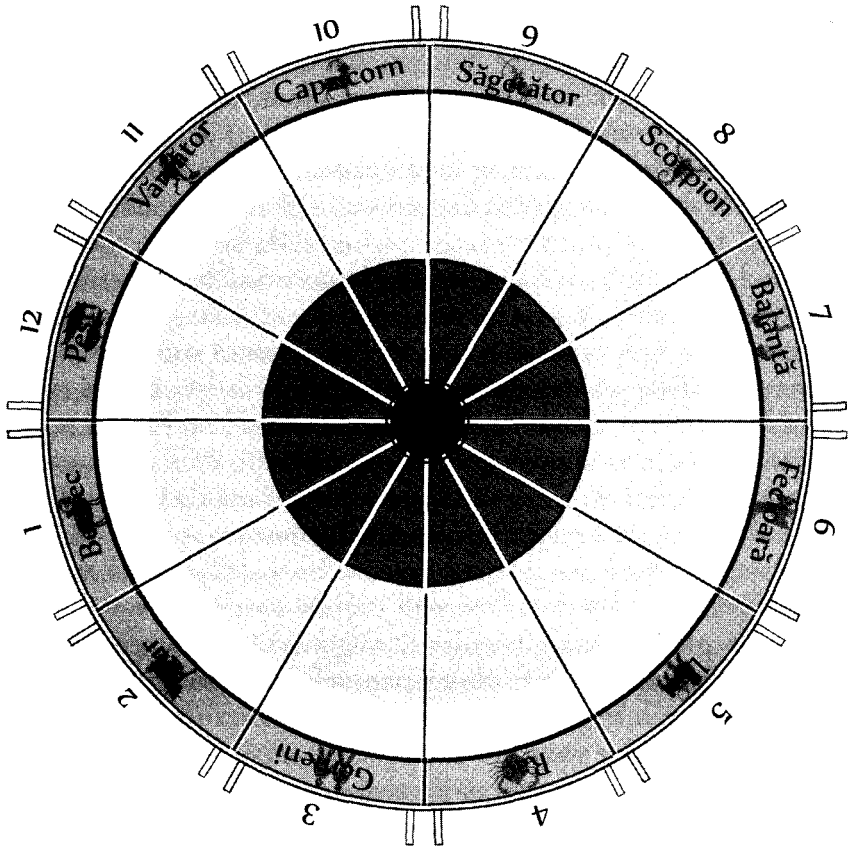

Carl Jung considera că strămoșii noștri au „transpus" modelele arhetipale în mit și folclor în același mod în care au atribuit anumitor formațiuni de stele figuri animale, atribuindu-le nume și personalitate:

> „Acest lucru se vede limpede dacă ne uităm la formațiunile cerești, a căror formă haotică inițială a fost organizată prin proiecția de imagini. Astfel se explică influența stelelor, așa cum susțin astrologii. Aceste influențe sunt percepții inconștiente, introspective ale activității inconștientului colectiv. Tot așa cum constelațiile au fost „proiectate" pe cer, figuri similare au fost proiectate în legende, povești populare sau asupra unor personaje istorice."[1]

[1] Jung, *The Structure and Dynamics of the Psyche* „Structura și dinamica psihicului."

Această observație explică intuiția mea despre conexiunea dintre zodiac și arhetipuri. Poate că pentru o clipă am zărit în inconștientul colectiv și am văzut că cele douăsprezece case ale zodiacului se suprapun peste Roata mea Arhetipală! Similitudinile dintre cele două roți ar fi putut fi doar o „coincidență" simpatică, dar cu cât am studiat mai mult intersectarea celor douăsprezece arhetipuri cu cele douăsprezece case zodiacale, cu atât am fost mai convinsă că acestea pot arunca o nouă lumină asupra Contractelor și ne pot face să ne înțelegem într-un mod cu totul nou.

Roata Arhetipală este o metodă intuitivă care face ca informația simbolică să fie mai ușor accesibilă. Arhetipul tău devine și mai semnificativ când îl vezi acționând în cele douăsprezece case care semnifică diferite aspecte ale vieții tale. Roata te ajută să decodezi tiparele mai puțin evidente ale vieții. Ea îți arată că experiențele și relațiile tale sunt adevărate piese de teatru spirituale, pline de oportunități de transformare personală.

Stările și emoțiile tale influențează modul în care arhetipurile se plasează pe Roată. Spre exemplu, felul în care cad runele sau oasele atunci când vrei să descifrezi viitorul îți reflectă energia stării emoționale, precum și atmosfera energetică în acel moment. Se știe că luna plină îți afectează emoțiile, la fel și diferitele configurații planetare, pete solare sau furtuni magnetice. Metodele îndrumării intuitive sunt legate strâns de energiile cosmice, deoarece toate energiile sunt interconectate.

Scopul Roții Arhetipale este de a-ți adânci înțelegerea de sine, la fel ca un grafic astrologic. Roate este un mediu în care modelele arhetipale își pot comunica mai ușor rolul pe care îl au în desfășurarea Contractului tău Sacru. Arhetipurile tale sunt ca niște magneți care atrag toate elementele care fac posibilă manifestarea unei experiențe, inclusiv oamenii cu care ai Contracte și momentele în care ai de făcut alegeri importante. Fiecare dintre aceste case este în rezonanță cu energiile uneia sau mai multor chakre (acolo unde zonele de influență se suprapun). Confluența energiilor ar trebui să te ajute să înțelegi în profunzime natura caselor tale arhetipale.

Prima casă a astrogramei reprezintă egoul și personalitatea. Arhetipul situat în această casă reprezintă forța inconștientă care îți domină egoul și personalitatea. Este casa care te leagă de lume, care îți spune cine ești și este în rezonanță cu energiile primei și celei de a treia chakre. Atunci când predau Roata la un seminar, le cer cursanților

să intuiască ce arhetip se află în casa egoului unui anumit membru al grupului. Mulți reușesc să numească arhetipul corect, în timp ce ceilalți pot descrie caracteristici ale acestuia. Spre exemplu, bărbații care au în prima casă arhetipul Cavalerului proiectează adeseori o fermecătoare aură romantică de cavalerism. Ei îi protejează pe ceilalți, în special pe femei, iar maniera lor de a vorbi este caracterizată de formalism și curtoazie. Uneori, acest arhetip este evident, alteori, subtil.

Într-o bună zi am avut un seminar în orașul natal, Chicago, la care a fost prezentă o echipă de filmare de la o televiziune locală, care realiza un reportaj despre munca mea. Vorbind despre arhetipul Cavalerului, am spus că un Cavaler este mai înclinat să-i trimită iubitei un trandafir roșu decât crini sau lalele. M-am întors apoi către un tânăr aflat în primul rând și am spus: „Priviți acest bărbat. Este limpede că proiectează puternic arhetipul Cavalerului și că este un romantic". De îndată ce am terminat de vorbit, tânărul a scos de la spate un trandafir roșu și mi l-a dat. Până și eu am fost uluită, nu mai vorbesc de echipa de filmare. Reporterul s-a întors către cameraman și l-a întrebat: „Ai filmat asta, sper". Arhetipul care domnește în prima casă stabilește impresia inițială pe care oamenii o au despre noi și credeți-mă că este un uriaș avantaj să știi ce mască arhetipală porți.

Potrivit teoriei astrologice, fiecare dintre cele douăsprezece case se află într-o diagramă nativă (o diagramă care arată poziția precisă a planetelor în momentul nașterii tale) și are un impact diferit asupra vieții tale. Cele douăsprezece case ale Roții furnizează cadrul prin care poți evalua felul în care acționează arhetipurile în viața ta cotidiană, atât la nivel simbolic, cât și literal. Spre exemplu, cea de a opta casă, catalogată în Figura 5 drept „Resursele altor oameni", are legătură cu banii și cu felul în care îi folosești, cu moștenirile și cu problemele legale. Moștenirea nu se referă doar la situația financiară, ci și la ADN și la memoria biologică ancestrală, la atitudinile tribale și la credințele care se pierd în negura timpurilor.

Chiar dacă arhetipurile și casele lor pot fi interpretate „la propriu", este bine să ne gândim și la înțelesurile lor simbolice. Dacă ne oprim la înțelesul „literal" al unui cuvânt, riscăm să devenim repede frustrați, deoarece uneori este foarte greu de văzut legătura dintre un model arhetipal și înțelesurile casei în care acesta cade. Desigur, trebuie să înțelegi sensurile literale ale lucrurilor care se petrec sub nasul tău. Spre exemplu, moștenirile emoționale, psihologice și genetice sunt cel puțin la fel de „reale" ca banii și proprietățile, așa că atunci când te gândești la „moștenirea" ta, te rog să iei în calcul și caracteristicile

fizice și emoționale, precum și atitudinile pe care le împărtășești cu familia ta. Atunci când încerci să interpretezi înțelesurile pe care le poartă un arhetip aflat într-o casă, trebuie să iei în calcul toate informațiile, toate fațetele. Astfel vei reuși să schițezi un portret complet al tiparelor tale de viață și al scopului pe care îl ai pe acest pământ. Nu uita, arhetipurile sunt ghizi care te ajută să-ți împlinești Contractul și să îți atingi potențialul divin.

Toate modelele arhetipale sunt prezente în problematica fiecărei case, căci ele interacționează în psihic precum un sistem holografic. Dar există un singur arhetip dominant în fiecare casă. În capitolul al 8-lea îți voi arăta cum să îți situezi arhetipurile în cele douăsprezece case și cum să-ți creezi Roata personală. Dar mai întâi să trecem în revistă înțelesul fiecărei case. (Vezi Figura 5.)

FIGURA 5: ROATA ARHETIPALĂ

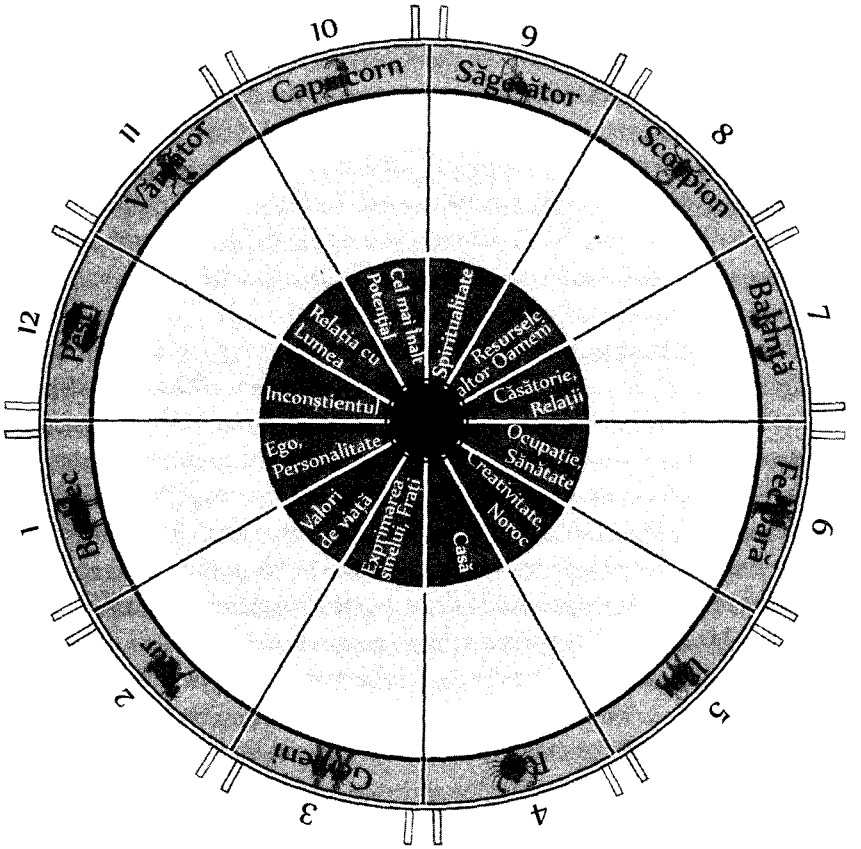

Transformă-ți casa în „acasă"

Prima Casă:

Ego și Personalitate

(*Prima și a treia chakră*)

Cele douăsprezece case corespund în astrogramă celor douăsprezece semne zodiacale și celor patru energii cosmice: pământ, aer, foc și apă. Casele Roții Arhetipale împărtășesc aceleași caracteristici. Spre exemplu, prima casă a Roții Arhetipale corespunde semnului astrologic al Berbecului, prima casă a zodiacului. Ea debutează în prima zi de primăvară, simbolizând un nou început. Berbecul este un semn de foc, casa acestuia este caracterizată de pasiunea care animă nașterea, inclusiv nașterea sinelui și renașterile constante prin care trecem în procesul maturizării. Arhetipul își împrumută energia individului.

Charlotte l-a identificat pe Cel-Ce-Își-Schimbă-Forma ca fiind unul dintre cele douăsprezece arhetipuri de bază, situându-l în prima casă. Prin urmare, acesta are o poziție dominantă. Charlotte rezona puternic cu povești ca „Rățușca cea Urâtă" sau „Prințesa și Broscoiul", în care trăsătura principală a eroului, întotdeauna având conotații negative, se transformă brusc în frumusețe și putere. Cel-Ce-Își-Schimbă-Forma este cunoscut de mult timp de șamanii indieni americani ca având abilitatea de a-și schimba înfățișarea dintr-o multitudine de motive. Poate trece de la un nivel de conștiință la altul, de la vis la stare de trezire, de la un plan astral, eteric și mintal la altul. Energia sa era evidentă la Charlotte, care avea dificultăți în a-și păstra credințele și opiniile. Ea își schimba „forma" opiniilor – tot așa cum focul este purtat de vânt – atât de radical, încât oamenii considerau că este foarte greu să ajungă să o cunoască cu adevărat. Charlotte părea împrăștiată, neloială și nu inspira încredere. Atrăgea oameni care presupuneau că ea era ceea ce părea – în acel moment credea cu sinceritate ceea ce spunea – doar pentru a descoperi că ea era de fapt altfel. Una dintre provocările ei majore este de a-și dezvolta și menține un sine puternic, pentru a nu-și mai schimba „forma" doar ca să placă persoanei cu care vorbește, de a nu mai spune doar lucrurile pe care alții vor să le audă. Multe Contracte interpersonale o împing în această direcție.

Identitatea, respectul de sine și conștiența egoului reprezintă elemente de bază ale vieții tale. Felul în care te comporți cu alții, dacă poți sau nu să te descurci în viață fără să ceri permisiunea altora depinde de cât de bine reușești în sarcinile care îți trezesc nevoia de a fi propriul stăpân.

A Doua Casă

Valori de viață

(cea de a doua chakră)

Cea de a doua casă a Roții Arhetipale corespunde Taurului, un semn de pământ care îți influențează relația cu pământul, în cel mai larg sens. El reprezintă lucrurile pe care le prețuiești cel mai mult. În termeni energetici, casa a doua reprezintă următoarea etapă a formării sinelui „Acum, că sunt aici, ce este al meu? Ce vreau de la viață? Ce putere îmi este indispensabilă în interacțiunile cu viața materială?". Această casă reprezintă aprecierea pe care o ai față de natura materială a vieții – obiectele de care sufletul și spiritul tău se atașează, lucrurile de care ai nevoie pentru a te simți legat de lume. Această casă reflectă obiectele sau energiile pe care tu le asociezi cel mai des cu puterea pământească: banii, statutul, proprietatea, arta, capacitatea de a-i controla pe alții, senzualitatea, frumusețea. Acestea sunt cele mai seducătoare forme de atașament al spiritului față de lumea fizică. Prin urmare, arhetipul care se află în această casă rezonează cel mai mult cu puterea materială și cu simbolurile acesteia.

Glen avea în casa a doua arhetipul Midas: reușea să își convertească toate ideile antreprenoriale în aur material. Avea puterea atingerii lui Midas, dar și dificultăți legate de felul în care puterea banilor punea la îndoială puterea sufletului. Așa cum Midas și-a ucis fiica când a transformat-o fără să vrea într-o bucată de metal, viața emoțională a lui Glen era rece și stearpă. În relațiile lui cu ceilalți – cu care avea încheiate Contracte, după cum recunoaște și el acum – ajungea să-și pună întrebarea dacă își prețuia mai mult averea decât prietenia. Una dintre cele mai importante lecții pe care trebuie să o învețe Glen este să aibă relații cu alții fără să încerce să-i domine sau să-i controleze pe aceștia și să interacționeze cu lucrurile lumii fără ca el însuși să se lase dominat *de ele*.

Provocarea acestei case este de a vedea dincolo de forma fizică a atașamentelor pe care le dezvoltăm față de obiecte, bani, status,

putere și multe alte manifestări ale lumii materiale, de a nu ne uita valorile spirituale. Oamenii suferă cumplit deoarece sunt animați de credința că pentru a fi fericiți trebuie să posede ceva sau pe cineva. Abilitatea de a iubi necondiționat este antitetică atașamentului.

A Treia Casă

Exprimarea Sinelui și Frații

(Cea de a treia și a cincea chakră)

Odată ce ți-ai stabilit valorile, urmează exprimarea de sine: cum reprezinți în exterior ceea ce ești și ceea ce iubești mai mult. Cea de a treia casă corespunde semnului zodiacal al Gemenilor, un semn de aer care influențează comunicarea și reprezintă capacitatea de a te exprima ca individ. Legătura simbolică a fraților cu procesul de comunicare reprezintă un proces normal de specializare, de descoperire a propriei voci printre cele ale „fraților." Prin urmare, „frații" nu sunt doar membrii familiei biologice, ci și aceia care te ajută să crești. Pentru că energia celei de a treia case rezonează cu respectul de sine și cu exprimarea acestuia, ea implică cea de a treia și de a cincea chakră. Această casă conține lecțiile inerente efectelor cauzale ale alegerilor tale – felul în care îți folosești propria putere. Ea revelează modalitatea în care îți direcționezi energia în Univers, cum o pui în mișcare și cum îți folosești energia și puterea personală pentru a conștientiza consecințele gândurilor și acțiunilor tale. A deveni conștient înseamnă să îți descoperi propria putere și să înveți să o dirijezi în mod responsabil.

Arhetipul care se află în cea de a treia casă stabilește felul în care iei deciziile. Alegerile care fac rău deliberat altor persoane reprezintă un aspect al părții întunecate a celei de a treia case.

Unul dintre cursanții mei, John, avea în cea de a treia casă arhetipul Servitorului. Această situație i-a adus multă bucurie, deoarece considera că rolul său în viață este de a-i sluji pe alții. John se comporta în consecință, atât în lucrurile pe care le făcea, cât și în relațiile sale. Ideea de a le fi altora de folos l-a inspirat din copilărie. Atunci când a venit timpul să-și aleagă o profesie, s-a retras un timp din lume, rugându-se să primească îndrumare. În rugăciunile sale a spus că pentru el nu are importanță ce va face, că va respecta dorința Cerului, pentru că avea deplină încredere că Divinitatea îi va arăta drumul pe care trebuia să apuce pentru a sluji mai bine.

Puțini oameni ar putea da dovadă de o asemenea credință, dar printre companionii lui John se număra și arhetipul Rătăcitorului. Așezat în cea de a noua casă (a spiritualității), Rătăcitorul l-a făcut pe John să se mute la fiecare doi sau trei ani prin diferite colțuri din țară, luându-și tot soiul de slujbe mărunte. Această cale de a sluji i-a oferit lui John un minunat sentiment de libertate și i-a permis să cunoască o mulțime de oameni. Și pentru că nu s-a cramponat de nimic, a avut libertatea de a fi el însuși și de a se oferi pe sine necondiționat. Plăceri mărunte îi aduceau o mare bucurie. Adeseori, nimic mai mult decât simple discuții cu oameni care aveau nevoie să vorbească cu cineva sau mici servicii pe care le făcea altora. Nu am mai întâlnit vreodată pe cineva ca John; am fost tentată să-l întreb dacă nu este un sfânt. Căci în mod cert radia o grație care îi inspira pe alții să vadă în el o putere divină.

Provocarea majoră a celei de a treia case este să îți conștientizezi motivațiile. Fiecare cuvânt pe care îl spui, fiecare gând, fiecare acțiune sunt o expresie a puterii tale; până la urmă, există doar două motivații care mișcă sufletul: creșterea sau scăderea puterii tale sau a altora.

A Patra Casă

Acasă

(Prima și a patra chakră)

Cea de a patra casă corespunde zodiei Racului, primul dintre cele trei semne de apă ale zodiacului. Apa este elementul asociat naturii noastre emoționale, deci arhetipul care se află în această casă este cel care ne influențează cel mai mult răspunsurile emoționale. Exprimarea sinelui trebuie să aibă o ancoră, o casă. Cea de a patra casă este legată direct de căminul din care vii, dar și de casa ta actuală. Cuvântul „casă" are multe semnificații; în vise el este adeseori asociat cu adevăratul cămin al inimii, cu cea mai adâncă pasiune din viața ta. Tema casei include conexiunile pe care le ai atât cu familia biologică, cât și cu cea extinsă. Arhetipul care se află în această casă are o influență majoră asupra energiilor emoționale asociate cu tot ceea ce reprezintă casa pentru tine. Și fiindcă cea de a patra casă este legată atât de rădăcinile familiale, cât și de viața ta emoțională, ea rezonează cu energiile primei și celei de a patra chakre.

Aspectele dificile ale celei de a patra chakre pot include amintirile și emoțiile toxice, care dau naștere melancoliei și depresiei. Atunci când lucrez cu o persoană care are de înfruntat amintiri dureroase din copilărie (lucru foarte întâlnit), consider că arhetipul aflat în casa

a patra este o sursă privilegiată de informații. Spre exemplu, Lydia trebuia să facă față amintirii unei mame dependente de droguri care lipsea de acasă cu lunile. Când mama sa era acasă, reușea să se țină departe de droguri pe perioade de timp care variau de la o săptămână la trei luni, dar invariabil se reîntorcea la consumul de droguri. Lydia mi-a povestit cum se întorcea uneori numai ca să mai ia vreun obiect de prin casă pentru a-l vinde să facă rost de bani. Odată s-a întors când Lydia era la cursuri, i-a strâns toate lucrurile care aveau oarece valoare și le-a vândut pentru droguri. După acest episod, Lydia nu a mai vrut să-și vadă mama timp de șapte ani.

Când am întâlnit-o pe Lydia, ea avea 28 de ani și încă nu se împăcase cu mama ei. Lydia radia energia cuiva care era în stare de o uriașă compasiune față de Copilul interior al oamenilor. Putea simți cu ușurință rănile altora și era animată constant de dorința de a-i ajuta. A ajutat-o mult să-și dea seama că arhetipul Mamei era situat în casa a patra. Una dintre interpretările acestui fapt este că a fi o mamă pentru alții (inclusiv propria mamă) era elementul central al vieții sale.

Soțul ei, cu care se căsătorise la 26 de ani, o iubea nebunește și o făcea să simtă că este partenera ideală. El mi-a mărturisit: „O iubesc mai mult decât orice. În clipa în care am văzut-o, am știu că va fi soția și mama perfecte. Și exact așa și este, o soție și o mamă perfecte".

Marea provocare a casei a patra constă în a găsi soluții la problemele nerezolvate din copilărie și de a ne crea un cămin sănătos. Avem de ales între a le transmite copiilor noștri rănile și comportamentul nostru negativ sau a le insufla dragoste și optimism. Este esențial pentru căminul tău să-ți vindeci rănile trecutului, pentru a nu le transmite mai departe familiei tale.

Casa a Cincea

Creativitate și Noroc

(Cea de a șasea chakră)

În Zodiac și în Roata Arhetipală succesiunea de semne de foc, pământ, apă și aer se repetă de două ori. Leul, cel de al doilea semn de foc, se află în cea de a cincea casă, care influențează exprimarea creativă, sexualitatea, copiii și norocul. Este casa dragostei și a spontaneității, a abundenței și a șansei. Pe arhetipul care se află în această casă trebuie să te bazezi pentru a face ca lucrurile să se întâmple și pentru a le duce la bun sfârșit. După ce te-ai ancorat într-un cămin, este timpul să explorezi puterea creativității și creația vieții. Pentru că cea de a cincea

casă domnește peste creativitate, ea corespunde celei de a șasea chakre, responsabilă de inteligență și imaginație.

Partea întunecată a casei a cincea se manifestă prin pierderea controlului creativ sau sexual și în folosirea puterii creative sau sexuale pentru atingerea unor scopuri egoiste. Cineva își poate folosi talentul pentru a face lucruri imorale sau ilegale sau se poate folosi de seducție pentru a-i manipula pe alții.

Îmi aduc aminte de Will, un bărbat cu o personalitate minunată, ieșită din comun. Era încarnarea charismei și toată lumea se bucura să fie în compania lui. Îi făcea pe oameni să simtă că totul este posibil și reușea să vadă lumina chiar și în cele mai negre circumstanțe. Arhetipul Copilului se afla în casa a cincea. Și exact asta și era, un personaj ca de poveste care îi inspira pe alții să vadă partea bună a lucrurilor.

Ori de câte ori evenimentele îl forțau pe Will să iasă din dulcea atmosferă a inocenței copilărești, acesta se imagina din nou copil. Devenea un tată imaginar pentru copilul din el, îndrumându-l și consolându-l pe acesta. Will-tatăl îi arăta lui Will-copilul cât de mult îl înspăimântase ceva la 6 ani și cum îi dispăruse frica până la 8 ani. El și-a descris abilitatea imaginativă spunând: „Ori de câte ori alunec, mă întorc în mine însumi și-mi reamintesc situațiile în care totul s-a rezolvat fără ca eu să fiu nevoit să fac ceva. Sigur cineva veghează asupra mea, deoarece singur nu aș fi reușit niciodată să-mi pun viața în ordine. Îmi place să împărtășesc acest mesaj, în orice situație m-aș afla. Conduc o corporație destul de mare și pot să vă spun că nu este o atitudine des întâlnită".

Nevoia de a crea este un aspect esențial al conștiinței și al spiritului uman. Ar fi o iluzie să credem că abilitatea noastră creativă se măsoară doar prin realizările profesionale sau artistice. Will a întrupat energia creativității în cea mai înaltă formă de exprimare, deoarece reușea să o dirijeze pentru a aprinde scânteia spiritului în cei din jurul său. El reprezenta o altă fațetă a creativității: natura creativă a sinelui nu trebuie să „facă" ceva exterior pentru a fi recunoscută și validată.

A Șasea Casă

Ocupație și Sănătate

(Cea de a doua chakră)

Cea de a șasea casă corespunde celui de-al doilea semn de pământ, Fecioara, care influențează ocupația și sănătatea. Energia de pământ a

Fecioarei diferă de cea a Taurului deoarece ea ne ancorează în muncă și nu în ciclurile fizice ale naturii, specifice casei a doua. Centrarea acestei case pe muncă are o valoare adaptativă, de supraviețuire, iar arhetipul aflat aici va determina modul în care vom căuta să obținem securitatea materială. Spre exemplu, într-o întâlnire de afaceri, modelul arhetipal dominant va avea un cuvânt greu de spus cu privire la modul în care interpretezi conversația și oportunitățile. Provocarea celei de a șasea case este de a reuși să echilibrezi munca și sănătatea. Un arhetip poate semnaliza obiceiuri nesănătoase și distructive, care nu-ți servesc bunăstării fizice. Sau poate indica felul în care îți negociezi etica și morala în schimbul siguranței financiare. Această casă rezonează cel mai mult cu cea de a doua chakră, deoarece are cel mai mult de a face cu banii și valorile.

Cathie avea în a șasea casă arhetipul Detectivului, unul dintre cele 12 arhetipuri alese de ea. Cathie și-a ales acest arhetip deoarece avea o înclinare deosebită către rezolvarea misterelor. Din păcate, și-a direcționat acest talent natural către aspectul său tenebros, spionatul. A admis că era tentată de voaierism, deși îl considera doar o tentație. Ori de câte ori Cathie se simțea nesigură pe sine (lucru care se întâmpla des, fie din slăbiciune, fie fiindcă așa alegea), se folosea de acest sentiment ca scuză pentru a cotrobăi printre lucrurile personale și fișierele colegilor, în căutare de note sau de scrisori. Pretindea că era în căutarea dovezilor că cineva încearcă să-i submineze poziția la birou. Am întrebat-o pe Cathie dacă a găsit vreodată ceva. „Nu am găsit. Dar asta este foarte reconfortant, este bine să știi că ești în siguranță la birou."

Când am întrebat-o pe Cathie de cât timp avea această nevoie de a se juca de-a Detectivul, mi-a spus că încă din copilărie obișnuia să își bage nasul peste tot, pentru a afla cât mai multe despre părinți, prieteni și colegi. A recunoscut că la un moment dat a fost concediată pentru că a fost prinsă umblând în biroul unui coleg. Cathie era convinsă că toată lumea o spiona, astfel încât trebuie, la rândul ei, să o spioneze pentru a se proteja. I-am recomandat să consulte un terapeut și, deși mi-a spus că se va duce la acesta, am simțit că sentimentul ei de siguranță venea din faptul că putea descoperi secretele altora.

Povestea ei ilustrează modul în care influențăm inconștient sănătatea celor din jurul nostru. Paranoia ei putea fi simțită de colegii ei; în plus, aceasta îi influența întreaga bunăstare. Întreabă-te mereu:

„Cum afectează comportamentul meu sănătatea celor din jur?". Această întrebare va face legătura cu ceă de a șaptea casă, în care sănătatea ta, inclusiv perspectivele mai mult sau mai puțin sănătoase despre oameni și viață, devine parte integrantă a bagajului pe care îl aduci în orice relație.

A Șaptea Casă

Căsătorie și relații

(Cea de a doua și cea de a patra chakră)

A șaptea casă include mariajul sau alte forme de relaționare, precum prieteniile apropiate sau relațiile de afaceri. Această casă corespunde semnului zodiacal al Balanței, cel de al doilea semn de aer. Spre deosebire de Gemeni, care influențează comunicarea în general, Balanța se referă la o comunicare intimă între oameni. Această calitate a făcut ca semnul Balanței să fie asociat cu echilibrul, simbolizat de o femeie care ține în mână o balanță. Această casă este terenul de desfășurare privilegiat al trădării, care face parte din aspectele umbrei relațiilor. A șaptea casă are de a face cu mariajul și cu asocierile de afaceri și rezonează cu energiile celei de a doua și celei de a patra chakre, responsabile de bani, valori și inimă.

Biologia noastră ne predestinează relațiilor fizice, emoționale și psihologice. Din relațiile noastre cu ceilalți deslușim primele frânturi ale Contractului. Relațiile pot fi văzute și prin prisma parteneriatelor arhetipale: Părinte/Copil, Mentor/Student, Servitor/Stăpân.

În cursul fiecărei zile obișnuite, în care ne vedem de treburile noastre, între sufletele noastre are loc un dialog extraordinar. Spre exemplu, dacă te-aș întâlni la un seminar, arhetipului Învățătorului din mine ar începe un dialog cu Povestitorul din tine, în timp ce tu ai să povestești cum arhetipurile funcționează în viața ta. Și deși Povestitorul nu face parte dintre arhetipurile mele intime, Învățătorul din mine se va îmbogăți de pe urma poveștilor tale. La rândul lui, Povestitorul va profita de contactul cu Învățătorul meu, deoarece sunt capabilă să te fac să vezi înțelepciunea și adevărurile spirituale ascunse în poveștile tale. Printre cei care au întrupat aceste două arhetipuri la cel mai înalt nivel se numără Iisus, Buddha, înțelepții anonimi care au compus *Bhagavad Gita, Upanishadele*, învățăturile sufi, taoiste, hasidice și africane.

Parteneriatele arhetipale pot ieși la iveală în cele mai banale situații. În urmă cu ceva timp, am fost invitată de niște prieteni la o petrecere

organizată în cinstea a 14 dintre prietenii lor „favoriți", deși majoritatea invitaților nu se cunoșteau între ei. În timp ce făceam cunoștință cu invitații, Bruce s-a recomandat de o manieră extrem de zgomotoasă și de nesuferită, făcând tot posibilul să atragă atenția asupra lui. Nu am reușit să scap de el; s-a ținut scai după mine încercând să mă convingă cât de amuzant era. La un moment dat, a devenit brusc serios și mi-a spus: „Știi, m-am obișnuit să mă prostesc cu oamenii ăștia. Acum câțiva ani, am început să o fac pe clovnul cu ei, iar acum se așteaptă de la mine să fiu sufletul petrecerii".

În clipa în care Bruce s-a referit la el însuși ca la un Clovn, mi-am dorit să aflu ce se ascunde sub machiaj. Am vorbit cu el despre trăsăturile Clovnului cel mai des întâlnite la oameni și l-am întrebat dacă i se pare și lui că cei mai mulți Clovni își ascund tristețea în spatele măștilor și că se folosesc de costume pentru a comunica stări emoționale care altfel ar rămâne ascunse. Bruce mi-a spus că se schimba mult atunci când o făcea pe clovnul și că adeseori i se părea că în acest mod poate fi afectuos sau critic – lucruri pe care nu le-ar fi putut comunica în alt mod. A început să-și povestească aventurile, insuflând petrecerii voioșie și făcându-i pe ceilalți musafiri să se simtă în largul lor. Dintr-un anume punct de vedere, stabilise un parteneriat comic cu fiecare dintre ei.

„Nu îți displace, niciodată, faptul că oamenii se așteaptă să fii Clovnul petrecerii?", l-am întrebat pe Bruce.

„Aș avea resentimente și față de ei, și față de mine dacă s-ar aștepta de la mine doar să îi amuz, dar este mai mult decât atât. Clovnul este acea parte din mine care îmi îngăduie să îmi fac noi prieteni. Dacă nu aș face decât să mă prostesc, nimeni nu m-ar lua în seamă. Cred în puterea optimismului, iar când mă simt rău nimic nu funcționează mai bine ca umorul. Și cu mine însumi sunt la fel, ceea ce este un lucru bun; înțeleg cât de tentant este să arăți lumii doar acea parte din tine care te avantajează cel mai mult."

Bruce nu a fost doar o companie plăcută, el m-a făcut să mă gândesc că anumite prejudecăți îmi întunecau judecata referitoare la anumite arhetipuri. Am realizat că nu îmi plăcuseră niciodată colegii care fuseseră „clovnii clasei". Mă scotea din minți comportamentul lor, dar prin clasa a 4-a am înțeles că se comportau în acel mod pentru a-și ascunde inabilitățile. Bruce mi-a redeșteptat acele amintiri, ajutându-mă să îmi conștientizez atitudinea și să îmi pun în ordine

într-un „sertar" al psihicului. Clovnul lui Bruce mi-a adus ceva din echilibrul Balanței.

Investim foarte multă energie în relațiile noastre, fie bucurându-ne de ele, fie menținându-le vii, fie revenindu-ne de pe urma lor, iar în acest proces învățăm foarte mult despre motivațiile noastre. Unul dintre cele mai frumoase cadouri pe care ni le putem face nouă înșine este de a ne monitoriza constant comportamentul pentru a descoperi de ce suntem critici și de ce dorim să îi controlăm pe alții. Marea provocare este de a-i lăsa pe ceilalți să fie ei înșiși, indiferent de fricile și de nesiguranțele noastre. Cea mai importantă relație pe care o ai este cu tine însuți, iar cel mai frumos dar pe care îl poți oferi celorlalți este un sine sănătos.

A Opta Casă

Resursele Altor Oameni

(Cea de a doua și cea de a șasea chakră)

Această casă corespunde Racului, cel de al doilea semn de apă; așa cum am spus deja, apa este elementul conectat cel mai mult la natura ta emoțională. Racul influențează cel mai mult activitățile secrete și energiile pasionale ale sexului. (Cele mai păstrate secrete se referă de obicei la sex, bani sau la ambele.) Spre deosebire de casa a doua, care este legată de posesiunile particulare, cea de a opta casă influențează folosirea publică a banilor. Atunci când se află în această casă, tema moștenirii se referă la probleme legale și financiare, la ADN, la memoria ta ancestrală biologică. Problemele legale și financiare fac apel la sistemul tău de valori, astfel că această casă este influențată de cea de a doua și cea de a șasea chakră.

Problemele casei a opta scot la iveală cele mai întunecate umbre deoarece, așa cum spunea odată Benjamin Franklin, adevăratul test al personalității unui om este în fața problemelor legate de moștenirea familială. Această casă marchează folosirea puterii personale dincolo de viața intimă, făcând trecerea către arena exterioară.

Trebuie să înțelegi natura emoțională a acestei case, deoarece banii, sexualitatea și secretul sunt ispite care îți pot bloca atingerea celui mai înalt potențial. Poate fi extrem de dificil să ai de a face cu aceste energii. Este foarte greu să rămâi în echilibru atunci când la mijloc sunt chestiuni legate de bani și de sex. Banii, sexul și puterea reprezintă autoritatea și siguranța, astfel că atunci când aceste arii sunt amenințate de ceva (real sau doar în imaginația noastră) putem

reacționa irațional sub imboldul fricii. Partea întunecată a acestei case se manifestă prin săvârșirea de acte necinstite legate de bani sau de chestiuni legale, inclusiv însușirea necuvenită de bani din fondurile unei firme sau certuri legate de moștenirea familiei. Tot în această casă ne descoperim magnitudinea puterii și curajului, în timpul celor mai vulnerabile experiențe din viața noastră.

Multe dintre Contractele pe care le avem cu ceilalți ajung să se împlinească din pricini legate de bani, sex sau putere, iar din această cauză și această casă oferă posibilitatea trădărilor și a neînțelegerilor. Dar ea poate fi și o uriașă sursă de putere pentru tine, deoarece printre calitățile ei inerente se află și loialitatea, și dragostea. Următorul exemplu de relație între doi oameni este Contractul clasic al celei de a opta case.

Alfred avea o natură foarte întunecată. Gelos, lacom și manipulator, el reprezenta pentru mine prototipul arhetipului Vraciului. Recunoștea că era dependent de bani, sex și putere, dar considera că se îndrepta pe calea cea bună. Dar chiar dacă era conștient de latura întunecată a sa, aceasta îi stăpânea în continuare mintea și spiritul. Se folosea de ideea că începuse să se schimbe pentru a spune că nu dorește să se folosească de alții, dar că nu are încotro, nefiind capabil să se stăpânească. Îi manipula pe ceilalți pentru a se simți superior.

La două zile după ce l-am întâlnit pe Alfred, am cunoscut-o pe Sarah, o femeie care avea o relație cu el și care mi-a confirmat că era maestru în manipulare și că reușise, încetul cu încetul, să-i știrbească respectul de sine (o acțiune subtilă, caracteristică Vraciului). A reușit acest lucru făcând-o să se simtă prost, corectând-o atât în public, cât și în particular, până când ea a devenit cu adevărat o ființă slabă, așa cum insista el că era. Într-o bună zi, Susan a avut un moment de revelație și s-a rupt brusc de sub puterea lui. În acel moment și-a dat seama că devenise Sclava unui Vrăjitor rău și că ea nu era ceea ce susținea el. A rupt vraja care o subjugase și, odată cu ea, toate legăturile emoționale cu el. Susan s-a eliberat fizic și emoțional și s-a simțit recunoscătoare pentru că a fost forțată să se elibereze singură.

Susan a avut cu Alfred un Contract prin care ea și-a descoperit puterea. În cele din urmă, amândoi au avut de câștigat de pe urma relației lor disfuncționale, lucru destul de neobișnuit. Susan și-a continuat drumul în viață, construindu-și cu altcineva o relație sănătoasă (lucru pe care ar trebui să-l facem cu toții, atunci când ne trezim în

astfel de relații bolnave). Iar Alfred a continuat să lucreze cu el însuși pentru a-și controla adicțiile și nevoia de a-i controla pe alții, deși a recunoscut că nu dorea cu adevărat să devină omul în care știa că s-ar fi putut transforma, deoarece lucrurile de care era dependent îi aduceau multe beneficii. Marea lui provocare era faptul că îi plăcea propria parte întunecată. Alfred recunoștea rațional că actele sale aveau consecințe negative, dar se convinsese singur (se „vrăjise" pe el însuși) că era imun din punct de vedere emoțional la răul pe care îl provoca altora.

Arhetipul care se află în cea de a opta casă este cel care îți influențează fricile, provocările și puterea atunci când vine vorba de bani, moșteniri și sexualitate. Nu uita însă că sursa fricilor tale nu poate fi înțeleasă doar din perspectiva unei singure case. Arhetipurile și casele în care intră sunt doar zone ale diagramei. Fiecare zonă îți oferă o perspectivă diferită, iar ca să-ți înțelegi întregul Contract trebuie să îți faci tot graficul. Dacă ai o criză legată de importanța banilor pentru tine sau de rezistența pe care o manifești față de o viață împlinită, trebuie să te concentrezi pe casa a doua, responsabilă de valorile personale. (Dar și pe casa unde este Sabotorul, pentru a vedea ce conexiuni există). Dar dacă investighezi o afacere sau o relație financiară, atunci trebuie să începi procesul de decodificare cu arhetipul casei a opta. Studiază apoi relațiile dintre case și arhetipuri, trecând prin fiecare componentă a Roții. Este ca și cum ți-ai privi psihicul și sufletul prin lentile cu distanță focală scurtă.

Casa a Noua

Spiritualitate

(Cea de a șaptea chakră)

Cea de a noua casă corespunde semnului zodiacal al Săgetătorului, cel de al treilea semn de foc, și influențează spiritualitatea, religia, călătoriile și înțelepciunea. Energia Săgetătorului este asociată cu îndrăzneala și independența, calități care au un cuvânt de spus în alegerea aventurilor pe care ești dispus să le urmezi. Focul Săgetătorului alimentează inspirația, devoțiunea și pasiunea de a avea o relație intimă cu Divinul. Dacă semnul de foc al Leului, care se află în cea de a cincea casă, este legat de trăsături de personalitate dramatice și de tendința de teatralizare, focul Săgetătorului înalță sufletul uman pe cărări transcendentale, în acord cu imaginea simbolică a centaurului care își îndreaptă săgeata către cosmos. Aspectele părții întunecate a acestei case se referă la stăpânirea egoului tău spiritual,

adeseori caracterizat de un arhetip cunoscut drept Complexul Mesianic.

A noua și a zecea casă sunt așezate în vârful graficului și reprezintă forțele îndrumătoare care ne ajută să ne aducem aminte, chiar și inconștient, că viața este o călătorie spirituală și că rolul nostru este de a ne ridica la cel mai înalt potențial. Ambele case sunt puternic influențate de energiile celei de a șaptea chakre, responsabilă de relația noastră cu Divinul. Trezirea spirituală la care se mai face referire și prin expresia „noaptea întunecată a sufletului" rezonează puternic cu cea de a noua casă. În cultura noastră contemporană, accentul a trecut de la practicarea în masă a religiei la o căutare intimă a propriului drum spiritual. Și deși acest lucru este un element pozitiv în evoluția noastră, mulți oameni sunt tentați să trăiască după standardele interne rezervate odată călugărilor, fără a avea însă condițiile privilegiate care le permiteau acestora să se concentreze pe practicile spirituale.

Partea întunecată a transformării practicilor spirituale într-un curent de masă se referă la criza spirituală și la nebunie. În mod tradițional, pătrunderea adânc în sine pentru a atinge Divinul necesita îndrumarea cuiva pregătit spiritual, care să te ajute să depășești punctele de trecere ale sufletului, precum un guru sau un staret. În timpul procesului de introspecție spirituală poți atinge stadii profunde de singurătate, poți avea senzația de pustiu, te poți detașa de emoții și de simțul prezentului, și chiar, în mod ironic, poți avea senzația că nimic nu are sens.

Dar mulți oameni care dobândesc o stare emoțională și mentală detașată trebuie să se zbată să se întrețină material, să se ducă la muncă și să își plătească ratele la casă. Este foarte greu să trăiești simultan în două dimensiuni atât de diferite, iar mulți se trezesc doborâți de depresie. Dar cum poți distinge între depresia clasică, clinică, psihologică și cea asociată crizei spirituale, când simptomele sunt aproape identice?

Toate depresiile sunt alimentate de un sentiment de lipsă de putere. Balanța puterii în viața ta se dezechilibrează și tu simți că nu mai ai niciun cuvânt de spus în privința vieții tale. În general, depresia clinică are cauze exterioare, fizice. Poate fi vorba despre un dezechilibru chimic sau de o traumă (divorț, pierderea ființei iubite, diagnosticul unei boli incurabile). O astfel de depresie are, adeseori,

ca rezultat imposibilitatea individului de a funcționa și trebuie tratată de un profesionist în domeniu.

Spre deosebirea de aceasta, depresia spirituală își are cauzele declanșatoare în chestiuni metafizice, care nu țin de grijile lumii materiale. Simți poate că ai ajuns într-o fundătură, că ai fost abandonat de Dumnezeu, că nu mai ai nicio șansă să trăiești uniunea divină. Crizele spirituale pot fi declanșate și de schimbări traumatice, precum o boală sau un divorț, *dar doar dacă* te fac să te întrebi care este sensul vieții tale, nu doar să îți deplângi ghinionul financiar.

În mod cert, în unele cazuri este foarte dificil de făcut distincția dintre depresia clinică și cea spirituală. O altă metodă de a o recunoaște pe aceasta din urmă este felul în care răspunzi unei crize. Dacă te întrebi cum vei mai găsi pe cineva care să-ți înlocuiască partenerul de care ai divorțat sau care a murit, dacă te întrebi cum să pleci dintr-un job care te sufocă sau cum poți câștiga mai mulți bani, atunci depresia ta este de natură psihologică. Dacă răspunzi sentimentului de a fi secătuit de putere prin furie, resentimente sau învinovățirea celorlalți, atunci probabil nu ai o deprimare spirituală (dar dacă nu ești sigur, este bine să ceri ajutorul unui doctor sau pe cel al unui psiholog). Dar dacă te întrebi care este sensul vieții, de ce Dumnezeu s-a îndepărtat de tine, atunci este probabil să te afli într-o criză spirituală și este bine să cauți un îndrumător spiritual, nu un psihoterapeut.

Dacă ai stabilit că depresia este de natură spirituală, cea mai simplă soluție este să îți lași toate grijile și temerile în seama Divinului sau, cum se mai spune, „Lasă-te în voia Domnului". Te poți adresa Divinității, spunându-i că toate încercările tale de a-ți găsi drumul au eșuat și că ai nevoie de îndrumare divină. A te lăsa în voia lui Dumnezeu nu este același lucru cu a renunța la toate posesiunile materiale – cum s-ar întâmpla dacă ai depune jurământul tradițional religios. Când realizezi că viața ta se desfășoară sub protecția Contractului, care îți oferă tot ceea ce este necesar pentru a evolua spiritual, poți pune punct luptei dintre voința ta personală și cea Divină. Actul acestei predări spune: „Îi permit Divinului să mă călăuzească după o înțelepciune mai mare decât a mea".

Viața Marissei ilustrează perfect acest tip de experiență. Intelectuală, cu arhetipul Eruditului în casa a noua, Marissa putea examina orice idee de aproape, de parcă ar fi fost un microb pus la

microscop. Avea cunoștințe vaste în toate domeniile academice, de la istorie la botanică, și era binecuvântată cu o memorie excelentă. Marissa îl căuta pe Dumnezeu la fel cum cerceta oricare alt subiect, hotărâtă să îl cucerească. Fie că citea misticism sau istorie, intenția ei era de a găsi o cale către Dumnezeu ca o încununare a eforturilor ei academice. Eruditul ei urma să fie actorul principal în descoperirea Contractului și atingerea celui mai înalt potențial. Dacă în cea de a noua casă s-ar fi aflat Victima, călătoria ei spre Divin ar fi început prin experiențe care ar fi făcut-o să se simtă lipsită de putere, vulnerabilă, experiențe care ar fi făcut-o să caute întărire spirituală. Dacă în această casă s-ar fi aflat arhetipul Copilului, l-ar fi văzut pe Dumnezeu ca pe o figură protectoare, parentală (în unele cazuri, poate fi un mod foarte potrivit de a relaționa cu Dumnezeu).

În cele din urmă, Marissa s-a lovit de un zid de care nu a mai putut trece. Mintea nu poate înțelege puterea spiritului, care răspunde logicii și legilor divine, nu celor umane. Putea vorbi fluent dacă o întrebai despre perspectivele istorice asupra lui Dumnezeu, dar dacă o întrebai despre experiența Divinului, rămânea fără cuvinte. După un timp, acest lucru s-a transformat în frustrare și depresie, realizând că puterea minții sale nu o putea ajuta să trăiască acele stări de extaz despre care citise atât de mult.

Marissa s-a decis să se retragă din lume un timp — să bată la ușa unei mănăstiri. I s-a permis să intre în mănăstire, dar nu l-a întâlnit pe Dumnezeu, așa cum sperase.

Când am întâlnit-o la un seminar pe Marissa, aceasta era confuză, obosită, în pragul disperării. Când i-am făcut graficul, primul lucru l-a care m-am uitat a fost casa a noua. Am început să înțeleg problema când l-am găsit acolo de Erudit. „Nu este de mirare că spiritul tău este pe jumătate înnebunit — i-am spus. Moare de foame, cu dieta intelectuală la care l-ai supus." Am vorbit despre semnificația spirituală a Eruditului și despre felul cum acesta îi deschide tot mai adânc domeniul rațional, doar pentru a-i arăta, iarăși și iarăși, că sufletul ei nu este rațional. Domeniul de studiu al sufletului este natura lui Dumnezeu, care nu poate fi examinată rațional. Marissa ajunsese la un „punct de alegere". Trebuia să își pună Eruditul la locul lui și să înceteze să citească despre Divin. Răspunsul pe care îl căuta nu se afla în cărți.

Marissa nu înțelegea despre ce vorbesc, ceea ce era un semn bun; mintea sa deja își oprea măcinatul. I-am sugerat să își permită să

trăiască nebunia, să simtă frustrarea și să aștepte timpul în care nu va mai conta să-l întâlnească pe Dumnezeu pe calea rațiunii. „Când vei ajunge în acel punct, acolo va fi Dumnezeu", i-am spus, repetând ceea ce cu mulți ani în urmă îmi spusese și mie o măicuță care îmi fusese mentor și pe care o iubesc și acum tare mult.

După un an și ceva, am primit o scrisoare de la Marissa în care îmi spunea că îmi urmase instrucțiunile. „În aceste luni am învățat despre mine că nu sunt persoana disciplinată care mă credeam a fi. Controlez totul și sunt îngrozită să mă las controlată de alții. Aș fi vrut ca experiențele să se desfășoare după regulile mele. Ori de câte ori întâlneam pe cineva, mă prezentam prin mintea mea. Doream să îl copleșesc cu inteligența mea sau să domin în acest fel întregul grup de oameni în care eram. În ultimele luni m-am decis să nu mai fac asta niciodată. Când sunt acum într-un grup, ascult, nu vorbesc. Vreau să ajung să-i cunosc cu adevărat pe oameni, să le împărtășesc gândurile și sentimentele mele. Simt că în interiorul meu sunt mai blândă, iar în această blândețe i-am pregătit locul lui Dumnezeu. Deja sunt mai mulțumită. Țin un jurnal cu discuțiile pe care le am, iar Eruditul meu învață felurile diferite în care oamenii își experimentează bucuria de a trăi. Pe scurt, sunt bine."

Îmi place foarte mult povestea Marissei, deoarece s-a luptat cu toate puterile sale să nu se lase în voia lui Dumnezeu și a pierdut, câștigând, de fapt. Nu a trebuit să renunțe la profesia sa, nici la casă, nici să devină săracă și celibatară. A trebuit doar să reevalueze controlul pe care Eruditul îl avea asupra vieții sale și, mai ales, asupra relației cu Dumnezeu.

A Zecea Casă

Cel mai Înalt Potențial

(A cincea și a șaptea chakră)

A zecea casă se află sub dominația Capricornului, cel de al treilea semn de pământ al astrogramei. Energia acestei case se adresează celui mai înalt potențial al tău. Ea te împinge să fii tot ceea ce poți, atât în plan fizic, cât și spiritual. Care este cel mai înalt potențial al compasiunii și generozității tale? Care este cel mai înalt potențial atunci când vrei să le insufli putere celorlalți? Care este cel mai înalt potențial al talentului tău? Cel mai înalt potențial este ceea ce Contractul tău Sacru te împinge să descoperi. Și pentru că acest lucru

presupune să faci alegeri cu privire la destinul tău spiritual, această casă corespunde energiilor celei de a cincea și celei de a șaptea chakre.

Arhetipul acestei case reprezintă punctul de început al descifrării alegerilor pe care le poți face și al calității motivațiilor tale. Partea întunecată a celui mai înalt potențial este dată ded autosabotaj, îndoială, lipsă de credință. Provocările majore ale acestei case sunt teama de eșec și teama de succes și de responsabilitate. Practic, te temi de propriile puteri și de schimbările pe care trebuie să le faci pentru a le dobândi. Va trebui să afli dacă nu cumva îți blochezi singur potențialul înalt și, dacă da, de ce. Un alt aspect dificil este faptul că va trebui să rămâi umil, pe măsură ce dobândești o putere tot mai mare.

Să-ți urmezi cel mai înalt potențial este un adevărat maraton. La fiecare pas pe care îl faci înainte, profesional sau personal, ceva sau cineva îți va testa profunzimea și soliditatea creșterii interioare. În plan material, acest lucru poate lua forma confruntării cu o persoană care nu dorește să te schimbi. Sau te vei găsi într-o relație în care devii gelos, punându-ți-se la încercare potențialul de a sprijini talentele și darurile altcuiva. Sau poate că vei avea ocazia de a-ți urma drumul transformării interioare, dar cu prețul sacrificării unei părți din viață, al unui sacrificiu. Pentru unii oameni, prețul este prea mare și nu își urmează cel mai înalt potențial.

Arhetipul care se află în cea de a zecea casă influențează modul în care îți organizezi inconștient gândurile atunci când te afli în fața unei decizii care te poate duce la atingerea celui mai mare potențial. Nu uita că deși toți companionii tăi arhetipali te influențează în toate aspectele vieții tale, cel care se află în această casă reprezintă limbajul simbolic pe care trebuie să îl stăpânești pentru a-ți înțelege cel mai înalt potențial.

Viața lui Foley s-a desfășurat sub semnul unui Contract extraordinar. Foley avea un geamăn identic, Dennis, de care a fost nedespărțit până în facultate, ca atâția alți gemeni. Dennis trăise cu ideea că vor urma amândoi managementul afacerilor. Însă Foley avea alte planuri și a ținut secretă dorința de a studia botanica și de a se muta câțiva ani în Costa Rica. După ceva timp de la începerea facultății, Dennis a aflat de planurile lui Foley și s-a închis în sine. Dennis s-a simțit complet trădat și i-a spus fratelui său că ar fi trebuit să-i fi zis de la început că avea alte planuri. Considera decizia lui Foley de a se muta în America Centrală drept un abandon.

Deși Foley anticipase supărarea lui Dennis, a fost surprins de cât de puternic a reacționat fratele său. Dennis și-a schimbat facultatea în al doilea an de studiu. Cu timpul, presiunea constantă exercitată de părinți și de relația distrusă cu Dennis l-a determinat pe Foley să-și abandoneze visele.

L-am întâlnit pe Foley la trei ani după această decizie. Își luase diploma de contabil. Lucra ca chelner și spera să își continue studiile și să devină informatician, dar inima sa era în altă parte. Și nu avea să fie niciodată împlinit, până în clipa în care avea să recunoască faptul că și-a compromis visurile.

La prima vedere, problema lui Foley pare să țină de casa a treia, probleme cu frații și comunicarea, dar de fapt el se confrunta cu faptul că își negociase marea chemare în viață, o chestiune care ține de casa a zecea: nu își asculta vocea interioară care îl îndemna să își urmeze cel mai înalt potențial. Poate că Dennis era motivul evident, dar problema esențială era angoasa lui Foley referitoare la potențialul său înalt. În viață se întâmplă de multe ori să se suprapună griji și probleme diferite. Este posibil să fii nevoit să elimini mai multe straturi superficiale și să treci prin mai multe case pentru a afla care este miezul problemei.

În casa a zecea, Foley avea arhetipul Eroului. Când l-am întrebat de ce își alesese Eroul între cele douăsprezece arhetipuri, mi-a răspuns că îl asocia pe acesta cu dedicația, loialitatea și rezistența. Toată viața își dezvoltase conștient aceste calități, ajutându-și fratele și având grijă de el. Dar simțise întotdeauna că avea să vină momentul când misiunea sa personală îl va despărți de fratele său. „Am știut de când eram mic, deoarece încă de atunci am fost conștient că purtam pe umeri greutatea psihicului fratelui meu. Aveam întotdeauna grijă să fie fericit și în siguranță. Mă ocupam mereu de problemele lui. Știam că la un moment dat mă voi despărți de el, pentru a putea să-mi port și mie de grijă. Aș fi vrut să știu cum te simți când te pui pe tine însuți pe primul plan și ce aș putea deveni dacă aș putea alege să fac ceea ce doresc, fără să-l întreb pe el mai întâi."

L-am rugat pe Foley să-mi spună ce diferențe crede că ar fi între Eroul său în afaceri și Eroul său ca botanist care se străduiește să apere natura amenințată. L-am simțit strivit de întrebarea mea. „Nu există comparație. Nu voi putea niciodată contribui la viață adunând numere, în loc să muncesc pe teren." Am discutat apoi despre motivele

care îl împiedicau să se întoarcă la planul său inițial. Geamănul său ar fi trebuit să fie în stare să aibă grijă de el însuși și l-am rugat să-mi dea trei exemple de compromis făcut de fratele său pentru ca Foley să fie mai fericit. Nu a putut găsi nici măcar unul.

Când l-am rugat pe Foley să-și descrie cât de sănătos era Eroul său, mi-a spus că în sufletul său îl simțea slab și învins și că îi era rușine să recunoască că se îndepărtase de călăuza sa interioară. „Nu cred că mi-a mai rămas vreun strop de curaj; poate că nu am fost niciodată curajos. Dacă aș fi fost, mi-aș fi urmat planul și m-aș fi mutat în America Centrală."

Foley trăia în umbra eroului său; singura lui scăpare era să se ridice din mocirla în care intrase și să decidă că viața sa era suficient de importantă pentru a o trăi. Schimbările pe care trebuia să le facă în viața sa exterioară pentru a-și urma drumul aveau să se constituie în Călătoria sa Eroică și aveau să îi arate care îi era cel mai înalt potențial. Următorul său test – să se rupă de trib și să își urmeze chemarea sufletului – avea să reprezinte pasul următor din Călătoria Eroului.

După ce și-a vizualizat eliberarea, Foley s-a simțit un om schimbat. Și-a schimbat felul de a respira, s-a scuturat de depresie. A început să înțeleagă că părinții și fratele nu erau principalul motiv pentru care nu reușise să-și atingă cel mai înalt potențial. Foley avea în a treia casă arhetipul Pustnicului, care exprima nevoia de a se separa de psihicul puternic al familiei, care exercitase asupra lui atât de multă influență. Spre deosebire de fratele său sau de alți membri ai familiei, Foley avea nevoie de propriul său spațiu pentru a-și trăi viața (o caracteristică a celei de a treia case). Cu sau fără un frate agățat de gâtul lui, Foley trebuia să își găsească un drum de sine stătător. Și, așa cum se întâmplă în toate Contractele, familia a fost pentru el un dar. Foarte multe familii sunt inițial obstacole majore, pentru a se transforma apoi în cei mai fideli susținători. Provocarea avea să îi întărească Eroul, făcându-l să fie independent și hotărât.

Una dintre manifestările părții întunecate a celei de a treia case se referă la modul în care comunicăm, atât cu alții, cât și cu noi înșine, cu psihicul nostru, cu spiritul și cu intuiția, cu esența vieții noastre. Atunci când Foley nu și-a urmat vocea interioară și nu și-a comunicat năzuințele fratelui și familiei sale, și-a trădat vocea interioară și și-a înstrăinat spiritul. Acum Eroul său va trebui să îi aducă sufletul înapoi.

A Unsprezecea Casă

Relația cu Lumea

(Cea de a patra și cea de a șasea chakră)

Cea de a unsprezecea casă corespunde Vărsătorului, cel de al treilea semn de aer, și influențează relația cu lumea exterioară și conceptele tale despre sfera externă. În general, vederea ta de ansamblu asupra vieții este legată de energia acestei case. Ea reflectă modul în care îți folosești puterea în mediul social global. Oamenii care sunt atrași de activități cu impact global (spre exemplu, activiștii de mediu sau militanții pentru pace) au o conexiune puternică cu energia acestei case. Viziunea optimistă sau pesimistă asupra destinului umanității este o reflecție a energiei casei a unsprezecea. Aceasta influențează cel mai puternic felul în care îți raportezi creativitatea la întreaga umanitate și rezonează cu energiile celei de a patra și celei de a șasea chakre, care domnesc peste inimă și minte.

Cursa electorală dintre George W. Bush și Al Gore este un exemplu tipic de confruntare a celei de a unsprezecea case. Dificultatea de a alege un câștigător a atras atenția asupra puterii unui singur individ de a schimba întregul destin al umanității. Americanii au înțeles mai mult ca niciodată importanța uriașă pe care o poate avea un singur vot.

Oamenii care au o atitudine care spune că totul este posibil trăiesc în câmpul de energie pur al celei de a unsprezecea case. Au adeseori vise mărețe, tocmai fiindcă ei gândesc în termeni globali. Ei se trezesc dimineața cu gânduri venite din energiile casei a unsprezecea și adorm seara tot cu ele. Oameni ca Martin Luther King, Jr. sau Mahatma Ghandi, care au schimbat mintea și sufletul omenirii, sunt o întrupare a influențelor casei a unsprezecea. Privind lumea prin prisma energiilor casei a unsprezecea, ei au văzut posibilitatea schimbărilor pozitive, împotriva tuturor așteptărilor.

Nu toată lumea trebuie să se angajeze în cauze globale pentru a contribui la energia pozitivă a Planetei. Am întâlnit nenumărați oameni care aveau atitudini extrem de puternice de genul „Toți oamenii sunt fundamental buni" și care îi ajutau pe cei aflați la restriște. Acești oameni hrănesc sufletul uman. Cum spunea și Iisus, „Ce ai făcut pentru cel mai neînsemnat dintre frații mei pentru mine ai făcut" (Matei, 25:40). Dezvoltarea capacității de a vedea cu adevărat frumusețea vieții și de a-i considera pe oameni niște ființe fundamental pline de iubire este cumva similară cu participarea la o

mișcare ecologică spirituală. Nu putem măsura puterea unui singur gând, dar știm că atitudinile și credințele au un impact global.

Maeștri spirituali, liderii populari, genii ale științei și mari artiști ai umanității ilustrează puterea materializării unui singur gând. Spre exemplu, Copernic a revoluționat înțelegerea mișcării planetelor, combătând ideea că pământul este centrul sistemului solar. Această idee a sfărâmat paradigma științifică a vremurilor sale: acum se crede despre Pământ că este plat, iar mâine că este rotund; percepția singulară a unui singur om a redefinit viziunea colectivă a întregii Planete.

Și tu poți deveni canalul prin care se manifestă o viziune cu totul nouă asupra realității. Trece-ți în revistă viața și relațiile. Adu-ți aminte de felul în care i-ai inspirat pe alții și ce piscuri au urcat aceștia după aceea. Adeseori, munții pe care îi avem de urcat nu sunt enorme mișcări sociale globale, ci provocări ale vieții de zi cu zi și forțe invizibile, precum atitudinile. Generații întregi au de câștigat de pe urma unui tată care decide să se implice mai mult în creșterea copiilor săi sau să nu-i mai urască pe cei diferiți de el. Atunci când John Lennon s-a hotărât să se retragă din viața publică pentru a avea grijă de băiatul său nou-născut Sean, încă nu se auzise de noțiunea de „soț casnic". Lennon a îndurat cuvinte grele pentru că a dat chitara pe șorțul de bucătărie, dar exemplul lui a fost îmbrățișat de milioane de bărbați, spre bucuria soțiilor și a copiilor. Atunci când crezi într-o idee-formă, când o înconjori cu dragoste și o hrănești, când înțelegi din ce în ce mai mult ce înseamnă să trăiești într-un univers interconectat, se produce o electricitate spirituală care se transmite întregului sistem colectiv.

Marii maeștri spirituali și-au îndemnat întotdeauna învățăceii să devină conștienți de puterea propriilor spirite. Eforturile acestor lideri spirituali de a-i face pe discipoli să-și înțeleagă potențialul interior rezonează cu vorbele maestrului budist Bodhidharma: „Sunt doar degetul care arată luna. Nu te uita la mine, uită-te la lună". Vorbind despre vindecările sale miraculoase, Iisus a spus: „Dacă aveți un grăunte de credință, toate acestea le veți putea face, și chiar și mai mult". Mesajul său a fost limpede: fiecare om poate deveni o forță de transformare a întregii umanități dacă recunoaștem natura Divinității interioare și trăim în acord cu aceasta. Lumea exterioară este doar o manifestare a vieții interioare.

În Des Plaines, aflată în suburbiile orașului Chicago, Illinois, se află o mănăstire carmelită. În urmă cu mulți ani, măicuțele carmelite au permis pentru o singură după-amiază unui mic grup de oameni vizitarea unei mici părți din mănăstire. Eu am făcut parte din acel grup și îmi amintesc sala de mese sobră, chiliile cu pereți goi și albi, coridorul care ducea către camerele unde nu aveam să intrăm niciodată. De îndată ce ne-am așezat toți în sala de recepție, maica stareță ne-a vorbit despre semnificația spirituală a vieții trăite de măicuțe. Trăind sub jurământul tăcerii, într-o continuă stare de rugăciune în numele întregii umanități, aceste femei credeau că în urma rugăciunilor lor Divinitatea binecuvânta cu grația sa neamul omenesc pe care ele aproape că nu-l vedeau niciodată. Câtorva măicuțe li s-a permis să vorbească cu noi și am întrebat-o pe una dintre ele cum ar fi putut rugăciunile a 17 femei să afecteze întreaga umanitate. „Judecând după întrebarea ta, îmi dau seama că încă nu ai avut cu adevărat nevoie de puterea unei singure rugăciuni."

Câțiva ani mai târziu, în Paris, am avut ocazia să iau cina cu maestrul budist tibetan Sogyal Rinpoche. Printre altele, mi-a povestit moartea maestrului său. „Când a venit vremea ca maestrul meu să moară, și-a chemat discipolii și astrologii. Ne-a anunțat că se pregătea să plece și i-a rugat pe astrologi să afle timpul potrivit ca spiritul său să părăsească acest pământ. Dorea ca plecarea lui să fie cât mai discretă, pentru a nu provoca tulburări." Sogyal Rinpoche mi-a explicat că un spirit iluminat are o putere uriașă de a menține echilibrul dintre energiile pozitive și cele negative.

Arhetipul care se află în cea de a unsprezecea casă este reprezentativ pentru modul în care privești relația dintre puterea spiritului tău și ansamblul vieții. Dacă acolo se află arhetipul Victimei, lucru pe care l-am întâlnit adeseori, vei avea tendința să fii intimidat de Univers, să vezi lumea ca pe un loc unde oricine are mai multă putere asupra vieții tale decât tu însuți. Pe de altă parte, am văzut oameni care aveau Victima în această poziție, dar erau plini de curaj și de optimism. Pentru ei, Victima este simbolul unei energii negative în fața căreia refuză să capituleze; ei își depășesc propriile limite pentru ca nici ei și nici alții să nu sfârșească victimizați.

Arhetipul aflat în cea de a unsprezecea casă influențează modul în care înțelegem care ne este locul în lume și cum ne privim puterea. Profesorul meu de creștinism mi-a spus că cu cât suntem mai conștienți

de puterea spiritului nostru, cu atât trebuie să călătorim mai puțin, deoarece ne putem trimite gândurile și rugăciunile să lucreze în locul nostru. Poate fi foarte dificil să înțelegem că întreaga lume este influențată de gândurile noastre, chiar și când ne relaxăm acasă, dar acesta este un adevăr care se află în toate Contractele nostre.

Partea întunecată a puterii minții se poate vedea în oameni ca Adolf Hitler, Iosif Stalin, Charles Manson sau Jim Jones. Partea întunecată a casei a unsprezecea hrănește egoul care ajunge să creadă că întreg pământul poate fi transformat de dictatura dorințelor lui. Psihicul oamenilor în care această parte întunecată este prezentă se aseamănă cu o pânză de păianjen. Îi ademenesc și apoi îi capturează pe cei care se află în căutarea cuiva care să le ofere o viziune despre cum ar fi viața lor dacă ar avea puterea asupra altora. Istoria ne învață că, în cele din urmă, astfel de elemente negative ale percepției celei de a unsprezecea case ajung să implodeze, ucigându-și creatorii.

A Douăsprezecea Casă

Inconștientul

(Cea de a șasea și cea de a șaptea chakră)

A douăsprezecea casă corespunde celui de al treilea semn de apă, Peștii, un semn al intuiției și al instinctului. Este casa Persefonei, a lumii subpământene peste care domnește Pluto sau ceea ce eu numesc calea către îndrumarea interioară profundă. Casa a douăsprezecea domnește peste mintea inconștientă și peste cele mai adânci frici. Natura energetică a acestei case împinge conținuturi din inconștient către mintea conștientă prin mai multe portaluri: vise, conversații, coincidențe sau orice alt mijloc prin care poți zări un fragment al Contractului. Descoperirea inconștientului face apel la intelect, intuiție și aspirații spirituale, căci a douăsprezecea casă rezonează cu energiile celei de a șasea și celei de a șaptea chakre.

Abilitățile tale intuitive sunt un rezultat al energiilor acestei case. Adu-ți aminte de înțelesurile primei case și gândește-te la călătoria circulară a Roții Arhetipale; observă că toate celelalte case relaționează cu aspectele tale raționale sau emoționale. Formarea identității tale și modul în care îți alegi valorile sunt în cea mai mare parte un produs al lumii materiale. Găsirea partenerului potrivit și decizia de a perpetua ADN-ul tribului sunt chestiuni emoționale și psihologice. Străbaterea completă a acestui cerc te aduce în poziția de a-ți descoperi vocea intuiției.

Intuiția este simțul nostru primordial. Simțim viața cu mult înainte de a putea gândi rațional. De mici copii, absorbim energiile lumii în care trăim, inclusiv emoțiile părinților și atmosfera de acasă. Cu timpul, începem să ne dezvoltăm capacitățile raționale, iar multe dintre experiențele intuitive avute în fragedă copilărie (precum experiența îngerilor) sunt negate și considerate doar un rezultat al imaginației. Psihicul forțează aceste experiențe să se scufunde în inconștient, deși nu întotdeauna ele rămân tăcute. Sunt convinsă că polaritatea dintre sinele rațional și cel intuitiv dă naștere atmosferei interioare, care adeseori pavează drumul către suferință și depresie. Atunci când simți o informație energetică și decizi să o reprimi (deoarece nu are suport rațional), poți ajunge în pragul nebuniei.

Învățarea limbajului arhetipal și a vederii simbolice îți trezește intuiția. Modelul arhetipal care se găsește în casa a douăsprezecea este ghidul tău în lumea subpământeană. Deși ți se pare că ai o mulțime de temeri, fiecare dintre ele nu este în fond decât o versiune ușor diferită a celei mai mari frici: frica de schimbare, obstacol intim în calea actului irațional suprem de predare spirituală. Experiențele celei de a douăsprezecea case duc către actul ultim al abandonului în fața divinului, precum în scena din filmul *„O viață minunată"*, în care George Bailey (interpretat de Jimmy Steward) își contemplă sinuciderea de pe un pod aflat deasupra unui râu înghețat, până atinge punctul în care cedează și strigă la Dumnezeu după ajutor.

Acum câțiva ani, am întâlnit-o pe Chris, o femeie aflată și ea în pragul disperării. Soțul ei fusese arestat pentru extorcare, iar autoritățile le confiscaseră toate bunurile pentru a recupera banii furați. De la o viață de poveste, trăită alături de cei doi copii într-o casă minunată, au trecut la o sărăcie lucie, trăind de pe urma milei familiei. Chris avea rezistența și puterea Războinicului, arhetip pe care ea îl avea în casa a douăsprezecea. Ea își alesese acest arhetip nu doar fiindcă o ajuta să facă față problemelor pe care le avea, dar și fiindcă ea fusese cea care purtase întotdeauna bătăliile pentru supraviețuirea emoțională a familiei. Tatăl ei fusese militar de profesie și condamnase întotdeauna orice manifestare emoțională, iar frații ei erau alcoolici. Mama ei nu fusese în stare să facă față la atât de multe disfuncționalități și o transformase pe Chris în calul de bătaie pe care se răzbuna mereu când tensiunile erau prea mari. La un nivel rațional, Chris alesese Războinicul pentru că el reprezenta puterea, dedicația,

loialitatea și onoarea, calități pe care ea le considera printre cele mai importante.

Când am întâlnit-o pe Chris, se afla în plină criză. Deși nu își plângea de milă, ajunsese să se întrebe de ce trebuia să îndure atât de multe, de ce oamenii din jur erau atât de brutali. Mi-a mărturisit că era în pragul unei prăbușiri nervoase. „Nu aveam cu cine vorbi, nu știam încotro să o iau sau ce să fac mai departe. Întreaga viață mi s-a schimbat într-o după-amiază" – după-amiaza în care soțul ei a fost arestat.

Pentru a strânge mai multe informații simbolice care să o ajute pe Chris să își dea seama ce are de făcut, am sfătuit-o să gândească în limbajul Războinicului. „Întotdeauna m-am gândit că anii copilăriei mele au fost ca o tabără de antrenament militar", a glumit ea. Am rugat-o să descrie prin ochii unui soldat toate evenimentele trecute din viața ei care erau legate de criza prezentă. „Ca să încep, mi-a răspuns ea, de la tata am primit mereu doar ordine. Când am vrut ceva pentru mine, a trebuit să mă strecor în liniile inamice și să mi-l iau singură. Lucrul ăsta nu s-a schimbat nici după ce m-am măritat. Evident, mi-am ales soțul după tiparul familiei, cu singura diferență că tatăl meu este un om cinstit.

Am bănuit că ceva nu era în regulă când soțul a început să facă lucruri ilegale. Starea de spirit i se schimba imprevizibil și a devenit tot mai retras și mai secretos, dar insista că era obosit și stresat de serviciu. Nu mi-am ascultat intuiția, cea mai bună armă a Războinicului. În timp ce el trăia în lumea sa secretă, eu am început să mă pregătesc de război, așteptând bătălia invizibilă care avea să-mi sfărâme căsnicia. Doar că nu găseam inamicul. Știam că nu mă înșală cu altă femeie, dar nu mi-am imaginat niciodată că fura."

În cele din urmă, soțul ei a fost prins pentru că a lăsat urme în actele de la birou, iar șefii i-au dat de urmă. I-am spus lui Chris să se separe de această dramă și să gândească ca un soldat care este întrebat „De ce te temi mai mult?". Mi-a spus că cea mai mare frică a ei este să-și piardă orice control asupra vieții sale. „Tocmai din acest motiv m-am măritat cu un om despre care credeam că este capabil să mențină ordinea în viețile noastre. În același timp, detestam faptul că eram înconjurată de atât de multă autoritate masculină. Îmi displăcea și faptul că ascultam ordinele primite. Nu eram oarbă la ce se întâmpla. Dar îmi plăcea sentimentul că cineva avea grijă de mine, așa cum se întâmplase pe vremea când locuiam cu familia mea într-o

bază militară. Dar acum s-a schimbat totul, de parcă ar fi căzut o bombă în mijlocul nostru. Trebuie să am grijă de mine, pentru că simt că trebuie să părăsesc mariajul și să îmi văd de viață."

Experiențele extreme, de cotitură în viața cuiva, sunt caracteristice casei a douăsprezecea, iar viața lui Chris reflectă acest tip de dramă. Evident, Contractul cu soțul ei nu presupunea ca el să devină hoț. A fost o alegere pe care el a făcut-o, deși a avut tot timpul posibilitatea să facă alegeri pozitive.

„Dacă un soldat ți-ar cere sfatul", am întrebat-o pe Chris, „ce i-ai răspunde în această situație?"

Chris mi-a răspuns că i-ar ordona Războinicului să deseneze o hartă până la destinație, deși ea nu cunoștea nimic despre drumul lui. Trebuia să-și pregătească echipamentul pentru o călătorie dificilă, deși uneori cărările pe care apucăm sunt mai ușoare decât credem la început. Nopțile par lungi ca lunile, mi-a spus ea, pentru atunci se simțea mai vulnerabilă. „Mă agăț de gândul că acum nu mai ascult de ordine, ci de Contractul meu, iar armata trebuie să aibă grijă de Războinic, să-l protejeze și să-i ofere cele necesare. Știu că este adevărat, pentru că am trăit într-o lume care nu își lăsa soldații de izbeliște. O să fie bine."

Pe măsură ce Chris a renunțat să mai fie sub „ordinele" cuiva, a devenit tot mai încrezătoare în forțele proprii. Și-a reconstruit viața și, ori de câte ori se afla la ananghie, făcea apel la arhetipul Războinicului și la forța acestuia. Înlocuind cuvântul „ordin" cu „Contract", ea a dat de înțeles că ofițerul ei superior era acum Divinul.

Umbra casei a douăsprezecea seamănă cu o încăpere gotică a ororilor, tocmai pentru că este intim legată de numeroase fragmente ale psihicului nostru. Multe din adicțiile și comportamentele noastre compulsive își au rădăcinile în teama adâncă de abandon, care prosperă în umbra acestei case.

Acum, că te-ai familiarizat cu natura și cu rolul fiecăreia dintre cele douăsprezece case care alcătuiesc Roata Arhetipală, este timpul să îți creezi Roata personală. Urmând procesul intuitiv descris în următorul capitol, vei situa câte un arhetip în fiecare casă a Roții. Roata ta Arhetipală va deveni cel mai important instrument de lucru pentru a-ți înțelege arhetipurile și Contractul Sacru.

CAPITOLUL AL 8-LEA

Cum să îți faci Diagrama Originii

Roata ta Arhetipală îți arată relația dintre sufletul tău și putere. În acest capitol vei învăța cum să îți situezi fiecare dintre cele douăsprezece arhetipuri în casele Roții. În centrul roții arhetipurile intră în contact între ele, astfel că, deși fiecare casă adăpostește un singur arhetip, ea este influențată de toate celelalte.

Spre exemplu, dacă arhetipul Copilului se află în cea de a noua casă (a spiritualității), atunci explorarea naturii Copilului te va ajuta să-ți înțelegi spiritualitatea. Meg avea arhetipul Copilului în cea de a noua casă și a înțeles că relația sa cu Dumnezeu era foarte asemănătoare cu relația părinte-copil; se aștepta ca Dumnezeu să o recompenseze când se comporta frumos, să o pedepsească atunci când făcea prostii, să aibă grijă de nevoile ei și să primească foarte puțin înapoi, la fel ca un părinte. Rezultatul acestor așteptări a fost că Meg practica o „spiritualitate foarte imatură", bazată pe o viziune pasivă asupra lui Dumnezeu. Meg a înțeles astfel de ce se simțea abandonată sau de ce credea că făcuse ceva rău ori de câte ori nu primea ceea ce dorea. În același timp, Copilul era personificarea încrederii în Dumnezeu. „Mă rog la Dumnezeu Tatăl. Nu pot pricepe conceptul de Divin, mi se pare impersonal, rece și distant. Am nevoie de imaginea tatălui. Acest concept mă face să mă simt iubită și apărată într-un mod în care noțiunea de Divin nu ar reuși niciodată. Acesta este aspectul pozitiv al spiritualității mele copilărești. Copilul meu îmi spune că nu pot fi trasă la răspundere spiritual, de parcă aș fi un țânc; focusul vieții mele interne a devenit acum remedierea acestei imaturități spirituale." Meg a folosit această imagine arhetipală pentru a-și reconfigura viața spirituală. Fiecare dintre provocările cu care s-a confruntat i-a solicitat să accepte îndrumarea divină, nu să aștepte să primească totul ca un copil alintat.

Ca instrument intuitiv, Roata Arhetipală te duce dincolo de rațiune și de percepții logice. Este un creuzet creativ în care ai acces

la imagini și intuiții care pot fi combinate pentru a obține revelații fantastice. De aici poate emerge o nouă viziune asupra scopului vieții tale, mai rafinată și mai durabilă. Lucrând cu Roata, adeseori m-am gândit la Regele Arthur și la cei 12 Cavaleri ai săi așezați la Masa Rotundă. Fiecare arhetip veghează asupra unei părți din regat, sub îndrumarea regelui – intuiția ta. Arthur vorbește cu fiecare dintre ei, aflând detaliile intime ale domeniului fiecărui cavaler, care sunt lucrurile bune și frumoase și de unde pot apărea probleme. Pentru a menține aceste regat — pentru a crea țara Camelot — el trebuie să consolideze puterea celor 12 cavaleri, formând un cerc unit și armonios. Pierderea, separarea sau revolta unui singur domeniu poate provoca prăbușirea întregului regat.

Când îți analizezi Roata, poți vedea cum fiecare cavaler interacționează cu ceilalți. O conversație pe care o ai astăzi îți poate aminti de o carte citită cu mulți ani în urmă și de o propunere de afacere făcută de un asociat de-ai tăi în această dimineață.

La seminariile mele, oamenii povestesc cum o anumită întâmplare a dus la alta, formând un lanț fin de verigi care le unifică existența. Un bărbat remarcabil, Jim, mi-a relatat o poveste care ilustrează acest proces. „La 11 ani, am avut un accident care m-a lăsat parțial paralizat. Apoi mi-a fost teamă de orice, îmi era frică că nu voi mai avea niciodată o viață normală. Apoi, într-o bună zi m-am decis să nu mă mai concentrez pe fricile mele și să accept că toate lucrurile se întâmplă dintr-un motiv. Toată lumea trebuie să învețe acest adevăr într-o măsură mai mare sau mai mică, dar pentru mine a însemnat să nu mai încerc să-mi controlez viața. Am crezut, mai ales după accident, că ordinea poate minimiza traumele inexplicabile și nemeritate. Acum înțeleg că toți oamenii sunt conectați energetic între ei. Caut să înțeleg că fiecare om îmi aduce un strop de putere în plus. Fie că o relație este frumoasă, fie că este dificilă, încerc să nu uit niciodată că fiecare dintre ele are un scop adânc și îmi aduce o putere divină invizibilă."

Chiar dacă nu întotdeauna realizezi cum se leagă oamenii și evenimentele din viața ta, Roata îți furnizează harta pe care poți desena interacțiunile lor. Acest lucru te ajută să descoperi zonele întunecate și să ai o imagine clară a vieții tale.

Forjează-ți Roata

Roata pe care te pregătești să o construiești îți va servi ca diagramă de bază a vieții tale, prin urmare ea trebuie alcătuită o singură dată. În capitolul al 10-lea vei învăța să folosești această tehnică pentru a obține răspunsuri concrete la întrebările și problemele cu care te confrunți. Roata Arhetipală seamănă foarte mult cu astrograma nașterii. Tot așa cum nu poți avea mai multe zile de naștere, nu poți alcătui mai multe Roți Arhetipale. Este punctul de la care vei începe, punct pe care eu îl mai numesc Roata Contractului sau Diagrama Originii, iar de câte ori te întorci pentru a-ți interpreta alte arii de existență, trebuie să folosești aceeași Roată. Nu trebuie să desenezi o nouă Roată de fiecare dată când te apuci de lucru, pentru a-ți înțelege „întregul" Contract. Aceasta este singura Roată care îți prezintă o vedere de ansamblu asupra întretăierii ciclurilor și modelelor arhetipale ale Contractului tău Sacru.

Este destul de ușor să-ți desenezi Roata Arhetipală. Eliberează-ți mintea de orice fel de așteptări și dorințe, focalizează-te pe intenția de a fi deschis la orice fel de îndrumare vei primi. Respiră de câteva ori adânc și nu te mai gândi la nimic. Arhetipurile își vor găsi singure locul în casa lor, ghidate de energia simultaneității, coincidenței, ordinii spirituale, paradoxului divin și destinului. Așa cum am explicat în capitolul al 7-lea, această electricitate psihică dă naștere unui proces organizațional magnetic, la fel cum se întâmplă cu runele, cu tarotul, cu *I Ching*, cu astrologia sau cu alte mijloace de comunicare cu intuiția și inconștientul nostru. Ca și ele, Roata nu este decât un mijloc, o formă de organizare care permite gândului-formă să reveleze tiparele psihicului și spiritului tău.

Atunci când te concentrezi pe intenția de a desena Diagrama Originii, este natural să te întrebi „Cui mă adresez, mai exact?". Va veni un moment când te vei întreba dacă intențiile și întrebările tale sunt auzite de Dumnezeu sau de subconștientul tău. Pentru mine este riscant să susțin cu certitudine că te adresezi lui Dumnezeu, Divinului sau cum mai dorești tu să numești forța îndrumătoare a Universului, de parcă ai spune o rugăciune și apoi ai aștepta răspunsul. Unii preferă să creadă că toate răspunsurile vin din interior. Dacă îți este mai ușor să vizualizezi procesul în acest mod, foarte bine, poți continua astfel. Eu cred că Divinul este în noi și în afara noastră, fie că

îl numim Dumnezeu, Atman, Natura lui Buddha sau Sinele Profund. Cineva ne aude atunci când cerem îndrumare, iar asta este tot ceea ce contează.

Așa că atunci când ajungi să te întrebi cui ceri îndrumare (și asta se va întâmpla, cu siguranță), încearcă să te îndrepți către cea mai înaltă perspectivă posibilă. Imaginează-ți viața eliberată de frici și de preocupări mărunte. Analizează-ți viața de parcă eșecul ar fi imposibil. Acționează de parcă intențiile tale ar fi rugăciuni pe care Dumnezeu le aude. La urma urmei, se poate întâmpla ceva rău? Sau, cu alte cuvinte, ești vreodată separat cu adevărat de Sinele tău Sacru? Greu de crezut.

Folosește această meditație pentru a te centra înainte de a-ți desena Roata:

> *Închide ochii și respiră adânc, din abdomen, lasă-ți stomacul să se extindă când tragi aer în plămâni și să se contracte când expiri. Imaginează-ți că ești o trestie goală pe dinăuntru sau o membrană, care se extinde și se contractă. Continuă să respiri rar și adânc, repetând: „Nu am dorințe. Nu am gânduri. În mine nu există agitație. În mine nu există dorințe. Sunt gata să primesc".*

Fii receptiv. Atunci când cauți îndrumare interioară, soliciți revelații care îți pot schimba cursul vieții. Chiar dacă mintea ta conștientă face acest demers, subconștientul îți poate bloca răspunsurile dacă ele nu sunt ceea ce ai vrea să auzi. Am învățat de mult că oamenii vin la seminariile mele despre dezvoltarea intuiției mai mult să învețe cum să o blocheze, nu să se deschidă către ea. Sensibilitatea lor intuitivă este atât de mare încât suferă groaznic de pe urma „reprimării intuitive". Cel mai adesea, acești oameni speră că își vor dezvolta abilitatea de a vedea ce le rezervă viitorul, pentru a putea evita riscul, nesiguranța și neplăcerile. Ei și-ar dori ca intuiția să le spună ce se va întâmpla a doua zi, pentru a elimina orice factor de risc din deciziile lor. Dar acest lucru nu se va întâmpla niciodată, nu aceasta este natura intuiției.

A primi informații intuitive sau îndrumare este un proces care nu necesită vreun efort. Partea dificilă este să nu îți fie teamă de ceea ce intuiția îți spune. Vei înțelege cât de adânci îți sunt fricile dacă vei descoperi că nu te poți deschide îndrumării acestui instrument; dar îți poți identifica toate aceste frici lucrând cu instrumentele arhetipale.

Păstrează-ți mintea deschisă, pentru a le permite arhetipurilor să se așeze cât mai natural în casele lor. Ești gata să începi o experiență care te va învăța multe despre propria viață. Respectă-te pe tine însuți și respectă-ți vocea interioară a psihicului, căci ea este o forță vie care tânjește să comunice.

Îndrumări

Îți recomand să faci acest demers singur sau cu oameni în care ai încredere. Creează-ți o ambianță care să nu te distragă și alege-ți un timp al zilei în care să nu te deranjeze nimeni, pentru a nu-ți risipi concentrarea. Concentrează-te pe alcătuirea Roții, deoarece ea va fi baza interpretărilor ulterioare. Nu uita, poți crea această Roată doar o singură dată. Nu o desena în timp ce te uiți la televizor. *Tu ești* singurul film la care te uiți când lucrezi cu acest instrument.

Alcătuirea Roții Arhetipale se face în patru pași. Ai la dispoziție desenul gol al roții, dar ar fi bine să-l copiezi în carnetul tău, pentru a putea refolosi roata goală pentru alte interpretări (Vezi figura 5.)

Pasul 1: Pregătirea

Ai nevoie de 24 de bucăți de hârtie de dimensiunea unei palme (aproximativ cinci centimetri pe opt). Pe 12 dintre ele scrie numele fiecărui arhetip dintre cele 12 arhetipuri personale. Uită-te în carnet, dacă nu îți mai amintești ce arhetipuri ai ales. Pe celelalte 12 foi de hârtie notează un număr, de la 1 la 12. Așază-le cu fața în jos, în două grămezi distincte.

Pasul al 2-lea: Focusul intuitiv

Folosește această meditație:

> *Centrează-te ca pentru vizualizarea vindecării sau primirea de îndrumări spirituale. Inspiră și expiră de trei ori adânc, eliberează-ți mintea. Îndreaptă-ți toată atenția către corp. Concentrează-te pe prima chakră. Imaginează-ți că tragi obloanele în jurul ei, astfel că acum energia ei circulă doar în corp. Simte tăcerea și liniștea care vin odată ce te-ai rupt de grijile primei chakre (spre exemplu, problemele de familie). Adu-ți toate conexiunile energetice în chakra rădăcină și ține-le acolo. Nu mai*

ești în contact cu problemele exterioare, ești conținut într-un singur loc, ascultă-i câteva clipe tăcerea.

Trage acum obloanele în jurul celorlalte chakre. Treci la chakra a doua, aflată în zona organelor genitale, și eliberează-te de gândurile și emoțiile legate de bani, sex și putere. Consolidează-ți energia în această chakră și bucură-te de senzația de eliberare de orice preocupări. Închide apoi comunicarea celei de a treia chakre, care corespunde plexului solar. Eliberează-te de toate gândurile și sentimentele legate de respectul de sine, de felul în care te văd alții, de propria percepție de sine. Intri într-o stare în care nu ai idei preconcepute despre tine însuți. Gândește-te la vorba Zen „Care este chipul meu dintâi, cel de dinainte de a mă naște?".

Mută-ți acum atenția la cea de a patra chakră, a inimii – centrul emoțiilor tale. Eliberează-te de emoții, căci ele ar putea să îți influențeze sau să îți ascundă diagrama. Adu-ți energia în centrul inimii, ține-o acolo, eliberat de orice emoție. Concentrează-te acum pe chakra gâtului, centru al voinței și al alegerii. Eliberează-te de orice grijă de a face alegeri conștiente, sigur de faptul că intuiția ta, Divinul interior, va alege arhetipurile pentru tine. Bucură-te de sentimentul de siguranță și de conectare cu sine. Du-ți apoi atenția în cea de a șasea chakră, concentrează-te asupra glandei pineale, aflată pe linia imaginară care leagă punctul aflat între ochi cu centrul craniului. Lasă-ți toate gândurile conștiente să plutească în voie, fără să te agăți de ele, fără să le obligi să dispară. Această stare se mai numește „mintea oglindă" – îți observi gândurile trecând precum norii prin fața unei oglinzi. Mută-ți acum atenția asupra celei de a șaptea chakre, imaginează-ți că obloanele se află aici și deschide-le *cât mai* mult. *Acum, cea de a șaptea chakră este singurul loc prin care trupul tău mai comunică cu exteriorul; ești pe deplin dependent de energia acestui portal spiritual.*

În această stare de spirit amestecă teancul de hârtii pe care sunt scrise numerele, ținându-le mereu cu fața în jos. Amestecă apoi teancul pe care ți-ai notat arhetipurile, punând întrebarea „În care casă își au locul aceste arhetipuri?". Intenția ta atrage energie și creează un circuit magnetic care va dirija arhetipurile către casele lor. Vei lucra apoi cu ele în Pasul al 3-lea, pentru a afla conținutul Contractului tău.

Pasul al 3-lea: Alegerea Intuitivă

Imaginează-ți că ești o „trestie goală pe dinăuntru" care transmite energie. Alege o foaie din grămada de numere și una din grămada de

arhetipuri (în continuare, așezate cu fața în jos). Numărul corespunde casei de care arhetipul aparține. Notează numele arhetipului în căsuța corespunzătoare de pe Roata ta. Spre exemplu, dacă ai ales numărul patru și arhetipul Copilului, înseamnă că arhetipul Copilului aparține celei de a patra case a Roții. Continuă acest exercițiu până când toate cele 12 case adăpostesc câte un arhetip.

Pasul al 4-lea: Parteneriatul Arhetipurilor și al Caselor Lor

Atunci când așezi toate arhetipurile în casele lor, generezi un câmp energetic unic. Atunci când te uiți la Roata completată de cei 12 companioni arhetipali, imaginează-te în centrul acesteia, înconjurat de personajele energetice. Imaginează-ți că privești hologramă simbolică a inconștientului tău.

În această etapă vei trasa liniile care unesc arhetipurile, casele, evenimentele, atitudinile, amintirile, temerile, triumfurile, iubirea, grația – toate detaliile vieții tale. Vei realiza acest lucru răspunzând la întrebările din secțiunea următoare. Acest proces de animație se aseamănă cu instalarea rețelei electrice într-o casă, cu montarea de prize și întrerupătoare. După ce vei monta suficiente circuite psihice, „se vor aprinde luminile" și vei începe să deslușești limpede toate fragmentele vieții tale, unele dintre ele, uitate, altele, misterioase și scufundate în beznă.

Pentru a începe explorarea fiecărui parteneriat dintre un arhetip și casa în care se află, faci o listă cu toate asocierile și gândurile care îți vin în minte. În unele cazuri vei simți o anumită rezistență, dar este important să nu îți suprimi niciun gând. Înveți un nou limbaj, o nouă metodă multidimensională de a-ți percepe viața, iar acest lucru poate fi ciudat, la început. Spre exemplu, să spunem că Sabotorul se află în casa a șaptea. Ai putea scrie că „Arhetipul Sabotorului se află în casa relațiilor și căsătoriilor. Acest lucru înseamnă că temerile care mă fac să mă sabotez pe mine însumi au mai mult de a face cu relațiile mele decât cu viața profesională. Nu am tendința de a-mi sabota afacerile, pentru că în acest domeniu am un respect de sine solid. Dar teama de a nu fi respins mă face să am reacții nepotrivite; îmi este greu să mă dedic unei relații.

Cu timpul, exersarea vederii simbolice va deveni ca o a doua natură pentru tine. Cum ai interpreta dacă în aceeași casă a relațiilor s-ar afla

arhetipul Victimei? Când ai de a face cu Victima, trebuie să te gândești la felul în care energia ei se face simțită în obstacolele, oportunitățile și trăsăturile comune împărtășite de toate relațiile tale: familia, soțul sau soția, partenerul de afaceri, copiii și prietenii. Cum poți transforma Victima interioară pentru a avea relații mai sănătoase?

Noțiunea de „relație" se referă și la modul în care relaționezi cu propriul sine, cu natura și cu tot ceea ce este viu – inclusiv cu animalele. Începe cu primele tale amintiri și caută tipare care s-au repetat întreaga viață. Nu analiza doar relațiile prezente. Atunci când încerci să dai de urma Victimei (sau a oricărui alt arhetip rezident în cea de a șaptea casă) prin toate relațiile pe care le-ai avut, trebuie să iei în calcul atât contribuțiile care au avut un impact pozitiv, cât și pe cele care au dat naștere unor situații dificile.

Trebuie să privești definițiile și asocierile arhetipale în sens larg, mai ales când acestea poartă nume care au conotații negative, precum Victima, Prostituata, Sabotorul, Servitorul, Dependentul, căci altfel vei trece cu vederea peste contribuțiile pozitive pe care le-au avut în viața ta și nu vei lua în calcul abilitatea lor de a te ajuta pe viitor să te vindeci sau să te transformi. Nu uita, energia arhetipurilor este neutră și poți schimba formele lor de expresie negative în tipare pozitive.

Joan avea arhetipul Victimei în casa a opta, răspunzătoare de banii altor oameni și de felul în care îi folosim, de moșteniri și alte chestiuni legale. Ea a fost învățată de mică că banii sunt esențiali pentru puterea ei de apărare. Părinții săi imigranți au învățat-o că fără bani nu va avea nicio putere în societate și că va sta la mila altora. Joan a fost stimulată de părinți să învețe bine și să facă investiții financiare profitabile. Arhetipul Victimei în cea de a opta casă a reprezentat pentru Joan teama că cineva ar putea să profite de ea, dar și-a canalizat această frică într-un mod constructiv, învățând să se protejeze singură. Motivația ei fundamentală a fost „moștenită" de la părinți, nu a venit din altă parte. Fără îndoială că Joan a fost inspirată și de alți oameni, dar inspirația ei a nu a venit de la profesori sau prieteni, ci a fost „moștenită" – moștenire care este nativă în casa a opta.

Pentru Joan, arhetipul Victimei a avut mult mai multe conotații pozitive decât negative. A fost un aliat care a motivat-o să devină o femeie de afaceri abilă și a impulsionat-o să-i ajute și pe alții să nu se lase „victimizați" în lumea afacerilor. „Mi se pare firesc să-i ajut pe alții să-și descopere oportunitățile în viață", mi-a mărturisit Joan. „Sunt

întotdeauna disponibilă pentru cei care au nevoie de sfaturi. Ei mă găsesc pe mine. Radiez un soi de mesaj «cum-să-scapi-de-victima-interioară»".

Joan a descoperit și legăturile pe care victima sa le avea cu alte arhetipuri, inclusiv cu Prostituata – dacă nu ar fi învățat să aibă grijă de ea financiar, ar fi devenit dependentă de alții și ar fi trebuit să se supună dorințelor lor pentru a putea supraviețui. O Victimă puternică i-a permis să-și asume riscuri. Joan și-a ales și Rebelul, printre companionii săi. „Sunt interesată de politică și vreau să lucrez în numele oamenilor pentru ca orașul meu [Detroit] să devină un loc mai bun. Sunt atrasă de probleme pe care unii le-ar considera rebele, ca, de pildă, drepturi egale pentru homosexuali și lesbiene. Dar natura mea mă îndeamnă să atac percepțiile sociale care le răpesc oamenilor puterea. Face parte din Contractele pe care le am cu ceilalți. Întâlnesc mereu oameni care mă învață cum să fac acest lucru mai bine, deoarece ei cred că nu pot reuși și au nevoie de ajutorul meu." Joan consideră că celelalte arhetipuri sunt mereu în așteptarea clipei în care va avea nevoie de ele.

Unul dintre cele mai importante aspecte ale acestei povești este că abilitatea lui Joan de a-i ajuta pe ceilalți este „naturală", de parcă s-ar fi născut cu ea, că oamenii care au nevoie de ajutor sunt atrași către ea. Dacă cineva este nevoit să dărâme ușa pentru a intra într-o încăpere (fie că este vorba de un grup social sau de un rol), înseamnă că nu ar trebui să fie acolo. Atunci se pune întrebarea „De unde știu când un obstacol înseamnă că încă nu a venit timpul să se întâmple acel lucru, dar că trebuie să mai aștept, și când semnifică faptul că mă aflu pe un drum greșit?". Atunci când te afli pe drumul cel bun, vei fi îndrumat de o intervenție divină sau de grația divină. Acest lucru se poate întâmpla într-o formă banală, spre exemplu cineva care îți spune „Mai rezistă un pic, o să se rezolve". Sau obstacolul poate dispărea printr-un accident sau o coincidență tocmai când te pregătești să treci de el. Pe de altă parte, atunci când te afli pe drumul greșit, nu vei fi ajutat, nu va avea loc nicio intervenție divină. Cineva îți va spune poate și de această dată „Mai rezistă un pic, o să se rezolve", dar cuvintele nu vor fi însuflețite de acea electricitate care naște putere și speranță. Să rămâi pe calea greșită va avea un mare preț energetic, deoarece nimic nu îți va da putere.

Arhetipurile tale sunt vizibile în fiecare stadiu al vieții. Spre exemplu, Joan a fost animată de Victima sa încă din copilărie, nu doar în perioada când a vorbit cu mine. Chiar dacă poți stabili imediat o legătură între un arhetip și casa sa, trebuie să vezi dacă există în trecut experiențe care să reflecte tiparul respectiv. Spre exemplu, Ruben avea în casa a zecea (a celui mai înalt potențial) arhetipul Bunului Samaritean. „Îmi place să fac tot ceea ce pot pentru alții. Dar știu și ce înseamnă să ai nevoie de ajutor, să speri că vei întâlni un Bun Samaritean. În adolescență am avut și eu nevoie de ajutor. Acasă am avut o perioadă mai dificilă cu banii și, crede-mă, este foarte greu să recunoști că ai nevoie de ajutor, darămite să îl și accepți. Bunii Samariteni nu vor nimic în schimb. Ei știu să ofere de așa manieră încât să nu umilească niciodată pe cei care le acceptă ajutorul."

Arhetipurile tale sunt oglinda sufletului tău. Cu cât înveți mai mult despre natura unui arhetip, cu atât înveți mai mult despre tine însuți. Spre exemplu, dacă Ruben ar citi povestea biblică a Bunului Samaritean, care este prototipul acestui arhetip în lumea occidentală, ar descoperi noi metode de a relaționa cu ceilalți. Samaritenii erau dușmanii de moarte ai evreilor; ajutând un evreu care fusese bătut și jefuit, Bunul Samaritean nu a săvârșit doar un act de caritate. El a trebuit să treacă peste părerile preconcepute ale tribului său. Este destul de ușor să-i ajuți pe cei din tribul tău, dar Bunul Samaritean este încarnarea îndemnului „Iubește-ți dușmanul!".

Examinează-ți Domeniul Spiritual cu un creion în mână

Întrebările care urmează sunt gândite să te facă să reflectezi la experiențele majore pe care le-ai trăit. Ele te vor îndemna să îți privești aceste experiențe într-un mod simbolic, să descifrezi ce impact au avut asupra modelelor tale de viață. Ca în cazul tuturor exercițiilor din această carte, cu cât vei răspunde mai detaliat, cu atât va fi mai bine; va trebui să te gândești la succesele și la eșecurile tale, la provocările la care ai răspuns și la cele de care ai fugit. Lasă-ți răspunsurile să vină din interior. Când îți notezi răspunsurile în jurnal, înregistrează și imaginile, visele sau asocierile care îți vin în minte, chiar dacă ți se pare că nu au sens. Întrebările sunt adresate și minții inconștiente, nu doar celei conștiente. Mintea conștientă produce cuvinte sau fraze, dar cea inconștientă răspunde prin senzații sau imagini. Dacă te vei

împotmoli la unele întrebări, întoarce-te la ele mai târziu. Adeseori, când încetezi să te mai gândești la o întrebare, vei primi răspunsul instantaneu, sub forma cuvintelor sau a imaginilor. Notează-ți orice răspuns, indiferent când și unde apare el. Răspunde la aceste întrebări pentru fiecare arhetip și fiecare casă.

Ce asociere imediată există între mine și acest arhetip și înțelesul casei în care se află?

Când îți concentrezi atenția asupra unui arhetip și a casei în care se află, aproape întotdeauna vei avea un flux de percepții intuitive încă înainte ca mintea conștientă să preia controlul și să scormonească printre amintiri. Intuiția îți furnizează date care se află dincolo de un anumit orizont temporar și care transcend gândirea literală.

David, jurnalist de profesie, era atras de arhetipul Vraciului deoarece credea că investigarea poveștilor care arătau latura coruptă a societății avea să „rupă vraja" aruncată peste mințile oamenilor. Atunci când David și-a alcătuit Roata, arhetipul Vraciului a căzut în casa a unsprezecea, cea care ne guvernează relația cu lumea exterioară. Prima lui impresie a fost că el însuși se află sub o „vrajă" și a fost atât de revoltat de acest lucru, încât a făcut o lungă pledoarie teatrală care dorea să demonstreze că Vraciul se afla în casa greșită – un semn sigur că mintea rațională preluase controlul. În cele din urmă, David a ajuns să se întrebe de ce era dominat de ideea că lumea era un loc sumbru, dominat de lăcomie și cruzime și de ce dorea să-și convingă cititorii de acest lucru. A realizat că vocea Vraciului îl făcuse toată viața să-și dorească să influențeze opinia celorlalți. Scriind doar despre acțiuni, atitudini și credințe negative, el le-a acordat inconștient altora permisiunea de a se comporta negativ. Acum, David scrie altfel; deși încă este dedicat „vrăjirii" celorlalți, acum scrierile sale răspândesc speranța, nu deznădejdea.

Ce experiențe îmi vin în minte când mă gândesc la parteneriatul dintre acest arhetip și casa sa?

Unul dintre studenții mei, descoperind că arhetipul judecătorului se află în casa a unsprezecea (care domină relațiile noastre cu lumea exterioară), s-a gândit în primă instanță că obișnuia să îi judece pe toți și pe toate din lumea exterioară. A ales Judecătorul pentru că trăise toată viața în respectul și admirația legilor și constatase că arhetipul

este activ în mai multe zone ale existenței sale. Mi-a mărturisit: „Îmi dau seama că toată lumea are opiniile sale, dar judecățile mele sunt obsesive. Găsesc tuturor nod în papură, dar acum mă străduiesc să mă schimb. După ce am început să lucrez cu arhetipurile, mi-am dat seama că aveam tendința de a găsi la cineva lucruri care îmi displac, cu mult înainte de a recunoaște o trăsătură frumoasă. Acum mă întreb ce prieteni aș fi putut avea dacă nu aș fi avut acest obicei de a judeca pe toată lumea și ce experiențe am ratat fiindcă le-am considerat din start nesemnificative.

În același timp, am învățat să prețuiesc aspectele pozitive ale Judecătorului; mi-am dat seama că nu este bine să-l concediez cu totul și nici să mă displac pe mine însumi când judec ceva sau pe cineva. Trebuie să învăț să o fac cu discernământ. Trebuie să renunț să mai văd lumea ca un tribunal unde prezidez și unde înmânez sentințe tuturor celor pe care îi consider vinovați. Depinde doar de mine să-mi păstrez centrul atunci când sunt cu oameni pe care altădată i-aș fi condamnat.

Ca să dau doar un exemplu, de curând am cunoscut pe cineva care a trăit câțiva ani într-un ashram. Altădată, l-aș fi catalogat imediat ca fiind un fanatic religios, dar m-am hotărât să port o conversație cu el, pentru a afla ce l-a determinat să aleagă acel stil de viață și ce a câștigat de pe urma lui. În loc să-l desconsider, am învățat ceva de la el despre dedicarea spirituală. Dar nu îmi este ușor să renunț la vechile obiceiuri. De îndată ce s-a încheiat discuția noastră, am criticat fiecare cuvânt pe care l-a spus. Am repetat conversația în minte, dar nu pentru a trece în revistă toate lucrurile care sunt în neregulă cu el, ci pentru a înțelege de ce îmi este teamă de oameni ca el. Pentru mine este o schimbare majoră".

Ce fel de asociere am cu acest arhetip și această casă?

O femeie care avea arhetipul Sabotorului în cea de a treia casă (exprimarea sinelui, frați) mi-a povestit că s-a străduit toată viața să mențină armonia în familie, fiind mereu la mijloc între frații mai mari și cei mai mici. „Am simțit mereu că rivalitatea care exista între frații mei ne-a împiedicat să avem o familie minunată. Am avut multe ocazii să fim apropiați unul de altul. Am avut niște părinți grozavi și rude pe măsură. Dar unul dintre frați și ambele surori nu se înțelegeau deloc. Întorceau mereu casa cu fundul în sus cu certurile lor și cu tot felul de alte comportamente distructive. Odată am țipat la ei: „Distrugeți

familia asta fără niciun motiv", iar dacă pe vremea aia aș fi știu de Sabotor, le-aș fi spus că se comportau de parcă ar fi fost într-o misiune de gherilă să ne distrugă familia. Mi se pare normal să am acest arhetip în casa a unsprezecea. Acum, ca adult, înțeleg că nu sunt responsabilă să aplanez toate conflictele între oameni. Să mă pun la mijloc într-un schimb negativ de energii este un act de autosabotaj, pentru că sfârșesc prin a-mi vătăma propriile relații în acest «schimb de focuri»."

Ce chestiuni legate de putere îmi vin în minte atunci când mă gândesc la acest arhetip și casa sa?

Va trebui să îți pui această întrebare de mai multe ori, deoarece răspunsul necesită o examinare foarte serioasă a motivelor care te animă. Chestiunile legate de putere țin de control și de formele sale de manifestare, dar și de ambiție, valori, generozitate și de multe altele. Nu există nicio parte a existenței noastre care să nu presupună un schimb de putere. Orice facem, orice spunem, orice gândim duce la câștigare sau pierdere de putere. Fie că suntem conștienți de comportamentul nostru (și adeseori suntem mai conștienți decât ne place să recunoaștem), fie că nu, intenționăm să folosim puterea pentru a câștiga avantaje.

Geri avea în casa a doua (a valorilor de viață) arhetipul Mamei și nimic nu era mai important în viața sa decât a fi mamă. Întreaga sa existență era concentrată în jurul creșterii copiilor și considera că în calitate de „mamă bună" trebuia să determine valorile copiilor săi. Multe dintre deciziile sale de viață au fost influențate de dorința statornică de a avea o familie. A știut de la început cu ce tip de bărbat avea să se întâlnească și ce slujbă ar fi putut să aibă (educatoare), pentru a avea vacanță în același timp cu copiii. Concepția sa despre ce înseamnă să fii o mamă bună a fost moștenită de la mama și de la bunica sa, care i-au insuflat ideea importanței unor înalte standarde etice și morale în educația copiilor.

Dar pentru Geri nu a fost suficient să transmită copiilor un cod strict de valori. A vrut să se asigure că aceștia nu se vor depărta niciodată de autoritatea maternă și că nu vor înceta vreodată să aibă nevoie de ea, pentru că altfel nu ar fi putut să-i mai controleze. Le insufla dependența copiilor spunându-le lucruri de genul „Nimeni nu o să facă asta pentru tine mai bine decât mine" sau „Mama știe cel mai bine". Crezând că acționează pentru binele lor, îi întreba cum vor reuși să supraviețuiască ca adulți fără îndrumarea ei.

Imaginea „mamei bune" era mai mult o reflecție a Mamei Devoratoare sau Sufocante – aspecte ale părții întunecate a arhetipului Mamei. Geri reușea nu numai să își „devoreze" și să își submineze copiii, ci îi submina și autoritatea soțului, convingându-l că ea era mult mai potrivită să se ocupe de copii. Aceste tendințe au scăpat de sub control, până când doi dintre prietenii ei apropiați au stat de vorbă cu ea și i-au explicat că nevoia ei de a fi mereu în centrul atenției era o dovadă de narcisism, iar încercările de a-i controla pe toți din jurul ei îi primejduiau relațiile cu familia și cu prietenii. După această discuție, Geri și-a analizat și alte relații care o făceau să se simtă indispensabilă și și-a dat seama că îi era frică de clipa în care ceilalți nu vor mai avea nevoie de ea; îi era teamă să nu fie părăsită. Pentru a-și vindeca această dorință ca ceilalți să aibă nevoie de ea, și-a analizat casa valorilor (cea de a doua casă), căutând să afle de unde vine această nevoie.

După ce a realizat aceste lucruri, Geri a început să practice „ieșirea în afara sinelui" pentru a-și vedea din această postură interacțiunile cu ceilalți. Își îndrepta atenția către sine ori de câte ori simțea că reintră în vechile tipare, analizându-și teama de a fi invizibilă pentru ceilalți. Prin această metodă de a-și îndrepta atenția către propriile tipare, Geri a reușit, încetul cu încetul, să relaționeze fără să mai fie motivată de dorința de a fi indispensabilă tuturor.

Cu ce tip de putere asociez acest arhetip?

Trebuie să descrii precis ce fel de putere asociezi cu fiecare arhetip și să iei în calcul atât aspectele pozitive, cât și pe cele negative.

Simon avea arhetipul Prostituatei în cea de a șasea casă (ocupație, sănătate) și recunoștea că își „vinde conștiința" de dragul banilor. Compania de asigurări pentru care lucra profita de pe urma clienților; contractele de asigurări nu mai erau înnoite dacă exista chiar și o singură cerere de despăgubire, dar Simon nu și-a părăsit slujba de teamă că nu va mai găsi de lucru, cu toate că avea senzația că extorca bani. Dar câștiga bine și îi era teamă să facă pasul decisiv. Aceasta situație îl costa însă respectul de sine.

Dar de îndată ce Simon a înțeles că Prostituata avea o funcție pozitivă, avertizându-l să nu-și mai negocieze etica și moralitatea, a început să se pregătească să plece din companie. I-a luat un timp, dar până la urmă și-a găsit o slujbă care nu-l forța să-ți compromită valorile.

Ce experiențe legate de relația cu puterea am avut cu acest arhetip și casa lui? Sunt competitiv? Am rănit vreodată pe cineva din pricina ambiției, a jocurilor de putere sau a acțiunilor mele? Am ajutat vreodată pe cineva să câștige putere în una dintre ariile de responsabilitate ale acestei case?

Spre exemplu, cea de a șaptea casă domnește peste relațiile tale. Întreabă-te dacă nu ai blocat în mod intenționat oportunitățile cuiva doar fiindcă te simțeai amenințat de el. Caută în trecutul tău acele experiențe care te-au învățat adevărata natură a puterii. Încearcă apoi să determini care arhetip ți-a trezit dorința de a-ți atinge cel mai înalt potențial.

Din Trecut în Prezent

Următorul set de întrebări se referă la prezent, la viața de zi cu zi. Ele sunt gândite pentru a te face să reflectezi la faptul că viața ta este „o operă în desfășurare". Răspunde la următoarele întrebări pentru fiecare dintre cele 12 arhetipuri.

Ce lecție am învățat de la acest arhetip și casa lui?

Mort avea în casa comunicării și a fraților arhetipul Bufonului. Mort îl considera ca pe o întrupare a înțelepciunii ascunse. Bufonii de la curțile regale din Europa medievală erau adeseori cei mai apropiați de tron, tocmai pentru că păreau inofensivi și lipsiți de minte. Deghizarea exterioară le ascundea talentul de a descifra jocurile celor care roiau în jurul regilor și reginelor.

Mort s-a identificat cu Bufonul încă din copilărie. „Prostindu-se", se elibera de convențiile lumii adulților. Și ca adult, Mort a rămas la fel de rebel în meseria sa de cercetător chimist. „Sunt destul de liber sau destul de nebun pentru a face cercetări în arii pe care alții le-au abandonat, considerându-le inutile sau riscante pentru viitorul lor profesional. Eu îi consider oameni care fac doar „cercetări cu aprobare". Și mă expun riscului de a fi considerat nebun ori de câte ori le comunic colegilor rezultatele mele de laborator, deoarece fiecare poate duce la o descoperire, chiar dacă această descoperire nu este răspunsul la problema pe care încerci să o rezolvi, căci acesta nu se poate găsi prin respectiva metodă. După ce a descoperit valoarea Bufonului în munca sa, Mort a fost capabil să înțeleagă implicațiile

profunde ale acestui arhetip. „Și din perspectivă spirituală sunt un fel de bufon, pentru că Dumnezeu mă inspiră să apuc pe cărări de care oamenii de știință tradiționali fug. Ce poate fi mai tentant pentru un Bufon decât să încerce să se apropie de tronul zeilor?"

Cu ce provocări legate de acest arhetip și această casă mă confrunt în prezent?

Ron avea arhetipul Pustnicului în cea de a unsprezecea casă (a relațiilor cu lumea exterioară), dar acest lucru părea foarte nepotrivit, deoarece el își dorea foarte mult să țină la distanță lumea exterioară. După ce a văzut conformația Roții sale, Ron și-a dat seama că trebuie să analizeze motivele pentru care consideră lumea exterioară ostilă. El a început să înțeleagă că frica și atitudinea sa negativă au un impact profund asupra relațiilor sale, a ocupației pe care și-a ales-o și sunt direct responsabile de izolarea în care trăia. Strădania sa de a se vindeca de singurătate l-a făcut să caute metode de a relaționa cu lumea într-o manieră diferită.

Un exemplu pozitiv al Pustnicului în cea de a unsprezecea casă îl constituie viețile lui Henry David Thoreau și Emily Dickinson, care s-au retras din societate pentru a trăi în frumusețea și armonia naturii. Dickinson s-a retras în satul Amherst, Massachusetts, nu fiindcă ar fi crezut că lumea exterioară îi este ostilă, ci fiindcă Pustnicul ei a ales să trăiască într-un mod care să-i susțină liniștea sufletească. Ea a rămas netulburată și a relaționat cu întreaga lume prin scriitura sa, lăsând în urmă poeme care vorbesc despre iubirea ei adâncă pentru viață, natură și Dumnezeu.

Cu ce talente și atribute pozitive asociez acest arhetip și această casă?

Tom avea probleme legate de locul său de muncă. Ori de câte ori se isca un conflict la birou, oamenii veneau la el. „Sunt un om pașnic, nu unul care caută ceartă. Dar oamenii vin la mine pentru îndrumare, iar autoritățile așteaptă de la mine explicații și vor să-i avertizez din timp când ceva nu merge bine. Nu îmi înțeleg situația." După ce Tom a văzut că în cea de a treia casă (a expresiei de sine și a fraților) se află Discipolul, mi-a povestit: „Acum mult timp, când această situație ajunsese să mă exaspereze, am avut un vis. Un bărbat a venit la mine și mi-a spus că trebuie să absorb aceste conflicte, deoarece eram mai puternic decât ceilalți și puteam găsi în ele înțelepciune și

lecții importante. I-am spus acestei ființe că am înțeles, apoi visul s-a sfârșit".

Discipolul lui Tom a fost prezent în viața sa înainte ca acesta să ocupe respectiva slujbă. Tom a găsit întotdeauna conflictelor o interpretare spirituală, așa că nu este de mirare că oamenii veneau la el să-i ajute să vadă dincolo de certurile lor. Această tehnică l-a transformat într-un Discipol, o voce liniștitoare pentru suflet. Această interpretare l-a făcut să se simtă mai împăcat cu rolul său de mediator.

Ce oportunități au fost legate de acest arhetip și această casă?

La unul dintre seminariile mele, Julie a descoperit că avea arhetipul Zeiței în cea de a șaptea casă (căsătorie și relații). Julie avea multe dintre atributele Atenei, forța înțelepciunii feminine care l-a ghidat pe Odiseu în „*Odiseea*". Julie își sprijinea soțul în viața profesională, sfătuindu-l cum să-și organizeze puterea și cum să câștige bătăliile pe care le dădea cu asociații săi. Julie considera că acest aspect al căsniciei lor constituia baza succesului lor, iar soțul ei credea că fără influența și sprijinul Atenei, nu ar fi fost niciodată atât de încrezător în forțele proprii, motivat și eficient. „Este un bărbat puternic, dar nu își forțează limitele. Când lucrăm în echipă, ne combinăm creativitatea, timpul și hotărârea."

Ce frici și superstiții asociez în mod direct cu atributele acestui arhetip și cu înțelesurile acestei case?

Julie rezona cu arhetipul Rătăcitorului și îi plăcea foarte mult ideea de a-și face bagajele și de a pleca oriunde dorea. Adora să rămână într-un loc oricât de mult dorea și să-și petreacă timpul cu oamenii cu care făcea cunoștință. A te așeza la casa ta reprezenta pentru ea o formă de închisoare. Rătăcitorul Juliei se află în casa a douăsprezecea (a inconștientului); răspunzând la întrebarea de mai sus, a spus că a te afla mereu în același loc reprezintă o condamnare la moarte. „Captivitatea fizică este doar unul dintre aspectele prizonieratului. Îmi este la fel de multă teamă de captivitatea emoțională, intelectuală și spirituală. Îmi este teamă să mă examinez pe mine însumi la modul serios, deoarece sunt îngrozită că o să fiu îndrumată să mă stabilesc într-un anumit loc sau să mă dedic unui anumit lucru. Călătoriile mele sunt o formă de fugă de sine. Acest lucru este un fel de clișeu în zilele noastre, dar pentru mine este adevărat."

Din curiozitate, am rugat-o pe Julie să-și interpreteze Rătăcitorul dacă acesta ar fi căzut în prima casă (ego și personalitate). Mi-a spus că s-ar simți foarte bine în această configurație, ar reprezenta-o foarte bine și ar fi o mărturie a libertății sale. „Aș fi preferat ca acest arhetip să cadă în prima casă, dar este limpede că travaliul meu interior îmi cere să accept călătoriile pe care Divinitatea mi le pregătește, nu să îmi creez propriile călătorii pentru a le evita pe cele divine."

Ce probleme neterminate asociezi cu această casă și acest arhetip?

Frank avea arhetipul Celui-Care-își-Schimbă-Forma, în cea de a opta casă, care domnește peste resursele altor oameni, finanțe și chestiuni legale. Se considera ca unul dintre acei oameni cu „o mie de fețe". Aspectul pozitiv al acestei caracteristici consta în faptul că putea relaționa și coopera ușor cu foarte mulți oameni, iar cel negativ era că nu se putea ține de cuvânt. Când arhetipul a căzut în casa chestiunilor legale și financiare, Frank și-a dat seama că acesta este într-adevăr teritoriul preferat al Celui-Care-își-Schimbă-Forma, teritoriu unde poate face și cele mai mari pagube. A recunoscut că a promis multora ajutorul său, dar că nu s-a ținut de cuvânt, invocând diverse motive. Pentru Frank, acest arhetip situat în casa a opta era extrem de relevant și a decis să-și revizuiască întreaga concepție despre putere și relațiile cu ceilalți. „Trebuie să recunosc că această combinație a Metamorf cu a opta casă înseamnă de multe ori să fii prins cu mâna în borcanul cu bunătăți financiare".

Am avut boli pe care să le pot asocia cu acest arhetip și această casă? Ce dificultăți emoționale și psihologice decurg din stresul generat de acest parteneriat?

Victima lui Freddie se afla în cea de a șasea casă (ocupație și sănătate). Freddie era ambițios, dar lipsit de succes. „Mă victimizez singur prin felul în care interpretez conversațiile pe care le am cu ceilalți. Mă îmbolnăvesc des, pentru că acesta este felul în care îmi exprim impresia că am fost victimizat. În felul acesta, nimeni nu mai așteaptă nimic de la mine, iar oamenii îmi acordă sprijinul de care am nevoie." S-a gândit și la faptul că își victimiza singur oportunitățile, dar a recunoscut că nimic nu se putea schimba până când nu avea să își schimbe în mod profund atitudinea. Faptul că a reușit să facă legătura dintre Victimă și lipsa sa de succes a fost o mare realizare pentru Freddie.

Există dificultăți inevitabile care decurg din situarea acestui arhetip în această casă?

Arnie avea arhetipul Jucătorului în a cincea casă, responsabilă de noroc, copii și relații sexuale, dar inițial interpretarea lui s-a limitat la aspectele sexuale. Arnie era un antreprenor entuziasmat de investițiile riscante și de jocul pe piața de capital. Avea aceeași atitudine și față de relațiile sale, alergând adeseori după femei care „nu reprezentau nimic" pentru el. Copiii reprezentau pentru el un mare joc de noroc, nefiind deloc atras de ideea de a deveni tată. În cele din urmă, a trebuit să recunoască că orice fel de relație reprezenta pentru el o formă de risc pe care nu era dispus să și-l asume. La un nivel mai profund, avea aceeași teamă de riscul dedicării spirituale, gândindu-se că aceasta i-ar putea schimba stilul de viață.

După un timp, Arnie a realizat că poziționarea Jucătorului în cea de a cincea casă semnifica faptul că putea încerca să riște să se dedice unei relații. Considera că trebuie să înceapă cu lucruri mărunte, apoi să continue să riște tot mai mult, inclusiv o formă de dedicare spirituală, indiferent care ar fi fost ea.

Mă aflu la o „răscruce de drumuri" pe care o pot asocia cu acest arhetip?

Atunci când te gândești la momentele de cotitură, nu te limita la marile decizii, ca de pildă să îți vinzi casa sau să divorțezi. Un astfel de moment poate fi și clipa în care te hotărăști să faci exerciții fizice 20 de minute pe zi, să mănânci mai sănătos sau să meditezi. În timp, astfel de decizii îți pot schimba semnificativ trupul, mintea și spiritul. Răspunsul la această întrebare te poate face să realizezi cât de intim ești legat de Cer. Și că trebuie să iei decizii în viața materială, de zi cu zi.

Ce experiențe ale acestei case pot fi considerate „intervenții divine"? Care au fost consecințele acestora?

Acest exercițiu îți aduce atenția în centrul Sinelui. Unul dintre companionii arhetipali ai lui Martin era Mercenarul, ales fiindcă cu ani în urmă, în America de Sud, fusese ucigaș profesionist. Într-una din zile, pe când se pregătea să omoare pe cineva, Martin s-a împiedicat și s-a lovit la cap, intrând într-o comă în care a avut experiența morții aparente. Când sufletul i s-a desprins de trup, a fost întâmpinat de sufletele tuturor oamenilor pe care îi ucisese. „Am venit să îți spunem

să nu mai ucizi", i-au zis în timp ce sufletul lui plutea la câțiva metri de corpul inert. Acest incident l-a făcut pe Martin să-și schimbe viața, dedicându-se acum altora, dar continuă să se identifice cu Mercenarul, deoarece îi este teamă să nu recadă în vechile obiceiuri – „cel mai înalt potențial negativ" al său. Martin consideră că seamănă cu un alcoolic aflat în veșnic travaliu de recuperare.

Cele mai multe acte de predare în fața voinței divine nu sunt urmări ale unor circumstanțe atât de dramatice, ci vin mai degrabă din uriașa frustrare de a nu reuși să îți îmbunătățești viața, în pofida încercărilor repetate, sau din experiența de a fi diagnosticat cu o boală fatală sau ca urmare a renunțării de a-i mai cere Divinității să-ți explice tot ce se întâmplă în viața ta. Această întrebare te îndeamnă să vezi Divinul ca o prezență continuă și intimă în viața de zi cu zi. Ca și cum ai juca „de-a v-ați ascunselea" cu Dumnezeu.

Există două experiențe ale trădării pe care le pot asocia cu acest arhetip aflat în această casă (una în care am fost trădat, cealaltă în care am trădat eu)?

Descrie motivele care au stat în spatele actelor de trădare și efectele lor asupra vieții tale. Experiența trădării este arhetipală și ne semnalează că trebuie să renunțăm la dependențe care nu ne mai servesc.

Actele de trădare servesc unui scop important. Ele ne subminează încrederea în justiția umană și în codurile sociale, făcându-ne să ne încredem în justiția Divină. Nevoia noastră de control total vine din teama de schimbare, iar când trădarea sfarmă această nevoie devenim mai deschiși schimbării. Este ca și cum s-ar rupe un baraj, iar noi suntem nevoiți să alegem dacă înotăm în curent sau ne înecăm. Când trădăm un om sau o idee la care am ținut, suntem nevoiți să analizăm ce nevoie disperată ne-a făcut să acționăm împotriva intereselor noastre spirituale. Recunoașterea faptului că avem un Contract cu persoana pe care am trădat-o sau care ne-a trădat ne poate ajuta să vedem aspectele pozitive ale unui astfel de act.

Care este relația dintre actul iertării și arhetipul aflat în această casă?

Fiecare casă dă naștere unor crize care ne solicită capacitatea de a ierta. În prima casă (ego și personalitate) îi regăsești pe cei ce ți-au rănit sinele. Beth avea arhetipul Servitorului în prima casă și considera că ceilalți oameni i-au dat mereu ordine, de parcă s-ar fi născut pentru

a-i sluji. Aceasta era imaginea pe care o proiecta egoul său. Ea s-a descris ca fiind încarnarea personajului literar Jane Eyre, pentru că a simțit că întotdeauna a fost servitoarea cuiva, muncind din greu pentru fiecare strop de afecțiune.

Pentru Beth, asocierile făcute cu prima casă erau dureroase, dar în cea de a noua (a spiritualității) avea arhetipul Copilului. Iertarea era pentru ea o mare sursă de bucurie. Nu considera că Dumnezeu a pedepsit-o să sufere și să fie singură. Pe când se ruga, într-o bună zi a simțit că Dumnezeu (se gândea la Dumnezeu în termeni masculini) dorea ca ea să aibă nevoie de El, astfel că i-a dăruit o cale de a-l dori profund. Această cale a luat forma experiențelor care au făcut-o să își dea seama că ea însăși este responsabilă de respectul de sine. Din punctul de vedere al celei de a noua case, legătura sa cu Dumnezeu s-a manifestat prin relații care îi dădeau ocazia să ierte. Din punctul ei de vedere, acest lucru era o binecuvântare.

Binecuvântarea poate lua multe forme, iar de multe ori cele mai dureroase momente din viața noastră dau naștere celor mai frumoase oportunități. „Binecuvântarea ascunsă" este un model arhetipal. Înțelegând cât de important era să depășească aspectele negative ale Servitorului, Beth și-a redescoperit pacea și libertatea interioară care au existat în sufletul ei înainte de declanșarea sentimentelor negative.

Această întrebare îți permite să tratezi problema iertării în toate planurile existenței. Poți determina cu precizie care sunt provocările majore cu care te confrunți. Nicholas a trebuit să-și ierte unul dintre copii pentru că a fugit de acasă. A reușit să facă acest lucru explorând problema iertării în cea de a patra casă (acasă), unde avea ca arhetip Detectivul. În viața reală, Nicholas chiar *era* detectiv, meserie pe care și-o alesese din clasa a cincea după ce văzuse filmul „Incoruptibilii", în care eroul, Eliot Ness, este un detectiv în vremea prohibiției. Dar obișnuia să se comporte ca un detectiv și acasă, iar fiica sa l-a acuzat că o verifică mereu și că nu îi acordă nicio libertate. Deși el considera că nu face decât să încerce să o protejeze de toate lucrurile rele care s-ar fi putut întâmpla, fiica lui a decis să fugă de acasă la 19 ani. Acest act de rebeliune i-a înfuriat pe Nicholas și pe soția lui, „dar trebuie să recunosc că m-a înfuriat și mai tare faptul că nu am găsit-o, deși știam cum să iau urma oamenilor".

Fiica sa a revenit acasă după 11 ani, iar mama ei a primit-o „de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat. Dar eu nu puteam să fac asta. Era vinovată

de cei mai urâți ani din viața mea și ai soției mele. Iar mândria mea de detectiv fusese șifonată și m-am temut întotdeauna că o să-mi dea peste nas cu asta, dar nu a făcut-o niciodată". Nicholas știa că trebuie să o ierte, iar acest exercițiu a fost ca un impuls divin.

Probabil că după ce ai răspuns la aceste întrebări jurnalul tău este acum plin cu pagini întregi de informații, date „brute" ale vieții tale. Putem începe acum interpretarea Roții tale Arhetipale și a căii tale spirituale, așa cum este ea indicată de nenumăratele tale Contracte individuale.

Învățătorul este situat în casa a II-a, evidențiind modul fundamental în care văd lumea – ca pe o sală de curs. Dacă urmez firul Învățătorului, constat că încă din copilărie am avut o serie minunată de profesori și profesoare, cele mai multe fiind călugărițe romano-catolice. Arhetipul Călugăriței în casa relațiilor reflectă felul în care extind influența acestora asupra oamenilor cu care relaționez. Călugărițele mi-au trezit dragostea pentru teologie, istorie, literatură și, alături de părinții mei, m-au introdus în domeniul îngerilor, sfinților și al prezenței intime a lui Dumnezeu. Călugărița mea se ocupă și de cumpăratul cărților, numai că ea nu a depus niciodată jurământul de sărăcie.

Călugărița are o prezență atât de proeminentă în mine încât în perioada liceului m-am gândit serios să mă retrag la mănăstire. Mi se părea seducătoare ideea de a relaționa cu lumea printr-o viață închinată rugăciunii, iar faptul că multe dintre prietenele mele au devenit călugărițe m-a legat și mai strâns de comunitatea lor. Dar am simțit că nu mi se potrivește, cel puțin nu în această viață, în pofida atmosferei spirituale pe care mi-ar fi putut-o oferi. Am simțit că jurămintele tradiționale m-ar fi împiedicat să relaționez cu oamenii de dincolo de zidurile mănăstirii, simbolic vorbind. Dar când predau sau citesc intuitiv oamenii, mă aflu sub jurământul de a-i ajuta, dar și sub jurământul tăcerii. Dacă văd o boală la cineva care nu a venit la mine pentru asta, nu îi spun. Nu dau această informație decât dacă mă întreabă persoana respectivă sau un doctor. Când îmi folosesc intuiția, închid ochii și intru în capela interioară a spiritului meu. O vizualizez ca pe capela campusului universitar unde mi-am făcut facultatea, care era și mănăstire. Este creuzetul sufletului meu, cea de a treia coloană a vederii mele simbolice.

Călugărița și Învățătorul sunt două dintre cele trei arhetipuri care sunt prezente mereu la seminariile mele de lucru. Seminariile sunt un teatru în care ajut oamenii să-și depășească fricile, pentru a trăi o viață sănătoasă, eliberată de teamă. În mine arde un foc care vrea să spulbere în oameni tiparul de a trece pe lângă ocaziile minunate pe care le aduce viața, în timp ce tânjesc după o viață împlinită. Nu mai vreau doar să-i ajut să se vindece; vreau să-i fac să se îndrăgostească de viața care le-a fost dată.

Uneori, la seminariile mele dau impresia că sunt nemiloasă cu anumiți oameni – dar în acele momente privesc în inima lor și văd pasiunea cu care își doresc să își transforme viața obișnuită într-una

extraordinară – pasiunea cu care doresc să își atingă cel mai înalt potențial. Când văd pe cineva care se află în pragul transformării, Regina din mine trece în prim plan, lăsând Învățătorul în umbră. Seminarul se transformă în curtea mea regală și îi „decapitez" simbolic pe cei care vor să se elibereze de frică, dar nu pot face niciun pas înainte tocmai din cauza fricii. Regina mea le pune fricile pe butucul călăului, iar din această cauză pare adeseori agresivă și batjocoritoare. Dacă ar fi dulce și ușor de convins, acei oameni mi-ar servi niște scuze înlăcrimate și vinovate pentru distrugerea potențialului lor. Vina aruncată în spatele altora ne dă posibilitatea de a rămâne acolo unde suntem și de a-i forța pe ceilalți să meargă în vârful picioarelor pe lângă noi. Învinuirile nu aduc vindecare și nici schimbare; dar iertarea, da. Din această cauză, Regina mea dorește ca oamenii să se confrunte cu felul în care și-au tăiat singur capul, rupând orice comunicare dintre mintea și inima lor.

De regulă, nu-mi îmblânzesc interacțiunea cu cineva la seminarii sau în timpul unei citiri intuitive decât dacă simt că acesta și-a conștientizat propriile scuze, autosabotajul, pasiunile sau măcar unele dintre modelele arhetipale. În acel moment, știu că el își poate chema spiritul înapoi și își poate continua adevăratul drum în viață.

Regina și-a făcut intrarea în viața mea cu mult înainte să transform sala de seminar într-o curte regală. Am fost inspirată de poveștile femeilor puternice, încă de la primele mele întâlniri cu călugărițele, în liceu și în facultate. Văzând cum reușesc acele femei extraordinare să administreze școala de fete și facultate pe care am făcut-o în perioada de vârf a mișcării feministe, m-am hotărât să devin o femeie care știe să aibă grijă de sine. Chiar dacă asta a însemnat să nu mă căsătoresc niciodată, am fost hotărâtă ca supraviețuirea și bunăstarea mea să nu depindă niciodată de nimeni. Îi datorez aceasta tatălui meu, care m-a încurajat tot timpul să stau pe picioarele mele.

Tata, un veteran de război care a luptat în trupele de pușcași marini la Guadalcanal în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, a fost un om de o verticalitate morală ireproșabilă. Și-a trăit întreaga viață după codul de onoare al pușcașilor marini — Semper Fidelis, „Întotdeauna credincios" — și m-a învățat și pe mine cât de importantă este onoarea. El mi-a sădit dragostea pentru istorie, mai ales cea militară și politică.

Faptul că Prostituata mea este situată în casa a zecea (a celui mai înalt potențial) scoate în evidență frica mea de dependență și de compromis pe care tata mi-a sădit-o din fragedă copilărie. Ea mai revelează tentația de a-mi negocia puterea personală, de a-mi vinde abilitățile intuitive. Oamenii mi-au oferit sume uriașe de bani pentru a ști numerele câștigătoare la loto – de parcă le-aș vinde cuiva, dacă le-aș putea prezice! În acest caz, n-aș mai fi putut spune că mi-aș fi folosit talentul pentru a face bine și tocmai de aceea cred că am fost îndrumată către o carieră de Învățător: trebuie să-i ajut pe alții să-și atingă cel mai înalt potențial, împărtășindu-le revelațiile mele. Această dorință de a lumina drumul altora m-a făcut să caut să lucrez cu universități și colegii progresiste, pentru a preda cursuri despre studii intuitive și medicină energetică.

La 15 ani, am avut prima mea întâlnire spectaculoasă cu puterile mele intuitive, întâlnire care m-a și avertizat să am grijă cum le folosesc. Tocmai cumpărasem o carte despre chiromanție și o răsfoiam, când buna mea prietenă Maureen a insistat să-i citesc în palma unei vecine de-ale ei, numită Lucille. Deși nu aveam vreo idee despre cititul în palmă (nici acum nu știu), am acceptat dintr-o toană. După ce am ajuns la Lucille, m-am uitat în palma ei fără să înțeleg nimic, apoi m-am auzit singură spunându-i că a fost căsătorită de două ori. O prietenă de-ale ei care era cu noi a râs sceptic. „Te înșeli, copilă. A fost căsătorită *de trei ori*."

Brusc m-a cuprins o energie neobișnuită și am simțit un val de căldură țâșnind de la baza coloanei până în creștet. Mi-am îndreptat coloana de parcă s-ar fi transformat în oțel. Mi-am simțit trupul extrem de prezent și o distanță impersonală s-a interpus între mine și Lucille. În acea clipă nu mai eram un copil și m-am simțit de parcă aș fi călătorit o distanță uriașă într-o clipită. Vocea mea a devenit sigură și am spus: „Da, dar nu ți-ai consumat niciodată cea de a doua căsătorie".

Lucille s-a aruncat asupra mea, m-a luat de guler și m-a aruncat pe ușă afară. Când am ajuns acasă, i-am povestit mamei ce s-a întâmplat și am crezut că o să fie supărată pentru ce i-am spus vecinei. Am mai întrebat-o și ce însemna *„consumată,"* deoarece nu cunoșteam cuvântul. Dar mama a râs atât de tare încât a trebuit să stea jos. „Chiar i-ai spus asta?", m-a întrebat în timp ce își ștergea lacrimile de râs. După ce s-a liniștit, mi-a spus: „Dumnezeu ți-a făcut un dar

special și trebuie să ai grijă de el. Într-o bună zi, o să ți se arate cum să-l folosești. Până atunci, roagă-te pentru îndrumare".

Incidentul a pălit în memoria mea, încetul cu încetul, până într-o noapte, când aveam 29 de ani. Cineva a venit în vis și mi-a spus: „M-am întors. Este timpul să te apuci de treabă". În mai puțin de un an, am început să simt intuitiv sănătatea oamenilor. În mai puțin de doi ani, mi-am început lucrul ca mediu intuitiv medical. Și deși oamenii păreau foarte recunoscători pentru ajutorul și îndrumarea pe care le-o dădeam, nu am putut uita niciodată expresia de furie de pe chipul Lucillei. Poate că și ea a fost un înger trimis să mă avertizeze despre cum îmi folosesc puterile intuitive.

Autorul meu se află în cea de a patra casă, care domnește peste spațiul locuinței, reflectând cât de legată este casa mea de locul de muncă. Lucrez de acasă de la 29 de ani și mi-am aranjat casa în funcție de nevoile Autorului și ale Pustnicului (aflat în a doua casă: valori). Pentru mine este esențial să îmi petrec o parte din timp singură, iar atunci când nu predau prefer să duc o viață liniștită alături de familie și de prieteni. Când eram în clasa a 3-a, am anunțat-o pe mama că o să mă fac scriitoare. Aceasta a fost declarația mea personală de independență și, din acel moment, fiecare decizie pe care am luat-o legată de școală sau de interesele profesionale a luat în calcul acest lucru.

Sunt total ruptă de lumea energiilor financiare, a problemelor avocățești sau a moștenirilor, lucru care se reflectă prin faptul că în cea de a 8-a casă se află arhetipul Copilului. Nu mi-au lipsit niciodată resursele, chiar dacă mi-a fost teamă să nu devin dependentă de cineva. Spre exemplu, în 1982 am fondat o editură alături de doi prieteni, dar cum aceasta nu aducea încă niciun venit, m-am angajat la o firmă de relații publice pe post de copywriter. Nu mă interesa deloc acest gen de muncă, iar după o lună am fost dată afară. În acel moment, mai aveam 76 de dolari în cont, chiria era 400, iar combustibilul pentru mașină mă costa 200 de dolari. Primul meu gând a fost „OK, asta înseamnă că Dumnezeu nu o să-mi trimită o problemă care să mă coste mai mult de 76 de dolari".

A doua zi, m-a sunat mama să-mi dea o veste neașteptată. Deși nu îi stătea deloc în fire, cu 12 ani în urmă cumpărase câteva mii de acțiuni care se tranzacționau atunci cu trei cenți fiecare. Eu și frații mei am tot tachinat-o, până a refuzat să mai vorbească cu noi

despre investiția ei, iar cu timpul am dat uitării întreaga poveste. Acum mă suna să îmi spună că o contactase agentul ei de bursă să o întrebe dacă își mai aduce aminte de acțiuni. I-a spus că acțiunile valorau peste șase dolari fiecare. I-a spus să le vândă imediat și, cu aprobarea tatei, ne-a dat nouă, copiilor, toți banii. Credința Copilului meu m-a scos din acea situație într-un mod caracteristic casei a 8-a, cu binecuvântarea resurselor altei persoane – în cazul meu, o mamă generoasă și devotată.

Arhetipul Victimei a jucat un rol important în starea mea de sănătate, încă din anii copilăriei, astfel că prezența acestui arhetip în casa ocupației și a sănătății este foarte potrivită. Încă din primele clase, ori de câte ori mă simțeam sub presiune la școală, aveam migrene sau mă îmbolnăveam. Corpul meu a răspuns întotdeauna instantaneu la stresul fizic sau emoțional. Am avut partea mea de probleme de sănătate și am trăit ani întregi cu dureri cronice, astfel că știu cum este să aștepți la ușa doctorilor doar pentru a afla că ai o boală pentru care nu există leac.

Situarea Victimei în această casă are sens și pentru că lucrez cu energiile sănătății și ale bolii pentru a le aduce oamenilor alinarea. Faptul că Victima mea poate identifica Victima în alții mi-a inspirat cartea *„De ce nu se vindecă oamenii"*. În timp ce lucram la carte, mi-am dat seama că ori de câte ori m-am apucat de o nouă carte, am trecut printr-o criză de sănătate. Spre exemplu, înainte de a începe lucrul la *„Anatomia Spiritului"*, dar și în timp ce o scriam, am avut o serie de migrene cumplite. În timp ce priveam la unul dintre seminariile mele, o femeie făcându-și ceea ce eu numesc *„ranologie"* – încercând să-și tranzacționeze traumele trecute – am început să îmi pun întrebarea care avea să-mi inspire următoarea carte: „De ce nu se vindecă oamenii?". A doua zi după ce mi-am pus această întrebare m-am trezit cu o durere care avea să se cronicizeze în anii următori, însoțită uneori de episoade depresive. Durerile nu mi-au scăzut în intensitate până în momentul în care mi-am dat seama că am devenit și eu o *„ranoloagă"* — cineva care se definește prin prisma lucrurilor rele care i s-au întâmplat. Așa cum se mai spune, îi învățăm pe alții ceea ce trebuie să pricepem noi. Propriul meu corp a fost laboratorul din care s-au născut ideile mele.

Faptul că Sabotorul meu este situat în cea de a 9-a casă (a spiritualității) are o conotație specială pentru mine. Nu am vrut

niciodată să trăiesc după doctrinele și dogmele pe care le-am simțit false încă din primii ani de școală. Îmi amintesc momentul în care m-am rupt de doctrina romano-catolică de parcă ar fi fost astăzi. În clasa a 3-a am întrebat un preot cum s-a născut Iisus. Mi-a răspuns că Iisus a apărut pur și simplu în poala Sfintei Marii. Chiar dacă nu îmi povestise nimeni cum se naște un copil, am simțit că explicația lui era o prostie. Dar cu toate acestea, credința și spiritualitatea mi-au fost mereu puternice, am simțit întotdeauna cum sunt înconjurată de îngeri și sfinți. Deși m-am revoltat față de o instituție, Sabotorul meu a avut grijă să îmi continui calea spirituală, înlăturând ceea ce ar fi fost un mare obstacol în calea mea.

La seminariile de lucru și la ședințele în care citesc intuitiv oamenii, Sabotorul meu percepe constant prezența Sabotorului în ceilalți. Atunci când îi presez, o fac în interesul potențialului lor divin. Uneori, îmi vine să le spun: „Îți dai seama ce viață minunată ai fi putut să ai dacă nu ți-ar fi fost teamă să trăiești?". În afara muncii mele nu mă interesează cum își trăiesc oamenii viața, dar de îndată ce pășesc în fața studenților mei mă simt cuprinsă de dorința de a găsi și de a distruge fricile lor spirituale. De aici vine adevărata durere, din disperarea că nu vom reuși niciodată să ne atingem țelurile pentru care suntem pe acest pământ. Îngropat adânc în inconștient, potențialul nostru spiritual așteaptă ca noi să îl eliberăm. Iar uneori, pentru a ajunge la el, trebuie să distrugi anumite lucruri.

Cred că aș fi fost foarte surprinsă dacă Tămăduitorul Intuitiv nu s-ar fi aflat în casa a 12-a, care domnește asupra inconștientului propriu și a legăturii noastre cu inconștientul colectiv. În ciuda despărțirii mele de dogma catolică, nu m-am îndoit niciodată că fiecare dintre noi are un înger păzitor sau că viețile noastre sunt prețioase pentru un Dumnezeu iubitor. Pe măsură ce m-am maturizat, am început să fiu atrasă de scrierile misticilor și maeștrilor spirituali, lucru care m-a determinat să fac studii teologice. Acesta este inelul meu de aur (ca să folosesc cuvintele lui Dom Bede Griffiths), cel care mă inspiră și îmi dă putere, speranță și mulțumire și care a fost salvarea mea de la „ranologie". Misticul se află într-un parteneriat cu arhetipul Pionierului, care se află în casa creativității, norocului și aspectelor plăcute ale vieții.

Pionierul se bazează pe creativitate pentru a scrie și pentru a-mi da contur vieții, în fiecare clipă. Examinându-mi viața, mă gândesc mereu

că noi înșine ne creăm propria realitate; i-am încurajat și pe alții să și-o schimbe pe a lor. Mi-am întâlnit Pionierul grație dorinței de a face ceva unic, un sentiment pe care îl împărtășesc toți scriitorii. Am vrut să trăiesc o viață diferită de a celorlalți; aveam 12 ani când i-am spus mamei că nu vreau să mă căsătoresc și să am copii. Mi-am dorit mereu să explorez dincolo de orizonturi și să pășesc pe cărări nebătute.

Când mă gândesc însă la viața mea și la cele 12 arhetipuri care mă însoțesc, îmi dau seama că am fost îndrumată pe un drum pe care pășesc de mult timp. Dorința de a împărtăși această viziune m-a făcut să-i ghidez pe oameni către inconștientul lor, pentru a-i face să înțeleagă că nimic nu este accidental în viețile lor. Sunt sigură că ajutorul dat de energia arhetipurilor te va face să simți mâna lui Dumnezeu și a destinului țesând fiecare zi a vieții tale.

Viața este un mister și nu vom reuși niciodată să o transformăm într-o aventură logică. Dar putem interpreta indiciile lăsate de Dumnezeu în drumul nostru. Cu puțin noroc și cu binecuvântarea Cerului, interpretarea Contractului meu Sacru te va ajuta să îți înțelegi propria călătorie.

Dacă aș fi acum alături de tine pentru a te învăța să îți accesezi companionii inconștienți, te-aș lua de mână (în mod simbolic) și ți-aș spune: „Urmează-mă, căci știu cum să-i găsesc". Știu cum se deghizează în sufletul și spiritul tău și cum se strecoară nevăzuți în evenimentele care îți jalonează viața. Acum, că ți-ai identificat arhetipurile, le poți urmări influența în fiecare clipă. Când mă uit la chipul cuiva, mă uit adânc în interiorul meu, la propriile amintiri celulare ale inimii mele care spune: „În sfârșit, ne-am întâlnit din nou. Acum trebuie să aflăm de ce". A simți firul arhetipal care te leagă de altcineva înseamnă a te conecta cu vechea înțelegere făcută între sufletele voastre, care acum se manifestă în timp și spațiu.

Întreabă-te ce știi despre tine și ce nu. Care sunt misterele tale, care au fost lucrurile care te-au influențat cel mai mult, fie bune, fie rele? Întreabă-te „Când am început să fiu omul care sunt astăzi?". Alege casa și arhetipul care îți inspiră răspunsul și privește-ți Contractul prin această poartă. Interpretările aleatorii îți eliberează amintirile și imaginația. Unii preferă să urmeze ordinea cronologică din diagramă. Începe cum îți este mai comod.

Iată pașii pe care îi poți face folosind Roata Arhetipală pentru a-ți interpreta Contractul.

Găsirea Lecției Ascunse în Contractul și Roata Ta

1. Primul pas este să alegi o categorie din viața ta pe care vrei să o înțelegi mai bine: sănătatea, cariera, relațiile, familia sau orice alt aspect care te interesează. O femeie a decis să se concentreze asupra carierei și a motivelor pentru care a știut din copilărie ce dorea să devină. Alte alegeri pot fi dezvoltarea spirituală, începerea vieții sexuale sau relația cu cineva important din viața ta. Nu trebuie să pui Roții întrebări concrete, de genul „Ar trebui să-mi dau demisia și să-mi urmez cariera la care visez?". Nu întreba dacă trebuie să divorțezi, să îți vinzi casa sau să te muți în Toscana. Nu întreba Roata ce gândește sau ce simte altcineva despre tine. Nu pune întrebări referitoare la diagnosticul afecțiunilor medicale sau psihologice („Să mă duc la doctor? Am cancer?"). În capitolul al 10-lea vei învăța cum să cauți răspunsuri la întrebări concrete. Întrebările trebuie să fie generale, pentru ca orice fel de îndrumare să-și poată găsi drumul către tine. De exemplu, poți să te întrebi „De ce nu am reușit să-mi iert mama sau tatăl?", „Cum mă pot vindeca de imaginea de sine negativă?", „Fă-mă să înțeleg de ce X este în viața mea". Scrie-ți întrebările sau solicitările de îndrumare în jurnal.

2. Selecționează unul dintre cele 12 arhetipuri – prin el vei primi îndrumarea inițială prin intermediul Roții. Atunci când pui întrebarea, unul dintre arhetipuri îți va atrage atenția și va fi ghidul tău. Sinele tău intuitiv știe care este cel mai bun punct de plecare. Dar dacă niciunul dintre ele nu iese în evidență intuitiv, poți începe cu arhetipul aflat în prima casă.

3. Odată ce ai selecționat un arhetip, observă în ce casă se află și încearcă să faci conexiuni între respectivul arhetip și ariile de viață de care casa lui este responsabilă. Notează-ți în jurnal impresiile despre semnificațiile acestei conexiuni arhetip-casă. Poți să scrii o singură propoziție sau șapte paragrafe, dar la această primă examinare este bine să fii succint.

4. Când simți că ai înțeles limpede semnificația acestei conexiuni, treci la următorul arhetip care te atrage și repetă procedura. (Dacă ai ales să începi cu prima casă, treci la a doua, apoi la a treia.) La fiecare arhetip trebuie să treci în revistă asocierile pozitive și negative cu înțelesul acelui tipar în aria de viață pe care ai ales-o. Spre exemplu, dacă te interesează experiențele și relațiile care te-au făcut să-l cauți

pe Dumnezeu, notează-ți toate contribuțiile (pozitive sau negative) pe care le-a avut fiecare arhetip, încă de la început. Arhetipul Sabotorului se poate reflecta în sentimentul că Dumnezeu nu ți-a răspuns la rugăciuni, subminându-ți credința.

5. După ce ai selecționat toate amintirile și asocierile legate de toate cele 12 arhetipuri și case, încearcă să vezi că există o temă comună care le unește pe toate. Sarah și-a dat seama că istoria dezvoltării ei spirituale a fost clădită pe un ciclu de îndoială și credință, încredere și autosabotaj; în final a realizat că problemele ei erau legate de același lucru: pentru ea, Dumnezeu era doar un concept intelectual, care nu comunica cu spiritul ei, prin urmare nici spiritul ei nu comunica cu al altora. Ea nu reușise să aibă o practică spirituală și nici să își folosească credința. Această relație dificilă cu Dumnezeu a avut un impact profund asupra felului în care Sarah își evalua oportunitățile profesionale. Refuza toate ofertele care nu îi garantau securitatea financiară – adică aproape pe toate. Pentru că își limitase singură dezvoltarea carierei, ea devenise un om amar și considera că nu are nicio direcție în viață. Sarah și-a dat seama că marea călătorie a vieții ei îi cere să învețe încrederea și credința, că trebuia să acționeze pornind de la premisa că avea un viitor. Trebuia să își deschidă inima și să îl găsească pe Dumnezeu în inimile oamenilor și în lumea din jurul ei.

După ce ai terminat întregul proces, poți pune o altă întrebare, luând în calcul un alt aspect al vieții tale. De fiecare dată când folosești Roata pentru a interpreta o parte a vieții tale înveți una dintre lecțiile care constituie Contractul tău Sacru. Nu uita că încerci să îți limpezești 12 tipare care te-au însoțit întreaga viață și care sunt linii directoare formative pentru călătoria vieții tale. Împreună, acestea îți relevă Contractul Sacru. De fiecare dată când treci o întrebare prin toate casele și arhetipurile, obții încă o bucată de puzzle.

Lucrul cu Roata Arhetipală este mai mult o formă de artă decât una științifică, de aceea cred că te-ar ajuta să știi cum s-au descurcat alții cu această sarcină. Îți voi da trei exemple, începând cu povestea fascinantă a unei femei care dorea să afle mai multe despre motivele care au stat la baza alegerii carierei și terminând cu povestea unuia dintre extraordinarii oameni pe care i-am cunoscut în viața mea.

Roata Arhetipală a Maevei

Maeve este o mamă care își crește singură copilul, are în jur de 45 de ani, astronom de profesie și învățăcel în astrologie. După ce și-a ales cele 12 arhetipuri din grupul ei personal de sprijin, și-a alcătuit Diagrama Originii (Figura 7).

FIGURA 7: DIAGRAMA ORIGINII A MAEVEI

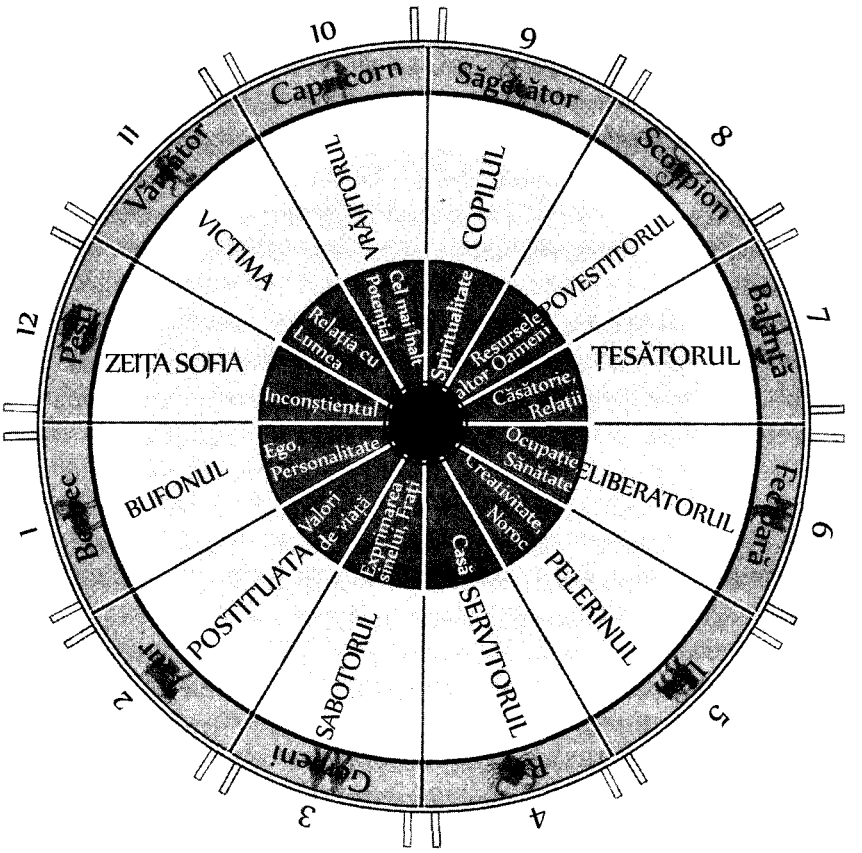

Maeve dorea să afle cu ajutorul Roții motivele pentru care și-a ales cariera, astfel că s-a întrebat „Ce experiențe și ce Contracte m-au determinat să-mi aleg profesia actuală?". Maeve lucra cu arhetipurile

și casele cu îndemânarea unui Povestitor, arhetip pe care și l-a ales deoarece considera că miturile și fabulele formează o legătură între viața ei ca om de știință și studiul ei asupra conștiinței planetelor. Adeseori, le prezenta colegilor intuițiile ei astrologice sub forma poveștilor, pentru a le face mai accesibile acestora. Ea a decis să își înceapă analiza cu Povestitorul, din pricina rolului marcant pe care acesta îl avea în sinele său. „Trăiesc într-un loc mitic. Întotdeauna mi-am dorit să am o viață extraordinară, iar una dintre primele și cele mai dragi amintiri este când le-am spus părinților că într-o bună zi voi învăța să zbor. Această dorință s-a trezit în mine când aveam 9 ani și am început să visez că voi călători în spațiu. Mi s-a părut firesc că povestitorul a căzut în casa a opta, resursele altor oameni. Întotdeauna am utilizat în cercetările mele științifice resursele altora. Iar acest arhetip este responsabil de faptul că am o minte deschisă. Îi rog mereu pe oameni să-mi spună dacă li s-a întâmplat vreodată ceva extraordinar, sunt mereu în căutarea poveștilor de viață ieșite din comun."

În clasa a 8-a, Maeve a fost cu școala într-o excursie la planetariu, iar în acea zi și-a dat seama că dorește să devină astronom. Și-a selectat Vrăjitorul printre arhetipurile sale deoarece „este acea parte din mine care rezonează cu profesia mea – atunci când studiez cerul, mă simt ca un Vrăjitor". Deoarece dorea să afle mai multe despre motivele pentru care și-a ales cariera, a decis ca următorul arhetip explorat să fie Vrăjitorul. Acesta căzuse în cea de a zecea casă (a celui mai înalt potențial), iar Maeve a constatat că există o legătură semnificativă între alegerea carierei și natura sa interioară. „Această uniune mi-a validat profesia, cercetarea științifică a «psihicului» planetelor. Planetele sunt ființe vii, nu doar mingi inerte care se învârt în jurul Soarelui. Ele își comunică esența sufletelor noastre și vorbesc spiritelor noastre. Deoarece cred acest lucru cu tărie, am început și studiul astrologiei. Combinația acestor două științe reprezintă o cheie mistică a Universului."

Maeve a întâlnit și umbra Vrăjitorului; „o parte din mine speră ca munca oamenilor de știință va eșua, dovedind faptul că știința clasică nu ne poate furniza toate răspunsurile. Nu sunt mândră să recunosc acest lucru, dar nici nu îmi este rușine. Este ceea ce simt și ar fi penibil să nu recunosc." Afirmația ei ilustrează un aspect crucial al interpretării Contractului prin intermediul arhetipurilor. Hotărârea

de a te confrunta cu cele mai ascunse aspecte ale caracterului, despre care îți este greu să vorbești, te va ajuta în final să ai o imagine completă asupra dinamicii Contractului tău.

Sabotorul situat în cea de a treia casă reprezenta dorința Maevei de a comunica, manifestată încă din copilărie, fiind, totodată, un avertisment. „Dacă le-aș spune tuturor faptul că sunt convinsă că Universul este o entitate vie care comunică, cariera mea s-ar duce pe apa sâmbetei, iar reputația mea ar avea mult de suferit. M-am confruntat cu această frică în școală și știu în sufletul meu că voi considera întotdeauna un risc felul în care îmi va răspunde lumea exterioară. Acest lucru m-a făcut să-mi dezvolt de timpuriu respectul de sine. M-a ajutat să înțeleg și cum alții își sabotează propria imaginație, deoarece nu pot lua în calcul faptul că viața ar putea fi altceva decât văd în fața ochilor.

Prostituata Maevei se afla în cea de a doua casă (a valorilor de viață). La începutul carierei de astronom, înainte de a manifesta interes în astrologie, scopul Maevei era de a avea succes în specializarea sa, studiul asteroizilor. Dar odată ce a început să studieze astrologia, a fost cuprinsă de o pasiune pe care „academicienii clasici nu i-au insuflat-o niciodată", cu tot scepticismul previzibil al colegilor ei. Și-a dat seama că trebuie să-și domolească entuziasmul pentru ceea ce ea numește „un câmp de studiu alternativ al astronomiei", din pricina riscului de a-și pierde siguranța financiară. „Valorile mele au fost puse la bătaie. Să mă vând sau să continui să cred în viziunea sufletului meu asupra Universului?" Maeve a ales să fie atentă la ce idei comunică lumii conservatoare a științei clasice.

Prostituata i-a furnizat Maevei o nouă perspectivă asupra primei case, unde egoul ei este dominat de Bufon. Ea a considerat Bufonul ca pe o prezență protectoare, deoarece el este considerat de cei din jur inofensiv. „Cred că este cea mai mare putere pe care o am; știind că Bufonul mă apară, colaborez cu el. Știind acest lucru, am ales în mod conștient să mă îmbrac în haine moderne, iar acest lucru îmi ascunde Bufonul. Oamenii nu se așteaptă ca cineva ca mine să aducă în discuție subiectul inteligenței psihice planetare." Maeve a realizat că oamenii deschiși la minte care îi acceptă ambele pasiuni nu fac parte dintre cei aflați la putere, față de care trebuie să pară inofensivă. Ea recunoaște că „îmi place la nebunie ideea că îi păcălesc".

Faptul că Servitorul Maevei se află în cea de a patra casă, care domnește peste locuință, a nedumerit-o inițial, deoarece, ca mulții alții, a asociat acest arhetip cu a-i servi pe alții. Ca mamă și femeie de carieră, Maeve a simțit că trebuie să-i insufle fiicei sale ideea că este foarte important să fii pe picioarele tale, ceea ce la prima vedere pare exact opusul Servitorului. Maeve l-a selectat pe Servitor din pricina felului în care își imagina relația cu Dumnezeu. „Acasă nu înseamnă numai casa unde locuiesc, ci și ascunzișul interior al sufletului meu. Din această perspectivă eu sunt Servitoarea sufletului meu și am în grijă casa lui."

Pelerinul situat în casa a cincea (a creativității și norocului) a fost o potrivire perfectă pentru Maeve, deoarece Pelerinul simbolizează voiajul în noi teritorii (iar cea mai mare parte a energiei ei creative era îndreptată în această direcție); Maeve considera că astfel de întreprinderi i-au adus mereu noroc, atât în viața personală, cât și în cea profesională. „Combinarea acestor forțe îmi produce unele dintre cele mai adânci frici pe care le am. Spre exemplu, îmi este teamă că îmi va seca întreaga creativitate sau că munca mea nu va servi la nimic. Și îmi mai este teamă că într-o bună zi o să privesc în urmă, spre trecut, și voi regreta că nu mi-am investit energiile creatoare într-un domeniu de activitate mai convențional. Uneori m-am simțit om de știință doar pe jumătate, deoarece sunt mai interesată de astrologie decât de astronomie, pe care acum o consider o știință de sprijin."

Maeve se temea să nu rămână fără noroc. „Am fost foarte norocoasă în viața asta. Iubesc ceea ce fac, am o fiică minunată, prieteni grozavi și o relație bogată cu propriul suflet. Cât de norocos poți fi? Dar mă gândesc destul de des la faptul că totul se poate schimba într-o clipită. Mă întreb ce s-ar întâmpla dacă brusc Pelerinul nu ar mai fi atât de norocos."

Cu patru ani în urmă, Maeve fusese diagnosticată cu depresie cronică. Ea considera că boala venise în urma obsesiei pentru perfecțiune și a faptului că nu mai avea grijă de ea însăși așa cum ar fi trebuit. Doctorul i-a recomandat tratament medicamentos, dar Maeve a considerat că dacă începe să ia antidepresive, nu o să-și mai revină vreodată. „M-am hotărât să mă vindec singură sau, cum aș spune acum, să mă eliberez din acea situație – nici nu vreau să o numesc boală. Era doar o situație care trebuia schimbată." Având Eliberatorul în casa ocupației și a sănătății, Maeve înțelege acum felul în care și-a abordat propria vindecare. Eliberatorul tipic (precum Simón Bolivar,

Ghandi sau Nelson Mandela) are suficientă credință în propria luptă pentru a nu se da bătut, chiar și atunci când circumstanțele sunt foarte dificile, iar înfrângerea pare iminentă. Ca și aceștia, Maeve nu și-a permis „luxul" gândurilor negative, defetiste. Ea s-a eliberat singură de diagnosticul de depresie cronică, reușind să lupte cu succes împotriva ei.

Acest mod de lucru cu arhetipurile și casele lor a făcut-o pe Maeve să capete viziunea tiparelor de ansamblu. Ea mi-a mărturisit: „Pot spune că m-am născut să «eliberez» concepțiile oamenilor despre felul în care funcționează realitatea fizică și să le arăt că mai există o altă realitate. Știu că această putere curge prin venele mele și că vreau să schimb realități, nu oameni. Schimbă realitatea, iar oamenii vor merge cu ea, nu vor avea încotro".

Deoarece depresia este adeseori o criză spirituală, am analizat împreună cu Maeve casa a noua (a spiritualității), unde se afla arhetipul Copilului, pentru a explica vindecarea ei. Maeve a simțit imediat existența unui conflict, deoarece nu rezona la ideea „unei relații cu Dumnezeu de tipul părinte-copil", idee care caracterizează aproape toate religiile convenționale. „Nu am acea încredere totală în comportamentul lui Dumnezeu, așa cum se încrede un copil în părintele său. Sunt pregătită să dau peste «mine antipersonal» bine ascunse sau să constat că munca mea de o viață nu a dat și nu va da niciodată vreun rezultat." Maeve recunoștea și că imaginea părinte-copil era sinonimă cu dependența de care ea se temea atât de mult. „Îmi este teamă de puterea pe care Dumnezeu o are asupra mea, dar nu mă pot opri să nu mă minunez, exact ca un copil, de spectacolul stelelor și plantelor; simt că Divinitatea mi-a încredințat această muncă. Am mari dificultăți să accept imaginea unui părinte binevoitor, care acceptă ca atât de mulți dintre copiii săi să sufere."

Nevoia adâncă a Maevei ca Universul să fie structurat de ordinea divină era în permanentă contradicție cu „fricile și confuziile spirituale". La declanșarea depresiei ei a contribuit și acest conflict, alături de strădania ei pentru perfecțiune. Ea a conștientizat și faptul că în chestiunile spirituale era vulnerabilă ca un copil. Înfruntând acest aspect al părții întunecate, Maeve a reușit să-și stingă unele temeri în același mod în care fricile de întuneric ale unui copil sunt risipite de o lumină aprinsă.

Maeve și-a interpretat Victima aflată în cea de a II-a casă (a relațiilor cu lumea) ca reprezentativă pentru dorința ei de a nu-i lăsa pe alții să cadă victime ignoranței. „Eu sper ca oamenii să își facă viețile tot mai frumoase, pe măsură ce inconștientul global este alimentat de tot mai mult adevăr." A recunoscut și faptul că risca să ajungă și ea o victimă, dacă ideile ei neconvenționale ar fi făcut imposibilă cariera de om de știință. Victima ne îndeamnă să ne comportăm așa cum trebuie, atunci când suntem în pericol să fim victimizați.

Nu a fost nevoie de un efort prea mare pentru a clarifica de ce Zeița Sofia (întruchiparea Înțelepciunii) se afla în casa inconștientului, deoarece Maeve se vedea pe sine ca o forță a înțelepciunii în lume: „Îmi pun aproape tot timpul întrebarea «Ce este înțelepciunea?». Vreau să trăiesc o viață în care învăț, dăruiesc, împărtășesc și cresc". Încă din copilărie și-a imaginat că avea să devină „o femeie puternică. Sofia este sursa mea de inspirație și sursa care îmi alimentează pasiunea intelectuală".

Unul dintre motivele pentru care Maeve și-a alcătuit diagrama a fost dorința de a-și clarifica conflictul dintre cariera sa științifică și explorările „neștiințifice" ale conștiinței planetelor. Deși își dorea să aibă succes în lumea academică, adeseori se comporta agresiv față de colegii ei, care se simțeau amenințați de teoriile ei neconvenționale. Acest conflict al părții întunecate s-a răsfrânt în cele din urmă și asupra relației cu fiica sa. Interpretarea Diagramei Originii a ajutat-o să aibă o vedere de ansamblu asupra Contractului său. Viața ei ar fi fost mai bogată și dacă interpretarea s-ar fi oprit aici. Dar după ce a trecut prin Roată de mai multe ori, interogând diferite aspecte ale vieții ei, a sfârșit prin a avea o imagine mult mai bogată asupra Contractului. Studiul Roții se aseamănă cu studiul unui poem, de fiecare dată când treci prin el sesizezi alte conexiuni și faci alte paralele. Ne despărțim aici de Maeve și continuăm cu cineva care a fost îndrumat în cu totul alt mod.

Roata Arhetipală a lui Byron

Precum Maeve și mulți alți participanți la seminariile mele de lucru, Byron a decis să își înceapă interpretarea Roții prin întrebări referitoare la carieră. Byron este un actor care a avut roluri minore într-o duzină de filme, unele dintre ele fiind bine-cunoscute. A început

să joace în liceu, a fost la festivaluri de vară, apoi a interpretat mici roluri în piese pe Broadway și în filme hollywoodiene. Ca orice actor aspirant tipic, Byron lucra ca ospătar, sperând ca într-o bună zi să dea lovitura cu un mare rol. Roata lui arhetipală este înfățișată în figura 8.

FIGURA 8: DIAGRAMA ORIGINII LUI BYRON

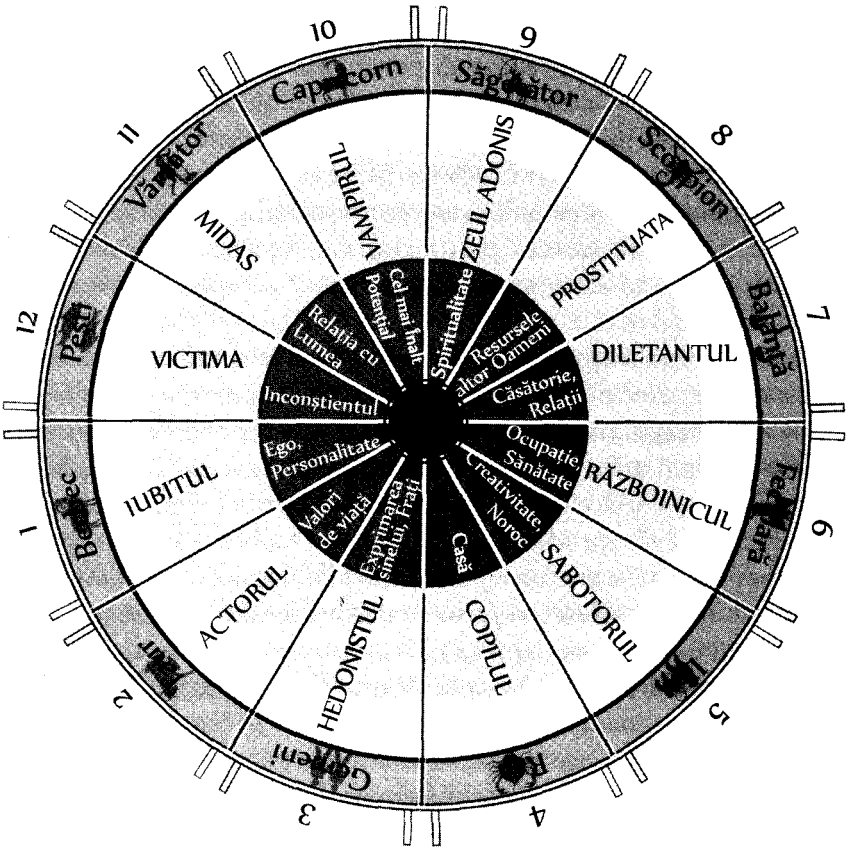

După ce și-a desenat Diagrama Originii, Byron a spus: „Toate aceste tipare și experiențele care le ilustrează au sens dacă le privesc prin prisma unei călătorii spirituale la care m-am învoit deja".

Byron a fost molestat în copilărie de un vecin. Din pricina acestei traume, a dorit să-și înceapă interogarea cu arhetipul Copilului. Faptul

dorea să facă acest lucru „prin umbra lui Midas. Cred că lumea este terenul meu de joacă și aș vrea să fiu putred de bogat. Hedonistul meu are nevoie de bani pentru a fi fericit. Dar aș vrea să fiu un Midas binevoitor și să-mi folosesc resursele pentru a-i ajuta pe alții. Din punct de vedere simbolic, mă străduiesc să văd aur în oricine, este felul meu de a interpreta felul în care Midas vede lumea exterioară". Byron a reușit să-și înțeleagă simbolic dezmoștenirea, iar acest lucru l-a eliberat de sentimentele amare față de tatăl său.

Având în vedere experiența traumatică din copilărie, părea axiomatic ca Victima să domnească peste inconștient (a 12-a casă). Dar după ce a răspuns la întrebările detaliate legate de Roata sa, Byron a descoperit aspectele pozitive ale Victimei. Victimizarea pe care a resimțit-o în tinerețe l-a ajutat să-și descopere sinele. „Nu știu dacă aș fi fost atât de disperat să-mi descopăr sinele, dacă nu aș fi fost victimizat în copilărie. Poate că m-aș fi temut atât de mult, încât aș fi fost o victimă toată viața mea. De fiecare dată când o frică încearcă pe ascuns să mă manipuleze, Victima mi-o aduce în conștient. Ca bărbat homosexual dedicat dizolvării conștiinței victimei din inconștientul colectiv, am o parte substanțială a Contractului dedicată lucrului cu inconștientul colectiv și cu impactul arhetipului Victimei asupra calității vieții noastre."

Byron se simțea extrem de atras de arhetipul Vampirului, poate și fiindcă nevoia acestuia de a se ascunde reflecta propria lui nevoie de a-și ține secretă orientarea homosexuală. Puterea Vampirului este în mare parte erotică, iar Byron a trebuit să-și conștientizeze propria nevoie de a se hrăni din energia altora. A fost descumpănit să-și găsească Vampirul în casa celui mai înalt potențial, dar, după ce a reflectat mult timp, a considerat: „Nu aș fi reușit niciodată să fiu actor dacă aș fi permis prejudiciilor lumii exterioare să-mi «sugă sufletul din mine». Formele-gânduri pot vampiriza la fel de mult ca oamenii, iar gândurile negative despre tine însuți te golesc de forța vitală a vieții. Ca să-mi ating cel mai înalt potențial a trebuit să mă lupt (folosindu-mă de Războinicul meu) cu toate formele-gând create încă din copilărie de lipsa mea de respect de sine. Credeți-mă, fiecare dintre ele ar fi putut să mă doboare. Faptul că am vindecat Victima din mine și din alții a fost ca și cum aș fi distrus un Vampir psihic".

Înțelegerea potențialului pozitiv al Vampirului l-a ajutat pe Byron să își înțeleagă Sabotorul aflat în casa creativității și a norocului.

S-a temut mereu că orientarea sexuală îi va sabota norocul în viață. „Viața homosexuală nu este caracterizată de relații stabile. Mi-a fost teamă că nu voi fi niciodată fericit, că nu voi avea o relație romantică". Sabotorul l-a alertat pe Byron să găsească mijloace de a-și maximiza șansa de a găsi iubirea. Pe alt palier, Sabotorul l-a alertat să nu își distrugă singur fericirea, căzând în clișeul stilului de viață nestatornic, și nici să nu își măsoare împlinirea după numărul de parteneri.

Antidotul pentru un astfel de stil de viață se află în combinația cu care Byron a rezonat cel mai profund: Iubitul aflat în prima casă, a egoului și a personalității. Tocmai fiindcă era un om care credea că „iubirea poate fi în viața tuturor", înțelegea cât de ușor poate cineva confunda cantitatea cu calitatea. „Să radiez încrederea în dragoste, pentru a-i inspira și pe alții, face parte din misiunea mea de ansamblu."

Byron a ales arhetipul Adonis din pricina admirației pentru frumusețea trupului masculin, dar a fost surprins să-l regăsească în casa spiritualității – o combinație la prima vedere contraintuitivă. „Cred că Adonis din mine, forma mea fizică, este o reflecție a Zeului care se află adânc în mine. Nu este o întâmplare că spiritualitatea mea este reprezentată de zeul mitic Adonis, nimic nu m-ar putea inspira mai mult. Faptul că am crezut atât de mult timp că masculinitatea mea nu era acceptată face ca această uniune să fie pentru mine semnificativă."

Privind în ansamblu hologramă creată, Byron a reușit să își privească Roata Arhetipală ca pe o „reflecție perfectă și completă" a carierei sale. „Pot trece toate experiențele și relațiile avute prin toate casele, să văd cum și de ce au apărut. Sigur, aș fi preferat să nu fi fost violat, dar lucrurile s-au întâmplat așa cum s-au întâmplat, iar multe părți frumoase din viața mea au fost rezultatul acelei experiențe. Este mult mai ușor de suportat acum, că știu că a făcut parte din Contractul meu și că am avut multe lucruri de învățat de pe urma ei. Mai mult decât atât, am găsit un mijloc de a accepta că acea experiență face parte din tema majoră a vieții mele. Nici nu pot spune câtă bucurie mi-a adus acest proces."

Povestea lui Mickey Magic

La oarece timp după ce l-am întâlnit pe Mickey Magic (personaj cu care voi încheia acest capitol) și l-am ajutat să își facă Roata Arhetipală, am citit o poveste care are similitudini izbitoare cu viața lui. O voi scrie, măcar pentru a vedea că povestea extraordinară a lui Mickey are un precedent.

În Tibetul secolului al 11-lea sau al 12-lea, la aproximativ 300 de ani de când budismul a fost adus din India de maestrul și magicianul Padma Sambhava, s-a născut într-o familie prosperă un om numit Milarepa. Părea să fie destinat unei vieți de belșug și huzur, dar pe când avea 7 ani tatăl său s-a îmbolnăvit grav. Dându-și seama că i-a sunat ceasul, patriarhul și-a strâns familia în jurul său, pentru o ultimă întâlnire. Și-a rugat rudele să-i promită că vor avea grijă de averea sa, până când Milarepa și sora sa aveau să fie majori. Dar o mătușă și un unchi malefici și-au însușit toți banii și toate terenurile, forțându-i pe Milarepa, pe sora și pe mama lui să muncească ca servitori. Îi tratau foarte rău, lovindu-i adeseori.

La îndemnul mamei sale, Milarepa a studiat magia neagră cu un lama care stăpânea arta mantrelor, învățând să arunce vrăji care puteau aduce furtuni de grindină. Și-a folosit apoi puterea pentru a aduce furtuna deasupra casei unde unchiul și mătușa se întâlniseră cu toată familia. Casa s-a prăbușit, iar 35 de oameni au fost uciși; furtuna s-a abătut asupra satului, distrugând recoltele. Mama lui Milarepa a fost foarte încântată, dar conștiința lui Milarepa nu-i dădea pace, știind că provocase atâta distrugere și moarte. Temându-se ca din cauza acțiunilor sale el și mama lui să nu renască în Iad, s-a hotărât să își șteargă păcatele devenind un buddha. Milarepa și-a petrecut apoi ani lungi și grei de studiu cu maestrul tibetan budist Marpa. Studiind cu aceleași hotărâre și talent ca atunci când învățase să stăpânească magia neagră, Milarepa a devenit cel mai mare yoghin din istoria Tibetului. Recunoscând felul în care acesta și-a schimbat destinul, Marpa i-a dat un nou nume: Domnul Marii Magii.

Există o similitudine între această poveste, cunoscută de milioane de budiști, și viața lui Mickey. L-am întâlnit prima dată pe acesta la un seminar de lucru în Mexic, după ce petrecuse ani buni în închisoare pentru trafic de droguri. Între timp, devenise un magician profesionist de succes. În afară de Prostituată, Victimă, Sabotor și Copilul Rănit,

printre companionii săi arhetipali se numărau și Magicianul, Rebelul, Hoțul (Robin Hood), Cavalerul, Povestitorul, Actorul, Pustnicul și Vindecătorul. Am lucrat un timp cu el, dar mi-a fost greu să separ forțele arhetipale care acționau asupra sa, pentru că acestea lucrau într-o echipă foarte strânsă. Prima dată, Mickey și-a întâlnit umbra modelelor arhetipale, aspectele lor spirituale apărându-i brusc, într-o epifanie petrecută în închisoare, în timp ce era bătut. Vă voi relata povestea lui și nu voi mai face analiza separată a arhetipurilor și a caselor în care se găsesc. Roata lui Arhetipală se găsește în figura 9.

Mickey și-a petrecut copilăria în Chicago, abuzat constant de tatăl său, care îl bătea până la sânge. Mickey a interpretat faptul că arhetipul Copilului Rănit se află în casa a zecea prin prisma faptului că psihicul său s-a format aproape în întregime din răni, ca urmare a mediului toxic în care a trăit. Acest arhetip reprezenta cel mai înalt potențial; perechea arhetip-casă se potrivea de minune, căci Mickey era dedicat vindecării „copiilor răniți" prin intermediul magiei, învățându-i, printre altele, că speranța și respectul de sine sunt cele mai înalte forme de magie divină dăruite de Ceruri.

Pentru a supraviețui copilăriei sale brutale, Mickey a plecat de acasă după ce familia s-a mutat pe Coasta de Vest, iar la 19 ani s-a găsit prins în plasa traficului de droguri din Santa Cruz. Când Mickey povestește ce a urmat folosește vocea Hoțului și a Magicianului. Arhetipul Hoțului căzuse în prima casă, o ilustrare perfectă a identității sale de traficant de droguri și de magician. Magicianul/Trișorul a căzut în casa spiritualității, o explicație a faptului că Mickey și-a dezvoltat talentele de mic și le-a folosit imediat aspectele întunecate în ocupația sa de traficant. În cele din urmă, Magicianul a devenit forța spirituală primordială, inspirându-i transformarea și îmboldindu-l să distreze copiii cu magia sa, pentru a-i ajuta să se vindece.

Părinții erau consumatori de alcool și fumători, iar Mickey a devenit consumator de marijuana și, ocazional, de cocaină. „N-am vrut să devin dependent de aceleași lucruri", a glumit el, „trebuia să-mi găsesc propriile droguri". În timp ce era traficant de droguri, l-a întâlnit pe faimosul magician și clovn Hocus Pocus (Carl Hansen), care avea o emisiune de televiziune la un post local. Mickey i-a auzit pentru prima oară accentul danez pe stradă, în timp ce Hocus Pocus făcea trucuri pentru copii. Mickey și-a dat seama cum se făcea unul dintre trucurile lui, l-a exersat în fața oglinzii până a ieșit perfect, apoi

i l-a arătat lui Hocus Pocus. Magicianul a fost impresionat de talentul și abilitățile lui Mickey (dar și de discreția sa) și l-a acceptat pe post de ucenic magician pentru următorii cinci ani.

FIGURA 9: DIAGRAMA ORIGINII LUI MICKEY MAGIC

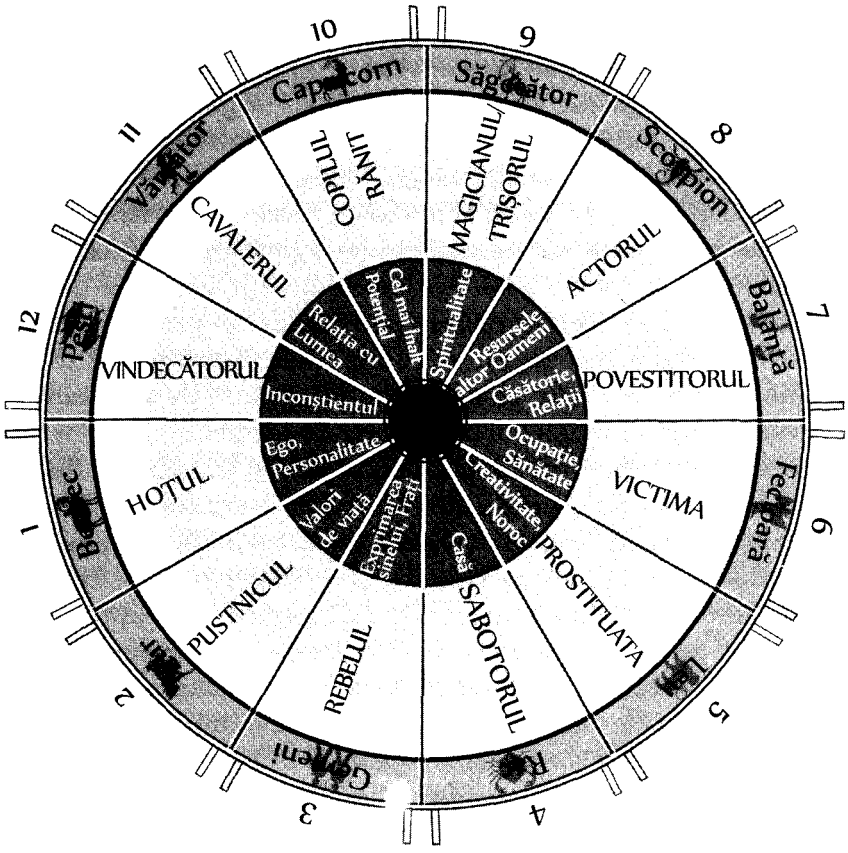

În timp ce învăța trucurile meseriei de magician, Mickey își însușea și trucurile „meseriei" de hoț și traficant de droguri. A început să lucreze pentru un traficant mărunt, pentru a-și susține propriul consum, dar apoi s-a mutat în Mexic, unde supraveghea plantațiile de marijuana. În această perioadă, Mickey a fost susținut de partea întunecată a arhetipului Magicianului și de Prostituată, aflată în casa a

cincea. Această casă este responsabilă de creativitate și noroc. Pentru ocupația lui Mickey, ambele erau esențiale. În satele micuțe de munte din Oaxaca, unde creșteau cele mai mari recolte de marijuana, nimeni nu văzuse vreodată un magician, iar localnicii l-au crezut un *brujo*, adică șaman sau vrăjitor. Trucurile sale i-au uimit și pe copii, și pe adulți, iar aceștia l-au ajutat să cumpere cele mai bune droguri și să învețe cele mai sigure drumuri pentru a le scoate din țară. Și-a vândut talentul, lucru care se întâmplă des în cazul arhetipului Prostituatei.

Ironic este faptul că localnicii credeau că are puterea de a vindeca, deoarece îl considerau un șaman american. „M-am trezit că îmi aduceau bolnavi să îi vindec. Nu știam ce să fac, dar nu puteam să risc să-i înfurii, refuzându-i. Partenerii mei mi-au zis să fac și eu ca evangheliștii de la televizor, să pun mâinile pe ei. Așa am făcut, iar bolnavii au început să se însănătoșească! Nu înțelegeam de ce, dar am continuat să o fac. Cred că a fost un fel de repetiție pentru ce fac acum." Arhetipul Vindecătorului lui Mickey se află în cea de a 12-a casă, a inconștientului. Mickey nu și-ar fi dat seama niciodată că are abilități de vindecător, dacă nu ar fi abuzat de droguri sau de oameni. Dar dincolo de rebeliunile sale, spiritul său se afla în proces de maturizare. În ciuda alegerilor făcute, Magicianul, Copilul Rănit, Victima și toate celelalte arhetipuri au continuat să-l ajute.

Pe la 20 și ceva de ani, Mickey a fost arestat pentru trafic de droguri și aruncat într-o închisoare mexicană. În timpul celor trei ani de detenție, a început să se roage și să practice yoga. Atunci și-a întâlnit Pustnicul, arhetipul care îi stăpânește cea de a doua casă, a valorilor de viață. Anii de detenție și i-a petrecut în singurătate „Nu mai fusesem niciodată singur, iar la început nu mi-a plăcut. Dar apoi m-am obișnuit și, pentru că eram singur, am avut timp să gândesc. M-am rugat mult și — știu că asta o să vi se pară ciudat — am devenit vegetarian. În închisorile mexicane oamenii își cumpără mâncarea, nu este ca aici." Mâncarea oferită de stat era foarte proastă, iar Mickey a început să cultive legume în curtea închisorii, alături de alți deținuți vegetarieni. „M-am decis să îmi schimb dieta. În închisoare mi s-a schimbat sistemul de valori."

Când Mickey îmi vorbea despre acești trei ani din viața sa, mi-am adus aminte de Sfântul Ioan al Crucii, care a scris o minunată poezie sacră în timpul încarcerării sale de către oficialii bisericii în Toledo, Spania. Mickey s-a aflat atunci într-un sanctuar spiritual, simbolic

vorbind, (căci nu contează unde sunt aceste sanctuare — în închisori sau în paradis) și a intrat într-un proces de transformare spirituală. În cele din urmă, Mickey a ajuns să își prețuiască cel mai mult viața spirituală.

În închisoare, gardienii erau intrigați de trucurile sale și obișnuiau să îl pună să-i distreze, trezindu-l uneori în mijlocul nopții cu o lovitură de pat de pușcă. *„Brujo! Truco!"* strigau, cerându-i să le arate un truc. Într-o zi, Trișorul lui Mickey l-a îndemnat să încheie o înțelegere cu un alt deținut, pentru a-l ajuta să le facă o farsă gardienilor pe care nu aveau să o uite ușor. Era în 1971, iar deținutul își perforase pielea penisului cu un ac de siguranță. Când gardienii l-au pus pe Mickey să le arate un truc, și-a avertizat tovarășul, apoi le-a arătat gardienilor un ac de siguranță, pe care l-a făcut să dispară. În secunda următoare, complicele său a început să urle sălbatic din celălalt colț al dormitorului comun. Gărzile au alergat repede să vadă ce se întâmplă, iar complicele și-a dat pantalonii jos și le-a arătat acul de siguranță înfipt în penis. „Au fugit de parcă l-ar fi văzut pe Dracu în persoană", povestește Mickey. Iar de atunci nu l-au mai deranjat niciodată.

Gardienii erau cea mai mică problemă pe care o avea Mickey. Erau doar patru prizonieri americani și trebuia să se lupte pentru supraviețuire cu alți 3.500 de deținuți, majoritatea membri ai clanurilor mafiote. „Ne țineau mereu calea, încercând să ne bată. Ne urau de moarte. Este ușor să mă simt victimă, pentru că chiar am fost." Nu este nicio surpriză că Victima, aflată în casa a șasea, s-a manifestat în alegerea ocupației, căci aceasta l-a dus la pușcărie. În cel de al treilea an de detenție, la închisoarea sa a izbucnit una dintre cele mai cumplite revolte din sistemul penitenciar mexican. „Oamenii cădeau morți în jurul meu. Am văzut oameni omorâți în bătaie, am văzut oameni arși de vii." După ce revolta a fost înăbușită, Mickey și ceilalți deținuți americani au fost transferați la altă închisoare. Aici au decis să evadeze; în caz că unul dintre ei ar fi fost prins, avea să spună că urma să se întâlnească toți în Puerto Vallarta.

Și-au plănuit evadarea de Cinco de Mayo (5 Mai), sărbătoarea unei victorii militare mexicane din secolul al 19-lea. Mickey a fost ultimul care a fugit și primul care a fost prins. A fost dus într-o celulă din închisoare, unde a fost bătut. Gardienii care îi lăsau pe deținuți să evadeze trebuiau să le ia locul în pușcărie, pe durata anilor rămași

din sentință, iar acest lucru i-a motivat să scoată adevărul din el prin bătaie. „Dacă nu îi găseau pe evadați, era vai de pielea lor", povestește Mikey. L-au așezat în pielea goală pe un scaun și l-au bătut până i-au rupt coastele, iar una dintre ele i-a ieșit prin piele. L-au bătut cu biciul de vite și l-au ars cu fierul roșu. Mickey a rezistat suficient ca gardienii să îl creadă, apoi le-a zis că evadații urma să se întâlnească la Porto Vallarta, așa cum se înțelesese cu ceilalți. O echipă de gardieni a fost trimisă să-i prindă.

„Rămăsesem în scaunul acela, când brusc am fost cuprins de un val de compasiune pentru gardieni. Le înțelegeam frica zugrăvită pe chipuri. Îmi aducea aminte de copilărie și de bătăile încasate de la tata. Îi urâsem pe mexicani până în acea clipă. Întâlnisem câțiva mexicani de treabă, dar îi disprețuiam ca națiune. Dar brusc am început să simt dragoste și compasiune pentru ei. I-am iertat pe toți, în timp ce sângeram de moarte pe acel scaun, într-o celulă mexicană."

Între timp, a fost prins un alt american, iar la interogatoriu le-a divulgat oficialilor adevăratul loc de întâlnire al evadaților. Gardienii au aflat că Mickey i-a mințit și au fost furioși că au trimis aiurea o întreagă echipă. „Am simțit o ură fierbinte ca focul încă înainte să deschidă ușa". Au început să-l lovească cu pistoalele peste față, deși nu o făcuseră până atunci. Au umplut o găleată cu apă, i-au băgat picioarele în ea și au legat-o la un fir electric, apoi i-au administrat șocuri cumplite. După trei șocuri, Mickey nu a mai rezistat și a leșinat. Atunci a trăit experiența morții aparente. „Am trecut printr-un tunel, către o lumină minunată. Am fost întâmpinat de un înger, dar nu arăta așa cum m-aș fi așteptat, nu avea aripi. M-a îmbrățișat și mi-a spus că îi pare bine să mă vadă din nou. Apoi am auzit strigăte de bucurie și mi-am dat seama că prin tunel treceau alte suflete, care nu putuseră intra singure, mergând acum către lumină, alături de mine. Apoi am pășit la marginea unui râu, iar pe partea cealaltă pășeau alte suflete. Râul era foarte adânc, dar puteam să-i văd fundul, iar cerul era absolut minunat. Iarba și toate florile erau luminate. Totul strălucea. Apoi, o femeie a venit la mine și mi-a atins obrazul. Părea să fie de vârsta mea, dar era bunica. Am trecut pe lângă un bărbat care îmi zâmbea și am știut că era fratele meu, care murise la naștere."

Mickey a ajuns într-o clădire cu încăperi foarte înalte. Spre el a înaintat o figură spectrală, iar Mickey și-a dat seama că era același personaj care îl vizitase când stătuse aproape un an în spital, când

avea 6 ani. „Doctorii au crezut atunci că voi muri", își amintește el, „dar el era mereu cu mine și îmi punea mâna pe frunte și pe inimă, liniștindu-mă. Îmi spunea că totul avea să fie bine. Iar acum mi-a spus că trebuie să mă întorc, pentru că nu mi-am terminat misiunea".

Mickey nu dorea să se întoarcă și i-a spus că oricum gardienii aveau să-l ucidă. Dar îngerul i-a spus că era „protejat" și că va supraviețui. „Următorul lucru pe care mi-l amintesc este că eram din nou în corpul meu, zăcând pe jos, într-o baltă de sânge. Cei doi gardieni se certau, aruncând unul pe celălalt vina morții mele, niciunul nu dorea să răspundă pentru uciderea mea. Primul gând care mi-a trecut prin cap era că arătam ca Cei Trei Prostănaci; am început să râd. Și-au dat seama că încă trăiam, m-au târât într-o celulă și m-au izbit de un perete de ciment; am leșinat din nou. M-am trezit când celălalt deținut american prins a început să îmi spele fața de sânge. M-a întrebat de ce sunt tot plin de sânge. Am început să îi povestesc cum m-au bătut, dar mi-am dat brusc seamă că îmi dispăruseră toate vânătăile, dispăruse și coasta care îmi ieșea prin piele. Nu mai aveam nicio rană."

După ce deținutul american i-a auzit povestea, l-a sfătuit să nu mai spună nimănui, pentru a nu fi luat drept nebun. „Eram atât de fragil atunci, încât chiar am ascuns ani de zile ce mi s-a întâmplat atunci; din când în când retrăiam totul în vis."

„Dar Sabotorul era puternic în mine", recunoaște Mickey. „Chiar și după ce mi-au dat drumul din pușcărie am continuat să fumez droguri și să iau cocaină, pentru că doream să fiu cât mai departe de gândurile mele." Dar, încetul cu încetul, Sabotorul a început să își manifeste partea pozitivă, făcându-l să citească cărți care aveau, în cele din urmă, să-i deschidă calea către spiritualitate – cărți despre misticism, nutriție și vindecare. A început să aibă grijă și de corpul lui, luând vitamine și făcând exerciții fizice. Chiar și acum, la 50 de ani, Mickey merge cu patinele cu rotile șapte mile pe zi, urmează o dietă riguroasă și arată incredibil pentru cineva al cărui corp a trecut prin atâtea abuzuri.

După ce a fost eliberat din închisoare, s-a întors la Santa Cruz în 1977. Dar Mickey nu a început imediat să asculte avertismentele Sabotorului. Din 1984, a încetat să se mai implice în traficul cu droguri și a început să-și pună viața pe picioare, a întâlnit o femeie cu care a început o relație și a făcut un copil. Apoi a primit un telefon de la un fost prieten și client, care l-a implorat să-i aducă niște marijuana

care să-l ajute să treacă printr-o criză de sănătate. Deși a simțit că ceva nu este în regulă, Mickey s-a dus să-l ajute. Nu știa că prietenul său fusese arestat de polițiștii de la antidrog și că se oferise să-l atragă în cursă pe Mickey și pe un alt amic de-ai săi, pentru a beneficia de o pedeapsă mai mică. Arestarea i-a pus în primejdie căsnicia, familia și locul pe care se străduise din greu să-l obțină în societate. „Când tipul ăsta m-a sunat, intuiția urla în mine să nu mă duc, dar nu am ascultat-o", își amintește Mickey.

Ca în multe alte încercări spirituale, chiar când Mickey a început să își simtă puterea interioară (care se poate manifesta în multe moduri, inclusiv prin intuiție), fosta „putere" a venit și l-a testat, de parcă ar fi fost un test divin. *Ce putere vei sluji*, a fost el întrebat, *cea interioară sau cea exterioară?* Aflat între două lumi și auzind două voci, Mickey s-a confruntat cu puterea instinctelor Sabotorului care se ridica să-l apere. În mod ironic, Magicianul a fost trădat de Trișor.

După ce Mickey a pierdut bătălia legală, a fost încarcerat în închisoarea Soledad, în California. Aici s-a împrietenit cu gardienii și a învățat pentru a-și lua o diplomă universitară. A început să vorbească copiilor care călcaseră strâmb în fața legii, povestindu-le viața sa, pentru a-i ajuta să rămână pe drumul cel bun. „În loc să încercăm să-i speriem, ca în programul «Scared Straight», am încercat să ne adresăm inimii lor și să le arătăm felul în care faptele lor îi afectează pe cei dragi." Arhetipurile Actorului și Povestitorului au fost foarte eficiente în acest demers. „Întreaga audiență era în lacrimi când îmi terminam povestea. Chiar și gardienii mi-au spus că reușeam să îi fac să plângă, deși ei îmi auziseră de multe ori istoria vieții." După ce a fost mutat într-o aripă de minimă securitate, Mickey s-a înscris în asociația Clovnii Soledad și a învățat alți deținuți trucuri magice. Aici a realizat cât de plăcut era să își folosească talentele actoricești pentru a inspira oamenii, nu pentru a-i manipula, așa cum făcuse ca traficant de droguri. Arhetipul Actorului se afla în casa a opta, reprezentând resursele altor oameni și problemele legale. „Mă pricepusem foarte bine să-i manipulez pe alții ca să obțin de la ei ce doream. Cred că aș putea spune că am folosit resursele altora în avantajul meu. Chiar și acum manipulez oamenii – ca să-i fac să vadă cea mai frumoasă parte din ei înșiși."

Fiecare arhetip are partea sa pozitivă, iar Hoțul lui Mikey s-a transformat, îndepărtându-se de partea întunecată. Semăna puțin

cu Robin Hood, un personaj care lua de la bogați și dădea la săraci. „Chiar și când eram traficant, mai umpleam din câștigurile mele câte un plic cu bani și-l puneam în cutia poștală a Armatei Salvării sau dădeam bani anonim săracilor din cartier. Pe atunci nu credeam în Dumnezeu, dar simțeam că trebuie să fac ceva să contrabalansez karma negativă ce rezulta din acțiunile mele." Chiar și acum, când nu mai este implicat în activități ilegale, Mickey își petrece o mare parte a timpului oferind copiilor reprezentații de magie.

Arhetipul Cavalerului era situat în cea de a II-a casă, a relațiilor cu lumea. Felul în care Mickey își vede acest parteneriat este un corolar al tuturor uniunilor companionilor săi arhetipali cu casele lor: „Sunt un Cavaler al lui Dumnezeu. Misiunea mea este să le fiu oamenilor de ajutor și să arăt măreția Lui. Nu slujesc conceptul creștin de Dumnezeu, dar îmi încep fiecare zi mulțumindu-i lui Dumnezeu și jurându-i credință.

Când le spun oamenilor povestea mea, uneori îmi răspund «Să vezi ce karma o să te lovească»". Dar eu nu cred că această karma *ți se întâmplă*, ci că se întâmplă *pentru tine*. Dacă crezi sincer că Dumnezeu te iubește, nu mai poți fi o victimă. Ni se deschid noi oportunități, care ne permit să ne atingem scopuri înalte. Mă simt atât de iubit, încât nu cred că Dumnezeu îmi va scoate în cale greutăți care să nu mă ajute să cresc. Mă simt ca un copil care așteaptă ziua Crăciunului pentru a-și deschide cadourile. Mi-a fost greu să ajung aici, credeți-mă. În închisoarea din Mexic, cântecul meu preferat era «Nu întotdeauna primești ce dorești» de Rolling Stones".

Acum câțiva ani, Mickey a pus bazele clubului „Pachetul magic", care amuză copiii suferind de boli grave și îi învață trucuri magice. Atunci a primit porecla de Mickey Magic. Numele său real este Mickey Thurmon, dar copiii îl tot strigau Mickey Magic, iar porecla a rămas. „Am fost atât de onorat de felul în care îmi spuneau acești copii, încât am decis să folosesc acest nume în profesia mea." Acum, Mickey Magic își împarte timpul între trucurile magice pentru copii, predarea magiei și munca de vindecător în comunitatea din Santa Cruz. Și-a redus activitatea profitabilă la firma de restaurări interioare pentru a putea acorda mai mult timp copiilor și magiei. Deși câștigă mai puțin, nu ar putea fi mai fericit. „Acum sunt un om bogat. Înainte câștigam mult mai mulți bani, dar sunt de un milion de ori mai fericit", a concluzionat el.

Mickey și-a descris astfel Contractul Sacru: „Mă aflu în această viață pentru a le arăta oamenilor magia compasiunii. Am învățat acest lucru supraviețuind și nimic din ce fac nu se îndepărtează de la această lecție".

Contractul fără Sfârșit

Poveștile lui Maeve, Byron și Mickey ilustrează doar partea vizibilă a Contractelor lor. Cu cât analizezi mai multe amintiri prin intermediul Roții, cu atât înțelegi mai bine care este locul evenimentelor și relațiilor din viața ta în viziunea de ansamblu a Contractului.

În următorul capitol vei învăța cum să desenezi alte Roți în viața ta. Odată ce înveți să aplici acest instrument ca metodă de îndrumare, nu mai există limite referitor la ceea ce poți înțelege.

CAPITOLUL AL 10-LEA

Cum să Utilizezi Roata în Viața de Zi cu Zi

Roata ta Arhetipală este doar una dintre multe alte Roți pe care le poți trasa pentru a primi sfaturi în tot felul de arii ale vieții tale. În timp ce Roata Arhetipală realizează un portret al tiparelor de ansamblu ale vieții tale, alte Roți (pe care eu le numesc „diagrame de lucru") pot fi folosite ori de câte ori simți nevoia să fii îndrumat intuitiv. Le poți folosi pentru a-ți lămuri relațiile, cariera sau orice altă problemă din viața cotidiană. Diagramele de lucru te vor ajuta să îți antrenezi vederea simbolică și să îți înțelegi viața ca pe un proces continuu de creștere spirituală.

Diagramele de lucru îți pot stimula gândirea creativă atunci când începi un proiect nou. Atunci când ai de a face cu alți oameni, arhetipurile tale îți pot fi de mare ajutor. Spre exemplu, Rick și-a desenat o diagramă referitoare la începerea unei afaceri de comerț electronic. În trei dintre cele mai semnificative perechi ale diagramei, arhetipul Antreprenorului a căzut în casa a șasea (ocupație și sănătate), Războinicul a căzut în prima casă (ego și personalitate), iar Prostituata, în casa a 11-a (căsătorie și relații). El a interpretat Antreprenorul în casa a șasea prin faptul că ideea sa de afaceri putea izbândi. Combinația dintre Războinicul aflat în prima casă și Prostituata în cea de a șaptea l-a avertizat să fie prudent cum abordează oamenii de la care dorește sprijin financiar. Rick și-a dat seama că, în entuziasmul său pentru acea afacere, energia primei case (ego) poate fi prea mare, făcându-i pe alții să dea înapoi. Acest arhetip, combinat cu Prostituata în casa relațiilor, l-a avertizat să își cerceteze cu atenție motivațiile când are de a face cu alți oameni, mai ales când venea vorba despre compromisurile pe care trebuia să le facă pentru a-și porni afacerea.

Tehnica alcătuirii unei diagrame de lucru este aproape identică cu tehnica desenării Roții Arhetipale. Folosim aceleași 12 modele

arhetipale și începi prin a-ți liniști mintea. Dar pentru diagrama de lucru îți concentrezi atenția și îți formulezi întrebarea în mod diferit. Spre exemplu, Rick s-a întrebat: „Care sunt arhetipurile care mă vor ajuta în noua mea afacere?".

Procesul este similar cu ruga pentru îndrumare. Singura diferență este că prin intermediul diagramei vei primi imediat un răspuns practic. Și răspunsul la rugăciuni poate veni imediat, dar adeseori ți se răspunde într-un timp mai îndelungat.

Interpretarea informațiilor pe care le primești prin diagrama de lucru nu necesită tot atât de mult timp ca interpretarea Roții Arhetipale. În primul rând, deja ar trebui să ai o imagine clară despre relațiile de lungă durată pe care le ai cu arhetipurile tale. În al doilea rând, îți îndrepți atenția spre o singură zonă a existenței tale. Unul dintre beneficiile majore ale răspunsurilor complete la numeroasele întrebări ale Diagramei Originii este că acestea te familiarizează cu procesele modelelor arhetipale, astfel că ajungi să le interpretezi mult mai repede și mai corect. Dar, chiar și așa, cu cât acorzi mai mult timp studierii înțelesurilor simbolice ale fiecărei diagrame pe care o faci, cu atât mai adânc va fi procesul intuitiv, iar răspunsurile, mai relevante.

Cum Știm Când Este Prea Mult?

Dintr-un anumit punct de vedere, nu există nicio limită a numărului de diagrame pe care le poți face, căci îndrumarea îți stă tot timpul la dispoziție. Totuși, trebuie să înțelegi că în cele din urmă trebuie să înveți să ai încredere în vocea interioară. Dacă îți vei face diagrama (sau vei folosi Tarotul, *I Ching* sau orice altă sursă de îndrumare) pentru fiecare decizie minoră pe care trebuie să o iei, vei sfârși prin a fi incapabil să mai ai încredere în instinctele proprii. Trebuie să eviți tentația de a repeta diagrama de lucru pentru aceeași problemă. Gândește-te la sfaturile primite prin intermediul primei diagrame, înainte de a face alta. Lasă timpul necesar pentru ca sfaturile primite să îți pătrundă atât mintea conștientă, cât și pe cea inconștientă, ca mai apoi să primești din interior un impuls care să îți ghideze deciziile. Diagrama de lucru nu este o metodă de a citi viitorul. Informația primită te poate ajuta să ai o perspectivă mai amplă asupra înțelesurilor lucrurilor care se petrec în viața ta.

Mulți oameni și-ar dori ca diagramele să le spună ce gândesc și ce simt alți oameni, dar acest lucru ar fi o folosire greșită a Roții. Atenția ta trebuie să fie îndreptată asupra propriilor gânduri și emoții, asupra actelor și motivațiilor tale. O femeie m-a rugat odată să o ajut să interpreteze o diagramă referitoare la relația pe care o avea cu un bărbat. Era frustrată că nu deslușise ce gândea *el* despre ea și dacă era sau nu hotărât să aibă o relație de lungă durată cu ea. Dar sarcina ei nu era să afle ce gândea el; sarcina ei era să își înțeleagă propria gândire și să afle de ce era atât de nesigură pe ea și de geloasă.

Toată lumea cade pradă tentației de a încerca să afle mai multe lucruri despre alții, să găsească metode de a le nega motivațiile. Focalizează-ți atenția asupra *propriilor tale* motivații. Pune întrebările ca un adult. Este total nepotrivit să întrebi „De ce mi-a făcut asta?". Ar trebui să întrebi „Care este dinamica care m-a atras în această relație? Ce am de învățat din această relație?". Cea mai bună soluție pentru înțelegerea modelelor arhetipale este practica detașării. Distanțează-te simbolic de situație, rămâi impersonal și deschis la orice răspuns. Ajută-te de modelul Celor Trei Coloane. Femeia care a dorit să cunoască intențiile bărbatului cu care avea o relație era dominată de propriile ei nesiguranțe și de nevoia emoțională de a ști ce gândește el. Te asigur că te vei confrunta cu aceeași intenție, deoarece a avea o atitudine impersonală legată de viața ta pare la început un lucru imposibil. Cea mai bună cale de a înțelege evenimentele și relațiile și de a răspunde eficient la ele este să rămâi detașat.

La final, un ultim avertisment: *Te rog să nu încerci, sub niciun motiv, să îți DIAGNOSTICHEZI propriile boli sau pe ale altora folosind metoda diagramelor de lucru.* De multe ori, oamenii mă roagă să le interpretez arhetipurile pentru a afla dacă sunt bolnavi, cum va evolua boala sau dacă boala cuiva este mortală. Acest instrument nu este creat pentru a răspunde la întrebări asupra vieții și a morții. Dacă ești îngrijorat de starea de sănătate, consultă un doctor.

Cum se Pune o Întrebare

Intențiile și întrebările tale trebuie formulate cât mai simplu. Spre exemplu, următoarea formulare este prea complicată: „Aș dori să înțeleg de ce copilăria mea a fost atât de grea și de ce mama mă critica mereu". Practic, aici este vorba de două întrebări: una, de ce copilăria

a fost dificilă, și a doua, care este lecția inerentă din a avea o mamă hipercritică. Pune întrebările la modul impersonal și, dacă este posibil, identifică arhetipul cu care lucrezi: spre exemplu, „Aș dori să înțeleg mai bine relația dintre Victima mea și mama". Intenția ta trebuie focalizată pe lucrurile pe care trebuie să le înveți din Contractul pe care îl ai cu mama ta și nu de ce mama ta se comportă într-un anumit fel.

Avem tendința de a dori să aflăm de ce anumite lucruri ni s-au întâmplat într-un anumit fel și să punem întrebările în concordanță. Am vrea ca Divinul să vină cu explicații logice și să condamne dur pe cei care ne-au nedreptățit, evitând în mod convenabil orice aluzie la ce le-am făcut noi altora. Dar viața nu este nici logică și nici dreaptă. Chiar și evenimentele fericite desfid de multe ori logica. Știu oameni care și-au întâlnit partenerul de viață după ce s-au rătăcit și au întrebat pe unde să meargă, iar omul pe care l-au oprit pe stradă s-a dovedit a fi chiar viitorul partener de viață. În urma unei astfel de întâmplări ilogice, am putea fi tentați să întrebăm „Ce am făcut să merit o astfel de experiență magică?". Dar nu vom primi niciodată un răspuns.

Nu ne este dat să înțelegem felul în care dreptatea este făcută. Sarcina noastră este să învățăm să facem față la ceea ce ni se întâmplă, bun sau rău, într-un mod în care să creștem, și să încercăm pe măsura puterilor noastre să ne atingem cel mai înalt potențial în toate lucrurile pe care le facem. Nu uita, cel mai înalt potențial al tău nu se măsoară prin realizări. Tot ce faci și toate relațiile pe care le ai au un potențial inerent care se dezvăluie limpede atunci când încerci să privești totul prin prisma unei inimi pline de recunoștință. Scopul ultim al tuturor rugăminților tale de a fi îndrumat este să îți atingi acest potențial. Pentru a-ți stimula inteligența intuitivă, începe demersul rostind cuvintele *„Sunt deschis"*.

Rugăminți Adecvate

Boală: Sunt deschis să primesc o revelație vindecătoare despre stresul și boala mea.
Sunt deschis să primesc o revelație vindecătoare despre cum pot merge mai departe.

Împăcare: Sunt deschis să înțeleg de ce nu vreau să mă împac cu X.
Sunt deschis să primesc îndrumare despre primul pas pozitiv pe care pot să-l fac.

Creativitate: Sunt deschis să înțeleg ce contribuție creativă pot aduce la proiectul X.
Sunt deschis să primesc îndrumare despre cum să îmi continui munca.
Sunt deschis să înțeleg de ce îmi blochez creativitatea.

Bani: Sunt deschis să primesc îndrumare referitor la teama mea de a câștiga bani.
Sunt deschis să primesc îndrumare referitor la teama mea de a pierde bani.
Sunt deschis să primesc îndrumare despre cum aș putea câștiga bani.

Competitivitate: Sunt deschis să primesc îndrumare despre motivele pentru care mă simt atât de competitiv față de X.
Sunt deschis să primesc îndrumare despre cum să renunț la conexiunea mea negativă cu X.
Sunt deschis să primesc îndrumare despre cum să lucrez cu X pentru ca amândoi să câștigăm putere.

Singurătate: Sunt deschis să primesc îndrumare despre cum să fac față emoțiilor.
Sunt deschis să primesc îndrumare despre cum să mă bucur de viață.

Mutare: Sunt deschis să primesc îndrumare pentru a afla dacă acum este momentul să mă mut în altă parte.

Demisia de la slujbă: Sunt deschis să primesc îndrumare dacă acum este timpul potrivit să îmi părăsesc slujba.
Sunt deschis să primesc îndrumare pentru a afla care sunt motivele pentru care doresc să îmi dau demisia.
Sunt deschis să primesc îndrumare pentru a afla ce contribuții negative am avut la starea de nemulțumire pe care o simt la muncă.

Acceptarea unei slujbe: Sunt deschis să primesc îndrumare despre această ofertă de muncă.

Relații: Sunt deschis să înțeleg lecția esențială a acestei relații.
Sunt deschis să îmi recunosc cele mai adânci temeri trezite de această relație.

Sunt deschis să recunosc darurile aduse de această relație.
Sunt deschis
- să înțeleg de ce am sentimente negative față de X.
- să înțeleg de ce încă mă doare relația cu X.
- să înțeleg de ce mă simt abandonat de X.
- să înțeleg de ce am tendința să fac lucruri necinstite.
- să aflu cum să îmi rezolv problemele cu X.
- să aflu de ce îmi pierd puterea în această relație.
- să aflu de ce nu îl sprijin emoțional pe X.
- să aflu de ce nu îl pot ierta pe X.
- să aflu de ce am nevoie de aprobarea lui X.
- să înțeleg de ce am probleme cu respectul de sine (atât în general, cât și în privința acestei relații).
- să aflu de ce îmi este greu să mă implic serios în relații (cu o persoană, cu o slujbă, cu propriile promisiuni).
- să aflu de ce nu mă atașez de oameni.
- să aflu de ce sunt agresiv în relații.
- să aflu cum să răspund sentimentelor agresive pe care alții le au față de mine.
- să aflu cum să îmi mențin puterea.
- să aflu de ce nu vreau să îl sprijin emoțional pe X.
- să aflu cum îl pot sprijini mai bine pe X.
- să aflu de ce simt nevoia să-l controlez pe X.
- să aflu de ce sunt dependent de X.
- să aflu de ce simt nevoia să-i salvez pe alții.
- să aflu de ce cred că trebuie să fiu salvat.

Ieșirea dintr-o relație: Sunt deschis să aflu de ce mă agăț de această relație.
Sunt deschis să primesc îndrumare despre cum pot ieși din această relație cu gratitudine.

Recuperarea sufletului: Sunt deschis să primesc îndrumare despre cum îmi pot rechema sufletul înapoi de la... (numește relația sau experiența).

Temeri spirituale: Sunt deschis să înțeleg de ce îmi este teamă de intimitatea cu Dumnezeu (poți folosi orice nume dorești pentru a identifica Divinul).

Teama de a te preda: Sunt deschis să înțeleg de ce mi-a fost teamă să renunț la propria voință în situația... (identifică circumstanțele).

Îndrumare spirituală: Sunt deschis să primesc orice îndrumare.

Vise: Sunt deschis să primesc îndrumare despre cum să îmi interpretez un anumit vis.

Intuiție: Sunt deschis să primesc îndrumare despre intuiția mea privind...

Copilărie: Sunt deschis să îmi înțeleg sentimentele de... (identifică sentimentele) pentru... (identifică persoana).

Mândrie: Sunt deschis să înțeleg de ce mândria mă împiedică să... (iert, accept, iubesc)

Întrebări Neadecvate

Sarcină: Ar trebui să fac un avort?

Sănătate: Sunt bolnav de... (numește boala)?
Ar trebui să urmez acest tratament?

Relații: De ce nu mă sună el/ea?
El/ea se vede și cu altcineva?
De ce m-a părăsit?

Furtul/Minciuna: X mă fură? Mă minte?

Părinți: De ce au fost părinții atât de răi cu mine?

Aș dori să subliniez că trebuie să eviți să formulezi întrebările de o așa natură încât să nu îți sprijini victima interioară („De ce m-au rănit?") și nici să nu te concentrezi pe psihicul altcuiva („De ce Julie este atât de distantă cu mine?"). Nu acesta este scopul acestui instrument. Până când acest exercițiu îți va deveni o a doua natură, trebuie să îți amintești constant că dorești să îți înțelegi Contractul cu o anumită persoană sau într-o anumită situație și că dorești să primești sfaturi practice. Scopul final este să nu mai ai nevoie de Roata Arhetipală și nici de diagrame de lucru pentru a simți că toate

Contractele te ajută să crești și că nimic din ce ți se întâmplă nu are un scop negativ.

După ce ți-ai formulat întrebările într-un mod cât se poate de limpede, ești gata să:

- Renunți la orice intenție.
- Să îți faci diagrama.
- Să interpretezi configurația arhetipală care se manifestă.

Planifică-ți Viitorul cu Ajutorul Mantrelor Vindecătoare

Indiferent dacă dorești să te vindeci sau să afli care ar trebui să fie următorul pas în proiectul la care lucrezi, diagramele de lucru îți vor furniza informațiile necesare. Dar apoi trebuie să trasezi un plan de acțiune. Ca și schițele unui arhitect, planul îți dă posibilitatea să te confrunți eficient cu problemele, pe măsură ce acestea apar.

Pentru a schița planul, începe de la prima casă a diagramei, notând un cuvânt sau o propoziție scurtă care sintetizează înțelepciunea fiecărei case a Roții. Acest cuvânt sau această propoziție va fi o adevărată mantră pentru acțiunile tale. Spre exemplu, dacă arhetipul actorului se află în cea de a treia casă (expresia sinelui și frații), iar tu cauți îndrumare pentru a evita eșecurile profesionale pe care le-ai avut în trecut, mantra ta trebuie să fie „Nu repeta același joc". Ideal ar fi ca mantra pe care o alegi să fie legată de semnificația respectivei case, de arhetipul care se află acolo sau de amândouă, tot așa cum mantra pe care am dat-o ca exemplu împrumută din jargonul teatral, fiind legată atât de Actor, cât și de casa expresie de sine. În exemplul următor, arhetipul Hedonistului era situat la Trevor în casa a opta, a resurselor altor persoane și a chestiunilor legale. El căuta îndrumare privind începerea unei afaceri pe Internet, care să ajute oamenii să găsească restaurante bune atunci când călătoreau, și a considerat că acea combinație arhetip-casă îi susținea planurile. Pentru această casă el a creat mantra „Plăcere și câștig", pentru a-și reaminti că va trage foloase financiare ajutându-i pe alții să-și găsească plăcerea. Desigur, nu trebuie ca toate mantrele tale să fie jocuri istețe de cuvinte, deși uneori simțul umorului ajută. Ceea ce este important este să stabilești o legătură organică între mantră și binomul arhetip-casă.

Odată completat, acest plan de acțiune poate fi utilizat ca un memento spiritual al dedicării față de alegerile pe care le-ai făcut.

Te va ajuta să îți aduci spiritul în prezent și să îți gestionezi puterea personală. Îți recomand să îți notezi toate aceste mantre pe o bucată de hârtie pe care să o porți tot timpul cu tine, pentru a le folosi în momentele dificile sau de indecizie.

În continuare, vă voi relata modul în care trei oameni au folosit diagramele de lucru pentru a căuta îndrumare referitor la probleme curente de viață. Karl dorea să găsească soluții la lupta sa cu depresia și consumul de droguri. Trevor era nerăbdător să își depășească blocajul pe care îl avea în privința banilor. Iar Fay dorea îndrumare în privința unei probleme de sănătate.

Povestea lui Karl: Diagrama unei Relații

Când l-am întâlnit pe Karl, stăteam cu prietenii în jurul unei piscine, la câțiva pași de o minunată plajă din Caraibe. El și prietenul lui au coborât dintr-o barcă, s-au invitat singuri să ni se alăture, iar Karl a început imediat să o facă pe Bufonul. La zece minute după ce făcusem cunoștință, Karl avea mâneca suflecată și îmi arăta tatuajul cu numele fiicei sale. „Ea este singura dragoste din viața mea", mi-a spus el. Karl suferea, era limpede acest lucru. Încă nu avea 50 de ani, dar trupul lui purta semnele ravagiilor drogurilor și alcoolului, dependențe pe care nu le-a ascuns față de noi.

Personalitatea lui Karl era un amestec fascinant de bravadă, milă de sine și un șarm strengăresc. Dar nu era greu să vezi că sub fațada de bărbat dur se afla un om în conflict cu el însuși, care avea nevoie de îndrumare. Nu a trebuit să mă rog mult de el să mă lase să îi fac o diagramă de lucru care să îi aducă informații despre căsnicia ratată și despre cum să devină un tată mai bun. Nu găsise niciodată o cale pentru a-și crește rădăcini în propria viață. Deși la început a părut să nu dea mare importanță consumului de heroină, un obicei care i-a distrus căsnicia și i-a umbrit relația cu fiica sa, curând a devenit limpede că era foarte tulburat de incapacitatea sa de a pune capăt dependenței. Karl se afla la o răscruce de drumuri, între dorința de a se vindeca și imposibilitatea de a-și imagina cum ar putea arăta noua sa viață. Când a vorbit despre fiica sa de 12 ani, și-a reținut cu greu lacrimile, rămânând mult timp cu privirea pierdută la ocean, până s-a adunat din nou. Karl își dorea cu disperare să fie un tată bun și ca fiica lui să îl respecte. Din păcate, crezuse că era mai bine să îi

cumpere respectul, luându-i tot ce își dorea, în loc să se concentreze pe emoțiile dificile dintre ei.

Diagrama de lucru pe care am alcătuit-o împreună cu Karl se referă doar la căsnicia sa ratată și la relația cu fiica sa. El a subliniat că acest exercițiu semnifică pentru el alegeri, nu promisiuni. Karl trebuia să-și amintească tot timpul că nu-și putea minți fiica, fugind apoi să se ascundă, așa cum făcuse cu soția lui. Intenționa să își construiască o relație solidă cu fiica sa, bazată de iubire, iar acest lucru l-a inspirat să își facă un plan de bătaie. Diagrama de lucru al lui Karl este ilustrată în figura 10.

FIGURA 10: DIAGRAMA RELAȚIILOR LUI KARL

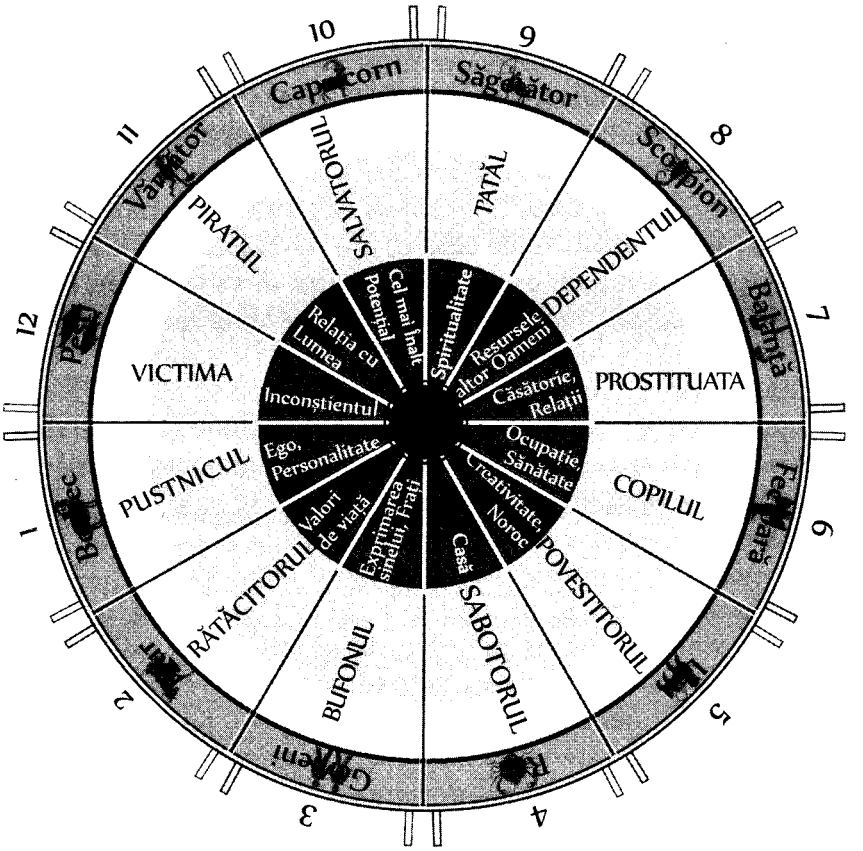

Prima Casă: Ego și Personalitate: Pustnicul

Karl mi-a povestit că soția sa l-a considerat mereu un Pustnic, iar acest lucru nu a deranjat-o la începuturile căsniciei. Acest model s-a transformat într-o îngrijorare serioasă pentru ea pe măsură ce lui i s-a agravat dependența de droguri (arhetipul Dependentului se află în casa a opta) și a început să se îndepărteze tot mai mult de ea. „Nu doream să o mai văd pe Karen. Mă întreba tot timpul dacă sunt drogat și nu reușeam să o mint. Citea adevărul pe fața mea. Toți drogații mint – un obicei care vine odată cu dependența. Dar îți imaginezi că îți poți ascunde dependența, că oamenii nu vor reuși să te citească. Karen s-ar amuza să vadă Pustnicul în casa personalității, deoarece știe că mă ascund din cauza consumului de droguri."

Personalitatea lui Karl era influențată de partea întunecată a Pustnicului – fuga din societate nu pentru a-și aduna puterile, ci pentru a evita să privească realitatea în față. O altă interpretare a faptului că Pustnicul se afla în prima casă era faptul că rușinea de a-și fi pierdut respectul de sine era atât de mare, încât nu își putea privi soția în ochi. „Este adevărat", mi-a spus el. „Nu vreau să mă vadă nici fiica mea. Nu sunt mândru de ceea ce am devenit, crede-mă."

Karl credea că îi va fi aproape imposibil să se schimbe, dar era dornic să încerce. M-a întrebat cum l-aș putea ajuta să fie suficient de puternic încât să dea ochii cu fiica sa fără să îi fie rușine de el însuși. Mi-a mărturisit că „mi-ar plăcea să-mi ajut fiica să înțeleagă ce iad reprezintă drogurile. Aș vrea să am tăria de a-i spune adevărul despre mine însumi, pentru ca ea să nu fie niciodată tentată să le folosească. Mi-ar plăcea ca ea să învețe din greșelile mele".

Ca parte a procesului de învățare, Karl a decis să poarte tot timpul cu el în portofel mantrele sale — planul de vindecare — și să-l folosească ca pe o hartă pe care spiritul său trebuie să o urmeze. Pentru a-și aminti constant că trebuie să-și redobândească respectul de sine, Karl a folosit fraza cu care tatăl său, pe care l-a iubit foarte mult, îl trezea în fiecare dimineață: „Trezește-te, Karl. Este o nouă zi". Karl a ales „Trezește-te" pentru mantra primei case pentru că îi amintea de tatăl său și îi trezea dorința de a-și recâștiga respectul de sine. Fraza a devenit primul pas în planul lui Karl.

A doua casă: Valori de Viață: Rătăcitorul

Karl a mărturisit că nu s-a simțit nicăieri „acasă". Își dorea tot timpul să călătorească, iar acest lucru s-a transformat într-o mare

problemă în căsnicia lui. „Eu și Karen ne-am întâlnit când aveam în jur de 20 de ani. Eram tineri și nebuni și nu aveam copii. Mergeam împreună peste tot. Problema este că după ce s-a născut fiica noastră, Zoe, Karen a renunțat să colinde peste tot, dar eu nu. Cu mine plecat tot timpul și, în plus, dependent de droguri, viața ei a devenit foarte urâtă. Am încercat să mă liniștesc, dar simțeam că înnebunesc. Cred că îmi plăcea mult mai mult să fiu departe de casă decât să stau cu ea."

Fraza pe care el a ales-o să-și vindece acest aspect al vieții a fost „Dragostea pentru Zoe". Ea simboliza faptul că, indiferent unde ar fi fost, nu înceta niciodată să-și iubească fetița.

A treia casă: Expresia de Sine și Frații: Bufonul

Bufonul este înzestrat cu o înțelepciune ascunsă, pe care o poartă în locuri în care aceasta n-ar putea pătrunde altfel. Karl a rămas surprins când a auzit acest lucru, spunându-mi că uneori s-a simțit ca un Bufon în dialogurile cu soția lui. „Știi, mereu am încercat să găsesc o cale de a face față depresiei și am încercat de multe ori să vorbesc cu Karen despre asta. Dar, de cele mai multe ori, nu mă lua în seamă. Îmi spunea că mă preocupă doar problemele mele și nu îmi fac niciodată timp să o ascult."

Karl regreta foarte mult că nu și-a ascultat durerea și că nu a fost niciodată atent la durerea soției sale – sau la criticile ei. „Știam că are dreptate, dar nu doream să o aud."

Pentru cea de a treia casă, Karl a ales mantra „Ascultă".

A Patra Casă: Casa: Sabotorul

„Cred că am început să-mi sabotez mariajul a doua zi după ce ne-am căsătorit. Nu mi-a trecut niciodată prin cap că ceva ar trebui să se schimbe vreodată, nici măcar dacă aveam copii. Niciunul dintre noi nu a realizat cât de important era pentru soția mea să aibă o casă." Karl mi-a descris o serie de incidente care au fost legate fie de casa lor fizică, fie de acel *„acasă,"* așa cum înțelegea Karen această noțiune. Aparent, era incapabil să-i ofere viața de familie stabilă pe care și-o dorea soția și să trăiască ca „un bun vecin", cum a spus chiar el. Partea pozitivă a fost că „Sabotorul aflat în această casă ar fi fost cel mai bun avertisment pentru mine, dacă aș fi avut habar de aceste lucruri – deși nici așa nu sunt sigur că l-aș fi ascultat".

În fiecare dimineață, Karl își dorea să se fi trezit în fostul său pat. „Cât de adevărată este vorba că nu știm să apreciem un lucru decât

după ce îl pierdem", mi-a spus el. Karl a ales pentru cea de a patra casă mantra „Apreciază".

A Cincea Casă: Creativitate, Noroc: Povestitorul

Karl a scos un strigăt când Povestitorul a căzut în casa a cincea, spunându-mi: „M-aș fi așteptat ca acest arhetip să pice în casa căsătoriei, pentru că i-am spus multe povești soției. Însă am spus o grămadă de povești multor femei, așa că acest arhetip se potrivește aici chiar mai bine decât în casa căsătoriei. Am călcat strâmb față de soție, iar ea a știut acest lucru. Orice ceartă cu Karen era pentru mine o justificare să mă culc cu altă femeie. Nu știu dacă mă crezi, dar îmi iubesc soția și aș da orice să mai am o șansă cu ea. Știu că nu m-ar crede dacă i-aș spune că nu mă mai ating de droguri. Alte povești, nu? Mi-ar trebui foarte mult noroc să reușesc așa ceva, crede-mă".

Karl a insistat că își dorește să aibă cu fiica sa o relație deschisă și cinstită, deși recunoștea că avea să fie dificil, deoarece și fiica sa auzise multe dintre minciunile lui. Pentru cea de a cincea casă a ales un singur cuvânt „Onestitate".

A Șasea Casă: Ocupație și Sănătate: Copilul

Lui Karl nu i-a fost ușor ca adult, lucru care se înțelege din dificultățile de a-și întemeia un cămin și de a fi un soț responsabil și un tată așijderea. Singurele slujbe pe care le-a avut erau cele temporare, de la care putea pleca ușor. Era navigator și meseriaș, foarte priceput la tâmplărie. Își folosea talentul pentru a repara vasele cu pânze pe care naviga. „Eu sunt genul de om pe care îl angajezi o zi sau două, pentru a repara una, alta. Acest lucru o scotea din minți pe soția mea, iar asta mă deranja pentru că, deși îmi era greu să stau locului, întotdeauna am adus bani buni. Aveam o casă frumoasă, chiar dacă eu nu prea dădeam pe acolo. Și ea lucra, iar acest lucru făcea să avem suficienți bani." Karl era ca un fel de Peter Pan care nu dorea să crească. Printre arhetipurile sale se număra și Piratul; Karl își petrecea mult timp pe mare. Lista de lucruri pe care Karl le furniza familiei (și cu care dorea să dovedească că el și-a îndeplinit îndatoririle) cuprindea doar lucruri materiale. „Să vezi ce casă aveam. Am cumpărat o unitate de divertisment scumpă, o masă de biliard care se putea transforma în masă de ping-pong. I-am luat fetei un calculator performant, să poată juca o grămadă de jocuri. Prietenele ei erau tot timpul la noi, fiindcă aveai cu ce să te distrezi."

I-am spus lui Karl, cu toată delicatețea de care am fost în stare, că pentru a crește și a se dezvolta frumos, copiii au nevoie de ceva mai mult decât jucării și lucruri materiale. Mi-a răspuns că mantra celei de a șasea case avea să fie „Sprijin emoțional", ce reprezenta hotărârea lui de a-i dărui mai mult din el însuși fetei.

A Șaptea Casă: Căsătorie și Relații: Prostituata

Primul lucru la care s-a gândit Karl când și-a văzut Prostituata în cea de a șaptea casă a fost că soția lui l-a privit mereu ca pe un vagabond gata să vândă orice pentru a-și lua doza. Din punctul ei de vedere, partenerii lui de viață erau traficanții de droguri. „Când ești dependent, singurul lucru care te interesează este să faci rost de următoarea doză. Dacă în fața ta stau soția și tipul care îți vinde heroina, probabil că o să-l alegi pe el. Ce spune acest lucru despre căsnicia ta?"

Lui Karl nu i-a fost greu să-și aleagă mantra casei a șaptea. „Loialitate – este cuvântul care spune totul. Loialitatea față de fiica mea, înainte de orice altceva."

A Opta Casă: Resursele altor Oameni: Dependentul

Binomul arhetipului Dependentului și a resurselor altor oameni a fost o potrivire perfectă. „Dependentul se bazează pe resursele altora – droguri, bani, orice altceva care îi poate aduce doza", mi-a spus Karl, recunoscând că uneori mai cotrobăia prin geanta soției, când rămânea fără bani. „Îi luam resursele, ca să folosesc limbajul ăsta." Acesta a fost alt motiv pentru care soția a cerut divorțul, după 21 de ani de căsnicie. „A rezistat și ea cât a putut. Acum îmi dau seama de acest lucru. În locul ei, nu știu dacă aș fi putut rezista atât de mult." După ce a spus aceste cuvinte, Karl a rămas un timp pierdut pe gânduri. „Ba da, aș fi rămas."

Karl a realizat că în timpul căsniciei lor și-a secătuit soția de resurse interioare și că nu dorea să facă același lucru cu fiica sa. Acest lucru l-a inspirat să își dorească să facă cu fiica lui o investiție emoțională și materială, nu o „retragere de fonduri". Mantra casei a opta a fost „Investiție, nu retragere".

A Noua Casă: Spiritualitate: Tatăl

Arhetipul Tatălui aflat în casa spiritualității rezona cu dorința lui de a deveni un tată mai bun pentru Zoe. Mi-a mărturisit că „din cauza eșecurilor ca tată și soț, am început să mă rog".

Karl a ales pentru cea de a noua casă mantra „Credință".

A Zecea Casă: Cel mai Înalt Potențial: Salvatorul

Karl mi-a spus că, pentru el, această pereche reprezintă cea mai bună potrivire din întreaga diagramă. „Va trebui să dau tot ceea ce am pentru a mă salva de la dependența de droguri și pentru a nu mai fugi de trecutul meu. Până acum, nu am reușit să fac acest lucru. Dacă aș crede că mai am o fărâmă de șansă să mă împac cu soția, aș încerca. Dar asta nu se va întâmpla, deci care ar putea fi motivația mea?"

Răspunsul a venit de la poziționarea Copilului în casa sănătății. Având o legătură de tip parental, mamă-fiu, Karl refuza să se vindece singur, cerând prezența unui adult responsabil, precum fosta lui soție. El era însă conștient că trebuie să se vindece singur și a condensat întreaga lui luptă într-o singura frază: „Înoată sau mori".

A Unsprezecea Casă: Relația cu Lumea: Piratul

Karl semăna cu un pirat al zilelor noastre, cu maniera sa de a vorbi, cu părul lung și tatuajele sale. Îmi aducea aminte de Eroll Flynn în filmul „Captain Blood" și am aflat că era un mare admirator al actorului și al aventurilor sale de pirat. Karl iubea spiritul Piratului și navigația cu pânze. „Nu navighez ca un turist", mi-a spus cu mândrie. „Sunt un marinar. M-am bătut prin baruri, iar când am vrut am pus mâna pe lucruri care nu erau ale mele. Dar Pirații nu sunt soți buni. Când i-am spus soției că nu mă pot schimba, a decis că nu mai are niciun rost să mai aștepte. La o săptămână după ce am avut această discuție, m-am mutat din casă."

Cum i-a afectat Piratul rolul de tată? „Viața este o aventură", a spus el, alegând aceste cuvinte ca mantră a casei a unsprezecea. „Poate că m-am bucurat de ea în mod iresponsabil, dar ea rămâne o aventură și aș vrea ca Zoe să înțeleagă acest lucru și să-și trăiască viața frumos. Nu vreau să îi fie frică de viață din pricina felului în care trăiesc eu."

A Douăsprezecea Casă: Inconștientul: Victima

La început, Karl a crezut că acest arhetip se referă la faptul de a fi victimizat, iar uneori așa și este, dar această interpretare nu rezona cu el la fel de mult precum faptul că și-a victimizat soția tot timpul. Cu toate cusururile sale, Karl nu s-a dat înapoi să-și recunoască vina. Din cauza lui, ea a trăit într-o frică constantă. Sub influența drogurilor, comportamentul său a fost uneori de-a dreptul psihotic. „Am avut halucinații (nebunia casei a 12-a) și am amenințat-o." În cele din urmă, ea nu a mai putut avea încredere în el, pentru că știa că o înșală, că

fură, că se droghează, că dispare cu săptămânile de acasă. „Am scos-o din minți. Știu asta. A fost o victimă a bolii mele. Iar acum plătesc pentru asta. Sunt singur."

Karl se lupta cu depresia, pentru că nu-și mai putea imagina o viață împlinită. „Pentru mine, să-mi recâștig fata reprezintă totul. Sper doar să mă pot schimba suficient pentru a reuși acest lucru." Din acest motiv, el a ales pentru cea de a 12-a casă mantra „Transformare."

Deși durerea lui Karl pentru situația cu fiica și fosta lui soție era sinceră și deși a participat la exercițiu animat de credința că poate primi îndrumare divină, în mod inconștient a interpretat negativ aproape fiecare arhetip din diagrama sa. De îndată ce o nouă interpretare era posibilă, spunea: „Ah, nu are cum să meargă" sau „Să vezi ce față ar face nevastă-mea dacă i-aș spune că am trecut printr-o transformare arhetipală". La un moment dat, avea ochii plini de lacrimi, dar a continuat exercițiul. În pofida durerii, a respins toate posibilitățile de schimbare pe care i le oferea diagrama.

Interacțiunea lui Karl cu acest instrument de lucru este un exemplu clasic al situației în care mintea conștientă cere ajutorul, dar inconștientul sabotează toate eforturile de schimbare. Aflat la Karl în cea de a patra casă, arhetipul Sabotorului este foarte relevant, scoțând în evidență zona în care avea cea mai mare nevoie de schimbare, în timp ce avertiza asupra pericolului de a se sabota singur chiar în acel punct. Diagrama lui de lucru a scos în evidență paradoxul care îl sfâșia – dorința lui de a se schimba nu se împăca cu dorința Piratului de a colinda liber mările și oceanele vieții.

Din perspectivă simbolică (cea de a treia coloană) Karl a reușit prin acest exercițiu de autoexaminare să pășească din umbra sa și să își facă un plan pentru viitor. A fost gata să-și reevalueze lucrurile la care ținea cel mai mult și să-și recheme spiritul din puzderia sentimentelor de vină și de rușine de a-i fi dezamăgit pe alții. Dacă Karl va avea suficientă putere să își urmeze planul, va reuși să își salveze mare parte din relația cu fiica sa. Exercițiul i-a permis lui Karl să își întâlnească demonii față în față. Odată ce aceste forțe sunt scoase din umbră și aduse în conștient, avem o șansă să ne vindecăm.

Povestea lui Trevor: Diagrama unei Cariere

Trevor avea în jur de 30 de ani. Era un bărbat ambițios care visa să pună bazele unui comerț electronic care să îl facă bogat și avea tot ceea ce îi trebuia pentru acest lucru. Avea un masterat în studii economice și își petrecuse ultimii zece ani în două corporații, învățând managementul afacerilor. În timp ce lucram împreună la diagrama sa, m-a uimit abilitatea lui de a produce idei creative pe bandă rulantă. A fost totuși limpede că îi era teamă să își înceapă afacerea fără o plasă de siguranță sau garanție că nu va eșua – iar acest conflict, între nevoia de siguranță și acceptarea unui risc intuitiv, s-a constituit într-o frică paralizantă. Atunci când ne reprimăm intuiția, ajungem să experimentăm multe din Contractele noastre prin umbra lor. Viitorul ne angoasează și nu mai reușim să ne exprimăm în lumea fizică, materială visele și viziunile. Aceste vise sau Contracte nu se evaporă. Ele rămân în viața noastră doar ca posibilități și le experimentăm doar prin regret.

Trevor a spus că trebuie să își ia toate măsurile de siguranță, deoarece intenționa să-i abordeze și pe alții în legătură cu proiectul său. El spera ca diagrama de lucru să îl lămurească asupra relației sale cu banii și a nevoii de a fi bogat, care stătea la baza nesiguranței sale.

Alături de cele patru arhetipuri ale supraviețuirii – Victima, Prostituata, Sabotorul și Copilul, Trevor a ales arhetipurile care îi reprezentau cel mai bine talentul, abilitățile și ambițiile, dar și temerile care l-au însoțit toată viața. A ales Cerșetorul deoarece a simțit că acest tipar a fost o forță puternică, care a făcut parte din natura sa încă de la început. Ca mulți alți oameni, Trevor era măcinat de contradicții. Cu toții cunoaștem multe voci și multe opinii, iar Trevor era sfâșiat de îndoieli. Avea multă încredere în ideile lui, dar nu și în Dumnezeu. În funcție de ceea ce face și când, putem fi susținuți de încredere sau devastați de frică.

Diagrama lui Trevor este reprezentată în figura 11.

Pentru Trevor, arhetipul Cerșetorului aflat în prima casă reprezenta cea mai mare temere: să nu dea impresia că nu este în stare să câștige suficient. Era hotărât să se prezinte ca un om de succes, atât prin aspectul fizic, cât și prin lucrurile pe care le poseda. Mașina era un purtător de cuvânt pentru egoul său, prin urmare trebuia să fie BMW. Se îmbrăca impecabil și era foarte atent la manierele sale. Egoul-Cerșetor întruchipa pentru Trevor frica sa ca în ciuda hainelor și manierelor sale, oamenii să nu decidă să nu investească în ideea lui,

pentru că îl vedeau ca pe un cerșetor care se milogește pentru bani. El a decis că întrebarea „Eu aș investi în mine?" să fie mantra primei case, deoarece a considerat că-l ajută să nu-și piardă respectul de sine.

FIGURA 11: DIAGRAMA CARIEREI LUI TREVOR

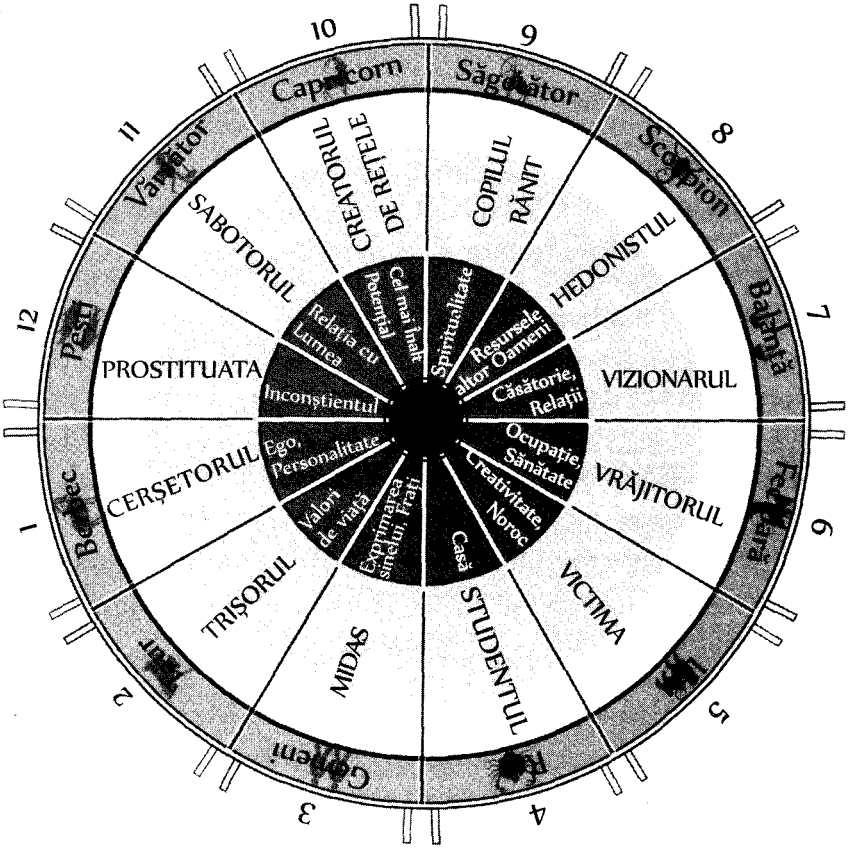

Prima Casă: Ego și Personalitate: Cerșetorul

Aspectele pozitive ale Cerșetorului se manifestau la Trevor printr-o generozitate spirituală și financiară. A realizat că nici el nu sprijinise ideile creative ale altor oameni care doriseră să reușească în viață, astfel că s-a decis să-și înfrunte temerile prin sprijinirea muncii prietenilor și colegilor săi.

A Doua Casă: Valorile de Viață: Trișorul

Trevor l-a ales pe Trișor ca tovarăș arhetipal deoarece acesta îi reflecta relația cu Dumnezeu. A crezut întotdeauna că Dumnezeu îi va trage prețul de sub picioare, dacă nu făcea totul perfect. „Nu am încredere în Dumnezeu, îmi dau seama de asta, astfel că simt nevoia să fiu un om cuminte, pentru a nu atrage mânia lui Dumnezeu. Unul dintre motivele pentru care îmi este teamă să încep afacerea la care visez este că voi fi responsabil de banii altora. Nu știu ce aș face dacă voi pierde acești bani." Era mai mult decât o temere, era o superstiție care îl încătușa. Trebuia să depășească această temere a părții întunecate și să învețe să aibă încredere. „Mereu mi-am spus acest lucru. Dar uitându-mă la această Roată, îmi dau seama că Dumnezeu nu vrea ca eu să eșuez. Există obstacole pe care trebuie să le depășesc, începând cu faptul că nu cred în mine. Nu doar că nu cred în Dumnezeu, nu cred în nimeni. Îmi este frică că indiferent cu cine o să încep afacerea, o să îmi fure ideile și o să înceapă propria lui afacere." Această constatare l-a uluit pe Trevor, realizând că de fapt neîncrederea în natura de Trișor a celorlalți oameni nu făcea decât să ascundă neîncrederea sa în Divin. De la această constatare s-a născut mantra casei a doua: „Crede".

A Treia Casă: Expresia de Sine și Frații: Midas

Trevor își luase obiceiul de a-și discuta planurile cu mult prea mulți oameni, împărtășind ideile și viziunile, risipindu-și astfel energia creatoare. După ce a conștientizat acest lucru, și-a promis să-și împărtășească planurile numai când va fi nevoie și să nu mai ceară altora aprobarea povestindu-le ideile sale. Mantra casei a treia a fost „Tăcere".

A Patra Casă: Casa: Studentul

Arhetipul Studentului aflat în a patra casă simboliza faptul că Trevor nu era niciodată sigur că știa suficient de multe lucruri pentru a „pleca de acasă" și de a-și începe viața de adult. Începerea unei afaceri pe cont propriu reprezenta pentru el vârsta adultă și independența. „Mereu mai citesc câte ceva și mereu cred că nu știu suficient. Și cred că este firesc. Mulți oameni simt că nu cunosc suficiente lucruri pentru a face ceea ce vor cu viețile lor. Îmi dau seama că acest lucru nu ar trebui să mă oprească, dar așa se întâmplă."

La un moment dat, învățatul din cărți trebuie să cedeze locul experienței practice. Studentul în casa a patra poate fi interpretat și

ca o invitație de a părăsi „casa părintească". Trevor a decis ca pentru cea de a patra casă să folosească mantra „Absolvire".

A Cincea Casă: Creativitate și Noroc: Victima

Această casă reprezenta toate lucrurile pe care și le dorea Trevor, dar și ceea ce experimentase deja. În ciuda tuturor temerilor sale, Trevor se considera un om norocos și foarte creativ. Teama sa de a eșua nu era legată de lipsa de creativitate sau de noroc. El a considerat Victima ca fiind un aliat, o voce care îi sprijină intuițiile. „Știu din experiența de până acum că mă descurc foarte bine să gestionez proiectele de la serviciu. Mă descurc bine să dirijez oamenii și se poate conta pe mine. Simt când ceva nu merge bine și nu poate profita nimeni de pe urma mea. Problema mea este să reușesc să strâng capitalul necesar pentru a-mi pune ideea în practică". Trevor a decis să folosească rezonanța pozitivă a Victimei, alcătuind propoziția „Am încredere în instinctele mele".

A Șasea Casă: Ocupația și Sănătatea: Vrăjitorul

Trevor a interpretat prezența Vrăjitorului în casa a șasea ca pe un semn de bun augur pentru imaginea sa de sine și pentru ideea sa de afaceri. Pentru el, industria informatică era un laborator vrăjitoresc modern, producând rezultate incredibile cu ajutorul tehnologiei moderne. Calitățile pozitive pe care le asocia cu arhetipul Vrăjitorului, precum alchimia și magia, promiteau norocul și sugerau că i se vor întâmpla lucruri incredibile. Mantra sa pentru această casă a fost „Imposibilul este posibil".

A Șaptea Casă: Căsătoria și Relațiile: Vizionarul

Arhetipul Vizionarului aflat în casa relațiilor îi sugera lui Trevor să își găsească partenerii de afaceri printre cei care îi înțelegeau viziunea, nu doar printre cei care doreau să facă bani. Pentru el, viziunea era la fel de reală ca un om. Avea o relație cu propria lui idee de comerț electronic și trebuia să recunoască faptul că era un proiect care îi stârnea multe emoții și pe care dorea să îl protejeze. Nu ar fi reușit să se descurce cu un partener de afaceri care dorea să scoată din acest proiect mulți bani, imediat, astfel că arhetipul Vizionarului aflat în această casă sugera cât de intim era legat Trevor de visul său. A decis ca mantra acestei case să fie „Unitate", deoarece acest cuvânt reprezenta calitatea pe care o dorea de la fiecare membru al echipei sale.

A Opta Casă: Resursele Altor Persoane: Hedonistul

Hedonistul aflat în casa resurselor exterioare se potrivea foarte bine cu problema blocajului financiar a lui Trevor. Trevor aprecia mult mâncarea bună și vinul asemenea și dorea să creeze un website în care oamenii să găsească un restaurant de calitate în orice oraș s-ar fi dus, în funcție de mai multe criterii, precum mâncarea, atmosfera sau vinul preferat. Trevor mi-a spus „Afacerea mea este hedonistă. Este adresată oamenilor care caută plăcerea în viață și au posibilitatea să plătească pentru ea. Hedonistul aflat în casa banilor, un parteneriat grozav, îmi spune că voi avea mai mult succes dacă mă voi adresa audienței potrivite. Site-ul trebuie să pună accent pe plăcere și pe răsfățul de sine.

Analizând această casă, Trevor a simțit electricitatea îndrumării. „Această casă mă face să cred că încă nu am descoperit toate posibilitățile ideii mele de afaceri", mi-a mărturisit el. Din acest motiv, Trevor a considerat că „Plăcere și câștig" reprezenta ideile de bază ale relației cu această casă, idei pe care nu trebuie să le uite vreodată.

A Noua Casă: Spiritualitate: Copilul Rănit

Abuzurile îndurate de Trevor în copilărie i-au rănit Copilul. Îl percepea pe Dumnezeu ca pe un Trișor sau ca pe un agresor care îi dărâma castelurile de nisip. Pentru el, Dumnezeu și banii erau două noțiuni incompatibile și nu putea concepe cum putea rămâne curat spiritual în timp ce își câștiga existența. El și-a dat seama că această rană spirituală foarte adâncă are nevoie de toată atenția lui, pentru că altfel risca să își saboteze singur visul, din pricina concepției inconștiente că dorința sa de succes era rea. Din acest motiv, Trevor a ales expresia „Bogat spiritual". Intenționa ca ori de câte ori avea să simtă din nou această temere, să se concentreze asupra mantrei alese și asupra simbolisticii sale. În același timp, dorea să aducă în conștient partea întunecată a asocierii inconștiente dintre bani și Dumnezeu, pentru a se putea vindeca de rană, inclusiv prin consultarea unui terapeut.

A Zecea Casă: Cel Mai Înalt Potențial: Creatorul de Rețele

Creatorul de Rețele este un arhetip contemporan, înrudit cu Mesagerul, a cărui origine poate fi trasată până la zeul Mercur sau Hermes. Trevor a fost încântat că acest arhetip a căzut în casa celui mai înalt potențial. Mai ales fiindcă binomul arhetip-casă era un semn de bun augur pentru succesul său, mai ales dacă ținem cont de temerile sale. Viitorul lui Trevor depindea de abilitatea sa de a avea încredere

în viziunea sa și în el însuși, iar arhetipul care îi reprezenta abilitățile informatice îi reprezenta și cel mai înalt potențial. Pentru a-și întări acest potențial, Trevor a ales mantra „Totul prin vin", expresie care rezona cu visul său de a avea legături de afaceri pe întreaga Planetă.

A Unsprezecea Casă: Relația cu Lumea: Sabotorul

Trevor dorea să-l facă pe Sabotor un aliat în afaceri, așa cum făcuse și cu arhetipul Victimei. Visa ca afacerea sa să fie competitivă cu toate celelalte site-uri de comerț electronic. Având în vedere viteza acestui tip de afaceri și faptul că multora le pot veni aceleași idei, Trevor era perfect conștient că trebuie să înceapă în cel mai scurt timp. Mantra aleasă a fost „Acum".

A Douăsprezecea Casă: Inconștientul: Prostituata

Prostituata reprezenta pentru Trevor teama sa de bani și capacitatea acestora de a-l controla. Îi era frică că bogăția va fi mai puternică decât caracterul său și că odată ce va începe să aibă succes, nu va mai fi în stare să se comporte etic. Gândindu-se în ce circumstanțe ar putea fi cumpărat, Trevor mi-a mărturisit: „Până acum, nu mi-a fost greu să-mi mențin valorile de viață, dar nici nu a trebuit să mă lupt pentru supraviețuirea unui lucru creat de mine. Îmi este teamă de Prostituata din mine și de faptul că ideea mea de afaceri o poate scoate la iveală".

Această casă reprezenta punctul de început al travaliului intern pe care Trevor trebuia să-l înceapă ca răspuns la întrebarea sa inițială. Trebuia să se împace cu simțul onoarei; el simțea că odată ce se va întâmpla acest lucru, afacerea sa va porni de la sine. Din acest motiv, el a ales ca mantră a casei a 12-a expresia „Codul Onoarei".

Alcătuirea acestei Roți l-a făcut pe Trevor să-și reevalueze întreaga abordare a lumii afacerilor. El și-a dat seama că ambițiile sale se vor materializa doar după ce va începe să creadă în el însuși și a decis să fie flexibil în privința planului de afaceri. S-a hotărât să aleagă trei potențiali investitori și să se întâlnească cu ei cât mai curând posibil. „O să-mi prezint planul de afaceri acestor trei investitori. Făcând acest exercițiu, mi-am dat seama că nu contează dacă mă întâlnesc cu ei

acum sau peste o lună, căci voi avea la fel de multe emoții. Până la urmă, vine clipa în care trebuie să dai aripi viselor tale."

Purtând în portofel o foaie de hârtie cu cele 12 mantre, exact așa a făcut.

Povestea lui Faye: Sănătate și Vindecare

Uneori, boala ne dă șansa să ne luăm un respiro de la datoriile pe care le avem în viață și să ne reevaluăm direcția către care ne îndreptăm. Faye are acum 46 de ani, iar de la terminarea facultății, la 21 de ani, și-a dedicat viața luptei pentru mediul înconjurător. Deși Faye își iubea slujba de manager al unei mari organizații nonprofit de mediu și considera că aceasta este benefică omenirii, își desfășura activitatea ca un militar. Îi ura pe cei care făceau rău mediului și dorea să-i distrugă, chiar și fizic, dacă s-ar fi putut. Nimeni din organizația sa nu-i mai împărtășea fanatismul, iar această lipsă de recunoaștere îi mărea frustrarea. Simțea că nu făcea niciodată suficient pentru apărarea Planetei și că eșuase în a-și mobiliza colegii să fie la fel de furioși ca ea.

În ultimii 12 ani, Faye suferise de o depresie debilitantă și de sindromul oboselii cronice. Combinația acestor două tulburări a făcut să nu fie în stare să-și păstreze o slujbă mai mult de doi ani, iar la un moment dat și-a petrecut nouă luni în concediu de boală. Atitudinea ei militaristă, inflexibilă, și frustrarea pe care o resimțea față de colegi au contribuit la accentuarea depresiei și la declanșarea unor boli fizice.

Faye s-a aflat sub tratament medicamentos încă de la debutul depresiei. Problemele de sănătate au dus la destrămarea căsniciei sale și la relații dificile cu o serie de membri ai familiei, care s-au îndepărtat de ea deoarece au avut senzația că ea este în căutare de oameni care să aibă grijă de ea, iar ei nu doreau să-și asume această responsabilitate. Faye a început să-și dorească să renunțe la medicamente și să găsească alte soluții de a face față depresiei. Dorea să se vindece și de oboseala cronică, dar credea că depresia se afla la baza epuizării. Anii de terapie o făceau suspicioasă la adresa autoexaminării, dar în cele din urmă a fost de acord să-și facă diagrama de lucru. Ea dorea să afle cauza profundă a depresiei și metodele pe care le putea aplica pentru a se vindeca.

În primul rând, Faye trebuia să se întrebe dacă avea vreun avantaj să rămână bolnavă. Foarte mulți oameni își construiesc existența în jurul bolilor lor, iar perspectiva vindecării este la fel de înfricoșătoare ca posibilitatea de a rămâne fără un acoperiș deasupra capului. Când te obișnuiești cu boala, își muți casa în tubul de medicamente.

Ca și în cazul lui Trevor și Karl, răspunsurile Fayei au fost uneori contradictorii, dar tocmai această aparentă contradicție trage un semnal de alarmă asupra unor energii neexplorate. Mintea sa deschisă a ajutat-o enorm pe Faye să aibă o viziune de ansamblu a bolii sale, viziune care să încorporeze munca și trecutul său, temerile și punctele ei forte. Diagrama sa este ilustrată în figura 12.

FIGURA 12: DIAGRAMA SĂNĂTĂȚII LUI FAYE.

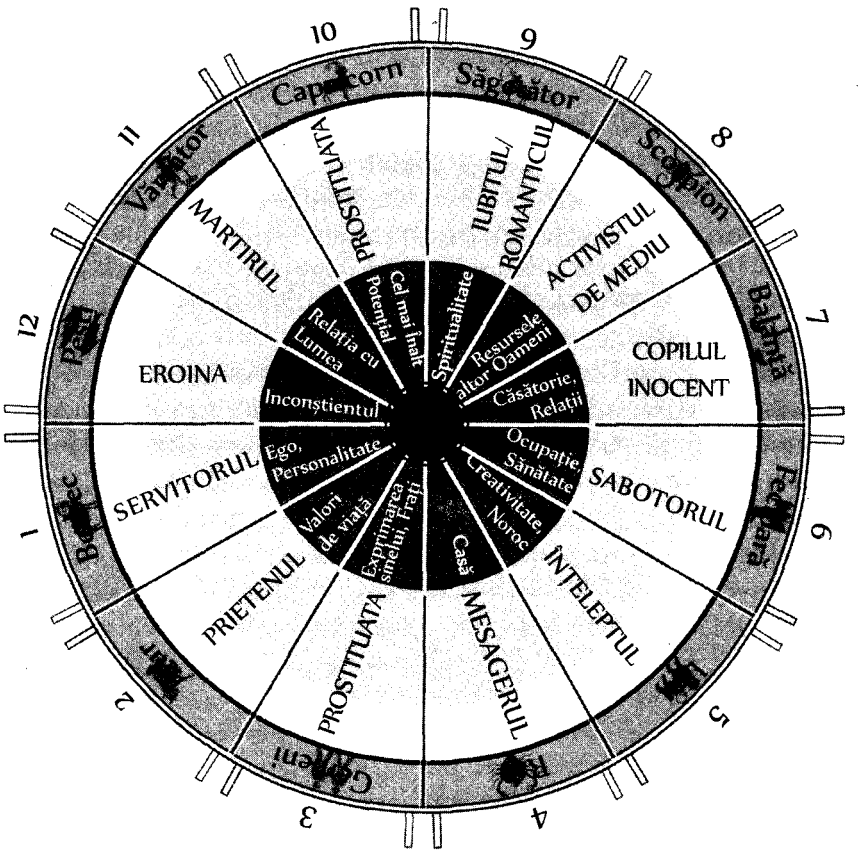

Prima Casă: Ego și Personalitate: Servitorul

Faye a interpretat prezența Servitorului în prima casă ca simbol al faptul că, în calitate de luptătoare pentru mediu, trebuie să preia boala acestuia. Ea a realizat că era animată de credința că nimeni nu ar fi luat-o în serios dacă ar fi fost veselă și atractivă. „Cred că mi-a fost frică să fiu strălucitoare, pentru că strălucirea și natura nu sunt compatibile. Trebuia să fiu hotărâtă să educ oamenii cu privire la faptul că natura devine toxică." Faye a considerat că trebuie să își reevalueze legătura dintre imaginea de sine și munca sa. Ca să-și aducă aminte de acest lucru, ea a ales fraza „Natura este frumoasă".

A Doua Casă: Valorile de Viață: Prietenul

„Primul lucru care îmi vine în cap când mă gândesc la asocierea dintre arhetipul Prietenului și sănătatea mea este faptul că întotdeauna am crezut că spiritul meu îmi este cel mai bun prieten, dar că trupul nu are un rol prea mare. Știu să fiu un prieten bun. Știu să ascult, sunt loială și demnă de încredere și sunt întotdeauna gata să-mi ajut prietenii." Faye a recunoscut că în ultimii ani nu și-a tratat la fel trupul și spiritul. „Simt că trupul m-a trădat. A devenit un mediu toxic și sunt furioasă pe el." Pentru a nu uita, Faye a ales ca mantră pentru cea de a doua casă „Respectă acest Prieten".

A Treia Casă: Expresia de Sine și Frații: Prostituata

Prostituata aflată în casa expresiei de sine reprezenta pentru Faye furia. La baza motivației ei de a se alătura mișcării de protejare a mediului a fost furia față de marile corporații, industria și societatea care se făceau că nu văd felul în care mediul este distrus de dragul profitului. „Pentru mine, atunci, această furie era sănătoasă. Credeam că sunt imună la efectele ei, deoarece ea susținea o cauză bună. Dar, evident, nicio furie nu este sănătoasă și nici nu inspiră lucruri bune." Faye ajunsese la această concluzie cu mult înainte de a-și face diagrama de lucru, dar văzând Prostituata în casa a doua a recunoscut că niciodată nu a încetat să fie mânioasă pe lumea industriei. „Am multe de vindecat în această casă", mi-a spus ea, alegând ca mantră „Eliberează-te".

A Patra Casă: Casa: Mesagerul

„Boala m-a ținut mult timp în casă", mi-a mărturisit Faye. „Având în vedere acest arhetip, trebuie să înțeleg nu doar mesajul bolii, ci și

faptul că am fost nevoită să stau acasă." Faye mi-a spus că trebuia să se gândească și cum își petrecea timpul acasă. „Când ești deprimat și obosit cronic, nu faci decât să stai degeaba toată ziua, iar după un timp începi să îți plângi de milă. La început, soțul meu m-a ajutat foarte mult, dar apoi am început să mă obișnuiesc cu ideea că starea mea de epuizare avea să devină permanentă. Apoi relația noastră a început să se dezintegreze."

Faye a luat decizia să încerce să-și folosească timpul petrecut acasă într-un mod cât mai constructiv. „Cea mai mare problemă pentru mine este faptul că mă simt inutilă când stau acasă. Dacă nu sunt pe teren, parcă nu fac nimic." Mesagerul aflat în această casă a inspirat-o pe Faye să caute un mijloc de comunicare eficient. „Mă simt vie doar la gândul că aș putea să-mi continui munca de acasă, să fac din nou ceva util." Faye și-a ales fraza-cheie pentru această casă dintr-un cântec din filmul *„Albă ca Zăpada"*: „Hei-rup, hei-rup, acasă eu mă duc", gândindu-se că nu i-ar strica puțin umor.

A Cincea Casă: Creativitate și Noroc: Înțeleptul

Faye era atrasă mult de arhetipul Înțeleptului. Iubea scrierile marilor gânditori și se hrănea cu înțelepciunea lor. „Înțeleptul aflat în această casă îmi sugerează că trebuie să fac alegeri mai înțelepte asupra stilului meu de viață și asupra metodelor prin care mă pot vindeca. Trebuie să mă gândesc serios la cât de sinceră sunt cu mine însămi." Faye mi-a mărturisit că nu credea că se poate înșela în credințele ei sau în judecățile față de alții, deoarece „era de partea unei cauze bune". Gândindu-se la semnificația acestei case, Faye mi-a spus: „Am uitat ce înseamnă să iubești. Trăiesc din rămășițele trecutului. Trebuie să mă îndrăgostesc din nou de viață". Faye a ales pentru mantra casei a cincea un singur cuvânt, „Dragoste".

A Șasea Casă: Ocupație și Sănătate: Sabotorul

Faye s-a gândit mult la situarea acestui arhetip în cea de a șasea casă. În cele din urmă, mi-a spus „Cred că mi-am sabotat vindecarea pentru că am vrut ca oamenii să vadă cât de mult am investit în munca mea. Nu este ușor să-ți prezinți realizările. Aș putea spune că am vorbit la tot felul de reuniuni, dar asta nu impresionează pe nimeni". Această conexiune arhetipală semăna cu o mină explozivă care se ascunde în adâncuri, făcând-o pe Faye să se întrebe dacă nu cumva își folosise boala pentru ca fostul soț, prietenii și familia să

regrete că nu au luat-o în serios. Ea a ales ca mantră pentru această casă „Fii cinstită, fii înțeleaptă".

A Șaptea Casă: Căsătoria și Relațiile: Copilul Inocent

Faye s-a concentrat pe parteneriatele sale, mai ales pe faptul că avea o relație cu boala. Această interpretare i-a permis să schimbe în întregime termenii parteneriatului. „Acum îmi dau seama că dezvoltăm o relație intimă cu boala noastră. Ne referim la ea prin «boala mea» și îi acordăm un statut privilegiat în viețile noastre. Pot dizolva această relație dacă privesc lucrurile impersonal și distant, dacă îmi retrag emoțiile din această experiență – simt că acest gând îmi dă putere." Și pentru că scopul ei era de a pune punct relației pe care o avea cu boala, mantra casei a șaptea a fost „Divorț".

A Opta Casă: Resursele Altor Oameni: Activistul de Mediu

Arhetipul Activistului de Mediu este un urmaș modern al Administratorului, care era însărcinat să protejeze și să conserve o proprietate. Indienii americani, dar și alte națiii au extins acest concept la întreaga natură, iar activiștii de mediu din zilele noastre au preluat ideea Pământului, văzut ca întreg. Activistul de Mediu aflat în cea de a opta casă i-a sugerat lui Faye să se deschidă către prietenii care în trecut i-au oferit ajutor și sfaturi, dar pe care le-a respins. „Mi-am pierdut credința că ceva m-ar mai putea ajuta, iar în cele din urmă am început să iau pastile. A fost o decizie foarte dificilă pentru mine, pentru că toată viața am luptat împotriva folosirii chimicalelor, dar ajunsesem într-un punct în care simțeam că nu mai aveam încotro. Faye a decis să ia în considerare sfaturile prietenilor și să caute soluții în medicina alternativă. Ea a decis să rămână „Deschisă" – cuvânt care a devenit mantra casei a opta.

A Noua Casă: Spiritualitate: Iubitul/Romanticul

Faye a fost atrasă de arhetipul Iubitului/Romanticului, deoarece acesta contrabalansa Activistul de Mediu. „Odată, demult, i-aș fi spus cuiva în situația mea că, indiferent cu ce greutăți se confruntă, are nevoie de dragoste pentru a se vindeca; aceasta este calea spiritului", mi-a spus ea, interpretând diagrama. „Trebuie să regăsesc acest adevăr." Faye a ales ca mantră pentru casa a noua „Dumnezeu este iubire".

A Zecea Casă: Cel Mai Înalt Potențial: Prostituata

Faye a dat dovadă de multă imaginație interpretându-și acest arhetip. „Cred că îmi voi compromite cel mai înalt potențial dacă nu voi face un efort conștient de a-mi schimba atitudinile și de a mă ridica din groapa plină de milă de sine în care sunt acum. Risc să îmi pun la mezat visele și ambițiile, doar fiindcă schimbările la care visam când am fost tânără nu au venit atât de repede pe cât am visat și nici nu au fost atât de profunde cum speram." Faye trebuia să regândească înțelesul cuvintelor „cel mai înalt potențial". Definit doar prin prisma slujbei sale, „nu era suficient de mult și nici suficient de sfânt. Slujba reprezintă cel mai înalt potențial al egoului meu. Nu știu care este cel mai înalt potențial al sufletului meu, dar trebuie să renunț la părerile mele preconcepute; voi vedea ce va fi". Faye a ales ca mantră pentru casa a zecea „Gol", deoarece îi reamintea că trebuie să se golească de gândurile și de sentimentele negative.

A Unsprezecea Casă: Relația cu Lumea: Martirul

„Ca să vezi", mi-a spus Faye când vorbeam despre Martirul ei. „Cine ar fi crezut că o să ajung să văd lumea prin ochii unui martir?", a adăugat, râzând. „Întotdeauna am asociat martiriul cu o cauză. O cauză vrednică de luptă are nevoie de un martir pe măsură, altfel, cine să o apere?" Faye mi-a spus că a ales această imagine deoarece considera că Pământul este o ființă bolnavă; a rămas un timp pe gânduri, apoi a adăugat „Cred că ceva din mine crede că trebuie să sufăr pentru această cauză. Acest arhetip rezonează cu convingerea mea că trebuie să arăți că ești în contact cu Pământul pentru a fi luat în serios. Nu m-aș putea prezenta niciodată la un miting machiată și cu tocuri înalte, merg în sandale și în tricou." Faye a decis ca fraza-cheie pentru vindecarea acestui aspect să fie „Nu este nevoie", o variantă prescurtată de la *„Nu este nevoie să fii martir pentru a lupta pentru o cauză"*.

A Douăsprezecea Casă: Inconștientul: Eroina

Faye și-a ales Eroina printre arhetipurile sale deoarece lupta pentru o cauză. În copilărie visa cu ochii deschiși la viitorul ei, imaginându-și cum ar fi fost să devină atât de sigură pe sine și competentă. „Cred că am nevoie de acest tip de recunoaștere mai mult decât îmi place să recunosc. Trebuie să îmi dau seama dacă nu cumva depresia mea se leagă de ideea că am eșuat ca Eroină. Nu am reușit să susțin cauza

așa cum ar fi trebuit și nici nu sunt celebră pentru munca mea. Chiar când spun aceste vorbe simt greutatea care mă apasă nopțile când mă gândesc că a mai trecut o zi fără să fac nimic. Poate că din acest eșec mi s-a născut depresia." Faye a ales pentru această casă mantra „Îndrumă-mă", deoarece simțea că lucrul cel mai important pe care putea să-l facă pentru vindecarea și viața sa era să renunțe la planurile și la ambițiile sale și să se lase în voia Domnului.

Travaliul la diagrama de lucru a avut ca rezultat faptul că Faye a decis să se întoarcă la muncă, începând cu lucrurile pe care le putea face de acasă. Și-a dat seama că nu-și pierduse pasiunea doar pentru munca sa, ci pentru tot. „Trebuie să am convingerea că orice lucru pe care îl face cineva pentru o cauză reprezintă o contribuție pozitivă. Calea mea spirituală va fi studiul sinelui invizibil. Acest exercițiu m-a făcut să îmi dau seama că m-am sabotat singură, din pricina furiei și lipsei de recunoaștere pentru eforturile mele, deși nu cred că este singura cauză. Dar îmi dau seama că atitudinea mea nu a fost deloc cea potrivită pentru a mă vindeca."

Este alegerea ta

Folosirea diagramelor de lucru pentru a stabili un sistem referențial de îndrumare te va ajuta să îți explorezi viața pe tărâmul simbolic. Interpretarea informației arhetipale seamănă cu o pereche de ochelari care focalizează totul, permițându-ți să îți înțelegi oportunitățile și să îți realizezi cel mai înalt potențial și misiunea. Dar această limpezime nu produce în mod automat și curajul necesar. Depinde de tine dacă vei acționa sau nu. Poate că vei dori să îți reamintești sau nu semnificația arhetipală a încheierii unei relații sau motivele pentru care ai un respect de sine scăzut. Dar acum ai această opțiune. Te poți deschide îndrumării interioare. Alegerea este a ta și tot ce se va întâmpla în viața ta va fi rezultatul acestei alegeri.

CAPITOLUL AL 11-LEA
Dificultățile de Vindecare a Roții Arhetipale

În ultimele trei capitole ai învățat cum să îți alcătuiești și cum să îți interpretezi Diagrama Originii, pentru a avea o imagine de ansamblu asupra vieții tale, dar și diagrama de lucru, pentru a răspunde întrebărilor referitoare la probleme punctuale. În acest ultim capitol îți vei consolida abilitățile dobândite învățând cum să cauți îndrumare cu privire la cauzele fundamentale și la dinamica atitudinilor care influențează bolile, afecțiunile, problemele emoționale și psihologice. Aceste informații nu se vor constitui într-un diagnostic medical și nici nu își propun să înlocuiască medicul, dar te vor ajuta să începi procesul de vindecare.

Bunăstarea corpului nostru fizic este clar influențată de psihic. Ca mediu intuitiv medical, am observat adeseori legătura dintre anumite tipare de stres psihologic și anumite boli care afectează anumite părți ale corpului. De pildă, „durerile inimii" afectează inima; stresul financiar și impresia că nu te sprijină nimeni îți poate aduce dureri în zona inferioară a spatelui, iar pancreasul este foarte sensibil la chestiuni legate de responsabilitate. Foarte multe afecțiuni fizice și mentale provin din inabilitatea noastră de a răspunde unei provocări la adresa puterii personale. Odată ce înțelegi această conexiune, dobândești o înțelegere valoroasă privind cauzele energetice ale afecțiunilor tale. Poți explora diferitele conexiuni dintre anumite boli și baza lor energetică și poți planifica strategii de vindecare pe baza cunoștințelor despre arhetipuri și Roata Arhetipală.

Deoarece arhetipurile influențează direct psihicul uman, a ști ce arhetip este direct implicat într-o problemă de sănătate te poate ajuta să găsești modalități de vindecare. Să știi ce arhetip este responsabil de boala ta îți poate aduce puțină alinare, tot așa cum poveștile sau miturile care descriu aceeași călătorie pe care o faci și tu îți pot

contura modelul vieții. Spre exemplu, oamenii care pierd totul într-o catastrofă experimentează arhetipurile Morții și Renașterii. Viețile lor au ars până la cenușă, pentru ca ei să poată renaște ca niște păsări Phoenix. Când acești oameni recunosc acest tipar, se pot alina cu poveștile lui Osiris, Iacob sau Iisus, ale căror experiențe cu moartea și renașterea s-au constituit în pietre de temelie ale identității lor.

Povestea Învierii lui Iisus a dat naștere Creștinismului. Iacob și-a pierdut toate bunurile pământești, inclusiv soția și familia; el întruchipează arhetipul Morții ca forță care devastează viața omului, răpindu-i toate reperele. Mitul lui Osiris, cea mai venerată zeitate a Egiptului antic, descrie un ciclu al vieții și al morții care se întinde pe aproape cinci mii de ani. Toate aceste povești ilustrează necesitatea morții – fie la propriu, fie la figurat, pentru ca individul să poată renaște într-o stare superioară.

Aceste povești arhetipale se constituie în promisiuni arhetipale, în Contracte; ele mențin unitatea vieții. Ele ne oferă șansa vindecării, dacă conștientizăm prezența lor în noi și dacă descoperim care este legătura lor cu boala fizică. Este însă mai dificil să conștientizăm de la început care arhetip este implicat într-o afecțiune fizică, prin urmare trebuie să îngustăm aria de căutare.

Alchimia Vindecării Atemporale

O veche vorbă evreiască spune „Schimbarea durează doar o clipă, rezistența la schimbare durează o viață întreagă". În câmpurile de energie ale minții, inimii și voinței tale poți transforma plumbul materiei fizice (energia densă a amintirilor, a trecutului, a atitudinilor, credințelor și experiențelor de viață) în aur. La fel cum alchimiștii din vechime căutau piatra filosofală care să le permită să transforme metalele inferioare în aur, tu îți poți folosi înțelegerea influențelor arhetipale pentru a transforma înțelesurile profunde și scopurile evenimentelor din viața ta materială. Spre exemplu, iertarea transformă „plumbul" amintirilor dureroase în „aurul" înțelegerii. Dar și reciproca este adevărată, atunci când știi că ar trebui să ierți, dar alegi să nu o faci, îți adaugi un „plumb" interior spiritului și trupului tău, care sfârșește prin a se acumula ca balast interior în celule. „Plumbul" reprezintă orice formă de problemă neîncheiată (ură, amărăciune, dragoste neîmpărtășită, regret) care îți aduce prejudicii

trupului și spiritului. Cu cât ai mai multe probleme nerezolvate, cu atât acumulezi mai mult plumb.

Greutatea energetică a trecutului tău îți afectează densitatea biologiei. Amintirile celulare grele acționează ca o frână pentru celulele sănătoase, mărind potențialul de dezvoltare a bolilor. Eu exprim această regulă prin *greutate=așteaptă.* Toate problemele nerezolvate, fie că sunt psihologice, emoționale sau mentale, adaugă o greutate densității pe care ești nevoit să o porți în câmpul tău energetic. Și cu cât duci o greutate mai mare, cu atât va trebui să aștepți mai mult ca o schimbare să se producă în viața ta, lucru care te poate face să ratezi șanse importante și care îți poate întârzia vindecarea.

Charles Dickens în „O colindă de Crăciun" face o vie descriere a senzației pe care o ai când porți pe umeri greutatea trecutului. În această poveste, Ebenezer Scrooge este avertizat să-și schimbe felul de a fi. Coșmarul lui Scrooge începe atunci când este vizitat de fantoma fostului său partener de afaceri, Jacob Marley, care trage după el un lanț lung și greu. Scrooge îl întreabă de ce. „Port cu mine lanțul pe care mi l-am făurit în viață", răspunde fantoma.

> „L-am făurit verigă cu verigă, metru cu metru. De bună voie mi l-am făurit, de bună voie îl port. Ți se pare ciudat?"
>
> Scrooge tremura din ce în ce mai tare. „Sau poate ți-ai dat seama", a continuat fantoma, „ce lanț greu duci și tu cu tine. Acum șapte Crăciunuri, era la fel de lung și de greu ca al meu. Dar între timp ai tot lucrat la el. Acum ai un lanț uriaș!".

Marley și-a construit lanțul prin lipsa de generozitate și compasiune pe care o împărtășea cu partenerul său, Scrooge, la fel cum și noi ne creăm lanțurile, verigă cu verigă, ori de câte ori decidem să rămânem în prima coloană și să producem plumb. Marley îi oferă lui Scrooge posibilitatea de a-și transforma plumbul în aur. Povestea lui Dickens este ea însăși un arhetip narativ de transformare a sinelui din Avar în Copilul Divin. După experiența revelatorie avută cu fantoma lui Marley, Scrooge se retrage în laboratorul interior, unde este vizitat de spiritele Crăciunului Trecut, Prezent și Viitor. Acestea îi arată unde a greșit, cum a ajuns în situația în care era, ce urma să se întâmple dacă nu va transforma plumbul trecutului în aur și ce lucruri bune se vor întâmpla dacă va face acest lucru. Spiritele îl transportă pe Scrooge în timpul transcendental, unde cronologia lineară este suspendată și

unde poate trăi trecutul, prezentul sau viitorul într-o singură clipă atemporală. După ce și-a învățat lecția pentru care îi mulțumește lui Marley (pe bună dreptate), Scrooge spune „Voi cinsti Crăciunul și-l voi purta în inima mea tot anul. Voi trăi în Trecut, în Prezent, în Viitor. Spiritul celor Trei va trăi în mine. Nu voi închide ochii la lecțiile lor".

Scrooge se trezește din „vis" în ziua Crăciunului. „Nu l-am pierdut", strigă el cu o bucurie de Copil. „Spiritele au făcut totul într-o singură noapte. Ele pot face ce vor!"

Într-adevăr, ele pot face ce vor. Vai de sărmanul muritor care nu crede în astfel de miracole!

Sarcina noastră seamănă cu travaliul lui Scrooge: să nu mai creăm plumb în prezent și să începem să-l convertim în aur pe cel pe care l-am strâns deja. După ce am învățat aceste reguli, este simplu să înțelegem de ce uneori medicina energetică sau tratamentele convenționale nu au decât un efect limitat asupra bolilor. Medicina energetică este o metodă atemporală de vindecare. Masajul, aromaterapia sau acupunctura eliberează energia strânsă în blocaje de-a lungul timpului. Aceste metode de vindecare caută să sfarme blocajele de energie grea, densă a trecutului, pentru a facilita curgerea de energie în prezent.

Renunțarea la atitudinile și credințele negative ale trecutului, la amintirile traumatizante care îți absorb energia și o direcționează către trecut duce la întoarcerea energiei în prezent, unde va crește vibrația întregului sistem. Cu cât rămâi mai mult în prezent, cu atât frecvența energiei tale va fi mai ridicată. În acest proces, câmpul tău energetic se leagă la energia cosmică. Când rămâi în prezent, parfumurile aromaterapiei se transformă în arome vindecătoare; masajul descarcă amintirile celulelor prin atingere; iertarea transformă otrava furiei și a resentimentelor. Viteza cu care te vindeci crește, iar restricțiile minții tribale sunt anulate (ca, de pildă, că ai nevoie de șase luni pentru a-ți reveni dintr-o boală sau cinci ani din alta). Îți vei fi anulat greutatea trecutului și, odată cu ea, perioada necesară vindecării.

Dar pentru a trăi într-o stare atemporală trebuie să renunțăm la voința noastră, să ne predăm voinței Divinului și să trăim în concordanță cu aceasta. Gândește-te la viața lui Iisus, maestrul cel mai adesea asociat cu acte de vindecare instantanee. Iisus le spunea adeseori celor care îi cereau ajutorul să aibă credință și, implicit, să

fie în prezent. Spre exemplu, Evangheliile relatează povestea unei femei care de 12 ani suferea de hemoragii (Marcu 5:25-34). „Suferise mult și mulți doctori veniseră la căpătâiul ei și cheltuise toți banii pe care îi avusese, dar în loc să se facă mai bine, îi era mai rău." Vă sună cunoscut? Dar când aude că Iisus va trece prin apropiere, ea se gândește „Dacă aș reuși măcar să-i ating hainele, voi fi vindecată". În clipa în care atinge țesătura veșmintelor lui Iisus, hemoragia i se oprește și se simte complet vindecată. Când Iisus simte că cineva s-a conectat la câmpul său energetic, întreabă cine l-a atins, iar femeia mărturisește. „Fiica mea, credința ta te-a vindecat. Du-te în pace și trăiește fără suferință."

Cu altă ocazie, la Iisus vin prietenii evrei ai unui centurion roman al cărui servitor este pe moarte (Luca 7:1 – 10). Ei îi explică că romanul îi împărtășește credința și îi cer să se ducă să îi vindece servitorul. Iisus nu apucă să ajungă la casa romanului, deoarece acesta îi spune că nu este nevoie să vină până acolo, ci este suficient să vrea acest lucru. Iisus este uluit de credința lui. „Vă spun vouă, nici măcar în Israel nu am găsit o credință mai mare." Apoi îl vindecă de la distanță pe servitor.

Relatările vindecărilor săvârșite de Iisus arată că există o relație intimă între abilitatea cuiva de a primi vindecarea atemporală și abilitatea de a părăsi dimensiunea lineară, temporală a lumii. Ele ne demonstrează cum putem trece de la prima coloană a realității fizice la a treia coloană, câștigând o înțelepciune pe care o putem folosi apoi în laboratorul nostru interior pentru a transforma plumbul în aur. Dar trebuie să fim gata să ne supunem misterioaselor legi atemporale, să servim spiritul, să renunțăm la percepțiile primelor trei chakre ale supraviețuirii fizice. Iisus și-a predat voința Divinului, iar acest lucru transpune din felul în care accepta tot ceea ce se întâmpla. În Grădina Ghetsimani, așa cum am văzut, l-a rugat pe Dumnezeu să-i ridice de pe umeri povara crucificării, apoi a acceptat voința lui Dumnezeu. Atunci când a fost adus în fața lui Pilat din Pont, cel mai puternic om din Iudeea, acesta l-a îndemnat să se apere, spunându-i „Nu înțelegi că viața ta este în mâinile mele?". Iisus știa însă că Pilat nu avea niciun fel de putere, ci acționa inconștient în virtutea Contractului său de a-l condamna pe Iisus. Pilat nu avea nicio putere asupra lui, tot așa cum nu avea puterea de a-i face pe evrei să iubească Roma. Iisus nu s-a opus destinului său rânduit de Dumnezeu.

Există multe cazuri de vindecări atemporale și remisiuni spontane, adeseori numite minuni. În fiecare situație, vindecarea a fost precedată de decizia de a ierta, de a lăsa viața să curgă, de a fi de acord cu schimbarea și, în general, de a accepta un drum diferit în viață. Nu am auzit niciodată de o intervenție atemporală după care persoana să se fi întors la aceeași viață temporală. Oamenii care au făcut alegeri atemporale radiază acea energie, acea charismă care îi atrage pe alții în câmpul divin protector al credinței manifeste.

Fiecare dintre înțelegerile tale Contractuale reprezintă o experiență temporală care are un potențial atemporal. Orice lucru pe care îl faci, orice relație pe care o ai poate deveni la un moment dat incontrolabilă. Când se întâmplă acest lucru, ar fi mai înțelept să renunți la percepțiile primei coloane și să te îndrepți către a treia coloană, așa cum le spun și celor care vin la seminariile mele de lucru, pentru a te putea concentra asupra realității atemporale. Trebuie să te vezi din afara timpului și a spațiului, să îți asculți cântecul poveștii arhetipale, cu personajele, ritmurile și lecțiile sale; trebuie să cauți calea de a-ți preda viața Divinității. Fiecare act de predare atrage o intervenție atemporală: timpul apasă mai puțin asupra ta, iar atemporalitatea crește în câmpul tău energetic. Gândurile se cristalizează mai repede atunci când nu îți târâi după tine istoria temporală, lineară în câmpul energetic, precum lanțul lui Marley. Energia îți crește, procesul de îmbătrânire încetinește, iar trupul tău creează sănătate. Aceasta este matematica divină pură.

Diagrama Originii și ADN-ul tău spiritual: Lecții despre Putere și Sănătate

Diagrama Originii conține o mostră din ADN-ul tău spiritual. Analiza arhetipurilor și a caselor în care se adăpostesc acestea îți poate furniza informații importante despre vulnerabilitățile și punctele tale forte sufletești și influența pe care acestea o au asupra sistemelor tale fiziologice, emoționale și psihologice. Fiecare casă a Roții Arhetipale generează anumite teste de putere care se manifestă pe tot parcursul vieții tale. Felul în care interacționezi cu provocările energetice inerente fiecărei case va avea un efect substanțial asupra sănătății tale. Vindecarea se referă atât la traume emoționale, psihice

și fizice, cât și la stresul generat de faptul că nu îți folosești talentul și că nu te deschizi emoțional față de oamenii apropiați ție, permițând relației să se dezintegreze.

Vindecarea traumelor te va ajuta să îți consolidezi fragmentele psihicului, deoarece depășirea acestor obstacole necesită un efort de concentrare a celor mai vulnerabile resurse. Nu există o ecuație simplă a relației dintre un arhetip și o anumită boală, dar fiecare casă a Roții Arhetipale are o anumită zonă de „vulnerabilitate energetică" care corespunde unui anumit set de probleme, o regiune a corpului care este mai susceptibilă dezechilibrelor energetice generate de o anumită casă.

Aceste vulnerabilități te fac susceptibil unui întreg set de afecțiuni fizice și boli psihice. Voi descrie în continuare problemele de sănătate specifice fiecărei case a Roții Arhetipale, împreună cu ariile de vulnerabilitate energetică și bolile probabile. Nu înseamnă neapărat că vei face o anumită boală dacă ai dificultăți de lungă durată cu o anumită casă, dar sugerează o anumită manifestare fizică, mentală sau emoțională a relației dintre problemele de putere și biologia ta. Bolile pe care le voi menționa sunt mostre reprezentative, nu liste exhaustive.

Descrierea fiecărui tip de problemă va fi însoțită de sugestii de vindecare pentru fiecare casă. Acestea sunt doar câteva exemple de strategii potențiale de vindecare. După ce îți înțelegi cauzele fundamentale ale deficiențelor energetice, îți poți alcătui singur strategii de vindecare. Procesul se desfășoară în trei pași:

1. Începe prin a consulta lista de vulnerabilități energetice și boli potențiale pentru fiecare dintre cele 12 case ale Roții Arhetipale. Ele sunt identice pentru toți oamenii. Stabilește ce casă corespunde bolii pe care încerci să o vindeci.

2. Consultă-ți Diagrama Originii pentru a afla ce arhetip se află în acea casă. Folosește-ți intuiția, imaginația și tot ce ai aflat din interpretarea Diagramei Originii pentru a stabili în ce mod acel arhetip ar putea fi responsabil de declanșarea bolii. Adu-ți aminte că Diagrama Originii îți furnizează informații despre tipare de lungă durată, ce îți afectează întreaga viață, nu doar un anumit eveniment.

Să presupunem că ești în căutarea îndrumării vindecătoare privind cancerul de colon, o boală specifică celei de a șaptea case. Să spunem că arhetipul Actorului se află în cea de a șaptea casă în Diagrama

Originii. Mulți dintre bolnavii de cancer de colon simt nevoia de a-și controla propria viață (dar și pe cele ale altora), iar în relații tind să îi controleze pe ceilalți. Cea de a șaptea casă domnește peste relațiile personale, inclusiv căsătoria și relațiile de afaceri. Actorul situat în a șaptea casă sugerează că vei avea tendința de a prezenta altora emoții false, poate din nevoia de a-i controla. Primii pași în procesul de vindecare constau în a-ți conștientiza acest tipar și a renunța la dorința de a-i controla pe ceilalți.

3. Odată ce ai aflat cât mai multe informații din Roata Arhetipală, îți poți alcătui o diagramă de lucru (numită în acest caz „diagramă de vindecare") pentru a căuta îndrumare referitor la aspectele psihologice, emoționale și energetice ale afecțiunii tale. Urmează instrucțiunile din capitolul al 10-lea pentru alcătuirea unei diagrame de lucru, folosind aceleași 12 arhetipuri, verbalizându-ți intenția astfel: „Caut îndrumare privind energiile care produc stres în viața mea și caut îndrumare pentru vindecarea acestui stres". (Subliniez din nou: nu căuta niciodată un *diagnostic* sau un *prognostic* al bolii.) Când îți alcătuiești diagrama de vindecare, arhetipurile se vor reașeza în alte case și trebuie să le interpretezi înțelesul în funcție de dificultățile energetice specifice acelei case.

Să presupunem că în diagrama ta de vindecare Victima cade în cea de a șaptea casă. Trebuie să te întrebi dacă nu cumva te simți victimizat de soțul/soția ta sau de partenerul de afaceri. Explorează-ți nevoia de a-i controla pe alții și pe cea de a te afla în competiție cu ei, rezultate din senzația ta că ești o victimă. Învață să ai încredere în rolul de înger păzitor al Victimei tale, care te va alerta atunci când te afli în pericol real de a fi victimizat; vei putea astfel renunța la nevoia obsesivă de control.

Dificultățile Primei Case: Nașterea Sinelui

Vulnerabilități energetice: sistemul osos, șira spinării, încheieturile, sistemul imunitar, pielea;

Boli potențiale: Dureri cronice, eczeme, scleroză multiplă, boala Crohn, lupus.

Circumstanțele vieții tale te vor separa la un moment dat de grupul mental. Este un proces esențial pentru formarea capacității de decizie și a responsabilității personale. Fără această separare nu ai avea niciodată acces la puterea interioară, la stima de sine, la instinctele tale. Îți poți dezvolta respectul de sine și puterea în cadrul

familiei, dar „nașterea sinelui" presupune să ai puterea de a urma propria ta cale spirituală. Faci tranziția de la conștiința de grup la conștiința individuală, deschizând drumul către realizarea celui mai înalt potențial și împlinirea Contractului.

Prima casă domnește peste „sine" sau personalitate, astfel că problemele ei specifice de sănătate se răsfrâng asupra întregului corp. Deși toate bolile afectează întregul corp, bolile imunitare, afecțiunile structurale și cele ale pielii reflectă cât de bine te simți în propria personalitate. Deoarece nașterea sinelui presupune ruperea de familie și dezvoltarea respectului de sine, ea este influențată de prima și cea de a treia chakră.

Sfaturi pentru vindecare: Păstrează-ți atenția în prezent, pentru a nu permite forței vitale să se scurgă către trecut. Poți identifica atitudinile negative (sau cele care te limitează) moștenite de la familia sau grupul tău social? Care din acestea se împotrivesc vindecării tale, precum „Toți din familia mea au făcut cancer?". Reformulează-le în mod constructiv, precum „Sănătatea mea este independentă de istoria familiei mele". Formele tradiționale de terapie te pot ajuta, dar te încurajez să cauți un terapeut specializat în tradițiile arhetipale, de exemplu un jungian.

Dificultățile celei de a Doua Case: Dobândirea Valorilor

Vulnerabilități energetice: Partea inferioară a spatelui, șoldurile, organele sexuale;

Boli potențiale: impotență, sciatică, cancer ovarian sau de prostată, dureri de spate, dislocarea discurilor coloanei, endometrioză.

Provocările la adresa sistemului tău de valori te pot face conștient de polaritatea dintre valorile externe și cele interne sau dintre o alegere și consecințele sale. Examinează-ți etica și morala, motivațiile și planurile care îți animă interacțiunile cu ceilalți, deoarece acestea fac parte din caracterul și conștiința ta. Evaluează prioritatea pe care o dai valorilor tale. Prețuiești mai mult câștigul material sau generozitatea? Deciziile tale se bazează pe teamă sau pe credință? Ești capabil să urmezi îndrumarea intuitivă?

Bolile asociate cu cea de a doua casă rezonează cu problemele celei de a doua chakre (expresia externă a puterii generate de bani, status și sex). Lupta continuă de a ne păstra un echilibru într-o lume care ne testează valorile la fiecare pas poate genera un stres legat de zonele de „fundație" ale trupului. De aici problemele de spate, sciatica sau

cancerele zonelor genitale – toate sunt legate de relația cu ceea ce tu consideri putere.

Sfaturi pentru vindecare: Revizuiește-ți valorile după care trăiești. Stilul tău de viață este incongruent cu sinele interior? Este absolut esențial să îți cunoști conținutul, limitele și caracterul conștiinței. Poți recunoaște, măcar pentru tine însuți, care sunt standardele după care iei o decizie? În acest proces ar putea să te ajute un maestru spiritual sau un terapeut specializat în dezvoltarea personală, dar și lectura cărților destinate creșterii puterii sinelui.

Alege o arie de viață în care există un conflict continuu, care îți știrbește puterea. Spre exemplu, relația cu o altă persoană sau cu tine însuți (dacă te judeci prea aspru sau te îndoiești de sine). De fiecare dată când devii conștient de sentimentul pierderii puterii, oprește-te și adu-ți aminte că ceea ce simți este doar o percepție, nu realitatea. Înlocuiește apoi acea percepție cu un gând pozitiv, pe care îl poți repeta de câte ori ai nevoie. Folosește respirația pentru a absorbi gândul pozitiv în trup, în țesutul celular. Trebuie să depui un efort constant și susținut pentru a înlocui un conținut vechi cu unul nou, ca în toate schimbările fundamentale de conștiință.

Dificultățile celei de a Treia Case: Teama de Adevăr și Seducția Înșelăciunii

Vulnerabilități energetice: plexul solar, intestinele, gâtul, tiroida, esofagul, sinusurile;

Boli potențiale: ulcere, hipo sau hipertiroidia, laringitele, probleme cronice cu sinusurile.

Explorezi puterea adevărului și a înșelăciunii prin intermediul relațiilor, iar cea de a treia casă este responsabilă de felul în care comunici și de expresia de sine, inclusiv onoarea, integritatea și felul în care te ții de cuvânt – o extensie a valorilor celei de a doua case. În mod simbolic, o promisiune semnifică transferul energiei tale către un proces de creație; promisiunea de a ține secretul cuiva semnifică angajamentul de a păstra în tine gândul cuiva. Ruperea acestui angajament este un act de înșelăciune.

Procesul de dobândire a puterii personale presupune să cauți adevărul, nu să fugi de el. Noi împiedicăm adevărul să ajungă la noi prin acte de înșelăciune, spre exemplu refuzând să ne conștientizăm adevăratele sentimente sau căutând scuze pentru acțiunile noastre

care ne slăbesc puterea. Îi seducem și îi păcălim pe alții pentru a nu afla prea multe despre noi înșine. Spre exemplu, atunci când dai vina pe altcineva pentru consecințele propriilor acțiuni, nu faci decât să fugi de responsabilitatea personală.

Bolile potențiale ale celei de a treia case sunt simboluri ale felului în care ne reprezentăm singuri prin comunicare, onoare și integritate, lucruri care sunt legate de respectul de sine și de puterea personală. Dacă nu ai aceste atribute interioare, nu-ți vei putea proteja spațiul personal, plexul solar va fi vulnerabil la boli – în același mod în care ar fi vulnerabil dacă nu te-ai putea apăra de o lovitură fizică. Prin urmare, tind să se dezvolte afecțiuni generate de stres, precum ulcerele sau problemele digestive. Aceste zone de vulnerabilitate corespund în mare celei de a treia și a cincea chakre (plexul solar și gâtul), care influențează respectul de sine și felul în care te exprimi pe sine.

Sfaturi pentru vindecare: trebuie să îți revizuiești codurile etice și morale, dar și modul în care îți raționalizezi intelectual comportamentul. Ții socoteala lucrurilor pe care ți le-au făcut alții? Întreabă-te cum le-ai înșelat încrederea, cum ți-ai călcat cuvântul sau ce alte acte dezonorante ai făcut. Fă o listă cu toate actele tale care intră în această categorie, iar în dreptul fiecăruia notează felul în care îți raționezi faptele. Cum crezi că te percepe celălalt individ implicat? Notează-ți răspunsul. Acum ai proceda la fel, dacă ai fi în aceeași situație? În această autoexaminare te poate ajuta un maestru spiritual sau o persoană care știe să asculte.

Dificultățile celei de a Patra Case: Dezvoltarea Loialității și Cum Să Faci Față Trădării

Vulnerabilități energetice: sistemul respirator, circulator, limfatic și sistemul nervos central;

Boli potențiale: astm, alergii, boli nervoase.

Trădarea ne învață că nu putem controla viața prin prisma fricilor noastre. Avem nevoie să „eșuăm" în a ne crea singuri o lume perfect sigură, deoarece trădările și eșecurile ne forțează să ne reevaluăm dependența de rațiune și de lumea fizică. Și deși actele de trădare pot fi cumplit de dureroase, atât pentru cel trădat, cât și pentru cel care trădează, ele au o motivație spirituală: ne obligă să ne reevaluăm dorința de a trăi într-o ordine perfectă, de a câștiga putere, în timp ce nu avem niciun strop de încredere în „haosul divin".

Bolile asociate acestei case reflectă un nivel de stres emoțional care a ajuns la stadiul de panică. Îți cheltuiești aproape toată energia încercând să controlezi tot ceea ce reprezintă ordine fizică și supraviețuire. Adeseori, stresul se cronicizează la nivelul sistemului circulator și al celui nervos deoarece problemele supraviețuirii îți consumă aproape toată energia emoțională și mentală. Loialitatea și trădarea sunt emoții puternice, legate de supraviețuire. Locuința ta este legată de familie și reprezintă centrul vieții emoționale; din acest motiv această casă rezonează cu energiile primei și celei de a patra chakre.

Sfaturi pentru vindecare: trebuie să îți purifici sinele interior, tot la fel cum ți-ai purifica sistemul respirator sau circulator. Ce poți schimba în rutina ta zilnică pentru a-ți redefini prioritățile? Dacă este posibil, retrage-te undeva pentru câteva zile, măcar un weekend. Poți încerca o dietă de purificare, acompaniată de yoga și exerciții de respirație. Poți găsi ajutor profesionist la cursurile de yoga, dar chiar și câteva minute de respirație adâncă o dată la câteva ore îți poate contracara imediat anxietatea.

Dificultățile celei de a Cincea Case: Deșertul

Vulnerabilități energetice: energia mentală, intuiția, creativitatea;
Boli potențiale: oboseală fizică și emoțională, depresie.

Problemele energetice ale acestei case survin atunci când îți seacă inspirația care altădată îți venea atât de ușor – în dragoste, în artă, în spiritualitate – devenind total inaccesibilă. Este Noaptea Neagră a Sufletului descrisă de mistici, în care nu mai primești energie de la lumea pe care ai lăsat-o în urmă, dar nu ești încă conectat de energia următorului stadiu din viața ta. Această perioadă de ariditate, de deșert, poate fi epuizantă și deprimantă; simbolic, îți este sete de Dumnezeu. Această problemă este legată de a șasea chakră, care adăpostește intelectul și imaginația. La baza ei stă un dezechilibru între rațiune și intuiție.

Sfaturi pentru vindecare: dificultățile acestei case te vor pune față în față cu propria voință, făcându-te conștient de câtă autoritate efectivă ai pentru a deveni stăpânul vieții tale. Ai de multe ori senzația în fața unei crize că nu ai nicio putere? Ai tendința de a deveni pasiv și deprimat în astfel de situații? Pentru a contracara aceste tendințe și pentru a genera un nou flux de energie în psihicul și trupul tău, ar fi bine să desfășori o activitate care nu îți stă în caracter. Fă exerciții fizice, citește cărți despre lucruri noi pentru tine, călătorește, găsește-ți un nou hobby.

Dificultățile celei de a Șasea Case: Construiește-ți Valoarea de Sine

Vulnerabilități energetice: sistemul cardiovascular, vederea, auzul, gustul;

Boli potențiale: atacul de cord, cataractele, tinnitus.

Un pas esențial în construirea valorii de sine este transformarea într-o persoană care nu are nevoie de aprobarea nimănui pentru a se simți bine cu ea însăși. Această dificultate este adeseori însoțită de experiența respingerii; noi toți ne începem viața învățând să-i mulțumim pe alții și primind un feedback negativ atunci când nu o facem. Deoarece este legată de ocupația și de valorile tale, ea corespunde celei de a doua chakre.

A șasea casă este răspunzătoare de ocupație și de sănătatea fizică, ce se constituie într-un parteneriat de forțe care leagă sentimentul valorii de sine de ocupația noastră, lucru care uneori ne face să prețuim mai mult ceea ce facem decât ceea ce suntem. Trebuie să accepți Contractele cu care ai fost de acord, chiar dacă nu știi decât foarte puține lucruri despre ele. Învață să renunți la obiceiuri negative precum diminuarea valorii propriei tale vieți și formulări de genul „nu îmi place" sau „nu aprob".

Suferim profund atunci când noi sau cei apropiați nouă suntem respinși sau răniți de alții, iar acest gen de stres ne lovește drept în inimă. Sistemul cardiovascular și cele cinci simțuri sunt foarte expuse la stresul generat de experiențele casei a șasea, deoarece aceasta generează probleme emoționale.

Sfaturi pentru vindecare: trebuie să îți crești puterea personală făcând activități care te fac să te simți bine cu tine însuți. Ai mâncat sau ai băut prea mult, te-ai uitat prea mult la televizor? Ai muncit prea mult la serviciu, te-ai lăsat pradă furiei? Schimbarea acestor obiceiuri va avea un impact pozitiv asupra stimei de sine. Alege trei obiceiuri care au fost o sursă de stres pentru tine (sau care ți-au limitat potențialul) și fă un efort susținut de a nu le mai permite să pună stăpânire pe tine.

Dificultățile celei de a Șaptea Case: Păstrarea Granițelor Personale

Vulnerabilități energetice: plexul solar, colonul și intestinele, organele sexuale, intuiția.

Boli potențiale: afecțiuni ale colonului și intestinelor, boli de ficat și splină, diabet, obezitate, alcoolism.

Granițele tale personale sunt date de regulile după care alegi să interacționezi cu puterea altor oameni. În copilărie avem puține granițe, iar în primii ani de viață avem tendința de a rămâne în cadrul mental al valorilor familiei. Dar pe măsură ce începem să ne dorim tot mai mult să experimentăm viața ca indivizi, trebuie să devenim suficient de puternici pentru a ne păstra individualitatea și de a rămâne pe drumul nostru spiritual. Cea de a șaptea casă domnește peste relații; în această zonă te vei confrunta cu violări ale spațiului tău emoțional, psihologic și fizic, tot așa cum și tu vei pătrunde în spațiul altora.

A învăța să îți definești propriile granițe reprezintă o etapă firească a procesului de dobândire a puterii personale. Fără această percepție riști să devii co-dependent și să fii incapabil de a avea o relație sănătoasă. Riști să devii vulnerabil la tot felul de moduri de a te compromite singur, de la a-i aproba pe cei cu care de fapt nu ești de acord, până la a continua o relație nesănătoasă.

Cea de a șaptea casă este responsabilă de parteneriate și de căsătorie, iar această combinație de valori și dragoste rezonează cu energiile celei de a doua și de a patra chakre.

Sfaturi pentru vindecare: Identifică acele granițe ale spațiului personal care simți că trebuie întărite și propune-ți să păstrezi constant măcar una dintre ele. Pentru a stabili ce graniță trebuie să aperi, gândește-te la relațiile tale și la zonele unde acestea îți încalcă cel mai mult spațiul personal. Alții iau decizii în locul tău? Dacă da, în ce domeniu al vieții? Violezi tu însuți spațiul altcuiva, în dorința de a-ți asigura securitatea personală? Trebuie să fii responsabil cu tine însuți, tot așa cum îi faci și pe alții responsabili de acțiunile lor. Ai nevoie de o singură schimbare semnificativă în tiparul unei granițe, pentru a înțelege cât de importante sunt acestea în procesul de dobândire a puterii proprii.

Dificultățile celei de a Opta Case: Confruntarea cu Lăcomia și Dezvoltarea Integrității Personale

Vulnerabilități energetice: zona inferioară a spatelui, ficatul, rinichii, creierul;

Boli potențiale: migrenele, hernia de disc, sciatica, cancerul stomacului sau al altui organ central, anevrismul.

Nevoia ta de a deține forme exterioare de putere poate să implice dispute referitoare la o moștenire, la înțelegeri de afaceri sau chiar împrumuturi bănești către prieteni. Aceste experiențe te vor ajuta să înțelegi de ce univers ești mai atașat: de cel fizic sau de cel spiritual. Bolile generate de cea de a opta casă reflectă stresul mental asociat fricii de a-ți pierde puterea în lumea fizică, mai ales în ceea ce privește banii. Această casă maximizează problemele valorilor de viață (a doua casă) care se referă la supraviețuirea fizică, deoarece reprezintă valorile de putere ale altor oameni interacționând cu tine. Cele două case se suprapun în ceea ce privește grijile pentru supraviețuire, astfel că multe boli sunt comune, dar această casă rezonează cu energiile celei de a doua și a șasea case.

Sfaturi pentru vindecare: trebuie să renunți la teama de a avea prea mulți sau prea puțini bani. Câtă autoritate deține asupra ta domeniul financiar? Ce te face să te simți vulnerabil în lumea fizică? Odată ce reușești să îți conștientizezi o temere, încearcă să îți dai seama câte din deciziile tale au fost motivate de aceasta. Încearcă să te vizualizezi în fiecare zi despărțindu-te de această frică. Imaginează-ți cum ar fi viața ta dacă nu te-ar mai stăpâni acea temere.

Dificultățile celei de a Noua Case: Criza Credinței

Vulnerabilități energetice: psihicul;

Boli potențiale: deprimarea spirituală, depresia maniacală, oboseala cronică.

„Este Dumnezeu drept?" și „Merit ce mi se întâmplă în viață?" sunt întrebări care ne fac să ne gândim dacă avem un Contract sau nu și dacă toate lucrurile pe care le facem au un scop. Disfuncționalitățile emoționale și psihologice ale celei de a noua case sunt similare cu cele ale casei a cincea (sentimentul de „deșert"). Ele reflectă călătoria sufletului, care oscilează între intimitatea cu Divinul și despărțirea de acesta. Senzația de gol care survine în urma unor perioade de izolare sufletească produce în mod frecvent depresii puternice și senzația de epuizare, care nu își pot găsi explicații în lumea fizică.

Spre deosebire de provocările celei de a cincea case, care au legătură cu creația și cu imboldul ca spiritul tău să contribuie la spectacolul vieții, a noua casă este centrată pe nevoia de a urma o viață spirituală. Cea mai adâncă dorință este de a transforma existența fizică, materială, într-o călătorie spirituală conștientă. Această pasiune, de care putem fi conștienți sau nu, este cea care ne dirijează sufletul

în momentele de cotitură. Adeseori, avem o senzație vagă de lipsă de sens, cu mult înainte ca intelectul nostru să realizeze că ne lipsește spiritualitatea. Focusul nostru principal devine dorința de a lega tot ceea ce facem de Dumnezeu. Deoarece această casă este responsabilă de relația noastră cu Dumnezeu, ea rezonează profund cu energiile celei de a șaptea chakre.

Sfaturi pentru vindecare: trebuie să te dedici în fiecare zi rugăciunii și meditației, indiferent de circumstanțe. De câte ori ai trecut prin ciclul arhetipal „teamă-și-credință?" Și cum ai primit în viața ta îndrumarea și credința? Notează-ți amintirile în jurnal și fă un rezumat al lucrurilor învățate din aceste experiențe. Cum s-a schimbat viața ta în urma celor învățate? Trece-ți viața în revistă, identifică acele părți la care trebuie să renunți și învață să te lași în voia Divinului.

Dificultățile celei de a Zecea Case: Cum Să Faci Față Respingerii și Eșecului

Vulnerabilități energetice: țesutul în ansamblu, voința;

Boli potențiale: cancerul de piele, cancerul de măduvă osoasă, afecțiuni la nivelul gâtului, tulburări de alimentație, artrită.

Motivul spiritual pentru care trăim experiența eșecului și a respingerii este că trebuie să învățăm să avem încredere în îndrumarea primită și în valoarea Contractelor noastre. Îți va fi foarte greu să îți urmezi intuiția până nu renunți la nevoia de a primi aprobarea celorlalți, pentru că îți vei cântări greutatea instinctelor în funcție de părerea altora — și foarte puțini dintre ei vor fi bucuroși să te știe mai puternic și mai luminat.

Bolile specifice casei a zecea se datorează vulnerabilităților generate de urmarea viselor și ambițiilor în lipsa sprijinului celorlalți. Exprimarea celui mai înalt potențial, fie că este vorba de o sarcină creativă, fie că este vorba de practica compasiunii, este o provocare pe care trebuie să o înfrunți singur. Nu vrem să afle nimeni atunci când ne compromitem expresia spirituală a contribuției pe care o aducem vieții. Ne dorim ca nimeni să nu observe că „ne-am ratat viața", astfel că purtăm în mod simbolic acest eșec în trupul nostru — la suprafața pielii. Când nu reușim să rămânem pe drumul nostru spiritual, suntem vulnerabili atacurilor asupra sistemelor de susținere esențiale trupului, inclusiv asupra măduvei spinării. Reprimarea creativității afectează zona gâtului și declanșează tulburări de alimentație. Toate formele de artrită derivă din nevoia de a controla schimbările, inclusiv

reprimarea oportunităților de exprimare de sine. Urmarea celui mai înalt potențial presupune voință și percepții spirituale. Această casă corespunde energiilor celei de a cincea și a șaptea chakre.

Sfaturi pentru vindecare: *eșecul* și *respingerea* sunt două nume pe care le dăm senzației de lipsă de putere. Până când nu vei crede în tine fără sprijinul celorlalți, te vei simți mereu respins și vei considera că ți-ai ratat viața. Ce te face să-i respingi pe alții? Ultima dată când ai respins pe cineva, ce anume din acel om te-a făcut să te simți lipsit de putere? Identifică toate cauzele care te fac să-i respingi pe alții și gândește-te câte din ele ți se aplică și ție. Alege o singură caracteristică și fă tot posibilul să o schimbi.

Dificultățile celei de a Unsprezecea Case: Lasă-te în Voia Divinului

Vulnerabilități energetice: vitalitatea;

Boli potențiale: Parkinson, Alzheimer și alte boli neurologice; nevroze, paranoia și alte tulburări mentale.

Una dintre cele mai înspăimântătoare experiențe pe care le putem avea este atingerea punctului în care suntem gata să ne lăsăm în voia Divinului, numit uneori și „a ajunge pe marginea prăpastiei". Stresul călătoriei către acest punct se concretizează uneori în afecțiuni emoționale și psihologice. Ai parte de experiențe în care nimic din rolul în care te vezi nu mai corespunde cu ambițiile, deciziile și dorințele tale. Scopul spiritual al acestui tip de experiențe este să înveți să accepți oportunitățile pe care în mod normal le-ai respinge. Felul în care vezi lumea influențează felul în care te vezi pe tine însuți și lucrurile pe care le ai de oferit. Poate că te încăpățânezi să ai o opinie despre tine care îți eclipsează talentul. Dar probabil că nici măcar nu ai idee despre ce poți să faci și în ce te poți transforma. Odată ce te poți lăsa în voia voinței și îndrumării Divine, îți deschizi un drum către un proces profund de dezvoltare a puterii. Este un proces care presupune coordonarea inimii și minții și rezonează cu energiile celei de a patra și a șasea chakre.

Sfaturi pentru vindecare: a învăța să te predai presupune să renunți la nevoia de a controla totul și pe toți. Întreabă-te cât de mult te temi să nu mai deții controlul întregii tale existențe. Cât de mult crezi că poți determina rezultatul unui eveniment? Crezi că ar trebui să poți să-i influențezi pe alții tot timpul? Alege un domeniu care îți produce cele mai adânci anxietăți (stabilitatea financiară sau maritală, cariera) și de fiecare dată când simți teama, rostește mantra „Mă las în voia Divinului".

Dificultățile celei de a Douăsprezecea Case: Depășirea Fricii de Puterea Personală

Vulnerabilități energetice: echilibrul psihicului și spiritului

Boli potențiale: atacuri de panică, afecțiunea bipolară, schizofrenia.

Ești îndrumat în permanență să îți înfrunți părțile întunecate interioare, să te întorci precum Persefona în lumea subpământeană pentru a-ți descoperi arhetipurile. Dar teama de a deveni întreg prin unirea fragmentelor de suflet te poate face să îți sabotezi propria creștere spirituală. Uneori, mândria toxică și teama de schimbare ne reprimă șansa de a ne vindeca trecutul și de a păși mai departe. Adeseori, nu ne dorim schimbarea, deoarece ne este teamă că o existență plină de putere ar putea cere de la noi mai mult decât suntem dispuși să dăm. Cea mai întâlnită formă de chin sufletesc pe care o trăim atunci când ne refuzăm propria creștere spirituală este „Știu ce am de făcut, dar fac cu totul altceva". Problemele acestei case sunt legate de cele ale chakrei a șasea (ce influențează facultățile intelectuale și intuitive) și de cele ale chakrei a șaptea (care influențează dezvoltarea spirituală). Umbra psihicului celei de a 12-a case ne face să compromitem adevărul, să ne fie teamă de el, să ne folosim intelectul pentru a distorsiona lumea din jurul nostru, inclusiv valoarea altor oameni.

Sfaturi pentru vindecare: Singurul mod de a te rupe de dictatura Sabotorului este să te confrunți cu el față în față. Ce temeri te fac să te închizi? Ce imagistică simbolică sau ce adevăr îți poate dizolva frica? Teama se accentuează noaptea și scade dimineața, de aceea este bine să te gândești înainte de culcare la lucrurile care simți că te limitează cel mai mult. Adu-ți aminte că ceea ce trăiești sunt experiențe arhetipale care te îndeamnă să-ți analizezi propriul potențial. Încearcă să-ți privești fricile cât mai impersonal. Citește rugăciuni spirituale pentru a-ți liniști sufletul. Adu-ți aminte dimineața de frica ta, fie doar și o clipă, ca de exemplu „Îmi este teamă că va trebui să iau cuvântul la ședința de astăzi. Îmi este teamă că o să fiu criticat". Spune-ți apoi „Am dreptul la această șansă. Dacă voi fi criticat, înseamnă doar că puterea care se naște în mine este testată. Îmi voi exprima puterea sufletească cu toată forța".

Diagrama Originii și ADN-ul tău spiritual

Al doilea pas al vindecării constă în analiza perechii relevante arhetip-casă în Diagrama Originii. Răsfoiește-ți jurnalul în care ai notat informațiile importante atunci când ți-ai ales arhetipul respectiv și orice alte adnotări suplimentare făcute când ai răspuns la întrebările despre acesta. Înainte de a-ți alcătui diagrama, trebuie să îți folosești imaginația și intuiția pentru a descoperi modul în care arhetipul relevant influențează cauzele emoționale, psihologice și spirituale ale bolii.

Poveștile următoare aparțin unor oameni care au început prin a face conexiunile dintre o anumită casă a Roții lor Arhetipale și boala de care sufereau, iar apoi au examinat rolul arhetipului legat de acea casă.

Maladia Parkinson și Arhetipul Marionetei

Mamă a doi adolescenți, profesoară de liceu, având o căsătorie fericită, Francine a fost afectată la vârsta de 40 de ani de boala Parkinson. Francine avea obiceiuri de viață foarte sănătoase, iar apariția bolii nu putea fi pusă nici pe seama unui stil de viață distructiv, nici pe seama emoțiilor. Deoarece nu a găsit vreo explicație tradițională pentru apariția maladiei, Francine a decis să-și examineze modelele arhetipale, pentru a găsi cauzele acesteia.

Așa cum am mai spus, nu putem folosi un model arhetipal pentru a „prezice" evoluția unei boli sau moartea cuiva. Însă uneori asociațiile simbolice ale unui arhetip pot elibera resurse interne de putere care te pot ajuta să te vindeci singur, chiar dacă anterior nu știai că psihicul tău posedă un astfel de tipar. Spre exemplu, poate că nu te-ai gândit la tine niciodată ca la un Erou sau ca la un Vrăjitor plin de creativitate, dar după ce realizezi că ai o legătură puternică cu aceste tipare și puterea lor simbolică, imaginea ta de sine va trece printr-o transformare profundă.

La fel s-a întâmplat și cu Francine, care a decis să lucreze cu arhetipul Marionetei, aflat în casa a 11-a, care este asociată cu tulburări neurologice de genul maladiei Parkinson. Ea a ales inițial Marioneta în grupul său de 12 arhetipuri deoarece iubea să mânuiască marionetele și chiar își sfătuise colegii consilieri să folosească marionetele în terapia elevilor. Cei tineri sunt obișnuiți să fie controlați de altcineva, iar elevii au răspuns foarte bine la această formă de terapie, exprimând o gamă variată de emoții în timp ce se „jucau" cu păpușile.

După ce a văzut cât de eficiente pot fi marionetele, Francine a reușit să lucreze în imaginația sa cu arhetipul Marionetei, reușind să-și afle cele mai ascunse frici și căutând prin intermediul ei îndrumare pentru a se vindeca. Intrând în stări de relaxare tot mai profunde, Francine și-a imaginat că este o marionetă. Ea a asociat mișcările dezordonate pe care le face un bolnav de Parkinson cu mișcările unei marionete care nu are nicio putere să se controleze. Acest lucru a făcut-o să se întrebe: „Ce parte a psihicului meu se simte ca o marionetă trasă de sfori?". Francine și-a imaginat cum o parte din inconștientul său îi controlează „sforile" și a hotărât să se confrunte cu acest aspect și să le reteze.

Francine și-a continuat vizualizarea, imaginându-și că poartă un dialog cu maestrul păpușar — inconștientul ei — și și-a notat fiecare senzație. La început, lucrurile scrise nu au fost coerente, deoarece nu era obișnuită să se concentreze înlăuntrul său. Dar după ce a exersat mai mult timp dialogul cu imaginea Marionetei, a reușit să stabilească o legătură intuitivă cu acesta. Acest raport i-a permis în cele din urmă să facă trecerea de la o analiză terapeutică la un proces spiritual de autoexaminare.

Într-o noapte, Francine a avut un vis în care a reușit să își controleze sinele-marionetă, făcându-l să se uite direct în ochii păpușarului. Și-a dat seama că privea în energia lui Dumnezeu. După acest vis, Francine a realizat că nimic nu va mai fi vreodată la fel în viața ei și a fost sigură că i se arătase drumul pe care putea să o apuce pentru a-și începe procesul de vindecare. „Visul Marionetei mi-a arătat că trebuie să fiu conștientă în mod activ de forțele care îmi influențează alegerile de viață. Ca în povestea lui Pinocchio, după ce am învățat ce înseamnă să fiu onestă cu mine însămi, mi s-a arătat calea de a merge înainte. Din acel moment, am început să interacționez cu oamenii într-un mod foarte diferit. Întotdeauna am fost foarte grijulie cu ceilalți, dar, deși acest lucru nu a fost niciodată o povară pentru mine, poate că nu așa trebuie să procedez pe mai departe."

I-am explicat Francinei că, adeseori, nu ne mai auzim intuițiile pentru că în mintea noastră răsună glasurile oamenilor. Aceste voci nu pot fi considerate apriori negative sau pozitive, dar au tendința de a cere atenție, mai ales când avem o înclinație naturală de a avea grijă de alții. Iar dacă ești mereu cu atenția îndreptată către alții, nu vei reuși să rezonezi cu propria intuiție, pentru că nu mai reușești să

te auzi pe tine însuți. Francine a fost pregătită pentru o nouă etapă de viață, în care Contractul ei avea să îi solicite să rezoneze mult mai mult cu propria intuiție. Ea trebuia să reteze sforile pe care le plasase inconștient în mâinile altora și să își pună destinul în mâinile Păpușarului pe care îl recunoscuse ca fiind Dumnezeu.

Iată cum o boală poate veni în viața noastră nu din motive negative, ci pentru că Cerul vrea mai mult de la noi. O boală gravă te poate face să retezi toate sforile care te leagă de nevoile celor care ar trebui să fie în stare să-și poarte singuri de grijă. Sub impactul acestor revelații, Francine s-a schimbat radical. S-a vindecat de pesimism și de sentimentele de inutilitate și poate face față acum schimbărilor prin care trece trupul său, chiar dacă evoluția bolii nu a urmat traiectoria sa spirituală.

Cancerul pancreatic și Arhetipul Patriarhului

Ivan avea în jur de 60 de ani, când l-am cunoscut. Emigrase din Rusia împreună cu întreaga familie, în căutarea unui trai mai bun. Reușise, dar cu prețul șubrezirii sănătății. Ivan a fost „târât" la unul dintre seminariile mele de fiica sa, Elisa, care preluase sarcina vindecării sale – de curând, el fusese diagnosticat cu o formă de cancer pancreatic și începuse chimioterapia. Fiica sa îi făcuse cunoștință cu tratamente alternative, atrăgându-i atenția că bunicii lui ar fi recunoscut multe dintre acele tratamente, precum ierburile sau plantele medicinale. Ivan era de acord cu ele, dar problema arhetipurilor era ceva nou și straniu. Cu toate acestea, Ivan a fost jovial și deschis și a ales arhetipurile care îi aduceau aminte de el însuși, precum Meșteșugarul, Pelerinul, Cerșetorul (așa cum se vedea pe sine în Rusia; era și cea mai mare temere a sa) și Patriarhul. Deoarece Patriarhul a căzut în casa a șaptea, a cărei arie de vulnerabilitate energetică include pancreasul, am ales să începem lucru cu acesta. Ivan a recunoscut că, dintre toate arhetipurile, Patriarhul este cel care îi trezește cea mai mare mândrie, reflectând în același timp responsabilitatea pe care o simțea față de propria familie.

Așa cum am spus mai devreme, pancreasul este foarte sensibil la o serie de probleme legate de responsabilitatea personală. Dacă te simți responsabil pentru ceilalți și îți neglijezi propriile nevoi, sănătatea pancreasului și rolul vital al acestuia de a produce insulină vor fi afectate. În cele din urmă, și restul organismului va resimți un stres puternic. La celălalt capăt al spectrului, a renunța la toate

responsabilitățile personale, punându-le pe umerii celorlalți, poate cauza pancreasului un stres puternic. Desigur, pentru a face o boală gravă aceste tipare de stres trebuie să fie acute sau cronice. Un nivel rezonabil de responsabilitate nu poate exercita un stres extrem asupra pancreasului.

Ivan simțea o responsabilitate uriașă față de familia sa și era hotărât să nu o dezamăgească. Încă era bântuit de imaginea părinților săi cerșind după război pe străzile Rusiei; își promisese în tinerețe că acest lucru nu se va mai întâmpla niciodată în familia sa. I-am spus că aceste sentimente erau vocea simbolică a Patriarhului din el și că venise timpul să-i spună acestuia că și-a atins țelul. Era timpul să predea ștafeta noii generații. Ivan se simțea plin de amărăciune la acest gând, dar fiica sa îi repeta că datorită lui copiii lui învățaseră să-și poarte singuri de grijă.

Lui Ivan i-ar fi fost imposibil să renunțe la îndatoririle sale fără îndrumare și sprijin din partea cuiva. Elisa și-a rugat tatăl să-i spună de ce se temea cel mai mult pentru fiecare dintre copiii săi și care credea că sunt cele mai mari calități ale lor. Ea i-a spus că a venit timpul ca familia să se reorganizeze, copiii să preia sarcinile părinților, respectând în același timp statutul de Patriarh al lui Ivan. Elisa a hotărât să adune întreaga familie și să redistribuie sarcinile imediat.

„Elisa", a spus Ivan, „vă pregătiți pentru moartea mea?"

„Tată, boala te-ar putea ucide. Nu putem ști ce ne așteaptă. Dar știu că toată greutatea pe care ai purtat-o pe umeri atâția ani trebuie să treacă acum asupra noastră și mai trebuie să știi că de acum suntem pe picioarele noastre. Și mai știu că toată energia pe care o cheltuiai pentru noi trebuie să o îndrepți acum către vindecare; ai nevoie de toată forța ta. Cred că următoarea lecție pe care trebuie să o înveți este responsabilitatea pentru propriul sine, deoarece nici măcar nu știi ce înseamnă să ai grijă de tine."

Când m-am despărțit de Ivan și Elisa, ea începuse să-i spună „Patriarhul" și cred că așa avea să-i rămână numele în familia sa. El avea să-și petreacă restul zilelor înconjurat de dragostea și recunoștința celor de care avusese grijă până atunci. Elisa m-a căutat șase luni mai târziu, pentru a-mi spune că tatăl său conștientiza acum cât de mult îl iubeau toți și cât de recunoscători îi erau pentru tot ce făcuse pentru ei, căci toată lumea i se adresa numindu-l „Patriarh". Făcea încă chimioterapie pentru cancerul său, care rămăsese localizat,

nu se răspândise prin tot corpul prin metastaze. „Nu știu ce se va întâmpla", mi-a spus Elisa, „dar sunt atât de recunoscătoare că am reușit să-l apreciem pe acest om pentru tot ce a făcut pentru noi".

La nivel emoțional și psihologic, vindecarea lui Ivan deja începuse. Renunțase să mai poarte pe umeri responsabilitatea pentru întreaga sa familie și se bucura de toată dragostea celor apropiați. Influxul de energie primit de sistemul său și renunțarea la stres au reprezentat doi factori majori, care nu au făcut decât să-i mărească șansele de succes.

Cancerul măduvei osoase și Arhetipul Hedonistului

Vindecarea intuitivă poate intra uneori în conflict cu gândirea tradițională. Nu-ți fie teamă să ai încredere în instinctele tale și să faci ceea ce simți tu că este bine, chiar dacă uneori sunt lucruri mai greu de înțeles de către mintea rațională.

Acum câțiva ani, am întâlnit-o la un seminar de lucru pe Josie, care fusese de curând diagnosticată cu o formă de cancer al măduvei osoase. Făcea radioterapie și tratamente naturiste. Atunci când și-a ales arhetipurile, Josie a fost atrasă de înțelesurile simbolice ale Hedonistului, deoarece „îi plăcea traiul bun." Degustările de vin, bucătăria de bună calitate, hainele semnate de designeri și viața sexuală activă erau o reacție la educația puritană primită în copilărie. „Sunt precum fata predicatorului din poveste", mi-a spus Josie. „Îmi place tot ce mi-a fost interzis."

Cele mai importante probleme emoționale ale lui Josie țineau de respingere și de eșec, probleme care sunt de resortul casei a zecea. Deoarece în tinerețe fusese supraponderală, fusese respinsă de colegii săi, mai ales de băieți, iar aceste experiențe timpurii au marcat-o emoțional. Gândirea convențională ar fi spus că Josie și-a creat singură boala printr-un stil de viață autoindulgent, dar Josie simțea că arhetipul Hedonistului îi oferea cea mai bună perspectivă de vindecare. Faptul că Hedonistul căzuse în casa a zecea a fost pentru Josie o confirmare a faptului că pentru a se vindeca trebuia să lucreze cu el. Ea a decis să urmeze vorba „Cea mai bună răzbunare este să trăiești bine", fapt ce îi reflecta umorul, fiind în același timp un mecanism de a face față bolii. „Refuz să renunț la viața bună și trebuie să mă bazez pe hotărârea mea, pe umor și pe abilitatea artistului din mine de a încălca legile, pentru a reuși să încalc legile acestei boli."

Cercetările științifice de ultimă oră par să confirme că intuiția lui Josie a fost corectă. În *„Plăceri sănătoase"*, dr. Robert Ornstein, psiholog și cercetător al creierului, și dr. David Sobel, citează studii științifice care demonstrează că lucrurile care ne fac plăcere – o priveliște minunată, o muzică frumoasă, o mâncare delicioasă și un vin pe măsură, un miros frumos sau compania unor prieteni apropiați – ne îmbunătățesc starea de sănătate și ne ajută să luptăm cu boala.

Josie a început prin a-și interoga Hedonistul. A simțit că acesta nu va eșua în a-i îndrepta intuiția către descoperirea puterii de vindecare a celui mai înalt potențial al său. Josie a intrat într-o stare meditativă, vizualizându-și arhetipul Hedonistului și repetând în gând „Spune-mi ce să fac pentru a distruge în mine puterea acestei boli". Și-a notat apoi în jurnal toate gândurile care i-au venit în minte, fără să țină cont dacă aveau sens sau nu. Unul dintre răspunsurile date de inconștientul său a fost că trebuia să învețe să danseze. Josie, care iubea dansul, a interpretat acest îndemn ca pe o nevoie de a transforma dansul într-o disciplină spirituală. „Nu aveam de gând să fac ceva complicat, ca de pildă să mă înscriu la o școală de balet, dar mi s-a spus să îmi folosesc corpul într-un mod care să îmi facă plăcere, iar dansul reușește acest lucru. Era esențial pentru mine să continui să mă mișc."

Josie simțea că trebuie să găsească o cale de a se folosi de boala sa, de a avea un beneficiu de pe urma ei. A început să scrie o carte intitulată *„Cum Să Devii un Hedonist Sănătos"*, activitate care îi umplea aproape tot timpul. S-a dus la întâlnirile grupurilor de sprijin pentru bolnavii de cancer și a intervievat pacienții, întrebându-i, printre altele, ce lucruri le făceau cea mai mare plăcere, ce și-ar fi dorit să facă în acea clipă și ce și-au dorit întotdeauna să facă, dar nu au îndrăznit, deoarece nu le stătea în fire. Intenția ei era de a scrie o carte care să le inspire oamenilor iubirea pentru viață. „Mi-am dat seama că oamenii sunt de-a dreptul înspăimântați de lucrurile bune în viață. Suntem ținuți captivi de teama de pedeapsă, astfel că nu este de mirare că privim boala ca pe o formă de pedeapsă. Cred că unul dintre Contractele pe care le am este să ajut oamenii să renunțe la această atitudine toxică."

Josie a continuat în mod constant dialogul cu arhetipul Hedonistului. S-a simțit inspirată de proiectul său, iar la cinci luni după întâlnirea mea cu ea la seminar mi-a trimis o scrisoare în care îmi spunea că boala sa intrase în remisiune. Josie era convinsă că avea

să își înfrângă cancerul, deoarece stabilise deja că nu va renunța la aspectele plăcute ale vieții. „Iubesc să trăiesc", mi-a scris ea, „și am știut că trebuie să găsesc o cale de a mă bucura de viață, chiar și după apariția cancerului. Așa cum le spun și altora, trebuie să găsești calea de a te bucura de fiecare zi, indiferent cât de puțin. Și, mai mult decât orice, trebuie să renunțăm la ideea oribilă că boala este o pedeapsă de la Dumnezeu. Cum te mai poți vindeca dacă crezi că ai făcut ceva rău pentru care trebuie să fii pedepsit?"

Alcătuirea Diagramei de Vindecare

Odată ce ți-ai făcut diagrama de vindecare pentru a-ți explora căile de însănătoșire, compară casele în care au căzut arhetipurile pe care te-ai concentrat cel mai mult cu cele în care au căzut în Diagrama Originii, căutând noi înțelesuri care te pot ajuta în situația în care te afli.

Spre exemplu, Synthia a analizat două dintre perechile arhetip/casă, căutând să afle de ce avea dificultăți să conceapă un copil, problemă care uneori are la bază aspecte emoționale (teama, spre exemplu, poate afecta fertilitatea). Mai întâi, a analizat localizarea acestor arhetipuri în Diagrama Originii, apoi și-a alcătuit diagrama de vindecare, lucrând tot cu aceleași două arhetipuri.

Cynthia avea arhetipul Reginei, situat în prima casă a Roții Arhetipale, a cărui principală dificultate ține de nașterea sinelui, și arhetipul Prostituatei în a cincea casă, a cărui dificultate majoră ține de intrarea în zona de „deșert". Cynthia a început cu Regina, realizând că de fiecare dată când a încercat să-și contureze sinele prin luarea unor decizii independente de voința familiei, a trebuit să poarte adevărate bătălii cu părinții. Dându-și seama că atitudinea și furia ei din timpul acelor dispute erau legate de arhetipul Reginei, Cynthia a înțeles că părinților săi le fusese teamă de momentul în care ea avea să se rupă de influența lor și să-și stabilească propriul „domeniu". Nașterea unui copil ar fi consfințit statutul său de femeie independentă. Valorile ei erau destul de diferite de cele ale mamei și ale soacrei sale, respingând credințele lor religioase rigide și atitudinile lor rasiste.

Toate aceste lucruri au făcut-o pe Cynthia să se elibereze într-un mod sănătos de presiunea emoțională pe care o resimțim cu toții ori de câte ori ne rupem din grupul care până atunci și-a exercitat

autoritatea asupra noastră. Lupta dintre Cynthia și familia ei a fost esențială pentru dezvoltarea rezistenței și puterii Reginei de a da ordine, iar înțelegerea acestui lucru i-a dat posibilitatea de a se detașa emoțional de situație și de a vedea aspectele ei constructive. Dacă nu ar fi avut acest punct de referință, Cynthia ar fi putut aluneca cu ușurință într-o atitudine toxică față de lipsa de sprijin a părinților ei, lăsând gustul amar să îi dicteze toate interacțiunile cu ei. Acum, Cyntia putea înțelege în mod simbolic toate confruntările avute, astfel că a devenit mult mai calmă – de parcă ar fi fost „doar afaceri, nimic personal".

Printre dificultățile celei de a cincea case se numără căutarea creativității și a talentului. Fiecare dintre noi trebuie la un moment dat să pășească în deșert, căci doar noi ne putem descoperi darurile propriului spirit. Ca mersul pe nisipuri mișcătoare, sentimentul de gol pe care îl întâlnim în cursul acestei perioade ne poate destabiliza echilibrul, dacă nu primim ajutor. Spre exemplu, dacă ai Victima în această casă vei răspunde plângându-ți de milă și văitându-te că îți este prea greu. Cynthia avea în această casă Prostituata, astfel că era înclinată să negocieze, să își vândă o parte din ea pentru ca altcineva să termine călătoria în locul ei și să-i descopere talentele. Știind însă că Prostituata se află în a cincea casă, ea a realizat că ori de câte ori ceda altcuiva din puterea sa, își ceda și o parte din creativitate. Ea se putea astfel separa de temerile ce răsăreau în urma acestor experiențe, amintindu-și sieși să nu permită nimănui să îi știrbească sau să îi deturneze creativitatea, secătuind-o de o energie fundamentală pentru bunăstarea sa fizică. Cynthia a realizat că din pricina faptului că părinții și socrii puseseră presiune pe ea să facă un copil, începuse să simtă că acel copil era mai mult pentru ei, decât pentru ea și soțul ei, iar resentimentele născute din această situație i-au inhibat fertilitatea.

Cynthia și-a realizat apoi diagrama vindecării. Aici, Regina a căzut în casa a șaptea, unde dificultatea principală este menținerea granițelor personale. Cyntia a înțeles că un copil avea să-i redeseneze dramatic granițele personale pe care și le stabilise singură. Era cunoscută în cercul ei social pentru opiniile ferme și spiritul de independență, cu toate că avea o legătură foarte strânsă cu soțul ei – lucru ce îi uimea pe o parte din cunoscuții ei, deoarece aceștia erau incapabili să îmbine intimitatea și independența. Cynthia se rupsese

de convenția tradițională a relației soț-soție, iar un copil i-ar fi pus la încercare această realizare. Se temea să nu devină dependentă și că imaginea sa de Regină suverană avea să devină de domeniul trecutului. Cynthia se temea și de îngrădirile pe care un copil le aduce inevitabil în viața părinților săi.

De această dată, Prostituata a căzut în casa a 12-a, unde cea mai mare dificultate este depășirea fricii de propria putere. Ea a interpretat această pereche într-un mod favorabil pentru șansele sale de a concepe un copil. Era pasionată de propria putere și credea că darul cel mai frumos pe care îl poate face unui copil este să îl învețe cum să devină un om puternic. „Aș fi un model de viață minunat pentru copilul meu. Prostituata aflată în această casă îmi spune că am toate calitățile pentru a-mi învăța copilul ce înseamnă să fii un om puternic."

După ce a conștientizat toate aceste lucruri, Cynthia s-a liniștit. Faptul că și-a înțeles rezistența emoțională față de responsabilitățile de părinte și față de solicitările familiei sale i-a permis să privească relaxat ideea de a deveni mamă. Câteva luni mai târziu, ea a rămas însărcinată, iar nouă luni mai târziu, a dat naștere la gemeni.

Nu uita, atunci când lucrezi cu arhetipurile și casele în care se află ele, nu există un singur „glonț magic" – după cum spunea Dr. Paul Ehrich – pentru a te vindeca. Trebuie să strângi informații din mai multe surse și apoi să îți folosești intuiția pentru a pune la punct o strategie de vindecare. Scopul este să găsești calea care să rezoneze cel mai bine cu înțelepciunea, cunoștințele, intuiția și dorința ta de însănătoșire.

Păstrează-ți atenția concentrată asupra Celui Mai Înalt Potențial

De-a lungul anilor în care am lucrat cu mii de oameni, am descoperit că modul cel mai sigur de a-ți găsi calea (fie că este vorba de Contractul tău de ansamblu, fie de un anumit eveniment sau relație, sau poate de a anumită boală de care vrei să te vindeci) este de a-ți concentra atenția pe cel mai înalt potențial. Odată ce ai luat această decizie, toate celelalte hotărâri pe care trebuie să le iei, de la ce dietă să urmezi până la felul în care îți poți astâmpăra setea spirituală, vor veni de la sine.

Nu uita, cel mai înalt potențial al tău nu se referă la slujba ta. Sigur, suntem tentați să credem că slujba ideală ne-ar aduce respect de sine și siguranță financiară, sănătate și dragoste romantică și ne-ar garanta o viață socială împlinită, precum și șansa de a ne dezvolta creativitatea. Ne agățăm de acest vis pentru a fugi de dificultățile vieții de zi cu zi.

A-ți împlini cel mai înalt potențial presupune să acționezi în fiecare clipă conform celui mai adânc adevăr al vieții tale. Este vorba și de slujbă, și de relații, și de sănătate, chiar și de filmul la care o să te uiți deseară. Cântărește toate deciziile după un singur criteriu: fiecare alegere ori îți servește împlinirii celui mai înalt potențial, ori te îndepărtează de el. Utilizarea acestui criteriu te poate ajuta foarte mult să iei hotărâri.

Nu suntem destinați să rezolvăm toate misterele vieții noastre, desigur, ci să le explorăm și să ne descoperim pe noi înșine, părticică cu părticică. Încetul cu încetul, devenim mai întregi, mai atenți, mai conștienți la faptul că viața este o călătorie spirituală, iar tot restul nu sunt decât niște păreri. Companionii tăi arhetipali sunt ghizii inconștientului tău. Aceste tipare te vor aduce în locurile unde trebuie să ajungi, deoarece ele sunt o manifestare a faptului că Divinul se ține de cuvânt, îndeplinindu-și partea sa de Contract. Vei ajunge unde trebuie să ajungi, în clipa în care trebuie să ajungi, vei întâlni oamenii pe care trebuie să îi întâlnești, fie că realizezi acest lucru, fie că nu. Dar dacă știi acest lucru – dacă știi că întreaga ta viață este organizată în jurul Contractului tău – vei căpăta încredere, iar aceasta este esențială pentru alegerea noastră finală. Avem suficientă încredere să lăsăm Divinul să ia decizii în locul nostru? Iar când răspunsul devine „da", tot ce avem de făcut este ă urmăm drumul deschis de aceste alegeri. Acum ai un punct de referință dacă te afli într-o relație care te rănește profund. Cea mai înaltă alegere pe care poți să o faci este să ierți. Poți alege să înțelegi că această relație există pentru a-ți deschide inima într-un anumit fel. Poate că nu vei dori să faci asta, dar măcar acum înțelegi. Ai posibilitatea să înțelegi, indiferent cât de greu i-ar fi egoului și personalității să accepte, că erai predestinat să-l întâlnești pe acel individ. Acum ai o perspectivă înaltă, un punct de belvedere de unde îți poți privi viața în ansamblu, de unde poți înțelege că sarcina ta în Contract este să găsești intenția Divină ascunsă în lumea materială și de a lua decizii pe baza acestei revelații.

Adu-ți aminte, atunci când simți nevoia, că existența Contractului presupune că termenii săi au fost deja stabiliți. Ceilalți oameni care au anumite Înțelegeri în cadrul Contractului tău au tot interesul să te vadă crescând spiritual. Folosește energia acestui adevăr pentru a-ți crea o viață extraordinară în acest tărâm al materiei; nu-ți lăsa spiritul să rătăcească singur. Rămâi în prezent, rămâi în tine însuți.

Mai mult decât orice, nu uita că noi toți urmăm căi diferite care șerpuiesc în jurul aceluiași drum principal, care duce către un singur punct: predarea sinelui. Doar când realizăm inutilitatea totală a încercărilor noastre de a deține controlul, doar în acea clipă ne trezim la adevărul că singurul moment în care decidem ceva este clipa în care hotărâm să avem încredere în faptul că forța unei înțelepciuni Divine ne guvernează Contractul. Și să avem încredere că înțelegerile încheiate înainte de naștere vor fi cele care ne vor aduce spiritul înapoi.

Iată ce înseamnă să te predai.

APENDICE
GALERIA ARHETIPURILOR

Spațiul limitat face ca enumerarea exhaustivă a tuturor arhetipurilor să fie imposibilă; vor fi descrise doar cele mai întâlnite. Multe dintre ele se suprapun în anumite zone, astfel că lângă arhetipul descris am inclus și arhetipurile înrudite, spre exemplu: Artistul (*Muzicianul, Artizanul, Meșteșugarul, Sculptorul, Țesătorul*). Dacă rezonezi cu un arhetip care nu este în listă – să zicem, Fotograful – îl poți substitui. Am încercat ca la fiecare arhetip să adaug și câteva exemple relevante din filme, cărți, mituri, religii, folclor sau basme populare. Sunt sigură că poți găsi și tu multe alte exemple, proces care te poate ajuta să îți înțelegi mai bine conexiunea cu arhetipul respectiv. Despre fiecare arhetip se pot scrie volume întregi, căci arhetipurile reprezintă forțe complexe care nu pot fi descrise complet în câteva paragrafe. Descrierile sunt rezultatul direct al muncii mele cu oamenii și al observării tiparelor pe care le-am găsit cu ajutorul acestui instrument, combinate cu observațiile și interpretările acestora asupra experiențelor lor de viață.

Fiecare arhetip reprezintă o experiență didactică menită să ne fie de ajutor tot restul vieții noastre. Atunci când evaluezi dacă un anumit arhetip face parte din cei 12 companioni arhetipali, încearcă să fii atent dacă percepi tiparele acestuia ca având o influență continuă în trecutul tău sau au fost doar câteva incidente. Folosește-te de imaginație și scufundă-te adânc în tine pentru a-ți găsi tiparele de viață, lecțiile învățate, darurile. Această cunoaștere interioară nu urcă la suprafață cu ușurință. Dacă consideri că ai un arhetip care nu se află în lista de mai jos, descrie-i tiparele de comportament pe care tu le identifici ca fiind arhetipale și caută în mitologie sau în artă câteva exemple relevante.

Actorul, vezi Artistul

Adonis, vezi Zeul

Agentul Dublu, vezi Detectivul

Agresorul *(Lașul)*

Mesajul esențial transmis de arhetipul Agresorului este că spiritul este întotdeauna mai puternic decât trupul. Simbolic vorbind, trupurile noastre ne pot „agresa" spiritele, aducând nenumărate argumente că sarcinile cu care ne confruntăm sunt mult prea dificile. Atunci când evaluezi ce fel de relație ai cu acest arhetip, trebuie să iei în calcul mult mai multe lucruri decât dacă obișnuiești să fii agresiv cu alții sau nu. Încearcă să-ți aduci aminte dacă te-ai confruntat de mai

multe ori cu situații sau relații în care ai avut senzația că nu ai putere, făcându-te să te întrebi „Voi reuși să mă apăr?". De multe ori, oamenii se confruntă cu agresorii altora, precum David cu Goliat – iată încă un criteriu de conexiune cu acest arhetip.

Înțelepciunea convențională ne spune că în spatele fiecărui agresor se află un laș care își ascunde adevărata identitate. Simbolic, Lașul interior trebuie să facă față agresiunii propriilor temeri – aceasta este calea dobândirii puterii prin aceste două arhetipuri.

Filme: Matt Dillon în „*My Bodyguard*" („Garda mea de corp"); Mel Gibson în „*Braveheart*" („Inimă Neînfricată"); James Cagney în „*The Fighting 69th*" („Lupta Regimentului 69"); Bert Lahr în „The Wizard of Oz" („Vrăjitorul din Oz"); Jack Nicholson în „As Good as It Gets" („Mai bine nu se poate").

Literatură: „*The Red Badge of Courage*" („Medalia Sângerie de Onoare") de Stephen Vincent Benét

Povești: Jack și Vrejul de Fasole; Jack și Uriașul

Alchimistul (*Vrăjitorul, Magicianul, Omul de Știință, Inventatorul*)

Toate aceste arhetipuri împărtășesc o trăsătură comună: transformarea formei materiei. Vrăjitorul și Magicianul fac acest lucru în afara legilor cunoscute ale vieții, fie că fac oamenii să se îndrăgostească, fie că fac obiectele să dispară. Vrăjitorul tinde să fie asociat cu puteri supranaturale, iar Magicianul este asociat mai mult cu amuzamentul. De obicei, Alchimistul este asociat cu încercările zadarnice de a transforma diverse metale în aur, dar în forma sa cea mai înaltă el aduce o transformare spirituală totală. Te poți identifica cu acest arhetip dacă ești interesat de calea spirituală a școlilor de mistere sau de studiul legilor Universului. Din această perspectivă, atât Nostradamus, cât și Isaac Newton au fost Alchimiști.

Aspectele întunecate ale acestui arhetip se regăsesc în folosirea imorală a puterii și a cunoașterii aduse de acesta. Seducția și minciuna aduse de magie și vrăjitorie se concentrează pe dorința oamenilor de a-și schimba viața.

Ca Alchimistul sau Vrăjitorul să facă parte din cercul tău de 12, el trebuie să fie asociat cu viața ta fizică într-un mod semnificativ. Poate că slujba sau viața ta îți cer să fii foarte inventiv. Umbra Vrăjitorului se manifestă prin folosirea inventivității în scopuri criminale sau prin sentimente de superioritate bazate pe un intelect elevat.

Filme: Spencer Tracy în „*Edison the Man*" („Edison, Omul"); Green Garson în „Madame Curie" („Doamna Curie"); Anthony Michael în rolul lui Bill Gates și Noah Wyle în rolul lui Steve Jobs în „*Pirates of Silicon Valley*" („Pirații din Silicon Valley" – serial HBO); Fred MacMurray sau Robin Williams în „The Absentminded Professor" („Profesorul Distrat"); Katharine Hepburn în „*The African Queen*" („Regina Africană"); Jane Powell în „Seven Brides for Seven Brothers" („Șapte mirese pentru șapte frați"); Jeff Goldblum în „*The Fly*" („Musca" – aspectul umbrei); Patrick Stewart și Ian McKellen în „*X-Men*" (aspectul umbrei).

Literatură: „*The Alchemist*" („Alchimistul") de Paulo Coelho; „*The Mists of Avalon*" („Negurile din Avalon") de Marion Z. Bradley; seria Harry Potter de J. K. Rowling; „*Alice's Adventure în Wonderland*" („Aventurile lui Alice în Țara Minunilor") de Lewis Carroll.

Dramaturgie: „*The miracle worker*" („Făcătorul de minuni") de William Gibson.

Basme: Rumpelstiltskin (care putea transforma paiele în aur).

Religie/Mitologie: Merlin (vrăjitor și profet, apropiat al regelui Arthur; i-a fost sfătuitor și s-a implicat în toate afacerile regatului); Cessair (magiciană care a devenit regină a Irlandei); Tezcatlipoca (zeu aztec al nopții și al lucrurilor materiale, a cărui oglindă magică din obsidian reflecta gândurile și acțiunile umanității și care putea ucide); Paracelsus (alchimist și fizician elvețian care a trăit în secolul al 16-lea, el considera că oamenii sunt o reflecție în microcosmos a macrocosmosului); Hermes Trismegistus (personaj al mitologiei grecești, mesager al zeilor, care în tradiția ezoterică era un maestru al transformării realității, capabil să călătorească între diferite tărâmuri și dimensiuni); Simon (magician samaritean, condamnat de apostolul Petru pentru că s-a oferit să cumpere de la el puterea Spiritului); Suyolak (vrăjitor țigan despre care se spunea că știa leacurile tuturor bolilor).

Amatorul, vezi **Diletantul**

Amazoana, vezi **Războinicul**

Ambasadorul, vezi **Mediatorul**

Analistul, vezi **Vindecătorul**

Anarhistul, vezi **Rebelul**

Apărătorul, vezi **Avocatul**

Arbitrul, vezi **Judecătorul**

Arhitectul, vezi **Inginerul**

Artistul (*Muzicianul, Autorul, Dramaturgul, Actorul, Artizanul, Meșteșugarul, Sculptorul, Țesătorul*)

Arhetipul Artistului întruchipează dorința de a exprima dimensiuni ale vieții care se află dincolo de cele cinci simțuri. Psihicul Artistului pulsează de o energie care își caută exprimarea fizică. Natura sau grandoarea formelor de exprimare sunt irelevante; un bucătar poate fi un artist la fel de mare ca un pictor sau ca un peisagist. Atingerea Artistului nu constă în ceea ce face un individ, ci în intensitatea motivației de a exprima extraordinarul. Oamenii atinși de energia sa creează un câmp energetic emoțional care îi inspiră și pe alții; această energie animă și dorința de exprimare de sine.

Umbra Artistului cuprinde multe clișee, precum firea excentrică sau nebunia care însoțește de multe ori geniul. Artistul sărac reprezintă teama de ruina financiară și credința că bogăția și celebritatea pot veni doar după moarte, motiv pentru care mulți artiști își inhibă singuri talentul. Atunci când evaluezi legătura pe care o ai cu acest arhetip, trebuie să iei în calcul că nevoia de a duce arta în sufletul oamenilor poate lua multe forme (inclusiv susținerea financiară a artiștilor) și că nu este neapărat nevoie să ții în mână o pensulă, pentru a fi Artist.

Filme: Ed Harris în *„Pollock"*; Alec Guinness în *„The Horse's Mouth"* („Gura calului"); Isabelle Adjani în *„Camille Claudel"*; Kirk Douglas în *„Lust for Life"* („Dragoste de Viață"); Gene Kelly în *„An American in Paris"* („Un american la Paris).

Dramaturgie: *„Amadeus"* de Peter Shaffer.

Literatură: *„A Portrait of the Artist as a Young Man"* („Portretul Artistului la tinerețe") de James Joyce; *„The Horse's Mouth"* („Gura calului") de Joyce Cary.

Povești: Gepetto în *„Pinocchio"* de Carlo Collodi.

Religie/Mitologie: Pygmalion (sculptor în mitologia greacească care a adus la viață statuia Galateei); Shen-nung (în mitologia chineză, unul dintre Cei Trei Nobili, care a inventat plugul și a învățat umanitatea agricultura); Basa-Jaun (în folclorul basc, un spirit al pădurii care a învățat umanitatea meșteșugul forjării metalelor); Sarasvati (patronul hindus al artelor); Ptah (zeu creator egiptean, patron al meșteșugarilor, care a modelat umanitatea pe roata olarului); Ambat (erou-zeitate malaysian care a învățat oamenii arta olăritului); Ixzauoh (zeiță maya a apei care a inventat arta țesutului); Hiro (erou polinezian care a învățat umanitatea arta scrisului); Hefaistos (zeul grec al focului fierarului și patronul tuturor meșteșugarilor).

Artizanul, vezi **Artistul**

Atletul (*Olimpianul*)

Acest arhetip reprezintă expresia ultimă a puterii sufletului uman în expresia sa întrupată în corpul omenesc. Deoarece Olimpianul reprezintă o întruchipare a puterii fizice și spirituale, cu el este asociat un cod etic și moral ce se constituie într-un minunat exemplu al puterii universale a unui arhetip. Atunci când îți evaluezi legătura cu arhetipul Atletului, nu trebuie să te gândești dacă ești la fel de bun ca atleții profesioniști sau dacă ai un corp perfect. O persoană hotărâtă să depășească limitele fizice impuse de un handicap poate fi considerată un Atlet în aceeași măsură ca un atlet profesionist, deoarece voința puternică și spiritul neclintit sunt necesare pentru ca trupul să își poată manifesta perfecțiunea.

Aspectele întunecate ale Atletului se manifestă prin folosirea imorală a forței împotriva unui oponent, chiar și în afara ringului sportiv, precum un boxer profesionist care începe o bătaie într-un bar; un fals simțământ al invulnerabilității (individul se simte precum Ahile sau Samson); jocul murdar; implicarea în pariuri trucate. Un alt aspect al părții întunecate poate apărea sub forma lipsei simțământului onoarei, care te împinge să trișezi pentru a câștiga.

Filme: Esther Williams în *„Million Dollar Mermaid"* („Sirena de un Milion de Dolari"); Burt Lancaster în *„Jim Thorpe"*, *„All American"*; Tom Courtenay în *„The Loneloness of The Long Distance Runner"* („Singurătatea alergătorului de cursă lungă"); Daniel Day-Lewis în „My Left Foot" („Piciorul meu stâng") și „Hoop Dreams" („Vise rotunde" — documentar).

Literatură: *„The Natural"* („Natural") de Bernard Malamud; *„Hans Brinker and the Silver Skates"* („Hans Brinker și patinele de Argint) de Mary Mapes Dodge.

Folclor/Povești: Iepurele și Țestoasa

Religie/Mitologie: Atalanta (femeie-atlet în mitologia greacească); Smertios (zeu al războiului celtic, portretizat ca un atlet bărbos); Nike (în mitologia greacă, personificare feminină a victoriei, care poate alerga și zbura cu mare viteză); Samson (personaj biblic înzestrat cu o mare putere fizică); Ahile (războinic grec renumit pentru puterea sa extraordinară, eroul al Iliadei).

Attila, vezi **Distrugătorul**

Autorul, vezi **Artistul**

Avocatul (*Apărătorul, Legislatorul, Lobbyistul, Activistul pentru Mediu*)

Apărarea altora este ceea ce Ram Dass numea „Compasiunea în acțiune". Avocatul întruchipează dorința statornică de a-i apăra pe alții în arena publică. Oamenii care rezonează cu acest arhetip sunt animați de dorința de a transforma convențiile sociale, mai ales în beneficiul altora. În mod simbolic, ei se dedică ideilor sau grupurilor care nu se pot apăra singure. Prin comparație, alte arhetipuri, precum Pustnicul, au o coloratură personală și nu sunt animate de dorința de schimbare socială. Avocatul simte nevoia să se exprime public, chiar dacă uneori numai prin scris sau prin artă.

Aspectul părții întunecate a Avocatului se manifestă prin susținerea unor cauze false sau aderarea la o mișcare de susținere a unei cauze din motive de câștig personal. Atunci când evaluezi legătura pe care o ai cu acest arhetip, trebuie să te gândești în ce măsură ești dedicat susținerii cauzelor sociale și cât de dorit ești să iei parte la acțiune.

Filme: Paul Newman în „*The Verdict*" („Verdictul"); Spencer Tracy în „*Inherit the Wind*" („Procesul maimuțelor"); Julia Roberts în „*The Pelican Brief*" („Dosarul Pelican") și în „*Erin Brokocvich*"; Rober Duval în trilogia „*Godfather*" („Nașul" – aspectul părții întunecate).

Seriale TV: „*Perry Mason*", „*L.A. Law*", „*The Practice*".

Literatură: „*The Devil and Daniel Webster*" („Diavolul și Daniel Webster") de Stephen Vincent Benét.

Basme: „*Puss in Boots*" („Motanul Încălțat").

Religie/Mitologie: David (în Biblia ebraică, eroul care l-a doborât pe Goliat); Hakuim (zeitate preislamică din mitologia Peninsulei Arabice, care arbitra disputele și pronunța sentințele).

Baba, vezi **Ghidul**

Băgăciosul, vezi **Detectivul**

Bârfitorul (vezi și **Creatorul de Rețele**)

Bârfitorul este asociat cu răspândirea zvonurilor, calomnia și cleveteala, cu vehicularea de informații mult exagerate cu scopul de a face rău și de a răpi puterea celorlalți. La nivel profesional, umbra Bârfitorului se manifestă prin publicarea de informații înșelătoare și zvonuri dăunătoare sau hărțuirea celebrităților pentru fotografii compromițătoare. Deși într-o anumită măsură toată lumea ascultă sau răspândește zvonuri, arhetipul Bârfitorului exultă ori de câte ori transmite informații secrete sau personale. Mulți oameni ezită să-și aleagă acest arhetip din pricina conotațiilor negative, deși sunt mulți cei care își câștigă existența în arena bârfelor politice și sociale. Acest arhetip ne poate da lecții importante despre adevăr, integritate și încrederea pe care alții și-o pun în noi.

Atunci când analizezi legătura pe care o ai cu acest arhetip trebuie să te întrebi câte din lecțiile de viață pe care le-ai primit au venit ca urmare a participării tale la bârfe care i-au rănit pe alții și a faptului că ulterior a trebuit să faci față unor consecințe. Măsori calitatea unei relații în funcție de secretele pe care cealaltă persoană este dispusă să ți le împărtășească?

Filme: Rosalind Russels în *„The Women"* („Femeile"); Richard Hayden în *„Sitting Pretty"*; Burt Lancaster în „The *Sweet Smell of Success"* („Mirosul dulce al succesului"); John Malkovich și Glenn Close în *„Dangerous Liaisons"* („Legături periculoase").

Religie/Mitologie: Ratatock (în mitologia nordică, o veveriță al cărei nume semnifică „dinți rapizi", trăiește în Copacul Lumii numit Yggdrasil și bârfește tot timpul).

Bucătarul, vezi **Hedonistul**

Bunul Samaritean

Bunul Samaritean este foarte apropiat de arhetipul Martirului, cu diferența esențială că Bunul Samaritean face sacrificii pentru cei care nu sunt foarte înclinați să-l slujească pe Dumnezeu, precum în parabola biblică a Bunului Samaritean. Actul în sine poate fi foarte simplu, ca de pildă atunci când ești grăbit, dar te oprești în stradă să îi spui unui străin pe unde să o ia ca să ajungă la destinație. Partea întunecată a Samariteanului ajută un om (sau un grup) în detrimentul altuia, al propriei familii sau al societății în ansamblu. Un simplu exemplu ar fi șoferul care se oprește în trafic pentru a permite altuia să treacă, blocând mulți alți șoferi. În partea întunecată a Samariteanului există un raționament implicit, plin de importanță de sine, care spune că acesta știe mai bine cine este mai merituos, iar ceilalți oameni trebuie să adere la opinia sa.

Filme: Richard Dreyfuss în *„Down and Out of Beverly Hills"*; Gary Cooper în *„Good Sam"*; Jean Arthur în *„The More the Merrier"*; Liam Neeson în *„Schindler's List"* („Lista lui Schindler").

Religie/Mitologie: Ninlil (zeița sumeriană a Cerului, pământului, aerului și grânelor, ocrotitoare a nevoiașilor); Parzival (cavaler al Mesei Rotunde care vindecă rana lui Anfortas, Regele Potirului, întrebând plin de compasiune despre aceasta).

Cavalerul (vezi și *Războinicul, Salvatorul, Eroul*)

Arhetipul Cavalerului este asociat în principal noțiunilor precum cavalerismul și făcutului curte în mod romantic; el este protectorul Prințesei și pornește în bătălie doar pentru cauze onorabile. Cavalerul își servește Regele sau Nobilul, astfel că acest arhetip are conotații spirituale; el servește cu devotament. Cele mai importante atribute ale acestui arhetip sunt loialitatea, sacrificiul de sine și o abilitate naturală de a rezolva problemele cu care se confruntă.

Cavalerul Negru, călărind un cal negru într-o armură neagră, reprezintă imaginea care caracterizează cel mai bine aspectul părții întunecate a acestui arhetip, alături de lipsa onoarei și a cavalerismului. Ca și partea întunecată a Războinicului, cea a Cavalerului se manifestă prin devotamentul față de un conducător imoral sau un principiu de viață dubios. Precum Salvatorul, Cavalerul poate aluneca într-un tipar de comportament în care îi salvează pe alții ignorându-și propriile nevoi. Un Cavaler adevărat, precum un Mistic, se află la limita dintre sacrificiul de sine și neglijarea de sine.

Filme: Harrison Ford în *„Indiana Jones and the Last Crusade"* („Indiana Jones și ultima cruciadă"); Tom Hanks în *„Saving Private Ryan"* („Salvați soldatul Ryan")

și *„Apollo 13"*; Christopher Reeve în *„Superman"*; Kevin Kostner în *„Dances with Wolves"* („Dansând cu lupii"), *„Tin Cup"* și *„JFK."*

Dramaturgie: „Omul din La Mancha" de Dale Wasserman.

Tv: „Have gun", „Will Travel."

Povești: „Prințul curajos."

Religie/Mitologie: Cavalerii Mesei Rotunde (în folclorul englez medieval, grup de 150 de cavaleri sub conducerea Regelui Arthur, printre care Lancelot, Gawain, Kay, Mordred, Galahad); Sir Percival (cavaler al Mesei Rotunde, care pleacă în căutarea Sfântului Potir și reușește să îl vadă); Fabian (Cavaler transformat într-un spirit al pădurii de către fosta lui iubită, o vrăjitoare, condamnat să bântuie dealurile din jurul orașului Praga); Damas (cavaler al părții întunecate care prindea în cursă alți cavaleri, pentru ca fratele său să se poată lupta cu ei).

Călugărul/Călugărița (*Celibatarul*)

Aspectele pozitive ale acestui arhetip sunt evidente: o viață spirituală intensă, devoțiune, dedicare, statornicie și, uneori, înțelepciune. În aspectele sale negative, rolul călugărului poate fi considerat mult prea rupt de lumea reală, excesiv de pios și de privilegiat – în sensul că nu trebuie să se confrunte cu dificultăți precum câștigarea existenței sau întemeierea unei familii. Din punct de vedere istoric, călugării au fost adeseori implicați în proiecte lumești, de la secarea mlaștinilor și plantarea viței-de-vie în Europa medievală, la munca în orezăriile asiatice, construirea de mănăstiri, copierea și păstrarea textelor, școlarizarea copiilor. În zilele noastre, arhetipul Călugărului se regăsește în abilitatea de a fi deschis, onest și statornic, în devotamentul pentru drumul spiritual ales sau orice altă realizare care solicită o focalizare constantă a eforturilor individului. Din acest punct de vedere, scriitorii și antreprenorii pot fi influențați la fel de mult de acest arhetip ca adepții unei forme de spiritualitate.

Celibatarul își rezervă energia pentru munca sa și/sau pentru practica spirituală. Poți fi Călugăr, chiar și unul religios, fără să fii celibatar, așa cum este cazul cu unii yogini, învățați ai islamului sau lama tibetani. Amintesc aici și povestea lui Abélard și Heloïse, un călugăr și o călugăriță care au trăit în secolul al 12-lea și care au renunțat la jurământul de celibat din pricina pasiunii pe care o nutreau unul pentru celălalt. Ambii ocupau poziții importante – Abélard era filosof și lector, Heloïse stareță și ctitoră de mănăstiri; deși dragostea le-a adus mari suferințe, nu i-a îndepărtat de la calea lor spirituală.

Filme: Claude Laydu în *„The Diary of a Country Priest"* („Jurnalul unui preot de țară") Audrey Hepburn în *„The Nun's Story"* („Povestea unei călugărițe"); Yi Pan-Yong în „Why Has Bodhi-Dharma Left for the East?" (*„De ce a plecat Bodhi-Dharma către Est?"*); Deborah Kerr în *„Heaven Knows"* („Cerul știe de ce") și *„Mr. Allison"*; Loretta Young în *„Came to the Stable"* („Vino în grajd"); Lilia Skala în *„Lilies of the Field"* („Crinii câmpului").

Seriale Tv: Derek Jacobi în *„Brother Cadfael"* („Fratele Cadfael").

Literatură: *„The Name of the Rose"* („În numele trandafirului") de Umberto Eco.

Religie/Mitologie: Călugărul Tuck (călugărul legendar din povestea lui Robin Hood); Nennius (călugăr galez despre care se crede că a scris *„Historia Brittonum"*, folosită de Geoffrey din Monmouth și de alții pentru a reconstrui povestea Regelui

Arthur); Bernadette Soubiros (fetiță franceză care, în secolul al 19-lea, la 14 ani, a afirmat că avea viziuni cu Fecioara Maria).

Căutătorul (*Rătăcitorul, Vagabondul, Nomadul*)

Acest arhetip se referă la cei care se află pe un drum al căutării, care poate a început cu o simplă curiozitate pământească, dar care, în esență, este un drum al căutării lui Dumnezeu, al iluminării. Spre deosebire de Mistic, focalizat în întregime pe Divin, Căutătorul dorește să găsească adevărul și înțelepciunea oriunde ar fi acestea. Umbra acestui arhetip o reprezintă „sufletul pierdut", rătăcirea fără țintă, fără rădăcini, desprins de lume și de ceilalți oameni. Partea întunecată iese la suprafață atunci când cel care își caută drumul devine infatuat cu o singură practică spirituală sau cu învățăturile unui guru – ceea ce Chögyam Trungpa numea atât de inspirat „materialism spiritual" –, fără să realizeze niciodată egocentricitatea inerentă.

Filme: Tyone Power în „*The Razor's Edge*" („Pe muchie de cuțit"); Brad Pitt în „*Seven Years in Tibet*" („Șapte ani în Tibet"); Peter Weller și Judy Davis în „*The New Age*" (aspectul umbrei); Ellen Burstyn în „*Alice Doesn't Live Here Anymore*" („Alice nu mai locuiește aici"); Henry Fonda în „*The Grapes of Wrath*" („Fructele mâniei").

Dramaturgie: „*A Doll's House*" („Casa păpușilor" – personajul Nora) de Henryk Ibsen.

Literatură: „*Siddhartha*" de Hermann Hesse; „*Lost Horizon*" („Orizontul pierdut") de James Hilton.

Autobiografii: „*Bound for Glory*" („Adevărata glorie") de Woody Guthrie; „*My Experiments with Truth*" („Povestea experimentelor mele cu adevărul") de Mahatma Gandhi; „*Be Here Now*" (Fii aici, acum") de Ram Dass; „*Longing for Darkness*" („Tânjind după întuneric") de China Galland.

Religie/Mitologie: Arjuna (se întreabă care îi este rostul pe lume în Bhagavad Gita); Siddhartha Gautama (înainte de iluminarea sa ca Buddha, Siddhartha a urmat drumul clasic al Căutătorului).

Celibatarul, vezi **Călugărul/Călugărița**

Cerșetorul (*Persoana fără Adăpost, Sărmanul*)

Lipsit de resurse materiale, arhetipul Cerșetorului este asociat cu dependența de bunătatea altora, cu viața dusă pe străzi, cu foamea și boala, fie că este vorba de New York sau de Calcutta. Suntem tentați să credem că arhetipul Cerșetorului este unul negativ, dar ne-am înșela. Un om nu trebuie să moară de foame pentru a fi considerat Cerșetor. Oamenii „cerșesc" atenție, dragoste, autoritate sau obiecte materiale. Aruncăm „un os" pentru a da putină putere unei ființe care are nevoie de ea. Din punct de vedere simbolic, Cerșetorul reprezintă un test care obligă individul să se confrunte cu propria lipsă de putere, începând cu nivelele inferioare ale supraviețuirii fizice. Pentru acest arhetip sunt fundamentale generozitatea, compasiunea și respectul de sine.

Filme: Patrick Swayze în „*City of Hope*" („Orașul Speranței").

Literatură: „*Oliver Twist*" de Charles Dickens; „The Prince and the Pauper" („Prinț și Cerșetor") de Mark Twain.

Nonficțiune: „*Meeting the Madwoman*"(„Întâlnire cu o nebună") de Dr. Linda Schierse Leonard.

Religie/Mitologie: Lazăr (cerșetorul descris în Luca 16:22-23, care este dus după moarte de către îngeri la sânul lui Avraam, în timp ce bogătașul în fața casei unde trăise ajunge în Iad), Yeta (cerșetoare din mitologia japoneză sub chipul căreia se poate ascunde zeița orezului, Inari); Odiseu (care se deghizează în cerșetor când se întoarce acasă); Lan Cai-he (în mitologia taoistă, unul dintre cei opt nemuritori care se deghizează în cerșetori și umblă beat pe străzi).

Circe, vezi Femeia Fatală

Clovnul (*Măscăriciul, Nebunul Curții, Prostănacul*)

Arhetipul Clovnului are trei caracteristici majore: îi face pe alții să plângă sau să râdă și poartă o mască sub care își ascunde adevăratele sentimente. Clovnul este de obicei bărbat, foarte puține femei interpretând acest rol în literatură sau pe scena teatrelor. Acest lucru ar putea explica atitudinile sociale care consideră că un bărbat care își pierde controlul asupra emoțiilor sale este slab. Din acest motiv, bărbatul trebuie să poarte o mască, adeseori ascunzând un chip înlăcrimat. Clovnul reflectă emoțiile grupului; el face audiența să râdă satirizând lucruri pe care le înțelege toată lumea sau jucând roluri sociale absurde. În general, mesajele pe care clovnul le comunică prin umorul său sunt foarte serioase, adeseori criticând ipocrizia individului sau a unei părți a societății. Din pricina măștii pe care o poartă, Clovnului i se permite – iar uneori i se cere – să treacă dincolo de granițele comportamentului social acceptat; el devine vocea celor ce ar dori să spună sau să facă anumite lucruri, dar nu îndrăznesc.

Măscăriciul sau Nebunul Curții reprezintă manifestarea Nebunului într-un cadru regal. Deoarece nimeni nu îl poate lua în serios, i se permite să intre în cele mai puternice cercuri. În timp ce distrează regele cu maimuțărelile sale, el îi Comunică regelui un mesaj în care acesta are încredere. Adeseori, ziariștii politici satirici au ca arhetip dominant Măscăriciul; ei dezvăluie motivațiile celor mai puternici factori de decizie într-o manieră care îi pune la adăpost de răzbunarea ce ar putea lovi un om de rând.

Arhetipul Măscăriciului este înrudit cu Prostănacul, un personaj de poveste care, deși adeseori sărac la minte, are o inimă mare și este de obicei recompensat pentru ea. Personaje de film precum Forest Gump sau Sora Betty întruchipează această caracteristică a arhetipului, trăind o viață simplă și plină de bunătate.

Aspectele părții întunecate a Clovnului sau Măscăriciului se manifestă prin cruzime și trădare, mai ales prin dezvăluirea informațiilor dobândite după câștigarea încrederii.

Atunci când îți analizezi relația cu acest arhetip trebuie să iei în calcul dacă de obicei folosești umorul în relația cu cei puternici. Toată lumea face glume, dar tu trebuie să vezi dacă ai un tipar de comportament care este fundamental pentru protecția și supraviețuirea ta. Clovnul poate fi diferențiat de Nebun luând în considerare faptul că acesta din urmă este conectat la cercurile puterii, în timp ce Clovnul duce o existență obișnuită, precum Ralph Kramden în „The Honeymooners". Trebuie să te gândești dacă pentru tine „maimuțăreala" este un canal esențial de exprimare pentru emoțiile tale. Întreabă-te dacă obișnuiești să spui adevăruri în acest mod în cercuri închise.

Filme: Danny Kaye în *„The Court Jester"* („Nebunul Curții"); Buster Keaton în *„The Navigator"* („Navigatorul"), *„Sherlock Jr."* și *„The General"* („Generalul"); Charlie Chaplin în *„The Circus"* („Circul") și *„The Gold Rush"* („Goana după aur"); Giulietta Masina în *„La Strada"*; Barbara Streisand în *„What's Up, Doc?"* („Ce se întâmplă, doctore?"); Renée Zellweger în *„Nurse Betty"* („Sora Betty"); Woody Allen în *„Zeling."*

Dramaturgie: *„He Who Gets Slapped"* („Cel ce este pălmuit") de Maxim Gorki.

Operă: *„Pagliacci"* de Leoncavallo.

Literatură: *„Don Quijote"* de Miguel de Cervantes; *„Gimpel the Fool"* („Gimpen Nebunul") de Isaac Bashevis Singer; *„Holy Fools and Mad Hatters"* („Clovni divini și Nebuni de legat") de Edward Hays; *„The Autobiography of Henry VIII with Notes by his Fool"* („Autobiografia lui Henric al VIII-lea adnotată de Nebunul său") și *„Will Somers"* de Margaret George.

Religie/Mitologie: Mullah Nasrudin, cunoscut și sub numele de Hoja Nasredin (personaj Sufi în Egipt, Iran și Turcia, jumătate nebun, jumătate sfânt, care se comportă ca un prostănac pentru a-i învăța pe alții înțelepciunea); Sir Dagonet (nebunul regelui Arthur, ridicat în glumă la rangul de cavaler, aprig luptător în turniruri); Heyoka (în folclorul indienilor Sioux, cineva care face lucrurile pe dos pentru a-i învăța pe ceilalți să nu se ia prea în serios); Coiotul (în folclorul indienilor americani).

Colonistul, vezi **Pionierul**

Companionul (*Prietenul, Fârtatul, Brațul Drept, Consortul*)

Aspectele pozitive ale acestui arhetip sunt loialitatea, tenacitatea și lipsa de egoism. Din punct de vedere simbolic, Companionul/Prietenul aduce servicii unei persoane mai puternice sau care are un rol social cu o autoritate mai mare. Exemple de oameni care îndeplinesc misiunea de „Braț Drept" îl constituie secretarele sau asistenții personali. Cineva poate avea un Companion intern care se ocupă de problemele mărunte, permițând unui alt arhetip să se concentreze pe problemele esențiale. Companionii furnizează un sprijin emoțional, nu sexual. Legăturile platonice de prietenie rezonează de obicei cu acest arhetip.

Trădarea este cel mai des întâlnit aspect al părții întunecate a acestui arhetip; de obicei, aceasta afectează sufletul.

Filme: Eva Arden în *„Mildred Pierce"*, *„The Lady Takes a Sailor"* („Doamna și marinarul") și *„The Kid from Brooklyn"* („Puștiul din Brooklyn"); Frank Sinatra și Montgomey Cliff în *„From Here to Eternity"* („De aici în Eternitate"); Susan Sarandon și Geena Davies în *„Thelma and Louise"* („Thelma și Louise").

Seriale TV: „My Friend Flicka" („Prietenul meu Flicka"); „Lassie".

Literatură: *„The Adventures of Sherlock Holmes"* („Aventurile lui Sherlock Holmes") - Dr. Watson, de Arthur Conan Doyle.

Dramaturgie: Iago în piesa *„Otello"* de Shakespeare (aspectul părții întunecate).

Religie/Mitologie: Damon și Pythias (în folclorul grec, doi tineri a căror loialitate unul față de celălalt le aduce libertatea – după condamnarea la moarte a lui Pythias); Enkidu (companion uman creat pentru Gilgameș, un erou înzestrat cu calități de zeu); Eris (zeiță greacă a gâlcevei, însoțitoare a zeului războiului, Ares); Apis (taur sfânt în Epiptul antic, companion al zeului creator Ptah);

Nike (zeița victoriei în mitologia greacă, companioană a Atenei, zeița înțelepciunii și a războiului).

Conducătorul, vezi **Regele**

Consilierul, vezi **Mentorul**

Consortul, vezi **Companionul**

Constructorul, vezi **Inginerul**

Contabilul, vezi **Scribul**

Copilul (*Orfan, Rănit, Magic/Inocent, Naturii, Divin, Puer/Puella Eternis sau Copilul Etern*)

Cu toții purtăm în psihicul nostru diferite aspecte ale Copilului, deși de obicei unul singur este dominant, eclipsându-le pe celelalte. Spre exemplu, Copilul Rănit poate cere atât de multă atenție, încât îi va fi imposibil Copilului Magic să își manifeste calitățile. Poate fi foarte dificil să aflăm exact cu care aspect rezonăm mai mult, deoarece fiecare dintre aspectele Copilului se află în psihicul tuturor, iar anumite trăsături se suprapun. Poți descoperi că rezonezi în egală măsură cu Copilul Orfan și cu Copilul Rănit, cu Copilul Etern sau cu Copilul Naturii. Când se întâmplă acest lucru, alege unul dintre ele, precizând calitățile specifice pe care le regăsești în tine care aparțin celuilalt arhetip.

Copilul Orfan:

Copilul Orfan este personajul principal în multe dintre poveștile pentru copii, precum în „Micuța Orfană Annie", „Fetița cu chibrituri", „Bambi", „Micuța Sirenă", „Hansel și Gretel", „Albă ca Zăpada", „Cenușăreasa" și multe altele. Tiparul care se regăsește în aceste povești se reflectă în viețile multor oameni care simt că încă de la naștere nu au făcut parte din familia lor și nu au participat la psihicul colectiv al familiei și nici la spiritul tribal. Dar tocmai pentru că orfanii nu sunt primiți într-o familie, ei trebuie să își dezvolte de timpuriu independența spiritului. Absența influențelor, a atitudinilor și a tradițiilor familiei obligă Orfanul să își construiască o realitate interioară bazată pe propriile experiență și judecată. Orfanii care au reușit să își croiască un drum propriu sunt cântați în basme culte și povești populare, ca fiind oameni care au reușit să câștige bătălia cu forțele întunericului, ce reprezintă la nivel simbolic teama de a supraviețui singur pe această lume.

Aspectul părții întunecate se manifestă atunci când orfanul nu reușește să depășească niciodată faptul că a crescut în afara familiei. Sentimentul de abandon și cicatricile emoționale ale respingerii sale de către familie îi inhibă maturizarea, făcându-l uneori să-și caute familii-surogat pentru a trăi experiența uniunii tribale. Grupurile terapeutice de sprijin devin triburi sau familii din umbră pentru Copilul Orfan care știe în adâncul său că nu poate ajunge la maturitate dacă nu își vindecă rănile. Atunci când evaluezi legătura pe care o ai cu Copilul Orfan, trebuie să îți dai seama dacă amintirile dureroase pe care le ai provin din sentimentul că nu ai fost niciodată acceptat ca membru al familiei.

Filme: Margaret O'Brian în *„The Secret Garden"* („Grădina Secretă"); Victoire Thivison în *„Ponette"*; Hayley Mills în *„Pollyanna"*.

Literatură: *„David Copperfield"* de Charles Dickens; *„The Wonderful Wizard of Oz"* („Vrăjitorul din Oz") de L. Frank Baum.

Dramaturgie: *„The Changeling"* de Thomas Middleton.

Povești: „Albă ca Zăpada", „Cenușăreasa", „Bambi", „Micuța Sirenă".

Religie/Mitologie: Romulus și Remus (gemeni aruncați în Tibru, care au fost scoși din apele fluviului și crescuți de o lupoaică; cei doi au întemeiat Roma); Moise; Havelock Danezul (fiul orfan al regelui Danemarcei, Birkabegn, aruncat de gărzile trădătoare în apele mării, este găsit de un pescar englez, iar la maturitate ajunge regele Danemarcei și al unei părți din Anglia).

Copilul Rănit

Arhetipul Copilului Rănit păstrează amintirile abuzurilor, lipsei de îngrijire sau ale altor traume din copilărie. Probabil, este tiparul cu care relaționează cei mai mulți oameni, mai ales că terapia modernă se concentrează pe el, considerând că este principalul vinovat pentru suferințele adultului. Cei care aleg arhetipul Copilului Rănit consideră că experiențele dureroase din copilărie continuă să joace un rol important în viața de adult. Sunt mulți cei care consideră că acesta este responsabil de disfuncționalitățile care le afectează relațiile.

Experiențele dureroase trăite de Copilul Rănit ne trezesc de multe ori un sentiment profund de compasiune și dorința de a ajuta alți Copii Răniți. Din punct de vedere spiritual, rănile copilăriei deschid drumul individului către învățarea iertării. Aspectul părții întunecate se poate manifesta printr-un sentiment acut de milă de sine, tendința de a da vina pe părinți pentru toate problemele prezentului și dificultatea de a ierta.

Filme: Diana Scarwid în *„Mommie Dearest"* („Dragă Mămică"); Dean Stockwell în *„The Secret Garden"* („Grădina Secretă"); Linda Blair în *„The Exorcist"*(„Exorcistul"); Natalie Wood în *„The Miracte on 34th Street"* („Miracolul de pe Strada 34"); Leonardo di Caprio în *„This Boy's Life"* („Viața Acestui Băiat"); Jon Voight în *„Middnight Cowboy"* („Cowboy-ul de la miezul nopții").

Literatură: *„Native Son"*(„Fiul natural") de Richard Wright; *„Oliver Twist"* de Charles Dickens.

Religie/Mitologie: Amazoanele (femei războinice din mitologia greacă, cărora în copilărie li se înlătura sânul drept pentru a putea purta cu ușurință arcul cu săgeți, arma lor de căpătâi).

Copilul Magic/Inocent

Copilul Magic este acea parte din noi care este fermecată de ceilalți și, în același timp, îi farmecă pe aceștia. El vede frumusețea sacră în toate lucrurile, precum Micuțul Tim din „Colindă de Crăciun" de Charles Dickens sau Anne Frank care, în ciuda tuturor ororilor trăite în Amsterdamul cotropit de naziști, considera că umanitatea este fundamental bună. Revelația ei, petrecută într-un moment în care cei mai mulți se prăbușeau sub povara persecuțiilor și a ororilor războiului, continuă să inspire oamenii și în ziua de astăzi să găsească latura minunată a vieții, chiar și în cele mai grele momente.

Numele acestui arhetip ar putea să ne facă să credem că el se referă doar la aspectele minunate ale copilăriei, dar, așa cum ne demonstrează Anne Frank și Micuțul Tim, el întruchipează și calități precum înțelepciunea și curajul.

Baudelaire spunea că „geniul este recâștigarea copilăriei" și din acest punct de vedere Copilul Magic este genial. El este înzestrat cu o imaginație bogată și crede că totul este posibil. Energia părții negative a Copilului Magic se manifestă prin credința că miracolele sunt imposibile. Un Copil Magic rănit, ale cărui vise sunt desconsiderate de adultul cinic, va genera pesimism și depresie. Un alt aspect al părții întunecate îl reprezintă credința că individul nu are nevoie de energie și de acțiune, el retrăgându-se în fantezie.

Filme: Drew Barrymore în *„E.T."*; Margaret O'Brien în *„Meet Me în Saint Louis"* („Întâlnește-te cu mine în Saint Louis"); George du Fresne în *„Ma Vie en Rose"* („Viața în roz"); Shirley Temple în *„Heidi"* și *„Wee Willie Winkie"*.

Literatură: *„The Little Prince"* („Micul Prinț") de Antoine de Saint-Exupéry; „Pippi Longstocking" („Pippi Ciorap-Lung") de Astrid Lindgren; *„Alice's Adventures în Wonderland"* („Aventurile lui Alice în Țara Minunilor"), *„Through the Looking-Glass" „What Alice Foud There"* („Ce a găsit Alice acolo") de Lewis Carroll.

Religie/Mitologie: Merlin (în legendele regelui Arthur, „copilul fără tată" care a fost gata să fie sacrificat, dar s-a salvat de la moarte făcând dovada unor puteri magice mai mari decât cele ale vrăjitoarelor regelui).

Copilul Divin

Copilul Divin este foarte asemănător cu Copilul Inocent și cu cel Magic, dar se distinge de ambii prin misiunea sa izbăvitoare. Copilul Divin are o rezonanță istorică particulară. La începutul epocii creștine, acum 2000 de ani, a fost introdus lumii arhetipul Familiei Divine. Structura alcătuită din Tată, Mamă și Copilul Divin (Dumnezeu Tatăl, Fecioara Maria și Iisus) a fost prefigurată de mitologia antică egipteană (Osiris, Isis și fiul lor, Horus), dar aceasta nu era caracterizată de dragostea divină creștină. Copilul Divin este asociat cu inocența, puritatea și izbăvirea, calități divine care sugerează că acest arhetip se bucură de o relație specială cu însuși Dumnezeu. Puțini oameni sunt înclinați să își aleagă Copilul Divin printre arhetipurile dominante, deoarece le este dificil să-și imagineze că ar putea trăi perpetuu în inocența divină. Dar divinitatea este un punct de referință intern, spre care ne putem întoarce de fiecare dată când luăm o decizie.

Ai putea crede că ceva divin nu poate avea o parte întunecată, dar nu este adevărat. Partea întunecată a acestui arhetip se manifestă prin incapacitatea de a te apăra în fața forțelor întunericului. Chiar și zeii mitici sau marii maeștri spirituali ai umanității — inclusiv Iisus, care este întruparea Copilului Divin în tradiția creștină — și-au exprimat furia atunci când s-au confruntat cu cei care pretindeau că reprezintă divinul, deși erau aroganți, duplicitari și nedrepți (gândește-te la mânia lui Iisus în fața negustorilor din templu). Când evaluezi ce fel de relație ai cu acest arhetip, întreabă-te dacă vezi lumea prin ochii plini de îngăduință și bunătate ai unui zeu/zeiță sau dacă de obicei primul tău răspuns este teama de a nu fi rănit sau poate chiar dorința de a-i răni pe alții.

Filme: Terrence Stamp în *„Billy Bud"*; tânărul Dalai Lama în *„Kundum"*; tânărul Pu Yi în *„The Last Emperor"* („Ultimul Împărat"); Alex Wiesendanger în *„Little Buddha"* („Micul Buddha").

Religie/Mitologie: Horus (în mitologia egipteană, fiul lui Isis și Osiris); Siddhartha Gautama (potrivit legendei, viitorul Buddha a proclamat la nașterea sa că ciclul său de renașteri era la sfârșit); Copilul din Praga (statuia lui Iisus copil, îmbrăcat în veșminte și purtând pe cap o coroană regală, realizată în Cehia secolului al 16-lea); Demophon (în mitologia greacă, fiul Metanirei, regina Eleusisului, crescută de Demeter precum o ființă divină); Balakrishna (în mitologia hindusă, forma de copil a zeiței Krisna).

Copilul Naturii

Acest arhetip inspiră o legătură profundă, intimă cu forțele naturii și are o afinitate specială pentru prietenia cu animalele. Copilul Naturii este înzestrat cu multe calități emoționale și este caracterizat de tandrețe, dar are o anumită duritate interioară și abilitate de a supraviețui – o rezistență proprie Naturii înseși. Copilul Naturii poate dezvolta abilități ieșite din comun de a comunica cu animalele, iar în poveștile care au ca eroi astfel de oameni adeseori ei sunt salvați de un animal. Mulți veterinari și activiști pentru drepturile animalelor rezonează cu acest arhetip, deoarece ei au o legătură conștientă cu animalele încă din copilărie. Unii adulți povestesc că au dialoguri cu spiritele naturii și că învață să lucreze în armonie cu ele pentru prezervarea ordinii naturii.

Aspectul părții întunecate a acestui arhetip se manifestă prin tendința de a abuza animalele, oamenii și mediul înconjurător.

Dragostea de animale nu este suficientă ca acest arhetip să facă parte din galeria ta de 12. Poți alege arhetipul Copilului Naturii dacă întreaga viață ai avut o relație specială cu animalele într-o asemenea măsură încât spiritul și psihicul tău consideră crucială această legătură pentru bunăstarea ta.

Filme: Elizabeth Taylor în *„National Velvet"*; Anna Paquin în *„Fly Away Home"* („Zboară acasă"); Claude Jarman în *„The Yearling"*; Kelly Reno în *„The Black Stalion"* („Armăsarul Negru"); Tommy Kirk în *„Old Yeller"*; Jean-Pierre Cargol în *„The Wild CHild"* („Copilul sălbatic").

Seriale TV: *„Rin Tin Tin"*; *„Flipper"*; *„Lassie"*.

Literatură: *„Tarzan of the Apes"* („Tarzan din Neamul Maimuțelor") de Edgar Rice Burroughs.

Cântece: „Nature Boy."

Religie/Mitologie: Persefona (în mitologia greacă, fiica lui Demeter, răpită de Hades, asociată cu ciclurile agricole și recolta); Sfântul Francisc din Assisi (călugăr catolic despre care se spune că putea comunica cu animalele).

Copilul Etern (*Puer/Puella Eternis*)

Aspectele pozitive ale acestui arhetip se manifestă prin dorința de a rămâne veșnic tânăr la trup, minte și suflet. Oamenii animați de acesta se bazează pe energia lui pentru a păstra o atitudine sănătoasă. Partea întunecată a Copilului Etern se manifestă prin incapacitatea individului de a se maturiza și de a accepta responsabilitățile de adult. Ca și Peter Pan, acesta refuză să iasă din ținutul libertății copilăriei. La

femeie, umbra Puella Eternis se manifestă printr-o dependență totală de cel care îi asigură acesteia siguranța fizică. Un alt aspect al umbrei acestui arhetip îl constituie inabilitatea individului de a accepta procesul normal de îmbătrânire, dar și faptul că uneori nu este vrednic de încredere. Deși nu sunt mulți cei care se bucură de sfârșitul tinereții, Copilul Etern are dificultăți la trecerea între diferite etape ale vieții, deoarece nu are puse bazele pentru o maturitate funcțională.

Filme: Tom Hanks în *„Big"* („Mare"); Pee Wee Herman în *„Pee Wee Big Adventure"* („Marea Aventură a lui Pee Wee"); Carroll Baker în *„Baby Doll"* („Păpușa"); Thomas Hulce în *„Dominic and Eugene"* și Mozart în *„Amadeus"*.

Povești: *„Peter Pan"*.

Religie/Mitologie: Cupidon (în mitologia romană, zeul băiețel născut dintr-un ou de argint); Harpa-Khruti (Horus copil); Harpocrate (zeitate grecească a tăcerii și secretului, reprezentat de un băiat gol care își suge degetul).

Copistul, vezi **Scribul**

Creatorul de Rețele (*Mesagerul, Crainicul, Curierul, Jurnalistul*, vezi și **Bârfitorul**)

Deși arta de a-ți construi o rețea socială pare un atribut al modernității legat de carieră și de avansul tehnologic, de fapt este o preocupare extrem de veche. Creatorii de Rețele își extind sfera de influență făcând alianțe și stabilind legături cu indivizi aparținând unor grupuri și sfere sociale diferite – preopcupări întâlnite și în Roma, Grecia sau China antică sau în Europa Medievală. Această abilitate a fost implicată în toate alianțele militare, sociale sau de clan încă din preistorie. În aspectele sale pozitive, acest arhetip ne ajută să ne dezvoltăm flexibilitatea socială, empatia și să găsim trăsături comune cu oameni cu care la prima vedere nu aveam nimic în comun. Ca și Mesagerul, Creatorul de Rețele poate aduce informația — sau puterea — și inspirația unor diverse grupuri sociale. Aspectul părții întunecate se folosește de ceilalți urmărind doar bunăstarea personală.

Filme: Peter Finch în *„The Network"* („Rețeaua"); John Boles în *„A Message to Garcia"* („Un mesaj pentru Garcia"); Stewart Peterson în *„Pony Express Rider"*; Jeff Goldblum în *„Between the lines."*

Religie/Mitologie: Regăsim arhetipul mesagerului în aproape toate mitologiile și culturile lumii, ca purtător de mesaje între lumea divină și cea pământească: Rafael (Iudaism); Gabriel (Creștinism); Jibril (Islam); Matarisvan (în scrierile vedice); Vulturul și Coiotul (în credința indienilor americani); Iris și Hermes (Grecia); Mercur (Roma); Sraosa (Zoroastrism); Nusku (Asiria); Nirah (Sumer); Srosh (Persia); Paynal (Imperiul Aztec); Savali (Smoa); Gou mang (China); Narada (Java); Gna și Hermod (cultura nordică).

Criticul, vezi **Judecătorul**

Curierul, vezi **Creatorul de Rețele**

Dependentul (*Consumatorul, Mâncăul, Dependentul de Muncă* – vezi și **Jucătorul**)

Cu toții suntem atinși de influența arhetipului Dependentului. Singura întrebare ar fi cât de mare este partea din noi dominată de el. În afară de „suspecții obișnuiți" – droguri, alcool, mâncare, sex –, putem fi dependenți de muncă, de sporturi, de

televizor, de exerciții fizice, de jocuri pe calculator, de practici spirituale, de atitudini negative și de tot felul de lucruri care ne dezlănțuie în corp valuri de adrenalină. Înfruntarea dependenței și înlăturarea stăpânirii pe care o are asupra noastră un anumit comportament sau o substanță ne poate aduce multă putere. Descoperirea puterii date de perseverență are un impact de lungă durată, devenind un punct de referință pentru toate lucrurile pe care suntem în stare să le săvârșim. Un fost alcoolic spunea „Știu acum că dacă mă pot lăsa de băutură, pot face orice".

Din perspectivă simbolică, aspectul părții negative a Dependentului este reprezentat de slăbirea voinței și de absența autocontrolului. Adeseori, cei mai afectați de acest arhetip sunt oamenii intelectuali sau emoționali, deoarece nu reușesc să-și echilibreze aceste puteri. Fără un echilibru intern, voința își poate ceda puterea către o substanță externă care exercită autoritate, aducând o ordine a părții întunecate în viața ta. Dependentul din umbră îți compromite integritatea și onestitatea. Mulți dependenți ajung să fure pentru a-și susține viciul.

Atunci când evaluezi conexiunea pe care o ai cu Dependentul, încearcă să te gândești câte dintre problemele tale de viață sunt legate de substanțe externe sau de un tipar dominant și consistent de a încerca să păstrezi ordinea în viața ta. Într-o oarecare măsură, cu toții ne confruntăm cu astfel de probleme, dar gradul în care o substanță sau un comportament îți controlează stilul de viață determină dacă arhetipul Dependentului face parte sau nu din familia ta de 12 companioni arhetipali. Spre exemplu, să spunem că faci exerciții fizice din când în când, dar ești foarte disciplinat în ceea ce privește practica spirituală. Dacă ai nevoie de o substanță, de o persoană, de un comportament atât de mult și de intens încât ești gata să îți sacrifici relațiile, starea financiară, integritatea, caracterul, bunăstarea emoțională și psihologică, atunci trebuie să iei foarte în serios posibilitatea ca acest arhetip să fie una dintre alegerile pe care trebuie să le faci.

Filme: Jack Lemmon și Lee Remic în *„Days of Wine and Roses"* („Zile cu vin și trandafiri" — alcool); Ben Stiller în *„Permanent Midnight"* („Povestea lui Jerry" — heroină); Dom DeLuise în *„Fatso"* („Grăsanul" — mâncare); Claire Bloom în *„The Chapman Report"* („Raportul Chapman" — sex).

Dramaturgie: „A Long Day's Journey into Night" („Lungul drum al zilei către noapte" — morfină) de Eugene O'Neill.

Literatură: „The Basketball Diaries" („Jurnalul unui baschetbalist — heroină") de Jim Carroll; *„Under the Volcano"* („Sub Vulcan" — mescalină) de Malcolm Lowry.

Religie/Mitologie: Soma (zeul vedic al băuturii, dar și băutura din plante care poartă același nume); Tantal (fiul lui Zeus și regele ținutului Sipylos din Grecia, care a fost invitat să se înfrupte din mâncarea și băutura zeilor, dar a abuzat de această cinste și a fost pedepsit să fie chinuit pe vecie cu mâncare și băutură la care nu putea ajunge).

Dependentul de Sex, vezi **Don Juan**

Detectivul (*Spionul, Agentul Dublu, Copoiul, Băgăciosul, Sherlock Holmes, Detectivul Privat* – vezi și **Războinicul**)

Printre caracteristicile pozitive ale Detectivului se numără abilitatea de a găsi informații care rezolvă infracțiunile și protejează publicul. Detectivul găsește

și să aibă grijă de ele, iar unii bărbați sunt și ei crescuți în acest spirit, așteptând să-și găsească Domnița. (Vezi **Prințul și Cavalerul**).

Teama Domniței de a se descurca singură sudează relația Domniță-Cavaler, dar o și poate distruge atunci când Cavalerul îmbătrânește și se așteaptă să aibă lângă el o Domniță tânără și frumoasă. Prințesa continuă să fie neajutorată, chiar dacă îmbătrânește. Sau poate începe să devină interesată de lumea exterioară, dezvoltând abilități și competențe și renunțând la relația de dependență. În orice caz, în cele din urmă relația Domniță-Prinț fie eșuează, fie se transformă radical. Domnița/Prințesa trebuie să învețe să își ducă singură bătăliile și să se transforme într-o Regină.

Prințesa este asociată mai degrabă cu poveștile de dragoste decât cu situațiile disperate. Ea așteaptă un Cavaler care este demn de frumusețea și de rangul ei, care o va duce nu la un castel, ci la palatul lui. Castelele în care sunt duse Domnițele au temnițe, ziduri reci de piatră, șanțuri cu apă și poduri care se basculează. Palatele sunt de o frumusețe răpitoare și au elegante săli de bal. Expresia arhetipală „prințesa lui tata" sugerează adorația tatălui care își crește fiica înconjurată de frumusețe și abundență. Nu există expresia „domnița la ananghie a lui tata". Dar atât Prințesa, cât și Domnița au în comun dorința arzătoare de a avea ca partener de viață un Cavaler, lucru ce implică ideea că fără acesta ele nu au nicio putere. Provocarea majoră a acestor modele arhetipale este ca femeia să învețe singură să facă ceea ce așteaptă de la Cavaler – să aibă grijă de ea și să se protejeze.

Arhetipul Prințesei este influențat și de conotațiile folosirii colocviale ale termenului, mai ales în sens antifeminist, atunci când este vorba de o femeie care cere prea multe, precum în „Prințesa evreico-americană" sau în povestea „Prințesa și bobul de mazăre". Chiar și când este folosit în sens pozitiv, termenul implică un caracter nerealist și alintat, precum fiica adolescentă din serialul TV „Father Knows Best" („Tata știe mai bine"). Dar o adevărată Prințesă nu este preocupată de mofturile sale, ci de binele celor din jur. Există multe povești asiatice centrate în jurul Prințeselor inteligente și descurcărețe și al conflictelor dintre diferitele școli de arte marțiale (spre exemplu, bătălia decisivă în filmul lui Ang Lee „Crouching Tiger, Hidden Dragon" („Tigru și Dragon") se dă între un Prinț și o Prințesă). Iar Șeherezada abia se măritase cu sultanul care își ucidea toate nevestele la răsăritul soarelui, când l-a ademenit cu poveștile celor o mie și una de nopți, făcându-l în cele din urmă să renunțe la sângerosul său obicei.

Atunci când îți analizezi legătura cu acest arhetip, amintește-ți fanteziile din copilărie și așteptările pe care le aveai de la viitorul partener. Și mai semnificativ este faptul dacă încă aștepți venirea unui „Cavaler în armură strălucitoare". Te-ai comportat și ai gândit precum o Domniță? Așteptai să fii salvată? Iar dacă acum te confrunți cu ruina unei relații, poate fi cauza ei faptul că așteptările tale de Domniță nu au fost împlinite?

Filme: Pearl White în filmele mute „*The Perils of Pauline*" („Primejdiile lui Pauline"); Fay Wray în „*King Kong*"; Betty Hutton în „*The Perils of Pauline*" („Primejdiile lui Pauline"); Jean Simmons în „*Young Bess*" („Tânăra Bess"); Robin Wright în „*The Princess Bride*" („Prințesa Mireasă"); Carrie Fisher în rolul Prințesei Lea în filmele „*Star Wars*" („Războiul Stelelor"); Ingrid Bergman în „*Anastasia*";

Gwyneth Paltrow în *„Shakespeare in Love"* („Shakespeare îndrăgostit"); Kate Winslet în *„Titanic"*; Jeff Daniels în *„Something Wild"* („Atracție sălbatică").

Literatură: *„Gone with the Wind"* („Pe aripile vântului") de Margaret Mitchell; *„Emma"* de Jane Austin.

Povești: „Albă ca Zăpada", „Frumoasa din Pădurea Adormită", „Rapunzel", „Cenușăreasa".

Religie/Mitologie: Ko-no-Hana (în credința șintoistă, Prințesa japoneză a înmuguririi, care simbolizează aspectele delicate ale vieții); Io (în mitologia greacă, fiica regelui râurilor, obiect al dorințelor lui Zeus); Prințesa Aigiarm (fiica vitează și războinică a regelui mongol Kaidu, care s-a oferit să se mărite cu orice pețitor care o putea înfrânge în luptă, cu condiția ca acesta, dacă pierdea, să îi ofere un cal. Nu s-a căsătorit niciodată și a câștigat zece mii de cai).

Don Juan (*Casanova, Gigolo, Seducătorul, Dependentul de Sex*)

Atunci când este folosită cum trebuie, energia sexuală poate fi o sursă majoră de putere. Ca și Femeia Fatală, Don Juan este un arhetip care ne avertizează atunci când cădem în roluri sexuale, clișeu și când folosim în mod imoral puterea atracției romantice. Deși asociat cu senzualitatea și cu un anumit nivel de sofisticare, acest arhetip reprezintă bărbatul care vânează femeia doar de dragul cuceririi. Dependența sexuală nu ține de sex, ci de nevoia de a controla pe cineva. Atitudinea lui Don Juan ne spune că femeile au mult mai multă nevoie de el decât are el de ele și că este invulnerabil la farmecele feminine.

Aspectul pozitiv al acestui arhetip rezidă în vulnerabilitatea inerentă și în capacitatea de a deschide o inimă capabilă de iubire profundă. În multe povești, femeia care găsește ac de cojocul seducătorului devine perechea acestuia. Ea trebuie să fie independentă emoțional și să fie imună la talentele manipulatorii ale Seducătorului.

Filme: Warren Beatty în *„Shampoo"* („Șampon"); Richard Gere în *„American Gigolo"* („Gigolo American"); Donald Sutherland în *„Casanova"*; Michael Caine în *„Alfie"*; Johnny Depp în *„Don Juan de Marco"*; Jude Law în *„A.I."* („Inteligență Artificială").

Literatură: *„Don Juan în Clicly"* de Henry Miller.

Religie/Mitologie: Satir (în mitologie greacă, creatură pe jumătate umană, înzestrată cu copite de țap, coadă și coarne, care bea, dansează și aleargă după nimfe. Versiunea romană este faunul, iar în cultura slavonă, Ljeschi); Priapus (zeitate greacă și romană a grădinilor, înzestrată cu organe genitale enorme); Aka Manah (personificarea dorinței senzuale în zoroastrianism).

Dramaturgul, vezi Artistul

Eliberatorul

Avem în general tendința să ne gândim la Eliberatori ca la mari lideri militari și politici care au eliberat întregi țări și popoare din servitute, precum Mahatma Gandhi, Abraham Lincoln, Simon Bolivar, Nelson Mandela și, în funcție de vederile noastre politice, Lenin, Castro sau Che Guevara. În viața de zi cu zi sunt mulți oameni care joacă un astfel de rol pe o scară mai redusă, ajutându-ne să scăpăm de tirania gândurilor negative, a tiparelor de comportament și a credințelor

dăunătoare, a slăbirii spiritualității, a nutriției sărace, a relațiilor destructive sau a comportamentelor dependente. Acest arhetip poate să ne fie un aliat de neprețuit în lupta cu vechi credințe și atitudini care ne-au fost impuse din exterior, ca niște armate de ocupație. Din acest punct de vedere, Iisus, Mohamed și Buddha au fost Eliberatori, oferind oamenilor o cale de ieșire din violență, suferință și stagnare spirituală. Nu este nevoie de fii un lider charismatic pentru a putea considera că ai acest arhetip. Mii de oameni au luat parte la tot felul de campanii de eliberare de sub jugul unor diverse forme de oprimare, de la luptătorii pentru drepturile civile în Statele Unite ale Americii, până la luptătorii pentru libertate ai revoluției ungare.

Partea întunecată a Eliberatorului se manifestă la cei care luptă să ne elibereze de sub tiranie doar pentru a-și impune propria lor dictatură asupra vieților noastre – lideri corporatiști, politici, religioși sau spirituali care vor să se folosească de libertatea noastră pentru a-și mări privilegiile.

Atunci când evaluezi relația pe care o ai cu acest arhetip, trebuie să te întrebi dacă ai avut un tipar de comportament de lungă durată de a-i ajuta pe alții să se elibereze de nedreptate, sărăcie sau concepții eronate.

Filme: Anthony Quinn în *„Zorba the Greek"* („Zorba Grecul"); Rosalind Russell în *„Auntie Mame"*, Ingrid Bergman în *„Joan of Arc"* („Ioana d'Arc"); Tom Selleck în *„In and Out"* („Cum să fii Bărbat").

Literatură: *„Siddhartha"* de Herman Hesse.

Povești: Pisica cu clopoței.

Religie/Mitologie: Dyonisus și Eros (ambii poartă și alte nume, care semnifică „eliberatorul").

Eroul/Eroina (vezi și **Cavalerul, Războinicul, Zeul, Zeița**)

Mulți dintre zeii vechilor religii ale lumii și-au început existența ca eroi capabili de acte de mare eroism și îndemânare. Eroul este o figură clasică în literatura greacă și romană, portretizat adesea ca un individ care se confruntă cu dificultăți din ce în ce mai mari în calea devenirii sale ca ființă umană. În zilele noastre, acest arhetip ocupă o poziție dominantă ca simbol al puterii masculine și feminine, de la supereroii cărților de benzi desenate (ca Superman sau Femeia-Minune) la personaje din seriale TV, filme sau romane. În Călătoria Eroului, așa cum a fost ea definită de Joseph Campbell și de alții, individul trece printr-o călătorie inițiatică, care îi trezește puterea interioară spirituală și înțelepciunea. Sinele acestuia emerge din lupta Eroului cu obstacolele interne și externe, din lupta cu teama care amenință să-i compromită călătoria, din înfrângerea forțelor strânse împotriva lui. Eroul se întoarce apoi la tribul său, purtând daruri de mare preț pentru toți.

Partea întunecată a Eroului se manifestă atunci când acesta le răpește altora puterea. Maniera în care Eroul își folosește puterea fizică este o reflexie a spiritului său, adeseori reprezentată prin acte de eroism autentic.

Filme: Sigourney Weaver în *„Alien"*; Dustin Hoffman în *„Hero"* („Eroul"); Jeff Bridges în *„The Last American Hero"* („Ultimul erou american"); Kevin Costner în *„The Postman"* („Poștașul") și *„Waterworld"* („Lumea apelor"); Debbie Reynolds în *„The Unsinkable Molly Brown"*(„Indestructibila Molly Brown"); Seema Biswas în personajul Phoolan Devi în filmul *„Bandit Queen"*(„Regina Bandiților").

Religie/Mitologie: Ulise (Eroul Odiseei, renumit prin ingeniozitatea cu care reușea să scape din cele mai periculoase situații); Arjuna (în scrierile Bhagavad Gita, el își pune sub semnul întrebării rolul său de Erou/Războinic, ceea ce face ca zeul Khrishna să se decidă să îl îndrume); Hidesato (Eriul al unei legende japoneze, care ucide nenumărați monștri, printre care și fiorosul Miriapod); Saynday (erou al tribului Kiowa, cultura amerindiană); Paul Bunyan (erou al nord-vestului american, care a creat Marele Canion târându-și după el toporul de tăietor de lemne); Tezeu (erou atenian care a ucis Taurul de la Maraton și Minotaurul); Bernardo del Caprio (erou spaniol din secolul al 19-lea care l-a înfrânt pe Roland la Roncesvalles).

Eruditul, vezi **Scribul**

Escrocul, vezi **Hoțul**

Evanghelistul, vezi **Ghidul**

Examinatorul, vezi **Judecătorul**

Exorcistul (*Șamanul*)

Abilitatea de a te confrunta cu forme de posesiune demonică (ce uneori iau forma comportamentelor antisociale) este la fel de apreciată în zilele noastre pe cât era în timpurile lui Iisus, care a fost un maestru exorcist. Exegeții moderni ai Bibliei susțin că demonii alungați de Iisus ar fi fost forme de boală mentală; demonii noștri interiori par uneori a se trage din forțe care nu se află sub controlul nostru. Șamanii conduc ritualuri care eliberează sufletul de spiritele negative. Pentru a putea include acest arhetip în familia de 12 trebuie să ai un tipar de lungă durată de a exorciza spiritele rele din alți indivizi sau grupuri sociale.

Partea întunecată a Exorcistului se manifestă prin incapacitatea de a face față propriilor demoni.

Filme: Jason Miller în „*The Exorcist*" („Exorcistul"); Bruce Willis în „*The Sixth Sense*" („Al șaselea simț").

Religie/Mitologie: Shoki (zeu shintoist al vieții de dincolo și al exorcizării); Zhong-kui (zeu taoist al vieții de dincolo și al exorcizării).

Exploratorul, vezi **Pionierul**

Femeia Fatală (*Văduva Neagră, Sirena, Circe, Seducătoarea, Încântătoarea*).

Echivalent feminin al arhetipului lui Don Juan, Femeia Fatală își ucide uneori cuceririle, ca expresie a puterii ei, inversând stereotipurile sexuale convenționale. Ca și Don Juan, Femeia Fatală este maestră în manipularea emoțională, fără ca ea însăși să investească emoțional. Femeia Fatală este un arhetip sexual și financiar și este atrasă atât de energia sexuală, cât și de putere și de bani. Seducerea bărbaților cu bani și putere de dragul siguranței personale și a exercitării controlului reprezintă o componentă de bază a acestui arhetip; Femeia Fatală nu este în căutarea unei vieți de familie liniștite într-o căsuță din suburbii.

Ca și în cazul lui Don Juan, aspectul pozitiv al acestui arhetip îl constituie deschiderea inimii, care de obicei se întâmplă atunci când bărbatul respinge manipulările Femeii Fatale și nu dorește să fie dependent de ea, așa cum Rhett Butler o respinge pe Scarlett O'Harra la sfârșitul cărții „Pe aripile vântului".

Filme: Barbara Stanwyck în *„Double Indemnity"* („Asigurare de moarte"); Linda Fiorentino în *„The Last Seduction"* („Ultima tentație"); Theresa Russell în *„Black Widow"* („Văduva Neagră"); Marilyn Monroe și Jane Russell în *„Gentleman Prefer Blonde"* („Domnii preferă blondele"); Kathleen Turner în *„Body Heat"* („Dorința"); Elizabeth Taylor în *„Cleopatra"*.

Literatură: *„The Postman Always Rings Twice"* („Poștașul sună întotdeauna de două ori"); de James M. Cain.

Religie/Mitologie: Circe (în mitologia greacă, vrăjitoare/seducătoare care putea transforma bărbații în animale cu bagheta ei magică); soția lui Potiphar (în Biblia Evreiască, după ce nu reușește să-l seducă pe Iosif, îl aruncă în captivitate. În tradiția islamică ea poartă numele de Zeleikha); Tapairu (nimfe polineziene care bântuie apele ce duc către lumea subpământeană; zeițele morții se folosesc de ele pentru a ademeni bărbații să iasă din tărâmul oamenilor); Lorelei (în mitologia teutonă, o frumoasă fecioară care nu a suportat disprețul iubitului ei și s-a înecat; după moarte este transformată într-o sirenă care îi duce pe marinari la moarte).

Femeia Înțeleaptă, vezi **Ghidul**

Ghidul (*Guru, Înțeleptul, Baba, Femeia Înțeleaptă, Maestrul Spiritual, Evanghelistul, Predicatorul*)

Ghidul are rolul de învățător spiritual, vorbind atât despre credințele și practicile unei religii consacrate, cât și despre principiul fundamental că Divinul poate fi regăsit în fiecare aspect al vieții. Desigur, nu este nevoie să fii guru sau predicator profesionist pentru a avea acest arhetip, căci oricine poate învăța să-i ghideze spiritual pe alții, prin dezvoltarea propriei conștiințe spirituale intuitive și prin transmiterea cu umilință a lecțiilor învățate. Pentru a putea considera că acest arhetip face parte din familia ta arhetipală de sprijin trebuie să fi avut întreaga viață o preocupare constantă de a le transmite celorlalți propriile tale experiențe spirituale. Acest lucru presupune ca anterior să fi câștigat înțelepciune prin practică, studiu și, poate, experiențe spirituale spontane. Înțelepciunea vine și cu vârsta, iar Baba sau Femeia Înțeleaptă reprezintă maturizarea și condensarea revelațiilor spirituale, acceptarea realității și împărtășirea acestei înțelepciuni.

Aspectul părții întunecate a Ghidului este foarte vizibil la teleevangheliștii zilelor noastre și la tot soiul de guru de diferite tradiții, interesați de câștigurile financiare și de controlarea adepților, mai degrabă decât împărtășirea unor trăiri spirituale autentice.

Filme: *„Meetings with Remarkable Men"* („Întâlniri cu oameni excepționali"); Robert Duvall în *„The Apostle"* („Apostolul")

Religie/Mitologie: Marpa (maestru budist și guru al lui Milarepa, care l-a ghidat pe acesta pe dificilul său drum de a ajunge cel mai mare yoghin al Tibetului).

Gigolo, vezi **Don Juan**

Gurmandul, vezi **Hedonistul**

Guru, vezi **Ghidul**

Hedonistul (*Bucătarul, Gurmandul, Sibaritul*, vezi și **Misticul**)

Acest arhetip are un mare „apetit" față de aspectele plăcute ale vieții, de la mâncarea și vinul bun, la sexualitate și senzualitate. Cercetarea științifică a demonstrat că plăcerea ne poate îmbunătăți sănătatea și ne poate prelungi viața, prin urmare ea trebuie să facă parte dintr-o viață echilibrată. Pentru acest arhetip este centrală satisfacerea nevoilor sinelui, fie că este vorba de o zi la spa sau de a învăța cum se face dragoste. Faptul că Hedonistul este perceput ca o persoană extrem de indulgentă cu sine și foarte generoasă cu propriile plăceri este mai degrabă o reflectare a tradițiilor noastre puritane decât a arhetipului în sine. El inspiră energiile creative ale sinelui să îmbrățișeze lucrurile „bune" în viață. Hedonistul pune la îndoială de o manieră pozitivă teama arhetipală colectivă de a nu fi sedus de plăcerile lumii și de a pierde controlul. Partea întunecată a Hedonistului se manifestă prin căutarea plăcerii fără niciun fel de considerație pentru cei din jur sau pentru propria sănătate.

Căutarea extazului trupesc se face în paralel cu urmărirea transformării spirituale, un adevăr care animă natura duală a lui Dionisos, zeul grec al plăcerii. Dionisos a fost zeul vinului și al fertilității (preluat mai târziu de romani sub denumirea de Bachus), dar, în același timp, el întrupa și țelul tradițiilor misterelor, precum cele practicate în Eleusis: extazul care rupe jugul lumii pământești prin „intoxicarea" fizică sau spirituală indusă de ritualurile secrete. Tainele sfinte ale Somei (zeu din tradiția vedică) au jucat un rol similar în spiritualitatea indiană.

Filme: *„Babette's Feast"* („Ospățul lui Babbet"); *„Like Water for Chocolate"* („Ca apa pentru ciocolată"); *„Big Night"* („Noaptea cea Mare").

Literatură: *„Tom Jones"* de Henry Fielding; *„The Unbelievable Lightness of Being"* („Insuportabila ușurătate a ființei"); *„Les Liaisons Dangereuses"* („Legături periculoase") de P. Choderlos De Laclos.

Religie/Mitologie: Oshun (în cultura Yoruba, zeiță a dragostei, generoasă și blândă); Bebhionn (zeița irlandeză a plăcerii); Qadesh (zeiță semită a fertilității, întrupare a sexualității și a erotismului); Bes (zeu pitic egiptean asociat la început cu regalitatea și nașterea, devenit apoi popular ca zeu al plăcerii, veseliei, muzicii și dansului).

Hoțul (*Escrocul, Șarlatanul, Hoțul de Buzunare, Spărgătorul, Robin Hood*)

Hoțul este o figură nocturnă, acoperită de glugă, care se strecoară tăcută în noapte și fură ceea ce dorește. În ierarhia hoților, cel mai respectat este Hoțul de Bijuterii, asociat cu strălucirea, clasa și sofisticarea. Hoțul Bun fură în numele altora, precum Robin Hood. Lui i se iartă toate păcatele datorită motivației sale de a-i ajuta pe alții, dar aceasta nu este decât o raționare. Și Hoțul care atacă băncile este respectat, deoarece ținta sa este corporatistă, impersonală și se presupune că acesta are o minte ascuțită, care gândește strategic. Hoțul de Stradă și Hoțul de Buzunare sunt la coada ierarhiei, deoarece ei fură de la oameni obișnuiți și câștigă puțin.

Simbolic vorbind, furtul poate lua multe forme, de la plagiat, furtul ideilor sau chiar al afecțiunii. Atunci când îți însușești lucruri care nu sunt ale tale pentru că nu reușești să îți câștigi altfel traiul, trebuie să înveți să te respecți pe tine însuți. Acest arhetip te va învăța să obții putere din interiorul tău. Trebuie să analizezi valoarea simbolică a Hoțului, la fel ca în cazul celorlalte arhetipuri despre care crezi

că nu pot fi legate de tine. Poate că nu ai furat niciun capăt de ață toată viața ta, dar trebuie să iei în considerare și arena emoțională, și pe cea intelectuală.

Filme: James Caan în *„Thief"* („Hoțul"); Vittorio Glassman și Marcelo Mastroianni în *„Big Deal on Madonna Street"* („Lovitura din Strada Madonei"); Jean-Paul Belmondo în *„The Thief of Paris"* („Hoțul din Paris"); Sabu în *„The Thief of Bagdad"* („Hoțul din Bagdad"); Steven Bauer în *„Thief of Hearts"* („Hoțul de inimi" – aspectul părții întunecate); Kevin Kostner în *„Robin Hood: Prince of Thieves"* („Robin Hood, prințul hoților"); Angelica Huston în *„The Grifters"* („Escrocii" – aspectul părții întunecate).

Literatură: *„The adventures of Robin Hood"* („Aventurile lui Robin Hood") – diverși autori.

Religie/Mitologie: Corbul (în folclorul indienilor din nord-vestul Statelor Unite, hoț bun care a furat de la Căpetenia Cerului luna și stelele și le-a pus pe cer); Prometeu (în mitologia greacă, eroul care a furat focul sacru de la zei pentru a-l dărui oamenilor); Autolycus (bunicul lui Odiseu, renumit pentru că a furat vitele lui Eurytus); Tâlharul cel Bun (în Noul Testament, unul dintre cei doi crucificați alături de Iisus, se căiește pentru păcatele sale și își cere iertare).

Hoțul de Buzunare, vezi **Hoțul**

Inginerul (*Arhitectul, Constructorul, Uneltitorul*)

Munca Inginerului este eminamente practică și are un scop concret – ca lucrurile să funcționeze. Acesta are o minte ancorată în realitate, ordonată, care convertește energia creativă în lucruri practice. Acest arhetip se manifestă și prin talentul de a găsi soluții la problemele de zi cu zi. Partea întunecată a Inginerului se manifestă prin capacitatea de a fi un manipulator desăvârșit; individul este capabil de a construi situații care să-i servească personal, fără niciun fel de considerație pentru nevoile sau dorințele altora.

Filme: Alec Guinness în *„The Bridge on the River Kwai"* („Podul peste râul Kwai"); Gary Cooper în *„The Fountainhead"*; Jeff Bridges în *„Tucker."*

Dramaturgie: *„The Master Builder"* („Constructorul Solness") de Henrik Ibsen.

Religie/Mitologie: Elen (în mitologia galeză, prima creatoare de drumuri a lumii, care își ajuta soldații să își apere pământurile făcând să apară drumuri prin magie); Amenhotep (arhitect egiptean din vechime, venerat mai târziu ca zeu al construcțiilor); Daedalus (arhitect cretan, cel care a construit Labirintul Minotaurului și, mai târziu, a făcut aripi artificiale pentru el și pentru fiul său, Icar).

Inovatorul, vezi **Pionierul**

Instructorul, vezi **Învățătorul**

Intrigantul, vezi **Inginerul**

Inventatorul, vezi **Alchimistul**

Iubitul

Acest arhetip nu este prezent doar în viața celor înclinați spre romantism, ci la orice om animat de pasiune și devotament. Cineva poate iubi arta, muzica, grădinăritul, covoarele persane, natura sau lucrul la gherghef. Cheia înțelegerii

acestui arhetip o reprezintă afecțiunea nestăpânită față de un om sau față de un lucru sau o activitate, afecțiune care influențează în mod semnificativ viața individului. Deși lubitul poate fi prezent într-o oarecare măsură în viața tuturor în anumite momente, pentru a putea fi socotit un arhetip personal el trebuie să joace un rol major în viața ta și în ceea ce privește respectul de sine, care este cea mai puternică legătură pe care o ai cu sufletul tău. lubitul este legat de respectul de sine deoarece el este puternic influențat de aspectul fizic al cuiva. Chiar dacă arhetipul lubitului ocupă un loc proeminent în psihicul tău, el poate fi reprimat din pricina lipsei de respect de sine, mai ales în ceea ce privește activitatea fizică.

Partea întunecată a lubitului se manifestă ca pasiune exagerată și obsesivă care are afecte devastatoare pentru pentru respectul de sine, dar și pentru sănătatea fizică sau mentală a individului.

Filme: Nicolas Cage în *„Moonstruck"* („Visătorii"); Charles Denner în *„The Man Who Loved Women"* („Bărbatul care iubea femeile"); Ingrid Bergman și Humphrey Bogart în *„Casablanca"*; José Ferrer în *„Cyrano de Bergerac"*.

Dramaturgie: *„Romeo și Julieta"* de Shakespeare.

Poezie: *„Troilus și Cressida"* de Chaucer.

Literatură: *„Stealing Heaven"* de Marion Meade (Abélard și Heloïse).

Povești: *„Prințesa și Broscoiul"*; *„Frumoasa și Bestia"*.

Religie/Mitologie: Pyramus și Thisbe (iubiți babilonieni care se sinucid – în descrierea lui Ovidiu); Endymion (în mitologia greacă, păstor și iubit pământean al zeiței lunii, Selena); Hasu-Ko (tânără femeie japoneză care moare din dragoste pentru bărbatul jurat ei, deși nu îl văzuse niciodată); Freya (zeiță nordică a dragostei și fertilității, simbol al senzualității, iubitoare a muzicii, a primăverii, a florilor și a elfilor); Guinevere și Lancelot (Guinevere era soția Regelui Arthur, iar Lancelot, unul dintre cavalerii favoriți ai acestuia; povestea lor de dragoste avea să ducă la destrămarea Mesei Rotunde).

Împăratul, vezi **Regele**

Împărăteasa, vezi **Regina**

Îngerul (*Zâna, Spiridușul*)

Îngerii sunt o categorie ontologică în sine, deoarece se crede că sunt ființe de lumină reale și mesageri ai Divinității. Îngerii sunt întâlniți în toate tradițiile și culturile umane, sub diferite descrieri; în Creștinism, Islam și Iudaism există credința în Îngerii Păzitori Personali. De obicei, ei sunt înfățișați ca ființe înaripate care intervin în vremuri de restriște, purtând un mesaj din partea lui Dumnezeu. Prezența acestui arhetip presupune să poți simți o conexiune cu tărâmul angelic, așa cum se întâmplă adesea cu oamenii care au descris într-un fel sau altul îngerii. Exemple de astfel de oameni sunt artiștii care îi portretizează în lucrările lor, autorii care descriu interacțiunile acestora cu oamenii, dar și cei ale căror existențe le furnizează un mijloc prin care se pot manifesta în tărâmul material. Despre unii oameni se spune că sunt „niște îngeri" datorită faptului că sunt caracterizați de dragoste și atenție pentru ceilalți. Cineva poate prelua rolul de Zână sau pe cel de Spiriduș ajutându-i pe cei aflați în nevoie în mod anonim sau fără să aștepte nimic în schimb.

Partea întunecată a acestui arhetip se manifestă în cei care pretind că ar fi în contact cu tărâmul angelic pentru a câștiga forme de control asupra altora sau pentru a-și umfla egoul, dar și în cei care se comportă în mod inocent sau angelic pentru a-și ascunde adevărata natură. Din perspectivă biblică, partea întunecată a Îngerului este frecvent asociată cu Satan sau Lucifer, dar Diavolul, Dracul sau Demonul pot fi considerate și arhetipuri de sine stătătoare.

Filme: Herbert Marshall în *„The Enchanted Cottage"* („Căsuța fermecată"); Charles Coburn în *„The More the Merrier"* („Mai mulți, mai veseli"); Mary Wickes în *„Little Women"* („Micuțele doamne"), cei doi îngeri din *„It's a wonderfull life"* („O viață minunată"); Marlon Brandon în trilogia *„The Godfather"* („Nașul" – aspectul părții întunecate); Danny Glover și Kevin Kline în *„Grand Canyon"* („Marele canion")

TV: *„Touched by an Angel"* („Atins de un Înger")

Basme: Glinda în „The Wonderful Wizard of Oz" („Vrăjitorul din Oz") de l. Frank Baum

Religie/Mitologie: Angiris (îngeri hinduși care veghează asupra sacrificiilor rituale); Uriel (în tradiția rabinică este îngerul care s-a luptat cu Iacob); Gabriel (arhanghelul care i-a apărut Mariei în Scripturi și cel care i-a recitat Coranul Profetului Mohamed); Sijil (îngeri islamici care veghează asupra pergamentelor sacre); Tenshi (îngeri care în cultura japoneză poartă mesajele zeilor și ajută umanitatea); Lucifer și Iblis (în credința medievală creștină și cea islamică sunt îngeri căzuți care lucrează spre distrugerea sufletului uman); Fravashis (în străvechea cultură zoroastriană sunt îngerii care conduc sufletele morților către Rai); Ombwiri (în culturi din spațiul Africii Centrale reprezintă spiritele strămoșilor și îngeri protectori ai tribului); Atena (zeița care îi vine în ajutor lui Odiseu).

Înțeleptul, vezi **Ghidul**

Învățătorul (*Instructorul*, vezi și **Mentorul**)

A preda este arta transmiterii cunoașterii, experienței, abilităților și înțelepciunii. A preda, sau a oferi orice fel de instrucțiuni, se poate manifesta prin îndrumarea părintească, ucenicia în afaceri sau instruirea în etică și morală. Pentru a determina dacă acest arhetip face parte din familia ta, întreabă-te dacă ceilalți oameni vin la tine ca la un profesor. Te caută lumea datorită experienței tale bogate, vin oamenii să îi înveți cum să procedeze?

Partea întunecată a Învățătorului se manifestă prin dorința de a-i manipula sau abuza pe cei pe care îi instruiești; tot partea întunecată se manifestă când ești mai preocupat să fii celebru decât de lucrurile pe care le transmiți sau atunci când îi înveți pe alții deprinderi distructive (cum să spargă o casă sau cum să trișeze la serviciu).

Filme: Bette Davis în *„The Corn Is Green"* („Porumbul este verde"); Sidney Poitier în *„To Sir With Love"* („Domnului Profesor, cu dragoste"); Michael Cane în *„Educating Rita"* („Meditațiile Ritei"); Glenn Ford în *„Blackboard Jungle"* („Jungla școlii"); Deborah Kerr în *„The King and I"* („Eu și regele"); Ian McKellen în *„Apt Pupil"* („Influență nefastă"); Maggie Smith în *„The Prime of Miss Jean Brodie"* („Tinerețea doamnei Jean Brodie").

Dramaturgie: *„The Miracle Worker"* de William Gibson.

Literatură: *„Goodbye, Mr. Chips"* („La revedere, domnule Chips") de James Hilton.

Religie/Mitologie: Socrate (filosof grec, învățător al tinerilor Atenei, acuzat de coruperea lor); Regele Pescar (în legendele Regelui Arthur, profesorul lui Perceval); Nommo (în cultura africană, erou și învățător al tribului Dagon din Mali, Sudan și Volta); Chiron (învățător al miticilor eroi greci Ahile și Iason); Dhanvantari (zeitate hindusă despre care se crede că a dăruit omenirii medicina).

Jucătorul

Jucătorul își asumă riscuri și se bazează pe noroc. Acest arhetip nu reprezintă doar jucătorii de cărți sau pariorii la cursele de cai, ci și dependenții de droguri, antreprenorii și cei care tranzacționează la bursă pe perioade foarte scurte. Jucătorul este o forță activă în psihicul oamenilor care își asumă riscuri în politică sau în alte activități sociale care presupun un joc riscant cu propria reputație. Din perspectivă energetică, jocul de noroc este o încercare de a fi cu un pas înaintea producerii unei schimbări. Câștigarea unei averi la cazinou printr-o aruncare de zar sau câștigarea loteriei nu este o experiență extraordinară doar datorită banilor, ci și din pricina senzației de comprimare a timpului. Amprenta pe care și-o pune arhetipul Jucătorului în psihicul unui individ este reprezentată de emoția încercării de a înfrânge șansa.

Aspectele pozitive ale acestui arhetip se manifestă prin încrederea în propriile intuiții și instincte, chiar atunci când ele par foarte improbabile. Adeseori, intuițiile au dus la rezultate remarcabile în toate domeniile, de la cercetarea științifică la afacerile imobiliare. Atunci când îți analizezi legătura pe care o ai cu acest arhetip, trebuie să îți aduci aminte de situațiile când ți-ai urmat intuiția, chiar și când alți oameni ți-au spus că este foarte riscant. Întreabă-te câte din deciziile tale s-au bazat pe instinct și câte pe date concrete și raționamente logice.

Poți stabili dacă rezonezi cu partea întunecată a Jucătorului dacă nu îți poți stăpâni dorința de a paria. Unii sunt obsedați de ideea de a câștiga la loterie sau în cazinouri și, chiar dacă nu cheltuie la fel de mult ca jucătorii profesioniști, se lasă dominați în întregime de dorința de a găsi o strategie câștigătoare. O altă formă a părții întunecate a acestui arhetip se manifestă prin credința că într-o bună zi individul se va întâlni cu persoana perfectă pentru el și nu va trebui să facă niciun efort pentru a face relația să meargă.

Filme: Steve McQueen în *„Cincinnati Kid"* („Puștiul din Cincinnati" – aspectul părții întunecate); Paul Newman, Jackie Gleason și George C. Scott în *„The Hustler"* („Escrocul"); Woody Harrelson și Wesley Snipes în *„White Men Can't Jump"* („Albii nu pot să sară"); Edith Evans în *„The Queen of Spades"* („Dama de Pică"); Clive Owen în *„Croupier"* („Crupierul"); Roger Duchesne în *„Bob le Flambeur"* („Bob, Cartoforul").

Literatură: „Jucătorul" de Dostoievski.

Religie/Mitologie: Iason și Odiseu (figuri eroice legendare grecești care riscă totul pentru a-și atinge scopurile); Cunawabi (personaj din folclorul indienilor americani, care trece prin multe aventuri riscante; aducătorul bolilor și al nopții).

Judecătorul (*Criticul, Examinatorul, Mediatorul, Arbitrul*)

Șablonul pentru arhetipul Judecătorului în cultura cristiano-iudeică a fost în mare parte dat de Regele Solomon, rămas celebru pentru hotărârile sale caracterizate de dreptate și compasiune. Acest șablon antic a rămas atât de viu în memoria noastră, încât el este valabil și în ziua de astăzi. Cei care manipulează justiția și o dezonorează sunt considerați din punct de vedere social și moral criminali care au atentat la onoarea sălii de judecată, a națiunii și a arhetipului însuși. Din acest motiv, arhetipul Judecătorului trebuie înțeles ca un arhetip care poate distribui puterea în mod echitabil, indiferent de formele sale, de la încălcarea codurilor militare la încălcarea jurămintelor de căsătorie.

Pentru a te identifica cu acest arhetip nu este nevoie să fii judecător, avocat sau critic. Dacă ești un mediator natural, care se implică adeseori în disputele dintre oameni, este foarte posibil ca psihicul tău să se afle sub influența acestui arhetip. Un alt criteriu care atestă relația ta cu acest arhetip îl reprezintă calitățile personale care te inspiră să duci o viață condusă după standarde morale înalte. Dacă în trecut ai fost judecat greșit – o experiență care te poate învăța și iertarea –, poate fi o dovadă a prezenței acestui arhetip în viața ta. Ca în cazul tuturor evaluărilor pe care le faci arhetipurilor, trebuie să iei în calcul că o singură experiență nu este suficientă pentru a atesta o legătură profundă cu el, este nevoie de un șir de experiențe de lungă durată și de un proces de învățare centrat în jurul dreptății și compasiunii.

Partea întunecată a Judecătorului se manifestă printr-o critică destructivă, prin judecarea cuiva fără compasiune sau motivată de scopuri ascunse. Alte expresii ale părții întunecate sunt: manipularea legală, folosirea imorală a autorității legale și amenințarea altora cu efectele legii. Manipulările legale includ atât autoritatea economică, cât și pe cele convenționale, legale și criminale.

Filme: Spencer Tracy în *„Judgement at Nuremberg"* („Procesul de la Nuremberg"); Louis Calhern în personajul lui Oliver Wendell Holmes în filmul *„The Magnificent Yankee"* („Yankeul magnific"); John Forsythe în *„And Justice For All"* („Dreptate pentru toți" – aspectul părții întunecate); Dominic Guard în *„The Go-Between"* („Mesagerul").

Literatură: *„Billy Budd, Foretopman"* (Căpitanul Starry Vere) de Herman Melville; „The Ambassadors" („Ambasadorii") de Henry James.

Religie/Mitologie: Skan (zeu creator al indienilor sioux, care judecă deopotrivă sufletele oamenilor și pe cele ale zeilor); Yama (zeu hindus și budist al morții, judecător al morților, stăpân al ținuturilor Iadului); Pluto/Hades (în mitologia romană/greacă, zeu al lumii subpământene și judecător al morților), Toth (zeitate egipteană, patron al scribilor, mediator între alți zei); San-guan („Cei trei Conducători", nume colectiv pentru cei trei zei taoiști care țin evidența faptelor bune și rele ale oamenilor).

Jurnalistul, vezi Creatorul de Rețele

Lașul, vezi Agresorul

Liderul, vezi Regele

Legislatorul, vezi Avocatul

Maestrul, vezi Mentorul

Magicianul, vezi Alchimistul

Mama (*Matriarha, Mama Natură, Părintele*)

Dătătoare de viață, Mama este sursa hranei, a dragostei necondiționate, a răbdării, a grijii, a devoțiunii, a actelor altruiste. Acest arhetip este păstrătorul și protectorul vieții, de la copii și familie la întreaga viață pe pământ (Mama Natură). Mama Natură sau Gaia este Zeița Vieții, ocrotitoarea tuturor ființelor de pe această Planetă. Este puternică și răzbunătoare atunci când furtunile lasă în urma lor jale și moarte. Pentru o Mamă Bună este esențială compasiunea, capacitatea nesfârșită de a-și ierta copiii și faptul că le pune mereu interesele înaintea dorințelor sale. Mama Devoratoare, Abuzivă, care Abandonează sau Muncitoare reprezintă diferite aspecte ale arhetipului Mamei, care se regăsesc în toate comunitățile umane.

Deși mamele au muncit întotdeauna, arhetipul contemporan al Mamei Muncitoare reflectă criza prin care trec multe mame contemporane, care își doresc să îmbine cariera cu devotamentul pentru copii. Comparat în mod nedrept cu idealul absolut al mamei perfecte, arhetipul Mamei Muncitoare este asociat cu imaginea mamei care își pune copiii pe planul al doilea. Pentru multe femei, acest lucru este o criză arhetipală.

Mama Devoratoare își „consumă" copiii din punct de vedere psihologic și emoțional, insuflându-le sentimente de vinovăție în momentul asumării independenței și „părăsirii" mamei. Mama Abuzivă sau Mama care Abandonează violează legile naturii, rănindu-și propriii copii.

Conexiunea cu arhetipul Mamei nu trebuie judecată în funcție de maternitatea biologică a unei femei. Poți socoti că acest arhetip face parte din familia ta și dacă ai o înclinare puternică către protecția mediului înconjurător, inclusiv grădinăritul sau agricultura. Poți recunoaște legătura cu arhetipul Mamei și prin rezonanța pe care o ai cu aspectele sale din partea întunecată. Deși le este foarte greu să recunoască, unele mame sunt privite de copiii lor prin prisma aspectelor negative, de Mamă Abuzivă.

Așa cum unele femei pot avea o conexiune reală cu arhetipul Tatălui atunci când preiau rolul de cap al familiei, și unii bărbați pot fi „Domnul Mamă" – o variațiune modernă a acestui arhetip. Calitățile naturale asociate cu arhetipul mamei pot fi exprimate și în alte moduri decât cele biologice – un bărbat poate da „naștere" unei cărți, îi poate hrăni și proteja pe alții.

Filme: Irene Dunne în „*I Remember Mama*" („Îmi aduc aminte de Mama"); Myrna Loy în „*Cheaper by the Dozen*" („Cu duzina e mai ieftin!") și „*Belles on Their Toes*"; Sophia Loren în „*Two Women*" („Două femei"); Sally Field în „*Places in the Heart*" („Locuri în inimă"); Anne Bancroft în „*The Pumpkin Eater*" („Mâncătorul de dovleac"); Rosalind Russell în „*Gypsy*" („Țiganii" – aspectul părții întunecate); Katharine Hepburn în „*Suddenly Last Summer*" („Brusc, vara trecută" – aspectul părții întunecate); Faye Dunaway în „*Mommie Dearest*" („Draga mea mamă"); Angela Lansbury în „The Manciurian Candidate" („Candidatul manciurian" – aspectul părții întunecate); Gladys Cooper în „Now Voyager" („Dor nestins" – aspectul părții întunecate); Alberta Watson în „Spanking the Monkey".

Dramaturgie: „*Mother Courage and Her Children*" („Mama Courage și copiii ei") de Bertolt Brecht; „*Medea*" de Euripide; „*The Glass Menagerie*" („Menajeria de sticlă") de Tennessee Williams.

Povești: „Mama Gâscă", „Mama Hubbard".

Religie/Mitologie: Ca și în cazul zeilor, zeițelor sau misticilor, Mama apare în toate miturile și tradițiile religioase, de obicei, în calitate de Mamă Divină. Iată doar câteva exemple: Lakshimi, Durga și Kali (în Hinduism); Maria/Miryam (Creștinism/Islam); Serai și Naomi (Iudaism); Cybele (zeița fertilității în Anatolia antică, cunoscută și sub numele de Marea Mamă); Demeter (mitologia greacă); Isis (mitologia egipteană); Tellus (zeița Pământului în mitologia romană); Cihuacoatl (în mitologia aztecă, Mama Pământului, ocrotitoare a nașterilor și a femeilor care mor la naștere).

Marioneta, vezi **Sclavul**

Martirul

Arhetipul Martirului este cunoscut cu precădere ca figură politică sau religioasă, dar și ca tipologie umană a psihologiei contemporane. Umbra Martirului se manifestă prin controlul și manipularea exercitate asupra oamenilor prin intermediul unei combinații între serviciile aduse celorlalți și suferința îndurată pentru aceștia. În mod ironic, Martirul este adeseori foarte respectat în mediul social și politic pentru curajul cu care luptă pentru o cauză; uneori, aceasta îi cere sacrificiul suprem. A suferi pentru salvarea altora (fie că este vorba de salvare spirituală sau politică) se numără printre cele mai sfinte acte umane. Oamenii pot adeseori recunoaște acest arhetip în alții, dar foarte rar în ei înșiși.

Filme: Paul Scofield în „*A Man for All Seasons*" („Un om pentru eternitate"); Meryl Streep în „*Silkwood*"; Denzel Washington în „*Malcom X*"; Ben Kingsley în „*Gandhi*."

Dramaturgie: „Saint Joan" („*Sfântul Ioan*") de G. B. Show.

Literatură: „*A Tale of Two Cities*" („Poveste despre două orașe") de Charles Dickens.

Religie/Mitologie: Mulți dintre sfinții creștini, inclusiv Apostolii; Mansur al-Hallaj (mistic sufi care a fost martirizat în secolul al 10-lea pentru credința că Dumnezeu se află înlăuntrul lui).

Matriarha, vezi **Mama**

Mediatorul (*Ambasadorul, Diplomatul*)

Medierea relațiilor dintre indivizi sau grupuri aflate în poziții antagoniste necesită o mare abilitate de a citi oamenii în orice situație. Dacă un bun Avocat trebuie să sprijine eficient cauza părții pe care o susține, un bun Mediator trebuie să înțeleagă și să respecte ambele părți pentru a putea pune capăt conflictului. De multe ori un membru al familiei își asumă acest rol, astfel că nu trebuie să fii diplomat de profesie pentru a avea o relație intimă cu acest arhetip, ci o preocupare de o viață de a rezolva disputele dintre oameni.

Partea întunecată a Mediatorului se manifestă atunci când acesta își urmărește propriul scop, deturnând procesul negocierilorîn folosul propriului câștig.

Filme: Dominic Guard în *„Go-Between"* („Mesagerul").

Literatură: *„The Ambassadors"* („Ambasadorii") de Henry James.

Religie/Mitologie: Toth (zeu egiptean al înțelepciunii, mediator între zeii care îi căutau mereu sfatul); Genetaska (femeie din tribul irochez atât de respectată pentru imparțialitatea și dreptatea sa, încât toți cei care aveau dispute se duceau la ea); Mitra/Mithra (zeu vedic/persan al prieteniei și al contractelor, apărător al ordinii cosmice, mediator între umanitate și zei).

Menestrelul, vezi **Povestitorul**

Mentorul (*Maestrul, Consilierul, Tutorele, vezi și* **Învățătorul**)

Mentorul este un profesor în care poți avea toată încrederea. Cuvântul provine din Odiseea – eroul îi încredințează lui Telemachus casa și învățătura fiului său. Astăzi, rolul de Mentor este deosebit de important în multe situații de viață, de la artă și artizanat la afaceri și practică spirituală. Mentorul face mai mult decât să învețe, el transmite înțelepciune și rafinează caracterul protejatului său. În aspectul părții întunecate, Mentorul poate lua o atitudine sufocantă, încercând să își controleze învățăcelul; partea întunecată a Mentorului nu îi va mai permite protejatului să ajungă și el în rolul de Mentor, controlându-i acestuia dezvoltarea mentală și trupească și inhibându-i abilitățile.

Distincția dintre acest arhetip și Învățător este una cantitativă. Dacă întreaga ta viață ai avut tendința să „iei sub aripa ta" învățăcei și să-i îndrumi, acest arhetip poate fi o alegere potrivită.

Filme: Alec Guinness este Mentor pentru Mark Hamill în *„Star Wars"* („Războiul Stelelor"); Takashi Shimura pentru Toshiro Mifune în *„The Seven Samurai"* („Cei șapte samurai"); Yul Brynner pentru Horst Bucholz în *„The Magnificent Seven"* („Cei șapte magnifici"); Bette Davis pentru Anne Baxter în *„All About Eve"* („Totul despre Eva"); Paul Newman pentru Tom Cruise în *„The Colour of Money"* („Culoarea banilor").

Filme (Învățătorul): Bette Davis în „The Corn is Green" (*„Porumbul este verde"*); Sidney Poitier în *„To Sir, with Love"* („Domnului profesor, cu dragoste"); Michael Caine în *„Educating Rita"* („Meditațiile Ritei"); Glenn Ford în *„Blackboard Jungle"* („Jungla Școlii").

Seriale TV: James Gandolfini este Mentor pentru Robert Imperioli în *„The Sopranos"* („Clanul Soprano").

Literatură: Fagin pentru Oliver, în *„Oliver Twist"* (aspectul părții întunecate) de Charles Dickens.

Dramaturgie: *„The Miracle Worker"* („Făcătorul de minuni") de William Gibson.

Literatură: *„The Prime of Miss Jean Brodie"* („Tinerețea domnișoarei Jean Brodie" – aspectul părții întunecate) de Muriel Spark; *„Hard Times"* („Timpuri grele") de Charles Dickens.

Religie/Mitologie: Krishna (în scrierile sfinte indiene, mentor spiritual al Arjunei); Chiron (în mitologia greacă, centaur înțelept, cunoscător al artei vindecării, a fos mentorul lui Asclepios, Tezeu și Ahile); Ninsun (în legenda sumeriană, mama și sfătuitoarea lui Ghilgameș).

Mercenarul, vezi **Războinicul**

Mesagerul, vezi Creatorul de Rețele

Mesia (*Salvatorul*)

Acest arhetip este cel mai des asociat cu întruparea puterii Divine și cu misiunea de a salva umanitatea. El are o încărcătură religioasă iudeo-creștină, dar în ultimul timp a început să fie asociat și cu anumite comportamente studiate de psihologie. Complexul Mesia se referă la o persoană care este convinsă că are o misiune divină și devine obsedată de aceasta până în pragul psihozei, ajungând chiar să audă voci care îi cer să treacă imediat la acțiune. Partea întunecată a arhetipului este evidentă la criminali precum Jim Jones sau Charles Manson.

În expresiile sale subtile, acest arhetip este mult mai des întâlnit și mult mai greu de identificat ca tipar personal. Oamenii pot deveni obsedați de scopul lor spiritual și de faptul că Dumnezeu are nevoie ca ei să facă un anumit lucru.

Filme: Reese Witherspoon și Tobey Maguire în *„Pleasantville"*; Jeremy Irons și Robert De Niro în *„The Mission"* („Misiunea"); Marcello Mastroianni în *„The Organizer."*

Religie/Mitologie: Masiach („cel uns" în ebraică, descendent al regelui David care va restaura regatul lui Israel); Iisus Christos („cel uns" în greacă, Salvatorul în concepția creștină); Adam Kadmon („omul primordial" în kabala evreiască, descris ca fiind manifestarea perfectă a lui Dumnezeu, identificat ulterior ca Mesia); al-Mahdi („cel îndrumat" în arabă, descendent al lui Mohamed care va marca sfârșitul istoriei și instaurarea purității islamice); Maitreya („iubitorul" în sanscrită, cel de-al cincilea și ultimul Buddha care îi va ajuta pe toți cei care încă nu au atins iluminarea); Kalki (în credința hindusă, reîncarnarea viitoare a lui Vishnu care va veni călare pe un cal alb pentru a elibera lumea de suferință); Tang (un Mesia chinez care a salvat omenirea de la o mare secetă, sacrificându-și corpul și aducând astfel imediat ploaia).

Meșteșugarul, vezi Artistul

Midas/Zgârcitul

Aceste două arhetipuri sunt atât de apropiate încât, pentru simplificare, le putem considera unul singur. Midas transforma în aur toate lucrurile pe care le atingea, inclusiv propria fiică, din păcate. Este un arhetip asociat cu spiritul antreprenorial și abilitățile creative. Faptul că Midas a fost rege sugerează că ar fi putut aduce bogăție tuturor supușilor săi, dar el era interesat doar de propria avuție. Lăcomia i-a adus sfârșitul. Din acest motiv, acest arhetip aduce adeseori cu el experiențe care învață valoarea generozității. Partea întunecată a sa creează avuție prin strângerea fără măsură de bani și emoții în detrimentul altora, fără să le mai împărtășească cu alții.

Deși dorința de a-ți câștiga pâinea sau de a deveni bogat nu este negativă, acest arhetip reprezintă teama de a-ți pierde avuția și nevoia de a controla mediul din jurul tău. Dificultățile inerente arhetipului Midas/Zgârcitul țin de faptul că individul se va confrunta cu ceea ce este în stare să facă pentru a ajunge bogat.

Filme: Bette Davis în *„The Little Foxes"* („Vulpile"); Michael Douglas în *„Wall Street;"* James Dean în *„Giat"* („Gigantul"); Lionel Barrymore în *„It's a Wonderful Life"* („O viață minunată").

Literatură: Scrooge în *„A Christmas Carol"* („O Poveste de Crăciun") și Uriah Heep în *„David Copperfield"* de Charles Dickens; *„Silas Marner"* de George Elot.

Dramaturgie: *„Avarul"* de Moliere.

Religie/Mitologie: Midas (rege care primește de la zeul Dionysos darul de a transforma tot ceea ce atinge în aur); Kukuth (în folclorul albanez, spiritul unui zgârcit care nu își găsește liniștea după moarte).

Militantul pentru Mediu, vezi **Avocatul**

Misticul (*Ascetul, Pustnicul*)

Misticul este, probabil, cel mai dorit arhetip de studenții mei, dar și cel mai puțin înțeles. Foarte mulți își doresc să creadă că au înclinații mistice, dar nu realizează cât de dificilă poate fi calea unui mistic. Iar când află, sunt bucuroși să lase altora plăcerea confruntării cu acest arhetip. Marii mistici ai lumii au trăit stări de conștiință extinsă, transe extatice prelungite, au avut abilități supranaturale, precum precogniția, sau au reușit să se afle în două locuri în același timp. Dar ei au trăit mari suferințe fizice și psihice, au muncit din greu și adeseori au desfășurat activități mundane cea mai mare parte a vieții. Dacă chiar dorești ca acest arhetip să facă parte dintre companionii tăi intimi, întreabă-te dacă ești gata să plătești cu sânge, sudoare și lacrimi. Dacă accesezi conștiința mistică o dată pe zi în timpul meditației sau la un seminar de yoga, te poți numi căutător al conștiinței, nu Mistic. Dedicația totală a Misticului se regăsește la Cel Care Renunță, care își abandonează toate dorințele și ambițiile materiale pentru a urma o practică spirituală; la Ascetul care se retrage din lume; la Pustnicul care duce o viață retrasă, solitară, departe de ceilalți – deși nu întotdeauna din rațiuni spirituale.

Partea întunecată a Misticului se manifestă printr-o preocupare egocentrică pentru propriul progres spiritual, prin excluderea celorlalți sau printr-un sentiment de autoimportanță generat de atingerea unei stări de conștiință „superioare". Partea întunecată se mai poate manifesta prin obținerea de profituri economice, emoționale sau sexuale de pe urma admiratorilor. Iar dacă acest lucru ți se întâmplă și ție, este un foarte bun indicator că nu ai ajuns încă unde trebuie, deoarece iluminarea autentică se manifestă prin dorința de a fi de folos altora.

Filme: Catherine Mouchet în *„Thérèse"*; Richard Dreyfuss în *„Close Encounters of the Third Kind"* („Întâlnire de gradul trei"); Emily Watson în *„Breaking the Waves"* („Abisul sufletului").

Dramaturgie: *„Agnes of God"* („Agnes, aleasa lui Dumnezeu") de John Pielmeyer.

Literatură: „Lying Awake" de Mark Salzman.

Religie/Mitologie: Toate marile tradiții au generat mistici, iată doar câteva exemple: Tereza din Avila, Meister Eckhart, William Law, Hildegarde din Bingen (Creștinism); Ba'al Shem Tov, Moise ben Nahman, Abraham Abulafia (Iudaism); Rabi'a, Ibn al-'Arabi, mansur al-Hallaj (Islam); Sri Ramakrishna, Anandamayi Ma, Ramana Maharshi (Hinduism); Bodhidharma, Milarepa, Bankei, Pema Chödron (Budism); Chuang-tzu și Wang-pi (Taoism); Padrinho Sebastao și Credo Mutwa (Șamanism).

Naratorul, vezi **Creatorul de Rețele**

Nebunul, vezi Clovnul

Nebunul Curții, vezi Clovnul

Nomadul, vezi Căutătorul

Nonconformistul, vezi Rebelul

Olimpianul, vezi Atletul

Omul de Știință, vezi Alchimistul

Patriarhul, vezi Tatăl

Pelerinul, vezi Pionierul

Persoana fără Adăpost, vezi Cerșetorul

Pionierul (*Exploratorul, Colonistul, Pelerinul, Inovatorul, Antreprenorul*)

Chemarea Pionierului este de a descoperi și explora noi teritorii, fie că este vorba de teritorii exterioare sau de arii interioare. Sub semnul Pionierului se regăsește și dorința de a explora Polul Sud, dar și pasiunea de a descoperi practicile spirituale. Printre expresiile acestui arhetip se regăsesc operele de artă, muzica, afacerile, chiar și moda. Pentru a putea considera că Pionierul face parte din familia ta de 12 arhetipuri, viața ta trebuie să fi fost caracterizată de nevoia constantă de a descoperi noi teritorii și noi domenii.

Partea întunecată a Pionierului se manifestă prin nevoia compulsivă a individului de a-și abandona trecutul și de a trece la ceva nou, tot așa cum procedează Don Juan sau Femeile Fatale cu „cuceririle" lor. Însă nu trebuie să considerăm că Partea întunecată a arhetipului a fost cea care i-a influențat pe cei care au fost forțați să-și părăsească casele, fiind transformați fără voia lor în Pionieri – evreii, africanii răpiți în sclavie, budiștii tibetani sau indienii americani.

Filme: Debbie Reynolds în *„How the West Was Won"* („Cum a fost cucerit Vestul"); Jean Arthur și Van Heflin în *„Shane"*; Judy Garland în *„The Harvey Gilrs"* („Surorile Harvey"); Jackie Robinson în *„The Jackie Robinson Story"* („Povestea lui Jackie Robinson").

Seriale Tv: *„Wagon Train,"* *„Bonanza,"* *„Little House on the Prairie"* („Căsuța din prerie").

Literatură: *„Lost Horizons"* („Orizonturi pierdute") de James Hilton; *„O, Pioneers!"* de Willa Cather.

Religie/Mitologie: Nana-Ula (explorator care în urmă cu o mie de ani și-a condus oamenii peste ocean într-o călătorie de 2.500 de mile marine, din Tahiti în Hawaii); Bodhidharma (patriarh budist care a dus învățăturile budiste din India în China, punând bazele tradiției Zen); Hagar (sclava lui Avraam, și-a dus fiul, Ishmael, în Valea Becca din Peninsula Arabică, punând bazele poporului arab).

Piratul (*Corsarul, Spadasinul*)

Pirații au fost hoții mărilor și oceanelor, vânând comori și îngropându-le în peșteri, dând astfel naștere legendelor arhetipale despre comorile îngropate în peșterile interioare ale ființei noastre. Deși pirații au fost bandiți, ei simbolizau

libertatea și posibilitatea de răzbunare pe clasele sociale înstărite care și-au făcut averile pe spinarea săracilor. Piraților moderni fură informații pe Internet. Este foarte tentant pentru noi să furăm energia sau avuția altora. Căutarea aurului spiritual este o metaforă pentru maturizarea spirituală care ne face să ne descoperim propriile comori, nu să le furăm pe ale altora.

Filme: Errol Flynn în *„Captain Blood"* („Căpitanul Blood"); Walter Matthau în *„Pirates"* („Piraților"); Rober Stevens (în rolul lui Henry Morgan) în *„Pirates of Tortuga"* („Piraților din Tortuga").

Operetă: *„The Pirates of Penzance"* („Piraților din Penzance") de Gilbert și Sulivan.

Literatură: *„The Count of Monte Cristo"* („Contele de Monte Cristo") de Alexandre Dumas.

Religie/Mitologie: Formorian (în mitologia celtică, rasă demonică de giganți preistorici care jefuiau Irlanda venind de pe mare).

Poetul (vezi și **Artistul**)

Înrudit cu Autorul și cu Artistul, Poetul îmbină lirismul cu spiritul de observație ascuțit, găsind esența frumuseții și adevărului nu doar în marile aventuri ale umanității, ci și în viața de zi cu zi. Poezia clasică vorbește adeseori de evenimente grandioase și de fapte mărețe, dar și de frumusețile și durerile ascunse care ar putea fi ușor trecute cu vederea. Nu trebuie să ai publicate volume de poezii pentru a te putea considera Poet, trebuie să fii stăpânit de dorința de a descoperi frumusețea oamenilor și a locurilor și de a o exprima într-un mod care să îi facă și pe alții să o vadă.

Partea întunecată a Poetului transformă darurile acestuia în elemente destructive – spre exemplu, poezii și cântece închinate agresiunii sau dictaturii.

Filme: Glenda Jackson în *„Stevie"*; Philippe Noiret în *„Il Postino"* („Poștașul"); Sean Connery în *„A Fine Madness"* („Nebunie divină").

Literatură: *„The Basketball Diaries"* („Jurnalul unui baschetbalist" – aspectul părții întunecate) de Jim Carroll.

Religie/Mitologie: Regele David (conducător al Israelului, considerat ca fiind autorul multora dintre Psalmi); Orfeu (în mitologia greacă, mare poet și muzician care putea fermeca chiar și fiarele sălbatice); Bragi (în mitologia nordică, zeul elocvenței și ocrotitorul poeților); Finn Mac Cimhail (erou irlandez legendar, lider respectat și mare poet).

Povestitorul (*Menestrelul, Naratorul*)

Arhetipul clasic al Povestitorului/Menestrelului relatează despre înțelepciune și nebunie, despre greșeli și succes, despre adevăr și imaginație, despre iubire și despre imposibil, într-un mod care adeseori ne poartă dincolo de viața obișnuită. Dragostea este mai intensă, puterea este mai mare, succesele sunt mai uimitoare, prostia, mai evidentă. Noi toți simțim nevoia arhetipală de a asculta povești care ne aduc în legătură cu ființa noastră intimă. Suntem cu toții Povestitori, prin natura noastră. Cei care se regăsesc în acest arhetip realizează că vocea și metodele Povestitorului reprezintă pentru ei mijloace fundamentale de comunicare și percepere a realității. Unii profesori sunt conectați la arhetipul Povestitorului, dar nu toți povestitorii sunt profesori. Nu toți cei care scriu sunt Povestitori, dar

toți autorii de literatură trebuie să fie. Povestitorul nu comunică doar fapte, ci și metafore și experiențe. Regăsim Povestitori în toate straturile sociale, nu doar printre scriitorii profesioniști.

Tradiția Menestrelului scoate în evidență cât de important era rolul Povestitorului în cultura medievală; Menestrelii spuneau și cântau povești care nu doar amuzau publicul, ci îl și informau.

Partea întunecată a Povestitorului se manifestă prin minciună și exagerare. Este mare tentația de a-ți folosi talentul în mod imoral atunci când povestești, pentru a obține beneficii personale. Partea întunecată a se manifestă și atunci când scornești o istorie pentru a ascunde lucruri despre care nu vrei să se afle. Impactul universal al acestui arhetip sugerează faptul că Povestitorul este conectat în mod profund la sufletul uman. Cele mai vechi scrieri din lume, precum Epopeea lui Ghilgameș, Biblia sau Odiseea lui Homer, se folosesc de tehnica povestirii pentru a-și transmite mesajul. Poate că acest lucru se întâmplă fiindcă fiecare dintre noi consideră că povestea sa merită a fi spusă sau fiindcă avem cu toții o dorință profundă de a pune ordine într-un șir de evenimente aparent haotice.

Filme: Rod Taylor în rolul lui Sean O'Casey în filmul „*Young Cassidy*" („Tânărul Cassidy"); Laurence Harvey și Karl Boehm în „*The Wonderful World of Brothers Grimm*" („Minunata lume a fraților Grimm"); Judy Davis în rolul ui George Sand în pelicula „*Impromptu*"; Barbara Bel Geddes în „*I Remember Mama*" („Îmi aduc aminte de mama").

Literatură: „*Lord Jim*" de Joseph Conrad; „*Beloved*" de Toni Morrison; „*Ulysses*" de James Joyce.

Povești: „Cele 1001 de nopți ale Șeherezadei."

Religie/Mitologie: Homer (în Iliada și Odiseea mitul se împletește cu aventura); Blaise (povestitor galez care devine scribul lui Merlin în legendele Regelui Arthur); Thamyris (menestrel trac care câștigă atât de multe concursuri, încât le provoacă chiar pe Muze; pentru obrăznicia sa, este orbit).

Predicatorul, vezi **Ghidul**

Preotul (*Preoteasa, Pastorul, Rabinul*)

Hirotonisirea este ritualul care conferă Preotului un rol unic – el facilitează depunerea jurămintelor spirituale în fața autorității Divine. Hirotonisirea (sau alte ritualuri similare) permite Preotului, Rabinului, Șamanului sau Vraciului să se constituie în vehicul spiritual pentru energia altora. Mulți dintre cei dedicați vieții spirituale, precum călugării sau călugărițele, nu pot facilita jurămintele rituale sau schimbul de energie spirituală. Hirotonisirea permite Preotului să transmită publicului puterea textelor sacre, ritualurile, înțelepciunea, moralitatea sau etica fiecărei tradiții spirituale. Din cauza acestor responsabilități spirituale profunde, lor li se cere să ilustreze învățăturile sfinte prin exemplul personal. Partea întunecată a acestui arhetip se manifestă prin incapacitatea de a trăi conform învățăturilor predicate, mai ales din cauza lipsurilor morale. Expresia dominantă a părții întunecate arhetipului a fost întotdeauna încălcarea jurămintelor sau folosirea autorității spirituale în scop de câștig personal. De la preoții corupți ai templelor

egiptene la prelații lacomi de putere și bogății ai creștinismului medieval, partea întunecată a Preotului s-a amestecat în afacerile seculare pentru a câștiga putere și influență pentru biserică; a extorcat bani de la cei nevoiași care aveau nevoie de adăpost și hrană doar pentru a construi temple și catedrale tot mai mari; a fost o piedică în calea drepturilor femeilor și ale homosexualilor; a deturnat încrederea oamenilor pentru a-și satisface poftele sexuale.

Filme: Montgomey Clift în *„I Confess"* („Mărturisire"); Karl Malden în *„On the Waterfront"* („Pe chei"); Don Murray în *„The Hoodlum Priest"* („Preotul din Hoodlum"); Richard Todd în *„A Man Called Peter"* („Un bărbat pe nume Petru"); Richard Burton în *„Becket."*

Literatură: *„Diary of a Country Priest"* („Jurnalul unui preot de țară") de Georges Bernanos.

Dramaturgie: *„Mass Appeal"* de Bill C. Davies; *„Murder în the Cathedral"* („Omor în catedrală") by T. S. Eliot.

Religie/Mitologie: Eleazar (primul mare preot al Israelului); Pythia (preoteasă a templului din Delphi al lui Apollo care putea intra în transă, devenind oracol); Apotequil (marele preot incas al zeiței lunii); Hungan (preot haitian); Ishkhara (preoteasă a lui Ishtar, zeița babiloniană a dragostei); Kokopelli (în folclorul tribului Zuni, preot care poate chema ploaia); Utnapishtim/Ziusudra (în mitologia babiloniană și sumeriană, regele-preot al Shurrupak este avertizat de zei de venirea potopului; el construiește o mare arcă pentru a salva sămânța oamenilor și a animalelor).

Prietenul, vezi **Companionul**

Prințul

În cazul unor arhetipuri, semnificația numelui acestora exprimă natura lor. Cuvântul *„prinț"* vine din latină și semnifică „primul" sau „șeful" și se aplica inițial conducătorului unui principat sau fiului unui rege; în zilele noastre termenul se aplică și indivizilor care excelează într-un domeniu sau persoanelor foarte generoase. Povestea „Micul Prinț" de Antoine de Saint-Exupéry a conturat imaginea Prințului ca explorator uimit și inocent. Adevăratul Prinț este un conducător care încă învață cum să le fie de folos supușilor, fie că este vorba de un regat material, fie de unul spiritual, precum Prințul Siddhartha înainte de a deveni Buddha. Partea întunecată a Prințului se poate manifesta la cei tineri printr-o concepție absolut exacerbată a drepturilor pe care consideră că le au; tot aspectul părții întunecate se manifestă la individul care moștenește un imperiu al răului și care preia toate atributele negative ale „regelui", precum Michael Corleone în „Nașul". Lucrarea „Prințul" semnată de Machiavelli este un ghid al folosirii puterii părții întunecate în scopuri personale, fără nicio considerație pentru alții.

Filme: Laurence Olivier în *„The Prince and the Showgirl"* („Prințul și dansatoarea"); Henry Fonda în *„The Lady Eve"* („Capcana iubirii"); Joseph Cotten în *„The Farmer's Daughter"* („Fiica fermierului"); Paul Newman în *„A Cat on a Hot Tin Roof"* („Pisica pe acoperișul fierbinte"); Robert Redford în *„The Way We Were"* („Cei mai frumoși ani"), Anthony Perkins în *„Phaedra"*.

Dramaturgie: Biff în *„The Death of a Salesman"* („Moartea unui comis voiajor") de Arthur Miller.

Literatură: *„The Prince and the Pauper"* („Prinț și Cerșetor") de Mark Twain.

Povești: *„Frumoasa din pădurea adormită"*, *„Cenușăreasa."*

Religie/Mitologie: Rama (prințul din Ayadhya, a șaptea încarnare a lui Vishnu, eroul epopeei hinduse *„Ramayana"*); Shotoku (prinț japonez zeificat ca încarnare a lui Siddharta, Buddha); Xochililli (zeu aztec al florilor, porumbului, iubirii, frumuseții și cântecului, al cărui nume semnifică „Prințul Florilor"); Beelzebub (inițial zeul ocrotitor al filistinilor și canaaniților, al cărui nume semnifica „Prințul Baal", a fost demonizat de tradițiile iudeo-creștine ca Prinț al Întunericului).

Prințesa, vezi **Domnița**

Profetul, vezi **Vizionarul**

Prostănacul, vezi **Clovnul**

Prostituata (*vezi textul cărții, pentru o descriere amănunțită*)

Arhetipul Prostituatei oferă lecții cu privire la integritatea personală și negocierea acesteia pentru a supraviețui fizic sau financiar sau pentru dobândirea de câștiguri bănești. Acest arhetip declanșează aspecte inconștiente legate de seducție și control, făcându-te să îi poți cumpăra pe alții la fel de bine cum te poți vinde pe sine. Prostituata te poate îndemna să-ți folosești talentul, ideile sau orice altă expresie a sinelui – sau să le vinzi. Este un arhetip universal, iar esența sa este legată de nașterea și rafinarea respectului de sine.

Filme: Jack Lemmon în *„The Apartment"* („Apartamentul"), *„Some Like It Hot"* („Unora le place jazzul"); *„Save the Tiger"* („Salvați tigrul") și *„Mass Appeal"*; Judy Holliday în *„Born Yesterday"* („Născută ieri"); Fred MacMurray în *„Double Indemnity"* („Asigurare de moarte"); Marlon Brando în *„On the Waterfront"* („Pe chei").

Dramaturgie: *„The Tragical History of Dr. Faustus"* („Tragica istorie a doctorului Faust") de Christopher Marlowe.

Religie/Mitologie: Ochun (în cultura Yoruba, zeiță a dragostei, căsătoriei și maternității, forțată un timp să se prostitueze pentru a-și putea hrăni copiii); prostituatele templelor (în Grecia antică, Imperiul Roman, Asia Mică și India, femei care erau posedate în public pentru a activa simbolic energia fertilității).

Protestatarul Politic, vezi **Rebelul**

Provocatorul, vezi **Trișorul**

Pustnicul, vezi **Misticul**

Rabinul, vezi **Preotul**

Rătăcitorul, vezi **Căutătorul**

Războinicul (*Soldatul, Amazoana, Mercenarul, Prăștierul, Samuraiul*)

Arhetipul Războinicului simbolizează forța fizică și abilitatea de a proteja, de a apăra și de a lupta pentru drepturile legitime. Dacă arhetipul Cavalerului este asociat mai ales cu apărarea Domniței, Războinicul este legat de invincibilitate și

loialitate. Energia Războinicului este una erotică, reprezentând o culme a virilității, a puterii fizice și a tăriei de caracter. A fi de neînfrânt și a lupta până la moarte sunt două atribute ale războinicului, care mai este asociat cu trecerea de la copilărie la maturitate.

Mercenarul este o variațiune a temei ucigașului plătit, care își vinde puterea fără să țină cont de cine o cumpără. Ca și Prostituata, Mercenarul pare a fi la prima vedere negativ, dar el ne avertizează atunci când suntem în primejdie să ne aliem cu injustiția sau cu o cauză profund egoistă.

Prăștierul și Samuraiul sunt precum o sabie cu două tăișuri. Ele ne hrănesc fanteziile de libertate și independență și puterea de a ne apăra singuri, dar poartă cu ele greutatea istorică a sălbăticiei și vărsării de sânge. Pe de o parte, avem personaje eroice, precum cele interpretate de John Wayne, Gary Cooper și alții, care se răzvrătesc față de nedreptate și stăvilesc răul singuri. Călărețul Singuratic și războinicii samurai din filmele lui Akira Kurosawa întruchipează individul războinic, absolut liber și independent, pe care cultura americană pare să o aibă în comun cu cea japoneză. Iar pe de altă parte, avem personaje malefice, hoți și ucigași care întrupează cele mai adânci frici ale noastre și sunt un simbol pentru dominația masculină nestăvilită. Undeva între aceste două categorii se află luptătorii pentru dreptate și lupii singuratici portretizați de Clint Eastwood, al căror eroism este pătat de furie, răzbunare și puțin sadism.

Partea întunecată a Războinicului distorsionează sau abandonează total principiile etice sau decența în numele victoriei care trebuie obținută cu orice cost. Indiferența eroică în fața riscului și a durerii (care ar putea fi o virtute) se transformă într-un atribut demn de dispreț atunci când este îndreptată împotriva altora.

Psihicul feminin este conectat în aceeași măsură la arhetipul Războinicului precum cel masculin. Femeile și-au apărat familia din cele mai vechi timpuri, iar amazoanele războinice sunt celebre pentru ferocitatea cu care se aruncau în luptă; ele plăteau prețul sacrificării unei părți din trup pentru a putea lupta mai ușor. Loialitatea față de familie și trib se număra printre atributele nobile ale amazoanelor, alături de creșterea copiilor și de învățarea tinerei generații despre putere și autoapărare. Femeia războinică a renăscut în societatea zilelor noastre prin femeile care îi eliberează și îi protejează pe ceilalți, mai ales femeile și copiii care au nevoie de apărare și de sprijin financiar.

Conceptul de Războinic spiritual a fost dezvoltat de Dan Millman („The Peaceful Warrior"), de învățătorul tibetan Chögyam Trungpa („Shambbala: The Secret Path of the Warrior" – „Shamballa – Calea secretă a Războinicului"), de profesorul Robert Thurman și de alții. El consideră că virtuțile clasice ale Războinicului, precum eroismul, stoicismul și sacrificiul de sine, pot fi folosite pentru cucerirea egoului și câștigarea controlului asupra vieții interioare.

Filme: GaryCooper în *„High Noon"* („Mesaje misterioase"); John Wayne în *„The Searchers"* („Căutătorii"); Clint Eastwood în *„Pale Rider"* („Călărețul palid") și *„Unforgiven"* („Necruțătorul"); Mel Gibson în *„Road Warrior"* („Războinicul șoselelor") și *„Mad Max"*; Barbara Streisand în *„The Way We Were"* („Cei mai frumoși ani" – activism politic); Shirley MacLaine în *„Terms of Endearment"* („Vorbe de alint" – eroina luptă pentru a-i oferi fiicei muribunde o îngrijire mai

bună); Denzel Washington în *„Glory"* (în care eroul este un soldat din timpul Războiului Civil american); *„The Seven Samurai"* („Cei Șapte samurai").

Seriale TV: *„Buffy the Vampire Slayer"* („Buffy, spaima vampirilor"); *„Xena, the Warrior Princess"* („Xena, prințesa războinică").

Dramaturgie: *„A Soldier's Story"* („Povestea unui soldat") de Charles Fuller.

Literatură: *„In Dubious Battle"* („Nehotărâții sorți ai bătăliei") de John Steinbeck.

Religie/Mitologie: Nhima („Cel Teribil", erou războinic al Mahabharatei, renumit pentru puterea sa; fiu al zeiței vântului Vayu și frate al lui Arjuna, el devine zeul războinic hindus); Oya (în mitologia Yoruba, femeie războinică, zeiță a focului, vântului, tunetului și a fluviului Niger); Andarta (războinică celtico-galeză și zeiță a fertilității); Popocatepetl (războinic aztec transformat de zei împreună cu iubita sa într-un munte, după ce amândoi mor de dorul celuilalt); Brunhilda (femeie războinică, una dintre valkirii în epopeea germană *„Nibelungii"*); Alyosha Popovitch (în folclorul rusesc, erou epic și aprig luptător); Durga (manifestare războinică a Zeiței Mamă hinduse).

Răzbunătorul (*Îngerul Răzbunător*)

Acest arhetip și manifestările sale răspund nevoii de justiție, uneori prin metode foarte agresive. Exemple de Răzbunători moderni sunt avocații care lucrează pentru cei săraci sau care își oferă serviciile pro bono celor care nu se pot apăra singuri. Aducerea criminalilor de război în fața justiției sau a corporațiilor care provoacă daune mediului înconjurător sunt alte exemple ale arhetipului Răzbunătorului care acționează la scară globală, în beneficiul umanității. Există oameni care doresc să răzbune o nedreptate resimțită de ei sau de cineva apropiat. Îngerul Răzbunător este o expresie de proporții mitice a acestui arhetip, sugerând că misiunea este primită direct de la Dumnezeu (precum în cazul Ioanei d'Arc).

La nivel global, aspectul părții întunecate a acestui arhetip se manifestă prin acte violente imorale, precum ecoterorismul sau atacarea clinicilor unde se practică avortul. „Justețea" cauzei pentru care luptă cineva nu poate niciodată justifica rănirea inocenților. (Gandhi a contracarat partea întunecată a răzbunării sociale prin atitudinea de rezistență pasivă în fața autorității ilegitime). Atunci când îți evaluezi legăturile cu acest arhetip, trebuie să îți amintești de împrejurările în care ai luptat pentru apărarea cauzei altora. O singură întâmplare nu este suficientă pentru a considera că arhetipul face parte din familia ta de 12, acest arhetip trebuie să fie o forță fundamentală în viața ta, care să îți fi influențat foarte multe decizii și acțiuni. Dorința arzătoare de a te răzbuna poate fi o forță care să îți reorganizeze întreaga existență.

Filme: Ingrid Bergman în *„The Visit"* („Vizita"); Jane Fonda în *„Cat Ballou"*; John Waine în *„The Searchers"* („Căutătorii"); Antonio Banderas în *„The Mask of Zorro"* („Masca lui Zorro"); Jane Fonda, Dolly Parton și Lily Tomlin în *„Nine to Five"* („De la nouă la cinci"); Vincent Price în *„Theatre of Blood"* („Teatrul sângelui" – aspectul părții întunecate – este vorba despre un actor care își ucide criticii); Al Pacino în *„The Godfather"* („Nașul" – aspectul părții întunecate); Robert de Niro și Robert Mitchum în *„Cape Fear"* („Promontoriul Groazei" – aspectul părții întunecate).

Seriale TV: *„The Avengers"*.

Dramaturgie: *„The Oresteia"* („Oreste") de Eschil; „Hamlet" de Shakespeare.

Literatură: *„To Kill a Mockingbird"* („Să ucizi o pasăre cântătoare") de Harper S. Lee.

Religie/Mitologie: Furiile (spirite răzbunătoare din mitologia greacă și romană); Bastet (zeiță egipteană cu cap de pisică pe care se răzbună Ra); Durga (zeiță războinică răzbunătoare din panteonul hindus); Kali (Zeița Mamă hindusă ce simbolizează distrugerea care anihilează ignoranța și menține ordinea lumii).

Rebelul (*Anarhistul, Revoluționarul, Protestatarul Politic, Nonconformistul*)

Adeseori, imaginea Rebelului este atât de intim asociată cu clișeele culturii tinerilor, încât nu reușim să înțelegem cât de valoros poate fi acest arhetip. Rebelul este un factor-cheie în dezvoltarea societății umane, fie că acționează la nivel politic, precum Martin Luther King, Betty Friedan sau Lech Walesa, fie că influențează domeniul artistic, precum Van Gogh, James Joyce sau Coltrane. Atunci când Rebelul se află într-un grup, el poate ajuta colectivitatea să se rupă de tiparele tribale. El te poate ajuta să vezi dincolo de limitele obișnuite ale profesiei tale. Rebelul te poate face să respingi sistemele spirituale care nu îți servesc impulsului interior de a avea o relație nemediată cu Dumnezeu, îmboldindu-te să cauți alte căi. Partea întunecată a Rebelului te poate face să te răzvrătești față de presiunea celor din jur sau doar de dragul unor tendințe, făcându-te să devii prizonierul altor convenții. Partea întunecată a Rebelului te poate face să respingi autoritatea legitimă doar pentru că aceasta îți cere să faci lucruri dificile sau neplăcute. Trebuie să îți evaluezi cu grijă impulsurile rebele; chiar dacă Rebelul nu face parte din cercul tău intim de arhetipuri, este foarte probabil să îi simți influența într-o oarecare măsură, prin urmare trebuie să fii atent la nevoile și la impulsurile sale.

Filme: James Dean în *„Rebel Without a Cause"* („Rebel fără cauză"); Marlon Brando în *„The Wild One"* („Sălbaticul"); Kirk Douglas în *„Spartacus"*; Sally Field în *„Norma Rae"* și Meryl Streep în *„Silkwood"*.

Literatură: *„Rebelul"* de Albert Camus.

Folclor/Povești: *„Jack și vrejul de fasole"*, *„Iepurașul Peter"* de Beatrix Potter.

Religie/Mitologie: Iblis/Lucifer (în credința musulmană/creștină, înger rebel care a refuzat să-l slăvească pe Adam și să recunoască supremația lui Dumnezeu.)

Regele (*Împăratul, Conducătorul, Liderul, Șeful*)

Regele este un arhetip de proporții majore, reprezentând o culme a puterii și a autorității masculine temporare. Cu acest arhetip sunt asociate formele de exprimare extreme ale bunătății, dar și ale cruzimii. (Supușii Regelui crud își doresc căderea de pe tron a acestuia.) Regele este asociat mai mult cu sângele regal și cu moștenirea, în timp ce Împăratul se poate ridica singur din rândul oamenilor obișnuiți, precum Napoleon. Moștenirea de sânge leagă acest arhetip de cel al Prințului; este caracterizat de atitudini gen „este dreptul meu" – una dintre caracteristicile părții întunecate a acestui arhetip. Tot din aspectul părții întunecate fac parte rezistența la critică, la sugestii sau punerea sub semnul întrebării a deciziilor luate.

Istoria umană cunoaște regi buni și regi diabolici, regi binevoitori și regi de o brutalitate și lăcomie criminale. Regele Louis IX al Franței – Sfântul Louis – a

fost un conducător drept, un războinic neînfricat și un om sfânt. Acest suveran al secolului al 13-lea și-a dedicat viața bunăstării supușilor săi și gloriei lui Dumnezeu. Charlemagne, Rege David, Akhenaton (faraon egiptean) s-au numărat printre cei mai luminați și umani conducători ai lumii. Dar au mai fost oameni ca Regele George al III-lea al Angliei, care a dus la revolta coloniilor sale; Regele Louis XVI al Franței, sinonim cu decenii de excese și decădere; Împăratul Hirohito al Japoniei, care și-a condus țara într-un război devastator.

Acest arhetip își menține caracteristicile și la nivel individual, indiferent dacă „regatul" cuiva este o corporație, o comunitate sau o familie. Cheia acestui arhetip o constituie nevoia de a domni peste un regat.

Filme: Charles Laughton în *„The Private Life of King Henry VIII"* („Viața privată a Regelui Henry XVIII"); Yul Brynner în *„The King and I"* („Regele și cu mine"); Richard Gere în *„King David"* („Regele David"); Paul Scofield în *„King Lear"* („Regele Lear" – 1971); Christopher Walken în „The King of New York" („Regele New-Yorkului" – aspectul părții întunecate).

Dramaturgie: *„Richard III"*, *„Henry IV"*, *„Henry V"*, *„Hamlet"* și *„Macbeth"* de Shakespeare.

Literatură: *„King of the Gypsies"* („Regele țiganilor") de Peter Maas; *„The Godfather"* („Nașul") de Mario Puzo (aspectul părții întunecate); *„The Once and Future King"* de T. H. White.

Religie/Mitologie: Priam (regele Troiei); Daibutsu/Daibosatsu (buddha japonez); Sila sau Silap-inua (conducător divin eschimos, văzut ca aerul respirat, dar și ca energia care animă întregul Univers și pe fiecare dintre noi); Amun (zeu creator suprem egiptean, care domnește peste aer și peste forța care animă vântul); Șeful Seattle (conducător indian din America de Nord); Haile Selassie (conducător al Etiopiei, zeificat ulterior de religia rastafariană).

Regina (*Împărăteasa*)

În afară de accepțiunea comună a termenului, Regina simbolizează puterea și autoritatea feminine. Simbolic vorbind, curtea ei regală poate fi orice, de la propria casă la o corporație. În general, imaginea Reginei Întunecate și Rele a fost impusă de autorii bărbați în povești și legende ca o personificare a răutății. Ea mai este portretizată ca fiind isterică, înclinată să cadă sub imperiul forțelor răului și gata să urzească planuri malefice, precum în „Albă ca Zăpada". *„Călătoriile lui Guliver"* ne prezintă o regină bună, care domnește peste Tărâmul Uriașilor, dar aceasta este o rară excepție.

Arhetipul Reginei este asociat cu aroganța și postura defensivă, atitudine simbolică pentru nevoia ei de a-și proteja puterea personală. Foarte rar Reginele au o suită de supuși fideli, adeseori ele sunt portretizate ca fiind înconjurate de curteni gata să le trădeze, care se sfâșie între ei și sunt gata să le înfigă un pumnal în spate. Femeile care la seminariile mele de lucru și-au identificat Regina printre arhetipuri au și ele în comun aceste caracteristici, sugerând faptul că dacă nu ar avea astfel de personalități agresive ar fi vulnerabile și ar cădea cu ușurință pradă controlului altora.

Lecțiile fundamentale inerente acestui arhetip sunt legate de control, autoritate personală și arta de a-i conduce pe alții. Regina binevoitoare se folosește de autoritatea

sa pentru a-și proteja supușii și consideră că își mărește puterea cu fiecare nouă relație și cu fiecare nouă experiență. Partea întunecată a Reginei dezvoltă tipare de comportament agresive și destructive, mai ales atunci când își vede amenințate autoritatea și capacitatea de control. Imaginea Reginei Albinelor este mixtă – ea are uluitoarea abilitate de a da naștere întregului stup fără să iasă vreodată din „apartamentele" sale, dar îi transformă în sclavi pe toți membrii comunității.

Filme: Joan Crawford în *„Queen Bee"* („Regina din Sud"); Marlene Dietrich în rolul Ecaterinei cea Mare în pelicula *„The Scarlet Empress"* („Împărăteasa Roșie"); Geraldine Chaplin în *„The Three Musketeers"* („Cei trei muschetari"); Greta Garbo în *„Queen Cristina"* („Regina Cristina"); Judi Dench în *„Shakespeare în Love"* („Shakespeare îndrăgostit"); Cate Blanchett în *„Elizabeth."*

Dramaturgie: „Antoniu și Cleopatra" de Shakespeare.

Povești: *„Albă ca Zăpada și cei șapte pitici"* – aspectul părții întunecate.

Religie/Mitologie: Fecioara Maria (Mama lui Iius, ridicată de religia catolică la statutul de Regină a Cerurilor); Mab (regina zânelor, care uneori fură bebeluși, probabil derivată din galeza Mabb sau celtica Maeve); Anatu (regina mesopotamiană a cerului); Antiope (în mitologia greacă, regina amazoanelor); Marisha-Ten (regină japoneză a Raiului); Guinevere (soția Regelui Arthur).

Revoluționarul, vezi **Rebelul**

Robin Hood, vezi **Hoțul**

Sabotorul (*vezi textul cărții, pentru o descriere detaliată*)

Arhetipul Sabotorului este cel care produce temerile și problemele legate de respectul de sine scăzut, determinându-te să faci alegeri în viață care te împiedică să devii puternic și să ai succes. Ca și în cazul Victimei sau în cel al Prostituatei, trebuie să te confrunți cu acest arhetip puternic, pe care îl avem cu toții, și să îl transformi în aliatul tău. Atunci când reușești să faci acest lucru, îți vei da seama că el te avertizează ori de câte ori ești în pericol să fii sabotat de alții sau de tine însuți. Odată ce reușești să ai o relație constructivă cu Sabotorul, vei învăța să îi auzi avertismentele și să iei decizii în consecință, scăpând de durerile și amărăciunile de a face iarăși și iarăși aceeași greșeală. Dacă te hotărăști să îi ignori avertismentele, umbra Sabotorului se va manifesta printr-un comportament destructiv, fie la adresa ta, fia la adresa altora.

Filme: Greta Garbo în *„Mata Hari"*; Angela Lansbury în *„The Manciurian Candidate"* („Candidatul manciurian"); Woody Harrelson în *„The People vs. Larry Flynt"* („Scandalul Larry Flynt"); Judy Holliday în *„The Solid Gold Cadillac"* („Un Cadillac din aur masiv").

Dramaturgie: *„Amadeus"* (personajul Salieri) de Peter Schaffer; *„The Madwoman of Chaillot"* („Nebuna din Chaillot") de Jean Giraudoux.

Religie/Mitologie: Loki (în mitologia nordică, un personaj care ilustrează și arhetipul Celui-Care-Își-Schimbă Forma, dar și Trișorul – viclean și malițios, dar și eroic); Eris/Discordia (în mitologia greacă/romană, zeița discordiei, depre care se spune că a provocat Războiul Troian); Bamapana (erou-trișor aborigen care provoacă discordie și neînțelegeri); Șarpele (în multe culturi, el reprezintă un personaj care păcălește oamenii, sabotându-le singura șansă la nemurire).

Salvatorul (vezi și **Cavalerul, Vindecătorul, Eroul**)

Salvatorul ajută atunci când este nevoie de el, apoi se retrage. Salvatorul aduce cu sine un amestec de putere și sprijin pentru a-i ajuta pe alții să supraviețuiască unor situații dificile, unor crize sau unor procese, atunci când acestora le lipsește rezistența sau cunoașterea interioară necesară depășirii cu succes a situației. Spre deosebire de Cavaler, cu care este înrudit, Salvatorul este mult mai des întâlnit la femei, mai ales în aspectele sale întunecate. Partea întunecată a Salvatorului iese la iveală mai ales în relațiile romantice, în care una dintre părți caută să stabilească o legătură intimă prin oferirea sprijinului emoțional, cu speranța ascunsă că cel salvat va răspunde în mod romantic. Astfel de iubiri sunt destinate eșecului, deoarece partea întunecată trebuie să îl facă pe cel salvat să aibă mereu nevoie de salvare, pentru că altfel Salvatorul nu ar mai avea vreun rost.

Vindecarea Salvatorului este o problemă emoțională comună, deoarece face parte din natura noastră să ne dorim ca cineva să aibă nevoie de noi. Mulți oameni rezonează cel puțin parțial cu atributele acestui arhetip, care este înrudit cu Cavalerul, Vindecătorul, Eroul și Servitorul. Dacă te simți înclinat să alegi acest arhetip, nu uita să analizezi cu atenție și caracteristicile celorlalte arhetipuri menționate.

Filme: Sigourney Weaver în *„Alien"*; Tom Hanks în *„Saving Private Ryan"* („Salvați soldatul Ryan"); Jason Gedrick în *„Iron Eagle"* („Vulturul de fier").

Seriale Tv: *„The Lone Ranger"* („Călărețul singuratic").

Religie/Mitologie: Bidadari (în mitologia insulei Java, nimfă singuratică care se folosește de magie pentru a salva un erou aflat la ananghie, căsătorindu-se apoi cu el); Lancelot (cavaler al Mesei Rotunde care o salvează pe Guinevere – cu care avea o legătură amoroasă – după ce Regele Arthur amenință să o execute pentru adulter); Bran (în folclorul galez, gigant care își salvează sora, Branwen, de la sclavia la care o supunea soțul ei).

Salvatorul, vezi **Mesia**

Samuraiul, vezi **Războinicul**

Săracul, vezi **Cerșetorul**

Schimnicul, vezi **Misticul**

Sclavul (*Marioneta*)

Arhetipul Sclavului reprezintă absența totală a puterii de alegere și a autorității sinelui. Dar tocmai absența voinței face ca Sclavul să posede un mare potențial de transformare. Cea mai mare realizare spirituală este să ne predăm voința Divinității – să devenim Sclavi Divini. Scopul multor practici monastice îl constituie renunțarea la puterea alegerii personale în favoarea voinței mentorului spiritual – atunci când individul poate avea suficientă încredere că acesta îi vrea binele din tot sufletul. Renunțarea la propria voință în favoarea unei autorități superioare este un act care se regăsește și în alte organizații ierarhizate, precum sistemele militare sau corporațiile. Individul devine Sclavul sistemului.

Pentru zeci de milioane de afro-americani, arhetipul Sclavului poartă cu sine o încărcătură istorică și emoțională care nu poate fi neglijată. Dacă Sclavul face parte din istoria ta genetică, trebuie să analizezi cu mare atenție posibilitatea ca el să

facă parte din familia ta arhetipală. Sunt oameni care își imaginează că Sclavul nu are nimic de a face cu ei, doar pentru a descoperi ce influență uriașă are în viața lor – este un arhetip care se exprimă în multe feluri. Spre exemplu, de obicei nu ne gândim că un soldat înarmat până în dinți ar fi Sclav, dar el urmează ordine în mod necondiționat – o caracteristică esențială a Sclavului, mai ales dacă ordinele îi violează integritatea personală. Esența acestui arhetip o constituie înțelegerea unui adevăr paradoxal: suntem cu adevărat liberi doar în momentul în care ne predăm voința Divinului.

Filme: Djimon Hounsou în *„Amistad"*; Ossie Davis în *„Slaves"* („Sclavii"); Russell Crowe în *„The Gladiator"* („Gladiatorul"); Yvette Mimieux în *„The Time Machine"* („Mașina timpului"); Kevin Spacey și Anette Bening în *„American Beauty"* („Frumusețe americană"); Victor Mature în *„The Robe"* („Tunica"); Charlton Heston în rolul lui Moise în pelicula *„The Ten Commandments"* („Cele Zece Porunci").

Seriale TV: LeVar Burton în *„Roots"* („Rădăcini").

Dramaturgie: *„The Emperor Jones"* („Împăratul Jones") de Eugene O'Neill; *„Ma Raine's Black Bottom"* de August Wilson; *„Glengarry Glen Ross"* de David Mamet.

Povești: maimuțele zburătoare din *„Vrăjitorul din Oz."*

Religie/Mitologie: Euryclea (în „Odiseea", sclava lui Laertes, doica lui Odiseu, prima care îl recunoaște pe erou la întoarcerea acasă din Războiul Troian); Black Peter („Peter cel Negru" – denumire olandeză a Diavolului, înlănțuit de Sfântul Nicolae; acesta îl obligă pe Peter cel Negru în fiecare 4 decembrie să arunce dulciuri și cadouri pe hornurile caselor, în pantofii copilașilor); Sisif (în mitologia greacă, l-a înlănțuit pe Thanatos, zeul morții, pentru ca cei morți să nu mai intre în regatul subpământean; pentru fapta sa a fost condamnat că rostogolească pentru vecie un bolovan pe un deal abrupt, iar după ce acesta cade la poale, să o ia de la început).

Scribul (*Copistul, Secretarul, Contabilul,* vezi și **Jurnalistul**)

Scribul diferă de Autor sau de Artist printr-o trăsătură semnificativă: Scribul copiază lucrările existente, nu creează altele noi. La început, scribii evrei aveau funcția de secretar, înregistrând învățăturile profeților, dar apoi au evoluat într-o clasă preoțească însărcinată să scrie legile și să vegheze asupra lor, copiind pergamentele și notând în scris tradițiile orale. Scribii creștini din Evul Mediu copiau manuscrisele, conservând intactă cunoașterea umanității. În India, înțelepții care au alcătuit Vedele sunt cunoscuți sub numele de *„vyasa"*, cuvânt sanscrit care semnifică „colecționar", dar și „scrib." Putem extinde definiția pentru a include și jurnaliștii moderni, care notează informațiile cotidiene și descoperă secrete (jurnaliștii de investigație). Și am putea include mulțimea anonimă de oameni care uploadează pe Internet orice lucru imaginabil, în speranța de a păstra informația pentru totdeauna și de a o distribui la milioane de utilizatori. Ceea ce face ca Internetul să se asemene cu o scriptorie medievală este faptul că o mare cantitate de informație este copiată nu de dragul câștigului material, ci din bucuria de a păstra și împărtăși informația cu restul lumii.

Partea întunecată a Scribului se manifestă prin alterarea faptelor, plagiatul sau vânzarea de informații care aparțin altora.

Filme: Dustin Hoffman și Robert Redford în *„All the President's Men"* („Toți oamenii președintelui"); Sally Field în *„Absence of Malice"* („Fără răutate" – aspectul

părții întunecate); Nicole Kidman în *„To Die For"* („Pe viață și pe moarte" – aspectul părții întunecate); Holly Hunter în *„Broadcast News"* („Știri de televiziune").

Literatură: *„Bartleby the Scrivener"* („Bartleby") de Herman Melville.

Religie/ Mitologie: Ezra (scrib și preot evreu, care în secolul V î.Hr. a alcătuit Biblia Evreiască – sau Vechiul Testament); Imhotep (în mitologia egipteană, arhitect, doctor și scrib la curtea faraonului Zoser); Thoth (zeul egiptean al înțelepciunii, inventator al scrierii, ocrotitor al scribilor, portretizat ca siluetă umană cu cap de ibis, ținând în mână o tabletă de scrib și un bețigaș de trestie).

Sculptorul, vezi **Artistul**

Secretarul, vezi **Scribul**

Seducătoarea, vezi **Femeia Fatală**

Seducătorul, vezi **Don Juan**

Servitorul

Cu toții suntem în slujba a ceva sau a cuiva. Acest arhetip rezonează în noi toți, căci a urma o cale spirituală înseamnă să fii în slujba celorlalți. Servitorul influențează anumite aspecte ale psihicului nostru, făcându-ne să ne punem la dispoziția celorlalți, pentru a-i ajuta și a le îmbogăți viața. Acest lucru poate fi realizat într-un mod sănătos doar dacă Servitorul este capabil să ajute simultan și Sinele. Dacă nu ai puterea de a veghea la propria bunăstare, Servitorul îți va consuma toate resursele pentru a le pune la dispoziția celor din jur, făcându-te să pierzi din vedere valoarea propriei vieți.

Dintr-o perspectivă mundană, Servitorul este adeseori asociat cu banii, deoarece servitorii sunt plătiți pentru serviciile lor. Acest aspect este evident la Servitorul aflat sub contract, persoană care se consideră constrânsă de condiții impuse din exterior; el nu este capabil să „își răscumpere" libertatea sau, simbolic vorbind, să își dobândească puterea proprie. Lecția esențială a acestui arhetip constă în a învăța să faci alegeri care îți servesc celui mai înalt potențial. Dacă aceasta este o problemă substanțială pentru tine, poți să consideri Servitorul printre arhetipurile tale dominante.

Filme: William Powell în *„My Man Godfrey"* („Valetul meu Godfrey"); Anthony Hopkins în *„Remains of the Day"* („Rămășițele zilei"); Morgan Freeman în *„Driving Miss Daisy"* („Șoferul Doamnei Daisy"), Dirk Bogarde în *„The Servant"* („Servitorul" – partea întunecată).

Literatură: *„The Turn of the Screw"* de Henry James.

Povești: *„Cenușăreasa."*

Religie/Mitologie: Multe dintre numele maeștrilor spirituali conțin o referință la „a servi." Spre exemplu, cuvântul sanscrit *„dasya"* semnifică „servitor" și apare în numele multor mistici moderni, precum Ram Dass, Bhagavan Das sau Lama Surya Das; Obadiah (profet evreu al cărui nume înseamnă „servitorul Domnului"); Ganymede (în mitologia greacă, băiat chipeș, iubitul lui Zeus și paharnicul zeilor); Thialfi (în mitologia nordică, servitorul lui Thor și mesagerul zeilor).

Sibaritul, vezi **Hedonistul**

Sirena, vezi **Femeia Fatală**

Soldatul, vezi **Războinicul**

Spărgătorul, vezi **Hoțul**

Spionul, vezi **Detectivul**

Studentul (*Discipolul, Adeptul, Ucenicul*)

Bunăstarea existențială a indivizilor influențați de arhetipul Studentului depinde de un proces de învățare continuă și de o deschidere către acumularea de noi informații. Arhetipul Studentului sugerează că individul nu este perfect stăpân pe un domeniu, ci într-un continuu proces de învățare. Din punct de vedere spiritual, prezența Studentului, a Discipolului, a Adeptului sau a Ucenicului sugerează faptul că individul și-a găsit un maestru spiritual care îi este instructor și ghid.

Partea întunecată a Studentului se manifestă de obicei împreună cu partea întunecată a Învățătorului și a Mentorului, prin învățarea de lucruri imorale sau prin folosirea greșită a cunoștințelor dobândite. Acest lucru este portretizat în desenul animat semnat de Walt Disney, „Fantasia", în care Paul Dukas își imaginează un „ucenic vrăjitor" portretizat de Mickey Mouse care se lasă purtat de talentele sale necoapte de vrăjitor, provocând un adevărat dezastru. Partea întunecată se mai poate manifesta prin studentul etern, care nu își asumă niciodată responsabilitatea destinului său și care tot găsește motive să fie dădăcit la nesfârșit, fără să aplice niciodată cele învățate. Cei care folosesc scuza că nu sunt pregătiți sau că încă nu au învățat suficient ar trebui să analizeze cu mare atenție posibilitatea de a fi sub influența umbrei acestui arhetip.

Filme: Julie Walters în „*Educating Rita*" („Meditațiile Ritei"); Jean-Pierre Léaud în „*The 400 Blows*" (Cele 400 de lovituri"); Matthew Broderick în „*The Freshman*" („Bobocul").

Dramaturgie: „*Pygmalion*" de G. B. Shaw.

Literatură: „*Tom Brown's School days*" („Zilele de școală ale lui Tom Brown") de Thomas Hughes.

Autobiografie: „*The Education of Henry Adams*" („Educația lui Henry Adams") de Henry Adams.

Religie/Mitologie: Derviș (termen sufi pentru studentul unui om învățat); Hunsi (termen haitian pentru adepții oricărei zeități africane, derivat din cultura Dahomey); Telemachus (studentul lui Mentor, ales de Odiseu ca profesor pentru fiul său); Medea (credincioasă a zeiței grecești Hecate, mare vrăjitoare); Ananda (discipol renumit al lui Buddha); Petru (primul dintre Apostolii lui Iisus); Abu Bakr (unul dintre discipolii Profetului Mohamed, numiți *Companioni*).

Șamanul, vezi **Exorcistul**

Șeful, vezi **Regele**

Tatăl (*Patriarhul, Strămoșul, Părintele*)

Acest arhetip combină talentul de a crea sau de a iniția acțiuni cu abilitatea de a-i dirija pe alții, fie o familie, fie un grup creativ. Deși Tatăl are conotații negative, asociate cu paternalismul și dominația masculină, nu trebuie să pierdem din vedere

că principalele lui atribute sunt protecția și curajul – să ne aducem aminte că Avraam și-a părăsit casa părintească pentru a pune bazele unei noi națiuni, într-un ținut îndepărtat. Un Tată adevărat îi protejează și îi îndrumă pe cei aflați în grija sa, sacrificându-și propriile dorințe, atunci când situația o cere. Partea întunecată a Tatălui se manifestă când îndrumarea și protecția se transformă în comportament dictatorial și abuz de autoritate.

Desigur, nu este suficient să fii tată de familie pentru a include acest arhetip în familia ta de 12 arhetipuri. Trebuie să fi fost atașat toată viața de rolul de patriarh al familiei, indiferent de accepțiunile termenului „familie."

Filme: William Powell în *„Life with Father"* („Viața alături de tata"); Spencer Tracy în *„Father of the Bride"* („Tatăl miresei"); Dustin Hoffman în *„Kramer vs Kramer"* („Kramer contra Kramer"); Gregory Peck în *„To Kill a Mockinbird"* („Să ucizi o pasăre cântătoare"); Lamberto Maggiorani în *„The Bicicle Thief"* („Hoțul de biciclete"); Raymond Massey în *„East of Eden"* („La este de Eden" – aspectul părții întunecate).

Seriale Tv: Robert Young în *„Father Knows Best"* („Tata știe mai bine"); Fred MacMurray în *„My Three Sons"* („Cei trei fii ai mei").

Literatură: *„All the Way Home"* („Pe drumul către casă") de James Agee.

Religie/Mitologie: Cele mai multe culturi antice au un zeu Tată creator și patriarh de obicei asociat cu cerul, precum Uranus și Zeus (Grecia), Jupiter (Roma), Indra și Brahma (India), Împăratul de Jad (China), Izanaghi (Japonia), Ra și Ptah (Egipt), Olorun și Obatale (Africa).

Terapeutul, vezi **Învățătorul**

Trișorul (*Provocatorul*)

Trișorul apare ca figură-cheie încă din cele mai vechi scrieri umane. Potrivit marelui istoric al religiilor Mircea Eliade, Trișorul este un personaj uman sau animal care face farse și glume dubioase, râde de alții și alții se distrează pe seama lui; el poate fi un semizeu deghizat. Șarpele biblic care o păcălește pe Eva să renunțe la nemurire se bazează pe mitologia babiloniană și sumeriană din mileniul III î.Hr., care afirmă că șarpele a păcălit omenirea, făcând-o să își piardă nemurirea pentru a o păstra pentru el. (Unii dintre cei care au observat că șarpele năpârlește au crezut că acesta își poate recrea viața la infinit.) În multe culturi, și mai ales în cea a indienilor nord-americani, Trișorul poate fi ajutorul Creatorului și purtătorul său de mesaje.

La prima vedere, Trișorul pare să aibă doar atribute negative, ca și Prostituata sau Servitorul, dar el îți poate fi de mare ajutor în găsirea unei căi alternative de a scăpa de influența oamenilor sau a instituțiilor care încearcă să te înrobească, prin exercitarea de presiuni asupra ta pentru a te conforma regulilor lor. Cea mai bună ilustrare a acestui rol dual se regăsește în filmografia lui Jack Nicholson și Groucho Marx. Deși personajele interpretate de ei pot fi uneori dezagreabile și duplicitare, bufoneriile lor pot fi eliberatoare, trecând peste convențiile rigide și comportamentul predictibil.

Filme: Barbara Stanwyck în *„The Lady Eve"* („Capcana iubirii"); Wilfred Bramble în rolul bunicului în pelicula *„A Hard Day's Night"* („O zi cu Beatles"); Peter Cook în

„Bedazzled" („Pact cu diavolița" – aspectul părții întunecate); Michael Caine, Steve Martin și Glenne Headley în *„Dirty Rotten Scoundrels"* („Ticăloșii").

Dramaturgie: *„The Matchmaker"* („Peținoarea") de Thornton Wilder.

Literatură: *„The Witches of Eastwick"* („Vrăjitoarele din Eastwick") de John Updike.

Povești: *„Scufița Roșie," „Vulpea și strugurii," „Omul de Turtă Dulce."*

Religie/Mitologie: Kaulu (zeu Trișor polinezian); Gaița Albastră („Blue Jay" — printre indienii de pe coasta Pacificului, un Trișor care încearcă să păcălească celelalte animale); Femeia Păianjen (Trișoara, în folclorul indienilor tribului Dakota); Seth (zeu egiptean al haosului și greutăților); Esu (în Africa de Vest, zeul trecerii pe tărâmul celălalt și Trișor care păzește casa zeilor).

Tutorele, vezi **Mentorul**

Țesătorul, vezi **Artistul**

Ucenicul, vezi **Studentul**

Ucigașul în Serie, vezi **Distrugătorul**

Vagabondul, vezi **Căutătorul**

Vampirul

Vampirul este o creatură mitologică asociată suptului sângelui și erotismului. Vampirii au nevoie de sânge și fac rost de el mușcând noaptea gâtul victimelor lor. Victima feminină este portretizată într-un mod paradoxal, încercând, pe de o parte, să respingă atacul vampirului și, pe de altă parte, acceptând bucuroasă natura erotică a conexiunii. Vampirul se întoarce în fiecare noapte la victima sa, până când aceasta nu mai are nicio picătură de sânge. Există un paralelism între dorința erotică umană și dorința de sânge a vampirului: pe măsură ce Vampirul își satisface dorința de sânge, victima sa devine tot mai neajutorată și mai ascultătoare, iar în final își pierde orice capacitate de autoapărare. În mod simbolic, acest arhetip vorbește de dinamica unor relații des întâlnite între bărbați și femei, în care bărbatul se folosește de puterea femeii pentru a-și asigura supraviețuirea; odată „mușcată", femeia începe să se supună, iar în final își va pierde toată puterea. (În unele relații se produce o inversare de roluri, femeia intrând în rolul Vampirului).

Dincolo de acest nivel sexual, uneori căutăm să formăm legături cu cineva pentru că avem nevoie de energia lui, lucru care se poate manifesta prin nevoia de a fi aprobat, prin nevoia ca „celălalt" să aibă grijă de noi, prin teama de a nu fi abandonat. Relațiile co-dependente (așa cum sunt ele definite de psihologie) funcționează prin dinamica Vampirului. Poate că îți este greu să te definești ca Vampir, dar este foarte important să analizezi acest arhetip din punct de vedere personal. Anumite tipare de comportament precum văicăreala cronică, dependența excesivă, felul în care te agăți de o relație chiar și după ce aceasta a încetat, lupta cronică pentru putere sunt indicatoare ale influenței Vampirului. A te agăța de cineva la nivel psihic este un fenomen la fel de real și de puternic ca a te agăța fizic de acel om.

Interesul pentru arhetipul Vampirului a renăscut prin literatură și filme. Deschiderea arhetipală a psihicului umanității în aceste ultime cinci decenii a dus

la o revigorare a Vampirului, conferindu-i o forță psihică în planul conștienței fără precedent.

Filme: Bela Lugosi în *„Dracula"*; Tom Cruise în *„Interview with the Vampire"* („Interviu cu un vampir").

Literatură: *„Dracula"* de Bram Stoker; *„The Vampire Chronicles"* („Cronicile Vampirilor") de Anne Rice; *„The Vampire: A Tale"* („Vampirul: o poveste") de John Polidori.

Religie/Mitologie: Vlad Țepeș (domnitor valah din secolul al 15-lea – România de astăzi –, conte iubitor de sânge care își trăgea în țeapă inamicii și îi decapita); Longsoir (vampir malaysian, femeia care a murit la naștere, care apoi a început să atace bebelușii și copiii).

Văduva Neagră, vezi **Femeia Fatală**

Victima (*vezi textul cărții, pentru o descriere detaliată*)

Atributele negative ale Victimei sunt evidente. Dacă stabilim o relație conștientă cu acest arhetip, ne poate fi de mare ajutor, avertizându-ne când ne aflăm în pericol de a fi victimizați (fie prin comportamentul nostru pasiv, fie prin decizii pripite). El ne poate ajuta să înțelegem când avem tendința de a-i victimiza pe alții pentru câștigul nostru personal. În aspectele sale negative, acest arhetip ne arată că uneori ne place să ne jucăm de-a Victima din pricina simpatiei sau a milei pe care o primim. Scopul nostru este de a recunoaște atitudinile necorespunzătoare în comportamentul nostru sau al altora și de a acționa în consecință.

Filme: Hillary Swank în *„Boys Don't Cry"* („Băieții nu plâng niciodată"); Jodie Foster în *„The Accused"* („Acuzata"); Meryl Streep în *„Sophie's Choice"* („Alegerea Sophiei"); Glenn Close în *„Reversal of Fortune"* („Misterul familiei von Bulow").

Literatură: *„Dr. Jekyll and Mr. Hyde"* („Dr. Jekyll și dl. Hyde") de Robert L. Stevenson; *„Misery"* („Tortura") de Stephen King.

Dramaturgie: „Torch Song Trilogy" de Harvey Fierstein.

Religie/Mitologie: Isaac (fiul lui Avraam; Dumnezeu îi poruncește lui Avraam să îl sacrifice); Heracles (prins de Busiris, rege epiptean mitologic care sacrifica zeilor toți străinii pentru a fi ferit de foamete; Heracles își rupe lanțurile și îl ucide pe Busiris).

Vindecătorul (*Vindecătorul Rănit, Vindecătorul Intuitiv, Sora medicală, Terapeutul, Analistul*)

Arhetipul Vindecătorului se manifestă prin pasiunea de a-i ajuta pe alții să-și vindece trupul, mintea și spiritul. Adeseori, el se exprimă prin intermediul unor canale diferite de cele pe care le asociem de obicei cu vindecarea unor boli, astfel că atunci când îți analizezi legătura cu Vindecătorul nu trebuie să te oprești la meseria pe care o ai. Poți fi puternic influențat de acest arhetip, indiferent de rolul în care intri sau de meseria ta. Unii oameni, grație personalității lor, sunt capabili să-i inspire pe alții să renunțe la istoriile lor dureroase și să ia decizii care să le schimbe cursul vieții. Printre caracteristicile esențiale se numără puterea interioară și capacitatea de a-i ajuta pe cei care se află în procesul vindecător de transformare, dar și abilitatea de a le transmite acestora energia necesară vindecării fizice sau emoționale.

Religie/Mitologie: Rabbi Hanina ben Dosa (vindecător evreu, considerat la fel de puternic ca Iisus); Ninkarrak (zeiță sumeriană și babiloniană care îngrijea oamenii bolnavi); Femeia Vraci Ursoaică (spirit vindecător în credința amerindiană); Mukuru (zeu creator al tribului Herero din Namibia, cel care aduce ploaia, vindecă bolnavii și are grijă de bătrâni).

Vindecătorul Rănit

Vindecătorul Rănit este inițiat în arta vindecării prin intermediul greutăților personale – pornind de la boli fizice, până la pierderea tuturor bunurilor pământene. Indiferent de natura rănii, dificultatea majoră a acestui tip de inițiere constă în faptul că individul, de la un anumit punct încolo, nu mai are cui cere ajutorul și trebuie să se descurce singur. Doar inițiatul își poate vindeca rana; fie că este vorba de accident, fie de boală, maladia sa este incurabilă prin metode obișnuite. Arhetipul Vindecătorului Rănit emerge în psihicul individului, obligându-l la ceea ce este mai mult decât un proces de transformare internă, decât o încercare de vindecare. Odată ce individul trece cu succes de etapa inițierii, el va trăi experiența unei vindecări excepționale; Divinul îi pune la dispoziție mijloacele necesare imediat după inițiere.

Partea întunecată a Vindecătorului și a Vindecătorului Rănit se manifestă prin dorința de a profita de pe urma celor care au nevoie de ajutor, inclusiv prin afirmații că individul poate vindeca orice fel de boală.

Filme: Ellen Burstyn în *„Ressurection"* („Învierea"); Louise Fletcher în *„One Flew Over the Cuckoo's Nest"* („Zor deasupra unui cuib de cuci" – aspectul părții întunecate); Rosalind Russell în *„Sister Kenny"* („Sora Kenny"); Barbara Stanwyck în *„Miracle Woman"* („Femeia miracol") – poveste bazată pe caracterul Aimee Semple McPherson.

Literatură: *„The Citadel"* („Fortăreața") de A. J. Cronin; *„Elmer Gantry"* de Sinclair Lewis (aspectul părții întunecate).

Religie/Mitologie: Asklepios (erou grec care a devenit mai întâi zeu al molimei, apoi zeu al medicinii și vindecării); Esculap (zeul roman al vindecării, inspirat de Asklepios); Garuda (simbol indian al medicinii, înfățișat sub forma unei păsări de aur, cu cioc și aripi de vultur și trup de om); Meditrina (zeiță romană a vinului și a sănătății, ale cărei caracteristici i s-au transmis lui Esculap); Eeyeekalduk (zeu inuit al vindecării); Buddha Vindecători (în special Bhaishajyaguru în Tibet și Yakushi-Nyorai în Japonia, ce simbolizează calitățile transformatoare și vindecătoare ale ființei ajunse în stadiul de buddha).

Virgina (vezi și **Călugărul/Călugărița**)

Acest arhetip este asociat cu puritatea, mai ales în cazul tinerelor fete. Vestalele virgine ale Romei antice își duceau viața în serviciul unei zeițe și erau aspru pedepsite dacă își pierdeau virginitatea. Mama Virgină a lui Iisus reprezintă puritatea maternității, ea dând naștere perfecțiunii masculine. Trebuie să îți explorezi simbolic identificarea cu acest arhetip, căutând tipare de asociere cu puritatea și creația. Nașterea de idei noi (virgine) reprezintă un aspect la fel de semnificativ al acestui arhetip precum strădania de a păstra Mama Natură pură (spre exemplu, salvarea Pădurilor Virgine).

Partea întunecată a arhetipului Virginei se manifestă prin dezgustul și teama de senzualitatea autentică. A nu face sex pentru că pare dezgustător și nu pentru a-ți folosi energia în alte scopuri nu este o virtute, ci negarea unui aspect important al sinelui. Călugării celibatari învață să își canalizeze energia sexuală, nu să o reprime.

Filme: Sean Connery în *„The Medicine Man"* („Vraciul din Junglă"); Kirstin Dunst în *„The Virgin Suicides"*; Jennifer Jason Leigh în *„Fast Times at Ridgemont High"* („Colegiul Ridgemont").

Religie/Mitologie: Parthenos (cuvânt grec pentru „virgină," atribut al zeiței Atena, mama virgină a lui Ericthonius); Hestia/Vesta (în mitologia greacă/romană, zeiță virgină a inimii și, prin extensie, a vieții casnice).

Visătorul, vezi **Vizionarul**

Vizionarul (*Visătorul, Profetul*, vezi și **Ghidul, Alchimistul**)

Arhetipul Vizionarului inspiră viziunea unor posibilități care trec de limitele vieții tale personale și care pot sluji întregii societăți. Vizionarul ne arată ce s-ar putea întâmpla dacă luăm anumite decizii sau lucrurile care se vor întâmpla ca urmare a alegerilor deja făcute. Profetul proclamă un mesaj transmis de Divinitate (ca în cazul profeților evrei, care în unele cazuri apar și în Coran; Islamul îi venerează pe Iisus și pe Ioan Botezătorul ca profeți). Atât Vizionarii, cât și Profeții se folosesc de puterile lor spre binele umanității, nu în scop personal, dar în timp ce mulți Profeți sunt respinși de grupurile sociale cărora li se adresează, Vizionarii sunt de obicei omagiați și apreciați pentru capacitățile lor.

Partea întunecată a Profetului sau a Vizionarului se manifestă prin vânzarea abilităților către cel care plătește mai bine sau prin alterarea viziunii, pentru ca ea să fie mai ușor acceptată de societate. În unele cazuri, viziunile alterate au dus la campanii distructive și ucigașe; arhetipul Distrugătorului poate lua locul Vizionarului, precum în cazul lui Hitler, Stalin sau Mao.

Filme: Eriq Ebouaney în *„Lumumba"*; Peter Finch în *„Network"* („Rețeaua" – aspectul părții întunecate).

Religie/Mitologie: profeții evrei (Isaia, Ezekiel și alții care au tras la răspundere lideri puternici, atrăgând în același timp atenția poporului asupra propriilor lipsuri); Mohamed (Profetul Islamului, a transmis mesajul lui Allah poporului arab prin intermediul Coranului); Baha'u'llah (profet iranian din secolul al 19-lea, care a fondat credința Bahai, care militează pentru „o Cauză universală, o Credință comună"); Cassandra (în mitologia greacă, fata regelui și a reginei din Troia, căruia Apollo îi dăruiește darul profeției, în încercarea sa de a o seduce; dar pentru că ea îi respinge avansurile, zeul face ca nimeni să nu o creadă); Zarathustra (profet și fondator al Zoroastrismului).

Vraciul, vezi **Cel-Care-Își-Schimbă-Forma**

Vrăjitorul, vezi **Alchimistul**

Zâna, vezi **Îngerul**

Zeița (vezi și **Eroul/Eroina**)

Cele mai vechi tradiții religioase sunt reprezentate de venerarea Zeiței; primele atestări arheologice datează de peste treizeci de mii de ani. Venerarea Femeii ca sursă a Vieții a fost un lucru firesc, mai ales în perioada care a precedat apariția războinicilor bărbați, care au înlocuit-o cu zeii lor aflați în ceruri. Fertilitatea feminină era ilustrată în statuetele antice prin atribute sexuale exagerate; această conexiune dăinuie și astăzi și este ilustrată de stele de cinema precum Marilyn Monroe și Jayne Mansfield. Zeița este o sursă de inspirație pentru femei, întruchipând înțelepciunea, grația, îndrumarea, frumusețea atletică și senzualitatea. Aceste aspecte sunt aduse la viață de relația pe care o avem cu zeițe din diferite culturi: Kali, Durga și Uma (India), Tara (Tibet), Quanyin (China) și multele manifestări ale Fecioarei Maria, mama lui Iisus, precum Doamna Noastră din Guadalupe sau Madona Neagră din Czestochowa.

Partea întunecată a Zeiței emerge din explorarea puterilor feminine, precum exploatarea sau indulgența excesivă față de staruri de cinema și fotomodele.

Identificarea Zeiței în galeria ta de arhetipuri majore se poate face numai dacă ai avut o legătură de lungă durată cu imaginea și personalitatea acesteia. Atena este atât o femeie războinică, cât și „femeia puternică din spatele tronului". În zilele noastre, putem vedea cum puterea acesteia renaște în forme neomitice, precum Xena, Prințesa Războinică sau Buffy, Spaima Vampirilor — femei frumoase, puternice și capabile. Energia lui Venus (Afrodita) este prevalentă în femeile care își formează imaginea de sine în jurul sexualității. Studiază calitățile specifice fiecărei zeițe și evaluează cât de mult te regăsești în modelele lor, începând cu cele mai populare zeițe din panteonul roman/grec: Venus/Afrodita, zeițele iubirii și fertilității; Diana/Artemis, zeițele naturii și vânătorii; Minerva/Atena, zeițele puterii și ale minții limpezi; Ceres/Demeter, zeițele maternității; Juno/Hera, zeițele regalității și ale relațiilor; Proserpina/Persefona, zeițele misticismului; Sofia, zeița înțelepciunii.

Filme: Kim Stanley în „*The Goddess*" („Zeița"); Ava Gardner în „*One Touch of Venus*" („Atingerea lui Venus"); Marilyn Monroe în „*The Seven Year Itch*" („Șapte ani de căsnicie"); Mira Sorvino în „*Mighty Aphrodite*" („Puternica Afrodita").

Literatură: „*She*" („Ea") de H. Rider Haggard

Religie/Mitologie: Poveștile mitologice înfățișând puterea Zeiței sunt prezente în toate culturile lumii. În afară de cele deja menționate, iată alte câteva: Tara și Quanyin (bodhusattva ale compasiunii în cultura tibetană și chineză); Amaterasu Omigami (zeița shinto a soarelui); Shakti (personificarea hindusă a energiei Mamei Divine); Oshun (zeița plăcerii, dragostei și frumuseții în cultura est-africană Yoruba); Pan Jin Lian (zeița chineză a prostituției); Frigg (zeița nordică a mariajului, maternității, nașterii și mișirii); Turan (zeița etruscă a dragostei, sănătății și fertilității).

Zeul (*Adonis*, vezi și Eroul)

Înzestrat cu o putere sau o frumusețe ieșită din comun, arhetipul Zeului reprezintă o culme a dominației masculine. Printre caracteristicile sale pozitive se numără faptul că Zeul poate fi binevoitor și plin de compasiune și își poate folosi puterile pentru a-i ajuta pe alții. Partea întunecată a Zeului poate transforma cu ușurință individul într-un dictator care își folosește puterea pentru a-i reprima pe

ceilalți sau care se folosește de frumusețea corpului său pentru a obține ce dorește, fără să ofere nimic în schimb. Pentru a putea considera că Zeul face parte din familia ta arhetipală, trebuie să fi fost animat întreaga viață de sentimentul unei mari puteri și trebuie să te fi folosit de ea (egoist sau nu).

Dacă simți o rezonanță puternică cu acest arhetip, iată câteva exemple din panteonul roman și grec: Jupiter/Zeus: tatăl zeilor, conducătorul acestora; Bacchus/Dionysos: zeii vinului și ai petrecerii; Mars/Ares: zeii războiului; Neptun/Poseidon: zeii mării; Pluto/Hades: zeii morții și ai lumii subpământene.

Filme: Marlon Brando în trilogia „*The Godfather*" („Nașul").

Religie/Mitologie: Ca și formele arhetipale care se manifestă în lumea umană, zeii mitici sau religioși variază de la divinitățile omnisciente și omnipotente la forțe arbitrare ale distrugerii. Iată și alte exemple: Iehova (în cultura evreiască); Shiva, Vishnu, Brahma, Indra (în cultura hindusă); Allah (în cultura musulmană); Ra, Osiris, Ptah (în cultura Egiptului antic); Baal (în cultura canaanită); Marduk și Ishtar (în cultura babiloniană); Quetzalcoatl și Tezcatlipoca (în cultura aztecă); Enlil și Dumuzi (în cultura sumeriană); Osun și Olokun (în cultura Yoruba), Wakan Tanka (în cultura indienilor din America de Nord).

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

Angus, S. *The Mystery-Religions: A Study in the Religious Background of Early Christianity* („Religiile misterelor: un studiu al precursorilor Creștinismului Timpuriu"). New York: Dover, 1975.

Baum, L. Frank. *The Wonderful Wizard of Oz* („Vrăjitorul din Oz"). Chicago: George M. Hill, 1900.

Cahill, Thomas. *The Gifts of the Jews: How a Tribe of Desert Nomads Changed the Way Everyone Thinks and Feels* („Darurile evreilor: cum a schimbat un trib rătăcitor prin deșert felul în care toată lumea gândește și simte"). New York: Nan A. Talese, 1998.

Campbell, Joseph. *The Hero with a Thousand Faces* („Eroul cu o mie de fețe"). Princeton, N.J.: Princeton University Press, 1968.

Castaneda, Carlos. *The Fire from Within* („Focul lăuntric"). New York: Pocket Books, 1991.

Charlton, Hilda. *Hell-Bent for Heaven: The Autobiography of Hilda Charlton* („Hotărâtă să ajungă la Cer: Autobiografia Hildei Charlton). Woodstock, N.Y.: Golden Quest, 1990.

Chilton, Bruce. *Rabbi Jesus: An Intimate Biography* („Rabinul Iisus: o biografie intimă"). New York: Doubleday, 2000.

Cooper, D. Jason. *Mithras: Mysteries and Initiation Rediscovered* („Mithras: redescoperirea misterelor și inițierii"). Tork Beach, Me.: Samuel Weiser, 1996.

D'Alviella, Goblet. *The Mysteries of Eleusis: The Secret Rites and Rituals of the Classical Greek Mystery Tradition* („Misterele din Eleusis: ritualuri secrete ale tradiției misterelor în Grecia Antică"). Wellingborough, England: AquarianPress, 1981.

Egil's Saga („Saga lui Egil"). Tradusă de Hermann Pálsson și Paul Edwards. New York: Penguin, 1977.

The Encyclopedia Mythica: An Encyclopedia on Mythology, Folklore, and Legend („Enciclopedia Mitică: o enciclopedie a mitologiei, folclorului și legendelor"). Poate fi găsită online la http://www.pantheon.org.

The Encyclopedia of Eastern Philosophy and Religion („Enciclopedia filosofiei și religiei Orientale"). Boston: Shambhala, 1989.

Estés, Clarissa Pinkola, Ph.D. *Women Who Run with the Wolves: Myths and Stories of the Wild Woman Archetype* („Femeile care aleargă cu lupii: mituri și povești ale arhetipului femeii sălbatice"). New York: Ballantine, 1997.

Gaster, Theodor H. *The Oldest Stories in the World* („Cele mai vechi povești ale lumii"). Boston: Beacon Press, 1952.

Hillman, James. *The Soul's Code: In Search of Character and Calling* („*Codul sufletului: în căutarea caracterului și a vocației*"). New York: Random House, 1996.

Hixon, Lex. *Mother of the Universe: Vision of the Goddess and Tantric Hymns of Enlightenment* („Mama Universului: viziunea Zeiței și imnurile tantrice ale Iluminării"). Wheaton, Ill.: Quest Books, 1994.

Horsley, Richard A., and Neil Asher Silberman. *The Message of the Kingdom: How Jesus and Paul Ignited a Revolution and Transformed the Ancient World* („Mesajul Regatului: cum Iisus și Petru au pornit revoluția și au transformat lumea antică") New York: Grosset/Putnam, 1997.

Huxley, Aldous. *The Perennial Philosophy* („Filosofia perenă"). New York: Harper & Row, 1944.

Jordan, Michael. *Encyclopedia of Gods: Over 2,500 Deities of the World* („Enciclopedia Zeilor: cele peste 2.500 de zeități ale lumii"). New York: Facts on File, 1993.

Jung, C. G. *The Structure and Dynamics of the Psyche* („Structura și dinamica psihicului"). Vol. 8 din *The Collected Works of C. G. Jung* („Opere complete"). Editată și tradusă de G. Adler și R. F. C. Hull. Princeton, N.J.: Princeton University Press, 1970.

Jung, C. G. *The Archetypes and the Collective Unconscious* („Arhetipurile și inconștientul colectiv"). Vol. 9 din *The Collected Works of C. G. Jung* („Opere complete"). Editată și tradusă de G. Adler și R. F. C. Hull. Princeton, N.J.: Princeton University Press, 1970.

Jung, C. G., et al. *Man and His Symbols* („Bărbatul și simbolurile sale"). Garden City, N.Y.: Doubleday,1964.

Keen, Sam. *Fire in the Belly* („Focul din pântec"). New York: Three Rivers, 1997.

Kushner, Harold. *How Good Do We Have to Be? A New Understanding of Guilt and Forgiveness* („Cât de buni trebuie să fim? O nouă privire asupra vinovăției și iertării"). Boston: Little, Brown & Co., 1996.

Levoy, Gregg. *Callings: Finding and Following an Authentic Life* (Vocații: găsirea vieții autentice"). New York: Three Rivers, 1997.

Lings, Martin. *Muhammad: His Life Based on the Earliest Sources* („Mohamed: viața sa reflectată de cele mai timpurii surse"). Rochester, Vt.: Inner Traditions International, 1983.

Malcolm X, with Alex Haley. *The Autobiography of Malcolm X* („Autobiografia lui Malcom X"). New York: Ballantine, 1992.

Milgram, Stanley. *Obedience to Authority: An Experimental View* („Obediență și autoritate: o analiză experimentală"). New York: HarperCollins, 1983.

Occhiogrosso, Peter. *The Joy of Sects: A Spirited Guide to the World's Religious Traditions* („Bucuria sectelor: un ghid spiritual al religiilor lumii"). New York: Image, 1996.

Occhiogrosso, Peter. *Through the Labyrinth: Stories of the Search for Spiritual Transformation in Everyday Life* („Prin labirint: Povești ale căutării transformării spirituale în viața de zi cu zi"). New York: Viking, 1991.

O'Donohue, John. *Anam Cara: A Book of Celtic Wisdom* („Anam Cara"). New York: Harper- Collins, 1997.

The Portable Jung. Edited by Joseph Campbell. Translated by R. F. C. Hull. New York: Penguin, 1976.

Ram Dass. *Be Here Now* („Fii acum, aici"). San Cristobal, N.M.: Hanuman Foundation, 1971.

Ram Dass. *Still Here: Embracing Aging, Changing, and Dying* (Încă aici: îmbrățișează îmbătrânirea, schimbarea și moartea"). New York: Riverhead, 2000.

Robinson, Richard H., and Willard L. Johnson. *The Buddhist Religion: A Historical Introduction* („Religia budistă: o introducere istorică"). Belmont, Calif.: Wadsworth, 1982.

Rumi, Jelaluddin. *The Ruins of the Heart* („Ruinele inimii"). Tradusă de Edmund Helminski. Putney, Vt.: Threshold, 1981.

Rumi, Jelaluddin. *Unseen Rain* („Ploaia nevăzută"). Tradusă de John Moyne și Coleman Barks. Putney, Vt.: Threshold, 1986.

Shealy, Norman, M.D., and Caroline Myss. *The Creation of Health: The Emotional, Psychological, and Spiritual Responses That Promote Health and Healing* („Crearea sănătății: răspunsuri emoționale, psihologice și spirituale care promovează sănătatea și vindecarea"). New York: Three Rivers, 1998.

Tarnas, Richard. *The Passion of the Western Mind: Understanding the Ideas That Have Shaped Our World View* („Pasiunea minții occidentale: înțelegerea ideilor care stau la baza concepțiilor noastre despre lume"). New York: Harmony Books, 1991.

Underhill, Evelyn. *Mysticism: The Nature and Development of Spiritual Consciousness* („Misticismul: natura și dezvoltarea conștiinței spirituale"). Oxford, England: Oneworld, 1993.

Weiss, Brian, M.D. *Through Time into Healing: Discovering the Power of Regression Therapy to Erase Trauma and Transform Mind, Body, and Relationships* („Vindecarea prin timp: puterea terapiei regresiei de a vindeca traumele și de a transforma mintea, trupul și relațiile"). New York: Touchstone, 1993.

Woolger, Roger, Ph.D. *Other Lives, Other Selves: A Jungian Psychotherapist Discovers Past Lives* („Alte vieți, alt sine: un tânăr psihoterapeut Jungian descoperă viețile trecute"). New York: Doubleday, 1987.

Zahoor, Dr. A., și Dr. Z. Haq. *Biography of Prophet Muhammad* („Biografia Profetului Mohamed"). 1990. http://users.erols.com/zenithco/muhammad.html.

MODEL PENTRU CELE 12 CASE ALE ROȚII ARHETIPALE

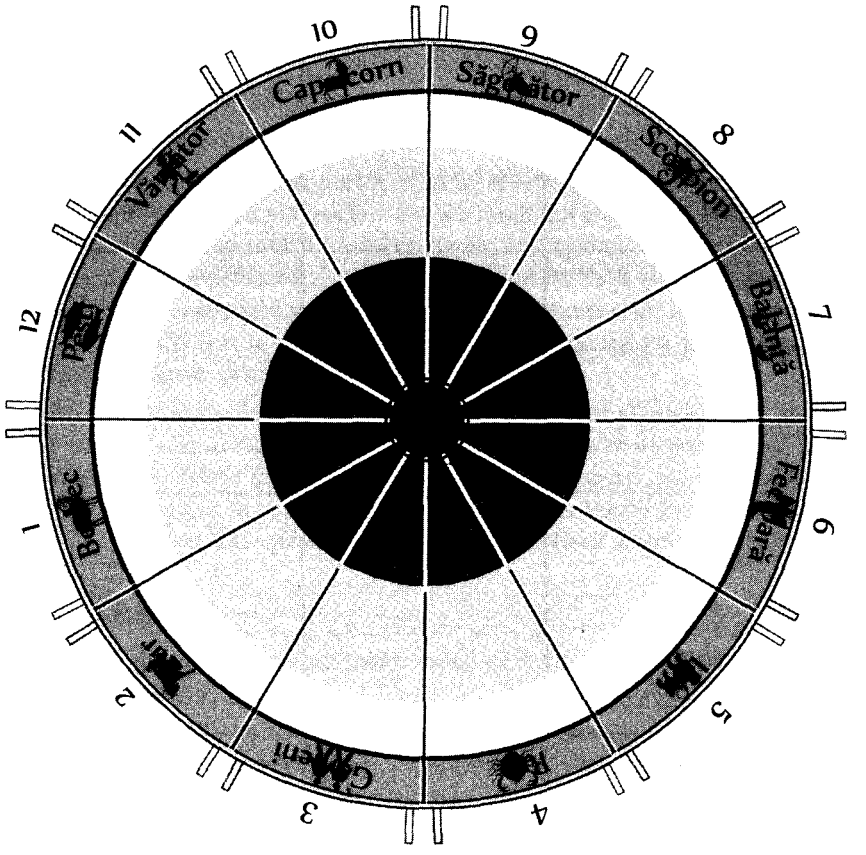

Fotocopiază modelul de mai sus și notează-ți numele arhetipurilor pentru a-ți alcătui Diagrama Originii și toate celelalte diagrame de lucru și de vindecare.

Realizează două copii ale grilei de mai jos: în prima copie notează numerele de la 1 la 12; în cea de a doua numele arhetipurilor tale.

UN MODEL PENTRU CĂRŢILE ARHETIPALE:

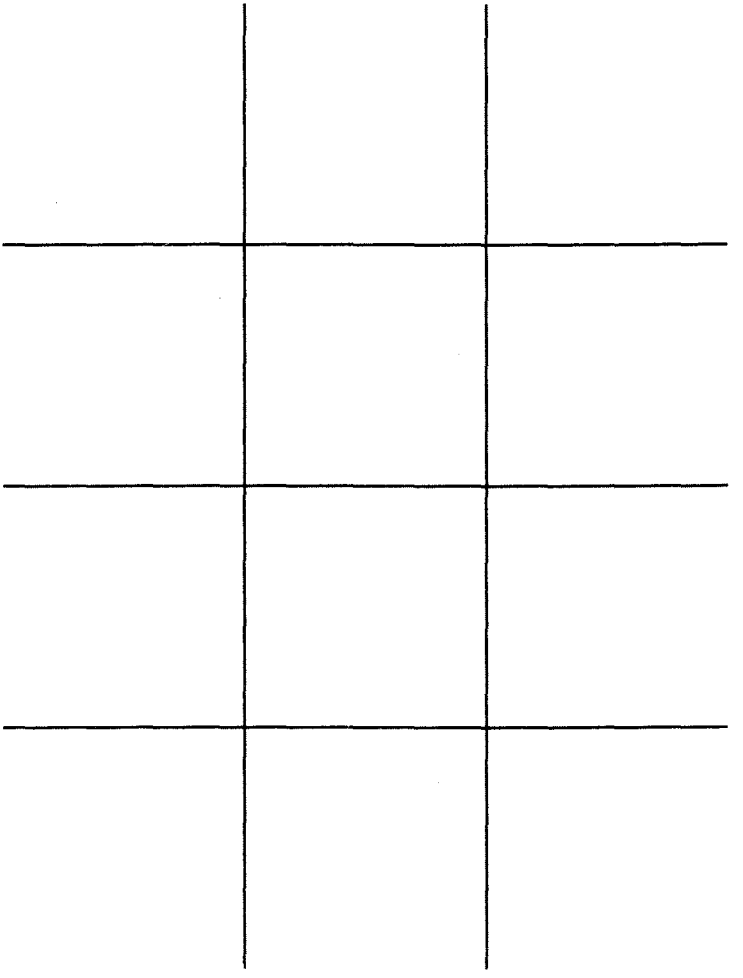

CĂRȚILE MAESTRULUI INTERIOR

KEN WILBER

O scurtă istorie a tuturor lucrurilor

Această carte ar putea fi, pentru orice căutător al Adevărului interior, începutul unei noi deschideri și unei noi perspective asupra lumii și a vieții. Ken Wilber plonjează în istoria căutărilor umanității și unifică răspunsurile pe care aceasta le-a dat în fața existenței. Științele și filosofia, mistica și artele, politica și alchimia, psihologia și derapajele lumii moderne, toate nu au fost decât răspunsuri ale umanității la marile sale căutări. Ken Wilber le unifică într-o hartă a lumii interioare a ființei umane. De aceea această carte ar putea fi un început.

Dar la fel de bine ar putea fi, pentru un explorator avansat al Adevărului, un sfârșit. Ultima carte pe care ar citi-o vreodată. La finalul acesteia în interior se lasă tăcerea, ca și cum totul ar fi fost spus deja. Întregul zbucium lăuntric, întreaga căutare care a creat lumea noastră, așa cum este, se liniștește, ceața întrebărilor se ridică lăsând loc contemplării. Nu mai e nevoie de nici un răspuns. Ceea ce suntem este răspunsul.

KEN WILBER

Fără granițe. Dezvoltarea personală și lărgirea conștienței

Fără granițe este, fără îndoială, o carte de căpătâi pentru toți aceia care explorează adâncimile propriei ființe. Este articulată precum o hartă a conștiinței umane extinse și ghid al structurilor acesteia, este o radiografie, în ultimă instanță, a modului în care ființa umană creează experiența propriei realități.

Ken Wilber aleargă între psihologia occidentală și mistica orientului, între budism, creștinism și psihanaliză, culege perspective din cele mai avansate domenii ale științelor și le folosește precum oglinzi pentru a contura, cu o splendidă claritate, ceea ce numim Noua Conștiință a Umanității sau Noua Paradigmă. El scormonește în adâncurile realității liniare și dezvăluie substratul acesteia, arătând că adevărul spiritual și cel științific nu au fost niciodată în opoziție, ci sunt aspecte complementare ale cunoașterii.

Este o carte de o simplitate elegantă și o claritate magnifică, o capodoperă a gândirii occidentale moderne, o carte care deschide porțile unei noi lumi pe cale de a se naște, la sfârșitul căreia există o singură concluzie: totul este în puterile noastre.

GAYLON FERGUSON

Deplina conștiență. Dezvăluirea înțelepciunii înnăscute a ființei

Deplina Conștiență este o carte-instrument destinată acelora care au încredere în propria lor capacitate de a desface vălurile iluziei interioare și exploratorilor

conștiinței aflați în procesul trezirii personale și spirituale, o carte foarte potrivită cu acest moment al conștiinței umanității aflată în plină transformare.

Starea de Conștiență integrală ne este accesibilă în orice moment. Singurul lucru care ne desparte de această Conștiență deplină este neîncrederea profundă în noi înșine. Această neîncredere ne face să umplem spațiul ființei cu obiecte – materiale sau psihologice, menite să o compenseze. Credem că avem nevoie de tot felul de lucruri pentru a fi noi înșine. Calea introspecției și a meditației nu presupune altceva decât un efort de atenție și de menținere a clarității. Din această perspectivă, cei câțiva pași elementari pe care îi descrie cu mare claritate și simplitate Gaylon Ferguson, unul dintre cei mai strălucițI discipoli ai maestrului Chögyam Trungpa Rinpoche, rezonează perfect cu abordările Călătoriei Inimii și ale Căii Maestrului Interior.

HORIA FRANCISC - ȚURCANU

44

În mod straniu, dar magic, această primă carte purtând semnul Călătoriei Inimii este o carte de poezie. Dar mult mai mult decât atât. Este o poveste de dragoste între oameni care-și descoperă împreună natura divină, este o cronică a unor fabuloase călătorii în cele mai înalte, dar și în cele mai dense spații ale conștiinței, este istoria, uneori șoptită, alteori urlată din toate puterile, a trăirilor în jurul cărora s-a născut o uriașă efervescență. Iubirea a fost aceea care ne-a făcut să abandonăm măștile și pretențiile, prejudecata și armurile ruginite ale ego-ului și, în cele din urmă, să deschidem porțile cele mari ale Ființei, astfel încât memoria străveche a Sufletului să irumpă în această realitate liniară.

THICH NHAT HANH

MEANDRELE MINȚII. Limpezirea spațiului mental

Orice criză de transformare interioară are în centrul său modul în care gândim realitatea, și nu este altceva decât o destructurare, o rezolvare a unor structuri de gândire. Pacea interioară este o iluzie, în absența unei discipline a minții. Iar a deveni stăpânul spațiului mental este o condi e absolut necesară pentru acela care dorește pacea derivând din Conștiență.

CHÖGYAM TRUNGPA

ZÂMBEȘTE FRICII. Calea încrederii și a neînfricării

Nenumărate sunt formele fricii care stăpânesc existența umană în aceste timpuri. Frica de viitor, frica de schimbare, de asumare a propriei străluciri, frica de judecățile celorlalți, frica de a fi noi înșine, frica de necunoscut și multe altele încă. A învinge frica este echivalent cu redescoperirea adevăratei naturi a Ființei și cu ieșirea de sub imperiul iluziei. Procesul transformării interioare implică ieșirea de sub imperiul fricii.

MONIQUE GRANDE

FEMINITUDINE. O scufundare în misterul adânc al Ființei tale

O carte-instrument, destinată plonjării în adâncurile Ființei feminine, în profunzimea din care se naște realitatea. O carte practică și jucăușă, o carte de divinație și explorare, o carte de dezvăluire și cunoaștere, o carte de experiență personală și metafizică. Este o carte care îți poate schimba viața, schimbându-ți perspectiva despre tine însăți.

STEPHEN MITCHELL

EVANGHELIA DUPĂ ISUS CRISTOS. Un Ghid al Învățăturilor Sale Esențiale pentru Credincioși și Sceptici

„Ca toți Marii Maeștri ai Umanității, Isus ne-a învățat despre un singur lucru: Prezența. Realitatea ultimă, luminoasă și plină de compasiune, și inteligență a universului nu este în altă parte, în vreun paradis îndepărtat. Este întotdeauna aici și acum. Aceasta este ceea ce Biblia vrea să spună prin faptul că numele Domnului este Eu Sunt." (Stephen Mitchell)

STANISLAV GROF și CHRISTINA GROF

RESPIRAȚIA HOLOTROPICĂ. Terapie și explorare interioară

Această carte se constituie într-un omagiu adus lui Stanislav Grof și Christinei Grof și lucrului lor de peste 40 de ani pe tărâmurile explorării Conștiinței. Respirația Holotropică a contribuit în mod decisiv la transformarea de Conștiință a umanității așa cum o trăim astăzi și este o piatră de boltă pentru oricine lucrează cu stările de expansiune a conștiinței. De asemenea, constituie un reper important printre abordările Școlii Maestrului Interior și al parcursului Călătoriei Inimii.

RUBY GIBSON

TRUPUL MEU. PĂMÂNTUL MEU. Practica vindecătoare a Arheologiei Somatice

Mii de ani de spiritualitate descarnată, de căutare a Spiritului în afara Corpului au făcut umanitatea să ignore complet uriașul potențial terapeutic și ontologic al corporalității. Ca și cum Corpul nu ar fi făcut parte din Creație. Ruby Gibson restaurează cunoașterea ancestrală și o toarnă într-o formă în care să poată fi folosită în mod direct pentru vindecare.

JEAN YVES LELOUP

AȘEAZĂ-TE ȘI MERGI. Elogiul călătoriei interioare

A rămâne centrat, pe de-o parte, focalizat în interior, mereu în conexiune cu sine, transparent la influențele formei, este echivalent cu „ședereа". A te mișca, a merge, a explora pentru a nu rămâne niciodată prizonierul obișnuințelor, al mecanismelor de

gândire, a rupe mereu legăturile rigide pe care mentalul tinde să le sudeze și, în același timp, a rămâne mereu conectat cu marele flux al vieții, acesta este „mersul". Două atitudini complementare în fața vieții, care se îmbină paradoxal pentru cei aflați în explorarea de sine.

KRISHNA DAS

CÂNTĂRILE VIEȚII. În căutarea aurului inimii

Cântările Vieții este o splendidă privire din interior a acelei generații care a schimbat, cu adevărat, lumea și fără de care marea transformare de conștiință de astăzi nu ar fi fost posibilă. Puștiul de atunci, aflat în căutarea iubirii spirituale și a propriului său suflet, străbate America și lumea întreagă, într-o aventură a cărei experiență avea să-l transforme complet. În India îl întâlnește pe maestrul iluminat al inimii sale, Maharaj-Ji, care îi deschide porțile spiritului. Krishna Das se născuse a doua oară.

BROTHER DAVID STEINDL-RAST

ADÂNCIMILE CUVÂNTULUI. Înțelesul ascuns al Crezului

În ultimii 50 de ani, sute de mii de oameni au fost atinși de mesajul său care transcende orice sistem de credințe pentru a coborî adânc, până la izvorul sacru al Ființei, inima, acolo unde noi suntem cu adevărat creatorii, conștienți sau nu, ai realității pe care o trăim. David Steindl-Rast este ceea ce în lumea modernă s-ar numi un iluminat, iar marele său har este acela de a transmite direct, de la inimă la inimă, vibrația subtilă a iubirii, a curajului, a încrederii și a bucuriei acestei experiențe extraordinare care se numește Umanitate.

RICHARD MOSS

VINDECAREA ÎNCEPE ÎN INTERIOR. Transformă-ți viața prin puterea prezenței

Nu există decât un singur fel de vindecare: aceea care vine din interior și care presupune o transformare a conștiinței. Un alt cuvânt pentru „vindecare" ar putea fi „întregire". Presupune a deveni conștienți de integralitatea Ființei noastre. De aceea cheile adevăratei vindecări sunt întotdeauna la noi înșine. Orice fel de altă vindecare este doar o îmbunătățire temporară a sănătății fizice, energetice, emoționale sau psihice, căci rădăcinile oricărei alterări a acesteia se află în modul în care ne raportăm la tot ce există.

STANISLAV GROF, ERVIN LASZLO și PETER RUSS ELL

REVOLUȚIA CONȘTIINȚEI. Noua spiritualitate și transformarea planetară

Suntem martorii unor timpuri istorice. Planeta trece prin schimbări fundamentale, noi toți simțim puternic aceste transformări, dar orice schimbare, și cu atât mai mult

una de conștiință, presupune traversarea unei crize majore. Revoluția conștiinței este transcrierea unei captivante discuții despre provocările vremurilor pe care le trăim, între trei dintre cele mai frumoase și profunde minți ale secolului XX: ***Stanislav Grof, Erwin Laszlo și Peter Russell.***

RICHARD MOSS

MANDALA FIINȚEI. Drumul către percepția conștientă

Călătoria pe care ne-o propune Richard Moss este o călătorie spre libertate a propriei noastre Ființe. Este o călătorie care presupune descătușarea Ființei din lanțurile propriilor temeri, ale sentimentelor autolimitatoare, o călătorie în cursul căreia intervin înțelegeri profunde, vindecări spontane și creativitatea debordantă ce însoțește întotdeauna expansiunea conștiinței.

CHRISTOPHER M. BACHE

SPIRALA VIEȚII. Reîncarnarea și rețeaua existenței

Spirala vieții a lui Christopher Bache este o mină de aur cu informații pe tema reîncarnării și karmei și o sinteză deosebit de creativă a conceptelor tradiționale și a observațiilor din cercetările asupra conștiinței.O lucrare de referință pentru toți aceia care simt că adevărul despre Ființă nu poate încăpea în concepția mecanicistă asupra universului.

STANISLAV GROF

CÂND IMPOSIBILUL DEVINE POSIBIL. Aventuri în realități neobișnuite

În această carte remarcabilă, Stanislav Grof reflectează pe marginea unei jumătăți de secol de studiu și experimentare în domeniul realităților neobișnuite. Calitatea și numărul acestor întâmplări plasează mingea în terenul științei și psihoterapiei convenționale, punând sub semnul întrebării perspectivele lor asupra identității personale, psihozei și însăși naturii realității.

STANISLAV GROF

PSIHOLOGIA VIITORULUI. Lecții din cercetarea modernă asupra conștiinței

Psihologia viitorului prezintă uriașa contribuție a autorului în psihiatrie și psihologie, punând un accent deosebit asupra experienței holotropice.O carte care sparge barierele și spulberă viziunea mecanicistă asupra psihicului și asupra felului în care înțelegem Conștiința.

STANISLAV GROF

CĂLĂTORIA ULTIMĂ. Dincolo de frontierele morții

Această carte este una fundamentală pentru aceia care sunt conștienți de transformările de Conștiință prin care trece Umanitatea în aceste timpuri. Peste 40 de ani de studiu experimental cu stările de conștiință extinsă, lucrul cu substanțele și plantele psihedelice și cu bolnavii în fază terminală l-au condus pe doctorul Stanislav Grof la o perspectivă clară asupra misterelor ultime ale existenței omenești. Unul dintre meritele sale uriașe este acela de a fi introdus dimensiunea spirituală în psihologia modernă și de a fi recunoscut natura spirituală a Conștiinței și a întregului Univers cuprins în ea.

CHRISTINA GROF

SETEA DE ÎNTREGIRE. Vindecarea spirituală a dependențelor

Setea de întregire este, de fapt, căutarea lui Dumnezeu. Este sentimentul inexprimabil că aparținem altui loc, altui spațiu, altei lumi. Că, așa cum ne percepem pe noi înșine în acest moment, ne lipsește ceva fundamental. Acest sentiment ne urmărește pe parcursul întregii vieți, de la naștere până la moarte.

JOHN WELWOOD

PSIHOLOGIA TREZIRII. Pași pe calea trezirii personale și spirituale

Psihologia trezirii unifică trei dimensiuni majore ale existenței umane – personalul, interpersonalul și suprapersonalul pe care nicio tradiție orientală sau occidentală nu le-a integrat într-un cadru unic de înțelegere și practică. Novici, teologi și psihoterapeuți deopotrivă vor găsi această carte educativă, transformatoare și înălțătoare. Welwood nu cere din partea cititorilor cunoștințe prealabile în domeniile meditației și psihoterapiei, reușind pe de o parte să-i familiarizeze pe începători cu ambele discipline, iar pe de alta, să dezbată chestiuni complexe ce se vor dovedi o adevărată provocare pentru profesioniști.

KEN WILBER

GRAȚIE ȘI FORȚĂ. Treya Killam Wilber: O Vindecare spirituală dincolo de moarte

Este o carte despre descoperirea că iubirea între doi oameni este aceeași iubire care a creat Universul, că nu există nicio deosebire esențială între lacrimile suferinței și cele ale bucuriei, pentru că suferința și bucuria sunt împletite în spirala ascensională care duce către marea deschidere a inimii către iubire.

JOHN WELWOOD

DRAGOSTE ȘI TREZIRE. Psihologia sacră a cuplului. În curs de apariție

Transformarea profundă de conștiință prin care trece omenirea ajunge la punctul său cel mai dureros. Crize de toate felurile izbucnesc la nivel planetar, dar toate sunt expresia crizei interioare de transformare psihospirituală. Și locul unde aceste transformări personale izbucnesc cu cea mai mare forță este viața de cuplu.

JOHN WELWOOD

CĂLĂTORIA INIMII. Calea iubirii conștiente

Această carte este despre Adevăr, Libertate și Iubire. Un triunghi magic și transformator. Iubirea nu este posibilă fără Adevărul despre noi înșine și despre celălalt, iar drumul de la Adevăr la Iubire trece prin Libertate.

JOHN WELWOOD

IUBIRI PERFECTE. RELAȚII IMPERFECTE. Cum să vindecăm rănile sufletului

O carte scrisă de un maestru al iubirii. Este ca o călătorie intensă de vindecare și transformare, în care învățăm că imperfecțiunea relațiilor noastre nu este decât măsura în care ne lăsăm prinși în voalurile iluziei. Noi suntem, cu adevărat, iubire, doar că rareori credem acest lucru. Această carte este pentru aceia care vor să se întoarcă Acasă, la adevărata natură a ființei lor.

CHÖGYAM TRUNGPA

SHAMBHALA. Calea sacră a Războinicului

Calea Războinicului nu este o cale a luptei, ci a acțiunii conștiente în dimensiunea liniară a existenței. Este o cale a încrederii în sine, a intuiției, a clarității și păcii interioare, o cale a conexiunii profunde cu tot ceea ce există și a expansiunii minții. Este o cale a unității fundamentale a Ființei și a armoniei, o cale a conștienței absolute a tuturor dimensiunilor. Este calea integralității percepției despre sine.

BYRON BROWN

SUFLET NEMĂRGINIT. Eliberarea de Judecătorul interior

Această carte este un instrument neprețuit pentru aceia aflați în procesul descoperirii interioare și al transformării Conștiinței. Aflată la intersecția între abordările psihologiei abisale moderne și cele mai adânci adevăruri despre Suflet, bazată pe o imensă experiență directă de lucru cu conținuturile profunde ale psihicului, Suflet Nemărginit conduce la eliberarea față de una dintre cele mai dure identificări: Judecătorul Interior.

KATIE BYRON ȘI STEPHEN MITCHELL

CELE O MIE DE NUME ALE BUCURIEI. În armonie cu lucrurile așa cum sunt acestea

Viața, moartea, iubirea și împlinirea, abundența și calea spirituală, toate acestea sunt explorate în profunzime din perspectiva filosofiei perene, pe care Katie Byron a descoperit-o singură, în interiorul propriei sale Ființe. O carte de o superbă și adâncă profunzime, de o înțelepciune iluminată, care nu are nimic teoretic. Este o înțelepciune intrinsecă, nestudiată, care irumpe din poveștile simple de viață. Katie Byron, directă și clară, nu descrie starea de iluminare a minții, ci ne permite s-o simțim, s-o privim în acțiune în așa fel încât această libertate interioară apare accesibilă oricăruia dintre noi. Odată ieșiți din mecanismele mentale, redevenim ceea ce am fost dintotdeauna: ființe libere, superbe în conștiența adevăratei lor naturi de Creatori ai realității.

KATIE BYRON & STEPHEN MITCHELL

IUBEȘTE CEEA CE ESTE. Patru întrebări care îți schimbă viața

Katie Byron a trăit ceea ce se numește o Revelație. A putut arunca o privire dincolo de cortina care ne acoperă adevărata, marea Realitate. După ce a trăit întunecimea depresiei și a băut până la fund cupa disperării, într-o bună dimineață ea s-a trezit într-o stare de bucurie deplină și și-a dat seama că suferința ei a luat sfârșit. Libertatea acelei Revelații nu a mai părăsit-o, niciodată. Această carte, „Iubește ceea ce este", cuprinde întregul conținut al acelei Revelații trăite în mod direct. Katie Byron împărtășește cu noi toți, într-un fel simplu și de o superbă claritate, calea pe care ea a parcurs-o de la întuneric spre lumină.

KATIE BYRON

AM NEVOIE DE IUBIREA TA. Să fie oare adevărat?

Viața este relație. Ne definim pe noi înșine în funcție de felul în care ceilalți ne oglindesc. O perdea de imagini înșelătoare, de convingeri și de speculații ia locul realității. Ego-ul rătăcește în nisipurile mișcătoare ale iluziei. Căutăm cu disperare în afara noastră ceea ce ne refuzăm noi înșine: iubirea, respectul, compasiunea. Ceilalți nu fac decât să reflecte propriile noastre temeri, blocaje și frustrări. Relația cu exteriorul nu este decât o reflexie a relației cu noi înșine. Aveți în mână o carte excepțională, care depășește cu mult subiectul relației și al cuplului.

GUY CORNEAU

CĂLĂU ȘI VICTIMĂ. Un ghid pentru eliberarea din frică

De când anumite ramuri ale psihologiei au încetat să mai reducă ființa umană la creierul său, redescoperindu-i în schimb sufletul, cu toate profunzimile sale, cu întreaga sa măreție și dorul său de întreg, noi orizonturi au început să se deschidă pentru cei aflați în căutarea păcii, armoniei, iubirii și înțelepciunii care nu se pot

pierde. Această este una dintre acele cărți excepționale care aduc înțelepciunea perenă, codată în miturile și arhetipurile umanității, pentru a o folosi ca hartă pentru înțelegerea complexelor procese de transformare ale psihicului uman pe drumul descoperirii de sine.

STEFANO ELIO D'ANNA

ȘCOALA ZEILOR

Nu suntem ființe materiale aflate în căutarea experienței spirituale, ci ființe spirituale care și-au asumat experiența de a fi umani. Acest adevăr a traversat istoria și a supraviețuit până astăzi, în timpurile marii transformări interioare.Umanitatea își amintește nu atât „cine" este, ci mai curând „ce" este. Zeii a căror conștiență de Sine a fost acoperită, timp de milenii, de voalurile iluziei, încep să-și amintească. Aceasta este transformarea. Această carte este povestea întâlnirii cu *Visătorul*, un alt nume al *Maestrului Interior*, a dobândirii clarității și a inițierii în cunoașterea ocultă a Adevărului care a însoțit dintotdeauna povestea umanității.

JOHN O' DONOHUE

ANAM CARA. Cartea Magică a Înțelepciunii Celtice

O carte splendidă, o capodoperă mistică, magică și literară, o bijuterie de înțelepciune metafizică, șlefuită de un adevărat Maestru. Obiectul în sine, cartea făcută din hârtie și cerneală, nu este decât oglindirea în materie tangibilă a trăirii unei stări de conștiință supreme a umanității. Unii o numesc Christos, alții o numesc Starea Maestrului Interior, alții, pur și simplu Iubire. Dincolo de orice cuvânt, este o experiență în care devenim conștienți de acea parte din noi, universală, unică, din care își trag energia toate rolurile pe care le-am jucat vreodată în această dimensiune încarnată.

DR. ELISABETH KUBLER-ROSS

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE MOARTE ȘI A MURI. Un volum însoțitor la „Despre moarte și a muri"

O carte practică, destinată acelora care se confruntă cu o încercare dificilă de acest gen, iar alături de celelalte cărți din seria de autor reprezintă cu adevărat o contribuție importantă la spulberarea mitului convențional al morții și al vălului de tăcere care-l înconjoară. Căci a spulbera frica de moarte înseamnă, de fapt, a recupera adevărata calitate și bucurie a vieții. Așa cum în aceste vremuri de mari schimbări descoperim că ceea ce suntem este mult mai mult decât am crezut, tot așa, nici moartea nu este tocmai ceea ce am fost învățați să credem că este. Această descoperire ne poate schimba viața.

DR. ELISABETH KUBLER-ROSS

DESPRE MOARTE ȘI A MURI. Harta marii transformări

O carte ce sparge convențiile dureroase asupra marii transformări pe care o numim moarte. Este o carte eliberatoare din toate punctele de vedere, căci pe de-o parte rupe lanțurile tăcerii și ale adevărului nerostit aducând pacea aceluia care pleacă, pe de altă parte, pe aceia care îl însoțesc îi eliberează de teama de moarte, redându-i astfel, complet, vieții.

RALPH METZNER

CIUPERCILE SACRE ALE VIZIUNII. Teonanacatl - dincolo de porțile minții

Istoria spirituală a Umanității este una cu cea a plantelor sacre care au fost folosite ritualic în toate timpurile, pe toate continentele. În ultimul secol, psihologia transpersonală a explorat profunzimile psihicului omenesc și cercetătorii care au schimbat complet hărțile conștiinței au fost exact aceia care s-au apropiat fără prejudecăți de lumile magice ale străvechilor rituri.

JOAN HALIFAX

FRUCTELE ÎNTUNERICULUI. O călătorie în adâncurile roditoare ale ființei

Joan Halifax este antropolog și profesor, maestru Zen și shaman, discipol al unor mari maeștri până în clipa în care își găsește strălucitoarea cale. Este o vizionară ale cărei cuvinte fulgeră. O femeie care a străbătut Planeta, dar și lumile interioare, care a trăit revelația alături de shamani indigeni de pe câteva continente, care și-a căutat adâncimile retrăgându-se în sălbăticie și meditând cu înțelepți tibetani, care a scormonit prin meandrele inimii și ale minții împreună cu inițiați ai culturilor native nord-americane.

OLGA KHARITIDI

CERCUL REVELAȚIEI. Secretele străvechi ale magiei și vindecării siberiene

Cercul Revelației este o carte uimitoare și captivantă care povestește istoria extraordinară a unui drum spiritual foarte neobișnuit. Este o carte pe care nimeni dintre aceia care caută Adevărul nu o va lăsa din mână. O carte despre felul în care Universul, Conștiința, sau oricum vreți să numiți Totul, ne lasă pe parcursul drumului nostru semne pe care să le putem înțelege și de care să ne putem folosi în marea noastră căutare. Este o carte despre realitatea de dincolo de minte, care este uluitoare și magică mai mult decât orice ne-am putea închipui.

RALPH METZNER

AYAHUASCA. Planta sacră a spiritului

Ayahuasca, planta sacră a spiritului, mama tuturor plantelor rituale de pe continentul sud-american, este o poartă către straturile cele mai profunde ale propriei noastre conștiințe. Întâlnirea cu Grande Madre – așa cum o cheamă nativii junglelor amazoniene, cu respect și cu iubire – este o întâlnire care îți poate schimba viața definitiv. Adevărul despre tine însuți și despre Univers, odată trăit, nu mai poate fi ignorat.

DAAN VAN KAMPENHOUT

IMAGINILE SUFLETULUI. Constelațiile familiale și șamanismul

O carte care vorbește despre legăturile profunde dintre tehnicile șamanice străvechi și metoda „constelațiilor familiale", identificând principiile spirituale comune pe care se întemeiază aceste două abordări, aparent atât de diferite. Deși provin din tradiții culturale diferite, cele două tehnici își trag puterea vindecătoare din aceeași cunoaștere adâncă a ființei omenești, dincolo de barierele arbitrare ale minții. Amândouă se pot completa și îmbogăți una pe cealaltă cu propriile puncte de vedere, experiențele păstrându-și în același timp calitățile specifice.

MAUD SEJOURNANT

CERCUL VIEȚII. Inițierea în șamanism a unei psihoterapeute

O lectură concretă și contemporană pe tema șamanismului din care aflăm felul cum practicile strămoșilor noștri îndepărtați – legate de vise, de animale interioare, dar și de raporturile cu „Mama Pământ" și „Soarele Tată" – se pot dovedi bogate în învățături pentru viața noastră de zi cu zi.

ROSS HEAVEN, HOWARD G. CHARING

SHAMAN – SPIRITUL PLANTELOR. Căile străvechi de vindecare a sufletului

O carte fabuloasă în care autorii explorează tehnicile șamanilor din Amazonia, Haiti și Europa. Vindecările, clarviziunea, ceea ce șamanii numesc „recuperarea sufletului", extracția intruziunilor spirituale și leacurile pentru dragoste, toate acestea sunt studiate și aprofundate de autori. Mai mult decât atât, dincolo de proprietățile medicinale ale plantelor șamanice, ei intră în comuniune cu însuși spritul acestor plante.

ERVIN LASZLO

EXPERIENȚA AKASHICĂ. Știința și câmpul memoriei cosmice

O bună parte din valoarea acestei cărți este adusă de mărturiile directe ale unor excepționali exploratori ai conștiinței, medici, antropologi, filosofi, scriitori, vindecători, mistici din diferite tradiții spirituale, cercetători ai „fenomenelor parapsihice" care nu sunt altceva decât percepții ce apar spontan odată cu

expansiunea. Toți acești oameni depun mărturie în cartea lui Laszlo, asupra propriilor experiențe exploratorii ale „câmpului akashic", așa cum numește autorul acea realitate subtilă care constituie fundamentul întregii existențe.

PEMA CHŐDRŐN

SALTUL DE CONȘTIINȚĂ. Eliberarea de obiceiuri învechite și frică

Ce te împiedică pe tine, exploratorule al conștiinței, căutătorule al Adevărului, să devii Acela care ești la cele mai elevate niveluri ale Ființei tale? Te poți simți pe Tine, cel adevărat, în spatele tuturor identificărilor, al tuturor jocurilor minții care te țin prizonier, te poți intui, ai certitudinea acelei Ființe splendide care ești, și totuși cazi mereu în hățișurile iluziei. Cine te poate ajuta? Doar cineva care a străbătut el însuși aceste hățișuri ți-ar putea spune ceva de folos experienței tale.

STEPHEN MITCHELL

TAO TE CHING

Tao Te Ching, celebra scriere al lui Lao Tzu, face parte din patrimoniul umanității. Steven Mitchell sare cu eleganță peste capcanele limbajului și face mesajul lui Lao Tzu accesibil exploratorilor occidentali ai conștiinței.

Grația verbului, excepționala pătrundere mistică, viziunea de o acuratețe fără cusur, curajul de a scormoni în adâncurile textului, dincolo de cuvinte, pentru a găsi spiritul în care a fost scris, toate acestea au făcut din cartea lui Mitchell un bestseller.

DAVID SERVAN - SCHREIBER

NE PUTEM LUA RĂMAS-BUN DE MAI MULTE ORI

Ultima carte a doctorului David Servan Schreiber. După 19 ani în care a reprezentat speranța tuturor acelora care se confruntă cu cancerul, autorul celebrelor *„Vindecă"* și *„Anticancer"*, aflat în pragul marii treceri, aruncă o privire clarificatoare înapoi. „Știam că mai devreme sau mai târziu această clipă va veni. Puteam să amân finalul, să câștig timp, dar am știut că în cele din urmă va urma marea recidivă. Ultima."

PHILIPPE PRESLES & CATHERINE SOLANO

A PREVENI. Cum să fim într-o formă perfectă

Acesta este contextul în care medicina occidentală s-a întors la un concept altădată fundamental: a preveni este mai ușor decât a vindeca. Cercetări științifice extinse s-au derulat în ultimii ani în ceea ce privește factorii determinanți ai stării de sănătate. Concluzia a fost formulată perfect de către celebrul medic american de origine franceză David Servan Schreiber, autorul cărții „Anticancer": boala este determinată mai curând de modul de viață. Și este în puterile noastre să schimbăm ceea ce este de schimbat.

MICHEL ODENT

CEZARIANA. Care este viitorul unei umanități născute prin cezariană?

În secolul științei și al tehnologiei, femeile au fost învățate să abordeze sarcina și nașterea ca pe niște chestiuni pur medicale, ca un soi de boală ce trebuie tratată la medic, câteva examinări cu nume complicate, o tăietură și s-a rezolvat! Orice emoție, orice senzație și orice trăire au fost eliminate cu eficiență pentru că, am fost învățate să credem, senzațiile legate de naștere au de-a face doar cu durerea. O carte care ne redă nouă, femeilor, puterea și demnitatea pierdute prea ușor în saloanele maternităților. Este o carte care ne reînvie siguranța și încrederea în corpurile noastre, în emoțiile noastre, în natura noastră sensibilă dar puternică, care ne redă bucuria de a fi femei și mame.

MICHEL ODENT

FUNCȚIILE ORGASMELOR. Căi spre transcendență

O carte revoluționară, dedicată atât medicilor, cât și tuturor celor interesați să se descopere și să se înțeleagă pe sine, care oferă o viziune uluitoare asupra sexualității umane. Michel Odent este acel celebru medic obstetrician care face, pentru prima dată în contextul științific european, puntea între stările orgasmice și cele ale transcendenței extatice.

DAVID SERVAN-SCHREIBER

ANTICANCER. Învinge prin mijloace naturale

Autorul acestei cărți, dr. David Servan-Schreiber este neurolog, doctor în științe medicale, profesor de psihiatrie și membru al celor mai cunoscute asociații de profil din Franța și Statele Unite. Cartea descrie pe larg calea către vindecare și explică cum, alături de medicina modernă, ceea ce contează cu adevărat este schimbarea atitudinii față de propria persoană, față de propria sănătate și față de tot restul lumii.

CAROLINE W. CASEY

ATRAGE ZEII DE PARTEA TA. Limbajul astrologic al sufletului

O carte extraordinară, în care autoarea prezintă remarcabila sa doctrină a Astrologiei Vizionare, o adevărată școală a misterelor în care profesori ne sunt planetele și arhetipurile spirituale pe care le reprezintă, numite aici „zei". Suntem invitați să ne privim viețile ca pe adevărate romane polițiste ale căutării spirituale, în care indiciile sunt pretutindeni și în care semnele pot fi descifrate cu ajutorul acestor „zei".

RALUCA ARIANA ARDELEAN și ANA -MIHAELA ADAM

TĂRÂMUL ALBASTRU. Prima incursiune imaginară într-o lume reală

Aceasta este o cărticică menită să zboare în bătaia Brizei, precum un Zmeu. Paginile ei sunt aripi. A venit timpul ca Imaginația, Poveștile și Magia să curgă în Lume, iar această cărticică este un instrument al Creatorului Magician, fie el copil sau adult. Citită de la Început către Sfârșit, e pentru copii. Citită invers, de la Sfârșit către Început, este pentru părinți. Astfel, copiii și părinții vor zbura împreună în Briza Transformării, schimbând Inimile și Lumea.

TONY HUMPHREYS

STIMA DE SINE. Cheia pentru viitorul copilului tău

Stima de sine și felul în care ne privim pe noi înșine determină evoluția noastră în viață. Cartea lui Tony Humphreys îi ajută pe părinți să creeze un mediu familial care întărește stima de sine. Autorul arată clar că, fără a acorda atenție conflictelor interne și stimei de sine a copiilor, avem puține șanse de a le stimula dorința de a învăța. El conturează un plan clar de promovare a dragostei de învățătură a copiilor, subliniind faptul că binele afectiv al copiilor este piatra de temelie a dezvoltării lor educaționale și generale.

DR. ROBIN FANCOURT

BEBELUȘI DEȘTEPȚI. Cum să formăm și să dezvoltăm inteligența copiilor noștri

În această carte revoluționară, dr. Robin Fancourt propune părinților o călătorie fascinantă, de la concepție până în primii ani de viață, călătorie ce dezvăluie procesul misterios prin care bebelușii învață, înțeleg, stabilesc relații cu ceilalți, capătă încredere în ei înșiși și reușesc. Este o carte despre inteligență și iubire, despre trup și despre suflet, o carte care nu ar trebui să lipsească dintre lecturile oricărui adult conștient care are copii. Este o carte care iluminează relația cu copiii noștri, dar care aduce înțelegeri importante și în legătură cu noi înșine.

Ai citit una dintre

Cărțile
Maestrului Interior
elena francisc
www.elenafrancisc.ro

Asociația de Terapii
Transpersonale
www.transpersonal.ro

Centrul de Conștiență
Călătoria Inimii
www.calatoriainimii.ro

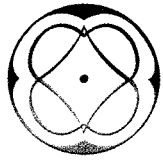

Practica Respirației Conștiente și a Stării de Prezență
Respirația Inimii / Respirație Holotropică